

حق دینی قرآن دلی

Hak Dini Kur'an Dili

جلد

۷

حق بنی قرآن دلی

بکی ما لای نور کجہ نفس

خِلْد

۷

م

سُورَةُ الْكَهْفِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَانِيَةٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

سورة الكهف مكية . آیتها « و اصبر نفسك مع الذين يدعون ربهم » آیتها مرفی اولدینته
دار بر قول ده دارد .

آیتها - یوز اده ،

کهری - بسه یوز نیمه یزد ،

خزرد - آتی ییک اوج آتسه ،

فصلوس - ۱ خزرد .

سب نزولده صاحب سیر ایه اسحاق شریف بر روایت نقل اینده یکی ذکر اولونورده : نفقه هایت
قرینک سیطان نریده اید ، رسول الله اذا ایدردی ، عداوته قلیقیته دی ، جبره یکنیمه اوداده سیم
داسفند یار خطای لرخی ادرغشیدی ، رسول الله علی ایه علیه وسلم بر مجلسه ادرتوروب اللهی ذکر زامم سالفه
باسندیه کلمه مصیبتله قومه تحمیت آیتیهی دت قالقار قاقماز نفز آرت سنده کلوب ادرجلسه ادرنورده
ایعت فریسه ، والله به اودنه دها کوزل سوریم و کلید سنه اودنک آکلانده نریده دها کوزلنی آکلانیم
دیر صوکرده ادرده فارس ملوکنده آکلانده دی ، فریسه برقی عتبه به معید ایدر بار مدینه ده کی اجبار بهورده
کوندریند و دیشد که ادرده محمد ده وصفاننده صویرکن و خلاصی جند ویرکن ، جودم ادراسای کتاب العلیه .
ادرده انبیا و علمنده بزرده بولونمایانه معلومات دارد . بنا برجه ایسی جلیوب مدینه یه دایرند ،
دیکردن کی اجبار بهورده صویرند ، اجبار بهورده دیشد که : اول سواد جیده صویرکن :

۱ - اوقیه ده (ادرکنج یکینده ده) که اول زمانده کینه بر ، ایشلدی نه ایدر ؟ زبر ایدر

ملا بوسی عبید .

۲ - ادرجه طوانده (یعنی ادر دلائله آداده) که ادر فلاح مرفلرینه و مغربینه ابرمردی ، برونک

قصه‌ی نه در؟

۲ - رده‌ی صدیقه نه در او؟ اگر سوره اخروی چند و بر سره بنیدر، اتباع اینک، بر سره بر لایحه. نه اینک که بایکند. بوندک از نه نه رفیق مکه عورت ایدوب فرشته: «سوره محراب از نه نه ایده. چک سی کینه رک» «دیه رک بهودک دیکه رفیق چند و پیشتر، کهند رسول الله سؤال اینکند، رسول الله «صوره قریکه» باریه جواب دیریم «بویورسه، استشار بایماسه، یسین اید ساد الله = الله دیرسه دیرسه، کتشد، رسول الله اید بیه کیم دورسه، وحی کلمه سه، حتی مکه الهی: محمد بنه باریه و عدا ایندی، حال بکره بکره اید بیه کیم، صوره رفیق، جواب دیریم ویه دیر قوری بایکند، بنا بریه هیوده صیفا کندی، دیرکه جبرائیل الله تعالی ده اصحاب کشف سور سید کندی که از نه عزنده در لای الله صاعه سی صوره قری ارفند اید ایدیل طرافک نه رفیق محبور. «و یسئلونک عن الروح قل الروح من امر ربی وما اوتیت من العلم الا قلیلا» قول صبیله ده برابری اید. نفس رک بهیوننده رضادان ایدیه بور دایک اساسی ایته بر صورته ایه اسماک بر نفقه راجعده. کرم وحی رسول الله بایکند اولایه بایکند الی اول رفیق جهنم اوندک از نه نه نایک رکده. امید اید رفیق زمانه کلمه سی دلکاف تا فراتر سی جائز ده. دیر اوندک صنفی رک، بالکسر عندی اول رفیق دلالته اید بر فوق اولور. ابتدای بوندک، رسالتک در دینه قدر و چک برست ایموه توقف اندیکه دانقد. آنچه اعلام ترتیب اید مفهوماته بیانک وقت عاجزده تا فری جائز اولایه قول مختار در الضم سور. سند ده بایک کوه و چک تا چندی در لایحه نازل اول رفیق صیحه. بنا بریه جنایه هفک ایدک رفیق غار و رار. کوزه رفیق رسولنه سور: کشف ایدیه چکی زمانه ده اول اول ایدیه کوه اصحاب کشفک جلدیکی صیغینید ده بالفق بر نونه شاهد ایدیه رک ایدیه سه اولی هیوده معقولور. به مایه ایه اسماک بور دایک اصول هیثمه اصحاب صلاح بر جهنم رکده.

اولایه اید جبر بر قیدی کوسنه بور که بوندک سنده ایه اسماک «حق شیخ مه اهل معرفت نه بقیه دایمیه سه عهده عهده ایه عباس = زنده کوه سه ده بری کلمه صمدی بر شیخ بلا تحریث ایدی،

موردی که اول درید . بنظر برابر برآید . " و یسئلونک عن الروح " . و یسئلونک عن
ذی القرنین . در سوال تفسیر آیه اول یعنی عالم اصحاب کهف قصه سنه برموده را برابر آیه
بنوع ده موسی و هفده سی کی طوفانیه طوفانی بر تکیه اول یعنی افاده آید . روایت مذکور برجهت
مقدومه .

سارنا - بوزنه «عزیزانه طوری بر معاینه» و بنام سرور و طوفان رکود - بوزنه مراد «فلک
بانع ثقل - ال - امقا» آید - برای بر معاینه رکود، سور، مانع باشد که دانه مراد باشد -
راه سار و تقویم در -

[illegible][illegible]

اولاً نفس اینک مشعره فارسی گزلی چایست یعنی ابدی دورینه تقاضا ایدیه و رضا ایدیه مدد و برکت
محتاج کشف قصه سی الله یا شفا الله اتمانز ایدیه بر توفیق فارسی موصفا توحید ایمیوه مجاهد. ابدی و الله
رحمت و توفیق ابدی اوزره. چلیکسه بر خارج کنج بر کوه دیارها آن بر زمانه کج کلوب کیه پنجه لرد
صوکره نهایت غایب مندمه ایدیه اوله سنه عبارت و دیگر آیات الهیه نظر ایتوب ایدیه سی لازم کوه بر
قصه کرات اوله یعنی بیانیه صوکره کی فرستایز کج الله در اسناد ایدیه کز بنه آیات الهیه بی الله
ایریندر موصیه استدلال ایدیه ایمیوه سوره ایدیه و مخایند. ده. " و قل عسی ان یمدینی ربی لا قرب
من هذا رشدا " ایدیه موفقیت محمدیه بیک بوزنه بیک بائیه بر سر نه ظهوری ایدیه و ده رتبه اوله سنه
بنی ایدیه بیک ایدیه بوزنه طغوزنه ده هیره آن بر سر نه اوله سنه اسلام غلبه سی قصه ایدیه بیک
آکد نیست. . و بوسه بر بوسه. ده کی ایدیه قصه ده هیره بله مفیدت محمدیه ده جریایه ایدیه و جلی

هائیس و ها کوزل بر عمل بایر همه ؟ • بر نقطه برابر سوره مکتبه که بر او نازل شده از زنده زنده در هائیس
بر قوری طور برانه آمده نیز • بر نه اصحاب کرب و رستم بزم اندر میزد بر عجب اول بری مازن •

[اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ] الحمد لله [الَّذِي] او او بر الله که [اَنْزَلَ الْكِتَابَ]
[عَلٰى عَبْدِهِ] کتاب فرستاد بر او [وَلَوْ يَجْعَلُ لَهُ عِوَجًا] هم در او نه عجب به
اعوجاج بایر ربه - در لا با جلی دکل . جابیه دکل . بالاف . یا کلمی بویه [قِتًا]
طرس طوفد بر عالم اوله او زده - اندر در [لِيُنْذِرَ بَاسًا شَدِيدًا مِّنْ لَّدُنْهُ]
که طرفه بر باس شدید - یک شتی بر عذاب اوله آفت عذابی اندر او میزد بر سبه
[وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ] وای باشد بایر مؤمنه شوی مؤمنه
[اَنْ لَهُمْ اَجْرًا حَسَنًا مَّا كُنْتُمْ فِيْهِ اَبَدًا] او زده او بر کوزل بر اجر مکتبه که او زده
ا بر یا قاله مکتبه .

انذار بکیده اوله مکتبه :

[وَيُنْذِرَ الَّذِينَ] هم شرف انذار بکیده بویه که [قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا]
الله در انذار بکیده بویه - بوز سلاطین الله میزد بویه عرب شرف . عزیره الله
او غنی بویه بهور . سبح الله او غنی بویه بهور . محاسبه بر مفهومه رضا و هبسته
زباره صدر . [مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ وَّلَا يَأْتِيهِمْ] بر نکه مقصد : نکرید
بابا بر نیک بهی بر علمدی بر نکر . - یعنی بر نکر سوزید بر نکر نکره دکل . بیه دکل نکره . بابا بر
یعنی آنار بری باهور بابا بکیده انکر بری یا بری تقلید او بر سوزید . حال بود بابا بر نکره علمه
رکدر . زیرا علم بر نکر قبول این [تَبَرَّتْ كَلِمَةٌ تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ] سادو آفرزنده
میفانه بر کلام اوله میزند بر بری - الله فارسی بر بری بر بران . میفیم بر کیده اوله بر بری
بر لاف اوله .

برداره آمار و کلمه تعبیر بر نام نهاد و اصطلاح نهاده اولدنیفته وقت ابر حیره بود که در آن
نموده اولدنیفته و اولدنیفته و اولدنیفته بر بر دین بر جنبه آنکه استیلا بر
افکار و لزوم کور شد و راه بر انوار دامنده . آمار و شمار و سنج اولدنیفته بر به سماره پس
کند و بر طرز در . [اَنْ يَقُولُونَ اِلَّا كَذِبًا] باسفه و طر مدف بر بالا بر بر
[فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ عَلَىٰ آثَارِهِمْ اِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ اَسَفًا]
ایمده بر عهدیه . یعنی بر یکی کتاب اینان از سر سه آرد و از سر اسف اولدنیفته همانا که یکی نوله جلیسه
- یعنی اولدنیفته که بنه ایند بر یکم نوله و رسول محمد ! بر کتاب اینان از سر اولدنیفته فقط
سه اولدنیفته سر بر به بالا بر بر ایما ایند بر یکم نوله و ایما ایند بر یکم نوله
اولدنیفته آرد و از سر اسف اولدنیفته که یکی نوله جلیسه در بر به بالا بر به بالا بر به بالا
ایمده غم می برد و بر کتاب ایند بر به بالا بر به بالا بر به بالا بر به بالا بر به بالا

[اِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْاَرْضِ زِينَةً لِّهَا] جزو بن بر بوزنه کی شد و اولد -
بنو از سر بر زینت نیده [لِيَبْلُوَهُمْ اَتِيَهُمْ اَخْسَنُ عِلْمًا] که اولدنیفته یعنی نوله و غیر نوله
اشد و بنی نیدلم . همانی عمد و همانی نوله ایما بر به بالا - یعنی نوله ایما بر به بالا
اولدنیفته که نوله ایما بر به بالا بر به بالا بر به بالا بر به بالا بر به بالا
ما علیها صعبید اجزگا [بر خط بر به بالا بر به بالا بر به بالا بر به بالا بر به بالا
جو بر به بالا بر به بالا بر به بالا بر به بالا بر به بالا بر به بالا بر به بالا
و تراب اولدنیفته کیده . اولدنیفته بر به بالا بر به بالا بر به بالا بر به بالا بر به بالا
اولدنیفته همانا که نیده [۱] . بنار عبیه اولدنیفته اسف اولدنیفته اولدنیفته . وقت
کیده بر به بالا بر به بالا بر به بالا بر به بالا بر به بالا بر به بالا بر به بالا

[اَوْ حَسِبْتَ] بونه طه ایندنی که [اَنْ اَصْحَابَ الْكُفِّ وَالرَّقِیمِ]

بر حمت اہل ایمان و نیزم اجموعہ شیعوں پر موقوف ہوا۔ ● ہونکہ اوزرینہ متعدد سنہ
کھنڈہ قولاً فرد اوزرینہ دور دورہ ● صورتہ وہ اوزرینہ ایسے کہ لکھ بدلم : ایک عزیز
نمایسی بکھ رتھد غایری ای صایا تیسہ ؟ ●

[فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ] دہرہ قولاً فرد اوزرینہ دور دورہ - یعنی بایہ دورہ
اویزہ [لِنَعْلَمَ آتَى الْخَبْرَيْنِ] بدلم ایک عزیز نمایسی ایسے - ہوا
بدلم دیکھ نہلا تیسہ ، مخمہ ایسہ بدلم وہ کسیرن دخی اکلا سبہ دایہ عزیزہ برسی
سوسہ اولادہ اصحاب کھف ، برسی وہ فصدی اولادہ سرگردر ۔ ایسہ کور دایہ اوزرہ اصحاب کھف
اویزہ فرد زماہ ایسہ سوسہ اولادہ فردی ، غایر زماہ اصحاب ایہ فردی کور دایہ و حمت الہیہ فردی
براہمادہ صورتہ برزک دیند ، ایسہ زاید ؟ کھنڈہ زماہ اجموعہ مکیہ بر ناصل
فادر ؟ صورتہ دایہ صلیب اولادہ ؟ تفصیلہ کھنڈہ :

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْنَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَا هُمْ
مُدًى ● وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَن نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذْ شَطَطًا ● هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا
اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيْنَ يَدَيْهِمْ فَمَنْ أَظْلَمُ مِنْ
أَفْرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ● وَإِذْ أَعْرَضُوا عَنْهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ
فَأَوَّاهُوا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهْتِكُمْ لَكُمْ مِنْ أَمْرٍ
مُرْفَقًا ● وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا
غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ
اللَّهِ لِنَهْدِيَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ فَمَا يَكُونُوا لَمْ يَصُدُّوا عَنْهُ قُلُوبُهُمْ وَلَئِنَّا مُرْسِلُونَ ● وَحَسْبُ

اَيَقَاطَا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمُ
 بَاسِطٌ ذِرَاعَاهُ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا
 وَلَمُلَمْتَ مِنْهُمْ رُغْبًا • وَكَذَلِكَ بَعَثْنَا هُمُ لِنَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ
 قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا الْبَتَّ نَابِتُونَ كَافٍ بِبَعْضِ يَوْمٍ قَالُوا رَجُوكُمْ
 اَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا احَدَكُمْ يَرْقُبُكُمْ هَذِهِ اِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ
 اَيُّهَا اَزْكٰى طَعَامًا فَلْيَاْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّكُمْ
 اَحَدًا • اِنَّهُمْ اِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ اَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ
 وَلَنْ تُنْفِكُوا اِذَا كُنْتُمْ اَبْدًا • وَكَذَلِكَ اَعْتَرَفْنَا عَلَيْهِمْ لِبَعْلُوَانِ وَوَعْدًا لِّحُوتِ
 وَانَ السَّاعَةِ لَا رَيْبَ فِيهَا اِذْ يَتَنَزَّعُونَ مِنْهُمْ فَرِيقٌ قَالُوا اَبْنُوا عَلَيْهِمْ
 بُيُوتًا رَنُّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمُ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلٰى اَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا
 • سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَاٰبِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ
 رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَّبِّيْ اَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ
 مَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِئْهُمْ اِلَّا مِرْلًا ظَاهِرًا وَلَا تَنْسِفْ فِيهِمْ
 مِنْهُمْ اَحَدًا •

مآل شریفی

بز سلا اوزك قصه ربي در غزو ادرده نفل ابرو برز : حقیقت برز ، بر فایح کج نبیت
 برینه ایمانه اقتدر ، بزده تصایفدی آریدوه دمبدیه رابطه دیرك • اودقت در نیام
 اندر دیر : بزیم رجن کره رن دیر ربي ، بز احتمالی یوده ادرده بائقه بر اله طایمانه ،
 طوغزدی ادرده جده اصاحیه سوبسه ادرده • سوز ، سو بزیم قومن ادره عجله ، طوغزیه

او نه با سق الله ایدیزیر ، اوز قاری ایمییه بر قهانه کتیه لر دیبا ، آرتیه بر بالاف
 الله ایتیه ایدیزیر ده قهانه کیم اولدی بیلیر ؟ • مادام که اوز دیر و الله عدا طایفه
 نزلتی اختیار ایتیزیر ادهالده کتیه افتادیه ، هیکلیک که نزل ایمییه رکن چمتیه نیت
 نزل ایمییه و نه ایتیزیر بر قول ایمییه عافیه لاسیه • کونشی کوردیور کیم طریفی وقت
 کتیه نزلده صاغ طرف ایدیر ، باترینی وقت ده اوزد مول طرف مقاصد و اوز ، ارنک ایمییه
 بر کتیه ساهوده ، بر ایتیه الله ایتیزیر ، الله کتیه هدایت ایدیر ایتیه ایدیر ، ایدیر ،
 کتیه کیم ده صاییه آرتیه اوز ایدیر ایدیر ، ایدیر بر دلی بر دلی ماز سیک • برده اوزد اوز ایدیر
 ناله ایدیر سیک مال بولک اوز ایدیر ، دیر اوزد صاغ مول ایدیر ، کتیه کتیه ده ده
 ایدی قولی اوز ایتیه ، اوز لر بر نه هیکه وارک مطلقا اوز دیر و دوز قاهلده رک ده حالده اوز
 دیت در لار رک • یه بولک اوزد بشت ده ایتیه که آزار نه صور دشوخی دید : ایدیزیر
 رومیه « نه ندر طور دیزیر ؟ » دید ، بکوره باهور بر کونک بر ایدیر ، ندر طریفیه
 دید : بکونک ایدیر ، کتیه بر بکونک ایدیر کتیه کتیه کتیه ده با قسبه قهانه
 یه بکیم ده هانیز اوز نه سزه بر نه کتیه ، اضم هیومه فور ناز و اوز ایتیه و نه قهانه نزل بر نه
 ندر دیر سیه • هیکه الله کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه
 بر ایدیر بولک ماز سیک • بر صوره ده کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه
 یامت ، مکتبه شبه نزلتینی بیلیر ، ایدیر ده آزار نه ایدیر نزع ایدیر لر دی ، بولک
 دیزیر دیدیر که : اوستدیه بر بنا ایدیر ، بولک اوزد ده ایدیر ، اوزد اوزد بر نه ایتیه
 اوزد ایتیه دیدیر : بولک اوزد اوزد بر نه ایدیر • ایدیر ، در دیزیر کتیه کتیه کتیه کتیه
 بولک ، ایتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه
 اوزد ایدیر بر نه ایدیر ، اوزد ایتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه
 با سق مکتبه ایتیه و بولک مکتبه اوزد کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه

[لَحْنٌ نَقَصٌ عَلَيْكَ بِنَاهُ يَأْخُذُ] بـ سـا بـوزن هم خبری مفید فیه ایه در

اصحاحی است . — سـو بـدر :

[إِنَّهُمْ فِتْنَةٌ] مفیده بـوزن فـتیه در . — فـتیه : کجـه دبیقند ، کجـت دبیق

« فـتـی » نـکـه مـع فـتـیه . دبیق که فیه مـعـت تـشـبـیه ایه مفیده بـوزن سـد و سـد و سـد

در سـتـد بـلـنـک لـا زـم کـه . هـمـدـم اـرمـه اـز دـر . شـا بـا هـم اـصـت اولـا بـمـعـنـه نـفـقـه سـو و فـتیه :

بـر فـایـه کـجـه یـکـسـه عـبـا رت بـمـعـنـت [أَمَّنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَا لَهُمُ هُدًى] کـنـد بـر بـه بـه

ا بـا هـم اـنـیـر کـنـد بـر بـه عـبـا رت ر ا د فـیه [وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ] دبیق بـه ر ا بـه بـه

— تـا نـسـبـه در . [إِذَا قَامُوا فَعَالُوا] ا د و ت یـا م ا نـیـر بـه د بـه بـه [رَبَّنَا رَبُّ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ] بـز م بـه ، بـه سـمـا رات د ا ر فـیه بـه . [لَنْ نَدْعُوَ أَحَدًا

دُونَهُ إِلَّا هُوَ] بـز ا د و ت یـا سـفـه بـه بـه بـه د و ت ا د بـه بـه [لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا] ا د و ت

ا د و ت مـفـتـه ا د و ت ، هـمـد م ا نـیـر بـه بـه بـه سـو بـه سـه ا د و ت . — هـمـد م ا د و ت یـا سـفـه ا د و ت .

بـا لـا نـه . — ا نـیـه بـه بـه بـه ا نـیـه بـه ا نـیـه بـه : سـر کـه فـایـه یـا م ا نـیـر ا د و ت یـا سـفـه .

بـر فـایـه مـعـنـت جـر یـا نـی مـفـتـه مـفـتـه ر ا نـیـه د ا ر . مـعـنـه سـمـا رات نـفـقـه کـو ر ه سـو بـه د ر ا نـیـه .

ا د و ت یـا سـفـه ا نـیـه د و ت ، ا بـه د و ت جـر یـا نـی بـه بـه ، سـو بـه سـه ا نـیـه ، بـه مـفـتـه بـه بـه

بـه بـه بـه بـه بـه . بـه بـه بـه بـه بـه بـه . بـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه .

د و ت د بـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه . عـفـایـه ا صـحـاب کـه فـایـه Sـه د و ت

« د بـه Sـه » ا نـیـه ، ا نـیـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه ، ا نـیـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه

کـنـد لـنـسـه . Sـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه

هـمـفـایـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه . ا د و ت Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه

نـجـیـه Bـه Bـه . ا نـیـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه Bـه

ایزدی ده فتنی ایدوب ، یار و لایوب سترک سورینه و قاپلیزه آهسور دی .

بونی کوره او بر تاج کج ، رودک زارمانده در قور کوره مدکله خواهنده و کجزدی ،
 بوند شاز ایدوب ، بوند نک دفعی اجموه الله تعالی کوزه با سترک نقد ایدوب نماز بیلوب دعا
 ایدوب لردن . جبارک عوزی بوزی اجبار ایدوب ، بنار عوبه علوزنده با سترک بوزی بیلوب به افشار
 ایدوب دی و بر از سترک سترک کوره بوزی با بوتره عبارت دبا اولوم ایدوب ایدوب ، اودت ایدوب
 " بزم دیر ، بر الاز دار در کجالت دجیردی سمارت داری دوزردی ، بر اوزنه با سترک برینه ال
 دیر ، اصل نقبه ایدوب ، سترک دوزر ازار در بیک احتمال ایدوب بوزر ، عکله نایب باب ."
 بنار عوبه اوزر لردن کی نافه الب لردن صوب لردن ایدوب با سترک عیفا رود دکنسی ماسم بر ایدوب اجموه
 بنوا سترک کندی دعوت ایدوب بر تهر اوزر تائس اجموه کجالت دیردی ، اتباع ایدوب لردن ایدوب
 دگر مسامنه با بقی با بقی . بوند اوزرینه کجالت دیردی محافظه اجموه زار و بوزی سترک با سترک
 " بنار لردن طغنه صاری بر سفارده یکیز لک زار و بوزر ، لردی با با سترک نماز سترک برینی آردی ،
 بنیسی نقد ایدوب ، بنیسی نقد ایدوب دکیدو بنارده یصفیدر ، کج کوزه نماز بیلوب ،
 الله تعالی اینه و سفارده ایدوب ایدوب . نفقه لردنی بیلوب نقد ایدوب ، ایدوب ایدوب
 بر سترک با سترک کوره سترک کیرور ، لازم اولانی آیدوب ، بر اوزر و سمارت کجس ایدوب آرد ایدوب
 دوزر لردن .

جبار ، سترک دعوت ایدوب بر تهر بوزر لردن ، کج کوزه بوزر لردن دبا باری جبار ایدوب
 با بار و اوزر کج کوزه عیفا و ساری بیلوب ایدوب سترک ایدوب طغنه قاپلیزه بوزی لردن
 ایدوب . بیلوب قاپلیزه کوزه بیک از اوزر آیدوب ایدوب ایدوب دوزر و ایدوب لردن و کج کوزه
 ایدوب لردن کج کوزه لردن ایدوب ایدوب ، کج کوزه بوزی لردن ایدوب ایدوب ، با بیلوب ایدوب
 کج کوزه کوزه لردن ، دگر الله تعالی بوزر ، بر ایدوب ایدوب ، نفقه لردن با سترک ایدوب
 کج کوزه . برینه و قاپلیزه کج کوزه دوزر لردن . اوزر ایدوب الله تعالی بوند

مهل ادرید [وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ] وابسته بود اوزر رینه اصداع
 پیا ابتدیردک - یعنی اوسوزی قبول ابتدیر و اوسوزتد اچیلرند برین سنده کوندر دیر [۱]
 فقط تقدیر خدا بر اینست که اودر چه صافیا رینه رغماً الله ، بر صورت کندی برین طاعت بر دیر . روایت
 نقل کرده اند که یاره یا قال الله سبحانه و بود بوزده الله تعالی اوزر رینه خدمت
 فیهم [لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا] که اهدد و عدو
 وساعت شبهه از خدمت ادر دینی بیسند اجموعه - زیرا از قدر دور دقیرنی بهر چه اصحاب کهنه
 باز فری سفارده لرزه بر دین فالتقاری اربانوب فالقد قری اخلصه و قد فیام ایتدی سکرده
 فارسی مرفه ادر دقیرنی و طب و امید ایتدی رحمت الهیه که بحیثی کردید و بنا بر چه مقدما ایمان
 ایتدی و مجد الله و عدو همه ادر دینی بالانهد بهر چه ادر دیر .

در صورت کرد کرد و کرد سازد اجموعه فیامند شبهه از دین و دین و سال
 اوله بر بوزر دیر . [اِذْ يَتَنَزَّعُونَ أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ] همان آرائه ادر دیر
 سازد سنی با جور کرد - یعنی در سوره ادر دقیرنی که بوزر فیام ایدوب سفارده بهر چه عدو زمانه فرود
 بوزر اینه سازد ایدوب کرد [فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِ بُنْيَانًا] ده اوزر رینه بر بنا
 باید و بندد - سفارده بر بوزر اوله ویر اوزر رینه بر بنا ایدوب ایتدی [رَبُّهُمْ
 أَعْلَمُ بِهِمْ] بر د اوزر اعلیه . « ربنا رب السموات والارض لن ندعو من دونه
 الها » دیر ایمان و اعلیه ایددی الله تعالی مجاهد لرین ضایع ایتدی « لنعلم ای الخربین احصو
 لما لبثوا امدا » بود دینی و مجد ان زلات غایر لرزه اصابتی کوسد دیر . نزاع ایدوب فهمدنی منلو
 اید [قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ] اوزر اوزر رینه غلبه ایتدی اولانز -
 یعنی اصحاب کهنه تعجب ایتدی ارا اوزر رینه کیده رک دشمنیه فارسی غلبه بر نان اوله اولانز
 [لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا] اینه بر بوزر اوزر رینه بر مسجد یا ایدوب دیر . بر بوزر ایدوب
 ایتدی اید [سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ] ایدوب . در بحیثی کویدی
 [۱] بوند بهایه ادر دینی بر دیر .

آتش سوزی

همچو برشی عقده ده الله مستبید تفسیر نموده «به برنی یاریه محقره یایرم» دیم و اونزه
دقت الای ذکرایت دستور دی؛ اوکه برمی بی بوزنه دها یاقیه بر دقنه طوس طوعنی بر موفقیه
ایصال بر بیره • اونگر کشفنده ادر بر بوزنه بر بر، فقط ده زیاده استیجیه • الله ده
نقده طور دقنی دها ای بیدر، کوهرک برک غیبی اوکده، ادر بر کوزل کوزور و ادر کوزل
ایستد برک... بر بوزنه اوکده اوکده باسفه ولایت ایریه یوقده، ادر کیمیه حکمده سربک انیزه •

[وَلَا تَقُولَنَّ لِّشَيْءٍ اِنْهٖ فَاَعْلٰ ذٰلِكَ عَدَاۗءٌ] و صافیه هم برشی اجمیره «به
یاریه اونی محقره یایا جهنم» دیم - انسانه عزم داره سی برشیه معلولی اجمیره سببی
دکده. «وما قدری نفس ما ذا تکسب عداۗء» [اِنَّهٗ اَنْ یَّشَآءَ اللّٰهُ] اجمیره الله بر بر
سنتی - ادر دقت یایا بیدرک. بنا بر میه استقباله برنده عزم ایریکه ایسی الله اراده
باغدادی، الله ساراهه دیمکی اونو نمایی [وَ اذْکُرْ رَبَّکَ اِذَا کُنَیْتَ] ادر نوزینه
دقت ده ربکی آک - یعنی بر استثنای حبالب بر ادر نوزینه بر نوزنه ک فاطر لاریفه زمانه
الله ساراهه دیم برک دیانسیج واستغفار ایره رک الله ذکرایت که بر صورت نوزنه حکم دکنز
فصوره کفایت ادر. الله بر نوزنه نوزنه. دیا لاهانی برشی اونو نوزینه زمانه مجز بر دلی
درستوبه الله یارایت که اونو نوزینه فاطر لایه بدسیه. معلی الله اراده سی قارالیه روه یاریه
معه سوزیه یایه جهنم بود یایه جهنم دیم که محذوری اکلا موه اجمیره بر انسانه لافق ادر نوزیه یاراه
حقیقه یعنی در نوزنه بد کفایت ایره. بوکھی داره الله تعالی، رسولنه لاهانیه مست الیه به
بر لانی تعلیم ایندکه مکره فقه ده معلی بلیغ اجمیره بود یایه برک؛

[وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا] [ربك دی برونه
 یعنی اصحاب کشف مرقبتده، وهاجده باقیه به صورتی مرقبتده ابریه رسیده تا مودر.
 ادرنه ندر مودر ریر؟] وَلَيْسُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ [اگر
 سفار لرنه اوج برونه مودر ریر] وَأَزْدَادُوا تَشَاغًا [دوقوزده نفدر
 دینسه که سه شصت اوجیون، دوقوز نفدر سه ده سه نموده صاحب ریر. بعضی مرقبتده برنه
 بیانه الی اولدینه قائل اولسه. بعضی ابره مسودده مودی اولدینه ادرنه «وَقَالُوا تَقْدِيرُ
 عَمْرٍوهُ اخْتَلَفَ اِيْزَن سَوِيْغِيْهِ طَيَّارِ اِلْدِيْنِيْ سَوِيْغِيْهِ وَدَكِرْ بَعْدِيْ دِه نَابِرْ فَاَرِيْهِ» قَالَ
 الَّذِيْنَ غَلَبُوا عَلٰى اَمْرِ هِه «دِه کی» قَالَ نَحْ مَقْرَنَه مَطْرَفْ اِدِرْ دِه سَجْدَ بَايَلَمْ دِيْهِ نَزَكْ
 سَوِيْ اِلْدِيْنِيْ زَجِيْجِ اِيْمَلِدِرْ. عَاقِبَه برونه برید فقه ده آری ادرنه صورت مرقبتده ده ذکر
 بزه کی بعضی مرقبتده ایلده ده. داد استغایه و «لَيْسُوا هُمُوهُ اصْحَابُ كَهْفِهِمْ عَزَبِيْ دِيْلَكْ
 وَسَجْدَ بَايَلَمْ دِيْهِ» الَّذِيْنَ غَلَبُوا به راجع اولده صورتی بونی سَوِيْ اَمَلَا به بلیز: «امر غلبه اریه
 و سفار به سجد بایله اصحاب کشف عزی اریه به اریه به ندر سفار لرنه. اعتقاد ادرنه اوجیون
 نفوز سه دور ریر. «فِي الْوَاتِحِ لَفَا اِنْدَه مَرَكْ» و بالیده غلبه اریه میانه جعفری سیدرک
 دور مخی عصری بایزده و اتح اولدینه کوره ادرنه ماز ندر اوجیون کوره سه مودر دیکر. بو
 صورت اوجیون نفوز بونی نصیحا بیانه اولدر. دایسته ادرنه غلبه اریه به ندر اوجیون نفوز سه
 کبزی مودر دفرده مالد. سیالت مودی ابریه سیدرک برونه مودر آن برست فرزند ودها سرج ودها
 کوزل به صورت غلبه به مودر اولدینه ودها اولسه و فی الحقیقه هجرت به اعتبار ابریه مودر غلبه بایزده.
 بو مودر مودر دفرده اوجیون نفوز سه مدت مرقبتده ودها مودر ودها ادرنه به اختلاف
 ایه به اولدر. [قُلْ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَيْسُوا] ندر مودر مرقبتده دی الله اعلم. —
 نه بهم اصحاب کشف کند بری ده «رَبِّکُمْ اَعْلَمُ بِمَا لَيْسُوا» دیکر ده. مودر [لَهُ غَيْبُ
 السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ] سادات و ارفده غیبی ادرنه. [اَبْصِرْ بِهِ وَاسْمِعْ]

اودنک کوردی ده ایستد سوره نایابه میرند. [ما لکم من دونه من ولی] اودنک الله
 بایقه رسی برند. - یعنی «مجا کرفت» اتخذ الله ولدا «دیندره کهد». [ولا یشرک
 فی حکمه احدا] - بربردی.

وَآتِلْ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ
 مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا • وَأَصْبِرْ نَفْسَکَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاوَةِ
 وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاکَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ
 فُرُطًا • وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّکُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُکْفُرْ
 إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَخِشُوا يُغَاثُوا
 بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا • إِنَّ الَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا • أُولَئِكَ
 لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا أَنْهَارٌ يُجْلُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
 وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِينَ فِيهَا عَلَى
 الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسَّتْ مُرْتَفَقًا •

مآل شریفی

ادیردی و یکده سطرده اولانی نلوت ایر، اودنک کلماتی بیل ایره جده برند. دونه
 بایقه برینه برل مازدک • نفسجوره اودنک برل صبات که صباع اقسام (لوقت)
 برینه دعا ایر، مجانی ایستد، واد دینا زینته ایرد ایره رک اودنک کوزرکی ایره واد کبیر

اطاعت آنکه قلبی ذکر عبودیت غافل نیست ، کیفایت آردید در سینه و اینی هر بی آسمه اوست .
 و روی که : او همه بجز دوزخ ، آفرید در پیله ایمان انیسیه ، در پیله کفر ، هیزد بز ، غافل از پیله
 او بر پشته مرها نیست در که سر تا فرد کند بر بی خوشاقتی در در آراستگاه او در رسا ریسه
 بسکبی به صواب امداد ابریدر ، بوزری جویور ، او نه فنا ایمانی و او نه فنا نور دلتای !
 اما ایمان او در عالم عملد آید بند ، شبه بود که بز او بر کوزر عمل آید بند و اجر بی فایح
 انیمین • او در ، ایسته آفرید همه جند و دار ، آفرید نه در آفرید ، او در آفرید آفرید
 بید ز کوزر زینت نه جگر ، سندس و مستند نه بسد اثواب کیه جگر ، او بر ز آفرید زینت و با نوب
 نور در جگر ، او نه کوزر ثواب و نه کوزر نور دلتای !

وَ اضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أُغْنَاءَ
 وَ حَفَفْنَا لَهُمَا نَجْلًا وَ جَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا • كَلَّمَا ابْتَغَيْنِ سَائِلًا
 وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَ خَرْنَا خِلَافَهُمَا نَهْرًا • وَ كَانَ لَهُ ثَمَرٌ
 فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَ أَغْنَىٰ قُرْبًا •
 وَ دَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا • وَ مَا
 أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّدِّدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا •
 قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ
 ثُمَّ يَرْفَعُ رُفْقَةً ثُمَّ يَكُونُ رَجُلًا • إِنْ هَؤُلَاءِ إِلَّا أَشْرَكُ بِرَبِّي
 أَحَدًا • وَلَوْ لَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا
 بِاللَّهِ إِنَّ تَرَنَّا أَنَا أَقَلُّ مِنْكَ مَالًا وَ وَلَدًا • فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُوَفِّيَنَّ خَيْرًا
 مِنْ جَنَّتِكَ وَ يُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحُ صَعِيدًا زَلَقًا •
 أَوْ يُصْبِحُ مَا وَهَا غُورًا فَلَنْ لَا تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا • وَ أُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأُنْخَلِعَ

يُقَلِّبُ كَفَيْهِ عَلَى مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ
 بِرَبِّي أَحَدًا • وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِتْنَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا •
 هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا •

مال شریفی

داوود ایلی ادا می نمیشد کند : برین لودر لو اوز دودره ایلی باغ ویریش و اینجینک در لانی
 فرمارید و دنا تمز ، اینجینک آراسته دودره بر اینلک بایمیش • ایلی باغک ایسی دودره بمشدری
 دیرسه ، هیچ برشی نفعیله بر انماسه ، اینجینک اوده سنه برده ندر آقیش • باسقه بدودره
 بر طریق دار ، بونزه طولای بو ارام آرتداشته محاوره ایدره : به سنه مالجه رهاردتی ، محسوم
 رهاردتی بم دید • و باغک کورد ، کندینه بازیمه ایدر یوردی ، دیدی : ابرافله اینم که
 بو صولج اوسوه دقله اینم که نیات قویسه ، بونظه برابر شایه ریمه رایلیسه سم لودره فیل
 بر عاقبت بر لوریم • آرتداشته ده اولدا محاوره ایدره : دیدی که : سه اویجه کفری ایدر یوردی که
 سنی بر طویرا نده صوکره بر نطفه دودره بارانیدی ، صوکره دودره سنی بر ارام سوینه کینیدی • کلمه بنم
 ادا الله ، ریم دودره ریم کیمیلر شریک خوشام • باغک کوردیکه دت • ماشاء الله لاقوه
 الا بالله • دید ایدره اولاز میدی ؟ اگر مالجه ، اولادجه بی کنه کنه از کورد بوردی بیدر
 بلد ریم بک سنک باغکده رهاردتی دیر ، سنطکده اوز دودره دودره بایمیش بر آفت ایدر یوردی
 بالیه بر طویرا نده اولد قایل • باخود صولج جلیلیور دودره برده اونی آراستله بولماز سده •
 دیرکه بونزه دوق استیلد ایدر یوردی ، بونزه اوز دودره اولد با ییغنی رهاردتی فاشی اودورنی
 اودونته بر دقاری ، ادا ، جبار داندی اوز دودره جیگسه فاشد ، آه ، دیروردی ، اولایم
 ریم هیچ بر شریک خوشامسه اولایم • الله بایمیش یار دیم ایدره جیگ بر جاشی ده اولادی

کند کند بخورده نور نار دارد • ایسته بپوراده ولایت الحمره ، الکهدر ، ارثو بجه دره
مصابره دره بپورده •

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ
فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا • الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ
الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا • وَيَوْمَ نُسِيرُ الْجِبَالَ وَتَرَى
الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَا هُمْ فَلَمْ نَعَادْ مِنْهُمْ أَحَدًا • وَعَرْضُوا عَلَى رَبِّكَ
صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ
مَوْعِدًا • وَوَضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ
يَا وَيْلَتَنَا مَا لِهَذَا الْكِتَابِ لَا يَغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أُخْضِفَهَا
وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظِلُّمُ رَبُّكَ أَحَدًا • وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكِ
سُجَّدُوا لِلْآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
فَتَخَذَ مِنْهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ
لَا • مَا أَشْهَدُ نَهُمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ أَنْفُسَهُمْ
مَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَصُدًا • وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ
زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا • وَرَأَى
الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا •

مَالِ شَرِيفِي

اتره دنیا هایت مکنی ره سوزیای : صاخر بر صو ، اونی سعادته اندیش ، دریکه اتره
 ارضک بناتاقی بر برینه فارسیسه ، دریکه بر هیو یا قریبسی اتره ، روزگار را اونی صادر و دیکه
 الله هدیه سفند بر لونیور • ارمال دارغوند دنیا هایت زنجیر ، باقی فالجهه صالح محمدیه
 ربک سفند و توایجه ده خیزید ، عملجوده خیزید • دوستوه اوکوره که طاعتی بود و نور ز ،
 ارضی کور در سح میر جیبیده و اوزد هب محتره طوبیست در ده هیچ بر کیمه با نماش در •
 وهی صنف اولاره بر کمره ایستدر ، ایسته بو برور و جلال صفیوه ایله رفته باره تفرین
 کبی نه کورک ، نفلا نه هیچ برور با عیار جفت زعم ایستدر دهمی • دتره قونولدر
 اتره او برور کور در سح بولند فرد هاتوره فلجناز ایمنه تیره شور و دیور لرور : « ابراه
 نه ! بولند در نه عجاب : کوپون قوسه نه برورک هینی فلجنا ایسه » و بولند بایه قری
 هاف بولندر ، ربک کیمه فلم ایست • نه دوستوه اودنی که ملاکویه آدم ایجه سجده ایله
 دیندر ، هاه سجده ایست ، ایمنه ایسی ، جهنه ایست دره ربک اتره هیندی ، با سمدی منی
 بر انوباره اونی دزینی کندیزه اولیای امتاز ایستدر اتره او بر دشمن ایسه ؛ طایر ایجه
 نه تبارک • به اوزد نه کورک درک بار ایستنه نه کورک بار ایستنه شله
 بنه ارم و هیچ بر نه سفند قونولدر دهم • اوکوره که دید هیک : « اتره بیک
 بازم اوزعم ایند بکتر بکرم » دریکه اتره هینددر ، بالوار سدر ، نفلا کندیرنه
 اهابت ایستدر و آرا لینه بر رهکد قوبندر • دوبر ، آنی کورسه ، اتره اولاد ^{قصدی}
 آهلا سدر دره اتره صادره صبه بر بر بولما سدر •

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ
 الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا • وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ
 الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأُولَىٰ أَوْ يَأْتِيَهُمُ

نقطه از رایج بود بر موعود دارد که او گفته هیچ به چاره نجات بر ما نذر • رها او مکنند که بزرگ
ظلم ایند مرزده همدان نیست و صد صریح بر سیدار نفسیه اینست •

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّى أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ
حُقُبًا • فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ
سَرَبًا • فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقْنَيَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا أَنْصَبًا
قَالَ رَأَيْتَ إِذْ أَوْيَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنَا بِأَنَّهَا
الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا • قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا
نَبْغِ فَأَرْتَدَّا عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصًا • فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتِيًاهُمُ بِخَبَرٍ
مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا • قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَيْتُكَ عَلَى أَنْ تُغِلَّ
مِمَّا عَلِمْتَ رُشْدًا • قَالَ لَا نَكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا • وَكَيْفَ تَصْبِرُ
عَلَى مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا • قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ
أَمْرًا • قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا •

مال شریفی

به دقت ده موعود فغانه دیدی که : طوریه موعود نا ایکی رکن جمیع اولدینی بره تدر در ایهم
با خود نه رجبه کیده مکنم • بوندک از نه به ایسی به رننا که ایکی رکن آراستد جمیع اولدینی بره
دارد بر بالقدری از نوزدیر ، اردت او ، رکن ده بر دیکه بونی طوفند • بر موعود نوزدیر
کیده بر فغانه کیده ، دیدی : نوزده به کندی ، موقیقه به بوسه بزرده بر غوغوغه رننا اولده
• کور رگی ؟ دیدی : قایا به موقیقه نیز دت طوری به بالینی از نوزدهم و با اولی سوزده موقیقه

تسلطه اذن بر روی ، او عجائب بر صورت و دگر ده کی بولنی طوفش • ایسته دیدی : ارادین
 اویا ، بوند اوزرینه ایزلرین نقیب ایدیک کربسه کرد دوزیر • دیکه نولدوزده بر
 برلریرکه بز ادا تزدوزده بر رحمت دپسه دوزرینه بر علم ادرنک • موسی ، ادا ادرنک
 علامه بلا بر رست ادرنک سرفیلط اتباع ایدیه بیلیرییم ؟ دیدی • طوفردی دیدی : سه بنده
 صبرایه زند • هر صولک الیه یعنی شیه ناصل صبرایه مکتب ؟ • ادرتارانه دیدی بنی صبرای
 بر ابرهک دسک یح بر اریک علی اولام • ادماله دیدی : بلا تابع اولر هکک بلا یح
 بر شیه سوال ایتمه تابه س اوزده بر سوز ایتیه قدر •

فَنَظَّلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ
 أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا أَمْرًا • قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا •
 قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا • فَانْظَلَقَا حَتَّىٰ
 إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتَنِي بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ
 شَيْئًا مُّكْرًا •

مال شریفی

بوند اوزرینه ایسی بکشد ، نهایت کی به بند طرند . طرند کی بی بارالاری ، آ ، اریک ؛
 اعلایی غرضه اینده ایچره می بارالاری اونی ؟ علم الله دسه بایسه بایدک • دیردی اریک ،
 طوفری سه بنده صبرایه زند ؟ • بنی دیدی : اوزرینه بنده مواخذ . ایتمه دلا بر ایشیه طولای
 کوملک هیقاره • نه کتیر ، نایت بر افراده است طریر ، طوتری اونی اولر بریوردی ، آ ،
 دیدی : زیند نفس رفایی اولقزیه اولریرکی ؟ علم الله هیوره نکر برنی بایدک •

نباید به خطه رده ... « توفیق پور دلسه ».

[مجمع البحرین] - ایک دکن جمع اولیٰ برکہ طالع اولاد بر بوزار اولید.

نہ کیے کعب قرصیدہ طنجہ یعنی سب بوزار اولیٰ برایت اولید۔ ابیدہ رده ازبیکہ اولیٰ بنقلید.

امہ بجاہد و قنارہ رده بحر فارس اید بحر مدی ملتقای دیہ برایت اولوئند۔ بر صورتہ راد

بر بوزار دکل، بر بزغ اولوہ اقتضای۔ نیز بحر فارس، بعد کورزی، بحر دم رده آمد دکن

دریغ کور، بعد کورزی اید آمد دکن بر بوزار یوند۔ بنارعیہ بوزار اولوہ بوزار مدی

دھب اولیٰ بحر محیط لعدن اید آمد دکن آراستہ سویسہ قتالک اچید یعنی بر بزغ اولوہ کرکر جنوب

طالع اولاد رده قوسہ کی مدون صخرۃ اللہ اولوہ حیوہ مکتد۔ ابہ عطیہ دیشد کہ « اد۔ یعنی

بر فارس۔ بحر محیطہ بر قولہ کہ آن۔ بایمانک آندہ سند۔ باشلایہ فارس افسدہ شمال

جنوبہ۔ سو حالہ بر قولہ کور۔ بحرینک اہتمامہ کیہ اولاد بر۔ « اد۔ مغربہ بود

بحرہ کلکسنی بحر قتیہ سی اولوہ اوزر۔ ایکی دکن معانہ تفتی ایستہ بر اسم خاص اولیٰ نظر^{اقتضای}

آماسہ کور رنور۔ حال برکہ معجم البلدان مذکور اولیٰ و بعد بحرہ، بحر محیط لعدن صندہ

بعد اید عمالہ آراستہ بلاد سند رده بی محتوی بر قطعہ مذکور اسم خاص اولیٰ رده معلوم بولند یعنی برقی

مد حفظ اید بحر اولوہ بحر العربیہ، بحرہ قطعہ مذکور طوچویری دیار مقد ربک اولوہ اسم خاص

اسم عمدہ رها طالع اولوہ اعتبار بر برقی لعم آسیرہ لعم رده سبہ بوزار زہ ازبیر۔ رها اول بدینہ

آئیمہ اولادہ بوسانک بعد بحرینہ بر سیاہی رده سبند دکل۔ آنجہ مغربہ، بوزار قوسہ آئیمہ

اولوہ قوسہ نقلاً قوت تأیید سی بولند بود۔ نہ کیے اسنا بول بوزار حلقہ کی تابعہ رده

بود۔ مغربہ بوسنای قال الامام ربک سبحی اللہ اعلم بوزار عورہ کی آئیمہ قتیہ ضمیر اید

« مجمع بینما، پور دلسہ اولید۔ زیرا اسم خاص اولوہ اید ضمیر مقرر اولوہ بعدی، معانیہ بود

قتیہ ضمیر سی اید صاحبہ کونہ رده اولوہ۔ بود، بھندی بود۔ کی بحرینک بری اچی

بر طاقی، یعنی بر بند اولیغہ قائل اولیٰ کج دیگر بھندی رده آرز بایجاہ طرفہ کی « کر

و «رسی» ندری اولی سوره سدره «واصحاب الرس وقروا بین ذلك» بانه . نهایت
 مجمع الباریه ایی علم ریزی و بیک ادله موسی ابرهمنك اجتماع این طری ممل رکیده و بیند اولسدره
 کشف بوندك عقدہ بدست تفسیرنده ریسہ ، ابرهمنك بوباطنیہ تفسیرنده جزو بود ریسہ ، و
 بر میفرید بایر صوفیه و به ادله نیسایوری تفسیرنده رخی و روح و جرح اولوشند . معنیه شوی اعتداف
 اینک لازم طریکه بر معنی لفظاً بعید اولفد بایر مالا ثابتند . چون بر وجه بالا نقل ارادت
 اعتدافات قاشینده «مجمع البحیرین» افارہ سندہ اکلاشیہ بلیہ قطعی مفاد موسی ابرهمنك
 بر توشه جعفری بر محمد اولسندہ عبارت قایمور .

[فَلَا يُلَاقَا جَمْعَ بَيْنِهِمَا] و فتار ایسی ارادت بجهت داردیر — بواره
 «مجمعها» بپور و بپوریه و به آرای بود «بینه» علاوه ایسه اولسندہ کشف در توشه لیدر .
 [نَسِيحَا حَوْتَهُمَا] بایقردی ارنوتیر — یعنی ارادت بری بولوه بپوریه نشانه اوله بولوه اوله
 بایقرد نه حالده اولرینه رفت اینک فاطرینه کلمه دی ، سیانده اکلاشیہور که موسی صوری
 ارنوتدی ، فتی و به سوره دی ارنوتدی . ایریه کی «آتنا غذائنا» و به اکلاشیہ معنی ارنوتدی
 بوبالیه و بیک که به جعفری غذای ایری . بنارمیه دید که ایری [وَ اتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْجَرِّ
 سَرَبًا] حال بود که ارنوتدی و به کی بولنی طومنه بر رکیده کیرسدی — و بیک که اولورک و به بپوریه
 نمونه اوله به معنی و دفع بولسدی . موسانك خبر اولرینه نقل ابرارینه اراناه زانك
 به معنی اولوردی . فتح بونی کورسه لودفد خبر و به دی ارنوتدی . ارنك ایمون
 و به جعفری به و به در تریزه ذقنه و به به کیرد بر . [فَلَا جَاوَزَا قَالَا
 لِفَتْنِهِ اَتَيْنَا غَدَاثَنَا] — [قَالَ] فی دید که [اَرَايْتَا اَوْنَا
 اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنِّي نَسِيتُ الْحَوْتَ] کورکی صخره صیفند نفیرده به بایقردی ارنوتسم
 — یعنی اولورده نه اولرینی سوره سدره — صیفند افارہ لرنده بود اره کی صخره رزنانه
 مجهول بر فایا امیه کی اکلاشیہور . چون بالندک رزنه کیتی ذکر اولوناسندہ بوفایانده و به

بوده است. حتی طوطی حیات این تفسیر این را می‌داند. محی الدیه عربی حضرت تریخ فتوحات که سنده مفرد
 حیات را بر طاقم بخشد و طایر را که در دور. ابه صالح و نودی که بعضی زرات تمام مفرد حیات
 مقننه شایسته اجتماعی نقل می‌کند. فقط تعقیب اول می‌شود. به مقابل بر صوره علامه بعضی
 می‌نویسد «وما جعلنا البشر من قبلك الخلد» آیه عقی و نقی بعضی را می‌داند استدلالات و زرات
 انچه اولیفته قائل در. ابو حبابه بوند ظهور قوی اولیفته قیامت، نه الحقیقه ظهور مفسر
 بر ظهور را کرده اولیفته که بود که حتی دخی و بنی این تفسیر می‌کند.

ابه قیام موزی، حضرت علی السلام حیات مقننه ذکر الزمان می‌نویسد که با لایه.
 حیات مقننه صحیح بر حدیث می‌نویسد. دمیسه، آتوسی و به باب که اقوال و استدلالی او را در از
 نه سوره و محاکمه در مکره می‌نویسد که: هر دو حساب به مکره اخبار صحیح بنویسد و مقدمات را به عقیده
 و زرات ابتدا می‌نویسد قوتی قایل مساعد و در عوارض نماید می‌نویسد. و به اخبار و ظواهر و عدلی
 عقلی می‌نویسد. اول اول به بعضی اخبار عالیه که حتی الله بیلر — روی اول اول طایر
 ظواهریه مراعات محی الدیه عربی که وجودیه قائل اول اول بعضی سارات صوفیه به صفت مسدودی فایده
 بود به دلیل تشکیلات. اگر مجرد قائل به جدول قدرته و ادنک مقننه صفت قدرته و دلای
 ادکی سوزری اعتبار او بوده قبول او را که قیامت نه مفرد به حیات اولیفته اینا به بیلر است.
 اگر حضرت علی علیه السلام سوزیه با تم سوزیه باشد «در یکی که قائل به جدول قدرته سوزی او را بگوید
 سوزی دلیل وجود و عدمه کرده قبول و باز را به ملک این طرفین و سوزیه و در عین سوزیه
 و سوزیه مکره قائل استغاثات، و به یکی قوی از عملیات، حاسبه بر طاقم این با یکی
 به خصوص صوفیه به مخالف اینها به تفسیر قائله. زیرا سوزی و با عقده رای به یکی
 خصوصاً به اهلنیه ایشیه به سوزیه اینا قائل به محدودیت او را بیلر به شری و با عقلی دلیل
 رایت یکی به دعوی صوفیه کرده قبول می‌نویسد.

بزرگ سوزی سوزیه به زک مسد، حیات قائله نقه انکه سوزیه سوزیه

در این علمانند قول: ظاهر اولیفته شبهه برآید. «قد خلت من قبله الرسل» بر این پایه و بر این
نقطه است. ستاری اولایه صوفیه مذکور در این عبارت است. «ما منة انتم انما انما»
با خصوص مری و حضرت قاضی بر ظاهر و باطنه فقهی اولیفته کرده. ادبانه حضرت سید سید
نشد این. صوفیه مذکور در این پایه و بر این پایه. شیخ صدر الدین سحره قونوی بهر
و تذکره الهی نمانده کی از آن «مفرد علی السلام و جود عالم شانه» اولیفته نقل یافته
عبدالرزاقی «مفرد، بطلان، الیاس قفسه عبارت» ریشه، بعضی در حیات حضرت علی
فقهی از آن. بعضی مالیه این پایه بر این اولیفته سوزد. که بواجب سوزد سوزد سوزد سوزد
از آن قبول آید. بلیز.

لله، عندی بر ظاهر «من لدنا» سافزده ترمزده و با طفرزده ریشه کیده.
دکتر و لیدر که «من لدنا» علم و دین تعلیم کیده. «ما منة تعلیم لدنی علم» در این سوزد
اولایه و قدر. شبهه برآید که بر توفیق این علم علمی طرف الهیه و دین تعلیم اولایه اعتبار کیده.
نقطه بر این پایه و تذکره «و علمنا من لدنا علما» قید حضرت تعلیم آید اولایه علم، سوزد
بام باقی بر علم یعنی علوم لدیه در علم مخصوص اولیفته که آید کی قدر رفیع سید فقهیه
بوده «علم الغیب و اسرار علوم فقهیه» در تفسیر معتد در تفسیر اولایه و سوزد علم
سوزد احکام رقی و اوستا، حضرت علمای به باطنه سوزد سوزد. صبح بخاریده و در سوزد حضرت
«یا موسی! ریشه» به الهیه علمانه با تعلیم آید کی بر علم از آن به هم که سوزد اولیفته سوزد، سوزد
الیه علمانه با تعلیم آید کی بر علم از آن به سوزد که به اولیفته به هم «الد» بر صورت علم لدنی تفسیر
بر علم مخصوص به معنای اخص اولایه که بر علم حقیقت و علم باطنه دینی و دنیایه و صوفیه
بر فقهیه بر حجت اولایه و سوزد. علمی علم لدنی جهد فکر و استقصا اولایه سوزد سوزد
اولایه بر توفیق سوزد سوزد. از آن به سوزد، و سوزد و سوزد کیده بر علم دین، سوزد
از آن، و سوزد و سوزد اولیفته علم. نقد و نقد کیده دین و نقد و نقد. سوزد سوزد.

بگشاید . فقط در تفسیر بوند با الحاقه اسرار حقه عارفان در لایحه رها زبانه اهل لوح اولی .
 سازنده دره بایستد در بیان دلیله باطنیه کی غوامض اسرار و معانی منقار شود . بر فقه دره
 علم اجماعی خود در سفره بر زینت و لیلی در معانی علم در تفسیر عهد و طبعه کسی فاج اولاد رفتی ارقام دارد .
 باقیه مری ابرقاسی الیه برید بر صفت و علم مقرر است خاص بر قولی بود فرزند و بیاید .
 [قَالَ لَهُ مُوسَى] مری ، اره دربی [هَلْ أَتَبِعُكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَ مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا]
 تعلیم اولاد بیک علمه بر رسته اجماع به تعلیم اینک از نه به اتباع اید به بیایدیم ؟ -
 رسته ، فیه اصابت دیکه . بر سوز در عالم فارسی ترافعت از نه و علم تعلیمه
 مقرر اصلی آتساب رسته اولاد و طبع علمه نزل ، ارب ، نزاکت ، تعقیب و خدمت شرط بر تفسیر
 رلات دارد . بر استیذان جواب از قول [قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا] سه
 طو غرضی بند صبره و با نامان رسک - بر سوز در مقرر ، روح مری مقرر کی اید کشفی کوشنده
 دارد کندی آلوده اید دری که باقیه اصابتی نموده اید . از الحقیقه بر طبعه رساند از صغی
 در رس کندی صفاتی طایفه و صبر درسی القدر عبارت اوله مقرر . یعنی بر باره هر چه صبر لازم دارد .
 سند اید مقرر که بنم صبره صبر الله که کن و بر نه مقرر رسک . [وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى مَا
 لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا] هنوز در ترفقه اما از ایندی شیء فاعل صبر اید رسک ؟ - یعنی صبره
 بر طایفه سید کور . مقرر که سر و مکننده مبدل اوله صبره ، فاعل در اید ای کور و نه مبدل ، سه
 بر صاحب شریف اوله صبره اید دری فاعل در کی کور رسته کور . بموجب اجماع اعتداله اید در زنی
 در با مقرر . مری [قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا]
 بنی ، درید ، اندک الله مبدل برله مقرر و صبح بار کبر عامی اولام - الله در بر نه باشقه .
 مقرر [قَالَ فَإِنْ أَتَيْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا]
 ار ماله درید : به اتباع اید مبدل به هیچ بر نه سوال ایند فایده به از نه سوز اید بر نه
 - یعنی مناقشه ، اعتداله سوز در رسک استفسار سوال بید مقرر . مبدل که باقیه علمه دره

سندی وضع کرده علمه باریستی تنگدایه سوال ، بر علمه و منوعه . بوزنه طالع نفسی
فاعلیته زیاده قاجیه حاضر لایه جند .

[فَاَنْطَلَقَا] بنامیه ایسی بر کبیر . — در ده که بر علمه به برستی جلد بنده بر روی
ادله و رب سولیمه و با در سوزنک طریقه و کد ، ضلالت ابد جلد نه جلد . مفاد تمام اولی و لایه
ایسی بر کد . وقت ایستد . کور دیور بوداره فتی ذکر اولی و کد . او بر ساندک نابی اولی و کبیر
از نه قار اناسه و افعال که بر رده بر افتد . — ایسی در نه طوفی کوی به پیچیده و کبیر
[حَتَّىٰ اِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ] ناکوی به کبیر نه . — او بر علمه به برستی ابه انده
در ایته کور . موی قوی قوی ابه ، کبیر بوزنه به کبیر ، جند بر کد ایته بر کد ، فقط ایستد
به بر کد بر کد لایه اولی اولی کور دیورم جند بر کد به کد ، در کد ، جند بر کد ، بخاری ، سلم
در کد بر کد ابه عباسه . در ایته ابه مفرود طایفه بر ، ناولت جند بر کد . [خَرَقَهَا]
کمی بی بار اولی . بوزنه بعضی در ایته و دارد اولی و کد کس و بالطکی آلت اولی و کد
بر علمه موی نه اولی مفرود . و کبیر مفرود طایفه تر نه طولای بالعکس سولیمه ایستد در فقط
نقله زوده بیانه و کبیر سولیمه مفرود نقلا بر جلد نه کد . سوزم بایلی و کد
در علمه مفرود .

[قَالَ اَخْرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ اَهْلَهَا] — [فَاَنْطَلَقَا] به کبیر .
— یعنی عندی قبول ایته و کد او بر سولیمه مفرود . به کبیر [حَتَّىٰ اِذَا الْقِيَا
عُلَامَا] نایه بر او مفرود است کد [فَقَتَلَهُ] اولی و کد بر کد . او مفرود
تعبیری کد مفرود تعبیری . آلت یا بالی اولی و کد بر کد اولی و کد مفرود به کد
به کد بر کد اولی و کد . فقط ابه ای مفرود سولیمه به کد به کد به کد به کد
اولی و کد روایت ایستد . فقط بوزنه بر کد . غلام اولی و کد . [قَالَ اَقْتَلْت
نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ] بر نفس مفرود اولی و کد به کد بر کد بر کد ؟ —

یعنی بر تمام مقادیر وقتیه بر معلوم دنیا عموماً کیمی اولدی و بیر دلمی؟ دیندر در که رار
تندک بفرموده اولدی یعنی سو بر مکرر . بایکد تمام مقادیر نفی مقام نسب اولدی اعتبار در در دنیا
موسانده سربینده صبی در ده تمام لازم حد بنی استار در . [لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا]
قسم ای و رسم که هیوده نکر بر شی بایک .

قَالَ الْمَوْلَى أَقْلُ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا • قَالَ لَنْ
سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا • فَانْطَلَقَا
حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلُهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّقُوا لَهُمَا فَوَجَدَا
فِيهَا جِدَارًا يَرُودَانِ يُنْقَضُ فَاَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتُ لَتَخَذْتُ عَلَيْهِ اجْرًا
• قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَنِي وَبَيْنَكَ وَسَانِيكَ بِنَاوِيلٍ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا
• أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ
أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا • وَأَمَّا
الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا
فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا • وَأَمَّا الْجِدَارُ
فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزُهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا
صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ
وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي — ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا •

مآل شریفی

طوخی سیه بنده صبر ایله نرسدک دیر دمی سطا؟ دیرد • اگر دیرد، بوزیر موکره سطا؟

صویر رسم آرنه بکامصاب اولاً ، طویرسی طویرمه صول عذره ایردک • بوندک اوزرنینه
 کتیر ، نجات برزیه نکه اهنه داردیر که بوزی ساز ایتکه استاع ایتیر ، درکته اراره
 بیقله ایتیه بر دیوار برلریر ، طویری ادنی طویردندودیردی ، ایتیه سیدک دیردی : لوقالده
 برکافارسی بر اجرت آبردک • ایتیه دیردی : بو ، سنگه بنم آرامک آیریماسی • سکا اصب
 ایدیه مدیک سیدک نادیجی جزیره بیم • اولاکلی ، دکر دیلیشاه بر قلم بیمار . رک ایردی ،
 به ادنی عیبدوزیره ایتیه دم که : ایتیه لرزه بر ملک داردی ، لوقالده گمی فی فی الیوردی •
 ارفلانده کتیر : ابونی سوزندردی ، اولدک ایمیه بوزی فیفا . دکر دیو مار یاسنده ماقینه دایسته
 کتیر برینک ربی ارکایل بوزره تمیز کتیر . دها فیرلسنی درمجه دها بافتنی دیرسیه • کدلم دیواره
 شدره ایکی نیم ارفلانک ایردی ، آتکه اوزرایمیه ماقینه شیه بر دینه داردی و بابا لری صلاب
 ذات ایردی ، اولدک ایمیه ربک اراره بویردودک ایسی ده رتشرینه ارسیند و دینه رینی عیبدایند
 صوب بوزر یکتیه بر رحمت اولدقده . و به صیح برینی کندی . ایتیه با یاردم دایسته سیدک صبرایه . بیکه
 سیدک نادی •

[حَتَّىٰ إِذَا آتَىٰ أَهْلَ قَرْيَةٍ] نجات برزیه اهنه داردیر — ابریه اهل قریه
 اوزره بویر شدرایدی ، بر بویردی آتکه ادرینی سوزسه ، آتکه ایکی متاف اولدقده کوره
 اسکی ایسی باسقه اولدیه لازم کتیر . بوزیه باسقه « ابله » دیکسه ، « برقار » دیکسه ، افسانه
 نسبت اولدینی نصیرا ، دیکسه ، با جیردایه دیکسه ، ارمه رومره برزیه دیکسه ، اولده
 جزیره همدار دیکسه ، سوزمالده بوزیه نکه مروتا نفیسی قابی دکر . اساساً قرآنه نفیسی
 مطلوب اولدایند . نکره کوسه خوب بالکد سوزیر بر صفی اهل قریه :

برزیه که [اِسْتَطَعْنَا اَهْلًا] هابنده به جاکینه رب [فَاَبْوَا اَنْ
 يُصَيِّفُوهُمَا] ده اوزد ساز ایتکه ابار ایتیر — براره ، اهدیه ایکی دینه زکرا لوسی

برسی شدن اصل حکمتی ، برود عموم اهالی اولاد کجای یکی معانی اشارت اوله کرکر . اینست
مقصود بنی معنی اید اهالی دین اولاد کوره تدار ، مجرد نشین ایچیه اولسه اولور . ذالواقع
بروز به ذلک خواص و عوام بر توبه اهالی اولاد ایچیه ایچدر ایکی کنی بی سنا اینکده هینیشدر .
برای قیافه فارسی کوسه میه بر بر طه باقیذ :

[فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدَانِ أَنْ يُنْقِضَ فَأَقَامَهُ] اودت اوراده بر دبر
بولد برکد بیقاهه ایسته برور دی . همان اولی طو غر دتو دبر دی - نقل ایله دینه کوره . بر بر طه دبر
کجی برکد و قالیه بر دبر ایسه . بهنرینک طه ایله کجی احتمال بونی بیقسه در در رب
بیکه یا میشد . نکته بود بر مکتبه ، ادریب و ضعیفه بر دبر ای بیقاهه قیاسیه بدیهه العاده
برسی اولادیه هینی ناس اولور سه سیاه بیازنه بوند بر هار و طرز زه طو غر دتو بویسه اولدین
اکلامه لازم هید . نه کیم ایه عباسیه دابه هیدر ده روایت اولدینقه ایله ایچیه طو غر دتو بویسه
اولدین سوزیشده . در طریقی تفصیل زه صحیح اولاد برور دیشدر . ذالواقع اینبار احواله و جریانه
بایستاده بود .

بونی کوره موسی [قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا] دبره برکد دید
نرماله بود باجرت ایدرک - به بهد ایسته مدکی آجی بر ایچیه مدک منقعه اولدین بر صره
نکته اولاد برکجی بر اتوب فضولی بر برع باینه قیاسیه بر سناست کورن دی ده صبرنی طو غر دتو
سوزدر بر بوردنه اولدیکجی همت ایدر دکل مدعتر اعتدافه ایچی دبالار کی سوزی بر هینی عاصیه
انقطاعی لازم طه هینده هیندر دی ، اولدین ایچیه هیندره :

[قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ] ایسته ، دیدی ، بونم آرا ایدرک اراکه ذال
[سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا] ارنه صبره دایانا ما یفک ایدرک
نادرینی سنا سوزی بریم . بنی کجی ، ادرغوده ، دبرور هیندره بایه بونم سیدر سنا هینی فالاده نال
در هینی ، باقنده کی دبر دماکتی ایدر نایم . سوزدر :

[آمَّا السَّفِينَةُ] الذی ... [هَلَاک] - بر غصاه سفلای جلدنا به کرکراید

دنیسه . اندلس جزیره سنده مقوار به الجبلند ایری دنیسه . نامی بودی ظلم بودی راستای دنیسه
اولیه بر نزال [یَا خُذْ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا] هر کوی غلبا ابوری - یعنی مفلوم
فهرست اولیه هر کوی غلبا ابوری . بنامیه کوی بران یار ابوب عبید ذریعه . او غصبه
فرمانده امیره الصوره شیخی اختیار ابی اسکندر مصادرت قیلند بر صحت ایری . اینست احکام
بودی ظاهر از کوی کورده شده مضارن اولی که دنیا قی بدینست از کوی ضرر دلی . نفقت ایری
نبیه ایری .

[وَآمَّا الْغُلَامَ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ] او غلامه کهنه : ابوی ابی مؤمنه

ایری [فَخَشَيْنَا أَنَّهُ يَرْهَقُهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا] بنامیه بوزی طغیان و کفره بود و سنده
فرزده - یعنی صافند . یعنی او غلامه کور و ندکی کوی معلوم دلی ایری . بوفه ایریه . از صبه
به فرایرد که آناسی باباسی ر کفر و طغیان استیسی آتیه الهه او زده ایری . با فخر و کور صبی
ایری . او بر کفر و طغیان سنده ایری که صاغ قایده ایریه . آناسی باباسی بد آتیه صبه . از کوی
کفره بود و به مبع ایری . حال بود ارانا بابانک امانده کی خدمت به طرازه بود و به مبع
او بوفه دلی به دادند صبی آتیه اولی صبی عقده خبری ایری [فَأَرَدْنَا أَن يُبْدِلَهُمَا رَبُّمَا
خَيْرًا مِّنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا] ره آتیه دلی که برای مؤمنه دلی کند برینه نیز کوی
او زده دها خبری و رحمة دها یاقیه بر برنی دنیسه - هم او غلامه بوزنده کور و به مبع
قریند مبع . هم ره او زده او برید و به مبعی آتیه . صفای دها سومای برادره نال
اولی مبعی که او او غلامه اولی بنجه بر اولیه صبه ایری . روایت اولی یقه کور . او کابل الله . بوزده
بر قیز دنیسه و بر قیز بر بنجه دالده سی اولیه و او بنجه الیه اندوده بامت صفا به ایریه .
[وَآمَّا الْجِبَارُ] دیرا کهنه [فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ]
سندره ابی شیم او غلامه ایری [وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا] آتیه بوز امیره

برکنز دار اید - یعنی بوزن ایموه صافندسته بر آتوه دگوسه رفینه سی داردی . بوندی بر طاقم
 حکمت و فصاحتی محتوی بر آتوه لوه اردینی ره مردی بیره اویسی ظاهره . [وَكَانَ أَبُوهُمَا
 صَالِحًا] و باباری صالح بر آردی - یعنی اورفینه اویره صالح بر بابانک برائی اید ، همدسته
 قازانکسه رفی سیداه صرف اولر فیه ایموه مسه غینه قوشندی . وَالَّذِينَ يَكْنُزُونَ الذَّهَبَ
 وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبِئْسَ لَهُمُ مَقَرٌّ وَمَسْكَنٌ . آیتده ضم اولانه مذکورم کنز لوه دگر
 اید . ارای یتم ، یالک یتم اولر فیه طر لای دگر بابارینک صلاحه سنفید اولر فیه اورفینه
 نای اولر همدی . بوزانک صلاحی همدسته اولر فیه اویره دیشده که : هیومه ایسه بر آردی
 ناس اولا امانت ترویج اید لر اوره ویر دگر کی نسیم اید رود .

صلی ایکی اوغلی بنیم قاسه اولانه اوصلح بابانک صلاحی غذاه ضایع اولر همدی :
 [فَارَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا] بنارعی ربک ارای یتمک بدوغ دکلار ایشیری
 [وَيَسْخَرَاكَ كَثْرَتُهُمَا] دایر سوب رفینه لر ی هیقاره بیه لر ی اراره بر یورود
 - بوزن بوبورده دیوار بیقلسه اولر اید اورفینه یی باشفه لری بولر همدی ضایع اولر همدی
 در شومانی که ارجال در ضعیفه بیقلعه اویره بر لانه بر دیوارک آتوه ایکی یتمه عاز بر رفینه
 سوب ریتی بیلر ده اولر دت رفینه قدر صافه سی نایبه ایته نایبه ایسه . [رَحْمَةً
 مِنْ رَبِّكَ] نص بوزن ربکه بر رحمت اولر قدر . [وَمَا فَعَلْتَهُ عَنْ أَمْرِي] دبه اونی
 ادباید فریمی کنی اریده بایارم - یعنی کنی رای داجنار رسیده دگر ربک بدیر دیک اید اولر
 بر رحمتی اولر اویره بایم ، بر رفینه اید [ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا]
 ایته سکه صبره دایانار رفینه سیدک تاویلی بود .

تفه ندک بوداره بتمه سده آکلا سید که بر بیانه نایشی سوسی ، بستی دیرند . اولر
 بر بیانه و تاویله در اید بدیله ربک کورده . دیک که سوانک فقه اشفه دنگ کور کی
 سید همدی اید دگر ایسه . اولر انرا ایتمی نفرانه فقر اولانه سباب دیکانه دتقار دگانه

نشان آید بوسیله او بد که از اسباب فیه ایضاً اولیجی ظاهر باطنه بدستور . حکم عقده نزاع
 ظالمیور . او جمله . دیکه اولیجی مقتضای باطنه ، مقتضای ظاهر ، مخالف اولیجی . فقط
 بوزنه طولانی حقیقت شریعت مخالفی لازم کهن . زیرا شریعت ، حکم عقده ، حکم همه در حقیقت
 زایه ادر . او نه ایجیه باطنه مأمور اولیجی عقده ، ارمیه اولیجی و شرع اید عمل اولیجی کی شریعت اید
 مأمور بولناکه موسی و . حقیقت ایضاً اولیجی زمانه شرعاً اعتدافه محل اولیجی کدر وید . بوزنه ایجیه
 امام ربانی مکتوباته جمله ارشده فرقه ایجی مکتوبه . دیکه : « بر طاعتی الحار و زنا و قریه میل اید »
 مقصود اصلی شریعت مادیانده اولیجی تمیز اید . هائاً و کلا تم هائاً و کلا برید لوق بر
 اعتقاد در الله صیغه . طریقت و شریعت بر یک عبید . آراشه قبل او جو تر مخالفت بودند .
 شریعت هر مخالف اولیجی مردود . و شریعت در دین کی هر حقیقت دعوی بر زن یقینند . «
 نه عیبه هیدر ، فرقه بر عیبه مکتوبه ائانه ، شریعت ، طریقت ، حقیقت مجتهد دیکه :
 « سدا دیکه بالیج سوری موسی شریعت ، عقده بالیج مفاطه سنی نفی اید که ارتکاف نفس امارتیه
 طریقت و اگر بد ارتکاف سیر اولیجی حقیقتند . و الاصل باطنه اولیجی طریقت و حقیقت ، ظاهر اولیجی
 شریعت مکتوبه . بنامیه طریقت و حقیقت بر نه سول ایندوه ائان طریقت ظاهر شریعت مکتوبه
 و سانی اید ظاهر ایدر هر بر نرسد و عقده و غیره مالدند . او مفاطی کوب آید قری وقت اوقات
 بالکلیه قالفار و او ضد عمل نماید هائاً سول اولیجی . « او .

انچه بوزنه . شایان وقت بر نفقه دارد که اود . عقده اولیجی اوفلا سید .
 اگر بوزنه بالیج ایدر نه الحال کفر و فیه حکم ، شریعت موانده اولیجی . فقط مهور و دیکه کی
 لغت بالیج اولیجی بر صبی ایدر اولیجی کفر و طیفانی هائاً استقبالده واقع اولیجی بر حقیقتند .
 عقده علم لدنی ایدر اولیجی حال و استقبالده کی بوزنه لدنیاتی بیسه دفعی ادر بر صبی سول طریقه
 بر بالیج بر ایدر به با یا صبی جرمه در لای قتل ایدر شبهه بویه که شرع مخالفند . نه کیم عقده عمر
 رضی الله عنه عقده مذکور سنی کورین بوزنه قتل ایدر جمله دیکه ، کندیق خاکی اولیجی بیسه اید .

مقدمه فقه دروغی ادلایه مندر در . بنا بر عمده او ، موسی کبی خلقی حقه کو تر کند مأمور دکل ، مقدمه فقه
ادلایه مقدمه اندک انفاذیه مأمور دکلیدر . دستور مالد و اعتدالی اولی بر موسی ده باره و فائز ایدیه
مصدک در صریحی قبضه موسی ادلایه ملک الموت و قبضه و سولیتی کبی اولور .

ثالثاً : سبب ، بقیه آخر در حقه دفع نفقه نفقانه با قید نفی زیاده مندر ، نفقانه
ادلایه اسباب فقهیه مبتنی ادلایه اجموده فاعلاً اجمیه کیه و ممانت کو ریزه . اسبابه ایضا مملکه
مطابقه ادلایه زیاده ایه او حیده اکیسی قیاس برانوه و بری عا فندان القیاس بر استیفاء ادلایه
اکلا سبب . موسی اولی علامه کی مفهومی رها اول لودنه هیز المسه ، اولی بر رست اولی که
کامندی . کو ریکو نمونه ایه اولی جهت عملیه و سببیه ده کند یسکه مأمورینه نزاعه اجمیه و برنکه
بر ابر اعتداله ده حقه و بریه به مفهومی بولندیتی او کرسه و بوند اولی به آرا رزه مفارقت لوی
نقصه اتمی . دیکر که موسی ، علمانی بانیخ و انحصار . مأمور اولی الفزده به برینجه ادلایه مالر جهند
تبلیفه دکل ، صلاه اجراء مأمور ایدی . بوند طواری هیزک بی دکل ، بر وی اولی فقه قائل اولی اولی .
لکه با کت وی اولی اید ارغوانی اولی بر مکه اجموده حکم مفهومی صاحب اولی مازدی . بر صورت فقه
مفرد موسی ده افضلیتی اقتضای اتم . اجموده برسانده جامع اکلا ادلایه و علم لودنه سببیه و بریه
شید بولندیتی اکلا سبب اولور . بود . هم مفرد هم برسانده نفقانه بری جامع به زوالنا صیه بری
نقصه اید مقام محمدی که الیستی تفهیم اجموده بر نوطه دکلیدر . اولی اجموده بونقصه ده ذوالقرنیه سوله
کیدر که جو ر و لیور که :

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّذِينَ قُلُوبُهُمْ مَلَأَتْ رِيقًا ۖ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ۝

آل شریف

برده ۵ ذوالقعدة سوال ایوب در ، رد که سده او نه به بار بار او تو عیتم •

[وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْدَنِ] برده ۵ ذوالقعدة سوال ایوب در
 با خود ایر در — صور از بعضی روایه کوره ، شکر ، دیر بعضی روایه کوره ، اهل کتاب ایر .
 سوره نکه سب نزول نه ذکر ازلانه روایه بهورک تخفیفی از قرینه شکر نیک سوال ایند یکی
 کیمسه ایر . طبریه ، عقبه به عموده روایت از ذی القعدة کوره ، دیکه که ایوب کوره رسول الله « صلوات
 علیه وسلم » خدمت ایوب درم ، هفت روز به عیتم ، اهل کتاب به بر قوم به مدافعی اولوب بر رسول الله
 سوال صور سده ایوب در استانه ایوب در دیر ، به ده کیرم ، هفت ویرم « او در بهانه ، به
 الله بیدر دیکه با شفاخی بیتم » بویردی ، عوکه به صور دیکه دید ، آیت الکرسی
 قیلدی ، نمازی بیدر یوزده سردری اهلدارم ، عوکه « ال ایوب در و او و اصحابه کیم کورده »
 بویردی . بنا عیبه کیردی ، هفت روز دیکه دیر ، بویردی که ، ایند که کنا کورده بازیم
 بویردی شکرده عوکه یوزده ویرم دایره کز به سده هفت ویرم « بوند او زینه » سه
 هفت ویر « دیر » ذوالقعدة دنا کورده بویردی عوکه دیرم « بویردی . برده
 انوسینه نیکه ایوب در ، ابه ای جانک سیر به تخفیف کوره ، هفت بیدر عیبه دیرم بویردی
 « یا محمد ! سه آنچه ابراهیم ، موسی ، عیسی و بعضه پیغمبردی ذکر ایر بویردی ، چون او در هفت ویر
 بزرگ ایستد ، سدی بازم باز به پیغمبرده هفت ویر که الله تعالی اونی ترانه هفت ویر به با شفا
 ذکر ایمده ، او کیم بویرمه ، ذوالقعدة دیکه ای ...

ذوالقعدة تعبیری ذوالالبیه کیم بقیه که ذوالناحیه وصفه کورده ، فارسیه تفصیل
 اولد بعضی او زره ، زره به یوزده معمار کعبه . از عهد بوینور ، عصر ، به زمانه سفارده اولده جماعت
 معماریه کورک کیم انسانک به سده دبا مفوض باشند با نریه یعنی شفا قرینه که ایوب در بوینور
 برده — وار کورک به عیتم ، فاریندک زلفدیه ، کونک قرصه کنا به دیر قوم باشند اولده

اقتضیه الخ... اعلامه انور. بنا بر این ذوالقرنیة لقبند و بر تسمیه فرزند معارفند و برینه
نقلاً مختلف مدافع را مکه اولیة سند و قولد سویشند. ان مشهور و فرزند بیاندند
آهسته یعنی و جهل افند شده و غریبه صاحب دیدن اولیة که سازند و جهلند تعبیر انور.
حسبه و غلط تفسیرند مذکور اولیة انور. خالود باطنه صاحب معارف و فرزند مذاق مناسب
و جهلند. بر کار و سازند و ذوالناحیه رنیر. مفرند بیاندند و ذوالقرنیة لقبند تفسیر
اولیة اولاد و فرزند بر دهن سند و اولیة آهسته سلیور. فرزند ذکر اولاد «ذوالقرنیة اکبر»
رنیر.

و قیل میزند تابع رنیر حمید ملوکند یعنی بزرگ فاعله، از جهلند بیاندند هفت
ابره مدتی اولاد اند و اخذ فیقه اندکی روایت ایامه صاحب و مرقند اسمند نام و نسبتی نقل ایامه
سر برسه ذوالقرنیة یا اولیة اولاد و کجی آفریده و اسکنند کجی عربی غیره اولاد جهلند و رنجی
بر لقب دیمیه و بزرگ ان متافرد اسکنند اولیة سید مورخیه آسند «ذوالقرنیة شدقی اسکنند»
اسکنند. با خود کتابند و ذوالقرنیة رسیده حقیقه بر کجی ایراد مصری و اسکنند بر بی بنا اندک
و سواد بولند و بر بر بولند و بر مذکور بولند یعنی هفتد و بر روایت دخی که در اولیة سید بر پایه نایمی
مناقصه در حرف اینه به بعضی مفسرند و ذوالقرنیة اکبر اسکنند و اولیة قبول اینه به مفسرند.
نه کیم الوسی و بر با ذاهب اسکنند.

موجر بر حکیم اولاد و فرزند العاده فتوحات عالمه بر تاریخ مخصوص ایامه بر نامه اسکنند
ذوالقرنیة برسی اولیة انور. محل برقه و فرزند ذکر اولاد بزرگ زانند مقام بوقی و چهار
بر لندینه کرده اسکنند بر درجه بولند سلیور سلیور و اسکنند بر سلیور یعنی دخی
تاریخ معلوم اولادند. بر و اسکنند. تاریخ اهیزده مشهور معلوم اولیة هفتد بر بی سلیور
سائلان غرضه مواضع اولادری. هفتد و حیدر با شرف بر صورت معلومات انوسی با خود اولاد بر سالی
بوقی انعامه اینه به سائلان غرضه به حاصل توانه اند؟ اولیة ایامه بر سوال تاریخ نزدیکی فلانته

قدر دالاه به موضوع اوله اتفاقا ای یور.

کریم اسکندر ده موکره ده سوره و فیه سفر ائیمسه ، سدابیمسه جهانگیر لری ده دکلده . مندر
روایه لری ده بریده ائکلده ده ، کرانوسه دانک تقفاس طغریزه باب الابواب . تعبیر اوله
دمیرقانی دینده موفقه به بر سدابیمسه اوله فخری نامه نیکر کوسه یورر . لکمه بر سوالک ، فتوحات
عرب و شرقی طوخته ده موکره شمار . آسکینده قدر دارانه و عبیه زمانده آید دکلده سداب دکلده
ندر به سدابیمسه روایت اولانه مصری بویوک زمانه سی کچی ماری معنوی به شرقی هزار بولانه ده
اسکی درها یوکسک به جهانگیر استهداف ائیمسه اوله روایه در رایه ده سدابیمسه . احواله یور
ذوالقرنیه کیمده ؟

بعضدی بوند ابراهیم علیه السلام زمانه مصادر از برون به اصفیه به جمشید اوله یقیق
سویشتد که پیشه رایه ایرانه عدالت و همه سیرت مسکدر اید . ذوالقرنیه مقدمه سنده هفت بویوک
هفت از برون زمانده بعث اولوب حضرت موسی زمانه قدر فایله اید ، ذوالقرنیه ، ابراهیم علیه السلام
زمانده ایری کچی اصل کتاب اولده وردی بعضی سوزل بونکه عدالت دار کورونور . ابو زریه یعنی سوار قدام
نامده کی کتابزه از بوند و حوایر مؤید اوله یقیق نقل ایدستدر .

ابه اسحق « ذوالقرنیه » ک اسمی رزابه به وردیه اوله یقیق سدابیمسه . بعضدی عبدالله ^{فولک} به
دیمه ، بعضدی ده مصعب به عبدالله به فیسانه به منصور به عبدالله به الانزه به عونه به زید به کهلده
ابه سیأ به یعروب به قحطانه دیندر ، ابو حجاب به یزدنی « الانام البانیه عمه الفزوه النالیه » نام ائنده ،
« ذوالقرنیه » ابولربسمی به عبید از یقیق الحمیدی در . بوند مکی ارضه سوره و مغربه بالی اولدی
و حمیدی شاولک [۱] :

قد له ذوالقرنیه جری سلماً مکاهلده الارصه غیره یقند

بلغ السارده الغارب یقیق اسباب ارمه حکیم ریش

[۱] بومشک موقوفه خزانده اقباس اولومسه کور دیور . بنامیه بونی بیج پائی به اسناد طوخی اولمیدر .

در افتخار اینده که او در ، و بنام او که از جبر ، چون ذوالنار ، ذوالنور ، ذوالنور
 زور و عیبه ، ذو یزید ، ذو جبره کی ، « ذوالحب میزند در » ، ریمه ، الحاله که ذوالنور
 قطعه سی نامه سبیل طایفه اولی از این ذوالنور عذرا به ملک محمد سعید میزند .
 طبعه بد و اصل اولی از این سهری بنا اینده کی ، بر روی طایفه ، مصر و اهل مدینه نقل اینده
 تا بخندد و ذکر اولی . نکته بوند طوری اولی میسوزند ابو کریم و با شمس به عیبه
 پس تاریخی ثبت اولی نامه و بنا عیبه ابو میزند نقلی اعاده ایطوب بوند « سحر نامه »
 حرف اولی اتمالی ایلی سوره و سوره . ذوالنور بر دایه سحر از اینده اولی اولی عیبه
 طوری حرکت ایله رک دار دینی بر رده کتاب بر دیگر دیگر و سحر قطعه سی نامه اینده
 سحر قویار دینی ، یعنی « سحر کند » با نور « سحر شدی » و عیبه اولی ذکر اولی و ذوالنور
 شاعری قبل ، ملک عیبه این افتخار ای که بولک اشاره شوی سوره سوره :

همو اکبوا کتاب بیابرد و بایات سه لانا الطائنا

و هم سوا بسر سحرند و هم فرموا هانک لنا بینا (۱)

بعضی بوسرک باشند ایلی صایح از کوس اولی بوند در لای ذوالقرنیه سیه ایلی کی نقل
 اینده ایله ده اربع روایت سحر ، از اینده اولی رک « ناسه النعم » اولی اولی کی سلیمان
 علیه السلام زاننده کی بقیه شاف اولی عیبه قرآنه کی ذوالقرنیه و هم مقدم اولی انتفا ایلی
 در میان اولی . نه نیم ابوالفدا تاریخیه دیگر : ذوالقرنیه « رایش » اولی صید . بابا کی
 رایش بیج اول سبأ اهل اولی صیفیک اولی صیاح اولی و عیبه ایله و عیبه برادر ذوالنور
 اولی هات رایش . ابه سعید ، ابه عباس هفتر قرینه قرآنه ذکر اولی ذوالقرنیه سؤال ایلی ،
 عیبه دند دیدی که از ذکر صید و به نقل ایستد . بنا عیبه کتاب عزیزه ذکر ایلیه ذوالقرنیه
 اسکندر روی رک از ذکر صید به رایش . اه . خاموس تر صیاح عیبه افندی ده اسکندر هوسن

(۱) او ، مرد فایسته کتاب باز دید ، شاف فایسته و باز شدی
 و از سحرده سحر ایله آفرید ، و نور او ، جتدی او و دیگر

بر قری نایب ایره رک ره بعضی تفصیلات نقل اوستد۔ فقط بر فرزند صعبه بر طرندده
 آذربایک ابراهیم علیه السلام زمانده اردقزی مقننه کی روایتی ترفیع ائمه ره یک صعب
 و شکر کور وینور۔ کرم قرآنک بر قاج برنده شمس ماضیه افشا ایریه سائید خنده جرات
 سکی بار ارمیاسه اولدنی افشا اولانه « ارم ذات العمار » جنتکده صاحب دی اولاده رتور قونی
 بمنده طرد و افراج ایریه حمید و نبابه درتکده شاره مغایب لقمانه و ذوالقرنیه ره رتور اولدی
 از با احتمالده۔ و بوزده برینک رتکده بر فاجیکه ذوالقرنیه بار ارمیاسه اولدنی رتور اکلان
 رکده۔ بونکده برابر ناریک قدام مجریتی ائمه بوزده ترفیع شکر اولدنی کی قرآنه ذکر اولانه
 ذوالقرنیه بوزده ارغوانی آلهه بریمی برینه ایه اسمانک اولاد بافتده و برینکی کی عربک غیره
 کله بوزده جها تیر لوده بریمی کس برینک مکله اولدیر۔ اوندک ائمه سید ایه لقمان شامی سربینک
 قبول ائیک و محمد بر بابره الی عاقلیم حکمی حضرت علیده روایت اولانه شرفده ره بولورن ؛
 « ذوالقرنیه بر عبد صالح ایرد که الاهی سوسه ، الله ره اولی سوستی » فی الحقیقه برینک اسمی و شخصیتده
 تعبیه فایضه قرآنک زمانه ره برانده رکده۔ زیرا سوال ذوالقرنیه وصفی اوزده ابر ارمیاسه
 اولدنی کی برابر ره اسمی و شخصیتک تعبیه نومه اولدیرد ائمه اود صفک مناطی ایضاً ایره
 تکیه ابر بوزده دیور که

{ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِثْرَهُ ذِكْرٍ } روکر ائمه بوزده نودت ابر ارمیاسه

بزرگین اونی آکدره جبهه اوزده نماز بر یاد ، خاطرده طورده جبهه ، رتورده دانسته اولدیرد بظهور ،
 سزدرکه :

إِنَّا مَكَّانَهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ بَشِيرٌ
 فَاتَّبِعْ سَبِيلَ • حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ
 وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّمَا أَنْتَ تُعَذِّبُ وَإِنَّمَا أَنْتَ تُخَذِّفُ فِيهِ

حُنَا • قَالَ أَمَا مِنْ ظَلَمٍ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا
 نُكْرًا • وَأَمَا مِنْ أَمْنٍ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا
 يُسْرًا • ثُمَّ اتَّبَعَ سَبِيًّا • حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ
 قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سَبِيلًا • كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ
 خُبْرًا • ثُمَّ اتَّبَعَ سَبِيًّا • حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا
 قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا • قَالُوا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّا يَا جُوجُ وَمَا جُوجُ
 مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُكَ خَرَجًا عَلَيْنَا أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ
 سَدًّا • قَالَ مَا مَكْنَىٰ فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ
 رَدْمًا • أَتُونِي زُبًّا أَحَدٌ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ
 إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أَتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا • فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ
 وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا • قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعَذْرَبْتُمُوهُ
 جَعَلَهُ دَكًّا وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا •

مال شریفی

بِرِ اَدْنِک اَیْمُوہ ارضہ بر ملکوت عالمہ لادہ داد لا لہ شدہ بر لب در دن • در کہ بر
 سبب تعقیب آید • تا کوہ باطنی و در دینی دت اونی با لہ شدہ بر کوہ درہ غروب ابر بر بولوی
 برہ بولک باشندہ بر قوم بولوی در لہ کہ : او زوال فریضہ یا تعذیب ایرسک و با عقدرت
 بر کوہ لک اتماز ایرسک • درین : لہ کیم عقس لہ ایرسہ اونی محفہ تعذیب آید رزہ کوہ
 برہ اعادہ ازلوزہ اورہ اونی کوہ دلم درک بر عذاب ہیک • اما لہ کیم رہ ایمانہ ایروب الی اسیہ
 طونار سہ بولہ رہ طافات اولہ رہہ ان کوہ ز عاقبت وارہ رہہ وارہ ارمیزدہ بر قول لہ سولہ رزہ •

صوکره ده بسی تعقیب ایدی • ناکوره طوفی هرسته دار دینی دقت اولی بر قوم اوزر به طوفی
 بورد که اوزر کونش اؤکنده برسد با عیاسته • بودی ، حال بولک اوندک بانه نه لوداری
 تمانی بن بلیورده • صوکره ده دیگر بسی تعقیب ایدی • ناکلی سارانه دار دینی
 دقت اؤکنده بر قوم بورد که همراه همایه سوز آملای همه بهالده رکولگی ایبر • دیرلر که
 ای ذوالفرنبه ! هنرک اولسوه یا جویج ابر ما جویج بوار خنده شاد بایوب دور و دورر ، اوندک
 ایمیوه اوزر بزم آرانده برسد با عیال سطلید سلطان به خرج و برسد اولور می ؟ • دیدی که
 ربه بنی ایمیوه بولند بر دینی افتداریه حیره خیر لیدر ، هایدک سز با قوت ابر بار دم ایلر
 به اوزر سزک آرانده بر دم یا ایم • به دیر کندر و کنیزک ، نام ایکی اوجی دقتس دینی
 دقت کنیزک به دیدی ، نام اونی بر آتسه حاله نوری دینی دقت کنیزک به دیدی ، اوزر به ایمیوه
 با قیر و دایم • آرتقه اونی ز آتسه بدیر زده در بدیر • بودید : ربه بر حمتد
 ربه دعدی کدی دقت ده اونی درم روز ایدر عیدر ، ربه دعدی ده همه اولدی •

[إِنَّا مَكَّالُهُ فِي الْأَرْضِ] : الحقيقة : اوه ارمده عکسده تفصیل ایدک

— مادی مفعول قوتی ، قدرتی ره باندیده [وَأَتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا]

در سببه اوه بر سبب ویردک — همان اوردده تعقیب ایدکی مفعولیه ارمده ایمیوه اورد با اوندک
 علم ، قدرت ، آلت و دلائل کجی لودر بر اساسی امسانه ایدک . اویکه نه بر یا بر سببه اوزر مفعولیه
 بول بولور ، مفعول اولور دی ، یعنی سبب ، انتظام و کثرت ایدر دی ، لودر بی ده طوفیه ادر سبب
 اولور دی . زیرا سبب ، اشیاءک زانی و کس اوردک بر تفصیلیدر .

[فَاتَّبَعَ سَبَبًا] : ناکلیه بسی تعقیب ایدی — بر سبب غریبه طوفی بوردی [آخ]

إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ] : ناکوره با طوییه وار دی — متکله اولدی دینی ارضک کویه با طوییه وارنده

تا زانیه ندر وار دی [۱] مفرندک دخی بیانه ایدر و جهل اوقیانوس دندله بحر محیط غریب
 [۱] ارمده کز لودر بر کده مدحله اوزر بی زانیه بکره اولدی دینی جهل اوزر زانیه مغرب و سزده نقد لودر ثابت بر جهل اوه

« اهلوسی » که کنایه ایردی ، بر او قبایوس گزیده « حالات » نامی در پیمانه جزایر برین
 بعد از طول امتحان ایراد کتی قید ایراد بر ، معنایه به بر کوه به حالات اهل ایراد : از این قبیل
 ایراد میورند .

مهل انصاف مذبه در این دقت [وَجَدَهَا تَقَرَّبُ فِي عَيْنِ حَمَلَةٍ] ارفی
 به عینه هم در باطیور بودی - و یا « حامیه » زنانه کوره ، به عینه عینه در باطیور بودی .
 مضربه بوداره عینی . عینه در این سوگزی ، همی بالیقلی ، حامیه بی دره قیز عینه معنایه نفی
 ایستد . که کوشی بالیقلی و یا قیز عینه بر کوز ایمنه باطیور بودی در یک دور . به صورت
 به سوگزی در ، بر محیط و مع الفصوص رکن افتد . کی عذب نقیصه . مذبه در این قید
 کیدی مکتد در . به طاقم سلفند غریبی کوره . که کیده زالف عینه ، انصاف مذبه . که طاقم
 میقان بر محیط کانه غریبی سید ایدک ایمره انق عطف نقیصه ایته یکی زمانه ملک الیقه دست
 و عینی ایمنه در نوم رکن اطراف محیط سمار اید هویمیه بر قریب عوفه سی کوی کدور به عوفه
 نقیصه سی الیور . نقیصه ایمنه بودیک به اوه و صافی به بیع حاله دکل قاره بالیقله بولانسه
 دبی کور و زن قلمت آلود بر قریب حاله کور و نیز و کوشه بودند انقده عذب ایریکه ضعیف
 با سولایه شسته سی آلی مری عکس بر بر صد ایمنه حاله فانه نه نظام به با تاغ با توره ده با تریقی
 بالیقلی به کوز کبی بولانیه قاره ایریکه عینه زمانه رند و بخار به قایا با به قیز عینه بر کوز حاله
 بولونیه . دیک که زالف عینه و بعد از غریبه به از این انصاف بوداند . که بولانیه
 الی عبرت انکیز موقوف نهایت به هر ده توقف اید . یکی مکتد ادلا به دنیا شوکت محدود دینی کوریک
 و فانیکنی اصول قدر .

نصیه ایمن . سمانده غنر داخل جهان سنده اول در نه راصدک بر لند یعنی نقیصه نقیصه افغانی دستور به هر ده
 بولور . کده دکن لردیه قطع نقیصه بالکزارمه سلافه ایریکه زمانه یک بر بد و کدور . که رند ایکی جهته ایکی
 بر محیط محدودده بر سوزب و سوزب محدود در د نفیه اید . دایته انصاف غنر ، انصاف سوزب به سلافه اید
 ارفد به به ادهنده ثابت بولور . آیت ظاهره سوزب و سوزب ثابت به هر دانی کبی کوشه رکنده مضربه بونی نقیصه
 نقیصه ثابت به هر دلاوه انصاف غنر و انصاف سوزب مضربه نقیصه ایمنه در . معنایه بونی زالف عینه بولند یعنی

[قُلْنَا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ] - بر قور ، طو عروسی ذوالقرنینه نوشتند ظاهره .
 [قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ] - ... - دیک که ذوالقرنینه تعذیب و با افسانه در کتب
 یاقوتیه نجد بر اقلید بنی حالد به سبب وکت اندودی . تعذیبی ظلم اینزه ، افسانه و طافانی ؟
 افسانه ایردب عمل صالح با اینزه تمجید ایندی ، قدرت و اختیار بی سوار استعمار و تقسیم کردی . زیرا
 کذبند ده زبات ربه در دانه جنتی بلیوردی [شَمَّ] صوره ده - یعنی مغز ده
 یا یعنی ابرائی باید فتنه صوره ده [أَتَّبِعَ سَبِيغًا] به سبب تعذیب ایندی - عذبه و در
 اینه کونند سرقه در نرسی کج مغز به سرقه کیده بر بود یسند و دندی [حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ
 مَطْلِعَ الشَّمْسِ] ناکوره طوفیه قدر کندی - یعنی ارسند کونند جائز او در ده طوفیه
 نقطه قدر کندی که بر نقطه آفرینانده سال سرفی ارمه کمن ایسه ده ظاهره لایه آسانده نقطه
 ارفند . [وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ] در دینده اونی ارید بر قوم او در ده طوفیه
 بری که [لَمْ يَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا] به او در ده اوند یسند به سبب تعذیب
 انیمند - اینه ری بوه ، حتی ابره ری بوه ، کونند آتند یا بورد ، نه کیم الحاله
 فتنه سوزانده ، آدرسته الباره بود هید قدر واردر . معانی مراد عوفده سفار او در یعنی
 او در به یاباه اصیت بر ستر سیر او در یعنی تعذیر ده چهار بر در رضی الهیته بر ستره اولیه یعنی جهنده
 بر معنی بادیر ده با سنا یازک آتینه عاده اولر .

[كَذَلِكَ] اری [وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا] حال بود اوند یسند
 نه در دودی نمائی بلیوردی - یعنی اوند او در هید قلمنی فایسند ذوالقرنینه مکنده
 او در عیوه اسباب در سائله واری که نمائی آنچه الله بلیوردی . ذوالقرنینه هر سیده سبب
 در به الله بوزی کونند آتینه قویسه به سبب بی یل و بره شتی . بنا بر عیوه بوزی کور و کجی تا
 ذوالقرنینه نه صدر در یعنی ، نه ایند یا یعنی ده الله بلیوردی .

کلاه نقاشیه به سبب مذکور و سرقه او در ده کلامه ده مکنده . و به عیوه ده بود و دنیا بی شکسته
 اری لایم مکنده .

[ثُمَّ اتَّبَعَ سَبِيكَ] صوره ده در بر سبب تفتیب آید - عرب اوست و آری
 بر برد کیندی که بوره با منوبه و با سمار اوله بیدر . به تافه مغربنه افاده لایه نقاش سمار
 کیندی [حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّادَيْنِ] تا ایکی سارانه دار ریفنه -
 سارانه ، بر سبک کدکمی صافلام فایا مقدر . ایکی سارانه هاگ اولاده هاچه و رنبرگی
 کبی طافه رخا طافه اولور . نه گیم بوراره ایکی طافه ریه تفسیر ایلور . بعضی خلق اولاده
 "سینه" و "ضبط" شد ، صنع بشله یا پیلانه ره فتح اید "س" و "ب" و "ط" و "ض" بعضی ده
 اولکی کوزله کوز دنده ، ایکنیسی کور رنبرند و سینه ، بر آید ایکی و مجدد و فرانت بوندیفنه ایکنی
 عینی معناده اولدنی اکلید سید ایدره بر ایکی فرانتک با سقچه بر رنبره بی تفسیر سینه اولدری و
 بنار علیه ایکی - معنی ایکی مانده اولدیده کبی ایکی رکن ، ایکی قطعه ارمه ، ایکی طافه کبی خلقی
 یا خور مری و غیر مری ره اولدیده مکرر : مغربیه بو "منجی" و جلیله یعنی ایکی طافه ریه تفسیر
 ایشدور . آنچه بر ایکی طافه تفسیر ایتک ایدره قرینه یوش . بر باب و در اندراب ایدر قول شری
 اولور .

۱ - بر ایکی طافه ، سماره شرقی دلی ایدره جهنده ارمه نوزکک منقطع اولدنی بر رنبرند که
 زحمی و رابر السور بره اعشار ایشدور . ارمه نوزکک راد ، مادار السور دینده کورچون کتله
 ایدره بر قول سده سینه موقوفه اشارت دیمک اولور .

۲ - ایستاده ایدره یا بجای دلی ایدره جهنده ترکستانک منقطع اولدنی برده رنبرند .
 قاضی بیهاردی برنی ترجیح ایتک ایسه مکرر . بر قول کور . بو طافه ، قفقاس طافه و بیله السیه ،
 رنبر خانی موقعی اولور که ایدره خلدور ، ابوالفدا کبی موخرک بیازینه کور . بوراره نوزکک و
 یامیشی . ابو یحیاه رنبرند که بر موقعتک صوره ده شمال غربی رنبرنده اوسق قفقاس ایدور . اه .

۳ - سمارک آفرلنده ایکی هبل صیف که فرقیال علیه السلام کتابنده "آفر الجربیا"
 رنبرند . بر جربیا داسی ایدره سید یا اسمی آکدیرور . بوند ایدره غربی دلی ایدره جهنده آفری

اورال طغری ، سنی ولی ایبه جهنده ره بهرند بوغازی طرف اولور صیتید اولی تولد هئی
ناسیتی دارد . . . به صورتی ایکی طایفه آسی استانی طغری اورال طغری آسی
اولور سبب باند کند سید . ؟ غریزه اورال طغری قفقاس طغری آسی . یونس سرتنه
بهتر طغری فایماتقا طرفنه کی طغری آسی . نسیه ایکی مکه اولور . قرآن افاده
ایه بو ایکی سکن سنی اکلا بهلک اجموعه مذاب و مشرق جهنده باسفه برزیه بوند . بوند
ایه غری آسی جهتی محتمل اولدیغی کی برز من آسیانک بهرند بوغازنه آریقای انصالی بوند
کوره آسیانک سرتنه ، آریقای غریزه بولنا بهرند مرفعی اولور ده یک محکم . بونر دینه
سرتنه سیه ، غریزه بابا ابواب معروف اولدیغی کوره ایکی سده مراد بونر اولور و ظاهر
ریند بیلیر . کرم ذوالقرنینک زمانده بونر مهابود دهره قرآنک نزولی صده سنده مهابود
اولور تعریف اجموعه کافی اولر بیلیر . به صورتی بو ایکی سده آسندیه مراد ، نوکستانه اولور لازم
کلی . بوند بونر کوره کی قوس محکم . ذکر ایله بهلک زوایه موافق اولور .

مصلحتی است از آنکه در بینه [وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا] بزرگ و نه ستم
 بر قوم بزرگ [لَا يَكَادُونَ يَقْهَوْنَ قَوْلًا] همراه ستم از آنکه بیهوده بر حاله ایراد
 یعنی با تفسیر بیهوده و کج زلفه و بیست . و نه در قیاسه ایراد . بانه ضمنی و فائده کسب
 « يَقْهَوْنَ » فراتر از کوره . : همراه ستم از آنکه بیهوده بر حاله ایراد . و نه در قیاسه فائده
 فائده . زوال قرینه هر شده به سبب در نیمه اول و ستم بزرگ ستم از آنکه بیهوده ایراد در در
 آنکه بیهوده ایراد . بی فایده بزرگ ستم از آنکه بیهوده ایراد . یعنی بولج قوت شکایه ایراد بید جلالت
 این بار ایراد بیهوده بر قوم ایراد . زانکه بزرگ ستم از آنکه بیهوده ایراد . فقط تفسیریه بزرگ
 ریشه از آنکه بیهوده ایراد . و نه در قیاسه . و نه در قیاسه . و نه در قیاسه . و نه در قیاسه .
 ستم ، زوال قرینه ، زوال قوت و اعانه ستم یا بیهوده . ستم بزرگ :

ارسلناهم من ربي أملاءنا ما نكفي برئانه قدم [قَالُوا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ]

یا زالفیه ! رید [اِنْ يَّاجُوجَ وَمَاجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ] هفت
 یا جوج و ما جوج از ضد مضمر در - یعنی ای تو ارضی افشا دایند - بر ارضی بر بادید و بر
 ارضیه کفنی تخریب اید و بر ارضی افشا دایند -

یا جوج و ما جوج ، با خود یا جوج و ما جوج اسد و ساه عربیه و کبرسانه مقول
 محب کلام در اینی اکلا سیور - فرنگه و بوز - یا غوغ و ما غوغ و سید و شیطانه ذریه
 اید رسه - نه کیم قزوه و سحابی آهیه و اجرت اقرا و غری و ما اید ارضی استیادیه
 لوز و برید و سید و کبار یا بایغیز و دهانیه و یک اید - ذ الرافع اهلنا بایغیز
 یا جوج و ما جوج هفت اید با اعتداده معلوم کندی به افسانه نقد اید کونی بعضی تفسیر
 هفت اید - حال بود تواتر سفر اید از نوخی فصله یا جوج یا فله اید و در نه و به
 ندر اید و کیمی کرسیمور - بوسیله اید که ذهب به شبه و دهانیه ذات ، یا جوج و ما جوج
 اید و با فله ای قبیل اید و فریه حزم اید و متا فزیده بر حوض و به ارضی اید -
 معانیه قرآنه تنیه اید « یفسده » و یا سوب و « مضروه » و یا سوسی کندی اشارت اید
 کرک - اید ایدیه ای دکل ، کیمی سید و سید اید و کیمی بریز و کیمی اید اید و مقزیه
 قدر اید یا جوج و ما جوج اید و نقد اید و اید - ابو حیان و کیمی : بوز و عد و اید
 هفت و کیمی سوز و کیمی بر و کیمی و کیمی - و الا یا جوج و ما جوج و کیمی و یا ای کیمی
 اسم خاص اید و کیمی ساه اسلامه و سفار اید و مفهوم شود - اید و کیمی و کیمی و کیمی
 مانینان و کیمی که کیمی و کیمی و کیمی - ارضی افشا دایند - [فَمَا لَنَجْعَلَ
 لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَبْغًا] یا جوج و کیمی و کیمی و کیمی و کیمی و کیمی
 کیمی و کیمی ، بر کیمی و کیمی و کیمی - بر ارضی و کیمی و کیمی و کیمی و کیمی و کیمی
 بره جواباً زالفیه [قَالَ] و کیمی [مَا مَكُنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ] و کیمی
 کیمی و کیمی و کیمی و کیمی - یعنی اید و کیمی و کیمی و کیمی و کیمی و کیمی و کیمی

نزد مالی و اسباب باره اعتبار بر سرش تصور ایندیکند بر سر دهها بوسه و دهانند. به سر
 او بر مالی ابر کز. نزد اینک به اسبه رنجد و دهایی بر عا یا با بوجک بر افتد ایمندیم.
 [فَأَعْيُونِي يُقْوَوْنَ] باز عیون به قدرت ایداعانه ایکن - یعنی مالی در نزد قایم بایکند و
 آرام، عمو، صفا - آلات و ادوات تدارکند و ارمی آماده اولد و ده فصد بار دم ایکن.
 [أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا] که به سر او بزرگ آراسته بر دم بایم
 - یعنی سر ده دهانکم بری، دهها بویک، دهانیه بر کتی. بر دم بویک بر دم اید با جوی
 و با جوی آراسته با پیرسی سویند کینه نذر سالف الذکر ایکی سر آراسته ده، او بزرگ انده سرده
 اولی انتفا اید. خود بونی طلب اید و اقوام ایکی سرده اند و به لایق جیست با جوی و با جوی
 اید آری دهها بر ده اولد و لازم طبع.

[أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ] به رید زبده رد کنید کین - زبده، زبده نده عید.
 زبده، بر بویک رید قطعی و بویک اربوب فاسده مذکور اولد یعنی او زبده و اربوب فاسده رید.
 یعنی رید آلات و ادوات رید کنوری، رید زبده رد کنید رید. کنید بر [أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ]
 ساقی بین الصدقین] نایب صدق آراستی رنجد رید - ایکی صدق قایم سلفی
 ایکی باسه ریا ایکی یا نه تشبیه ایکی میل که بره ایکی طاف، ایکی طافه به لر و دایه لر
 کنار رد آراسته کی با نری یعنی با مایرد رید سرده و اقوام اید با جوی و با جوی آراسته
 بر صدی تشبیه متقاب ایکی اوج و باسه فویدله کنوری بشد بر بویک با نری و بویک
 اولد بویک.

فای سلفه ایکی اوج آراستی سرده ایکن [قَالَ انْفُخُوا] بر طریک، رید [أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ]
 اذ اجعله ناراً] رنجد اونی - اولد و رنجد یعنی - نایب باسه حاله کنوری [قَالَ]
 أَتُونِي أَوْعٍ عَلَيْهِ قَطْرًا] کنید سده اند و رید اربوبه با نری و رید - بویک
 به نری و رید کج رید کنوری با نری و رید کج رید کنوری به نایب اربوبه سده اولد بویک.

نکته افاده ملک فاعل و بوضه هیومه یوکرک بر صفت و عملیه به توقف اولاده در بر طو غم فی با صیر
 صیوالی ادیر بر بنا تصور ایتمده در که زما ندر ده هیومه سزقی اولاده و لطف فی و صناعیه ادیر بدعنی
 تصور می شود . در سیر کنده بر طاف اور و در و در کور و طایرک مجموعی بر آنسه هاله کنده رکنده
 ادر زینه اریسه با قیر و ملک سبه یومده که در صفت به عملیه در . عجبا مدیت قدیم ده در سیر هیولک بر به
 رقتی بر آتی ارار و ایر جک بر به بر یوک بر عملیه یایر بد جک تدر یوک سمش اید ؟ احتمال
 فقط برنی با مفرینک ریخدی کجی ذوالقرنینک بر سیم و سی نفی ایتمک و یا بونظر بر صفت
 استقباله کی امله ترغیبه اشانه یا پیدا در ملک مولک در ج قوت و متانتیه بر کنایه و تمثیل کجی
 آکادمه و صاف تصور . اعانه ایسی و لها زیاده بر معنای بر قرینه در دینه بلییر . یعنی او تو ملک
 قوت و غیر ذلک ذوالقرنینک او هستی یا جوج و ما جوج فارسی ادیر اجماز فار بر دوم معلوم کنده که
 برنک در ج سانشی آکادمه بیک هیومه کور و طایرک آنسه معلوم کنده هیومه در سیر کنده ادیر فرجی صیوال
 اریسه با قیر و تشک بالیه بر سر تصور ایتمک کرک . به صورت هم بر شد هم بر شد اولاده بر در
 بر یوک بر ملک و حکم برنی ادر که ادیر جوج و ما جوج [فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا
 لَهُ نَقْبًا] آینه اونی نه آینه بیدیر ، نه در بیدیر . هاله بر که یوک بر ملک طایر اریسه ، نه سبه
 استقامت دینند . دیک که برنک سر ذوالقرنینک در کجی مایعده اید . دیک که اونی الساره
 بر ساره رک ، الهی بر نون اید . اوندک هیومه [قَالَ] دیک که [هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي]
 ایتمده بو ، بر جوده بر جوده . یعنی نه سزق ایتمده در نه بنم ، معنایست الهیه ده بر عنایت برینه
 مع مایه برنک ده بر اجهلی رادر . [فَإِذَا جَاءَ وَعَذَّرَنِي جَعَلَهُ دَكَاً] دیک که در
 کدی رفت اونی مال ادیر کیه اید . [وَكَانَ وَعَذَّرَنِي حَقًّا] دیک که دیک
 مقرر . قیامت مقرر . ابریه سور و اینار که مکرر می و مکرر ، حتی اذا فخت یا جوج
 و ما جوج و هم من کل حدب یسلون " سر و فاعل اولوب یا جوج و ما جوج هیفه میده ، نظام صه
 فاعل اولوبه ، قیامت تو مقرر . بپند برنی سیه نه ایتمده و بنا بر یا جوج و ما جوج

موجود و فائز را در این توفیق اوست. هر چه یکسره جوارحه و کزریه باشد به آنکه غرض
 الهیه مقرر بود و برساند که از انوار کیه سرچشمه جود و طغیان اول در این
 همه سراسر دور نه شمال و مغرب و فائز از آن بخار زریه فارسی بایسته اولدنی تا بخانه
 ابریه و آنجا جود که آن بر یوزده مایه ابریه بایسته سنده جود به زمانه که یکسره است
 یکسره اولاد بود که ستای و صورت بنای قرآن و اولاد اوصاف به اولاد این که سبزه
 دیگر و نه به سبزه و در فانی سده و شد و بنارعی با جود و با جود و کونانی و سبزه سبزه
 اوست که برده خراب است. طوفانی قرآن که اوصاف آینه و سبزه اولاد این که دیگر
 برده معلوم اولد به سبزه و به جود به ابریه. الله اعلم قرآن که جود و کونانی و سبزه
 اندک بایسته سبزه و به جود به ابریه و به جود به ابریه و به جود به ابریه و به جود به ابریه
 که سبزه اولاد به سبزه و به جود به ابریه و به جود به ابریه و به جود به ابریه و به جود به ابریه
 اگر بگویم، سبزه و به جود به ابریه و به جود به ابریه و به جود به ابریه و به جود به ابریه
 مایه ارضی و به جود به ابریه و به جود به ابریه و به جود به ابریه و به جود به ابریه
 موکده اسلام به جود به ابریه و به جود به ابریه و به جود به ابریه و به جود به ابریه
 و با جود به جود و نظام ارضی و به جود به ابریه و به جود به ابریه و به جود به ابریه.

معلی سبزه و به جود به ابریه و به جود به ابریه و به جود به ابریه و به جود به ابریه
 انشا به جود به جود و به جود به ابریه و به جود به ابریه و به جود به ابریه.

نظام الهیه همه بنابر و «غراب القرآن» و «غراب القرآن» نامده که تفسیر به جود به
 سبزه تا و به جود به ابریه و به جود به ابریه و به جود به ابریه و به جود به ابریه
 و به جود به ابریه و به جود به ابریه و به جود به ابریه و به جود به ابریه و به جود به ابریه
 هند و سبزه اولاد به جود به ابریه و به جود به ابریه و به جود به ابریه و به جود به ابریه
 سالک اولاد و به جود به ابریه و به جود به ابریه و به جود به ابریه و به جود به ابریه

ایردیمید. در صورتی که هم نفسند و هم در نفسی ماکو اولند. بنا بر این سبب تعقیب ایه در
 آتشی عالم طوفان کنند که اور و انسانی کوشند مغربید. اونی بر «عینه» ره با طوفان
 او عالم نیست و ابادد. واداره بر قوم بوردی اونی، نواد برین و نفوس ارضیه در. باز الفرضیه
 دیک، یا اونی ریاضت بجای و مجاهد قلمی او اولدیک صورتی تعقیب ایه قبل با خود عقیده
 رفته و در اید که ملک با به قبل، ها دید، خاصیتی موصوفه غریبه استعمال اید آلیانه
 قلم اینه عذاب ایه جلد، اری و در ادله علاقه قدر ایه جلد، مکره رب اولاده الله تعالی در
 اوله همه اوره اونی تاریب غنای تعقیب ایه جلد. ایمانه ایردیمید با اینه ایه طافات اولد
 هستی و اید، وصول وصال مقاصد. هم اوله اری برین برین جلد که اوره فساد مجاهد
 مکره مفید دست اید. مکره اید عالیه وصول اید به سبب تعقیب اید که اونی
 زینت ایدی کوشند مصلحت. اونی جسمانی علاقه کرده بر دایره بر قوم اونی رینه طوفان بوردی.
 نهایت ایدی سر آینه دار رینه که ارضیه و تله ملی و پند صدای - مدار طوفان جسمانی صورت
 قیام و قیام اید سامه اید. اونی اید همه اید سرز اید به همه کبی بر قوم بوردی.
 برز عایه اری مجلد اولاده موام، دید که با جوی و با جوی یعنی مختلف طیف نور و بریت
 ضامن مضمون اید غریبه قولاده نه ساز با جوی، این سطر اید و اید، زک وجود و اید
 اید که ده به به با جوی اید اوری، با دید، فوت اید یعنی لغت عارفه و عزیت عارفه
 بار دم اید، دید که برین معنی سلطه است با خود دید که مضمون بعد کید. ایدی ایدی و نکند
 «مه الهدی الله» اید اید اید! دید، اید و اید و اید، نهایت قلب دید
 طاعت و ذکر عارفه تأیید اونی آینه عالیه کید، کید، دید، اید با اید خاتمانی در کیم.
 سید که اید اید به ملک و جود اید اینه بخت جود، نجات کیم اید و کیم اید اید
 با ایدی بر کیم سیه. حسب الله و حده.

در الفرضیه سرز مقام بوردی، شکر با اید و عینه فاعله. به هوای بوردی و اید

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ
 جَمْعًا • وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا • الَّذِينَ كَانَتْ
 أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا •
 أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِ آلِهَاتٍ إِذَا أَعْتَدْنَا
 لَهُمْ لِلْكَافِرِينَ نَزْلًا • قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا •
 الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا •
 أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
 فَلَا تُفِيضُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ذَنْبًا • ذَلِكَ جَزَاءُ هُمُ جَحَّمَ بِمَا كَفَرُوا
 وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوعًا • إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزْلًا • خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا •

تال شریفی

د ادکوه اوزد بر اینویشد ، بر نسبی د بر بند ایمنه د الفه لایورل ، صوره ده اوزویشد
 آرنه هسین طوبیلاسه ده طوبیلاشدر • دجهنی ادکوه طازره برکوسه کوسه شدر • اوزکه
 بنی افلا ر ایه آینه عمیده کوزری بر غفار ایمنه ایدی ، ایستد ره بمو ایه بیورلرد • یا اوزلر
 بنی بر انوب ره قودری کنه برینه سولا اتماز ایه بهر بنی قله انیدر ، بر جهنی اوزلر ایه بهر
 قوز قلمه حاضر لاره • سده ، دی ، عملده الک زیاده غسانه کبیری هب د بهریم ی • اوزکه
 دنیا عیانه سعید بر نه کتمده ده ده کنه بر بنی قله ایه بر که جدا کوزل هسنت یا بیورلر • بونر
 ایستد ادکوه ردر که بر بند آینه د لقاسنه کف ایستد ده ده هب نانه یا بر قری بر توره عملده لعه

اوله ، آرنه نبات کونی بز اوخه بهیم بر دونه طونه براین • ایسته بودی اوخه جزای
 جهنده ، چون کفر ایتمند و بنم آید می و بنمدر می اهلخه برینه طونه در • ایمه ایدوب
 صالحه عملد ایسته به کیمه ره کهنه ؛ ارنه ایموه فردوس جنتدی بر توننومه اولسه • ایدرنه
 نمد اوله ارنه ره قایلر ، اوخه ره هیمه ایسته نزل •

برنده لبر و افشارد کافی کور میوبه ره دهان باره تفصیل ایسته بندره فارسی با محمد !

قُلْ لَوْ كَانَ الْجَحْرُ مِدَادَ الْكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفَذَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَذَ كَلِمَاتُ
 رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا • قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ
 إِلَهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ
 بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا •

آل ششمین

دی که ، اگر بهی که کلماتی ایموه دکن رب اولسه ایدو عداله بهی که کلماتی توکنوره دکن
 توکنوره دکن ، بر مایه مدد کیمه کیمه • دی که به صرف سزک کیمه بهیم ایموه به سزیه
 بیویمور ؛ ارنه ایموه بهیمه الهه ، ارنه ایموه کیمه بهیمه لقای ارنه دایره صالحه عمل
 ایسته بهیمه درینه عبادته بهیم بهیمه فارینه بهیمه •

[الْجَحْرُ] جنوم ، بر تونه جنید ریاز [میدادام] - ساد ، ناله
 سیه ارنه ایسته ساد اوله سیه سیه ؛ فقط عرفه بازی بازیده ربیه نفوس اولسه -

کھوری — طغوز بوز انفسہ ایہی .

مضرہ — ادیج بیک سڈ بوز ایہی .

فاملس — ن ، م ، ا ، د مضرہ .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کھنص • ذکر رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَّرْنَا • اِذَا نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً
خَفِيًّا • قَالَ رَبِّ اِنِّیْ وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّیْ وَاسْتَعَلَ الرَّاسُ شَيْبًا وَلَمْ
اَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا • وَاِنِّیْ خِفْتُ الْمَوَالِیْ مِنْ وَرَائِیْ وَكَانَتْ
اَمْرَانِیْ عَاقِرًا فَهَبْ لِّیْ مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا • یَرْشِیْ وَیْرِثُ مِنْ اِلٰی یَعْقُوبَ
وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا • یَا زَكَرِيَّا اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ یَحْیٰی
لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا • قَالَ رَبِّ اِنِّیْ لَیْ غُلَامٌ وَّكَانَتْ
اَمْرَانِیْ عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا • قَالَ كَذَلِكُ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلٰی
هَئِنِّ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا • قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّیْ اٰیَةً قَالَ
اٰیَتُكَ اَلَا تَكَلِّمُ النَّاسَ لَیْلًا سُوِّیًّا • فَخَرَجَ عَلٰی قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ
فَاَوْحٰی اِلَیْهِمْ اَنْ سَبِّحُوا بِحَمْدِ رَبِّکُمْ وَرَعٰیبًا • یَا یَحْیٰی خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَ
اَتَيْنَاكَ الْحُكْمَ صَبِيًّا • وَحَنَانًا مِنْ لَدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا • وَنَرٰ
یُوٰدِیَّ وَلَمْ یَكُنْ جَبَارًا عَصِيًّا • وَسَلَامٌ عَلَیْهِ یَوْمَ وُلِدَ وَیَوْمَ مَمُوتُ
وَوَیَوْمَ یُعْثٰی حَیًّا ۝

مال شریفی

کهنه • رنجه جیتی بر آکس زکرماترله • دقنار ربه زانیمند کزلی
 برنار • دیشی : بارب ! ایته به آرتقه کبله کوشه دی بند دباسه هم بیامه آردلی
 سارعا ادراسه ریم ییج بر نامه بدخت اولادم • بو حالده آرتقه سوره ریمه فالهجه
 تعلقاته اندیشه رهیم ، خاتونم ره عقیم بولندی ، اوندک ایمیوه بلا بوردی امانه ایل • که هم نیم
 برانمی هم بقیوب خاندانک برائی آلم ، هم ره اونی رضایه نفرینیم ! • ای زکریا افریک
 ارسوه بر سارعا غول ششایدیورن ، آردی ییج ، بونده اول ییج بر آداسه با عیاده اربا •
 دیدی : بارب ! بنم ایمیوه بر افرغول زده ده ادرلهجه : خاتونم عقیم بولونیور بده ده اقبالیفته
 فاشمه درجه سده کدم • بویوردی : اویله نقطه ربهک بویوردی که : اربا قولاید .
 بونده اول سنی بار ادم ، حال بوک ییج برشی رکده • دیدی : بارب ، بلا بر عدالت باب ،
 بویوردی که : عدالتک ، صایه حاندام ادرلیفک مالره اویله کیم نامه سوز سوبه بر مگر • دیکه
 سوزیه نونه ناریشی جیفند ره ، صباغ داتشام نسیم ایلک ، ربه افرزه اشانت دیدی • اویلی
 کتابی نونو طوت ، دیرک ، درصا صبی ایلک اولا هکت دیدی • هم ره لرغزده بر رت
 وریا کله ، که هیوه نفوی سوار اید • ووالدینه امانا اید ، جبار ، عصیانکار
 دکلاید • سلام اربا هم طوغه بنی کوه ، هم اربا هکی کوه ، هم ره دیدی اربا ره بخت ارنه صغی
 کون •

[کهنه] کاف ، صا ، با ، عبه ، صا . بوسوره نک بر اسمیه . رازینی
 الله بیلیر . معنیه بوندک مفیدی عقیده مو توفیقی ادرعا ایلر مریه مختلف یعنی رواند ره دارد .
 ایه مردودیه نک ترجمه کوره امانینه رسول الله سویه بویوردی رینی مردودیه . کاف صا ریلک
 با عالم صا ره . حضرت عیسیه ره . " یا کهنه مغزی " دیر دعا ایندکی روایت ایلند . که
 اسماء الهیه ره ربهک ایلور . ایه عیاسه ره : هر وقت کیر ، علیم کی اسماء الهیه ره بیه رزالی

در تفسیر به نایب معنی روایت آورده . هادی دلالت وضعیه ادبسانا بر معنی ثابت رکود . دلالت وضعیه
به دلالت وجودیه محقق اولیایه . شد بجز در بابیه . کان زیر بابیه . صادر از جسته . بار
بابیه . عینه عیسایه . صادر . مطلقایه رز از در ده سور و نه مضبوطی بر اجمال اولیه محقق اولیایه
ن کلماته . صادر . لایسونه . بار . بقیه . عینه علمه . صادر صدقه رز اولیه صوریه اولیه سوریه
عزیز اجمال اولیه واره در مکتوبه . و بنا بر عینه دلالت وجودیه امیده منشا بهر . فارسی رز
تندیه بر اینجه اولیه عقلیه احتمالات امیده ناصل میرید معنی کوسه رز مطالب عالیله بر این
مرتب اعجز و میرتی اظهار در . که بود ابتدا . استخیمه تغییر اولیه .

وَإِذْ كُنَّا فِي الْكِتَابِ مَرِّمًا إِذَا تَنَبَّذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا
فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا
سَوِيًّا • قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا • قَالَ إِنَّمَا
نَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا • قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ
وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا • قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْنٍ
وَلَنَجْعَلَ لَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا • فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ
بِهِ مَكَانًا قَاصِيًّا • فَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَالَيْتَنِي مِتُّ
قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَنَسِيًّا • فَوَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ
رَبُّكَ تَحْتَكَ سَرِيًّا • وَهَنَى إِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا
جَنًّا • فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي
نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا • فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا
تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا فَرِيًّا • يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ
أَبُوكَ أَمْرًا سَوْءًا وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا • فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نَكَلِّمُ

مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا • قَالَ أَنِي عَبْدُ اللَّهِ أَنَا فِي الْكِتَابِ وَجَعَلَنِي
 نَبِيًّا • وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ
 مَا دُمْتُ حَيًّا • وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْ لِي جَنَارًا شَقِيًّا • وَالسَّلَامُ
 عَلَى يَوْمٍ وُلِدْتُ وَيَوْمٍ أَمُوتُ وَيَوْمٍ أُبْعَثُ حَيًّا •

مال شریفی

کتابه ربی ده آن : آدقت که عاخذ شده عیسی ده سزده فرشته کی بر طاقه •
 افرده اوده بزیر ده جگدی ، در کتبه کندیسه ر دزد کوندر رک ده دوز کوه بر سر هالنده ادا
 نقل ایدو پردی • اربم ادا به ، دیری : هر حاله سنده رمانه صغیریم ، صائینرسه
 اگر بر تقی ایه ک • (درج) دیری : هرک رسوه به سلا غایت نیز بر اعداده و بر بداییموه
 صرن ریکه رسولیم • دیری : بنم ایچوه بر اعداده ناصل ایلور ؛ به ربی دوتوماری
 به بر قبه ده رکلم • دیری اوی ، نفقا ریکه بر یور ری که اربطاکوره نزلاد هم اونی ناسه
 قدر تنک بر بر هانی و طرفن ده بر رحمت قید صغیر ایچوه ، هم ره او ، برضا ایلسه اربولونور
 • بر صورتی ادا مل ادری ، و بر عیلا ازانیه بر بره عیلول • در کتبه اغزی اونی بر فرما
 دانه کونتر دی ، آی دیری : نولاییم بونه اول اولاییم واد نونتمه کتبه اولاییم • در کتبه
 اده آلتیه نذا ایدی : صائیه کزده اوله ، ریکه سده آلتیه بر صوفی و جوره کتیردی •
 فرمانده ده دالتی کتبه بر طرفی سیکله ، اوز ریکه دریمیه نازده فرمانده کولسوه • آفته به
 ایچ ، کونیک آریه ایلوه ، بوند اوزینه سابر لبرده بر بی کور در سیک به دی : ربم اوزون
 آردم ، اوندک ایچوه بو کوزه بیج اانه سوز سوزیه حکم • در کتبه اونی بو طقه ریکه قومه کتیردی ،
 صی بریم اریزیر : علم الله بوسو عیابه بر شی کتیرک ، ای هاردنک همبره سی ، باباک بر کونترک آرا

رطایب، آنکه ده بر خه رطایب • بوند از زینده اوله اشارت ایدی، بشکده کی بر صبی
ایرناصل فوتوسورت دیر • ار دیرد که: هجره از سوره به الله قولیم، اربکاتنا
دریدی و بی بر یغیر بایرد • و بی لدرزه ده اوله هم مبارک فیلدی و بر صبات اوله یغیر بر خه
بنا ناز و زلفات ترمیه بو بورد • و بی دالوده مرستلا فیلدی، بر صبات سقی فلما ری •
رسولم بلا هم طرفه یغیر کومه، هم اوله هم کومه، هم دیرد اوله ده بخت اوله هم کومه •

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ • مَا كَانَ لِلَّهِ
نُتْخِذَ مِنْ وِلْدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ • وَإِنَّ
لِلَّهِ رَتْنِي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ • فَاتَّخَلَفَ
لَا خِزَابٌ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ •
سَمِعَ بِهِمْ وَأَبْصَرَ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
• وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ •
إِنَّا خَنَزَرٌ لُ الْأَرْضِ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِنَّا يُرْجَعُونَ •

تال شریفی

ایسته هفتده نزاع ایرد با طور دیرد عیسی به مریم همه سوزن اوله ده بورد • الله
بر انما زانیم سی صحیح بر نامه اوله رشی دیرد، تنزیه اسمانه، ار بر ارد مراد ایرغیه ساره اوله اول
ریر! اوله دیر • هم ار هجره از سوره دیرد: الله بنم ده بریم سزک ده ریزد، اوله
بجوه صی اوله عبارت ایریز ایسته بکانه طرفه یول بورد • صوره عز بر کند اوله
فتدنه ریزد، از نه بو بول بر کوند کورد اوله هکله هکله سنده دی اوله ایریزه • ز لایحه

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا • إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ
يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا • يَا أَبَتِ إِنِّي
قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا • يَا أَبَتِ
لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا • يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَا
أَنْ يُمَسِّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا • قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ
عَنِ الْهَيْئَةِ يَا إِبْرَاهِيمُ لِمَ لَمْ تَتَّبِعْهُ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا • قَالَ سَلَامٌ
عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا • وَأَعِزَّنَا اللَّهُ وَمَا نَدْعُو
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَادْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا • فَلَمَّا اعْتَرَاهُ
وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا •
وَوَهَبْنَا لَهُمُ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيمًا •

آل شریفی

کتابه ابراهیمی ده آث ، چونکه او بر حدیثه ، بر پیغمبر ایدی • بروقت بابا سده دیشدی ؛
بابا جهم ؛ اراستیز کورن رسا صبح فائده سی اولان سیده بنیوه طایار سک • آبا جهم
ایسه اول بلا علامده رسا حکمیه حقیقت کندی ، کل بلا اوی ده سخی بر دونه یوله میقراره ایم •
بابا جهم شیطان طایر ، چونکه شیطان رحمانه علی اوردی • بابا جهم به جدا فخر فارم کر رسا
اور حاضره بر عذاب در فو نورده شیطان یار اولور سک • سه دیدی : بنم مینور سعیدیه کجی
ایسته یور سک یا ابراهیم ؛ عیبه ایدیه رسم که اگر دانه کیز سک سخی محققه رسم ایدیه رسم ، رسم بی اوزده
ست برانه کیت • دیدی : سلام سک ، سنه ایچوه رب استغفار ایدیه حکیم ، چونکه او بلا خوف
لفظله در • حکیم سنی الله سینه طایر کیزد بر انوب جلدیم ده رب رعایه رسم اولور که

بر دعا و بر نیت اولام • وقتی از نزد دالهد با شرفه ما یقربنی بر انوی میگرد، بزره
 ارکا اسماقی و بعضی بنسب ایدک و هر یکی بر پیغمبر بایده • در بزره و عمنزده امسا
 ایدک و عینه و عید، بوندک بر باد صده و بیدک •

وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى اِنَّهُ كَانَ مَخْلُصًا وَ كَانَ رَسُولًا نَبِيًّا
 • وَ نَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْاَيْمَنِ وَ قَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا • وَ وَهَبْنَا لَهُ
 مِنْ رَحْمَتِنَا اَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا •

مآل شریفی

کتابه مرسای ده آت، میزداد بر مخصی ایدک و بر رسول بر پیغمبر ایدک • هم ارکا
 طورک جانب ایتده نه ایتدک، هم ره ادق مقام نما عبادت و سر به تریه ایدک و بیدک • و عمنزده
 اوله بر ادک و عاردی ده بر پیغمبر اوله ده امسا ایدک •

وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِسْمَاعِيلَ اِنَّهٗ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَ كَانَ رَسُولًا
 نَبِيًّا • وَ كَانَ يَأْمُرُ اَهْلَهُ بِالصَّلٰوةِ وَ الزَّكٰوةِ وَ كَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا •

مآل شریفی

کتابه اسماعیلی ده آت، میزداد بر اود عمنزده صادق ایدک و بر رسول بر پیغمبر ایدک •
 و عمنزده ایتده نماز و عادت ایدک و بیدک عمنزده مرضی ایدک •

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِذْ رِيسَ آيَةٍ كَانَ صِدْقًا بَيْنَنَا • وَرَفَعْنَا •
مَكَانًا عَلَيْنَا •

آل شَهِينَ

کتابه در یسره آت ، هوند در صدمه ابر پیر اید • و به ادنی برده پنا
نماید •

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ
حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا
إِذْ اتَّخَذُوا عَلَيْهِمْ أَيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرَوْا سُجَّدًا وَبُكِيًا •

آل شَهِينَ

ایته بر خدایه کندی به انعام اید می پیر لرده ، آدم ذریه دند و نوح اید بر اید پیر
و ابراهیم و اسماعیل ذریه دند و همدایه اید بر دکن و انتخاب اید بر کبر لرده ، کندی به همانک
آید و نمودت اولدینی زمانه افندی به سجده ره نایا بر لرده •

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ
فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا • إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ

الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا • بَحَنَاتُ عَذْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِآزِلَةٍ
إِنْ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا • لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ
فِيهَا بَكْرَةٌ وَعَشِيَّةٌ • تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا •

آل عمران

مُكْرَمَةً آتَمَّ لَدُنْهُ بَوَازِرَهُ بِكَرَمِهِ مُنْفَعٍ أُولَى ، نَازِلُ صَاحِبِ ابْتِدَاءِ دَسْتَوَرِ آدَمِ
دَسْتَوَرِ ، بَوَازِرَهُ « غِنَا » بَوَازِرَهُ هَقْد • اَنْجَمَهُ تَوْبَهُ اِيْرَبِ اِيْمَانَهُ هَلَهُ وَصَالِ عَمَلِ اِيْمَانِهِ
هَيَزُ بَوَازِرَهُ ، قَدَرِ هَقْدِ بِنِيْمَةِ هَلِهِ هَقْدَ كَرَمِهِ هَقْدَر • هَلَهُ تَوْبَرِيْهِ وَهَلِ بَوَازِرِهِ
هَقْدَ هَقْدَرِيْهِ ، سَبْهَ يُوْرَهُ كَرَمِ اَدْنِ وَهَلِ اِجْرَا اَدْنِ هَقْدَر • اَدْرَارَهُ هَلِ بَوَازِرِهِ
اَنْجَمَهُ بِسَلَامِ ، رَزَقَرِ رَهْ وَارَرِ اَدْرَارَهُ صَاحِبِ اَنْشَامِ • اَوِ اَوْجَدَرَهُ تَوْبَرِيْهِ رَهْ هَلِ
تَوْبَرِيْهِ تَقِيْ اِيْمَانِهِ اَوِ اَوِ اَوِ اَوِ اَوِ اَوِ اَوِ اَوِ اَوِ اَوِ اَوِ اَوِ اَوِ اَوِ اَوِ اَوِ اَوِ اَوِ اَوِ a

[غِنًا] اَزْ قِيْلَقْدِهِ جَزَائِ بَرَسَرِهِ هَلَهُ هَقْدَ دَنِيْمَهُ كَرَمِ هَلَهُ اَوِ اَوِ اَوِ اَوِ اَوِ اَوِ اَوِ a
دَرِهِ اَوِ اَوِ اَوِ اَوِ a غِنَا تَوْبَرِيْهِ سَازَرِهِ دَسْتَوَرِ .

اَفْطَر - بَوَازِرَهُ اَسْبَ « تَقِيَّا » فَهَلَسَنَ تَدَرِ تَابَرِ فَاَرَبِهِ رَهْ هَقْدَ هَقْدَ هَلِهِ
« تَقِيَّا » فَهَلَسَنَ فَهَلَسَنَ . اَدْنِ اِيْمَرِهِ اَدْنِ هَلِهِ هَقْدَ هَقْدَ هَقْدَ هَقْدَ هَقْدَ هَقْدَ هَقْدَ
اَوِ اَوِ اَوِ a اَوِ a رَهْ « اَمَّا اَنَا رَسُولُ رَبِّكَ » دَسْتَوَرِ ، هَلِ هَلِ اَوِ a اَوِ a
بِسُوَالِهِ هَلِ اَوِ a

بِسْمِ اللَّهِ

وَمَا نَنْتَزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ

ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا • رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا •

مآل شریفی

برده ربك ارد اولايخ بن (ربك رسول) اينه بن ، اولون رده كي ، ادرمزدكي
در بند آسانده كي لب ادرمزد ربك سخي ادرنمسه دكر • ادرنمسه سادات وارمده و
آلانه بلك ربي ، بناميه ارك عبارت ايت و عبارت بناميه صبر ادر ، بيج سه ارك بر آسانده بلك •

[وَمَا نَنْتَزِلْ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ] - بور ادر كي وار ، اسينافيه در . يعنى
پرسواله جوابه كه بو سوال ، سب نزولنده معلوم اوله بليو . نه كيم امام محمد ، بخارد ، نرزد
نسائي و دهها بر صافات ريات ايتد در كه : رسول الله صلى الله عليه وسلم ، يا مبري ، بزي زيات
ايتد كنده دهها مبريه زيات ايتد ز مانع اوليو ؛ ربيد . « وَمَا نَنْتَزِلْ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ » نازل ارك
اص . ربك كه برات ، هبر ايتد ادرمزد جوابي مطاير در . سب نزول ايتد ايتد نفس صوفي
بوها نرزي اوله بدمكي سوره نكه ادرمزد . روحنا . بيه هبر ربك ذكرى كيمسه اولمسه در وادي
انفا انفا . ايتد بزم وهد ، تقيا ، فاموسك تداريد ادر اير با بديده ارجاع نظر رضى بوها رضى
پاشات ادرمزد .

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَا مِثْلُ لَسَوْفَ أَخْرَجُ جَا • أَوَلَا يَذْكُرُ
الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا • فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ
وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُخْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثَا • ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ

شَبِيعَةً أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا • ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا
صِلَانًا • وَإِنْ مِنْكُمْ آلَةٌ وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا •
ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا •

تال شیرینی

بود ایله انسانه دیور که : هله زمانه اولور سم ابریده رطوبه برزی جهات اولور به
جینا بر جیمی می ؟ • با انسانه هیچ برسی رحل ایله بزم کنه یسی غلبه ایسه اولور ییزی در شو
اون بر قسم ایدور سم که بر اوزی واد سیطانرد منوره دمقده محشه طوبیایه جفت ، صوره اوزی
منوره دمقده دیزرد ارستی جهته افراشته امصار ایله جفت • صوره لدر زره ده حمانه ناری
اک زیاده سکنک ایدور صاعید داب منوره دمقده نزاع ایله جفت • صوره الیه بر اد جمانه
با صغای اول اولانرد کیم اولدینی دصا ای بیدر • لهم ایچیزده هیچ بری بوند کر سلطان
دار و جهه اولامیسه دیور ربطک عهد سه داجب بیدینی بر نفیه نهم اولدر • صوره نقی اولدر
نجات دیر بر زره فالوری دیزرد ارستی بر ایتد •

وَإِذَا نُتِلَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا
أَتُفَرِّقِينَ خَيْرَ مَقَامًا وَآخَسَنَ دِينًا • وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ
أَخْسَنُ أَثْنَا وَرِيًّا • قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مِنَا
حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ أَيْمَانَ الْعَذَابِ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ
مَكِينًا وَأَضَعُ جُنْدًا • وَيُرِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ أَهْتَدُوا هُدًى وَالْبَاقِيَاتُ
الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًا •

الشریفی

آیدین کند برید ایسه ایسه مجید ادره افریننی وقت ده افرینر دیر
ایمانه ایدره : « بویکی زینکه هائسی مقام ره ها ای و محسوس و محالیه ره افرین ؟ »
مال بولر بیکد برنده اول متاع و ستاره به ره افرین بفرستاده ایت . دکر : کیم
منزلت ایه ره افرین اینه ره ره افرین اینه . نهایت و عمارت و ترویج و ترقی
وقت : یا عذاب ریاضت ، از نامه به بهر کیم سه افرین ره ها افرین و افرین
• افرین بول ایدره ایسه اله ره ها افرین ایدره . دینی قالدیه ایسه اله عالم عملیه
عنده توابره ره ها افرین مایه ره ره ها افرین .

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا • أَطَّلَعَ
الْغَيْبَ أَمْ آتَاهُ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا • كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ
الْعَذَابِ مَنًا • وَنَزَّلْنَاهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِنَا فَزْدًا • وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ
أَلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا • كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ
ضِدًّا • أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَوَسَّوْا لَهُمْ آزًا •
فَلَوْ تَعَجَّلَ عَلَيْهِمْ أَنَّمَا فَغُلَّوْا لَهُمْ عَذَابًا • يَوْمَ نُخَسِّرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ
وَفْدًا • وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِثَةً • لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ
إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا • وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا • لَقَدْ جِئْتُمْ
شَيْئًا إِذَا • تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ
هَٰنَا • أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا • وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا •

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا • لَقَدْ أَخَصَّ اللَّهُ
وَعَذَهُمْ عَذَابًا • وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا • إِنْ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ اللَّهُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا • فَإِنَّمَا يَسْتَرْزَاهُ بِلِسَانِكَ
لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا • وَكَأَنَّهُمْ أَهْلُكَ قَبْلَهُمْ مِنْ
قَرْنٍ هَلْ تَحْسِبُ مِنْهُمْ حَيًّا وَتَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا •

آل شریف

سودی ترکف ایدوب ده • بیا گفته مال دارلار دیر بر جیک دیدنه کاری کوردن آ • غیره
مطلعی اولسه ؟ بوقت رحمانک مهورنه بر عهدی آله • غیره بزد اندک دیکنی باز وین
وکنینه عذابیه بر عهد جلد • دارسودیک شبدی علی الذیه الهمزده • اوزنه نهک باشه طبع
• طویر الهمزده باشه مسودر ایدیه بر که کنیزیه عزت و قوت اوسوز دید • غایه یاریه
عبارتی انلا • ایدیه مهورده علیهدیه ضد اوله جلد • کوررگی بر اوسیطندی اولارک
ارزیه صلت • اوزنی قایانوب اریانوب جورانز برورد • علیهدیه مجدایمه • بذاخر
ایمیه انچه بر صالی مایبورن • مقیدری دندمالند • اربهور اولارده • مهور رحمان جمع
ایده جاک کوه • بومردی ده موز اولارده جهنم سوده ایدیه جلد • رحمانک زوزنه بر عهد
آله اولایه کیمیه ده باشه لر شفاعت مالک اولایه جلد • اویمن دل ایدیه دیدیر •
قسم اوسیه یک آفید • یک مینج بر برأته بولندیز • ازارها اوزنه کوکد جاتوایه به ده
بیتوب برره کیم • ارحمانه دل ایدیه دیدیر • حال بوکد دل ایدیه رحمانه یار شمان
• کوکدره و برده • هیچ بر کیمیه یوقدر که ارحمانه قول اولارده کلمه اولاسیه • قسم اوسیه که
صینی امصار ایسه • صینی مایسید ننداد بویشد • دیمی قیامت کونی اولانده اولارده کلمه

ایمانه ابرو به عالم ایستد بایانده محضه، رجمه از انجمیه بر صورت (برسوی) در بره جله
 کرکده سوخته بکند. • حرف از قرآن سنه لسانه شون انجمیه بر قیده که از نطقه
 سقیده شده که رسک، عمار ایزدی ده انتا ایزه ساج • هم از نرزه اول پنج قره
 اندک، هیچ از نرزه برنی مسوایه رسک، با نود کیزی برسدنی ایستور رسک؟ •

[اَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّي ادْعُهُ فَأَنصُرْهُ بِظُلْمٍ أَعْدَى] - عاصم به دانی سبیل
 نازل اولدی، سوز که: عباب رفیاه عنده بر آلهی داری، از ایسته رد، بولا قانی
 عاصم، غایه دیدی: تار محمد کف ایزه رسک، عباب لادانه دیدی، به محمد اصد کف اتم
 نه میانه نه مانده نه ربه بعث اولدینم زمانه، عاصم، ها دید بعث اولدینم زمانه کل با او
 دت بنم عالم دار لارم اولجه، آلهی سکا دیریم. اهد. یعنی او برنی آکرده موکره شو
 کور دیکه لارک فحشی ده هندویر.

سورة طه

طه سوره سی مکیند. ایه عیاسیه و جازیه زیاده ۱ رفیاه عنهم، روایت اولدینقه
 کوره سوره زمیمه موکره نازل اولدیه.

ایستد - کوفی تعداد نه یوز ارتوز بسه، جازیه یوز ارتوز دت، بصیرده یوز
 ارتوز ایکی، شایده یوز قند.

کهری - بیک اویوز فریه بر.

فری - بسه بیک ایکی یوز فریه ایکس.

فهری - و، ه، ی، ا، یوما، و فریه، میم، غشیم داو خلوارده.

بر سوره نکه بر اسم ده «سورة الکظیم» اولدنی اوسی، سعادیک جمال فراسده نقد

زکرا میسر.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 طه • مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى • إِلَّا تَذَكُّرَةً لِّمَن يَخْشَى •
 تَنزِيلًا مِّنْ خَلْقِ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى • الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى •
 لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى • وَإِنِ
 تَجَهرَ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَ وَأَخْفَى • اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ
 الْحُسْنَى • وَهَذَا آيَتِكَ حَدِيثُ مُوسَى •

آل شریفی

طه • قرآن سلا بیعت اولدک دیر ایندی بوردک • آنجه صابینی اولانه تذکر
 ایچمه • بر تنزیل اولدورده ایندی بوردک اریا رانده که هم ارضی بارانده هم اربورک بوردک
 کورک • اورمن عرسه اون ریذ استوار بوردی • بورتیه سعادانه کید و بورتیه بورت
 ازلده کید و بورتیه بوردک دینده کید هب اوندک • سه بوسوزی اعلانه اید هکله ده ادم
 سدی بیلیر هم ده کیزلیستی • الله باسقه تارک بویه آنجه او، هب اوندک اداک کوز
 اسند (اسما صنی) • هم کله می سوسانک نه می سلا؟ •

[طه م طه - الله اعلم، انالی کی عروذ چهار، اسما صنادیه قسم اولدنی سوزیه
 بعضی نمکده یارید، بهی آرام! دیک اولدنی ده روایت ایلسد. برده طه، دطاردیه ارمه

ها، صید اوله ره : باص اونی ، یا هوز جیگنه اونی دیه رسول الله خطاب اونی زاری کندی .
 چونکه رسول الله ، تاجنده بر آیه اوز رنده طور مقده ایکی آیه اونی ره بره باصمسی اوانمندی .
 صید ، قدم یا هوز ارضه ایدر . برجه آیه اونی باص ، یا هوز ارضی جیگنه دیک ره اربایی .
 برسنی نامه . سوز که بره کوره . « طاهرا ، بازیمسی لازم طهری .

[الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى] - استوار ستمسی عبودیه سوره امرانه

بانه .

[يَعْلَمُ الْسِرَّ وَ الْخَفَى] - سر ایدله کنده سوز دیکه ، افقی ، اوله جه فقط
 نفوز اوله سوز برلاند . یا هوز سر باشفه کنده سوز دیکه ، افقی ، نفقه کنده کنده
 بره افقی نفوز اوله اوز ره سنی دیکه . یعنی نفوز سر سنی بیدر ، کنده سنی ایسه کنده
 [الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى] - بره سنی سنیده طفاه فقره صاییسه دینی صایانه ، جهته
 کیر بریر دیکه .

إِذْ رَأَيْنَا نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا عَلَى آتِيكُمْ
 مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدُ عَلَى النَّارِ هُدًى • فَلَمَّا آتَتْهَا نُودِيَ يَا مُوسَى • إِنِّي
 أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طَوًى • وَأَنَا اخْتَرْتُكَ
 فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى • إِنَّنِي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ
 لِذِكْرِي • إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى •
 فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَآ يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فتردى • وَمَا تِلْكَ
 بِيَمِينِكَ يَا مُوسَى • قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَى
 غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَى • قَالَ أَلْقِهَا يَا مُوسَى • فَأَلْقَاهَا فَإِذَا
 حَيَّةٌ تَسْعَى • قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى •

وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ آيَةً أُخْرَى •
 لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى • إِذْ هَبَّ إِلَى فِرْعَوْنَ أَنَّهُ طَغَى • قَالَ
 رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي • وَبَسِّرْ لِي أَمْرِي • وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي
 • يَفْقَهُوا قَوْلِي • وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي • هَرُونَ أَخِي • أَشَدُّ
 بِهِ أَزْرَى • وَاشْرِكْهُ فِي أَمْرِي • كُنْتُ نَسِيكَ كَثِيرًا • وَتَذَكَّرُ
 كَثِيرًا • إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا • قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى •
 وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى • إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَى أُمِّكَ مَا يُوحَى • أَنْ
 اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ
 لِي وَعَدُوُّ لَهُ • وَالْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةٌ مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي • إِذْ تَمْشِي
 أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى مَن يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلَى أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّعَيْنَا
 وَلَا تَحْزَنَ • وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا فَلَبِثْتَ سِتِينَ
 فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَى قَدَرٍ يَا مُوسَى • وَأَصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي • إِذْ هَبَّ
 أَنْتَ وَآخُوكَ بَأْيَاتِي وَآيَاتِنَا فِي ذِكْرِي • إِذْ هَبَّ إِلَى فِرْعَوْنَ أَنَّهُ طَغَى •
 فَقَوْلَا لَهُ قَوْلَا لَيْنَا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَحْشَى • قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ
 أَنْ يُفْرَطَ عَلَيْنَا آوَانٌ يُطْغَى • قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَآرِي •
 فَاتَّيَاهُ فَقَوْلَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا تَعْذِْبُهُمْ
 قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْنَا نَبِيعُ الْهُدَى • إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا
 أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى • قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَى • قَالَ رَبُّنَا
 الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى • قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى •
 قَالَ عَلِمْنَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَّا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى • الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا

مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى • كُلُوا وَارْعَوْا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَى •

تِلْكَ شَرِيفِي

بر وقت اد هائی پائسہ کورری وہ اہلنہ دورون ، دیدی : بنم کوزیمہ پائسہ
 ایستد ، بگدندہ اوزدہ بریالیہ کنیریم ، یاغور اوزدہ رزہ بریغور غور بولورم • وقلالہ
 ارہ واری کندیہ سورم نہ اولند • یا موسیٰ خبرک اولسودہ بنم ، بہ ربکہ ، ہمایہ یابوہرکی
 ہیفار ہوزدہ سدہ مقدس واریہ طوارہ سک • وہ بہ ، سنی اہتیا بویورم سمد
 ویریمہک وہی ربکہ • حقیقہً بہ ایم بہ اللہ ، بندہ باسقا الہ یورہ • اوندہ اجموہ
 عبارت ایت و ذکریم اجموہ نماز قیل • ہوزدہ ساعت محفہ کلمہ جہک ، بہ ، ہمایہ صماہ ارف
 کیزلہ یورم کہ لہ نفس سبیل جزالانسیہ ، بناغلیہ صافیہ ارہ ایانا یوبہ رہ کندی صماہ
 ادیانہ کیمہ سنی اوزدہ البقریماسیہ صکرہ لہولک اولورم سک • اویمنکدہ کی رہ نہ یا موسیٰ ؟
 • اور ، دیدی : عظام ، اوزدہ نہ دایانیم و اوندکھ داداریمہ باریانہ جید یارم ، بنم اوزدہ
 رھا دیکر ماہدیم رہ وارر • بویورم کہ : پانہ اونی یا موسیٰ ! • پانندی ، نہ بافسیہ
 اور بیدلہ اولسہ قوسید • طوت اونی ، بویورم ر قورقمہ نہ اونی اولکی سبتہ اعادہ
 ایدہ جہک • برہ الکی فونیکہ صومہ ، ہیفسیہ ہم بیاصہ پانست دیکر پان اوزدہ رہ
 کہ سکا اک بویورم آیتہ مزیدہ کوسندہ لم • کیت فرعونہ زبرا اولیک اوزدی • دیدی : بابا !
 بنم کوسہ کنیشک دیر • ربکا ایسمی نورلا یلا سدیہ • و دیلمدہ شقدہ فی ہون ، سوزیمہ ای
 اکوسیند • ربکا اہلمدہ ہوزدہ رب • فاررہ ہم ہارونی • اوندکھ صیریمہی بیت •
 رادنی ایسمدہ سدیہ ایت • کہ سنی ہومہ شیعہ ایدہ لم • دیومہ ذکر الہ لم • شہدہ ہونہ کہ
 سدہ بڑی کوروب دور دیر سک • ہادی ! بویورم : ایدہ دیرلک دیر بگدہ یا موسیٰ ! •

سَنَم مَجْمُوعَه بِزَلْفِ اِيْمَانِك سَلَامَتِك بَرْدَنده رَحْمَا • اودقت كه آنَاكه دَرِ مَجْمُوعَه سَوَالِ اِي
 دَرْدَك • اونی نَابُوت اِیْمَنه قُوی ده دَرِ یَا یِه بِرَافَه دَرِ یَا ده اونی سَلَام بِرَافِیْسِه ، اونی هَم بِرَافِیْسَن
 هَم اَرَا دَرِ مَن بِرِ اَلِیْسِه دَاوَنده رَیْه بِنْدَه بِرِ سَوَكی قُویْم كه هَم نَقَارَتَه اَتَنده بِشَدِیْسِه •
 اودقت هَسْتِه دَك كَبِدِ بَرْدَه دِیُورِی : « اولا ای بِرَافَه بِرِی بُولُورِی هَم ی سَنَه ؟ »
 بِرِ صُورَتِی سَنِ اَنَاكه اَعَارَه اِیْتَدَك كه كُوزِی اَیْسِه اِدِسُورِی مَحْزُورَه اِرَا سِه ، هَم بِرَافِیْسَن اِرَا دَرِ
 سَنِ غَمَدَه قُورِتَارِی ده ، دَرِ لُورِ مَسْطَرَه سَنِ اَسْمَاءِ اِیْتَدَك بِرِ سِیْلَه سَنَه رَیْه اِلَیْ سَنَه اِیْمَنده فَارَدَك
 صُورَه ده بِرِ قُورِتِه اِدِسْتَه كَلَدَك بِرِ اَمُوسِ • بِه سَنِ كَنَدَم اِیْمُوعَه بِشَدِیْرَم • كِیْت اِیْتَدِیْرَم
 دِیَارِی • دِیْنَم زَكْرَمَه كُوشَكَه اِیْمَنِدَك • زُفُورَه كِیْدَك هُوزَه اَوِیْدَك اَزِی • دَارَك
 اَرَا بَكْدِ دِیْطَرِ دِیَا قُورِتَارِی ده بِرِ سَنَه دِیْلَه سَوِیْدَك • بِرِ یَا دِیْجِرِ : قُورِتَارِی زَكْرَمَه بِرِ سَنَه
 صَالِدِیْرَم ، بِرِ اَمُورِ لُفْیَا تَقِی اَرْتِرَه • قُورِتَارِی دِیْجِرِی : هُوزَه بِرِ سَنَه بِرِ اَمُورِ اِیْمَنِم
 دُكُورِیْرَم • هَا یَك دَارَك ده اَرَا دِیْلَك كه بِرِ مَحْزُورَه اِدِسُورِی بِرِ یَكَه رِیْوَلَدِیْنِه ، اَرْتِه
 بِرِ اِسْرَائِیْلِی بِرِ سَنَه كُوزَرِ دَاوَنده نَفْسِیْبِ اِیْمَنِه ، بِرِ یَكَه بِرِ اِیْتَدَك دَك ، سَلَام ده طُورِیْه نَابِ
 اِدِلَه ده • اِنِیَاكه كه بِرِ سَنَه سَوِیْدَك دِیْ اِدِلَدِی : هَم اِلَه عَذَاب ، كُشِیْبِ اِیْرُوبِ بُولُورِی ده دَرِ
 • هَم دِیْدِی : سَنَك رِیْزَكِیْم بِرِ اَمُوسِ ؟ • بِرِ مَ دِیْدِی : بِرِ مَ هَسْتِه خَلْقَتِی دِیْیِه صُورَكِ
 بِرِ مَنی كُوشْتِه دَرِه • دِیْدِی : بِرِ اِدِیْرِ اِیْسِه قُورِه اِدِلَدَك هَالِیْنِه ؟ • اِدِلَك دِیْدِی : عِلْمِیْ دَك
 عَمْدَه بِرِ كِتَابَه ده ، بِرِ مَن سَاسَمَاتِ دَاوَنده تَاَزَه • اِدِك سَنَك اِیْمُوعَه اَرْضِ بِرِ یَكِیْ بَا یَكِ
 دَاوَنده سَنَه بِرِ یَا اَمُورِ دِیْ سَمَارَه بِرِ صُورَتِی دِیْ ده بِرِ سِیْلَه مُخْتَلَفِ بِنَاتَه هِیْطَرِ هِیْطَرِ دِیْ
 • هَم بِرِ یَكِیْ هَم هِیْطَرِ اَزِیْرِی كُورِیْرَه • هَم اِلَه بُولُورِی اِدِلَو اَلِهَیْ اِیْمُوعَه اِیْتَدَار •

[قَالَ فَمَا بِالْقُرُونِ الْأُولَى] فَمُوعَه دِیْدِیْ كه بِرِ اِدِیْرِ اِیْسِه قُورِه اِدِلَدَك

هَالِیْنِه ؟ — بِرِ مَن دِیْیِه یَكَه كِیْ هَسْتِه خَلْقَتِی دِیْیِه دَك ده صُورَه هَا یَكِ اِیْرُوبِ بِرِ مَنی دِیْ

کوشیده است فزوده اولی نیز اولیایه ابرمه بنحوه سند در بیعت کبی اهلوص و توحید ایه
 مبارک انچه سه ده برتره طایفه ؛ نیز جهالت و نالسه ؟ . فرموده بوسیله خداوند عزوجل
 در سادی و بنایه بوقی الطایفه ایست برده . فرموده فزوده اولی و بیعت کند و زمانه تقدیم ایه
 فزودی تصدیقه اولقه برابر کند پس ده از فزوده ابرمه ایست بر یکی جهند از فزاده داخل ارسه
 برلونیور . سور و فقهده کده یکی از فزوده فزاده اولی فرموده صد کبر مقام کبر
 برکنه بر بنی اولیه که مصلحت موسی هجاده ایه از فزوده ده پیغمبر کوندری در پیوست
 [قَالَ] سوره ریدی : [عَلَيْهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ] بنی از فزوده عالی با فایده
 غیبه علم ده آنچه به یک عنده برنایده در . از فزوده عالی نه از فزودی و نه اولی بنی آنچه ابریه
 لوهاده . [لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى] بهم شاستاز دارنوتان . - اورا برل کوشه
 از فزوده بود از فزوده در . زیرا [الَّذِي] ابریه که [جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا]
 الخ ... برکوردده برنایده . [فَأَخْرَجْنَا بِه] - بر فزوده غیابده نهه التفات
 داردر . [الْتَهَى] - نهی . با فزوده و فزاده ابریه نهی ایه عقل ریدر .

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى •
 وَلَقَدْ آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى • قَالَ أَجِئْتَنَا لِيُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا
 بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى • فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِثْلِهِ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا
 لَا تُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سَوِيًّا • قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَإِنْ
 تُخَشِرُ النَّاسَ فُضِحْ • فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى • قَالَ لَهُمُ مُوسَى
 وَبَلَّكُمْ لَا تَقْفَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنْ آفَتَرَى •
 فَتَنَّا زُكْرًا وَأَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَى • قَالُوا إِنْ هَذَا إِلَّا لِسَاحِرٍ رَاجٍ
 يَرِيدُ أَنْ يُنْخِرَ جُحُومًا مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَةٍ مِنَ الْمَلِ

فَاجْمَعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اسْئَلُوا أَصْفًا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ اسْتَعْلَى • قَالُوا يَا
 مُوسَى إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَإِنَّمَا أَنْ تَكُونُ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى • قَالَ بَلِّ الْقَوَا فَاذْجِبْ لَهُمْ
 وَعَصِيهِمْ يُخَيِّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهُ تَسْعَى • فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً
 مُوسَى • قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى • وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا
 إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَاحِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى • فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِحْرَ بَدَا
 قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى • قَالَ أَمْسِكُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنِ لَكُمْ أَنَّهُ لَكِبُ كُفْرُ
 الَّذِي عَلَى كُفْرِكُمُ السِّحْرُ فَلَا قِطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا صِلَتَكُمْ
 فِي حُذُوعِ النَّخْلِ وَلِتَعْلَمَنَّ أَنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى • قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا
 مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرْنَا فَاقِضْ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
 • إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهٍ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ
 أَبْقَى • إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى •
 وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى • جَنَّاتُ
 عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى •

مال شریفی

سُزِ اِدِرْفِدِه بَارَانْدِه ، یِه سَزِ اِرْدَا اَعَادِه اِبَرِه بَلَنْدِه ، هَم رِه اَوْنْدِه سَزِ دِکِرِ بَرْدِه
 رِه اِیْفَارِه مِفْنِه • قَسَمِ اِلَسُوِه بِنِه ، اِرْدَا اَبَدِ بَزِکِ هِیَسِ کُوسْتِرِکِ ، اِرِدِ اَکِلِه اَوْنِه بِالَا
 رِدِی رَا بَاتِدِ • سِه دِوِی ؛ سَوَکْ بَزِی بَرِ عَزِزِه هِیْفَارِ سِه بَرِ عَمِی کَلْدِکِ بِنِه یَا مَوْسَى ! •
 اِرْهَالِدِه یَا مَسِه اِرْدِکِ بَزِرِه اِرْدِکِ کِی بَرِ سَلَا بَارِه مِفْنِه ، اَشْمُودِ سِه ، سَنَدِ اِرْزِرِه بَرِ سَبَّارِ نَعِیْبِه
 اَبِتْ کِه نَسَنده نَزِمِ مِفْنِه اَبْتِه بَلَنْدِکِ دِنْدِکِ بَرِ مَوْ اِلَسُوِه • سَزِ سَبَّادِ دِوِی ؛ زَبْنِتْ کَرَنِ

و ناسک طویله جنبی توشعه وقت • بوندک اوزینه فرعونه تبیره کبیریدی ، بونوه جلدی
 ریدو طویله دی ده صوکره کلدی • موسی اوزره اول سزله ، دیدی ، الله یالاه افتد
 اتیه بیک ، صوکره برغناپ اید کوزی کور ، فی الحقیقه افتد ایدیه غائب اوردی • سوچکه ؛
 آزارنه ایندیه قاوراندیر دکنی فیصله اندیر • لوماله دیریر ؛ برنراپکی سحران
 سز ی پیکزده صیفارمه دمنه انتال اولاه طریقنی کبیریک ایسته بوردی ، سزده بونوه
 صوکره اتفاقه ایرک ، صوکره ده صف حالت کلدی ، بونوه اوستوه کلمه کلمه ندوچی بوردی •
 یاموسی دیریر ؛ یات ، یا هور ایلک آناه بزدلالم • هایدک سز آتیک دیدی ، نه یافسیده ،
 دزک ایدری و صویاری سحرانده اوله اید تمجیل اولوینرکه هدا بونو فوسبور • برده برده
 سکی ایمینه برنوع قورقور دیدی • قورقما دیریک ؛ هونم سنک اوستوه سه • واکد کچی
 تصویر ، او اوزک بایقیرتی یالار یونار ، هونم اوزک بایقیری صوف سحران جلدی سحران
 ب لومنه ده اوله فلاح بولان • بالنتیج بونوه سحران رجبده یه قایانزیر اهارونه درسانف
 ربه ایمانه اینک دیریر • بابا دیدی ؛ به سزه اوزه دیریم ده اوله ایمانه اینتیز ها ؟ •
 اول لوماله سزده سحری اوکره ته بویوکلن ، اولماله و عهدیم اولسوه به ده البت سزک الدنیزی
 دایا قدریزی هایدان لامه که هرکم دالبه سزری فریاد ایدیه آصا جفیم و لوماله بید مکتد که حکمیز
 عناییم ده هاستی و ده با بقالی ؟ • احتمالی بونه دیریر ؛ بزدل کلمه بو آجیمه معنه ده و بزی
 یازانانه فارسی سنی ترجیح ایره دین ، آرنه نه یه حکم کی ، نه بابا بیلیریک باب ، سزده اوله
 بر دنیا حیات مکتد کی • طوفیسی بزدل سحرین ده و بزی زور لاریندک سحر فارسی بزدل سزوت
 ایتیمه دیریر ریمز ایمانه اینک ، الله ، هم ده هافیلدی هم ده با بقالید • لکیم رینه بونو
 رادیر سه شیه سزکه اوله جهنم وار اوزه زاولور نه دیریر • لکیم ده اوله بونوه اوله ده
 عملد ایندیه سه برماله دایر سه ایسته اوزره ان بولک درم رودار • عده هسندی آلتنه
 ندر آفای ، اوزره هسند اوله ده فاله هسند ، وادایسته نیندانه کیمه نیک طاقانی •

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِيَادِي فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا
 فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرْكًا وَلَا تُنْجِسِي • فَاتَّبَعَهُمْ فَرَعَوْنُ يُجْزَوْنَ
 فَغَشِيَهُمْ مِنْ أَلَيْمٍ مَا غَشِيَهُمْ • وَأَضَلَّ فَرَعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَى
 • يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ قَدْ أَنجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ
 الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمْ الْمَنَّاءَ وَاسْتَغْلَوِي • كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَا
 وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَى
 • وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى • وَمَا أَغْنَاكَ
 عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَى • قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَى أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى
 • قَالَ فَإِنَا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ • فَرَجَعَ مُوسَى
 إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِأَقَوْمٍ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ
 عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي
 • قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ
 فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ • فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ
 فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى قَتَلْتَنِي • أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا
 وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا •

تال شریفی

دنی الحقیقه سوا یہ سولہ رمی ایندک : قوم پرست کجی کہ بہہ پروردہ دہ اندرہ دکر دہ قوم

پرورد آید ، بیشمار کردہ فرما ز سده ویردا ایندک • دیکہ دفرمودہ ارد در پر دہ اندر دتقیب

ایندی، کند برینده، دیارده، صاریور دی • والیاس فرموده قومی ضدانه سور کچدی
 رایه کوتورم دی • ای بی اسرائیل! سزی دشمنه قورناردی و سزه، طورک صاع طرفه
 دیر ویردک و اوزرکیز، قدرت هواسی و بیلدیرجه ایندی راک • سزه ویردکیز رزقون
 ام خوشکیزه بیک و مقننه طیفانه اینجه بیک که حوکره اوزرکیز، فقهیم ایندی، اله کیمک اوزرکیز
 فقهیم اینده ارادهورده کیدر • بونقطه بار بار سبه یوده که به، توبه اییه واییه ایوب
 صالح عمل باییه، حوکره ده، درغی کیده کیمه ایوبه عفاریم • هسمخی مجد ایدر قوملده کیدر
 نه یاسوی؟ اوزر دیری: بنم ایزم اوزرکیزه درلر دبه سلا مجد ایندم که بزم خوشنور اولاندک •
 اما دیری: بزدلک آر دکره قومک فتنه و دوسور دکر، ساری اوزرکیز ساسیده دی • دجال سکی
 قومه غلبه کاک، اسفان اولر ده دندی، ادا قوم دیری: بکیز سزه کوزل برده و عله ایندی
 زماخی اوزاری؟ یوقه اوزرکیز و بکیز ده برغلب اینجه سنی ایدر ایدر بکیز دهی بکله اولاده دکره
 خلف اینکیز • بزدلیر، سکه و عله کیزد بکیز ده خلف اینکیز و لکله اوقولک زبختده
 برلقم اغیرلقد برکلمه ایدر، اوزرکیزه آتیه، کذلک ساری ده براندی دیکه اوزر ده دانا
 برکوردی دار برجه هیقاردی، بوندک اوزرکیزه دیردیر که ایسته بوزن الکن و سوانک الی،
 فقط اوزرکیز • سو حقیقی کور سوری ایدی که ارادیزه بسوز اعاده ایدر سوز و کند برینه نه صیر
 ندره بر منفعت ایدر بیکه مالک اولموردی •

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِوَإِنْ رَجَعُوا
 الرِّجْمُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي • قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ
 حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى • قَالَ يَا هَرُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا
 أَنَّهُ تَبِيعَ بَنِي إِفْرَافَةَ • قَالَ يَا ابْنُؤُمَّ قَوْمٍ لَا تَأْخُذُ بَلْحَسْبِي
 وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَن تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي •

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ • قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي • قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ وَانْظُرْ إِلَى إِلْهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا • إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا • كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا • مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا • خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا • يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا • يَخَافَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثُوا إِلَّا عَشْرًا • نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثُوا إِلَّا يَوْمًا •

مال شریفی

قسم السورة که اول کرده چهارده اند : اول قسم من بونقطه صفت برفته به طو زلزل بن طو زلزل
 منك ریز آینه جهانه ، کعبه بطابع اولیک واری اطاعت ایدک دیندی • بز ریب : بونقه
 باشه درام ایدب طو رفقه اصلا ایریما نی تا دو نوبته به ندر بنده موسی • اولهاده دیندی ؛
 طانه مانع اولدی ده بوزک ضلالت دوشه کربنی کور دیکه دت بنم آردجه کلمه رک ، ایریه صلی
 ایدک • اول انا لک اولغنی دیندی ؛ صفالی باشیمی طو قه ، اسیه اول که دیکیمه باقمه ده ده بنی اسرا
 آراسته نفقه در شوره رک دیرسد دینیه قورقم • یا ای ساری ، سند در رک نه ؟ • به
 دیندی ؛ اولک کور کربنی کوردم ده رسولک اینده بر آردج آورده دم ده اولی آتم و بکشم
 بود موسه کوشندی • هاید ، دیندی ؛ رفیع اول ؛ جود طه جهانه شویر دیکه دار ؛ تماس بود ،

همه را بر عهد دار که اولاً اصل خلف اید به یکسکه و با سنی بکار یوب طور ریخته از که در پاره
 هر ماده بن ارفی بانه هفت ده بانه هفت . صوره ده کول ایدوب ارفی هفت ده در پاره در که هفت ،
 سز که الکن آنجه ارفا لکن که اوزده بانه ارفی یوبه . اولی ایدوبی نوشتند . • اینست
 بر لبه - یا محمد - یکسکه هم هفت ده قلمه نقد ایدوبه . شبه یوبه که سکه لکن ده بر ذکر در
 • لکنیم اوزده یوبه یوبه سه شبه سز او . قیامت کونی بر دبال بکونه هک • ایدبا اوندک
 آتده قاله هفت که ارفا یوبه قیامت کونی اوزده قنا یوبه . • اوزده که صور اوزده در هک
 بر مرد اوزده کوم کون کشت . طویل هفت • • اوزده نقد در یادین • دینه اوزده کز کز
 قونوس هفت • کید شوال بر د کز ری • • کوزده نقد در یادین • دینه ز دینه هفتی بر یادین •

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا • فَيَذَرُهَا قَاعًا
 مَهْفُوفًا • لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا • يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ
 لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا • يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ
 إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا • يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
 وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ • وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلُمًا
 وَلَا هَضْمًا • وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ
 يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا • فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ
 مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا • وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ
 مِنْ قَبْلِ أَنْ يَنْبَغِي وَلَمْ يُخَذْ لَهُ عَزْمًا •

آن سنی

برده سکه طغزده صور دیورر ، بنار عید ری که : بهم اوزده اوزده ایدوب عاودر هفتده •

بر بری دود و دوزخ ، بر هم بوسه برافزهره • اوزده نه بر اگر یک نه بر بر دود کوره به یک
• اذکوه دعوئی به اعوجاجت بخت اید به یکد اذکوه همانک لصیتند سد فیصلت ، آینه
بر غیبیت به با سق بر شی ایستد • اذکوه شفاعت فائده و برین آنچه همانک اوزده و بر دیک
دو سوزنه راضی اولد یعنی کیم مستنا • اذکوه اذکوه کئی و آرد لرنه کئی بیلر ، اذکوه رانی
علماً اهاطه اید رزر • و بر نوزده بر زر ادمی و سیور با سه اُکسه و بر قلم بر کلمه نه جدا آفتاب اید
• لهر کیم ده مؤسه اولد رده عالم عملد به اید سه اوردت اوزده نه بر قلمه نور تار ، نه هیکل رده •
دایسته اولی بود عربی بر قرآن اولد رده ایند بر دیک و بوزده دعبد رده در لوشکده نزار بایده ، که
بلکه نور و نور تقوی بر لنی طوتار ، با فودده اوزده بر ذکر اهدات اید • دیک که الله اومعه
سنتاه بر دیک ، هیره بر دیک ، بیانه سلا و حیو نام اید رده اول قرآنی عجد ائمه در دیک « رب زنی
علما • بریم آری بری علمیه • فی الحقیقه بوزده اول آرد عهد و بر دیک ده اوزده و بوزده بر دیک

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا اِلَّا ابْلٰسَ اَبٰی •
فَقُلْنَا يَا آدَمُ اِنَّ هٰذَا عَدُوُّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰی •
اِنَّ لَكَ اِلَّا الْجُوعَ فِيْهَا وَلَا تَعْرٰی • وَاَنْتَ لَا تَظْمُوْا فِيْهَا وَلَا تَضْحٰی • فَوَسَّوْا
اِلَيْهِ الشَّيْطٰنُ قَالَ يَا آدَمُ هٰذَا دُلُّكَ عَلٰی شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّيْلٰی •
فَاَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهَا سََوَاتِرُهَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْنِهَا مِنْ وُرُقِ الْجَنَّةِ
وَعَصٰى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوٰى • ثُمَّ اجْتَبٰهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدٰى • قَالَ اهْبِطَا
مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَاِمَّا يٰٓاٰدَمُ كُنْ مِنْ هٰٓدِيْ فَمِنْ اَتْبَعَ هٰذَا
فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقٰی • وَمَنْ اَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِيْ فَاِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا
وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمٰی • قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِيْ اَعْمٰی وَقَدْ كُنْتُ بَصِيْرًا •
قَالَ كَذٰلِكَ اَتٰتَكَ اٰتَانَا فَتَسِيْطَرُهَا وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ تُنشٰى • وَكَذٰلِكَ

نَجَزِي مَنْ اسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى
 • أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا هَلَكَنا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِينِهِمْ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى •

آتش سوزی

و دوستو او دقتی که : ملائکه « آدم عجمیه سجد و ابرک » دید و الهامه سجد و ایندیر آنچه
 بیس دایاند • بوند اوزرینه نذر و یا آدم دید : خبرک اوسوه بوسطاردن و بکه دکنده
 ساقیه نزد هبته هیفایا سیه که صکره بدخت اولر سک • هود سک آهیمامان، جیدیه
 قالمان اولراره در • دسه اولراره صوصامان سک و کوننده یا نماز سک • دیکه سبطیه
 رفا دوسه دیدی : ای آدم ! سقا قدا غوز لوله ایه بیم می خلودر آغا جنه و هور و من سکد ؟ دیدی •
 بوند اوزرینه آبسی ده اوزرینه دید ، در حال کند میرینه کوتو برری آهیلو دید و اوزرینه جنت
 ایراغنده یا ماسنه باشد و بر و آدم رینه عامی اولدی و هاشفیه ددند • صکره ربی اونی اصففا
 ایندیده توپنی قبول بویردی و بول کومندون • بویردی که : ایندیر ابلدزده اولراده هیز،
 بفتد بفتد دشمن اولراره ، صکره نه زماه نه بنده بهدایتمی طهرده لکیم هدا تخمیه اوباسه
 ایته اوفدالته ددند و بدخت اولان • لکیم ده ذکرده یوز بویرسه اولراره بیست دایه
 راونی قیامت کوتی کور اولراره هیز ایه رنه • بیم بنی بنجوه کور اولراره هیز ایته حال بوکه کوزله
 بیم دید • بویرد که : اوبه سقا ایندیر کلدی ده اوزی اوندن ، بوکوره ده بویرد اقیه عقیقه
 • دایسته رکبه آباته ایمانه انجوب اسراف ایدی بزبویه جزالانیره هفت دایه اوفز عذاب و لها
 ستنی و لها بقالیه • و لها اوزی سوار سارا نجه دیمی ؟ که کند میرنده اول بنجه قزده هدا ایت
 اوزن سکندزه بویرد بویرد ، الو حالده بوینه عبت الهمه عقلی اولر انجوبیه هود و عبرت و ار •

یا، کند برین ادکی کتاب در کنگ بنه سی کله دمی که؟ • اگر بر ادغری بوندن اول عذابا ایله
اصول اتسه اول ایدک دیرزدی که: آری من! نه اولوردی بزه بر رسول کونرسیدک ده
بر ذیل دیسوی اوله ده اول آیدرگ اتباع اتسه دیک • ده که: صیه بکده کده، بکدیک
باتلم، هیزد یا قنده بد بکند: طوفرد یول صاهیدر کیمد؟ و طوفرد کیده کیم؟ •

[لَكَانَ لِرَاغَا] - لزام، عار و نموده اولرینی کی صلاه رنبارده بایدده عذاب.
[فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ] - ال... - بورارد. ده نماز دغرد نماز کوسدک. [بَيِّنَةٌ مَا
فِي الصُّحُفِ الْأُولَى] ادکی کتاب در کنگ بنه سی - نوران و انجیل و سار سمار و کتاب در
سند رجاتی ده ایهیه، ده یار لانه بر صورتده بیانه و ابیات ایهیه و بر صورتده اولر مقصد. و فر
بر ده ایه اوله ده فوت محمد دیک ایهیه بر من سی بولناه قرآن کله دمی؟ •

سورة الاحقاف

مکید، آیدر بوند ایدر ایدر.
فصلی - ن، م و فرید.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ • مَا يَأْتِيهِمْ
مِّنْ ذِكْرِ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا أَسْتَمِعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ • لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ
وَأَسْرُوا الْيَحْيَى الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْلَ هَذَا الْبَشَرِ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ
وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ • قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلْ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ • مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ • وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِيَ إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ • وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ • ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ • لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ •

آل شریفی

یا قلدندی نامه مبدی ، از رایسه مالا غفلنده آلدی سوره • بر بنده کنده بر بنده کله سوری
 امطار و طالع آهله رک دیکه سوره • تبیده لب ادیونده لهم اوز اولی امر تو کیزی فیصلتی
 سر لیدر : بو صدف سز کی ، بریش آرنه کوره کوره سوره می کید یورکت ؟ • دیو : بریم برکت
 بیلیر ، کوکره ده برده ده دار ایدر سمیع ، ایدر عابد • دیو : طوفانی اهدام ، یومه
 اونی ایدر وری ، یومه ادر یامور ، بوقه بزه اولکیدر کوندر رکورد کی برایت کتیرده • اوزنه
 اول اهدام ایندکین بسم بر قریه ایمانه اتمه دی ، سحری اوزری ایمانه ایدر جلد ؟ • سنده اولد
 باسقه دکل انجوه کنده برینه دمی کوندر دیکین بر طاقم جلال کوندر رک ، هایدک زکرا هلدن صورت
 بیلیر سکن • بز اوزری لهم بیک یز بر عبه یا یارده لهم رهند رکورد • صوره اوزر اولد
 و بعد هارده اولده ده کنده برنی درید رکوردی بنماه هیفارد بر سرفری ایدر • شام
 همیغوره سزه بر کتاب ایند بر دل که بو توره ساند اوزده ، مالا غفلدنیه همیگند ؟ •

[وَأَسْرُوا الْجَنَّةَ] - نجوی ، کنیزی فیصلتی دیک اولدنی مالد برده

برندک را سوختن یعنی قصه اینک مولد درجه کند یعنی بیازد . بودی ای که به طرف الله ^{الله} رسول
سلام آوردی ده اذنه نه سوختن یعنی خبر دیدی . بنا بر عینه تا سالادری ده نه ده در
ریز . مهربان [قَالَ] دید که [رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ] انا
- چونکه اذنه نه بوق اعتداف اینه لری لازم طبر که نه کند ازارنه [بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ
أَحْلَافٍ] غایر ، ریبر : اضغاث اهدام - یا لایه رؤیا (سوره یوسف بابه) لکه بالاه
رؤیا اید بر حقیقتک بینه بهی آثار ادرینده ریبر که [بَلْ اِفْتَرَاهُ] غایر اید دردی -
کند بکنده آتی اوسته دور دیری ، برانته ای ده بکنه ریبره [بَلْ هُوَ شَاعِرٌ] غایر اید
بر شاعر - بر سر سواد ریبر . ایسته بر نه طله ذکر اید اکنده ، فرانه نازل اولدجه آلا
ایره ایدردی لایه عالم کافر بونک بر الله و کسی ادرینده ایا نمه ایسه یوب کند کوهلدی ایدرنه
ادرینده طر لای نفسیه قیاس اید اونی کز لیده کزلی بر سر باز لیه ، بر صیه کز لیه عدایته ایسه لکه
سر ری غی خبر دیریه و میده اجمازی قای بکنده سائیده ده بویه رؤیا ، بویه اید دریه ، بویه شری
صایر لای دریه نجات [فَلْيَاثِنَا بآيَةٍ كَمَا ارْسَلْنَا بِالْأَوَّلُونَ] ریبر ، مانکه
ایانه بقدسه کی ادرکی بفریدن معز و ریغ ایسه ریبر . که بو کوره غلامه ایدری زماه نکرک
در عیاتی بوزده عبارت .

[وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَداً لَّا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ] - یعنی هانست لایطرد عیات
کله دی . [فِيهِ ذِكْرُكُمْ] ذکر کنز بوزده - یعنی محتاج ادرینده نفیست دور در ذکر
ادر همه سانه و سرف بوزده .

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ
• فَلَمَّا أَحْسَوْا بِأَسْنَانَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ • لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا
إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَسْتَلُونَ • قَالُوا يَا وَيْلَنَا

إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ • فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا
 خَامِدِينَ • وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ • لَوَآرِدُنَا
 أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا لَا تَخَذُنَا مِنْ لَدُنَّا إِن كُنَّا فَاعِلِينَ • بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ
 عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ • وَلَهُ مَنْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ
 • يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ • أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِنَ الْأَرْضِ هُمْ
 يُنْشِرُونَ • لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا
 يَصِفُونَ • لَا يَسْتَلْ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُنْثَلُونَ • أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ
 إِلَهِةٍ قُلُوبًا تَوَاتَرُهَا كُهُمُ هَذَا ذِكْرٌ مِنْ مَعَى وَذِكْرٌ مِنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ
 لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ • وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي
 إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ • وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ
 مُكْرَمُونَ • لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ • يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
 أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ
 • وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ •

مآل شریفی

مال بود که بز ظلم انجمنه اولاد به مملکت میدود که بیدار ، دار و سند به دگر بجا باسفه بر قوم
 اولاد به نشأت ایند ببرد • باسزی مسوایه طری دقت ، صما به اوراد به اورنگی پیور لری ، بود
 دیک : نیمه یک ، دوند ادایمده شیار دینه سیده مسند بزه ، که صو غریه میله مکنده •
 رای بزره : بزر جدا فخر ایرک دبیر • از نه بود نه دعواری بود اردی فاری ، نهایت ادغری

حیات ریاضی اجموعه باریا دیمسه اوله اید « انما الحیوة الدنیا لعب ولهو » نفلونجه برلهو دیمسه عبارت اولمه لازم کلمه دی . نه کیم حیات دنیا ده باشق سنی روستونیه کازر ، برتویه عالمی کندی بریه بازیمه ایتک ایتمه شد و حق بر صو اید فلسفه بایه جفت دیمه نرسو برسد .

عالمی او طاهر ندره او نیامه ایتمه ایتمه سیه خلقت اربو بنامه رکول ، خالده اربو بنی هیچ کلمه .
 یور ییورک : [لَوَارَدْنَا اَنْ نَّخْتَذَ لَهْوًا] اگر نه بر اکلجه امتحان ایتک رار ایتمه یه
 [لَا نَخْتَذُهَا مِنْ لَدُنَّا] اینه ارقی له ندره امتحان اید رک — یعنی صرف الهی برلهو امتحان اید رک . دارمالده اربو برلهو رکول عیبه خلقت اولور دی . دیمک که الله تعالی ایتک لهو امتحان ایتمه س قاجی تهور رکور . — با خود عالمی ادر طرفنده اکلجه ادره بر اکلجه رکول ، کندی طرفنده کندی اجموعه بر اکلجه بایا رده [اِنْ كُنَّا فَكَا عِلِينَ] اگر بایه اجموعه اوله اید — اربو رکول یور بایا رده اما بایا یاز . سانه الرهیه بالفصه لهو یا نیتسه اید یور ییور یا نیتسه دی . تنالی باطل ، بنار عیبه مقدمه اید .

[هُمْ يُنْشِرُونَ] — ندره ادر می بایه جفت ، یعنی مرنای قید لر نه ادر می

خالده جفت ، ایت اید جفت ؟

[لَوْ كَانَ فِيْهَا اِلَهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ] بده کورده یعنی بوتوه عالم دهورده اربو طرف اید . جک عبارت اوله جبه الله غیر الله اوله اید [لَقَدْ كُنَّا] لایه اکیس ده خالده ادرور — بر دکرک بوتوه عالم محموله برلور دی و با خود هیچ دهورده کلر دی . مادام که بوتوه نظامیه موجودر ، بنار عیبه اللهیه باشق اربور . جیور اید رکول هیچ بر مفروضه عجزی نمکله اوله جبه دجله قدرت بالفه عالمی دیمک . ادره اجموعه اللهیه باشق ادره دسماره قدر بند بر و تصرف اید اللهیه ایدلکی تقدیرده قدری عمت نام اولمه لازم کلمه . هر بند قدرت بالفیه ماله اوله بنی راجار و اعدام اعیان ، امانه ، تغییر و تبدیلی الخ ... عم الاصله قدره بالاستقلال قدرتی برلور یعنی فرضه ایلسمه اولور . دارمالده ادره دسمانه صحت دهورنده بالقدری مؤثر اوله جبه و یا بالکزیسی مؤثر اوله جبه

فقط ذات سبحانی هیچ بر فعلیه طولای شاکسته از نموده امطالع و احتمالی اولاد یعنی کجی انصافه کندینده
 باشد هاکم بر عت موجب اولد همه بر بخوبیه ؛ بولوننده احتمالی ده یوتد . ادر بونیه حالیکه اعلی ، بونیه
 اسباب و ملوک خالعه و سبی بر فاک مختار در . کیف مایه ایشار لغت ایر . اولد بر ابر لهوره نزلده .
 هیچ ایشو ادر یونمانده دگر لغتای عصبه مکنده . مکنده مبنی ده کندی علمنده در . بیدر بر بیدر
 بیدر زنه بالک کند بیدر . هالی ادر فارسی سونیه سول اولدی ، بخوبیه بایرک سول باقیم کجی سوال
 رعنا به فایستوه کیمده مدی رده . [وَهُمْ يُسْأَلُونَ] حال بکر ادر ، یعنی تولد سولدر
 - مفهوله الیه بونیه فعلیه سوال اولد همه ، آله کوره ثوابی و با عذاب کوره هکدر . [قُلْ
 هَا تَوَابُرْهَا نَكْرٌ] هاید ، زد ، کتیک بر لغتزد - یعنی الیه باشد الله آماز اینک بر لغت
 ایات ایره بر هک عقی و نفی هیچ بر بیدر یوتد . حال بکر ادر برینه ده و با مفهوله اولدی
 بر دعوا ده دلیت سونیه سوزرک ده هکی یوتد . بنارعیه بوبیانده هکدره دلیتی بر غا زینه
 طباقه و مدیری بیدر مدی امیوه با محمد ، ادره رد که هاید ادر دعوا زنه بر بهای کیمده مکنده
 کتیک باقیم .

[هُنَا] ایته - رد کور و یو کز یا [ذِکْرُ مَنْ مَعِيَ] بنم معینه کیک
 ذکر - یعنی اسم ذکر و ذکر اولد ادره بلیغ و بیاه ایندیکم کتاب و تذکره [وَذِکْرُ
 مَنْ قَبْلِي] و بنده ادر کیک ذکر - اولدی پیغمبرک اندینه اییه تذکره - بونیه انده ،
 هیس عقی و نفی افاده ایسه توحید بهاندر . هانی یا سنگی ؛ با خود ایته بنم اسمک کتابی
 اولد قرآنه و اولدی اندک کتابی اولد تورات و ساره مسلم بونیه راجبت ایرک ، سونیه
 دعوا زنه بر بهای بونیه بیدر ؛ هاید با نه مکنه [بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
 الْحَقَّ] غایه ادرک آله یس عقی بیدر ، نفید آرنده کیدر . [فَهُمْ مُعْرِضُونَ]
 ده اولد امیوه اعرافه ایتد در . - آنچه بر اقلب دارد که هقی خوشد غایر ، هفت نفره
 طولای بیدر اعرافه ایردر .

بوتر، اولیٰ پیغمبرك ذكر و توحید و اید و بیجك اولور رسه :

۱ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا...

أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا
فَفَقَعْنَاهَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ • وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ
رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فُجَا جَبًّا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ • وَ
جَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ • وَهُوَ الَّذِي
خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ • وَمَا جَعَلْنَا
لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ • كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ
وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ • وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوءًا أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُمْ يَذْكُرُونَ
هُمْ كَافِرُونَ • خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ أَرِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونَ •
وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ • لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
حِينَ لَا يَكْفُونُ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ •
بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ • وَلَقَدْ
أَنْتَ هَزِيئَ رَسُولٍ مِنْ قَبْلِكَ فَخَاقَ بِالَّذِينَ سَجَعُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ •

مال شریفی

یا اولیٰ ایله کوردیرده کی سادات و ارضه بیجک ایدر ده بزا و نری ایدر ده حیاتی

اولیه هرشی صوره بایر ده ، هالاینا نما بوردی ؟ • ارضه ده اوزر جالقلار دیر با صقید

او توبه، هم از نه بول بول آیفیقلقد یارمه که طوفی کیده بلسند • ساری ده محفوظ
 بر سقف یارمه، از رایه اوله آیدنه یوز هیور یور • حال بول او، اذالقد که کجلیب
 کوزوزی و سس و قری یارمه، بر توبه اذاجرام لغری بر فقلده یوز یور • برده بزنده
 اول هیچ بر لب ایچیه فلور نصب ایتمرد، سکی سه اولورده از محمدی قالم بقدر؟ • لغرض
 اولوی طاراجیه و سنی بر استخاره اولورده فیدر سزاید مبتدا یومین، فیکذره نجات بزه اجماع اولور
 • اولکف اینر سنی کورده و قترده سنی آلایه طوینور، بری الیله یزی اگور طوره دیور •
 حال بول او از لیب همانک زکریه کف ایور • انشاء عجله ده یار آید، یارمه به او زه آید
 کوسره حکم کدی سز عجله ایتمرد • برده بود مدینه زمانه؛ طوفی ایسه کن دیور • بیدر
 اولکف اینر نه یوز زنده، نه آرت زنده آتشی سغ ایده به بکری و هیچ بر طرفه بار دم اولوریه بقدر
 ادری • طوفی ادا زه بفته کله ده کذیری دگر به قادهجه، آرتقه نه دینه کویور
 یه جله نه ده کذیری رهلت در بر جله • قسم اولورده کسند اول بر هیوره پیچدر لر استنزار ایدرد
 ایچر زده آلا ایزدی اداستنزار ایتمرد سنی قوشا یور دی •

[اَوَّلَیْرَ الَّذِیْنَ کَفَرُوا] اولکف اینر کور سیری؛ بانه رأ، دیاهلری برقی
 صوریه رأ، دیاهلور سواران دندره وهدی؛ [اِنَّ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ] که سوان دایمه
 - سوار کورد عالمک یوفارده ضمن نشید اییه بوسدر و آت قسمن نشید اییه بر [کَانَتَا رَتْقًا]
 رتقه ایچر - ایچی ده رلیت اید، یوفاریه یانمدر یا غما یور، یرده اوت بنیموردی، بونی
 کور دیور دی • دیاهلور ارمه، طانت وده ست، یکیاره، ابعاد سجاد و سس و قری، اجرام دیوکی
 یورده یکیاره اید، دیاهلور ارمه، اجرام سجادیه بتیشیک هیمی بر سیدی، اوستوع اجرام اصبام
 یورده هیمی متماثل بر ساد اید • دیاهلور هیمی ابتدا معدوم اولقد مشترک اید، خارجه موجود
 و متماثل دکل اید، یوزی ده احوال مشهوره ده رای داستن لالاید و بانقل و سیم اید بیلیر •

ریا بدیدار. باقر [فَقَتَّحَاهَا] ایدر اینکه بر او فروخته اندک - تو یار و یارید
 [۱] یونکه یار ایدید. برشی اینکه هوغالدید. ابتداء دوماهگی بر ماره اینکه متقدداجران
 ایدید. بر طبعته قالمایوی مختلف طبعته تنوع ایدید بر ماره ایدید سعادته ایدید قاریسته
 باغور. یاغدی ایدید. او زنده ده او زنده ایدید [وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ] و
 شئی صوره هوغالدید - یعنی کرک نبات و کرک حیوانه کرک انسانه و حیوانات اولایه شئی
 حیوانه حویلی سبقتید. بعضی بر ماره صوره راد نقطه اولایه قانی اولید. لکنه بر ماره
 حیواناته بر شئی می مفهومی تخصیص اولیده ایدید. حال بوکه هو ظاهر و هو اصل
 مفسر اولایه تقدیرده «کُلُّ شَيْءٍ حَيٍّ» مفهومی عمالموم حیواناته با شئی نباتات و حیوانات
 اولایه هغه. و فی الحقیقه کرک حیوانات هو اینکه و کرک نباتات هو اینکه اولایه علامه سی ده معلومده.
 هو که زنده صوره ان هم مفهومی نشانی ایدید مولد الحروفه بر توه عناصری که میطالع اولایه
 باشد و بیفته قرائنک بر اخطار و هشاموی بر حقیقه اشارتی ده اعتبار ایدید اولایه کریمه
 کیمیا و مفهومی فارسیه بر اساس اولایه مدافعه ایدید. و حیواناته هو ایدید مدافعه سی دارد.
 فقط ذکر شئی ماعدایه شانی اولایه می بر ماره عمومی هو قدر بارز و مستورده اولایه بیفته بر ماره
 ان ظاهر و ایدید سور و شد که ایدید. هو که رتبه و شئی ایدید ناسی با هو و کوس عمومی
 ظاهرده. طبعته او زنده بو رتبه و رتبه و بر ماره اولایه کرک کورده در و قوی و بارای و فکر
 ایدید صوری و یا غیره قوی بر فضل و تأیید اولایه ماله [اَفَلَا يُؤْمِنُونَ] ایدید ایمان کلزله ها.

[۱] رتبه، لغته بر شئی به شئی و التام هو رتبه شئی. رتبه ده فک که تو یار و یارید ایدید. بر ایدید کی رتبه
 رتبه هغه با شئی ایدید یعنی بیایه ایدید. ایدید هو دایه عباس رتبه ایدید علامه بر رتبه ایدید یاغور یاغور
 دارم رتبه ایدید ایدید. هو که الله سبحانی رتبه ایدید یاغور یاغور. ایدید رتبه ایدید ایدید رتبه ایدید.
 بر صورت رتبه، بعضی اولایه. فقط رتبه رتبه مجازید. و نظم «کانتا رتبه، هغه در. ایدید: ایدید
 مکره، همه، قناره دایه هغه بر دایه: سموات دارم ایدید بر شئی، الله آرایه ایدید و کید. بر ماره
 ماره اولایه رتبه ایدید کی ایدید هغه ایدید اولایه هغه کی هو که قناره رتبه. سورده مکرده «وهو
 الذي مد الارض» (باده) بر صورت رتبه و رتبه هغه. فقط رتبه، رتبه علمیه یاغور یاغور. ایدید: رتبه، علم

[۱]. بر صوره باران قرنی بپسارده مالایه الله صغ و تأثیریه اینانما از طبیعت طبیعت
 در بر طور در ها! ... ایسه طبیعت قاله ایر طبیعت کنده کسیدی ایر؟ ایسه و حاد و عدیه
 وجوده کسیدی؟ و یا ایسه، سماره آری کسیدی؟ و یا توری هواره یوناریه یا غوره یا غار،
 توری طویراته اوتر جتیدی؟ صوکره او هاید طبیعتده عینی بر صوره مختلف هاید مهوره طری
 ایر، انند اولوریدی، کنیزی هیات بولوریدی؟ اوز کنیزی یارجه لوانازی طه ایر بولور؟
 [وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ] حال بوکه اوزی بارانانه بی، اراضیه کنیزی
 صاهه صیه آغیر با صید بایره - یعنی سماره آیردین و اوزرنده کنیزی صوره هیات در یکن
 انندی ایسه و کتید هیا لغایوب رفلا بایه سیه، سانه اولابه بر بولوریدی اراضیه صوبه نقل
 صلب اوطراقی قطره، طاهر مهوره کنیزدک، بر دوشمنی که ایسه، باع حاله قاله ایر ایسه
 و کت ایندکه انند هیا لغایوب طره ایر، نه ببوله اضطراب اولورده، کنیزایه نه با ایسه و طاهر
 نازیه کجی اوطر توری ای بر اضطراب بر طرز ایجوب ایسه، هیات بشایه قایل سنا به حاله کنیزی.
 [وَجَعَلْنَا فِيهَا فُجَا جَابِلًا] دارنده بر قائم بیدار، برید بایره [لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ]
 که هدایت بولوریدند - مظهر بر طوری کله بپسند و یا همه یونی طررز [وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ
 سَقْفًا مَحْفُوظًا] سالی ره ایر بر سقف بایره که محفوظ - «و حفظناها من کل شیطان دجیم»
 مظهر شیطان از ترفنده محفوظ، و یا غور وقت معلومه تدر فساد و غملا ده محفوظ «ان الله بمسك
 السموات والارض ان تزولا ولئن زالتا ان امسكهما من احد من بعده» [وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا
 مُعْرِضُونَ] اوزرایه بوند آیدنده اراضیه انملده در - ساره الله قدرت و هدایت
 دلالت اینملده بولنا به بونجه رسیدن و لاندننده بونجه بولور و بکپور.

استراک، فتوه، ایجا ده نمیند سنان اولقد - بولور یعنی مفرینده درایه انملد و تدر بپسند - بونجه روایت، روایت
 فتوه و فتوه بپسند - معانی کورنه دیکر و مجمل آیت او حیه ده بحق و اوج معنی و مجید و بعدنده منافات بوند.

[وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ] حال بود که الله او در که
 بجای دگر و زدی آنست و قمری غمزه اندی [کُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ] هر دو بر فلکده
 یوز و یوز لر . — و یک که غمزه اندی کی او زدی فلک و دزد و یوز لر . او زدی فلکده و هر دو
 بر فلکده یوز و یوز لر . فلک ، دور ایست و یک اولدیفه کور . بعضی فلکی بر جسم دور ایستد که
 یوز زدنند نه تحقیق قایم کور و یوز لر . حال بود ضحاکه . رایت اولدیفه او زدی فلک
 نجومده ساری ، یعنی دور ایستد که در کورن ریاضی بر افاده در . حوک زدنند
 سازنده بود ایستد کی حوک و یک ده اصطلاح اولد . بر دور ده اسم طالع ، بر دور
 و کنده اسم طالع . آینه پاکت شمس و قمری زدنند . او زدی حال . جزده تخته کتبه ایوب . ده آینه زیاده
 افاده ایستد جمیع صیفه سیل " یسبحون " یوز و سیل شایانه رقت کور و دند . یوز و ده صیفه بر قیام و
 سود و دند . پس : . وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ . تقدیر زده اولدیفه کور شمس و قمری باند و نجوم
 حذف ایستد حوک ، رک و جمیع اولدیفه اشارت اولدیفه و یکد . ابغیسی بر تریه او شمس و قمری
 جنس نجوم قد ایستد اولدیفه . برنی بعضی مطالعه افتد فی اعتبار دست و قمری بر کتبی کی
 مدحطه ابتک و بنا علی و بر یزدی زدن سکون غنه بر افتد ایستد . کله بود مدحطه ایستد و
 اولدیفه سائر یزدی زدن ده کبیری قمری مفاصله اولدیفه اشاره بر ایستد هیئت جنسی کی افتد ابتک
 ده ناماسد . حوکده " کُلٌّ " یعنی شمس و قمری برابر ماقبلنده ذکر و کیه ارضی و قمری اجزاء
 هیئت اشاره اولدیفه و یکد که ارضه ، شمس ، قمری بر تریه اجزایه هر دو بر فلکده یوز و یوز لر و یک
 اولدیفه . و در یک که نه . اجرام دارنده اولدیفه فلک دار . مصلی صافیسی اولدیفه اولدیفه شمس
 محققه که بر افاده ایستد هیئت تقدیری بر ابطال دارد . زیرا او زدی شمس و قمری ، فلک و حرکت
 اندیز یوز و یوز لر . یوز و ایستد هر دیند بر فلکده کندی زدن یوز و یوز لر و یوز و یوز لر
 هر دیند فضا ده بر حوک و با حوک او زدی حرکت ابتکله فاعل اولدیفه هیئت تقدیر سده ایستد
 بود . سینه بود که ایستد تقدیر ده قمری سینه یکد کی و یکده ده قمری بر فضا تقدیر ایستد .

رمل که بگویند بود و امثالی آید ده قرآن که فانی بود و بر فانی او فقهه نیز . او عالمه
 بدین فقه مخالف کورده نه فقط در لغت و ادبی که زمانه قرآنی فقه او در همه جایست ، فقه
 قرآن توفیق آید او را آید . سندی تأمل ایمانی که کمی کونیه ، کمی قرآن ، کمی حیا ، کمی نور ، بگویند
 او را در حدیثی بر فقه کندی مخصوص بر راز ده بود و یورده بود و یورده ، هیچ بری ساکنه و کل
 هسی بر حرکت دور یورده ، بر طواری و بویه ، هسی معلقه ، هسی یورنده ، هسی نظامنده ، هسی
 موقوف بود و یورده بود و یورده . بود بر بیع صفت نه بود و قدرت و نه بود آید . بزرگ
 هسی در الهی صفت و در هانی او توفیق . نکته زار بود کور سر و دلالت در امر او یورده
 سوره بود اسرار آید فانی در . در هانی او در اعتراف ایمانی لازم طبع که است . کل
 فلاح یسجون . قول کریم الهی تعالی که در هانی او توفیق عالم شود . در او آید که همه
 آیات الهیه در پیورده نور محمدی او در یقینی که سوره ایمیه بود محمدی اصله همه بر دین مخصوص او توفیق
 او در سوره آیه الهیه او کی بر حقیقت علمیه او فیه و فلسفه اصحابه در پیورده و در کورده بطایوس
 صیاتی که کند بقیه بر وجهه او الهیات اصحابه ده یکی بر فقه مبداء او همه بر دستور علمی در پیورده
 بود و یورده . کریم توفیق ، توفیق ، لایس کی بود او توفیق او که بر پیورده بود و یورده
 حد زانده هم بر توفیق علمیه ، بر ده او بعد از پیورده نشانی از نه ده . بود عمومی بر فقه بود
 جهان فقه فانی بر مقام محمدیه و نیز در پیورده او در توفیق مبداء توفیه آیات الهیه در بر آیت
 او در یقینه ده شبهه بر کل بر افراز .

[وَمَا جَعَلْنَا الْبَشَرَ مِنْ قَبْلِكَ الْخَلْدَ] بر ده بر سوره اول هیچ بر پیورده و پیورده
 — در پیورده او در پیورده هیچ بر زورده بود عالمه بقیه نصیب او در [أَفَأَنْ هِيَ
 فَهِيَ الْخَالِدُونَ] او عالمه صائره او در او در افراز هندی ؟ — یعنی سوره او در
 کورده « نترسید به ریب المنون » در پیورده او در باقی فقه که سوره سوره منسی الموع
 آید بر [كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ] در نفس او در طار هندی . — او آید

دریه هفتده . ۱ سورہ الامراء بامه ۱۰۱ [وَنَبَلُّوْكُمْ بِالْشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً] درین
 سزای بر امتحان اولمه ادرده ست و غیر این مبتلا نمیشوند - بر عالم بود بر دار ابتلا
 و امتحان که هر چند بیک اکرده ست و ادرده . بونکه برابر اولوله لعلیه بنویسه هیک ده
 رتبه . [ثُمَّ اَلَيْسَا تَرْجَعُوْنَ] صوکره هیک بزه ارجاع اولده هفتده - ده هیک
 اولوب صاب کورده هیک ، امتحان غیر ریاضت مجازات ریاضات فانی دریه هیک .
 (وَاِذَا رَاَ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا) الخ ...

قُلْ مَنْ یَّکْفُرْ بِالْبَیْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمٰنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِکْرِ
 رَبِّهِمْ مُّعْرِضُوْنَ • اَفَلَمْ اَلْهَمَّ الْهَمَّةَ تَمْنَعُھُمْ مِنْ دُوْنِنَا لَا یَسْتَطِیْعُوْنَ
 نَضْرَ اَنْفُسِھِمْ وَلَا هُمْ مِّنَّا یُصْحَبُوْنَ • بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَاَبَاءَھُمْ حَتّٰی طَالَ
 عَلَیْھِمْ الْعُمُرُ اَفَلَا یُرَوْنَ اَنَا نَاتِی الْاَرْضَ نَنْقُصُھَا مِنْ اَطْرَافِھَا اَفَلَمْ یُغَالِبُوْا
 • قُلْ اِنَّمَا اَنْذَرُكُمْ بِالْوَحٰی وَلَا یَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَآءَ اِذَا مَا یُنْذَرُوْنَ
 • وَلَئِنْ مَسَّتْھُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّکَ لَیَقُوْلُنَّ یَا وَیْلَنَا اِنَّا کَاظِمِیْنَ •
 وَنَضَعُ الْمَوَازِیْنَ الْقِیَظَ لَیَوْمِ الْقِیَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَیْئًا وَاِنْ کَانَ
 مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ اَتَيْنَا بِھَا وَکَفٰی بِنَا حَاسِبِیْنَ •

الْحَاسِبِیْنَ

دی که سزای بیکه دکرده دز اور محاسبه کنیم قورویه بیلید ؛ فقط ادر برینک ذکرده
 صحت نظر ایتدورده • بوقه ادر ایمیرده کند برین اکرده ده معایده هیک الهدی دار ؛ ادر
 کند و نفسدین بوقه قورده ده به هفتدی کجی بزه ده صحاب ده اولونما زار • طومودی بزه ، اولور

و آنالری با سائده حق او عراذره او زنده کندی ، فقط سجدی کورسورری او ارضی اوراقنده
 اکسپلویطور و پوز ، او حالده غالب اولورری ؟ • دی که به سزی آنچه دمی ایز انزالر ایدوم
 اما فته انزالر ایدر صافیر دعوتی استر • مع یافیه قسم اولسور ربطه عذابنده او زره
 بر نفور و رفونورس مضمودیه عکدر که دای زره ! بزله هدا اقللایک • بزاسیه قیاست
 کونی ایموره سز انزه عالتی قوروزده هیچ بنفس ، ذریم ظلم ایلن ، بر خردل رانیسی آغیر نفور
 اولسورنی کنیز قوروزده ، صایحی ده بزینز •

[اِنَّا نَاتِي الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا] - سوره رعد ، بانه .
 اولکی بقیه رده : در دیریکینه کدلم ؛

وَلَقَدْ اَتَيْنَا مُوسٰى وَهٰرُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَآءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِيْنَ •
 الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ •

فَاٰلِ شَرِيْفِ

مبدلیم صمیمیه بز موسی ایدل هارون فرغانه و بقیه و بر ذکر و بر سدن ، تنقید ایموره •
 او تنقید ایموره که برینه غیابه غیب بدرر داد ساعته تنیز طور در •

[الْفُرْقَانَ وَضِيَآءً وَذِكْرًا] - یعنی موسی و هارون و بریمه آیات و معجزات ائینه
 الهم دال صغیر اولر ده تورات و برری که صمد اید با طلی فارده اعلای ، تنویر و تذکر افاده ییه
 اشارات و مواعظی محتوی ایدی . بوبول :

وَهَذَا ذِكْرُ مُبَارَكٍ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ تُنْكِرُونَ •

آل عمران

ایسته بو - قرآنه - ده بزم ایندی بزمین مبارک ذکر زور - سمدون بونی می انظار

• اید بویکن

[وَهَذَا] ایسته برده - یعنی قرآنه [ذِكْرُ مُبَارَكٍ] اید مبارک بر ذکر
[أَنْزَلْنَاهُ] اونی بزم ایندی - ای اولی بزمدره و بر علیه بی آیت ایسته بند [أَفَأَنْتُمْ
لَهُ مُنْكَرُونَ] سمدون بونی می انظار اید بویکن •

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ • إِذْ قَالَ
لِإِبْرَاهِيمَ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ • قَالُوا وَجَدْنَا
آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ • قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ •
قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتُمْ مِنَ اللَّاعِينَ • قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ • وَتَاللَّهِ
لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدْبِرِينَ • فَجَعَلَهُمْ جُنُودًا لِإِبْرَاهِيمَ
لَهُمْ لَعَلُهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ • قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِإِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ •
قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ • قَالُوا فَاتُّوْا بِهِ عَلَى
أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ • قَالُوا إِنَّكَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْحَقِّ يَا إِبْرَاهِيمُ •

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْظِقُونَ • فَرَجَعُوا إِلَى
 أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ • ثُمَّ نَكِسُوا عَلَى رُءُوسِهِمْ
 لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْظِقُونَ • قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ
 شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ • أُولَئِكَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ •
 قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ • قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي
 بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ • وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ •
 وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ • وَوَهَبْنَا لَهُ
 إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا صَالِحِينَ • وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً
 يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ
 الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ •

تال شریف

شام ہفتجہ بودہ اول وہ ابراہیم رضی دیرشک • اورفت کہ بابائے دینوںہ زہر
 بائے طریڈونب طور دینڈ تماثل دید • آثار یزدی بدزد عبارت ایدہ بدزد دید • قسم
 ارسود کہ دید ، سزر ، آثار یزدیہ ایمیہ بطلد ایمد بکن • دیدر ، جدی سوبہ بیک
 برتہ سہ ساقا جدر دیک • طوفوسی دید ، بکن اذکودک دیک دید کہ ازری
 بارفتہ دہہ بود شہارت ایدزدنم • دتالہ سز دونوب کتد کہ صکرہ یوزیزہ لایہر
 تیر یام ہنم • دیکہ ازری یار یار اید ، آنجہ بر یو طری پاندی کہ بدادہ راجت
 ایدر • ہونی بزم الہدیز کیم بایسہ ؛ ہد مالہ اذکالردہ ہر دیدر • بدلیقانی
 ایشدک ہوزی آکور ، آدیہ ابراہیم دینورسہ دیدر • ہارک دیدر ؛ کتدک اذی ناسہ

کوزلردن بکده سهارت ایدر • دیر: سنی بایک بونی الیزه یار ایهیم ! • بکده
 دیر بو بوی بایکده • سورک بازم اوزره آرسوبلر • بونک اوزرینه دجه افریه فرشت
 ایدر • دیر: طوفان سلفه سکن • سوکده یه یه لرداوستی ترس دیر • سه
 جی ایدر که بونک سوز دیر • ادهاله دیر: الی یانوب ده سوزده یه فراده
 دیر بکده • هنر ده ایه یه بکده نه لر می طایر سکن • بونک سوز دالده یه بکده طایر سکن
 هاله مقلدیه جی سکن • سوز بونی دیر: یانیک ده الیزه یار ایهیم ! • برایسه
 بایه جی سکن • انار • سربه رسالت اول ایهیم دیر • اوله یه دیر یه سوزده یه
 بکده • دها زبانه کندی فری فرانه در سورک • دانی لردا ایدر بار بونکده یه عالیه
 بکده دیر بکده ارضه جی فراده • داره اسحاق ایهامه ایدر • فضل ایدر ده یه فری
 صالحه یه • دینی ایدر بول کوسنه ایدر ایدر • کندی فری ایدر بکده • نمازده
 زکات ویری • دمی ایدر • ده یه یه یه ایدر •

وَلَوْ طَا أَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجِّنَاهُ مِنَ الْقَرَارِ الَّتِي كَانَتْ تَعْلُجُ الْجَنَّةَ
 نَهْمًا كَانُوا قَوْمًا سَوَاءً فَأَيُّ فِتْنَةٍ • وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ •

مال شریفی

لوط • ادهاله بر حکم • بر حکم دیرک دانی هباند ایدر ده افریه ده قوت تارده
 حقیقت افر کوتر • ناسه بر قوم ایدر • اونی ابه رهن • ادهاله ایدر • هنر ده ایدر
 ایدر •

وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ
 • وَنَصْرَانًا مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا يَا أَيَّتُهَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سُوءٍ فَاعْرِفُوا
 أَجْمَعِينَ •

مآل شریفی

نوحی دے ، زیرا خداوند ایشانرا ، بارہ دفعاتی قبول ایذاک دے کنہی دہنی برید
 بر صیقلیدہ نور ناردے • رائد عزیز و تذبذب ایرہ نور دہ دہنی آردے ، مصیقت اور کوثر
 بر قوم ایرید ، نزد دہیسی بر دہ غمرہ ایذاک •

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَخْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَثَتْ فِيهِ غَمٌّ
 الْقَوْمِ وَكَأَيُّ حُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ • فَفَتَّمْنَا سُلَيْمَانَ وَكَذَرْنَا أَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا
 وَنَحْنُ نَامِعُ دَاوُدَ الْجَبَالَ لِيُجِنَّ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ • وَعَلَّمْنَاهُ
 صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِيُخْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ •
 وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا
 بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ • وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُّونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ
 وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ •

مآل شریفی

داود ایر سلیمانی دے ، اور فت کہ ابیسی دے عز مقصد حکم و برید بر دے ، اور فت کہ اندہ

بیمه‌ریه قریه را دارای بایستی، بزره حکمیه تا حدایک • در حال اولی سلیمان آفریده
 بونظمه برابر هر بیه بر حکم و بر علم و بر دست و در آوردن میبندد طاعتی میبندد، قریه را برابر
 تسبیح ایوبی در روز بزرگ بایستی • بزره اولی از بیمه، سزی، و بزرگ سزیه قریه
 بیمه بیه صفتی تعلیم میبندد، سزی سزیه را ایوبی سزیه • سلیمان بیمه ده سزیه
 روزگاری که او بیمه بر کند و بر بزرگ ارفه ایوبی بیمه ایوبی، و بزرگ سزیه بزرگ • سزیه بزرگ
 اولی بیمه را بفیصله ایوبی و درها باقیه عمل بیمه میبندد تسبیح میبندد و بزرگ سزیه بیمه
 بزرگ •

[اذ یحکمان فی الحرب] کافی مرشد، تبسی ره حکم ایوبی [اذ نفشت
 فی غنم القوم] بنی اوزده قریه فریون بایستی - رایت اولی بیه کوره را در علم
 فریون عین مرشد نفیته حکم ایوبی، سلیمان بیمه اسلام ایوبی فریون سزیه نفیته فریون
 حاله ارفه مرشد. [و کما یحکمان شاکهین] .

وَاٰیُوْبَ اِذْ نَادٰی رَبَّهُ اِنِّیْ مُسِنِّی الضُّرِّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِیْنَ • فَاسْتَجَبْنَا
 لَهٗ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَاٰتَيْنَاھُ اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ رُحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا
 وَذِكْرًا لِّلْعٰلَمِیْنَ •

آن سزیه

ایوبی ره، زیرا « انی مسنی الضر وانت ارحم الراحمین » بیمه بیه را ایوبی • بزره و سزیه
 بول ایوبی ره، همان سزیه کی سزیه بیمه و فریون به برکت و عابرا بیمه بر فریون اولی اوزده

اهلنى در برابر لرزنده اولافرك برىلنى ده و برىك •

وَاسْتَجِيعِلْ وَاذْرِيسَ وَذَا الْكَفْلِ كُلِّ مِنَ الصَّابِرِينَ • وَ
أَدْخِلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ •

آل شریفی

اسمایی ده ، ادریس ده ، زاکلفی ده ، هیسارینده • برورد ده رستم ده ارفا
ایک ، هیزم جدا صافیندر •

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ • فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَ
نَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُخَيِّجُ الْمُؤْمِنِينَ •

آل شریفی

ذالنونى ده ، هانى اولدندرك كيمده ده بركندىنى اصلا صيفت بارى طله ايمده
دركنه طامند ايمده « لا اله الا انت سبحانك انى كنت من الظالمين » ربه ندا ايدى • برده رستا
قبول ايدى اهابت ايدى ده كندىنى غمده تور تار ده وابسته تومند بدير تور تار يرد •

(لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ) سنده بايقه الله بومه .

۵ و منه یسأله ربهم ، به طوری که در مورد او درم . (۱)

وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ •
فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَاهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ
فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ •

مآل شریفی

زکریا را در . : « ای رب ! لا تذرنی فردا و انت خیر الوارثین » به دعا می کند •
زیرا ماسی قبول ایداجات اینک ده کند به بجای رب درک دارند امیر به زود برنی اصلاح اینک
سبقت برن فریاده سارست و به رفیت در صید دعا را در و به امیر به فاسل در •

ا رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ م ربهم ! بنی که براتمه در
سه را در ان فربس ده .

وَالَّتِي أَحْصَانَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابِنَا
آيَةً لِلْعَالَمِينَ •

مآل شریفی

دارد یعنی بی ده که عرضی حکم نور و ده که بدنه در مزده نفع آید و کذب
ارغنی عالمیه بر آیت مندره •

[وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا] ارغنی ده که عرضی حکم نور و ده [فَفَتَحْنَا
فِيهَا مِنْ رُوحِنَا] ده که بدنه در مزده نفع آید - یعنی «قل الروح من امر ربي» فلترقم
ارمیده اولاده دارد نفع آید روح مندره ارغنی ده، ایمنه عیبای احیا ایدک، باغور
در مزده ریدک در مزده رنده ریدک که جبریل، نام دیگر روح القدس واسطه نفع آید ریدک
اوله. نه بسم سوره ریمه، فارسلنا الیها روحنا، بر سفاره مردیه، سوره نوره ریمه.
[وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ] - سوره ریمه.

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ •
وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلَّ إِلَهٍ كُفُّوا رَأْسَهُ • فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأَدَّ كُفْرًا لِسَعِيهِ وَإِنَّا لَهُ كَاشِتُونَ • وَحَرَامٌ عَلَى قَرَّةٍ
أَهْلِكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ • حَتَّى إِذَا فَتَحْتَ بِآجُوجٍ وَمَا جُوجٍ وَهُمْ
مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ • وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ
الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ •
إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ • لَوْ كَانَ
هُوَ إِلَّا إِلَهٌ مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ • لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ
فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ • إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَى أُولَئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ
• لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ • لَا تَحْزَنُ
الْفَرْعُ الْأَكْبَرُ وَتَلْقِيهِمُ الْمَلَكَةُ هَذَا يَوْمَ كَرِّ الَّذِي كُنْتُمْ تُوْعَدُونَ •

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِ لِلْكِتَابِ ۚ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَنَّا
عَلَيْنَا إِنَّكَ كُنَّا فَاعِلِينَ • وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ
الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ •

آل شریف

ایسته سزک انگذ بر تنک انت ، یکزده بر به ایم اوندع اجموه لقب به قولوه ایدک •
اوند قوماند الرئی بیدندزه یار ویرلار بر ، نطقه هیمی بزده رجوع ایره هیکر • ایدی لدرکم
نوسه اوله رده صالحاته بر عمل ایدلر اوندع سغینه کفرانه بونه وهر حاله بز اوندع مسابنه
بازارن • اهلک ایتکین قریه بر رضی واند که رجوع اجمه جک اولسون • نجات باجه
در اجموع اخیلورده لهر تیره صالحه بر قری و صوره و عدا با تدراسه یفی دقت ، اوزماه ایسته ارف
ایزک در حال کوزری به لره جک « ابواه بزله بز بونزه غفلت ایتک ، غایر کنیز فلیم قس
ایرده » دیه هیکر • هنرکز اولسه که سز والیده باشفه تایدنیز سز رهیب جهنم میسک
سز اوله ودر ایره هیکر • اوغزاله اوله لرد اوله ودر ایتن لرد ، حال بوکه هیمی اوندع
مخلد قاله هیکر • اویکه اوندک اوراده بر قری دار ، بویرده اوراده ایکه ایتیه هیکر
• مسبه بونه که هقندزه بزده حسنی مسبه اینر ، بویر اوندع اوندع بیدرد و بویر بیدرد
ایسته دکنده مخلد قاله هیکر • اوزع اکبر بویری مزده اجمه جک و بویری مظهر سوله
نایستلایه هیکر : بر ایسته سزک اذکوننکه و عدا لوندی دکن • اذکونه که سحالی کتاب اجموه
دفته دور کبی دور هیکر ، اول بائید دینز کبی خلق اعاده ایره هیکر ، عهده مزده بر عده مسبه
برده که بز یا یارن • شاتم هقیموه ذکرده موکه بز بورده و باز سنده ، که لوهاله و صه ،
ارطابنم صالح قولرم دارن اوله هیکر •

[اِنْ هٰذَا] ايته شو - يعني شراذگوزر است . بفرآيه اید و بر علیه ترمید
 داسلام منی [اَمْتَكُكُمْ] سكه استزد - سكه نامور دارد بنگز مندر [اَهَّة
 وَاحِدَةً] است دایمه اولد و نه - بونزه پیغیدر گکی کبی امانی بر . شریعتی بر . قیوسی بر اولد و نه
 اولد و نه بر جماعت مانده [وَاَنَّا رَتَبْنَاهُ] به ده یکزم [فَاَعْبُدُونِ] بنامیه به
 عبارت عبودیت ایکن - یعنی است دایمه اولد بیلک اجموعه آنچه فی عبودیت بیلد . به عبارت
 ایکن . [وَتَقَطَّعُوا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ] حال بود اولد اولد فی یعنی حکومتی آرازه
 یارید لارید - و همت میرید بوزر [کُلَّ النَّارِ رَاجِعُونَ] نقد صیغه به دایمه
 - یعنی اولد مختلف فزدر . نه بعد . ملندک طایفه قری . اریه قری مختلف عبودیت . مستعمل
 هیمه . صیغه ال نهات دوزیر طریقی ربع بوزر . [فَمَنْ يَعْلَمْ] الا ...
 [وَحَرَامٌ عَلٰی قَرْيَةٍ اَهْلُهَا كُنَّا هَا اِنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ] اهلان ایسه
 اهلانک بوزر برده رجوع ایتمد مدد حارسه - یعنی سوره نکه باندره کی یکی اولد - صدکه
 حکوم ایکن بر ملک اهلانه ده دوندک باندم دیند کی زمانه انکار رنده دوندک عبودیت
 نکه رکده - ابراه بوزر عالم ایک ریه اعتدال اید و نه زیاد اید اید و بیلد سوز عبودیت
 [اَحْتٰی اِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَاجُوجُ] تا که یا جوج و ما جوج اقبیلد یعنی - یا جوج
 و ما جوج طوفانه و بر صفت ربانیه اولده اولد صیغه ده ریه ترمید سوز اقبیلد اید . نه ایکی
 بوزر صیغه بر شایستی (سوره کهف بانه) [وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ]
 دوزر صیغه ده ایته اید و نه صیغه [وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ] و مه ده باندره صیغه
 دت - یعنی نبات صیغه طوفان اید و نه صیغه کوندک نغز ایکنی دت [فَاِذَا هِيَ]
 آرنده اید و نه بر حالک [شَآخِصَةً اَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا] اولد ایکن
 - بوزر ایکنان بوزر بنیانه و مدق ریه دایمه اولد نغز کوزر و نه دایمه و نه ایکنان

قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا] راه بزره بزره حقیقه غفلتد این [اَبْلُكُنَا
ظَالِمِينَ] غایب بزر عالم این ریه میرینه بقدر . ارسند [اَنْكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ] محققه که سزر دالده باقیه طایفه بزر سید [اَخَصَبُ جَهَنَّمَ]
جهنم پراسند [اَنْتُمْ لَهَا وَاَرْدُونَ] سزاده داره بقدر . [لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ
الْهَةَ مَا وُرِدُوْهَا] اگر از آناله اولسیر ادله داره برسد [وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ]
مدد بر که هسی - طایفه و طایفه بزر از نه مند در . [وَهُمْ فِيهَا] اوزن ، اولسیر
از راه اولسیر بزر سید - اولسیر باقیه بزر که [وَهُمْ فِيهَا] بزر : طایفه بزر ،
اولسیر در راه . [لَا يَسْمَعُونَ] بشنود .

[اِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَى] اما مقداره بزره منی سبقتیمه اولسیر
- یعنی مقداره طرف الهیه « عباد مکرمون ، لایسبقونه بالقول وهم بامرهم يعلمون »
« فمن يعمل من الصالحات وهو مؤمن فلا كفران لسعيه وانا له كاتبون » کبی الی کوزل مدح و شرف
کدر د سبقتیمه ، سعادتمند مقداره اولسیر [اُولَئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ] بزر از نه از نه اندیشه
- بنامیه عیسی و عزیر و سلاطین کبی مبارکیمه « اَنْكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصْبُ جَهَنَّمَ ،
مَعْتَدَةٌ مُّارِجَةٌ ، اَرَبُونَ رَاجِعَةٌ هَا هُنَا اِنَّمَا تَدْعُوْنَهَا الرُّوحُ اِنَّمَا اِيْزُ بَرُونَ اِيْزُ بِاللَّهِ
کبی الی اوزن . » و من یقل منهم فی الله من دونه فذلك بخیر جهنم ، مغلوبه بزره ده جزای
جهنم اولسیر سبقتیمه سزی ، فقط اولسیر اولسیر اولسیر اسناد لریه برادر . کذب برینه الامان
ایسته رافعی اولسیر سوز لور سوز بوزار به به ایضاح ایله کبی مجد بزر محققا ترمید ایمیه کوزلیمه
ترمید ایمیه بجاده ایستد و بزمود تراز ام الهیه بقدر اولسیر در . بزر کذب برینه الی کوزل مدح و شرف
بقدر اولسیر سوز اولسیر سوز اولسیر اولسیر اولسیر اولسیر اولسیر اولسیر اولسیر اولسیر اولسیر
بزر در عیازر [وَهُمْ فِي مَا اشْتَمَتْ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ] بزر با بزره ایستد
ایستد اولسیر . [لَا يَخْرُجُ مِنْهُ الْفِرْعُ الْأَكْبَرُ] دالک بزره فزع دهست از نه بزره

این [وَتَلْقَاهُمُ الْمَلَكَةُ] دارند سلام سوره فارشید: [هَذَا يَوْمُكُمْ
الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ] ایست بر آن روز که وعده الیونور دین - دین مزده در ر -
[يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجْلِ لِلْكِتَابِ] در سوره ارکونی که سالی کتاب بر عمر
دست دره کبی دره مبد [كَمَا بَدَأْنَاهُ أَوَّلَ خَلْقٍ نَعِيدُهُ] اول ضمه بر اینیم کبی اماره
ایه مبد [وَعَدَا عَلَيْنَا] از ریزه الیمن بر عدد [إِنَّا كَافًا عَلَيْنَ] سوره یاه مبد
- اول ضمه ، بر راره اماره ، مقابی اوله اعیانیه ایلد ضمت ربیک اولی فی قاهره ، مع ضمه
سوفی ده مد ضمه انیمید - « اول ما خلق الله نوری ، اول ما خلق الله القلم ، اول ما خلق الله
العقل » دین ارج حدیث ربی رودی اولیمنه و بنارعیه عقد اول ، قلم اول ، نوری محمد ربیک
اولیمنه نقلاً اماره ده نوری محمدی ایلد با سوره مبد .

[وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ] فی الحقیقه ذکرده صورتده یازده
یازده - نور اینه صورتده زبورده ، یا هوز یوباید ، بعضی افطار اینه صورتده زبورده یازده
[أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ] که ارضه ، اوله وارث فرلدم وارث اولور -
- ارضه انار ایزده الینیه ، وراثه لایمه ، هذانه اهل ، صد ضلی صده نور دین و ربیه - یعنی
ربیعار ، صده قانونه مرتبه - بر زدن صده بقای یون - زعموه و جبار و ذله و ضمه
ازن صغیف کور کوری نورده ارضه مقدس سه دینه وارث فیما سی ، رادیک هالونی قتل
ایرب « یا داود انا جعلناک خلیفه فی الارض فاحکم بین الناس بالحق ولا تتبع الهوی » ارب
نقد ضمت ایلدی کبی دین ایلد افطار اوله قدیه صورتده زبورده ده یونانیه تنصیف ایلده
و یونک آخر زمانه است محمد وراثه اسات اولور - اصل قانونی یا هوز الیه قانونی دینیه بو
قانونک حکمیه در که اوله صورت عمومی ده نوع است ایمنیه اصل کتاب اوله ملکه در کورده آرا سنده که
مبارزه ده نهایت اهل کتاب غلبه اتمیه ، ثانیاً اهل کتاب ایمنیه ده ابتداء یهود غلبه اتمیه ، بعده
رضای غلبه اتمیه ، بعده یمن غلبه اتمیه و صدی مخالفته اینه کبی یه ایه هکدر - و زبورده افطار

اولند یعنی کجی بوراد و قرآن ایلد و خبر و بیوی که بخت محمدیه ده شوکره در است ارعه ایمانیه
 اید ظهور ایه جله و ترک و تفرقه ده ، عصبیه و افتداده تورو نه ده ال کوزل عملده
 دجالده ایه جله صالح توندکره . کفایت کوکر دور دلوب ارعه کسند کده شوکره ارعه هفتک
 دایمی ده بوزکره . « و تقطعوا امرهم بیضه » اید اشارت ایدیکه داهاریت صمیمه ده دارد
 اولند یعنی ایزده برانته ده تفرقه لر حقیقه هیه ، آزاده امر یارید لایه هیه ، سکنده ضایع اوله هیه
 عیانیه نه پیغمبر و صحابه یولنده کیده برزخ نا هیه ، زمره عالمیه اکیله اوله هیه ، زمره
 کله جله دیه غریب اوله هیه ، صالحیه غریب فاله هیه ، شوکره نه دیه بد ایتدیکه کجی دوروب ظهور
 ایه جله ، پیغمبرک ارعاسده بولنه هیه اولده اوتوزنته دجالده شوکره الولیت ارعاسنه
 فالیتیه هیه اولده توجه رمال ، سیکله زویدل همدک اوله هیه ، دیرکده یا هویج دنا هویج حقیقه هیه
 بر یوزنده کور و لک خارر ، تصویره صیفان عربیه بایر قنده شوکره بار الله موادله هفتک اتره
 صلیب قیریه هیه ، غنیزه اولر برید جله ، صالحیه عالم اوله هیه ، شرع محمدینه نفیجده بیت بر دوریه
 کیده جله ، دالاس صفی و وسطی بنجه قیامتده شوکره رابه الارضده وردی و کونکده مزبیه
 طلوعی و صورت نفخیه بویوک قیامت قویه هیه و نفخه نایه اید حال کالادل با سدا رینی کجی امداد اوله هیه
 مشورت اولوب بوم دیه ، صورت مطلقه دیکله جله ، عاقبت جنت خالدک اوله هیه .

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاءَ غَالِقَوْمٍ عَالِيَدِينَ • وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً
 لِّلْعَالَمِينَ •

آن شریفی

شبهه یوده که بوزده عاب بر قوم امجویه کافی بر اذکرد دارد • و سخی ساد عالمیه رحمت اوله ده

[اِنَّ فِيْ هٰذَا] مضمون برنده - برتر آنده و بالخاصه بوسوره نكه مضمونند و بالبالا
لِقَوْمٍ عَابِدِينَ] عابر بر قوم ايموه لهر حاله بر بدافع دارد . - يعني مضمون حقيقه
عباده مضمون اولاده ازار و جماعت ايموه بالفاصله بر نصحت ، مقصود افعال ائمه طاهي بر بيليه
دارد . و حق بوصول مقام ، بلكه بالذات بوصول فائزه بائى بائنه بر بدعده كه عبارتند مضمون
مضمونى ، نبوتى ، فائز مقصوده لي بيليه اير .

[وَمَا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ] دنى ائمه عالميه رحمة كونذرت
- يعني با محمد بائنه بر سبب ايموه رحمت ائمه برونه عالمه و با مقصود ذات العقول عالميه رحمت
ائمه ايموه و با بائنه بر حاله رحمت ائمه عالميه بر رحمت اولاده رسول كونذرت . رسالت عموميه
بر رحمت الهيه و بائنه بر رحمت عامه سلكه كه برونه ذات العقول عالميه او صلاح و مقصود بوليه كونه
دارنده سبب سعادت اولاده ديني سه تعليم ايره بلكه و برونه عالم برونه مستفيد اوله بقدر . آرتودى
او بر نموده كه برونه مضمون فائز بيليه و برونه فائز كوت بوليه .

اى رحمة للعالميه :

قُلْ اِنَّمَا يُوحِى اِلَىَّ اِنَّمَا اَلْهٰكُمْ اِلَهٌ وَّاحِدٌ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ •
فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ اَدْنٰكُمْ عَلَى سَوَآءٍ وَّ اِنْ اَدْرٰى اَقْرَبُكُمْ بِعِدَّةِ مَا تُوْعَدُونَ
• اِنَّهُ يُعَلِّمُ الْبَحْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ • وَاِنْ اَدْرٰى لَعَلَّهٗ فِتْنَةٌ
لَّكُمْ وَ مَتَاعٌ اِلَىٰ حِينٍ •

ال شريفى

دی که : با ساده وحی اولوین که : الکن آنجه برالهدر ، سندی من صلاه اولوین بکن ؟

● برونک اوزینه الکرعازرسه او حالده ده دی که : سزه دوی دوز اعماله ایتم و بیلم
بوسزه ایرمیه و عود و عید یک یاقینی بوقسه اوز اتمی ؟ ● سینه یوقه که او ، سوزنده اعیفه
رور و لانی ره بیلر کیزله دیکند ده بیلیر ● و بیلم بلکه بر - مهلت - سزه ایموره ایتم
در وقت قدره بر استفاده در ●

[قُلْ] رو که - قرارک اساسی و در صلاحتی اولوین مسود سکنده [إِنَّمَا
يُوحَىٰ إِلَيَّ] به آنجه سوز وحی اولوین : [إِنَّمَا الْكُتُبُ إِلَهُ وَاحِدٌ] هیکله
الی آنجه برالهدر که - الهدر - بالاره اثبات اولوین اوز - ماعسی باطلد - [فَهَلْ
أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ] بنارعیه سزه بره اسلامک داری ؟ - بر وحی نسیم ایروب کلا اضلاس
ایر هیکله براله انقیاری قبول ایروین بکن ؟ فیقه برید بنیات [فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ]
قبول ایتم رکری تقدیرده سوز دی : [أَذَنْتُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ] سزه عا السواینا
ایتم - امری بیلیر دم ، نهکله ای اعماله ایتم - ایانه حال ویرا اعماله ایتمک مناسنه
کله کینه کوره بر ایتمک نزدیله رسول الله کله مکریه قایمی و ضیعتک حال ویرا اولوینی اکتامه
دیله اولو که سوه حالده ایریه و واقع اولویمه بدی محاربه سکه اعدای ده بر آینه اعتباره یاسیمه
دیله [وَإِنْ أَدْرَىٰ أَقْرَبَ فَأَظْهَرَ مَلُوءًا] و سزه یاسیده اود عید یاقینی
اوز اتمی بیلم - یعنی ربه هفک ظهوری ، سمنده غلبه سی و باعزده قیامتک قویاسی لایه
اولوینده شبه یوقه ده یاقینی اوز اتمی بیلم . سوه حالده سورده یک باشند « اقتراب للناس
حسابهم » جورده سی قرارک قریب اولو اعتبار بر در . [إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهَنَّمَ مِنَ الْقَوْلِ
وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ] شبه یوقه که او - الله - سوزک اعماله ایری یعنی ره بیلیر ، سزه
کنم ایند کیزده ره - بنارعیه جزازک دقتی ره بیلیر [وَإِنْ أَدْرَىٰ لَعَلَّهُ]

و بیهم بکله او - او ایچمی سحر یعنی رعدک اوزماسی ، جزا ازن ناهید [فَسْتَه لَكُمْ]
 سزک ایچمه برقته در - جزا دختدی بر یومده ایچمه راسته راج [وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ]
 ویزماته قدر بر ماعده - بر استغاره ایلر او بالاند -

بواری تبلیغ و بوانی ابر ایند کده موکده رسول الله زیار یغنه کلیمه ؛

سوله رعایت ؛

قَالَ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ •

آل شریفی

دید ؛ بار بار ؛ حق حکمایت در برز رحمانه انجده اسار لرینده فارشی صیفنده صبه

• مستغانه

[قَالَ] دید [رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ] بیه ؛ صله د حکمایت دید -
 عدلته بیکد کرسبه [وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ] وریز او رحمانه رک [الْمُسْتَعَانُ] علی
 ما تصیفون [اسار ایند یکنده صفدیزه فارشی مستغانه - او قالد ؛ صوره ؛ افتا
 واهل صوره ؛ افتادور ؛ سقدور کچی اسار لرینده ، ربه اسلام و سلمیه علیهنده کی کفر باندزه فارشی
 عوره و تصرف مطلوب اولاده انجده اوردور .

● لعب رفوسه نور درك ، حال بركه رفوسه دكلدر و لكه اللهك عذابي سجد در

۱ اِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ] — « اِذَا زَلَزَلَتِ الْاَرْضُ زَلَزَالُهَا » سورہ سنہ پانچ ۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ
• كَتَبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَى عَذَابٍ أَلِيمٍ •

مال شریفی

ناسه کی می ره راز در الله محققه بغیر علم چهارده اید ره هر فایا به شیطان درین دوست ●
 که اوند از این متوجر باز می شد : هر کیم بود دوست او در سه محققه ادنی حایقه دلوغ و سید عذابه
 کوتور در ●

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن
تُرَابٍ ثُمَّ مِمِّنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِمِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِمِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ
لِّتُنَبِّئَ لَكُمْ وَتَقَرُّوْا فِي الْآرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا
ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشْذَكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يُّتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ
الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا
عَلَيْهَا الْمَاءَ أَهْتَرَتْ وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ • ذَلِكَ
بِأَنَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّمُ الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ • وَإِنَّا لَنَسُوْا
آيَةً لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّا لَنَبْعَثُ مِّن فِي الْقُبُورِ •

مآل شریف

ادانند: اگر بعد از سببه ده ایکن سو محققه که بنسبی بر طویر اقدیه فلهیه انکله بنسبه
 صوره بر نطفه ده، صوره بر علقه ده صوره خلقی بلای بیست بر مضغه ده که بنسبه اصله لم یده
 هم سسی بر اجله ده در دین ست رمدده طور دور دیور زده صوره بنسبی اولدریه صفایور
 صوره فوکنه اید کن ایچیه، بنسبه برابر ایچیزده کبسی وفات ایدیه بر یور، بنسبه ایچیزده کبسی ده
 بنسبه علامده صوره بر سبی بیله سیه دیه از دل عمره طوغزی کروی ایچیلور، ارضی ده کور وریک فوکن
 کل حالده، دریکه اوندیه صولی ایدیه دین زمانه الفتار ایدیه، فابار برده لیدر هیفنده
 بنسبه بنسبه • ایسته بوغز لیل الاله سببه بنسبه واد محققه اولدری در یلینور و محققه هر
 بنسبه فادر اولاسنده ده • و محققه ادراعت کلا جلد، اوندیه هیچ سببه یونده و محققه الله
 قبله ده کی کیم لری بفت ایدیه جلد •

[يَا أَيُّهَا النَّاسُ] - [اِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ]

بنسبه در لای ریبیه ایکن - اولدری در بنسبه سسی محققه سببه ایدیه کن ایچیه
 زیرا ادانند و افانده دینی کور و طور دیندر محققه، اولدری فیکزده [فَايْتَا
 خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ثَرَابٍ] محققه که بنسبی ابتداء بر طویر انده (سوره عبه
 بانه) اولوی در یلینک، حیاتی اولیاه بنسبه هیات در یلینک اولدری جهل جبار طویر
 بنسبی هیات یار انده بر اولوی در یلینک دهها بوکده قدرت اولدری سببه ی ایلید [اِنْ
 مِّنْ نُّطْفَةٍ] صوره بر نطفه ده - بنسبه، دهها غرضی منسبه کی تحمده [اِنْ كُنْتُمْ
 عَلَقَةٍ] ایدیه نطفه منسبه فادیه بویر (معنی بنسبه صوره بر مضغه ده - منکوه بنسبه طوغزنده

ابره . یعنی بونی نسبت به طریقه رکعت ، حقیقی از زره اکتفا به مقصود آیات و ده ها از حد .
 مهم زره زمانه که لغزبات علمیه می بودند برافند . یعنی اینه و قند یا نار بر آتش در پیوسته
 طوری که اساس اعتبار بر بانوی سوره باشد که کون عالیه قلب و رسباید که همانک صول و
 ضریه . [فَإِذَا أَنْزَلْنَاهَا عَلَيْهَا الْمَاءَ] برید اینه از زره صول ایندیر دین دنت —
 ادیانیه اینه [اهْتَرَتْ] اهتزاز اینه — یعنی زرات و اجزای قره هبایه
 ابراز اینه که بر وقت اهتزازیه ابر نیره نکره [وَرَبَّتْ] و فایا رب غا بر لفته [وَ
 أَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ] و هر دیر میفتد نباتات بنیده در . بر
 نه سید اولیور !

[ذَلِكَ] او — بیایه ارنه علمه و تحوی و تهنید و نبات [بِإِذْنِ اللَّهِ
 هُوَ الْحَقُّ] تر سید رک الله همه او — یعنی حقیقه الله دار و هیچ کس به رک حقیقه
 ثابت اوله اینه او [وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَى] و حقیقه او ، اروری در پیور [وَأَنَّهُ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ] و حقیقه او ، علم و شایسته .

[وَأَنَّ السَّاعَةَ] و حقیقه ارساعت — زلزله عظیم برستی اوله او در
 وقت ، اهر دینانک دیناخی بائنه به فیه ابراهه اربیات [آيَةً] علامه . [لَا رَيْبَ
 فِيهَا] برنده شبه برنده . — یعنی شبه برنده . [وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ]
 و حقیقه الله ، برنده کی تمبه روی بت ابره برنده .

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ
 • ثانی عطفه لیضیل عن سبیل الله له فی الدنیا خزی و نذیقہ یوم القیمه
 عذابا لخریق • ذلک بما قد مت بذاك و ان الله لیس بظلام للعبید •
 و من الناس من یعبد الله علی حرف فان اصابه خیر طمان به و ان اصابته

فِتْنَةً أَنْتَقَلِبَ عَلَى وَجْهِهِ خَيْرًا لِّدُنْيَاكَ وَالْآخِرَةِ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ •
 يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْصُرُهُمْ وَمَا لَا يَنْفَعُهُمْ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ •
 يَدْعُوا الْمَنَظْرَةَ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لِبَيْسِ الْمَوْلَى وَلِبَيْسِ الْعَشِيرِ •

آل شریفین

ناسدہ کمی دہ دارد کہ نہ بر علم ، نہ بر عہدہ ، نہ در توبہ ایرہ بر کتاب استناد انجلیہ
 اللہ مقندہ بجا دل ایرہ • اللہ بولندہ شایستہ عجمیہ یا بنی بوکرکہ : دینارہ اولاد بر سولہ
 دارد ، قیامت کوئی دہ کذبہ اور با نفسہ عذابنی طائریہ جفزدہ • ہو ، دین : سندہ
 ابی الیگہ تفہیم اندکی والہک فوہدینہ ظلمہ اولاد رفی ایچوندہ • ناسدہ کمی دہ اللہ
 قبیسیہ فی بی عبارت ایرہ ، اگر کذبہ بر غیر اصابت ایرہ اولاد با تفسیر دار رحمت اصابت ایرہ
 یوزادستی دونوہر ، خمرہ الدینا دلافرہ اولور ، ایستہ فرسایہ بیسیہ اولور • اللہ برافقہ
 کذبہ نہ ہندہ نہ منقبت در برہ جہک شیدہ بالواریر ، ایستہ ضلال بعید اولور • لہ حالہ
 ضرر و نفعندہ دہا باقیہ اولادہ ذات برہ بالواریر یوز ، اولور فنا اشدی ، اولور فنا بار اولور •

[وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ] - بوائت ، نفسہ ہمارے دابو محمد کی
 سبقتہ - رؤسای ہمارے مقندہ بوقاریہ کہہ نفیددہ بو بولرک آرتہ نہ روشہ مقندہ
 مقندہ درہ - [بَغَيْرِ عِلْمٍ] - یعنی یقینی علم ابرکھ ، مجرد طہ و صیانتہ بقا [وَمِنَ
 النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ] ناسدہ کمی دہ اللہ عم حرف عبارت ایرہ - یعنی جہانہ
 و کو طہرہ کل دہ بر کتاب دہہ ، بر مقصد مخصوص عجمیہ دیندار لہ ایرہ دیا دیں اوہیل مسلمانہ اولور •
 [فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ طَمَّانًا بِهِ] دہ کذبہ بر غیر اصابت ایرہ اولاد طمٹہ اولور • [وَ

نَاصِبَاتُهُ فِتْنَةٌ] واکر بر سخت اصابت ایررس [اِنْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ] بزرگ
اوسته در نزد ویرر . - یعنی هویر هویرر .

بونک سب زدنده بر روایه کوره مؤلفه القلوب به عینه به بدر ، افرع به بس
باس به مرداس بر برینه « محمد دینه کیده رز ، اگر بز به بر غیر اصابت ایررس هو طانرز
برسه باطل طانرز » ویدوی .

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ • مَنْ كَانَ يَظُنْ أَنْ لَنْ نَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَ
كَيْدُهُ مَا يَعْبُدُ • وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ •

آل شریف

مُسَبِّحُ بَرِکَةِ اللَّهِ ، اِيْمَانِ اِيْرُوبِ صَلَاحِ عَمَلِ اِيْنْدِيْنْدِي السَّعْدِ اِيْرَقْدَانَا فَنْدَرَه فَوْرَه
سَبِّحُ بَرِکَةِ اللَّهِ نَایَسْتَه بَايَا • لَدِكُمْ ، اَرَه الله دِنَا رَه دَافَزْدَه اَصْدُو بَارِکِمْ اَمِت
طَه اِيْرُوبِ سَمَاءِ سَمَاءِ بَرَايِ اَوْنَانِيَه ، هُوَرَه نَفْسِي کَسِيْمَه رَه بَاقِيَه کِيْدِي غِيْظِمْ
کِيْدِرَه عَکْسِي ؟ • دَايَسْتَه بَرِکَتِي بُوِيْد « آيَاتِ بَيِّنَات » اَوَلَرَه اِيْنْدِيْرَدِک دِهْوَلَرَه اِيْنْدِيْرَدِي
لَدَاتِ اِيْر •

[مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ نَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ] لَدِكُمْ رَه
- یعنی بغيره - الله دِنَا دَافَزْدَه قَطْعِيَا نَفْسِي اَمِت طَه بَرِکَتِي بُوِيْد [فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ]

إِلَى السَّمَاءِ [صاهه سماءه براب اوزاتیه] ثُمَّ لَيَقَطَعَنَّ [صوکره انتخا-ایسیه] -
 یعنی کندنی بومرغ نفسی که رک انتخا-ایسیه [فَلَيَنْظُرَنَّ] ده بانسیه - یعنی اوندک
 اوفنده بومرغ سی بنفله دهنده ، پیغمبر دنیا دافند نصرت الهیه نصرت در رفعتی کورده ایسته
 حال بوکه اللهک پیغمبر دنیا دافند نصرتی اویز قلعی ، اویز محققه که اونی ایسته به نون هفتی افریده
 کند کندنی بومرغده . بنارویه پیغمبر در دلا یسید دینک منوره تنی اریز دایمیه حکیم ایسه اونی
 دنیا ده کورده ایسته دیک ایچوه انتخا-ایسیه ده افرته بانسیه [هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدَهُ
 مَا يَغِيظُ] کید فیلد بسمه دیک شتی لایه کیده جکی ؛ - ریه منوره اولاسیه ریه نورنی
 هیل ، جوبه دیک ریه محققه اولاه افرته صاگر مانعی اوله جبه ؟ خایر ، اللهک پیغمبریه دود
 ایندیک اوفند دنیا ده دافنده لایه محققه ایدمکده .

[وَكَذَلِكَ] دایسته بوی - هر دیر سده و سبه ده عاری بقیفند [أَنْزَلْنَا
 آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ] بر هیده بیزلرده عبارت آید اولدره ایندیرد اونی - اذراق با محمد
 [وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ] و مصیبت سوز که الله دیرمه هدایت ایدر .

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغِينَ وَالنَّضَارِي وَالْمَجُوسَ
 وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ
 • أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
 وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ
 وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ •

فَالشَّاهِدِينَ

اينکه ايمان ايندیر و افرکه يهودی ادریر و ارم صابید و ارفناری و ارمجوس و ارم

اینست که عباد الله قیامت کونی بزرگ یعنی شبهه از خود اید و بگذرد، چنانکه الله هر شبهه را بگذرد
 • کورمه دکی لله الله سجد، اید بوی کورمه دکی کیمه، اید دکی کیمه، کورمه، آی وید بزر
 طاهر، اغا حیدر، بزمه حیوان دانشمند و بر عیونی، بر عیونک ره از زین عذاب صمد اولسه، کورم
 الله تحقیر ایدیه آتیه اوله اگر ام اید جمله بوقند، شبهه از الله نه دیریه بایار •

[إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا] از آنکه ایمان آید - یعنی بوانزال اولسه آمانت بینه و منجم
 در حدیث الهیه در سالت محمدیه کبی ایمان ایسی لازم کلمه اساسه ایمان آید [وَالَّذِينَ هَادُوا] و
 از آنکه یهود و نصاری [وَالصَّابِئِينَ] و صابئیه (سوره مائده ده) «ان الذين امنوا والذین
 هادوا والنصارى والصابئون» (بانه) آنچه بود اید صابئیه سوره بقره ده از این کبی بود
 اید نصاری و آسانده و نصاری و زکریا علیه، اید و مجوس و شکیفه رضی تقابل ایند بر لسه اولدین
 جهند منادی خاص اید تقابل اید که اقتضای اید بکنده ده فطرت اید ملایم [وَالْمَجُوسَ]
 و مجوسید [وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا] و از آنکه شرک نورید - یعنی مقدر مسیور را قمار
 آید. کور وید که بوانتیه آتی ربه ذکر اولونه و بزرده یالک بر بختند هدایایه از این
 گزیده میند. رید که متبانی بی اهل کفر. صوکره بوبشیه یالک صو بختند شرک نصیب اید
 مال بکره رید رنده ده شرک یومده و کور. از عهد مجوس که آنشیر ستکی مسطور. متوالده بورا که
 «والذین اشركوا» نعیم بعد التفصیل فیلند اولدیه «وشارکوا» وید اولدیه ده بورا ده
 نصیب اولسه شرکده رار لیم بر و عهد توحید ارعای دیان اولی قایم بر بیه شرک اولی تقابل قرینه
 ده موافقه. زیرا نصاری اید برده ریه توحید ارعاسده بر لندین کبی مجوس و از عهد زردشتی ده
 بر مسیور طایفه فخری ارعاسده ده. بر صوره ده «والذین اشركوا» محصه تنبیه ارعاییه مانویه اله
 عبده احصانم کبی محصه تقدر ارعاییه شرکدی استغایمیه اولدیه. و بنار علیه صابئیه رارده نصاری
 کبی صرامه شرک ارعاسده بوریناند ده.

وَلِيَا سُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ • وَهَدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهَدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ •

آن شیرین

سُرابی بری هفتده محاکمه طور دهمه ایی همدار ، بنا بریه ارفا اینر اجموده آئنده
 میاستر بچایند ، بائد بک استنده فاینا صود و کور • بونظ قاریند زکی و در بری
 اربیلیر • برده بوز و دیرده فایمید و در • لعد زما آئنده ، اوند بونظده هینقوه
 استر سه نه ایینه اماره اولور ، صایه و طاریک بانقنه عذابی • سبه سز الله ارا بایر
 صالح عملد ایندیدی آئنده ارفقا آقا جسته قوی میده ، اوراره التوه بد ز کورد و دایمی
 سوسله جکد ، البه لوده اوراره ایله • هم سوزک حوسنه صایات ایشدر ، هم حیدر دله
 صایات ایشدر •

[هَذَا] بوابی — یعنی اندر سجده اولاده قسم بد اولیایم ، سوزد و طاهر
 [خَصْمَانِ] ابی همدار [اِخْتَصَمُوا فِي رَيْبِهِمْ] که کند بریند بونظده نمامه
 ایتلده در • — برده هفتده بر بریه فارسی و عربی طور دهمه محاکمه هالده در ، دایم سوزد
 رجده آرا بری الله تبارک و تعالی فایسته ، فایده ایله جک ، هفتی آید ایدوب ز اعدی که جک و همدار
 ستمی دیر جک • [فَالَّذِينَ كَفَرُوا] سوزد که ارفا اینر [قُطِعَتْ لَهُمْ
 ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ] اجموده آئنده البه بر بچایند ، [يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُؤُسِهِمُ الْحَمِيمُ]
 یه لریند استنده اوجیم و کورده جک • الخ...

ابه عباسه روایه کوره است • هذان خصمان « ده اعتبار اوج دیارت آیت سینه
 نازل اولور • ابو زر رضی الله عنده روایت اولدیفته کوره ده بر کونی هفتده عزه ، هفتده علی

وعمدت عبادة به الحارة رضوانه عنهم اودعته فريسته عليه ربه انباريه ووليده عليه ايه
بارزه لرزه نازل الرشد.

مع الموم لافرد عموم مؤمنه مقده كي انذار ونبهده مكره لافرد به صفتك
انذار به لافرد اسلامه محب زبيب ايموه جور بايورك.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي
جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفِ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِضَلُمٍ نُدَقُهُ
مِنْ عَذَابِ آلِهِ • وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي
شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ • وَإِذْ نَفَخْنَا فِي
النَّاسِ بِالنَّخْلِ يَا نُوحُ ارْجَا لَا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ •
لِشَهِدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ
مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَوَّلَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ • ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ
وَلِيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ • ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظِمْ حُرْمَاتَ
اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يَتْلِي عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ • حُفَظَاءُ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ
وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ
مِنْ مَكَانٍ سَحِيقٍ • ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظِمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ
• لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ • وَلِكُلِّ أُمَّةٍ
جَعَلْنَا مَنَسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ
فَالْهَكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ • الَّذِينَ إِذَا ذَكَرُوا اللَّهَ وَجِلَّتْ
قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِمِّي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ •

وَالْبُذُنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْهَا صَوَافِتٍ فَادَا وَجِبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ
كَذَلِكَ سَخَّرْنَا هَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ • لَنْ يَنَالَ اللَّهُ خُومَهَا وَلَا
دِيمَاؤها وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَى مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتَكْبِرُوا اللَّهَ
عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ •

آل عمران

اما سوره که کفر ايند بر هم الله بولنده در سوره عاصه به سوره ابره بر ركه به اذني بقم و سافر
ايمنده ساد و اوله اوزه • در هم انانرا ايموره بايست و هكيم اوندك ايمنده فكم ابر الحار ايمه ابر
ايريه اولا سوره ايم به عاصه ابره • هم اوزه او دقتي كه اويند برني ابر ايمه سوره
ريره هافه لاند • عاصيه به ايم به سكه فوسما ، و عقي در لاند و طوره اند و كوه و كوه
دار اند ايموره نرتمنايت • در هم ناس ايموره ده عقي ايمه ايمه ايمه ايمه ايمه ايمه ايمه ايمه
ريره و ادييه كه درك ايمه لسه در چند اوزه روزه • كسيند كنه جريه عاصه به فكم سقنده سافه
اوسور و انعام به ايمه لسه كنه جريه روزه به برور ريفي فر با سقنده اوزه ريره معلوم كوزده ايله
اكنسند روزه اوزه به بيه و بوسور ، فقيره و برور روزه • موكره كبر ريفي اكنسند و اراذني
بريه كنينسند و اديت عقي طوان اكنسند • ابرور ، هكيم روزه ايله عرتمده نيليم ايره
بر كنه سبي ايموره ربه عنده رطوره فبرور ، سزه ايه فارسيك زده تلاوت اولوب طواند مستقي ايله
اوزه به بونوه انعام مدول فيلندي ، ارماله ادا ارماله ، اديسلده فاهينه و نوز و نوز
فاهينه • الله ايموره ، اولا سكه فوسما ياه هيفد اوليه ، هكيم الله سكه فوسما
اوبه ابرور كه سكه سواده رشمه ده كنه سبي فوسما يارجه لا بور و بار و زه اذني ابر ايره سوره •

بودند ، هر کس را که الهی سزاوارتی - قربانقدری - تعلیم آید به شبهه است او قدرت
تقواستند . • سزاوارتی او را به معیه بر زمانه قدرت به طاقم منفعت دارد ، مگر ؟
دارد بقدری به بیت حقیقه شریک . • و هر است ایچیه ، الهی کندلیه رزومه قیدی انعام
بهایی از ریه استی ذکر آید ریه به بعد یا است و ، ایچیه لیکان ناکر بی بر تکه ناکرید .
او را به ایچیه بالکنداره تسلیم اولاد مسلمان اولاد و رزومه در ارمطه متواضعی • که الله الیلینی
دست بقدری او را به و کندلیه اصابت آید به صبر و نماز و در ایلیدر دست آید به سید به انعام
ایچیه • هم او به زار ، او کورده لی هو اند و آ ، به از وی الله سزاوارتی قیده ، سزا
ایچیه از رزومه نیز دارد ، بنا بر عیله اول آید به بد با غل اولاد به به دوزخ و از ریه الهی
استی آید ، با زوی به با صلا و تقوی و رزومه به بید ، تقواست و آید به انعام و آید
او بود از رزومه مگر قیدی که شد آید بکن • الهی از رزومه ناکدی ، به قاضی الهی آید ، و کله
او را سزاوارتی تقوی آید به بکن ، بود از رزومه مگر قیدی که سزاوارتی کورده بکن به طوری
الهی تجید آید بود به بکن و رزومه له او رقیب ریحی کورده بیا بکنده •

[إِنْ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ]

از رزومه کفر آید به و الله بولنده و سجد عراده مناجیه بود . - بر آید عیدیه سنی رسول الله
و اصحابی سجد عراده مناجیه طرد زمانه نازل او رقیب بود . (سوره بقره به بانه) .

[الَّذِي] آید به سجد و که [جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ] به از وی ناس ایچیه [سَوَاءٌ]

[الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ] او را به عاکف و بار و سادی قیده - یعنی مضمی ساز و سادی الموع
او را به کورده کورده افانی عموم ناس ایچیه سجد و . [وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ]
و هر کس که بوزنه ظلم آید الحار آید به آید - یعنی مضمی نقد استقامت و عدول آید به آید ،

[نَذِقَهُ مِنْ عَذَابِ آلِمْ] هر ریه آید به عذاب طرد ریز . - بر آید طردیه تقوا

کرده بجز اراده ، یعنی فعله عقیقه ایست از رخصه عذاه سؤیت دارد . [وَ اِذَا بَقَاْنَا
 لَا يَرْهِيْكَ مَكَانَ الْبَيْتِ] قسم آن اوست که اگر اهمیت بندگان بر من نباشد . —
 یعنی کعبه بندگان را بهر منی نباشد بلکه اراده اول کرده بر منی اهمیت نباشد ، عماره و عبارت ایامه
 را بهت اید و یکی بهر منی نباشد [اَنْ] سوره بقره [لَا تَشْرِكْ فِيْ شَيْءٍ] بهر منی
 شریک مقرر — عماره بهر منی نباشد و تنها دینک نباشد بهر منی نباشد بهر منی نباشد
 موصاف بنم رسانم و بهر منی عبارت ایامه باشد . دانسته بود عماره طویل اول بیت الله اطلعه از نور
 الله ایامه عبارت موصوفانه باشد . [وَ طَهَّرْنَا بَيْتِيْ لِلْقَائِمِيْنَ وَالْقَائِمِيْنَ وَالزَّكَّيْنَ
 السَّجُّودِ] در بیتی طواف اید و قائم اولان و کمر و بجز اید از ایامه نظیر اید — طهارت
 نظافت می رسد و پاکیزه . بنا بر علیه . رجس من عمل الشیطان . اوله اصنام و اولاده نظیر
 بوز و داند . یعنی بندگان ایمنی نیستی آن کسی و آن معنی بسلطه تمیز ، حیره تمیز طوت
 طویل ساز و طویل ، طواف اید و نماز قیلاز تمیز عبارت استند [وَ اِذَا نَفَخَ النَّاسُ
 فِيْ الْفِجْرِ] و ناس ایامه محمی آمده اید — همه بجز کبی بگذرد بر ارکان رسول الله فلاح ادرینه
 فانی اولند . زیرا نظیر اید بر کعبه . بر صورت رسول الله دانسته محمد فرشتی بر اید
 نزولنده اعتبار با سلسله اول . بلکه ظاهر اوله مفسدات ابراهیم اوله فلاح و تذکر اولید .
 بر صورت رسول الله دانستی مفسد و فرشت لفظ ثابت اولان . مذبح و زغیب اناره اید و بید .
 بوند ایامه محمد فرشتی از رده اناره اید و ریل ، والله علی الناس حج البيت من استطاع
 اليه سبيلا . ائی اولند . [يَا تَوَكَّلْ عَلٰى حَبِيبٍ] و علی کل ضیام
 یأتین من کل فج عمیق [و دریه دریه و دریه دریه کلمه ایامه اید و در اولان
 استند [لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ] که کذب بریه عماره ایامه مفسد است اولند .
 — محمد مفسد اوله بر مفسد ، سوره مائده . « يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِنْ دَرَاهِمٍ وَ رِضْوَانًا
 مِنْ جَعَلَهُ اللَّهُ الْكِبْرِيَا بِمَنْ قَامَ لِلنَّاسِ » بجز در بیتی و ایه عبادت در روایت اولند یعنی اولان

لهم ونسئلكم افرادیه - احدى منفعت ، منفعت در خواسته ، نسئلكم افراده ، نسئلكم افراد
 عرفانی ، اخلاقی ، بخاری ، اجماعی بر قائم مانده دارد . برسانند عارفان و سوز . [وَ يَذْكُرُوا
 اَسْمَاءَ اللَّهِ فِي آيَاتٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ] و گدازد برین رزیده
 بنده یعنی انعام بهیوس اوزرینه معلوم کوزده الاله اسمی ذکر آید ایچیه - یعنی " بسم الله
 الله اکبر . دیرک الله ایچیه قربا کسند .

بهیمه الانعام ، دود ، صغیر ، تدریه ، کبیر . ۱۰ سورۀ مائده ذک اوله سورۀ انفک
 افرزیه بانه ۱۰ . چ آید زده ایام معدودات ، ایام تشریع (سورۀ بقره دود ، واذکرو الله فی ایام
 معدودات » بانه ۱۰ . ایام معلومات ، عز ذی الجبریا ایام نورد . ذی الجبریا ایام معلوم اوله کونی افرزه
 وقت چ ، عز ذی الجبریا ایام معلوم اوله کونی افرزه . ذی الجبریا ایام معلوم اوله کونی افرزه
 معلوم . بر سبب ایام افظم ابو حنیفه و ایام شافعی بر معلوم کوزده عز ذی الجبریا ایام معلوم اوله کونی افرزه
 بماندک ، عطفک ، قناره ذک ، منک تدری و سید به سید ابه عباسه در ایچیه . بر سبب
 بر ایام معلومات قربا طرف اولی یوم تدریعی قربا به ایام کونی اوله افرزه کونی اعتباریه
 دیکر . حال بر کربا به ، باریک با کز به کونی کونی ایچیه در ایچیه کوزده کسید بیکد کینه به باریک
 کونه ایام عز ذی الجبریا . در سوره قربا کسید ایچیه معلوم اوله کونی بر ایام عز ذی الجبریا
 لازم کسید . بوند ایچیه ایام ای بریف و ایام محمد ایام معلومات ایام نورد عبارت اوله کونی افرزه
 مختار اوله دود بود .

[فَكُلُوا مِنْهَا] - کوزد دیکر بر ادره غنایه فطایه التفات دارد که بر نیکه فطایه
 رسول الله دانسته نموی اوله کسید . شبه یوده که هفت ابراهیم زمانه کسید قربا نورد است محمد
 بری و سیدیه تصور اوله مان . سوره مائده بر ادره کی « فا » ذک بر ایچیه کونی ایچیه فارضیه اوله
 آکلایب . در باریک سنی سوار کرد : ایچیه باریک ایچیه سوزده افرزه قربا نورد اسم ای
 ذکر افرزه افرزه بیکر [وَ اطعموا البائس الفقیر] و بیکر اوله صغیر افطم ایچیه .

یعنی اری، اباه، اطعام اری و جوی ایچونه. یعنی فریاد باری می فریادند صاحبک برسی جازر.
 سقاری فی قرای اطعام واجب. سقاری اولاد برستی کندی ایچونلری، برستی امباسی برستی
 ندر ایچونه ایرمقد. آنچه ذکر کردیم اولاد ندر فریادند صاحبک برسی جازر اولاد.
 [ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ] مکره کبری از الایستند. ناسکی دارد مکره
 طریغری کسد، یعنی رفقائی روز بیک. قولتو فری بریمه، باستی دقاصتی طراسه ایتک
 کبی تمیز کند سقاری ایستمدری نقا ایستند [وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ] و ندر ری ایفا ایستند
 [وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ] وادعیه بی طواف ایستند. یعنی کعبه بی ندر ندر
 طواف ایستند. بر طواف بد سوط، بر سوط بر دولکدر. بدی سوطک دردی زمره ادبی واجب.
 جمهور فیه و میسر در بر باره کی طوافه راد، جمیع ارمانده اولاد طواف افاده نام دگر
 طواف زیارت در تملک غای بر ندر. یعنی بر طواف یا پیلار امراده عقیقه. کبرری ازادی
 سنانه قضا و نفث، بولا سفارده ادور. واد زبیه رلات ایتمه دیک ایچونه بوند قضا و نفثه
 مکره یا پیلر سنی اقتضا ایتم. کله ذکر ده کی زبیه نقا بر طوافه قضا و نفثه مکره اولی
 زلفه تاد راندیک و طواف زیارت ارام در نفث کی جم مفلوسنده داخل بوند یعنی ایچونه بعضی بونی
 طواف صد ریمه و داع طوافه صواتمدر در که آفاقی ایچونه واجب. بوند نام مقامی ده طواف.
 فردر که اید وادری فی وقت یا پیلر. واد طوافه عید ادر و ده لدر ماه ارز وادری
 ندر نافه طوافده یا پیلر.

کعبه بیت عشیه دیکه سنک و مینه کلنو. بوند بر قایع معنی دارد.

۱ - عشیه، ساقزده ده سقور اولری فی اولاد. قسیم سنانه کعبه. اول زمانه قیام
 دیکر. کعبه یا بعضاً بر سقارده «اسکی» بقیر غی ده فونلا بیز. کله اسکی رها زیاده «عشیه»
 یعنی کعبه و طراب مفلوسنی افاده اید. حال بود عشیه و قسیم کعبه دیکر دیکر. آنوقت دیکر.
 «ان اول بیت وضع للناس للذي ببكة مباركا» این مفلوسنه نقا کعبه مفلوسه روی ز مینه مفلوسه

هر کیم ده الهه مرندیه تقسیم ایرسه - یعنی الهه اعطانه ، ارلینه ، منبدیه دیت ورام ، جوام
 بر ورام ، شو ورام ، شد ورام و ساره کجی محرم فیدنی سیده رعایه و جوی بدوک و بر جوی عمایه
 امانم ایرسه [فَوَ خَيْرَ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ] ربی عنده ارادک فیدیه - افزه اون تقیم
 فیدنی کورده .

[وَاحِلَتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ] سزایسه انعام هب مود فیدیه - ومانه

رکده - سوره انعامه بیا به اون فیدنی اون ره بجه ، صابه ، وید ، جام بویه ، نمایه ازراع
 هب مود [إِلَّا مَا يَمْلِكُ عَلَيْكُمْ] آنچه اون ریزه ندوت اوله مستقی - که
 برده سوره ساره و نه باشد تفهید اون فیدنی اون ره مینه ، دم . و ما اهل غیر الله .

[فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ] بنار مینه میلده ، اونانه اجتناب ایکن - یعنی
 کجی می و ساری میلده اجتناب ایکن بر این رجب و انعام کجی مودی میلده و ده صابند .
 اون انعام اسم الهه ایکن سزده الهه با تفهید نانه کسب میس این بیک و جی ده برتر فیدیه
 ایکن . [وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ] تزویر سوزده و اجتناب ایکن - باند سوز بیک
 کجی تزویر و این بیک ، تزویرانه اونانه اولکن . یعنی اونانه خامیره و بالایی شادک فیدیه
 تزویرانه . هت تزویرانه باشد . برده الهه ورام فیدیه سیده ورام و بیکه ، بجه
 صابه ، وید ، جام وانه و بیک کجی بالاه سوزده و فیدیه و ده صابند و برده میلده
 مود و بر امانم ایکن لایزه . سوزده :

[حُفَّاؤَ لِلَّهِ] الهه بجه صفاء الهه - لدرینه جلیب امانم ایکن تو هیده
 صابه به جماعت الهه [غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ] اده هب شریک تو سازه مودید [وَمَنْ
 يُشْرِكْ بِاللَّهِ] هر کیم الهه شریک فرساره [فَكَانَ تَاْخِرَ مِنَ السَّمَاءِ] مانه
 سازه سفوط انبه [فَتَخَذَفُ الظَّلِيلُ] ده ادنی تو شد وید مودید [أَوْ تَهْوِي بِهِ
 الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيحٍ] و یا هود و زله ادنی اونانه بریه که تو وید وید کبیده .

شکر برید مصلحت . انسانک نفسی در یک در یک طر ، او بود و سره سر و طر .
 [ذَلِك] بر بود [وَمَنْ يُعْطِ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ]
 ماد بر که هر یک از این معانی - معنی میدهد علامت - تعلیم ایدیه [فَإِنَّهَا ...] محققه او
 تعلیمات قلبی تقواستند . - اسباب و قایم شده و نور و نور شده در . بنامیه شعائر و اولاد
 هم که برید ، او بود و قربانیه تعلیم ایدیه ، عرض بانای و از روی آنچه الهی سنی ذکر کرده
 قربانیه ایدیه . [لَكُمْ فِيهَا] شکر اجموعه آورده - یعنی او شعائر و اولاد ایدیه [مَنَافِعُ
 إِلَى آجَلٍ مُّسَمًّى] معینه بر زمانه در . طافم منفرد در - صانعیده ، در لفظه ، نوینده
 خدمتند و باره شده بر وقت در . بهیچ استعاره را ایدیه [ثُمَّ مَحَلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ
 الْحَقِيقِ] صوره ده ایدیه بنام بیت عتیقه در . « سنا » ده قربانیه اولاد بر که
 بود . منفعت افزای ایدیه . بنامیه بود و سارک سیده تعلیم ایدیه ؟ بود ، بار از الهی
 با شکر نماند کسید ، با شکر بود بر قیاس با ایدیه بیسی ؟ بود از بیت عتیقه فاصله
 ز جمیع کعبه در مکرره تعلیم بود و نظیر و فسیحی تأکید در . بود و بیت عتیقه قدر
 و ایدیه مکتب کلام : [وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْشُكًا] بر ایدیه اجموعه بر شده یعنی
 بر عبارت و قربانیه ایدیه که [لِذِكْرِ أَسْمِ اللَّهِ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَرَكَةٍ
 الْأَنْعَامِ] کذب برید - نه ایدیه انسان بهیچری او از برید الهی سنی ذکر ایدیه اجموعه
 [فَالْحُكْمُ لِلَّهِ وَاحِدٌ] ایدیه صیغه الهی را ایدیه . - ایدیه اجموعه بر شده یعنی
 کجی شکر اجموعه ده ایدیه . [فَلَا أَسْأَلُكُمْ] بنامیه آنچه اولاد - او واحد اولاد الهی -
 اسلام ایدیه - ایدیه ایدیه عبارت ایدیه ده ذکر کرد ، قربانیه شکر ایدیه را ایدیه [وَ
 بَشِيرِ الْمُحْسِنِينَ] برده او خدا صدد زده در - یا محمد : [الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ
 وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ] که الله در نیمه قلبد مبارک - جدول کعبه بانک در حال بود و صند
 یا در نفس صابر در [وَالصَّابِرِينَ عَلَى مَا أَصَابَتْهُمْ] کذب برید اصابت ایدیه ز صند

فارسه مبارک [وَالْقِيَامَةُ] نماز و نماز در [وَمَا رَزَقْنَاهُمْ
يَفْقَهُونَ] و نصیب اندیش از قدره انعام ابرار ... زکات ، صدقه و برادر ، قربانه
کرد ، اطعم ابرار .

[وَالْبَذَن] بر نه رود . - او به نهد یعنی انعام او اید و گوید بدین که
عمره انعام در در . . البدنة عن سبعة و البقرة عن سبعة . حدیث سید
و حی صغیر در در کبی بد کسبه قربانه اید که جائز از این جهت است صغیر در در حی
بعد در . [جَعَلْنَا هَالِكًا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ] از که ایموه الله شعار نه بدیده
- یعنی اله که نه شریع اندیشی رینج بنیادی است ایموه بعد نموده بدیده [لَكُمْ فِيهَا
خَيْرٌ] از که ایموه از در در . - با لاده شعار از نه فی او در در دینی و نبوی سلف
دارد . [فَاذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْهَا صَوَافٍ] بنامیه از در و حی ایموه از در
اسم الهی ذکر اید - یعنی اسم الهی ذکر اید که قربانه اید - بوسه و تم قربانه در در بنامیه
در در آباد ایموه الهی بر با غنای گردانده بوسه و لایزال که بر با خوشه اید . به یافیه
همه الهی زحیم در در . صغیر و ترویج ، کبی ایست یا ترویج اید یا غنای زحیم و الهی
خر و یا زحیم اسم الهی ذکر در . . بسم الله والله أكبر ، اللهم منك اليك . و بنامیه که
«الهی اسمیه ، الهی ال بریک ، یا الله سنده وسط» . [فَاذْكُرُوا حَبِثُ جُوبِهَا]
بنامیه با نری بر در در سینه - کر و حی صغیر . [فَكُلُوا مِنْهَا] از در از در در سینه
- یعنی در سینه رک ، بنامیه جائز از در در بعضی انعامه سینه [وَأَطِيعُوا الْقَائِمَ وَالْمُعْتَمِرَ]
تاعنا در در نه اطعم در اید . [كَذَلِكَ سَخَّرْنَا هَالِكًا لَكُمْ] از از نری نه اید
سخت اندک - او اید حیوانی بر در سینه [لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ] از نری
در ایست و یکنه با یا سکنه بر رک ، شد اید بر در . بر در میا از که اید یکنه ، بر در از که
کو هر یکنه با نری در معنیه قاری سینه مار نه نری به نری نری و الله تعالی از که

در دیکر نعمت و قدرند قدری بیایم ده الله شکر انرا بید.

سبحی الدیه عربی مقدس و دیکر که : ما فرمایم محلی قلمند . نمر ساره اولور ، ما انبیاء
ایرکنند . زیرا استماع منابه ایریه غایبه ایریه دیکر . و فرمودند نمره انانی اجماع تقدسی
ایمونه هیوانی مسدود تیردیه روحی انان دارد که از تقدیر انان که روح و نفا ایر . ار
بفرموده ، صفیه اولورده تیر انیکر صکره انانی اولورده تیر ایر . بر بر دیکر که الله
بسیار قدری تیر انیس اولورده الله الله باعدسی تقدیر ایره زن . الله .

بره ناصر شکر انانی ؛ [لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا] از دیکر نمره
نمره انانی الله ایرن - رضانه نانی اولورده . [وَلَكِنْ يَنَالُهُ الْقُوَى مِنْكُمْ] دیکر
اولورده اولورده اولورده ایر - نمره مقدس دیکر که . تقدیر الله ایره انان
و تقدیر داره انان ایره تقدیر دعوت ایره تقدیر که عند الله قبول فریده و رضانه نانی اولور .
[كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ] از دیکر بر دیکر انیکر که [لِيُكَبِّرُوا اللَّهَ
عَلَى مَا هَدَيْكُمْ] نمره در دیکر هدایت و موفقیت و دلاوی الاهی بر یو طه بکنند -
از دیکر تیر انانی بر دیکر اگر تیر اسبابی غایبه ایریه و تقدیر کیفیت ایره ایریه تقدیر هدایت
و قدرند عظمتی طایف بر یو طه بر دیکر هم تیرا هم تقدیر تقدیر ایره ایره
[وَبَشِّرِ الْحُسَيْنَ] بر دیکر مقدس دیکر که !

نیرا

إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ
• أُولَئِكَ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بَأَنَّهُمْ ظَالِمُونَ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ
الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَغْيَ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا
دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفُتَّتْ صُلُوكُهُمْ وَبِيعَ وَصَلَاتُهُمْ

وَمَا جُدُّكَ فِيهَا أَسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ
 إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ • الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَآتَوْا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ
 عَاقِبَةُ الْأُمُورِ •

فَالْمُشْرِكِينَ

خبریز اولی که **الله** ایمان بیز فرستاده مدافعه بیکه ، هر که **الله** در صانع بر خاست
 ناکوری سوز • از دیر بیری او کنیزیه قتال ایمنه ، هر که از دیر ظلم اولیده و شبهه کنه
 الله از دیر نفوذ حکمت هر حاله قادر در • از که رکن بر الله در دیر نه با بقا پس ،
 بر همه ، اول قنیه دیار رفته عیاض بریر ، الله ده ناسک برستی بر سجد و فغانی اولاسه
 اید هر حاله ناسک ، کلیل ، هاد ، ال ، سحر بر قیاسی که بر زده الله اسمی هر که در
 اولیده و البته الله کنیزیه قدرت اید ظهور قیاسی ، شبهه بیده که الله هر چه قوتی ، هر چه
 • از که سایه کنیزیه از دیر مقام افتاده کنیزیه ک نازی قیاسی ، ز طاقی دیر در ،
 مدون اید و منکره نهی اید در ، بونوه امری عاقبتی ده صرف الله عا در •

[إِنْ اللَّهُ] مضمون که الله [يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا] ایمان بیز دیر مدافعه
 اید ... مؤمنان دیر در نفوذی دیر اید ، بار عیاض بالاد سولندگی از دیر الله بولند
 و عیاض نعم قیاس اید دایره جلی اولاده دیر در فارسی مدافعه بر همه صورت مدافعه پسند
 [إِنْ اللَّهُ لَا يَحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ] شبهه بیده که الله هیچ بر خاسته ، ناکوری کوری
 سوز - یعنی امانت فحاش ، نفوذ ناکوری اید در هیچ بر بی سوز ، جمیع دیر مدافعه اید

بالتس فعدیه همه در . اوندایمویه :

[اُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَالُونَ] مَقَاتِلُ اَوْلَانِهِمْ اِذَا هُمْ دِرْبِدُ - فَانَّهُ طَارِطُ فَرْطَنَةِ قَتَالِ

مدرسه فالانه مؤمنه اوزره فارشی عرب و قتاله مازده قیندیر . [بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا]

هونده ظلم اولندیر - رسول الله واصحابه سَکَرُ اِذَا اَبِیْوَرْدُ . اصحاب کیمی ضرب اولونسه

کیمی بار اولونسه به حاله و صیرر ، عید الصلاة والسلامه ظلم ایدرورد . « صبراییز ، هونده قتل

ایراد اولونادم ، بیوردوردی ، نهایت هجرت انبیر ، برایت نازل اولور که قتاله مقننه ایلک نازل

اوله ایتد . اسوره بقره ده « قَاتِلُوا الَّذِیْنَ یُقَاتِلُوْکُمْ » . [وَاَنَّ اللّٰهَ عَلٰی

نَصْرِہِمْ لَقَدِیْرٌ] و سبیه یومہ که الله اوزره ، اولوندره نفدت ایتد ، مظفریتمه البه فادر

هونده فادرور . - بنایمیه طارر هونده ، مؤمنان ناصول مقاتله ایدر بیدر کیمی سبیه یومہ یومہ یومہ

[الَّذِیْنَ] اذینلرکه [اُخْرِجُوا مِنْ دِیَارِہِمْ وَاَمْوَالِہِمْ بِغَیْرِ حَقٍّ

اِلَّا اَنْ یَقُوْلُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ] ربنا الله دیرلرکه باسقه ربنا الله فخریه مالدننه و دیرلرکه

بنیمیه بیفادیرد [وَلَوْ لَا دَفَعَ اللّٰهُ النَّاسَ بَعْضُہُمْ بِبَعْضٍ] و اگر الله ناس

بیشنی بپسید دفع ایتد ایدر - بنایمیه طارر ، مظفری ، طارر عاردر ، حالدره

مؤندله دفع انیمیه اولاسیدی [لَخَدِیْمَتٌ صَوَامِعُ وَبِیْعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ

یَذْکُرْفِہَا اَسْمُ اللّٰهِ کَثِیْرًا] صومعه ، بیدر ، صالونر و ایتد اسم الله هونده

اولناه بیدر بیفادیرد - نه یکم اولدیم با یلما یایه یورد و الحار کورد و لکده در . صومعه

اسائیه سیوری ، مرتفع بنا و یکدر که اسلامده اول نصاری ایتدینک ناستلرینه و صابنه

صوفیدینک زادیلرینه ایتدله ایدیرد . صومعه بیدر که ازانه یورد اولانه ناستلرینه و دیرلرکه

فقط بورداده مار نصاریلک ناستلری و یا صابنه نیک زادیلریدر . بیدر ، نصاری عاردر

اولانه کلیمه و یکدر . صلات . بورداده عید انیمیه صله معربیده که یوردیرک نماز لاهی ، یقین

ماوراء و یکدر . کورد و یورد و یکدر ، ایتد اسم الله کثیراً ذکر ایدر اولاسید و صیف اولدیرکه

رنده ایکی کتہ دارد. برسی اسلام عبارتند اسم الیه و هر دو ذکر ایدیمی مقصود اصلی از این
تفسیر، ایکنی ده ذکر اینک دفعه اصلی اولاد ذکر الیه عدد اول با سعه مقصود در استعمال
اولن دفعه اشارت.

صلی، الله، و بنده اولاد و بناد و ذکر دفعه سوره انچه اسم الیه ایمان عرب صود و صلی
و بر سه ایدی ناستند و ز او بر، کثیر و دور و در حینه الله اسمی کثیر ذکر ایدیمه کثیر و نوبه
لعدم اولاد و، زین ذکر تقدیمی هیچ بر نی بر افتاد، سوره بقده ده کیدی اولاد و از ده اولاد
اولاد و، نوبه بزرگ محفوظی و سلامتی مدافعه و مناسبه. اولاد و نوبه بزرگ
حمایتی استبدان ایدیه اسلام و مدافعه اولاد و نوبه. [وَلْيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ] و
والیه الله، اولاد و نوبه ایدی مقصود و. — الله قدرت دین و قدرت و کید. ز بر اولاد و
افتدایه به تقویه ایدی کید اولاد و مقصود و حصول اجموعه اراده الیه و تقوی عبود الیه
جزیه سعه اولاد و نوبه اولاد و جزیه بری طرف اید سید و اراده الیه و ایمان به سید
اولاد اعتبار به قدرت کید. اولاد اجموعه مؤمنه مدافعه و مدایه الله تقا، نصرت و تقوی
تقوی اولاد و نوبه، یعنی عیال و نوبه و ربط اید. [إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ] و
مکنه که الله هیچ شبهه نوبه، عزیز و. — نصرت اید اجموعه بزرگ. و نصرت ایدی بزرگ
و غیر منسوب.

[الَّذِينَ] اولاد و. — ایدیه و نصرت. که [إِنْ مَكَانَهُمْ فِي الْأَرْضِ]
بنا اولاد و ارضه نموده ایدیه. — یعنی مقام افتاد و کیدیه، اجرای حکومت ایدیه و نصرت
[أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ] نماز و انعام و زکات و اطاعت ایدیه [وَأَمَرُوا
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ] امر بالمعروف و نهی عن المنکر بایدار. — سید
سید طایفه همه سیدله امر، نامزد و، عید کیدیه، رد و سید و نهی ایدیه. — موقع افتاد
کیدیه اولاد و نوبه بزرگ، دینیه، عدالت و اخلاق ایدیه اولاد و نوبه اولاد و. — الحقیقه صفای ایدیه

بریدارندرد. مَیْنِ [وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ] در.

وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ
 • وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ • وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَى
 فَأَمَلَتْ لِلْكَافِرِينَ شِمًا أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَجِيرِ • فَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ
 أَهْلُهَا كُنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَبُرُّ مَعَمَلَةٌ وَقَصِيرِ
 مَشِيدِ • أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا
 أَوْ أَذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي
 الصُّدُورِ • وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنْ يَوْمًا
 عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ • وَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ أَمَلَتْ لَهَا
 وَهِيَ ظَالِمَةٌ شِمًا أَخَذْنَاهَا وَآلِيَ الْمَصِيرِ •

مَال شَرِيفِي

وَأَكْرَمِي تَكْذِيبِ اِبْرَاهِيمَ اِيْمِه اَوَّلِ اَوْرَدِه اَوَّلِ قَوْمِ نُوحِ دِه تَكْذِيبِ اِيْمِدِ ، عَادِدِه ، ثَمُودِه
 • قَوْمِ اِبْرَاهِيمِ دِه قَوْمِ لُوطِ دِه • اصْحَابِ مَدْيَنِ دِه ، مُوسَى دِه تَكْذِيبِ اَوَّلِدِ ، بَهْرِه اَوَّلِ اَوْرَدِه
 بِرِصْلَتِ دِيرِدِم ، صَدْرِه دِه كَنْدِرِي مُوَدَّتِ اَلْبُورِدِم ، نَاصِلِ اَوَّلِي اَوْدَتِ بَنِمِ اَنَارِم ؟ • اَوْتِ
 بَنِمِ مَلَكْتِدِ دَارِدِي كِه بِزِ اَوْرَدِي قَلَمِ اِيْمَتِدِه رَكْتِه هَلَوِ اِيْنَكِ دِه سَمَدِي اَوْرَدِ اَمْدِرِيْنِدِه اَوْرَدِيْنِه مَوَكْسِه
 اِيْ اِيْمِسْتِ ، هَمِ بَنِمِ مَلَكْتِ قَوْمِ دِشِدِ كَوْنَتِ • يَا اَوْرَدِه ، نَبِيْ بِرِ سِيْدِ اِيْمِ دِرْدِرْدِ كَنْدِرِي اِيْمِ قَلَمْتِدِه
 سَبِ اَوْرَدِ اِيْمِ قَلَمِ دِشْتِمِ لَرِيْ سَبِ اَوْرَدِ اِيْمِ قَلَمِ دِشْتِمِ لَرِيْ سَبِ اَوْرَدِ اِيْمِ قَلَمِ دِشْتِمِ لَرِيْ
 وَكَلَمِه سِيْ لَرْدِه كَلَمِتِدِ كَوْرِدِه • بَرْدِه سَنَدِه عَجْدِ عَذَابِ اِيْمِه يَوْرِدِ ، اِيْمِه اِيْمِه ، دَعْدِه عَذَابِ اِيْمِه

برونکه برابر ربك عنده بگویم زك عباد حق بزرگه بگویم • ظلم انكده لركه
 كنديزده ملت و برديكم بخ مكلت داردی كه به اونی طومسه آید برستم . برتوه افتاده نایات
 بدار •

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ • قَالَتِ الَّذِينَ آمَنُوا وَ
 عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ • وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي
 آيَاتِنَا مُعَاجِرِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْحَجَرِ •

تالاشدین

دی که : ای او برتوه انشد : به منده آنچه آیه اهلانا به برتوریم • ای دی ایمانه ای دی
 صالح ایسه بایاند . اندر ایوه هم بر مغفرت دار هم بر رزقه کریم • ایندی حقده
 عاجز دل ایوه قرآن ایسه ایته اندر اصحاب مجیم •

بردی دی دانه نقیب ایته . زیرا :

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ
 فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
 حَكِيمٌ • لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
 وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ • وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ

أَمِنُوا إِلَىٰ الصِّرَاطِ مُسْتَقِيمٍ • وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ
حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ •

آل شریفین

هم بن سنده اول نه بر رسول و نه بر بنی کوندر سه کله بر حق نور و حق رت سینه اندک
انچه بنه بر القابایسه اولاسیه ، بوندک اوزر بنه الله سینه اندک القایه کنی در حال نسخ ایزده
صکره الله ، آید بنی مکملر و الله علیده فزیده • سوندک ایزده که سینه اندک القایه کنی
قایدی قای اولار و قیدزده بر سه بر نلار ایزده بر قته قیدلر و چون اولار اولار
بر سینه ایمینه و در • بده کندی بنه علم و بر سیه اولار اولار و حق رت سینه صکره اولار
بلیسند و اولار ایمانه ایستند و قیدلر اولار صایفی و بر سه و چون الله ایمانه ایزده طوری
بر چهاره بر هیفاری • اولار ایزده کندی بنه اوسعت بغته کلجیه و با عقیقیم بوندک عذابی
کلجیه فزیده اوزده بر سینه ایمینه قایله کیدر •

[وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ] سنده اول نه بر رسول
نور بر بنی با سینه بر حاله کوندر سه • برایت رسول ایزده سینه سنانزده و نه اولار بنی افکار
ایتمده • سینه رسولده اعم اولار بنی افکار ایمه یعنی حدیثده نقل ایدلر و در عز و در
شهر اولر بغته کوره رسول ، کندی بنه اولار و بنیه مأمور بولاند • بنی ایسه بنیه مأمور اولر
اولاسیه و می اولاند • بنار میله کور رسول بنیه ، کندی رسول و کور • فقط معلوم که عام خاصه
مقابله ذکر اولر بنی زمانه اولر حاله مادیسه مصروف اولر • بولارده ده بنی رسوله مقابل ذکر الیه
بر لند بنیه رسول اولار ایمه یعنی بنیه مأمور ایزده بنی نقل ایدلر اتفاقا ایمه • حال بولار ایدلر بنیه

۱. ال فعلی آید و نه فعلی اتمده در. بنیض نامور ای بریند ایسه ایال ایسه اولی صلا
 برنک ایجه دینمده که رسول ایسه تعالایک نای دعوت ایدک اوزده یعنی برینمده کوزدگی
 مرا کلد. بنی ایسه بوه دایجه برینمده ایجه کوزدینه سالد. نه کیم بنی ایدک ایجه
 لب شیت سالی نقره ایجه کوزدینه سالد. لکه بوه ده سوله بر ایدک اوزده. اسماعیل
 علیه السلام مقده «وکان رسولاً نبیا» بوردید. بنارمه لهم بنی لهم بورد. حال کوزدینه
 ایدک حضرت ایدک شیت ایدک کوزدینه سالد. بوه بوه ایدک ده کوزدینه بنی نایه شیت شیت
 ایدک کوزدینه سالد. بوردید. رسول. بوردید و بنی و بنی ایدک اوزده. بنی ایسه کتابی اولی ایدک
 نقره ایسه ایسه اسماعیل علیه السلام ایدک مقده بر نقره و بنی ایدک اوزده. ایدک ایدک
 طوفوسی ایدک نقره. «ارسلنا» فذلک تعلقه کلهم: بونی «قلنا سیدنا و ربنا»
 قبیلده اوزده «وما ارسلنا من قبلك من رسول ولا انبا تا من بنی» نقره ایدک اوزده ایدک
 یعنی سنده اول باقیه مالد نه بر رسول ایدک نه بر بنی ایدک اوزده [إلا] ایجه. ایدک ایدک
 [إِذَا تَمَتَّي] نقره ایته بند. نمینک اساسی کوزدک اوزده ایته بنی شیت نفس و بنی ایدک
 ایدک. و بنی نفس ماصلا اوزده صورت ایسه و بنی ایدک کوزدینه سالد. ایدک ایدک
 صول نه سالد. بوه نقره ایدک کوزدینه سالد. و ایدک ایدک نقره ایدک نقره ایدک
 و صالک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک
 بوردید. سوله مالد. بنی. ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک
 ایدک «انا» ده ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک
 بوردید ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک
 بوردید. ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک
 ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک
 «وما یطلق عن الهوی از هوالا وحی یوحی» ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک
 ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک ایدک

اینکه بر این سیاه فایزید ، با شرفی شود طور سوره فی در سول بر حسب السیه تمیزه بوند یعنی وقت
 [اَلْقَى الشَّيْطَانُ فِيْ اُخْنِيَّتِهِ] این سوره سیاه الفاتات بایار - همه ادبیات شبهه زنا بیهوده
 اینه ، هواد ضاله ، احسانه کده ، عالی قانان ، در مدح که پیغمبر در عصمت ، یعنی روحی جنتی در
 برتره اعتبار و کت ایندی زمانه فضا ، مکملند . [فَيَنْسُخُ اللهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ] اوند ازین
 الله ، سطلاند الفاسخ نسخ اید - انزال اید [ثُمَّ يَكْتُبُ اللهُ اٰيَاتِهِ] مکرده در الله
 ارانیدی مکملند - . هیچ بر دهمد روی فایز اولیه صبه ، فضا اعتدالی بولونیه صبه صورت
 فوئندید - . برارده « ثم » زمانه دحل ، برتره ، زافوا بجهت - . چون اعطام ، نسخه اعلا
 مرتبه در - . [وَاَللهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ] والله ، یکانه علیم ، یکانه حاکم - . هر شی
 مفید بیه اراد یعنی کج سطلاند الفاسخ در بیدر و در یار یعنی مکتد یار یعنی کج پیغمبر در بیدر
 ایندی سطلاند الفاسخ مکرده را ریتدسی و از نسخ اید در صورت ارانیدی اعطام امبی در بیدر در
 شریک :

بر [لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ] سطلاند الفاسخ [فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِيْ
 قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوْبُهُمْ] فیدر در مره اراندر فیدر دقانی براندر
 برتنه یعنی فایز مکرده رحمت و عذاب باموه بجهت - زیرا بر این سوره فایز دخی برتنه
 طراندید . [وَاِنَّ الظَّالِمِيْنَ لَفِيْ شِقَاقٍ بَعِيْدٍ] و حقیقه اراندر از الله بر شقاق
 ایمند در - . ارادی در الله ایفیدر التیام قبول این . هر دی بر این اید مکرده از انقدر
 عدالت شدید و مخالفت نامه ایمند در - . [وَلِيَعْلَمَ الَّذِيْنَ اَوْتُوا الْعِلْمَ] برده علم در بیه
 اراندر سونی بلیسند بجهت که [اِنَّهٗ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ] و حقیقه مکرده ، بکند - .
 قرآنه ریا ادنی اعطام ربه طرند نزلد - . یعنی پیغمبر بر اینه تعقیب ایندی وقت سطلاند
 الفاسخ اعطام براندهای ریا اراندر از انوب در آیات الله اعطام ایمند ایری و ای اینه نیک
 فرق اولاندری و از وقت اول علم قرآنه و بر این بخت و رسالت صه طرف الله همه و ثابت از برقی

بدین روی . فقط الله حکمید ایدر باید که هر کس بپسند [فَيُؤْمِنُوا بِهِ] ده
 اول - افرانه دبا اطمینان - ایمان بپسند [فَتَحَبَّتْ لَهُ قُلُوبُهُمْ] باز هم بدین
 ارمایه ارسد - [وَأَنَّ اللَّهَ لَهَادِي الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ] و سبب بر که
 الله ایمان ایزد ابه بر طوری بود هارید - بر آید که زاری غرضه ایدر درسی ایدر در راه
 ادرینه دار بر سوز دارد - اوند ایمان را بجمعه سوره بانه .

[وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرَّةٍ مِنْهُ] - آیه .

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ يَخْلُقُ بَيْنَهُمْ قَالَتِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ • وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
 مُهِينٌ • وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُلُوا أَوْمَاتُوا لِيَرْزُقْنَهُمُ اللَّهُ
 رِزْقًا حَسَنًا وَأَنَّ اللَّهَ لَهُمْ خَيْرُ الرَّازِقِينَ • لِيَدْخِلْنَهُمْ مُدْخَلَ بَرِضُونَهُ
 وَأَنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ • ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ
 لِيُضْرَبَهُ اللَّهُ ^{بِأَنَّهُ} إِنْ اللَّهُ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ • ذَلِكَ بَانَ اللَّهُ يُوجِبُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوجِبُ
 النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ • ذَلِكَ بَانَ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ
 مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ •

آل شریف

ملك اذکوه بر الاله - بندر حکمی در - آیت ایمان ایدر عالم ایست ایمان ایدر
 نعیم جنت در • لایزال ایدر آیدین - بالا درجه ایدر ایدر ایست برده مرید عذاب
 دارد • الله بولند که ایدر ده مکره حق ایدر دبا ایدر ایدر ابه الله ایدر محقق

کوزل بر رزوه ابرار رزوه ایدر هکند. و هیژله الله البه رزوه دینک ال خیر لیس ادر. • او
 البه ادری هوسوز ادره هکند بر محمد قوی هکند. و هیژله الله غایت علیم، غایت علیم. • بر یو
 برده هکیم کندی ایدیه عقوبه مثلیه مقابل ایدر ده هکوره یه ادرینه بنی ادرسه البه الله ادر
 نصرت ایدر. • هیژله الله عفوی هوره. منفردی هکند. • هیژله الله، کیم یی کوند و زکیم
 صوفاء، کوند و زی ده کیم یی ایدیه صوفاء. و الله، سمیع. • هیژله الله، ایدیه ایدیه
 ادرک ادرینه باسقه و موت ایدیه باسقه باطلر. و الله، ایدیه باسقه باطلر. • ایدیه برون.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتَصْبِغُ الْأَرْضَ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ
 خَبِيرٌ • لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ •
 أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ
 السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَّؤُوفٌ رَحِيمٌ • وَهُوَ
 الَّذِي أَخْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ •

هال شریفی

کور رکی الله، سادیه بر صوابیه بر کله ادره یم یسید ادره بر یو. • هیقت الله هیقت
 بر خیر. • کورده کی و برده کی لیب ادره. • هیقت الله، همدار لیه به باسقه فنی ایدیه ادر
 • کور رکی الله، هیقت بونوه برده کیدر زن ایموه سوزیدر، سادی ده ادری ادرینه
 برده دوسکده طونزیدر، هیقت الله، اننده هوره. • ایدیه بر هیقت. • سزه هبانی دیر
 ادر، هکوره سزی ادرده. • هکوره سزی یه دیر یسید، هیقت انانه هوره نانکوره. •

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُونَكَ فِي الْأَمْرِ
وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٍ • وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلْ اللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ • اللَّهُ يُحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ
• أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ
عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرٌ • وَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ
بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ • وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ كِتَابِنَا تَعْرِفُونَ
فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ
آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ كُفِرْتُمْ مِنْ ذَلِكَ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ •

مال شریفی

بہ دعواتِ اجمیہ بہ عبارتِ بولی یا میسز در کہ او خداوند عابد لرید ، بنا بر عید ارده
اصدا سازد انجہ سبدر در بکر دعوت ابی ، چونکہ سہ صراحتہ کونورہ طوفی بر بول او ز رز بہک
• داکر سہ مجار لہ ابرار سہ رو کہ : نہ یا پور سہ کنہ اللہ یک اصلا بلید • و مخالف اب و ب
لہ رفیز سید مقندہ نبات کرنی اللہ آرا لہ علانی دیر • جب • باین سید کہ اللہ کر کہ
بریدہ نہ دار سہ بلید ، محفہ او بہ کتابہ در ، لہر حالہ ار اللہ کورہ قولاید • او را اللہ فار
اریدہ بر سبہ طوفی بلید کہ او را او بر بہ زمانہ انبیرہ رو دارید بر سنی کہ اولیابہ لہدیہ بصیح بر علم بویہ
لہ لہ ایہ بار ریحی بوند • کذب بریہ فارسی آیند بر بہر جہ او لہرہ او قولیدنی زمانہ رہ او
افز لہ بوز لہرہ سکر کدرنی طاب سہک ، صا رہا ہ فاسد زہ آیند بر نہ لہرہ ایہ صا لہرہ بویہ
بی او لہرہ ، رو کہ : سکر سہ او نہ دہا سہ ار لانی ہند و برہ ہم می ؛ آنسہ ، اللہ او فی کفر ایہ نہ

و در برورد و ذکر اوست تا عبادت •

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاستَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ • مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ • اللَّهُ يَصْطَلِي الْمَلَائِكَةَ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ • يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ •

آل شریفی

ای انسانها! رسول خدا را بپندارید، شما را که ای نژاده دین، همبختان او که از سوی او
بافتن طایفه قریش بر سینه باران سازد، همبختان او که طایفه یهود را برید، و سحاب سینه او خرد
برشی فایده ای از او در نزد فرشتگان باز نماند، طالب در ضعیف را طلب دهد • الهی قدرتی که
کمی تقدیر آید و مدبر، همبخت الهی، بیایان قوی، بیایان عزیز • الهی هم ملائکه را رسول
سودر هم انسان را، همبخت الهی بیایان سمیع، بیایان بصیر • همبخت او که در نزد او هر که
بپرسد و در نزد او بپرسد الهی ارجاع از خود •

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ • وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمِيكٌ

الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ •

مآل شریفی

اولاد برتوبه ایمانہ اینک ، رکوع اینک ، سجدہ اینک ، رکبہ فرمودہ اینک ، خدایتدیک
 نوح ہولہ بیدکن • واللہ اگرندہ حمد چارید مجاہدہ ایدیک ، سجدہ سجدہ ، اوزیکندہ
 دینہ بر صبح رہ بر کلمہ دی ، ہارک بابا کز ابراہیم ملتہ ، برتوبہ اول و برتوبہ سہ مسلمانہ
 اسمی اد - اللہ - طافی کہ پیغمبر سہ قاضی شہادہ سوسہ ، سجدہ برتوبہ اسنہ قاضی
 شہادہ اولکن ، ہارک نمازی قیلک ، زلاتی دیک ، واللہ صیفی طوتونکہ کہ سولہ اولہ ،
 ارتوبہ نکونل مولی ، نکونل نصیر •

[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا] - یعنی رکوع و سجدہ اید نماز
 قیلکہ . ذکر ابرارینہ کورہ اول اسلامہ برایت نماز اول پنجہ قدر نماز رکوع ، لہ سجدہ
 بایار کردہ ، برایت ابر ایلینہ صحرار ایلندہ . سوما لہ برارہ کی سجدہ ، سجدہ ندرت دکل
 صلاہ رہ . فقط امام شافعی حضرتہ برایتہ رہ سجدہ ندرتک زدنہ قائل اولندہ .
 [وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ] رکبہ عبارت ایدک - یعنی رکوع و سجدہ رکبہ عبارت قصد
 دیندہ بایکند . برہ بالک نماز اید وظیفہ رکبہ بیتکینہ ذاہب اولابوبہ امر اولناہ ذکر عبارتک
 بایکند ، ہم بائفہ نہ دکل ، انجہ رکبہ بایکند [وَافْعَلُوا الْخَيْرَ] و خدایتدیکند -
 نماز در کعبادتہ ماعدا برہ لہا بسکند رہ خدای اولانی محمد ابرہب نوافل طاعات ، صلاہم ،

طرح افنداده ، نامه نفقت و الهی مخدوفانه شفت کج کو بکند به بدی های غیری بایک
 [لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ] که فلاح آید اید بیکند . - یعنی بزرگی با بقدر عملدین کوده نه
 فدا کند قلمی اولدیفه حکم اینکسیه امید بید بیکند . هرکه اصل فلاح ، فضل الهیه .
 فقط « لا يزال العبد يتقرب الى التوافل » حدیث قدسی مضمونی اورد . الله تقیده بایک
 فرائض ابر کل ، اورد منظم اولده نوافل اورد . « و افعلوا الخير » اورد به الخاصه مضمونی
 اشعار اید . رب اقص [و جاهدوا في الله حق جهادهم] الله افرزده عقیده اید اید
 اید - جهاد ، دشمن دانه ده برتره و معنی صرف ایستد که اید شمر . برسی خاصه دشمن اید
 مجاهد . برسی شیطان اید مجاهد . برسی ده نفس اید مجاهد . بعضی بر اید جهاد اید
 اولکیده . دیمه ، بعضی ده هوا نفس مجاهد . دیمه ، فقط اول اولده اید شمر افرزده
 شاهر اید . و بر شمول حقیقت اید مجازک معنی قبایله کل مجاهد . مضمونک بالذات شموله
 شبه برده که مجاهد مفاخره اید . نه کم روایت اولونور که حضرت صبه برایتی اید شمر
 درمید که آرام ، الله افرزده جهاد اید . و حال بر که بر قلم و دیمه بر اید . الله . صوره الله
 افرزده جهادک حقیه صبه را فدا ده مقارنه بر اید شمر حقیقتی ، اغراضه فاسد و ده استطاعت
 نبسته تقصیر و تطایر عالم اید .

[هُوَ أَجْتَبَاكُمْ] اوردن اعتبار اید - یعنی ای محمدی ، دشمنیه فاری
 جهاد ایدیه سدی الله کندسی سید [و مَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ]
 و سدی اورد ریزه . ریزه هیچ بر حرج ، یعنی بر تفصیه بایاری - یعنی نه اید بای ریزه
 تالیفی روح اید مشاب فیدی (سوره بقره نکه افریه بانه) . دگر دیند کج اید ، جلیان بر
 تمیل ایدری . لکده افلا ریزه ، امتیاضه ، سفینه کوره ، رفعت و برود . سدا اید
 نماز قید باند اوردینه ، اولوره باند اید اید فیده ساعده اید ، نور اید کوسد
 جهادی ده استطاعت اید مشاب فید . [مِثْلَ آبٍ يُسْفِكُ بِهِ رَبِّي رِجْسَ الْكَافِرِينَ] که با آب اید اید
 مکنی

[هُوَ سَمِيَّاكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا] بونده اول و بونده سز به سیمیه سنی
 سیمیه ایته - یعنی کرک بوندانه درک هفده ابراهیم واسمه ایله «ومن ذریتنا امة مسلمة»
 رعاسنده اولدینی کبی ماضیه سز به سیمیه سنی الله مانتد [لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ]
 که رسول سز به سیمیه ایله [وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ] سز به بوندانه سز به سیمیه
 اولدکن - یعنی هفده بجاده نک ، ریانتک ، سیمیه ناصد اولدینی بوندانه سز به سیمیه
 همد سیمیه بوندانه سز به سیمیه اولدکن ایله سز به بوندانه سز به سیمیه اولدکن
 اولدکن .

[فَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ] بنامیه نازد رست قیلد و زلفی درین
 [وَأَعْتَصِمُوا بِاللهِ] داله سز به [هُوَ مَوْلَاكُمْ] که سولان اولد . ایته
 کوره همد ولی الامرین اندی دیر همد انیز سیمیه ایله . [فَنِعْمَ الْمَوْلَى
 وَنِعْمَ النَّصِيرُ] اولد که سول ولی و که سول نصیر .

سورة المائدة

ایته سوره سی بلا خلاف کله در . آنجه . حتی اذا اخذنا متریفهم . ال . مبلو .
 قول کریمی استنا ایله .

آیتدی - کوفیه بوندانه سز به سیمیه ایله .

کهری - بیه سز به سیمیه .

وفی - رت بیه سز به سیمیه .

فاصدی - ن ، م وفی .

سز به سیمیه و سز به سیمیه ایله سز به سیمیه ایله سز به سیمیه ایله .

رسول الله صلى الله عليه وسلم حضرت زینہ رحمی نازل اولدیفی زمانه بنه یانده آری دیر جیسی کی برکت
 ایشیدیردک . برکونه اندرینہ رحمی نازل اولدی . برسات بکدرک . دیکسه ایشیدیردک و صهاره بیدیر
 دد نوبه الدین قالیدیردک « اللهم زدنا ولا تنقصنا واکرمنا ولا تهنا واعطنا ولا تحرمنا واثرا
 ولا تؤثر علينا وارض عنا وارضنا » بیه دعا ایندی . سورده ده « بیا اوده آیت ایشیدیردک که بوزر افامه
 ایدیه جنه کیده بکدر » دیردک « قد افلح المؤمنون » بیه اوده آیت قرأت بیدیردک .
 بر سورده مذک باشد اولدی سورده مذک آفرنده کی مناسب ده کی هر در . زیرا اولاده
 « یا ایها الذین امنوا ارکعوا واسجدوا واعبدوا ربکم وافعلوا الخير لعلکم تفلحون » خطاب بیه دیریه
 ندع ایدیردک برادره تمقده ایدیردک . ارا بیه ارا بیه مقام دیریه . بیه بیه وصف ایدیه
 باشد نموده . سو بیکر :

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ • الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ • وَالَّذِينَ هُمْ
 عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ • وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ • وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ
 حَافِظُونَ • إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ •
 فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ • وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَائِهِمْ
 وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ • وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ • أُولَٰئِكَ هُمُ
 الْوَارِثُونَ • الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ •

مال شریفی

صفت ندع بورد اولدیردک • که اندر نازل رزه فموسو بیدیردک • اندر که بیهوده ایشیه

بوسه لاف با نماز • اوز که زکات و صدقه اجموعه جایبند • دارند که عذرهای خود در
 آنچه زود برین دکنه برین ملک اولاد جاریه فارسی سنتی ، چون بوزلوم اولو نماز
 بکمرده بودند اوستی آراسه ایسته آرتنه اوز حد آشاخرد • دارند که اساندریه و عذرین
 رعایت • در • اوز که نماز برین اوزین محاطی ایدر • ایسته بوزد • اودایر •
 که فردوسه دارن اراجمه ، اوده خنده قاله بقدر •

[قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ] حقیقت فلاح برود اوسند - فلاح ، مراد
 فلاح بولقد • فلاح بقا و بیه در تعریف ایستد •

افلاح ، فلاح نائل قیامه سنان کجی کجی فلاح کرد • یعنی بزم بقید عز و فلاح
 بولحه سنان در کجی که قرآنه عمریند بومشاره دارد اولسد • برارده الله تبارک و تعالی جامع
 اولاد کیمه را جمیع فلاح محقق و ملون بشید بوبور بقده و در بوبور سقده اولیسی ایمانده •
 (ایمانک تعریف و تفسیر مقده سوره بقده ده تفصیلات کجی باقی) •

انجیلی سوره : [الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ] که اوز نماز لایه
 خاشعند • - فتوح ، بپندد عز و ، رکت کجی قلب فلاحند اولوه اوز • تعریف ایستد ،
 بپندد ده سکوه و زک التفات کجی جوار فلاحند کوسند • طوع و سی فتوح ، اصلی قیده
 تفه قری برنده اولوه اوز • یکسی در جامد • قلبه تقویه ایدیه جهتی : غفلت و جدل باقی
 فایستده کنده کو یو کللی کوسند • یک نفسی ارمقه سرزد ایندیه • جد و ادب تفهیده باقیه خاطر
 التفات ایتمه جد صورته قیده صولک در بر صافی صی در یاسید • ظاهر تقویه ایدیه جهتی ده :
 اعضای برنده بر صولک تفه قری بر سکوه رکت حاصل اولی و کوز لایه ارکده ، سجد • موصفه باقی
 صانع صولک ، تره بول التفات ایتمید • بناریمه فتوح اصلی ، نمازک سر طرند اولاد فیک کایده
 تفه طراق ده نمازک آداب و کمال عبادت دارد • حسنه دانه سیدیده رایت اولدیفه کوره •

مقدوره الله و مقدوره مبارک ، و طالعه ، و لایله ، و ماوریه و منی اما سجد میسندند . عهده کریم الله
و پیغمبر و کرمه فارسی اولاد مفادلات و فیه ان شاء الله .

[وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يَحْفَظُونَ] و اندر نماز را از ربه حفظه
ایر . — امانات الهیه میسندند اولاد فرقه نماز ربه فوت اتیمه و با السبح با تمامه اجموت
را تا کوزه بر کرده و قتی دقتی سراط و آرای اید فیه در ام ایر و نماز ربه حافظه اتمه اجموت
بما سجد ایر . [أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثِينَ] ایسته اندر . یعنی بود صفی نماز اولاد
مُسند . در آنچه او داند . تلك الجنة التي نورث من عباده ما من كان تقيا . « ان الارض
یرثها عبادي الصالحون » آید و بیاه ابناء براء صبر و ارمه لایله [الَّذِينَ يَرْتُونَ
الْفِزْدَوْسَ] که زرد در است اوله میسند [هُم فِيهَا خَالِدُونَ] از ربه خلد فیه میسند .
— بسفدی زردس ، حبسه ساجه دیار و بجهت ربه در ربه میسند . رسول اکرم صلی الله علیه
و سلمه ابو موسی الاشعری رضی الله عنه روایت میسند که « زردس ، مفسوره و نماز ، انما ربنا رب
دارد . » ابوانه رضی الله عنه روایت میسند : « الله زردس ایسته بیده ، جزم او خلد
اعلا سجد . اول زردس ، عرکه فیه قس ایسته در . »

بر صورت مسود ان شاء الله اوصاف بیاضه و سرکه فایده تقالید صف و زردی در صورت
و آفرند همه اوله یعنی اخلاصه اجموت علی العموم ان شاء الله خلد فیه بدائی و طور در لور . فطره
کیمه اوله یعنی تقیات و مخلوق فطره ربه اندر . کوسه و کیمه بیدر که :

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ • ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً
فَإِنْ قَرَأْ مِنْ كِتَابٍ • ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً
فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا
آخَرَ فَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ • ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ •

ایسته انسانه ربه خلقنده اولایوید چامورده حیرتوب حیفایمسه بسلا دریا ایدمکه
 بوسره ایدک انسانه اولایه آدمک خله اولدنی و بناریمه انسانه جنسک. انسانه مضمونک ایلک
 بامدنی ربه اولقد هیچ انسانه تمجید سوره رعد. بعضدی بوراره «طیبه» آدمک ارسید.
 ریمه، بعضدی دره سلا دره مراد، آدمک ریمه ایدر. ایسی دره خدن خلدور. زیرا آدم انسانه
 «لقد خلقنا الانسان» دره رعد. ایتک خلدی برسدلنک آدمک اول اولسید. حتی برسم
 سفیه، ایه عباس، مکره، قتاده و فغانه نقل ایدرکی رعد بوراره «الانسان» ی آدم ریمه
 نفس ایتد، لای عهد محل ایدمدر. کرم حقیقک نخاری جنس اولسید. سایه کلام دره
 بونی مقید. نه کیم ابرالسعود ریمه که الانسان ایدر مراد، جنس دره معنی تور. باده
 انسانه جنس آدمک خلقی زمانه جنس دره بسلا دره خله ایهالی ایدر ایتک. اید. بیا فیه عهد ایدنی
 تقدیر دره و معنی لازم کلید.

دیک که خالنه نسا اولایوید دره اصطفا ایدر بسلا حیفایمسه و انسان ایتد اولدور
 خله ایدمدر. سوره مجده «حما مسنون» یولنه کیمسه، صوره بالیعه و نیامسه اولایه بومور
 سلا سی خوالدیه رانیده دره قید ایتدکی رعد برانیم سفینه ایضا فیه نقل انلره خلدور
 عضویت انسانیه ایدک نقل ایه موارد ایدر قابل تصور دره بومور چامورده حیرتیمه حیفایمسه سوار
 و یا بنایه و یا حیوانیه دره. نه کیم سلا، نطفه دره تکره ایتدکی غذا موار ایدر دره تفسیر ایدمکه
 بر معنی ایدر آیت، ساره آدم و یا آدم زمانه جنس متمازه اولقد فالایوب لور دره طوفیه طوفی
 اولور. زیرا موارد ایدر دره لوانه عضویت انسانیه خله ایدرکی برصورت انسانه خلقنده بو
 مرادک بالاصطفا برنشائیک سیدر. برایه لور انتفیج ایدک انسانه مار خلقتی
 اولایه جمیه بر دیل اولور. آنچه صورتی کساندره بومور انسانه نطفه سید سوره اولایه بریه
 ایدمکه لطفم و تمیل اولدنی فنده بونی انسانه بنه و لعا اول دریمسه اولایه تکره حیوانیه نطفه براری
 اولور دره ملائکه ایدک عزیز کور رور. حال برکه ایدک انسانه بار ایدمدر بوی بر ملائکه بوند.

من ماء مهين « منقوشه حقیقه بر سواد سی اولاد نفقه ده تناسل طریقہ بارادیر و دیگر سواد
اولاد . هم در نفقه ده رکھ . عمدہ قرار ایدہ نفقه ده . عمدہ رکھ . صغیر . اذین
طرحہ طاعتی بر عمدہ . برادرہ اقل سواد کہ قرارہ نفقه باندہ صغیر کسی رکھ . دھانہ یارہ
نی اچندہ کی تمیز اسمیہ . زیرا عمدہ استقامت ایدہ ارور . برہ . « جعلنا » صغیرہ سواد
منسب سواد بر جماعتی رہ مجوز ایدہ کہ او چارہ سواد سی نفقه بایدہ دہدہ ارور .

ایستہ نفقه بایدہ نہ ہو کہ انسانی حقیقی طبیعی و قانونی دینہ مناسبتی انسانی اولاد .

برقہ اعتبار چارہ سواد . سواد دہ انسانیہ و با نفقه سواد بارادیر سی فروعہ الطبیعیہ .

ہو کہ صغیرہ بر انسانیہ و طبیعی ہوتی . دہدہ کہ انسانی بارادیرہ قدرت خالقہ . انسانیہ طبیعتیہ ہوتی .

درہائی بر سواد طبیعی ایدہ او سواد کذبہ قاریہ اولاد . اوندہ اچندہ بر سواد کذبہ غیرہ

اولادہ یعنی کبی طبیعتیہ فروعہ اولادہ رہ مالہ . اوندہ اچندہ طبیعت اچندہ سواد و لا یقین اولادہ اولادہ

سواد ایدہ بر سواد . در سواد کذبہ و کذبہ کہ طبیعتیہ کذبہ سواد اولادہ بار . ہونہ طورہ

درہائی بر سواد طبیعتیہ بر نمود کورہ کی زمانہ او سواد کذبہ بر نفقہ فروعہ بر سواد اقل سواد .

دارہ خارجی بر تاثیر آید . علوم طبیعیہ نامی و بیہ عمدہ جمع ہوی ہونہ کہ سواد ایدہ کی بر نمود

آری پسینی آسانسہ رہ کذبہ کہ نہ طبیعتیہ اولادہ سواد و بیہ طبیعتیہ .

حق بر نفقہ . اچندہ سواد ایدہ . علوم طبیعیہ « دینہ عمدہ . طبیعتیہ کذبہ کہ نہ نفقہ

قبول اچندہ کہ نمود سبب خارجیہ ایدہ عمدہ رہ ہونہ نہ در ایدہ . ہو کہ بر طبیعتیہ کذبہ

خارج بر باشندہ تا کہ السید ایضاً اچندہ عمدہ طبیعت دہدہ تا کہ اولاد . اوتہ طبیعتیہ نمود

اصطفا . نکال ہونہ رکھ . کہ او اصطفی و نمود با ایدہ طبیعت رکھ . طبیعتیہ اولادہ . عالم اولادہ

خالقہ . اگر طبیعت . عالم اولادہ بر جماعتی چارہ قابلہ . اوندہ بر سواد حقیقیہ . انسانیہ نفقہ

نکال و اصطفی اولادہ . حق نفقہ بار ایدہ نہ ہو کہ نفقہ طبیعتیہ ایدہ کہ ہونہ . ایدہ بر سواد

لازم ہو کہ انسانیہ طبیعتیہ نفقہ نہ نفقہ رہ نفقہ رہ انسانی بار انسانیہ نفقہ طبیعتیہ رکھ . نفقہ

در همه او خلقت نمودی انا نه این خالق و تعالی در... او نه مجموعه بیو بیو که :

۳ - [ثُمَّ خَلَقْنَا النَّفْثَةَ عَلَقَةً] سوره نطفه فیه اینک -

همه اینست بر دو تلیفیم باید بر دوه طو نه در دو با بختی فانه کبی بر طو نه حانه نموی اینک . علقه ،

اسا غلوه و نسله کبی ایستد و یا یستوب طو نه مناسنه ما غلوه اولر و ایستد . یا یستف

شی دیکد . طو نه بختی فانه اولر و ایستد . (فاموس) . مفسر ، عموینه (دم حانه)

نفسه ایند سه در امدار همه بنفک و فوید و سوره طه موند . (سوره مجده) .

۴ - [فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً] آرد سنه مفسر مفسر بارانده - بر

میکنم ات یار می حانه نموی اینک .

۵ - [فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظًا مَّا] آرد سنه مفسر مفسر بارانده -

یعنی بر میکنم ات یار می سنه بر طو نه لیکن بارانده که بوز مکنده مفسر مفسر بارانده . بر نکت

میانی نشکر ایستد بر طو نه . نه لطیف مکنده که بوز مکنده فابوخی فاد و مکنده فانه ایستد بر طو نه

ایستد فستای میقیم سنه کبی لیکن سه در ایستد بر طو نه و عموینه طو نه مکنده مکنده

بر مفسر بارانده .

۶ - [فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا] آرد سنه اولیکده بر ان لیکن در

- بوزنه اولیکده بر این مناسب بر ان ایرو دنا یستد سه هیات مجموعه می فابوخی بر ان کوسه لیکن بر طو نه

فوتایلد .

۷ - [ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ] سوره اولی بام یستف بر طو نه اولر و انشاء

ایلد - یعنی میازید ، بر مید ، فزاید ، انشاء اولر و اولر کوزل بر طو نه فستای و بر د که هیچ

بر طو نه بکزه ز ، بام یستف بر طو نه ، اصه تقوید و بر انشاء اولر . [فَتَبَارَكَ اللَّهُ

أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ] ایستد بارانده ال کوزل الله ، عموینه بر طو نه ، عموینه بر طو نه .

یعنی بوزنه فیه و بکنده اساسی اولر ، هر سبک خالق اولر ، او نه فلقنه مکنده و عموینه مکنده

داسبابی که در پی بر خالعه عرایب و در صورتی که بهر وجه خالعه از لونه اله، بر تونه او خالعه
 ان کوزلی، ان کوزلی یارا داند. که خلقش، هر صفتی که، در تاملش، در صفتش اینک
 اجماری، اینک نمونسی آنچه از ان اجماری در بر رز که فیاضش بر تونه کنش از کند. موجود
 اولیایه طبعش در وجوده کشیده، وجوده طبعش در وجودی که نمون ارب و کشیده در ان
 کوزلی نشاء فرایمیه قرانه قریانه، جامه بر خالعه در نامی بر سلاطین میفرایند، حقیر بر سلاطین بر ذوق
 دلبر پاشانه بارانانه او الله، ارب بر بولک، ارب بر بولک که زنده خالعه زنده ارب ارب کوزلی
 ارب کوزلی یارا امانه ظهور اوله مان.

زهی زانکه زمانه داول زمانه میسوی پیدا

بحار صفت اسرار پیدا شد نمایدا

بلند ریت عالم ساجده فیض وجود کرد

رطل جهوده اوله بر غنیمت ارضه و نمایدا

مال عاتق اظهار قدرت فیض اینه

غبار تیره در آینه کینی نمایدا

در دلم عکس آید رآن عالم قدر و عظمت

آنچه که در دلت خفا بر ماه صفا پیدا

کوی طریقه انداز عاتق بید در بقایه زمانه

کوی صفت بیدار طریقه بید در بقایه

جهان اهل تاسا اعلیٰ عالمه قالیه مخفی

قیلید عاتق کفایه اینه نمایدا

انشاء بر بد بام با شقه بنشاده، ان کوزلی بر تمام ارب بار اربیه اوله قرانه طریقه کوزلی

هر روزه اربیه، فلاح اینه بجهت مستقی اربیه فله اینه بید. ای انشاء!

۸ - [ثُمَّ أَنْتَ كُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لِمَتَّوْن] مکره بشهرت بودن مکره.

مکره اولیست.

۹ - [ثُمَّ أَنْتَ كُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ] مکره ده کفنه بدم نیاسته.

بعث اولیست. - بنامیده بالاده بیاه اولیست. اوصافی کتاب ایدند و میبایست که لازم طبع.

اشک بیدار و ساری رات مقلند و افند. اولیست مکره میان و بغاری و انبیا.

و سولندی اید مقلند و اولیست بغاری و انبیا و مقلند و انبیا و مقلند و انبیا.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ • وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَكْنَاهُ فِي الْأَرْضِ وَانْبَأَ عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لِقَادِرُونَ • فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِنْ تَحْتِهَا أَنْهَارٌ لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهٌ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ • وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبِغٍ لِلَّذِينَ كَلِمِينَ • وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِمَّا تَأْكُلُونَ • وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ •

مآل شریفی

فی الحقیقه بن ، سزای فوئذ در بدی و بیله بارانده و مقلند فاضل اولیست • و سزای بنده

اید بر خدا بند بر دل ده اولیست برده اسطه ایدک ، حال بر کم بن اولیست برده بشهرت بنده •

اربع البیه طور در ده ده اولیست برده اسطه ایدک ، حال بر کم بن اولیست برده بشهرت بنده •

سزای بیجه بر میده بند دار ، اولیست برده اسطه ایدک ، حال بر کم بن اولیست برده بشهرت بنده •

بسته • انفساده ده منک اجموده جهلاً بر عین دارده ، قارینه کنده منزه اسفاده بیورده ،
منک اجموده ده انزوده هم بر عیوه منافع دارده ، هم ده انزوده برکنده • هم انزوده هم کنه به
برطینه سکن •

[سَبْعَ طَرَائِقَ] بیو طریقه - طرائقه ، طریقه نه جمیده . بوند بفرینه
بر فایده ده سوینشد .

۱ - طریقه ، فایده معانی طبر . نه کنیم "طارت الثوب" ، دیند که بر بری اوسته فایده فایده
البه کیم دیکده . بر صورت ده سب طرائقه بر فایده دیکه اولده و "سبع سموات طباقاً" معنوی
افاده اید .

۲ - طریقه کنی بول دیکده . ارعاده سب طرائقه بی بول دیکه اولده . بعضی چیزیکه
بر بری اولده سب سادات طرائقه اقلاده اید کنی سویدسه ، کنه بر صورت ده مراد "کل فی فلك یسجون"
منطقه اجرامی بوز دیکه اندک و سادات اولده اولده که برابری به به عبارت دیکه هود . بنابر
اولی اولده دیکه بر هودینده اعتبار اینده که مجد سادکنده عودده بر بری اولده اعتباریه سادات طرائقه
اقلاده ایدسه اولده .

۳ - طریقت ، تنبیذ افرا سینم معانی ده که موعود سازده منقوله دیاسلک
بیرده زجه اید . نه کنیم معانی شکیه دیکه اولده "system solar" ، منقوله شکیه دیاسلک
بیر موعود اولده . بر صورت ده سب طرائقه بری معانی دیکه اولده که معانی شکیه بوزن پنجید .
کود دیکه که بوارده معانی ده سب طرائقه ، سب سادات دیکه راجع اولده . بزجه
درجه اولده که کوزلی سادکنده عودده بر بری اولده اعتباریه بی بول معانی اولده . اینده افزوده
بر بری دیکه علم اید معانی اشعار اینده در . بوزینه اید ، بری ساد دینده بر بری طریقه اینده
از قنده اعطایده بری اولده کنی آکود بوزن که بوزن حواس معانی اید عقل درجه بر بری . زیر اید بوزن دیکه

۱ وَمَا كُنَّا عِزَّ الْخَلْقِ غَاۤفِلِينَ ۝ وَبِذَلِكَ غَاۤفِلُونَ ۝ بِمَعْنَى فَاهِشُونَ

زیارتی بین و یارینده خبری ارمایه به طبع گردد . زیارتی بین زیارتی بین زیارتی بین
 منور قانع احوال و احیایان آگاه گردد . هیچ بینی احوال این . هستی کوزه به . هستی کوزه
 تبراید . تو به کار ک تو به منی . یار ارمایه و عاقلی و یار . یار ک کوه کوه . درینده اولونده
 احوال و طرد . اجمید طبع به برتره و طبع صیاتی بیدر . بنار عیبه اولونده ناصیبت ایده بکلی و بیدر .
 خزانیه را ازینده ره افکار این یکی و عهد بر آید به هر چه سازد دلالتی دارد . از عهد :

۱۔ صانعک و جودینک و اراده سنه دلالت ایسه۔ ہرگز منتقد غمخوار و اہمالک حقیقتہ

فردی بر صفتی انتقالی بر محمول و صفتی و جبروتی و از رویه کی محمولات مؤثر است اراده و اختیار به دلیل.

۱- طبیعت دماسنج فشاریه در حالت ایده-ایده طبیعت، موزون است و این برقرار است.

واجب اولی در بنیاد است و محمولات همواره کمزورند ، برها قاری بر محمولات ، بیست و گذریده واقع

اولاً به تقید الله اولی الامر دین من . چونکه بود و یک فاسق و فحاشه و موجد و امتیاز این نظام است .

۲ - خالوہ مدبرک علمی و فنی نافر۔ الخواتم عافزک برسی باعای محال الدنی

جہت علمی، شعری آثار، جہت مدنیہ اسلامہ اولاد نفی کی برکت افعال عجمہ و آثار بہ پیروہ

مہالتاری اولہانہ .

۴۔ جانور تعالیٰ اندر ورتی جیسے مکتنا : شاہ عالمی جیسے مسلمانوں کی طرف دیکھ کر

هر شیء مفقود نصفه رقی الشئ بولذ یفقد ولالت ایـ .

۵ — قدرت و علم و سکون و بهشت و نشأۃ ابدیہ

۶ — فالقہ فلقہ غافل اولیٰ مفرقات بیانہ موضوعت اولیہ اشرف

میان مادی و معنوی از انچه در علم و ادب و توحید و تنویر و تسویه مسند و ماعداد ارسال رسد و از انچه کتب کبی هدایت و انوار است

وہیات مضمون پر یہ عام اور عام احکامات کے رہے تدبیر و توسیعی امور۔ اور۔ اور صورت و ہر دور اور ہر

در حالت مسدود ده اساسی بر اثبات دارد . و در الواقع بر فی سقائب حدود و حدیثیات ابریه بنات

و هیوات کبی خلقی اولایه نعم و شافع مادیه نک با شیخ برینه اشارت و بوند اوجنده انشون سکی کسید
 بار ایسه اولایه کی نفی افطار اولندنه صکره رساله سقلمه قصه رتفیل اوله بقدره بنارویه
 سوره کلام سوادور: احسنه الخالقیه اولایه دانشی فله ایسه بر عظیم الشان فله ایته کبر خدایه
 غاف اولارینز هجده فرنگزده یدد بول فله انیک [وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ]
 و سعادته برتر ایدر بر صوابند بول — یعنی تقدیر ایته کیم بر مقدارده بولکدره یاغورده یاغورده
 انشونک تا جاسورنه اعتبارا لوازم حیایه رینک ان صحنی نشایه ایسه صوبک کندی بر نفی اولدنی
 کبی بر هیوه نمندک معلوم سی اولدنی ده معلومده فقط بولر اولی اوجندیه کوره بر مقدار ایدمکدر
 فله سی فوفایه کبی خوب و هکله اولور. اوندی بجه فاف باغوردره زیاده یاغوردره مختلف ایجاب کور مختلف
 مقدارده یاغوردر. ایدر که بزرگ یاغوردر و مقدارده طبیعی بر صورتده کینسه و طرد کور اختیار
 و علمی بر تصرف دلالت ایدر و هجده آز هیوه متفاوت بر نفی تم ایچنده ده.

دایسته عنایت الهی افاده ایسه بونقطای بالنامه افاده ایچیه « بقدره » فیه تصرف و انشون
 برده صوبک بر عطف سبط اولابوب ایکی فایزه منشک بر جسم ركب اولدنی افترای کیماره معلوم اولدور.
 ریک که صوبک ترکیبی دفع صرف طبیعی بر سکی اولابوب فایزه ایچیه یاغوردره صغیرده بر هیفته
 صو، سمدی بر تأثیرک معلومده. علم طبیعیده باغوردر حرارت شمس ایدر کز زوده ویرده بخار ایدر بوقاری
 صعود ایسه صوبکار رینک اجتماع و تقاطع و تبخیر ایدر معلوم کلد کینده بحث اولور که یاغوردر طبیعی اولدیه
 نکره اییه بولر کبی فله ایته مایه. بوجهت یاغوردر ک کیفیت معلومده بر بنده اولدیه فای و کلد. فیزیک
 علم بر ترقی و کلد. گرم حرارتده صوبک بخار برودنده بخارک طبیعی بر عادتده. فقط اکر حرارت
 و کر برودت صوبک و بخارک بر طبیعی اولابوب فایزه بر عادتده تأثیرک اولدنی کبی محیطه کی atmosphere
 nature یعنی مزاج سخونک هرآیه بر نفی دو بیانه مملوقده صاف تقالانک اوردن ببرد و هر قدر
 تمیسه اییه یاغوردر مقدار رینک تخصیصی و تحقیقده تقدیر فله انک حکم بر طبیعیده. و ریک ایسه دکی فیه حیایه کور
 بر مقدار مخصوص ایدر لاه عم العارده و لاه فوره العارده اولدورده اصولی سعادته ایچیه اولدور.

نَسَاءُ ابْتَدِرْكَ [تُنْبِتُ بِالذُّهْنِ وَصَبْغٍ لِلْأَكْلَيْنِ] که هم باغ بید بهر
 به بقدرد بر فایده - برادره زیتونه آغاجه طریسبانه میخانه بر آغاج تبسیر افاده ایلی
 سببه بوده که شایه رنده . دینور که : زیتونه ابتداء طریسبانه اشتایه سببه و بار هم قسمی دارد
 بشد کینه بود بر دینور . احو . پیافیه بوزده هفت مرسانه نفلد نظم از رینی بار طریسبانه
 ذکر بر زیتونک برشته با شارت بر دینور کبی تر آینه کی « من شجرة مباركة زيتونة » نمیکند
 بر ایمان ده بوده رنده . زیرا اصف بایه بر بیلانده فیضه الهی بار دارد . زیرا عینی صو عینی
 صداره عینی کونه ، عینی طوریاته بر تنوع نمندک اشتایه فالو تیلانده غاض طسبت اولانچی
 با غیرانه عبرت بر فایده . (سوره رعد ایلک صیفه نه بابه) . [وَإِنْ لَكُمْ فِي الْأَنْفَامِ
 لَعِبْرَةٌ] سزک ایموره انصاره ده محقر بر عبرت دارد . - از آغاجه رفته ده صبر بر
 عبرت اولانچی کبی حیواناته و بالخاصه الیه هیوه انتفاع ابریه یعنی قوییه و کبی صغیر و دره
 مقدر سنده ده بر عبرت دارد که بوزده غاض اولان از انعام کبی و بده رها شایسته ر .
 [نَسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا] سزک اولان قار بزرده کنده صودارینز .
 - قار اید کور . آرا سنده هم بایه و زیتونه سوت میخانه ایجید . بر کور طسبت بر نامل سیمید ؟
 [وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ] سزک ایموره از دره رها هیوه منفعت
 دارد . - که با توب کوزده نکه سزک انتفاع ابریکند [وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ]
 را دره بیکند - منافع و مصلواته انتفاع ایند یقذ کبی کند برنده ده انتفاع ایه . انز
 بیکند [وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ] اولان از دره و کبی از دره بیکند
 طسبت بیکند - یعنی انعام ایمیده صغیر و از ابره بیکند بریر . فقط کبی کبی از دره بیکند
 دور و لاه دور دارد . اولان ایموره دورره و شاعر و « سفاهه البریه » یعنی قار و کیدر تبسیر
 اینقدر که بزم سمند و زرره قار و دایره دیرزی آگدیر . کور دیور که خلقنده کی بر منافع افاده
 اولان که صغیر و اعمال ابریه کبی تزییل اید بپوریه و بصورت « والله خلقکم وما تعملون »

منطقه معمولات بشریه ندهد و حق علیه است و از ریفته نبیه او ندهد یعنی کبی بر نقطه کسب فیضی بر کسبش
و محبت بشریه ندهد و نهیب و بختان متنا در راه رسالت بر صحنه قاری کفر ایزد بر وجه آفت
قصه ربه بر کریمه با عبادت.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ • فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ • إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فْتَرَبِّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ • قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كُنتُ بَدْعُوكَ • فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحَيْنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَازِينَ وَاهْلِكِ الْإِلَٰهَ مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ • فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَاكَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ • وَقُلْ رَبِّ انزِلْنِي مُنزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنزِلِينَ • إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ •

تال شریفی

جهانم پیغمبر بر نوحی قومه رسول کند در راه دیر که : ای منم قومه ! الله عبادت
ایک ، او ندهد با شرف بر تکریم بوند ، بنا بر عیه قور و نما میسند ؟ • بوند او ندهد قومه کفر
نور امان کرده شود و دیر : بر با شرف رطل ، انجمه زک کبی بر لب ، او سگزه کلمه امینه بر ، اگر الله

در سه ایلی البته بر طاقم ملوک گزیده و در بر دی ، بز ادکی آثارین بچینه بونی استوارک • هوش
 او اید بر آرام که گزیده بر جنت دار ، بنارعیه گزیده بونی بر زمانه قدر • دیده : یارب !
 بنی تنبیل انیرینه فارسی سده با نفرت و بر • بزده اوله سوز و می آیدک : بنم نظارت و دوزخ
 کسی بی یارب ، مسکره امیرین کلوب ده تور فراره ایچیه صلاه اوله طریقه بر ایکی هیفت و علیهمده سوز
 سبه ایتسه اولانه باسقه اهلای صوره و ظلم اینر عقده بطایر خطایه بر لونا ، چون اوز غرق
 اوله بقدر • بنارعیه سه معقله کبدر کینک اوزرینه حقیقتکده ده روک : حمد و الله کبری
 اوله ظلم قوسه تورقاری • دری که : بسم ! بنی بر بارک منزله قوسه ، قوسه قوسه باندک ال فیه
 سنه • ایته بوزده هیوه آید وایزده و حقیقت بزیک استخانی بزده •

[وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ] قسم اولسوه که نومی نومه یالتد کوندرک

— سوره اعرافه ، سوره هودره ، سوره نوحه ، هفت نومه یالتی و کیفیت دعوی عقده ها
 بعضی تفصیلات دارده . بعضی سوره لرده ده دهاده نیز بصورت افطار و اشارت یا بیست که بزر
 عینی بر قصه ده مجرد تکراری رکص ، یعنی موضوع اوزرینه باسقه باسقه بر ده هک ابرازیر آید آری
 فائده رفعتده متنوع بر بیانده . متد برادر کونی نمک نشأ و فائده سی سیانده یالت ناسنه
 هم بر نقطه سنی مردارده .

فی الواقع خلقه غافران لیه الله ، نومی نومه رسد کوندری [فَقَالَ] ده — نوح او
 رسالده — دیده که : [يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ] ای قوم ، الله
 عبارت آید ، سزه اوله باسقه هیچ آه برده [أَفَلَا تَتَّقُونَ] آرمه نور نماز بسند ؟ —
 یعنی الای طایفای رفیع و دهادینه عبارت آید و بگذره طولای باسند . کرمده اوله بر بون بر کونده
 عذابده کندی قوسه نماز بسند ؟ زیرا بر سوره لرده کیمی اوزرده «انی اخاف علیکم عذاب
 یوم عظیم» دیده تبلیغ انجده . [فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ] بوند طریقه

قومنده کفر ایدمه مدد - یعنی کوز طولدی راه قوردا نکردهی سالتی انظار ایدره رک هفت قارشی -
 دیدیکه [مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ] بوانجه زک کبی رب [یُرِیدُ أَنْ یَتَفَضَّلَ
 عَلَیْکُمْ] اوز یزنه تفقد ایتد ایتد بور - یعنی بشی اوصافده مزد بهیم برزقی
 فقد برزقی اولارینی عالد یغیرلک دعواسید زک اوز یزنه میقوه بائیکده لحد ایتد بور -
 بر سوزره ایکه یعنی کوزه بند بیدر - برسی سالت ایتدده علی العاده انشورده فقد برزیت و فضیلت
 بولونارینی ارعایه اونی عادی برحق و اهلیت برکت ص کبی کوننده جاسیموه و بر صورتی اونی انقباض
 ایتد که دنیا منسوبی بیتد قوشانه عربی و سور کیم لک الذی اهل بیت و استحقاقه اربانه نایبی عار لیر -
 انجیسی سالت دعواسی بونوه انشائیک فرقده میقوه کبی فقد بر اعراضه ایتد سالتی
 بش جندده بولونمسی مکله اولیایه بر فضیلت دعواسی حالده کوننده کدر - که الاهی خلقده غایب بر طبیعت
 کبی فرمه ایدمه سطردنک و یا الاله مجرد عایدده بیافنده بولنیه یعنی قله ایدمه صایه نده
 زعمدیر - اوندک اجموه یغیر دیندیک زماه بولدری اوندک مافوره البش بر اهلیت بولونمسی یعنی بش
 جندک ال فاضل بر فردنه بیل بولونمایانه صرف لاصوق بر جوهر و هویت بولونمسی لزومنی ارعایه لر -
 فریبنا نده هفت عباد بر جوهر الوهیت بولنیه یعنی ارعایه فایضه لر و حق فطوری لک بری لاصوق
 بری ناسوق ایکه جوهره قائل اولم لرینه بیل راضی اولم لر دی ارعایه منلو جندیک بر نتیجه سیر - زما نده
 بر حاتم آور دیامر رینده سالت محمدی انظار وادینده « شبهه یومده که حضرت محمد قومه العاده بریش
 ید بوبول بر ذات ، فقط قومه البش بر وجود رکحل ، بونی کندسی ره سوزد بور - « انما انا بشر مثلكم »
 دیور - دیور ی ، یعنی الوهیت دعواسنده بولوناریننده طولای رسول الاله سالتی قبول ایتد ایتد بور
 اوز لهاب یغیرد سویمیه بسفله دیافنده برشی دکر - بوزعمده بولنا نده و یا بر صورتی بسفله باجموه
 ایتد ندر بر بشک سالتی موضوع بحث اولرینی زماه اونی بونوه انشائیه جندک فرقده بر هویت فاضله
 ارعایه یوریمسه کبی تصویر ایدر لره اوندک براله و یا بر سولک [۱] اولرینی قبول ایدر که رسول اولرینی تقدیریه
 [۱] که برشته ره سلاک جندک انشائیه جندده صورتی سلفده افشار اولرینه قائل اولر لک زعمده عودده ر -

اوله مازمه کبی گوشت بر سر -

سوره اسراده ده کیده کبی و محمد رسول الله فارسی فریسه سکرینک بر فارسی ده بر سقراطی
در میانه ایمندوی. بر فارسی بوراره بوند منشا غلطی خالق خلقه غافل غله اینک کفری درین
در نوحه عیسای قز قلعه بر بول پیغمبره فارسی هزاره ده لقب برقی سرب پیکری و علی خان اوله
ایسته به به بونزه اوله هزاره نهایت صد و سیالت فارسی بنده نعت اوله اوله اوله اوله اوله اوله
نوعک رساله فارسی نوند نورانه هزاره ریتی کر « بوند اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله
برقی دکل، بوی ایله بت بیک فوکه هیکله، استغفره ده فاضل اوله ایسته بوی، الله سیالت دعوی
ایر بوی، بوند رسولی اوله؟ « کریم نفیسه ایله نقره اوله سنی ده سباز کعبه، فقط مایه
اوله سیالنه دقت ایتمی ده ایتمی معنی یعنی بتی سیالنه انکار و منافی ده واضح کره دوز، زیرا
اوله زلر بوند آفریننده سوز استلال ایر بوی:

[وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَكًا] و اگر الله، دیسه ایری الله مداکم ایندیر

— یعنی الله، انفره رسول کوننده ایسته ایری بوند کبی بوند ده ده الله سماره مداکم بی رسولی
ایسته بر روی ده کدر اوله الله بتیاتی کند آیدود. بوی « الله » دیرد ایکی نطقه انفراده.
برکره زعم باطلنده الله بوند برینه بتیاتی بایر سیالت اصاصه ایتمی مکه کوی بوی، الله
طوفانده طوفی جسدیه تأیه اجرائیه ززمه ایر بوی، حال بود بوند استلاله به صاده
عمی الطوبی فاری دارد. یعنی ریل و روانک عیند. بوند طبیعت در جوب نطقه انفراده طوفانده
دیسه اوله بوی که اگر بتیاتی زرد. مداکم ایری ایسته ایسه کوننده ایسته بوی لازم کیدی. بوند طبیعت
کعبه. بوند عزم ده الله فاضل مختار اوله بتیاتی انفراده.

سوره ابراهیمه کیده کبی اوله ده بوی کیده فارسی پیغمبر « ان نحن الا بشر مثکم ولكن الله یمین
علی من یشاء من عبادہ » بوی جواب دیکردی که بوراره ده « وما کنا عن الخلق غافلین » ایسته
انزعم کوننده در ایسته و نه بزم سوره انعامه « الله اعلم حیث یجعل رسالته » بوی دیرد. مکه

اللهم علم داره مني بغيره و تفارده طبعه ، عبادت و تقید اطراف و طریقه اولیای او کار و دیر که
 [مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آيَاتِنَا الْأُولَى] به او که آثار بزرگ برنی ایستاده است - یعنی نوحه
 دین منی ، الله با شرف او برتر - که منی ایستاده است . با خود بفرستد نوحه نوحه کی رسالت دعوی
 ایستاده است ، جلالتی او در او زانسه که بفرستد منی در میانه . میانه به خود بفرستد مدد از الله
 اشارت الی و محتمل که مدد از ایندیر منی به ایستاده است در میانه او برتر . در منی نالیدند بطاعت
 اولیای او به اعتبار اینکه نفع و همدایم کلید .

ایستاده او کار ، بشک رسالتی بود از الله - ابره در او العزیزه بر رسول او لایه نوحه
 بهیچ بر فضیلتی عاقل اولیای عاقله بر عریض روی کی گسترده فاعال بوب و هاید کبیر در خلقه
 فارسی دیر که [إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ] او با شرف منی کل آنجه کذبند بر نوحه
 جنت دار بر آرام - یعنی عجب بر روی و باجه طوقه [فَرَّضُوا بِهِ حَبْلًا حَتَّىٰ حِينٍ] بنار عبه
 او بر زمانه نوحه نوحه نوحه - با دلم بد آید . نهایت بفرستد فارسی نوحه نوحه با نیت :
 [قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَبُوا] بهم اید : بنی کذب انحر به مغایر با نیت
 ایستاده - ارفقت و بفرستد . علمی ، تری جوابد بر کلام امتالی اولیای او کار فارسی نوحه
 نفع به مدد نفعه انحر به منی به نوحه رعایتی که بود عا ، الله نفعه فاعال عاقله اید او کار
 نوحه نوحه . آنکه که بر نوحه نوحه نوحه کی رعایتی نوحه نوحه نوحه نوحه نوحه نوحه نوحه
 [فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ] بوند او در به او الهامه نوحه نوحه نوحه : [اصْنَعِ
 الْفُلَ يَا غُثَيْنَا وَوَحَيْنَا] الا...

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرْنًا آخَرِينَ • فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ
 أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ • وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا الْآخِرَةِ وَأَرْفَأْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ

مِثْلَكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ • وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا
 مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا خَاسِرُونَ • أَعِدُّكُمْ أَنْكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ
 تُرَابًا وَعِظَامًا إِنَّكُمْ تُخْرَجُونَ • هِيَ هَاتِ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ •
 إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ • إِنْ هُوَ إِلَّا
 رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ • قَالَ رَبِّ انصُرْنِي
 بِمَا كَذَبُونَ • قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ • فَاخَذَتْهُمْ الصَّيْحَةُ
 بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبَعَثْنَا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ •

مَالِ شَيْئٍ

مکرده اندر زنده باشد بر قرین انشاء ایرون • ازین ایمنه ده کذب زنده بر رسول
 گویند و در سوره که : الله عبارت این ، از نه باشد به تا کریم بود ، از نه خود دعا میسند ؛ •
 دنیا هیات کذب بر رفاه و بر دین حاله کفر ایوب افرت لغای کذب ایوبه تونده او (علا
 نورانی کرده سوره ویدی : • بر باشد دهن ایمنه سز که بر بر ، بر بگذرد بود ، ایمنه بگذرد
 ایمنه و نایب سز که بر بر ، اعانت ایمنه سز که سز او حاله قلیبا غسانه سز در •
 سز او بگذرد و بر طویانه ، بر بیغیه کید او در بگذرد دت محنته میقاریه بگذرد ویدی و سز ایمنه ؛
 • هیات او و سز او در بگذرد سز او زاده • او زیم دنیا هیات و بر باشد بر سز و سز او زاده
 دنیا سز فقط بزیست او زاده • او ایمنه او بر آدم که بر بالائی الله افتد از ایمنه ، بن
 او ایمنه ایمنه بگذرد • یارب ! ویدی : بنی کذب ایمنه سز او زاده • او ایمنه :
 از بر زاده نادم او زاده • در که او زاده صیحه مجبه ایمنه ویدی ده کذب بر بنی بر سز او زاده
 یا ایمنه ، از نه او بر بر دهن او زاده او زاده او زاده •

[ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ۚ صَدْره ازین آیه در برین

برقریه اولیه انشاء ایست - برادره برقریه نهمیه ایست - فقط قوم نهمیه صوره انشای

عاد و ثمود قریه ذکر از نهمیه نظر برقریه مراد ، عاد ، ثمود و هود از نهمیه مراد -

ثمود و عاد در نهمیه - [وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ] - قوم نهمیه بآنکه کفر و

ذکر ایست انشاء از نهمیه - بوزن مقدمه ایست کفر و زیاده از نهمیه کذب و جهات زیاده

نفت از نهمیه بقوله مصدق دره بالخاصه ذکر ایست - بر مصدق مصدق از نهمیه دره الیه باز

در مصدق نشانی است که سوره کفر و سوره نهمیه سوره کفر و سوره نهمیه در نهمیه انشاء از نهمیه

بوزن در نهمیه سوره کفر و سوره نهمیه در نهمیه سوره کفر و سوره نهمیه در نهمیه سوره کفر و سوره نهمیه

ایست که سوره نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه

سوره کفر و سوره نهمیه : [وَلَكِنْ أَطَعْتُ بَشَرًا مِثْلَكَ ۚ] قسم از سوره کفر و سوره نهمیه

اطاعت از نهمیه : [إِنْ كُنْتُمْ إِذًا لْخَاسِرُونَ ۚ] از نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه

- افطار جهات بر نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه

و انشاء نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه

بید بر نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه

آلهه ایست در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه

عمده بر نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه

شماره و از نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه

اهل عتقی در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه

کوکنه بالهاله میباید در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه در نهمیه

كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَا هُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ •
 ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ • إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
 وَمَلَائِكَتِهِ فَاسْتَكَبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ • فَقَالُوا أَنْتُمْ مِنْ لِبَشَرِ بْنِ
 مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ • فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ •
 وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ • وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ
 وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ •

آل شریفی

صکره آرند زنده باشد فرزندش را بید • هیچ بات ، اهل بی سبب اید من در نزد
 • صکره آرند آردید رسولی کز درون ، همان رسولی کلدی اونی تکذیب آید بر اید
 افری بر بی آردید بوزار لاده و هیتی بر اضا با اید ، آردید دین ارسوه اید بر قوم که ایمانه
 کلز • صکره بر طقم آیدین دایمه بر زمانه اید موسای و فرده بی هاردی کوزرد •
 فرموده و حقیقت ده بوزار کلدی به بره و دیکه باشی بر قوم ایدیر • اوندی ایموه به ایدیر
 بزم کبی ایکی بیه ایمانی ایدرت ؛ حال بود افری قری به قرلوه ایدیر • بر صورت افری
 تکذیب آیدیر ده هندی ایدیرده ایدیر • ستم حقیقوه بر یکید طوف و بولی طوقا بیلیند
 دیر موسای او کتابی ده ویرد • اید فری ده آنا سید بر آیت قلدیه دایستی بر اطرانای
 دین صولی بر پی به بار بند برده •

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوْا مِنْ طَيِّبَاتِ وَأُغْلُوا صَالِحًا إِنَّيْ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ •
 وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ •

آل شریفی

ای رسول! همدل و همسفره سید و رهبر یک روزن ایستد باید که ، چونکه به نیابت کن
 نماز بیدیم • دایته بر سزک انگذ بر تک است در بزرده به ، آرتنه هب با قور و تک •

[يَا آيَتُهَا الرُّسُلُ] ای رسول [كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ] طیبانه بپزند
 [وَاعْمَلُوا صَالِحًا] واد عموانید بپزند [إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ] همدلده به
 سزک بوتره عمدا نیزی بیدیم - یعنی اجر بی اصابه ایدرم . هر پیغمبر زمانده بودی خطاب
 ایدسه واک صوکرده هسند نظریتی جامع اولوه همیشه بر خطاب با طامه خاتم الانبیاء نوحیه
 ایدسه . بوراره پیغمبرده قاری « ای بیکزده پیغمبر و ایچیکزده پیغمبر » دیه نرک سوزرین
 قاری به جواب دارده . یعنی پیغمبرده بیکد ایچیکد مأذوندر . فقط اوزده امتزاهه ایدره قوردا
 لایرکی حرام و همدلنی آیدمارده . یعنی تمیزی سحرده بزر . حقونه ناه تسلط اینزل . جنقه
 ایچیکزده اینزل . همدل ویاک اولورده همسه دتمیز اولورده سید و رهبر . صوکرده یکطرفه
 اوزرکی بگردکیف و زورده پیغمبرده دکل ، کوزن جالبی اید عمدا بایره ره الله عبارت ایدوب شکر بی
 ایفا ایدک هکنیدره . اوندک پیغمبرده مقصد لری لدریم بار آبار حیات دنیا فاهنی با ساقده عبادت
 اولورده لایرله ، فرمودنره ، خالده اده مت و انقیاد ایدک اسارت و فساد اولورنی هالده پیغمبرده
 دوزرک بر لنده کیده . رجال الله اطاعت و اتباع ایدک دنیا و آخرتده حیات طیبیه یا سنانده بخت و رزقده
 [وَإِنْ هَذِهِ] دایته به - یعنی طیبانه پیغمبر عمدا ایستدک اوزره اسلام
 نوحیه ساند و طریقه دمنده [أُمّتُكُمْ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ] هیزک است واحد اولورنی
 - یعنی بوتره پیغمبرک دیه دس بختک لاسی بورد . [وَأَنَا رَبُّكُمْ] بزرده بنم

فَاَتَقَوْنِ [بَارِعِهِ بِاتِّقَارِ بَيْنِ . - بَدَلُ بَارِعِهِ فَرَعَا بَيْنَ .

بَرِيءٌ إِلَيْهِ

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ •
 فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَتِهِمْ حَتَّى حِينٍ • أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِ مِنْ مَالٍ وَنَبِيرٍ •
 نَسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ • إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ
 مُشْفِقُونَ • وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ • وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ
 لَا يُشْرِكُونَ • وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَّةٌ أُنْهَمُ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
 رَاجِعُونَ • أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ • وَلَا
 نَكَلِفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ •
 بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمَرَةٍ مِنْ هَذَا وَهُمْ أَعْمَالٌ مِنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ •
 حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذْ هُمْ يُحْجَرُونَ • لَا تَجِدُوا الْيَوْمَ
 أَرْكَكُمْ مِنْكُمْ لَا تُنْصَرُونَ • قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُشَلِّي عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ
 عَلَىٰ عِقَابِكُمْ تُنْكَصُونَ • مُتَكَبِّرِينَ بِسَامِرٍ لُحْجُونَ • أَفَلَمْ
 يَذَّبُوا الْقَوْلَ إِذَا جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ • أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا
 رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ • أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَآكُرُهُم
 لِلْحَقِّ كَارَهُونَ • وَلَوْ أَتَبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ
 وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ • أَمْ
 تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَّاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ • وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ
 إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ • وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَالِكُونَ
 • وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجَوَانِ فِي طغيَانِهِمْ يُعْهُونَ •

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ
• حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذْ أَهْمُ فِيهِ مُبْلِسُونَ •

فصل ششم

دریکه قومانده‌ای از آنکه کتاب یا چه لا سیر ، هر چه کند برینکه کوده بنور
• سدی سه اوزی بران طایفه ایچده نادره قدر • کند برین امدار ایندی مار
راولاد ای صایور لری که • اوزک حقیقه خیریه سارعت اییورن • هاب ، ستوری بومه
• هر حاله برینک مسینه بنده بند • در برینک آندینه ایمه اینر • در برینک یچ
سبک خوشایند • در برینک مغورینه داره هقد نه یورده طری چار یاره در کبریخی درینر
• ایته برینر هیزلرده سرت یاریشی با یارر • هم اوندک ایچمه ابری کیدر • مع یافیه برکیم
دسندیه باشفه تطیف اینر • دزد میزده بر کتاب دارده هقی سوب ، اوزر فکرم اییورن •
فقط اوزک قبری بوزنه بر طایفه ایچده در • هم اوزک اوندک باشفه بر طایفه ایچده داره
لید اوز ایچمه چالیشور • نهایت رفاهی اولانری عذایه میکیور دکن زمانه هافزار با شندیه
• فریار ایندی بکوره ، هیزد سبزده تور تور ماز سکت • قاشبکده آندیم اوزنور
سزار دکنه در نوزور دکن • اوله قفا طونه رده ، سار یایره هیزباندر اییور دکن •
با محالا اولکده تدبیر ایچلری ؟ بوشه اوزده اولکی آتارینه کلمه سه پشیمی کلدی ؟ • بوشه
بیغدری طایفایری ده اوندک ایچمه انظار اییورن • بوشه اوزده بر جنت داری دیورن ؟
خایر اوزده سه ایدکده فقط آلتیسی هقی خوشد نما یورن • اوله اوزک کیفدرینه قایم
اوله ایرد سادات دارمه در بوزرده کی کیمه لر قطعاً ناس اولور دی ، هاب برین اوزده اوزنور
در س اوله سه ذکر لری کتبدن ده اوز ذکر لریه اعراضه اییورن • بوشه سه اوزده بر حقی

ایست بر سرک ؛ بر بکله حرامی دها غیبه سید ، لهم اور ز افندک ال غیبه سید • طوفی سید
 اوزی طوس طوفی بر جاده به جا غیبه سید • فقط افزه اینا غایب اند جدامایه در
 • اگر ز اوزده آیه برده باصفی در آیه بر سرک مطلقا فیندرده عاراید بهیم برش
 کوریزر • فی الحقیقه ز اوزی عذاب طوفی درده به برینه ناسی اوسلا غایب و باوراید
 • نهایت اوزر لرینه سید عذاب بر فانی آید فز دت دره اوندک ایمنده بآس در سرور بهدر •

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا
 مَّا تَشْكُرُونَ • وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ •
 وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ •
 بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ • قَالُوا إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
 أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ • لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِن قَبْلُ إِن هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ
 الْأَوَّلِينَ • قُلْ لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَن فِيهَا إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ • سَيَقُولُونَ لِلَّهِ
 قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ • قُلْ مَن رَّبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
 • سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ • قُلْ مَن بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ
 وَهُوَ يُحْيِيهِ وَيُمِيتُهُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ • سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى
 تُشْعَرُونَ • بَلْ أَتَيْنَاهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ • مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ
 وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ
 سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ • عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ •

الْأَشْرِكِينَ

مال بركتک اجميره او قولونى ، اركوزلى ، اركوكلدى انسا ايره او ، سز ، بلك آئ
 شكار ايدورسكز • وسز ارفنده بار اوب يا يانه او ، لوب اركا عتارلن عفتكز • و او
 اولديره و ديره بيشه او ، كچه دكوزلر ك اهتلافى ده لوب اركا اجميره ، آرنه عقلمونه عفتكز ؟
 • غابر ، اركليرك ديه قولى كى ديدير • « اولديكوز دبرتاپ ، برينيه كيك اولديز دقمى
 هيا بزمى طلمه بعث اولن عفتكز ؟ • عيمه ايره رنكه بزمه ده آتار بزمه ده بزمه اول
 و عتارلدى ، براسكيدك مامالدرنه باشق بشتى دكل • ديدير • كيك اركا عتارلن عفتكز
 كيمر ، اركا بيلورسكز ؟ دى • كيم اويدي سمانك يى واد عتارلن عفتكز يى ؟ دى • الله
 ديه عفتكز ، اوجالده قورماز سكز ؟ دى • كيم اركا عتارلن عفتكز يى ؟ دى • الله
 قاتشى قابير بيلاز اولده اركا عتارلن عفتكز ؟ دى • الله ديه عفتكز ، اوجالده زده ده بيلور سكز
 دى • طوغرى بزارنزه عفتكز دسبته سز اركا بالانجيد • الله بيلور سز اركا عتارلن
 برابرزه بركا ديه بزمه • اوسورزه لركا كدى يار ايتنى ايدورسكز دى و البته بركا
 كبر ايدورسكز ، اوسار ايتنى دسبته سبته اوجالده • اوجيب دسارلنك عالمى بنا عتارلن
 قورسكز قورسكز عتارلن عفتكز •

[اِنْ هَذَا اِلَّا اَسْاطِيرُ الْاَوَّلِينَ] - اساطير ، كهلى عفتكز سورده انسا ايره .
 بركونكى كازرك ده ديه دافن عفتكز لركا قاتشى بيلاز سوزلى اساطير دفران ديكده باشق
 بشتى دكل . عتارلن عفتكز دفران قاتشى بيلاز اصلا ايتنى ديه رك ديدار لركا كورسكز
 ديسكز اصلا ايره بجه كازرك دسبته سبته سبته سبته سبته سبته سبته سبته سبته سبته
 باقى بولن بولن بولن بولن بولن بولن بولن بولن بولن بولن بولن بولن بولن بولن
 تعليم ايدورسكز .

[قُلْ لِّمَنِ الْاَرْضُ] ...

١ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ ۚ

أَيُّهَا وَهْدَانِيتُ الْيَوْمِ بِهَذَا نَمَانِكَ وَاضِحٌ بِتَقْرِيدِ دَارِ الرَّبِّ - سورة الأنبياء - «لو كان فيهما الهة»

بانه -

قُلْ رَبِّ إِنَّمَا تُرِنِّي مَا يُوعَدُونَ • رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ •
 وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْزِرِكَ مَا نَعِدُهُمْ لِقَادِرُونَ • إِذْ فَعَّ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ
 نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ • وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ • وَ
 أَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونَ • حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ
 • لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِم
 بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ • فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا
 يَتَسَاءَلُونَ • فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ • وَمَنْ خَفَّتْ
 مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ • تَلْعَوْهُمْ وَجُوهُهُمْ
 النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ • أَلَمْ تَكُنْ أَتَانِي عَلَىٰ عِلْدِكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تَكْدِبُونَ
 • قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ • رَبَّنَا أَخْرِجْنَا
 مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ • قَالَ اخْسَوْا فِيهَا وَلَا تَكْلُمُونَ • إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ
 مِنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ •
 فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِحْرًا حَتَّىٰ أَنْصُرَكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ •
 إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا إِنَّهُمْ الْفَائِزُونَ • قُلْ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي
 الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ • قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِّ الْعَادِينَ • قُلْ
 إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ • أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ
 عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ • فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ

الْكَبِيرِ • وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ
عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ • وَقَدْ رَّبَّيَا غُفْرًا وَارْحَمًا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ •

نَال شریفی

دو که : بهم ! اگر او فرموده ای میوه و عیدی با همه مال کوشیده بکشد • بی ارثی در کوه
بولند بر ما بهم • شبهه سکه بز ، او فرموده بایفیز و عیدی سکه کوشیده البته فارزد • سه او کونوکی
اک کوزل اولاده مصمند رفعت ، بز ، او فرموده غلط ایوه بکشد بی دها ای بدین • و دو که : سکه
مصمندیم بهم ! او شیطانی دور توشه بر درنده • و سکه مصمندیم بهم ! عفویم که کوه درنده •
نهایت که بر این اولوم کله کی دقت دیده جلوه که : بهم ! دوزخ دور دور بی دوزخ دور • بد که به
او بر آتش فیه صالح بر عمل ایستدیم ، غایب غایب ! او بکشد در که ارثی او سیر ، او نه لرزه ایسه بر بر رخ
دارد ، ثابت اوله بکشد کوه قدر • اودت صور او فرموده در می آتیه چند زده او کوه در آتیه
دارد ، نه در صور دور • او زمانه کله کی غایب شدی غایب کوه ایسته او فرموده بولاند دور •
مرکبه ده غایب شدی بکشد کوه ایسته او فرموده بکشد بکشد بکشد ، جهنم تاله بکشد دور • آتیه
بزرگی یا لاله ، او مالده که ایمنده دیندر صیرت • دکمی ایستد آیدم سده او فرموده دی ده سده
بزرگی تکذیب ایستد بکشد ؟ • درین ایستد ، بکشد سفارتمز غلبه ایستد و بکشد صافیه بر قوم ایستد •
او بکشد بهم ! بکشد بزرگی بکشد ، درین بر دها ایستد کله مالده بزرگی • او بکشد دور کله
او مالده ، سو بکشد بکشد ، چونکه فوتمدره بر زده داردی « ربنا امنا فاغفر لنا وارحمنا وانت
خیر الراحمین ، او بکشد دور • سزاوری کوه برینه طوطی بکشد ، حتی سده بهم بکشد او فرموده بکشد
او فرموده او بکشد بکشد • ایستد او فرموده به صبر ایستد بکشد بکشد بکشد بکشد ، او فرموده
را ده ایستد • او فرموده سده لر میسی نه قدر فالر بکشد ؟ او بکشد دور • بکشد و بکشد بکشد بکشد

صور دبر • بود بر در که بلمه از که جاده از قاری • باطله اندیکدی که بر سدی
 صرف بر عیبت بار اندوه ؟ دست بزه ارجاع ای بیمه بکشد ؟ دیکه که الله از همه پادشاه ، بکشد
 هر چه بکشد ، با شق ناری بوزه آنچه او ، عرسه کربک بی • و در کیم الاله بر بار بزه دگر
 بر ناری دعوی ایراد اندک از کایم بر بهانی برسد و آنچه بکشد عسره صابی دارد ، هر چه
 کار فرموده بود از ر • هم شود دی : « رب اغفر وارحم وانت خیر الراحمین » •

[رَبِّ اغْفِرْ] الی ... ربم ! به مغفرت ، رحمت برورد ، سه رحمت از کمال
 فزاییه .

سُورَةُ النُّورِ مَائِدَةُ النُّورِ

نور سوره سی هجری - نور آبی دنیله « الله نور السموات والارض » آبی ضابطه
 بر سی السند .

آیند - آنکه آبی و یا آنکه درسد .
 کلرد - بیک از میوز اده آبی .
 حرفی - به بیک از بوز ادرت .
 ناصبی - ن ، ه ، ل ، ر ، ب و فزیر .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 سُورَةُ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ •

فصل ششم

بر سوره که این بردن و زمره فیدیه هم بجهت احمیه احمیه آید این بردن کردن در جلد

طهارت کند •

[وَفَرَضْنَا هَا] و زمره فیدیه - یعنی بر سوره صورت فیدیه و زمره فیدیه بر طاهر
اعطای ساسیه و بزرگ دلائی نشین آید بر طاهر بیه و واضح آید و محوید . او را که بر سوره
مدینت اسلامیة مذکور در طائف ساسیه بنی کوسره فطرط اصیه به دلائی وضع اید و طائف آید
اول اردو عفت و زمره و محوید عاظمه با سلسله زمره بر سوره :

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْ
بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلِيَشْهَدَ
عَنْبَاهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ • الزَّانِي لَا يَنْكِحُ الزَّانِيَةَ أَوْ مُشْرِكَةَ
وَالزَّانِيَةَ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرْمٌ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ •
وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً
وَلَا يَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةٌ أَبَدًا أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ • إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ
ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ • وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ
لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ
• وَالْخَامِسَةُ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ • وَبَدَرُوا
عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ • وَالْخَامِسَةَ
أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ • وَلَوْ فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ

وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ •

مآل شریفی

زانی و زانی، صفا به بفرموده هر چه بپوشد و کند و در دل، الهام دینده بفرموده بر
 آنچه بپوشد طوفاً، الهام دافعت کونه کریمه ابانوسه زن، هم مؤسسه بر طائفه فدا
 شاهد اسوه • زانی بر زانیه دیاست کرده با سفسه نطاع این، زانی، اولی در بر زانی
 دیاست کرده با سفسه نطاع این، مؤسسه ای به بفرموده قبلی • عرصه الهی فادیده آناه، صحره
 درت شاهد کتیده به کتیده ده سلسله دکن در دل دایره بفرموده سهارتی قبول اتوبه،
 برتر اوید فاسفدر • آنچه اولی آفریننده توبه ایوب اصلاح حال اینر با سفسه، زیرا اله
 غفور در عیم در • زود بر زانیه آناه کندی نفسانه با سفسه سهارتری ده اولی به کتیده بر
 سوار سهارت اتوبه • درت سهارت «بانه کندی شبهه سهارتری» دیم • بشنمیده
 اگر از بر زانیه محققه الهام لغتی بپوشد • فادینده غذای درت کرده سوار سهارت اتوبه
 دفعه ای • «بانه از محققه بالانمیده» • بشنمیده اگر او سوار زانیه محققه الهام غرضی
 کندی سوار از زنده در • یا اولی ایوب از زانیه الهام فضل و رحمتی! ... و حقیقت الهام
 مایم بر توبه ایوب! •

[الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي] زانی و زانی - زانی، زانیه فادیده، زانی، زانی
 ایوب الهام دینده بفرموده، آنچه زانیه ایوب زانیه فادیده لازمده. هر زانیه زانیه در
 لکنه هر زانیه زانیه در • هر زانیه زانیه فادیده زانیه که هر زانیه زانیه در •
 اگر از ایوب زانیه فادیده ایوب زانیه زانیه زانیه در • زیرا از آنچه کندی طوع و مضایقه

زنا به نكبه ایدیه فارینه دینید . مطاعنی هسید زنا فتنه فاعل سارك اولور . آراه ایدیه فارینه
ایسه هیچ بر وجه فاعل رکل ، بالذ مفعولور . ایسه براره آراه اولنا هر لازم کلمه مکتف
آهلا تمه ایدیه زنا به نكبه زنا به دینید . سوزنه ده غفلت ایدیه مکتف که مرار ، زنا به
سوزنه سزا حکم لاهیه اولسه اولسه زانی و زانیه ور . زنا به سوزنی ایسه « فاستشهدوا باین
اربعة منكم » مفعول و مدلولی درت سازه . و یا درت کره ازاره متوقف . حاصلی زنا به نكبه
بر صورت ثابت و سوزنه حکم لاهیه اولسه فارینه وارطه [فاجلدوا کُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ
جَلْدَةٍ] ایدیه بوزنه قدرینه بوزنه دکنک دورکن .

جلد ، دوری . دور مقرر که دور دور سه جلده تعبیر اولور . کسانده دیکر « جلد »
دفعه سوا اشارت داره که الم ، لحم بخاوند ایدیه مکتف کرکه . هوز جلد ، جلده دور مقرر .
نه کیم « ظهره » صیدنه دوری ، « بطنه » فارتنه دوری « رأسه » بانه دوری دیکر
اولدینی کی دیننه دوری معناسنه ده « جلد » دینید . اهد . دیکر که دوری بویجه ندرنا
البسته اولدینه دورینه ده جلد اولدنه اولدنه . یعنی زمانه مسئله دیکر تأمل اولدینی زمانه
مقتضی بر اکتفه اولدینی کی بر اکتفه دیا اکتفه ده رکل ، مضان جردناریب اولدینی ظاهرور . سو
همالده مراد سنی بر جلد رکل ، اتی هوز دتمه ی جلد و نه که یسب اولدیه هوز و جلد ضمیمه باقیه مقرر
بر جلدور که کیفیت کتب فقهیه و تفصیل اولدیند .

اولا دکنک ایدی اولدیه هوز ، هوز کی داهی ده اولدیه هوز ، یا سه قدر دوز و بودقت
اولدیه هوز .

ثانیاً دورانه کیم دورور که نهایت ایزدی اذانه قدر قالدیه هوز و ادموزنه آفرسته
آسیرتیه هوز .

ثالثاً ، جیلده بینه دور و لیه هوز ، فقط کورک کی قالیله البه دارسه جیفاییه هوز .
روایت اولور که ابو عبیده به الجراح رضی الله عنه هفت تریه هوز ایدیه بر آرام کنیزین ، آرام

که ملکی جیغارسته باشد و « بنم سوکنا عطا جسم غلبه از تو که او زنده کوسلک بود نه سی لایحه
 رکود » دید. ابر عبیده که ملکی جیغارسته ساعده ایتمه بیک دیدی و او صورت و ورور دی.

رباعاً، بوز، فارسیه و اوتیری کچی نازک و تهله لی اعضایه و ورولان.

فما ساً، همی بروضه ده دور و طایوب دیگر مختلف اعضا ره لایقی و عهد نفیحه از نور

الان... آیتک فلهیه نقلاً زانی در این محله و غیر محله اعم و بنار عبیده جلد ایستاده سائل

کور و نور. فقط معین و فادیه مقدره مشهور ادویه فعل پیگیری یعنی سنت مشهوره اید بر آیتک

همی محله ادویه یعنی اولیسه اولیتر مقدره اولیه از زده معلوم به ارشد. [وَلَا تَأْخُذْكُمْ

بِهَمَارَافَةٍ فِي دِينِ اللَّهِ] الله جزا شده از زده آیه جفند طوفیسه [إِنْ كُنْتُمْ

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ] الله و صول کونه ایمان اید یوریکن اید با یاریکن. —

الله کترم طوفی یعنی صفت اید زانی اید زانیه آیه صفت مغلوب اولوب ره از روی التماس اید

الله ارانیه کچی جزای احوال ایزیکن، الله و افرات سولیتنه نور قاریکن. زیرا از زده

آیه زانیه ساعده ایزیکن و کل، توبه زانیه سب اولیه ایزیکن حدیثی بریه کتبد و بر صورت یعنی

ساخته زانیه تمیض شایده که نکاح کتبدیه میسقطه ده. هیزه زانا « انه كان فاحشة

و مقتا و ساء سبیلا » منکر توبه برون بر خنده، بر خنده و بولی یک کونور.

کرن صمی، کرن طبعی، کرن افندی، کرن مقدی، کرن اجتماعی کهانی جهنده مدافعه ایزیکن

ایلیسه زانیه هیزه صفر، خوب بریه ده. اگر که فارینک منقش اجتماعاتنه بر بنانه مناسب جنبه زانیه

سودع و سخن بولی زانیه کل، نظام ده ده. نظام ده میاند یعنی، زانیه سفا هده اید اولیتر

و تعینی دارد. نظام ده سهولت صده و سلامتی و کثرت بر بنیه اجتماعی ده محسسه اولیتر کچی اولیتر

اولیه زانیه شومیه ده بالکس بنیه اجتماعی کیره، هیزه ده، هیزه ده بنیه اجتماعی به سوره کلیه

سویانده با سید. طبعی تعبیر اید افاده اید هیزه اولیتر ده زانیه اجتماعی ده زانیه سید. بر

حدیث مشرفه بنی اکرم صلی الله علیه و سلمه سروریکه: ان معشر ناس! زانیه توفی ایزیکن. هیزه که

او نه آنی مهلت دارد . ارحی دنیا را ، ارحی آفریده را . دنیا را بکشد برای کینه ریز ، فقر
ایستاید ، عمری بیهالند . آفریده را سختی ، مصلحت گزینگی ، ناز و خلودی موجب ابرور .
بنام عیبه انشرد رافت و رحمت او را تسبیح و کس ، او نه بیخ و زجر اید و نه نایافته را .

برای نه ارادنا به یوز جمله به اوسخ و زجول غایت بسط داده و در در لطف و
نه در ده عاری اسم به فریقه . بر آینه نزد نه اول اسلاسه زنانه جزای « و التي
یا تین القاحشة من نساءکم فاستشهدوا علیهن اربعة منکم فان شهدوا فامسکوهن
فی البیوت حتی یتوفیهن الموت او یجعل الله لهن سبیلا . و الذان یاتیانها منکم فاذوهما »
آندری مخلوقی فاریند ایموه و فانی اینجه به و با نور الله به یول اینجه به نه او نه به سو ، آندری
جمله رای و تقدیر به مفرضه به از اید تغیب اید ، به هر قدری یونی . بر آینه نزدیک بطایر
مقتله ایسی ده یوز جمله اید محمد به اید . دو عدد ارادنا به یول که سیمیه اید . یوزده ای طرف
ایمیه ده زاده زنایه نقاب عی السویه به جلال فی اناره اید جمله به تأیید عادل موجود در نفی کج
ضرر ده آزاده و معدوم ده دایره اوله اعتبار به ده به هر چه محنتی دارد . به سو جز اند افندی
به صورت به تقبیضه کی شصت اید به به به یوزده سیم و عملی نفی ، دیگر طرف نه بیت الله به یوزده
محمد آینه ای محاسب اوله به به یوزده سیم یوزده جمله نه کره اخلاقی و کره اقتصادی و کره
سهولت تقبیضه اید عدلی نفقه انقدر به رفیع و سحر به زبیه اولد نفی تسلیم اید به فای دگر . یوزده
سو تقبیضه اید اید نه نه . او نه ایمیه به یوزده به : [وَلَیْسَ شَهِدَ عَنَّا بَهِمَا طَائِفَةٌ مِّنَ
الْمُؤْمِنِیْنَ] و نه نه به طائفه اید ایستند عذاب نه شاهد السویه . یعنی کنیزی در کوله سبزه
و نه نه به طائفه نه مفری استاده و راقبه روی نمند و کوله نه .

کتاب نه بیانی و جهد طائفه . به حلقه اولی مکمل اوله زنده در که به سبک افراشی به یوزده
جماعت و جمله کیده . اتی اید درت اوله کرکه . به عیبه به یوزده تقبیضه و نه نه زنده به یوزده
ایستند . نه الراجح جمله اتی اید به ده زنده به نقاب شهادت درت اوله نه زنده به ده لاف و نه

ادسی اقتضایه . هیزد «ولیشهد» بر یور وشد . بنارعبه ایکی کفایت اینز . حتی هسنده رادینه
 اتی اره ارلبه . عاقل کیزی ضرب مافنه میدانه ویریه جاک تده بر طائفه ناک هفورد لازمده .
 برابیه بر ایکی کسی اید اوله مان . مکره یا کز کیت رک . کیفیت ده سطرده . اوندک اجموده مؤنزه
 بر طائفه یور وشد که ستاره اهل خلع مؤنزه . زیر استاره اهل اولایا به عزانه سلا
 کانه کم کنده . ایه عباس هفتردی ده «الهی تصدیقه ایزده فروگشی تده» دیکه یونی آهلا تمشده .
 برامده به پیچیه ایکی حکمت دارده .

برنجی ؛ انتقام طر زنده بر سر استمار میدانه بر افنامه اجموده تأمینده . هیزد کیزی
 ضربک سوره هیزد استخچه هائی الی ریا بر التامه او فراماسی موقوفده . نه کیم ناریک سحابت
 ایه کدیکی فی لانه استخچه ره هیزد کیزی نیک بایا شد . بونه طولای آور دیا جز ابوتک
 ضربکی بجایان جسمانی هوسه کورده سوری ده بهیج سبب دگده . کلمه حبسکی عمر سینه تجویز ایتم
 جز الارک هویجی جسمانی اوله تده فرور توله بهیجی کبی کیزی ضرب تده سر استمار ساعد بولنه نیی ده انکار
 اوله مان . بر محبوسه و هله منفرد بر محبوسه فارسی نه بایا مان . حال بود عام نده ساعده سی اکنده کبی
 بر ضرب . مؤثر اوله بر اید تجارده ساعد دگده . ایته ضرب اجموده بر ساعده در رافیه تختده علفی
 اوله سطر طبع شروع قیامتده .

آنجیسی . بونه عفتد قیستی . عبت و تریه نده تمینی افاده ایه بر اعداده و شهید دارده .
 کریم بر شهید برید صحن عینه دگده . بیاه اوله نیی اوند . لنده بر تأییدیه ده تقصیه
 بر اعداده . اعدایه نده و قلم عنی ادسی کیده . قلمه علفی ایه بر شهید و تقصیه بر عجبیه
 بر جز ارا هینه تلف ایتم . اجدانده علفی ده اید اوله لازم طبع . با فصوص که هیزد ده اید
 تمه اقتضایه .

تایفه ادراکی اوله نزل و هیزد ان جزئی بر شهید به بر عتاب بر عانی هیزد لیره
 شبهه بوند . بر جهته بواسطه صحن جسمانی اوله بهیج جز اسنه دهی بر معنی اوله اید . بر جهته

« عذابهما » جور و سوزده بولا اشارت ده . برده بر اشرارک عفو و عاصی دارد . سو
چونکه [الزانی لَا يَنْكُحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً] زانی به زانیه و با شرک
باستغنی نطاح اینست — زناکار به عریف اوله جلد اولورسه الیهنی خاری با به زانیه و با شرک در .
چونکه ایمانه و عفتی اوله نمده حاله فادیند نفست ایر . اوله تنزل اینست و اینم بلیدر . او به عوفده
اوله اوله یا کند یسی کبی زناکار . و با شرک به خاری عفت ایر . که شرک در و عفتی شکو در . او به
زنا شرک ، شرک زنا به بود باقیست .

برده نفسده زناکار اوله به ارکله ، عفتی فادیند علفه رار اولور . او خورده
نیکبخت ، با کس شوقی نمیک ایر و به شرک ایر و خورده طرادی از نه نمجب اولور . و به
اندک اوله عفو و عفتی فادیند و محاله سنی بوزارده . ظاهر عفت اینست و ساینه اوله جلد اولور
آلهنی ایر و یسی اولور . زیرا عفتی فادیند به اینست ، اوله عفتی فادیند ، کند عصاره غی آر
بر صورت ارکله عفتی فادیند فادینه در سینه سانه اوله غی کبی نهایت نطاح ایره کبی فادینه
عفت اوله به باعث اولور . چونکه ایر بر آینه ارکله و یسی به تقدیم ایرست . حال کوله اوله آینه
و یسی تقدیم اولورست . چونکه و یسی کور و غمی ، طعم و سوزده سی ، تمیسه و مطامعتی اولور و به
زکرا دانه زانفای با سلا به عفتی چهند اولورده جهایتک با سی ، زنا کاره ماد سی خاری اولرینه
اشارت قلمست . فقط نطاح سینه کلمه بود . ارکله عفت و طبی اصل و مقدم اولرینه و ارکله
افدوتک عفت نفه فادینه فادینه اولورده کی دخل و تاثیر به اشارت نکته سی کورست .

[وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكُحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ] زانیه ، بونی ده به زانی

و با شرک به باستغنی نطاح اینست — یعنی عفت و ناموسی اولور زانیه ده نفست ایر . نطاحنه
تنزل اینست ده اولی نطاح اینست به زناکار . با خود زناکاره صافیه عارفی اولرینه چهند شرک
نطاح ایر . چونکه « الْجَنِّثَاتُ لِلْجَنِّثِينَ وَالْجَنِّثُونَ لِلْجَنِّثَاتِ » . [وَخَرِقَ ذَلِكَ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ] واد — یعنی اوله — او برنده حرام قلمست . سوره بقره ده « وَلَا تَنْكُحُوا

سید شد. سید به السیده بر سره روکی «وانکوا الایامی منکم» و سوره نهار که
 «فانکوا ما طالبکم من النساء» آید نیز عموماً در منسوخ اولدنی روایت ایلسه
 در ساج اولد. معتدله به حیاتی ده اجماع اید منسوخ درجه، لکن فخر رازی تفسیر
 تفصیل اولدنی اوزده محققیه برایکی و جهل اکیسند. ضعیف اولدنی اکتدند. زیرا
 ناسخی اجماع درجه ایله اجماع ناسخ اولدیه معنی علم اصول فقیده نایند. برده ابرک، عمر،
 علی کی ذواته مخالفند سعه ایله پسند. اجماع صمیم اولدانه. بنابر ایله اجماع اولدنی اولد.
 دیدک در غری اولدیه معنی کی منسوخ اولدنی اجماع ایلسه دیدک ده طوری دکر. چونکه بیات
 اولدنی اوزده خدای نایند. کریم «فانکوا ما طالبکم» «وانکوا الایامی منکم»
 ارری عاصه. نقد برزک ده بر مانع سعی بر لویانده عاصه اولدنی عاصه بهینه بوند. بنابر
 دیگر روایات کی بر راده کی ترمیم ده برانده اولی موقوف. برید بر احتمال نایسند ایله شو حکم اید
 طوری اولد. با خصوص سوره نه باشد کی «وفرضناها» بر سوره ده منسوخ حکم بر لویان
 استایمجه نایند.

۵ - عباد به عموماً، ایله عباد (رضی الله عنهما) بمالده، سید به عبیده
 دارد اولده روایت کور. بر آیت سبب نزولی سوره: جاهله و فاعله در آیت نه کرانده
 (کرانده) کرانده عید دارد. اسلام کله کی وقت مدینه ده بوند. ام بزدل کی مشهور فایز
 فایز باریاتی، عدلی در قریه قدر کرانده بر لویانده، بونایر، بر کرانده عید مشهور
 اید. ایچنده زودت ایدینه اولدنی دارد. اسلام ده زنا حرام اولدنی بونایر زودت
 کی مسلمان اولدنی فدا ده بعضینه نفع تکلیف اینه قبول ایدیه نفقه لای نفقه اینه
 اوزده فقر و عیال عید رسول الله استیانه ایشد، بوند اوزده بونایت نازل اولسه
 اولدنه مؤمنده حرام اولدنی اکتدند. بوند طریقی بعضی نفسیه بر ورنده سبب نزولی اولد
 منصوص اولدنی فانی اولدند که الف لیل، عید ایچیه دیدک اولد. کریم قرینه قائم اولدنی بانه حکم،

على المؤمنين « بوردند. آیت، بر این قسم نظامی تحریر شده. بلکه توپری محقق
ایمسه بولونیه.

ثالثاً، استمداد استخفاف کی کف و لبی ادله زنا سی واضح اولسه، اولی در پیونده
بهم نظام کمرسه ای عقیق بودند برزد نظامی تحریراً نگرد و میانیه منفرد اولور. اینک
نرمیدک بر قسم درجه شولنده بر نوع شبه دارد. اولی مجموعه بر را جتار اولند. و اینک ذکر
اولیه امتداد آنچه بر قسم عقده در. بالک حضرت ثانی و اینک سرور و بر اینک عذاب بهم برزد
انتقادی مجموعه ایترسه، بر قسم و مستی در. و بر اینک قسم درجه عقده طوقند در.

ایته زانک بتجوی ادید عذاب، بودیم سر رسید. مؤسسه اولایک زانده نوقی انوری
و مدنی اجرا ایلدرد فرقه اولرینی کی زانی زانیه نظامیه اجتناب انوری و بر اینک اولرین
قور و بری ده لازم در. بر قسم اجتناب پلان سید سول بود زاناسا دایره اول عقده نایسه
طوقنده ده بودک بر جنانده که بود می و با قذف بقیر اولند. بر تبیین ناموسی اولایک برینست
ادید بر اسناد و بولونیه، کیف تا انقه عیب فاسد مجموعه بنیلند اولفده برابر اولرین مجموعه مستی اوله
آئمه کی حله جانی بر هجوم اولرینه اشارت در. بود عهد عهد زانک بیانه زدیفاً حد قذف بیانه اولایک
بوردیلور که :

[وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ۖ] در محضه در. میایه — محضه، در دهنه عقده

قانون، برده، در دهنه اولسور اولایک مطلقاً عقده عرضی ماعندم اولایک الطلعه اولور. که قذف
آینده کی اهلانده برینتی رار اولند یقیناً اتفاقه دارد. یعنی بورداده، در دهنه اولرین سولدر
زانده عفت شرط در. بنا بر اینک شکیه قیز در. در سائل در. فقلاً بر اهلانده اسلام، عقده
بلوغ، حین، عفت شبه شرط صابند در. اگر کده قذف در. عیب حکمه دلالة داند. بلکه
قارنده سوز آئمه دهاسایح اولریننده جمع مونت صیغه سید اولرین صریح بر اینک اولرند.

عالمی عرضی ماعندم اولایک آناه، زاناسا دایره [ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ]

صکره ده درنما حد کتبه سه کعبه سر - و بعد که اقرار بولمارتجه بر زنا بی اثبات اجماع سراده
 نصایح لاف در تهر - حال بود ای شاهر عادل این نصایح بدو ثابت اورد - و بعد که ناموس
 بر کعبه بی با فصوص مرصه اهل بر فارغی زنا اید انعام اینک جاتی القدره آمیزد - بنامیه اورد
 آنکه در اثبات ایه به نیز بر می [فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً] بوزر و دوازده
 طوری سکه به دور کن [۱۱] . [وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا] هم در
 بوزر اید ایچ بر شهادت بر قبول اید بکن - ارفند بر بی غیر لایمانه و بعد الا اید یعنی
 اول بخرید - بر صورت حکمی اسقاط اید بوزر بوزر تمسید - جلد المی جسمانی بوزر
 المایه روایت - زنا در جسمانی بهت - قندره روحانی بهت غالب اول بکنده قندره بعدی
 حد زنا در و کتبه بر بوزر جزا اودنه اورد - میزد موبد - [وَأُولَئِكَ هُمُ
 الْفَاسِقُونَ] بوزر فاسق در و صند عبارت - - فساد اید مکتوم کعبه لر -

[إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا] آنچه اودنه صکره توبه اید و ب
 کذب بری اصلاح ایز مستثنی - یعنی ارفند جنایتی بایر قندره صکره ذات ایه رک سوزنی کر
 آله و ادنی ندانی اید اجماع حدیه تسلیم اید و قندره اینه کی کعبه اید حد لا کفنه با سلب به
 حال عملی روز و لته کعبه رفسه مکنده مستثنی اورد لر - توبه اید حدک سابقه اولار بکنده اجماع دارد -
 اجماع یافنی مذکوبه بر استثناءک بوفاریکی عید به اکتبینه راجع اول بکنده بنامیه بود توبه اینه کل
 تقدیرده حد سابقه اولان سه رفسه زانی اول یعنی کی شمار تزد و قبول اولنه بد کعبه فانی اولند -
 لکنه عقی مذکوبه بود ، بالکن حرکتده کی « فاسقیه » حد سنده استناد - حد قند
 اید محدود اولان توبه اید محدود توبه توبه بهت کی شمار تزد قبول اولونامی ده اید ایدیه
 سفید - تا بید ایه استثناء نماند - بنامیه بوقامده استثناءک فائده می مقود عباد تسلیم
 انجیه در مضاف مقود الله اولان بهت اورد - [فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ] میزد الله غفور
 [۱۱] محله اول بکنده قندره حد بر اولان ، فقه تزد اید اید - اید که مقودن ، قندره اولنه یعنی اید مقودن
 (فوزانی)

صمیمه... منفرد هیوه، صحنی جوف... بنارعی توبه و اصداع عالیه مؤافقه ایمنه فقط
تذکره حد و شرات با آنکه مقرر شده که در عینه زمانه هر عبارت... قذف اولانکه در عین
اثر نه جریانه ایر... بنارعی صوره بعد تعلیمه ایر... در شرات حکمی توبه ای سابقه اولانکه مجرد
همه ادله کناه مغفرت اوله بیلیر... و بوجیهند بوجرائمه ستر اولادور.

زنای ایتانه درت سالتد شرطی ده بونکه عداقه دارور... بی نایه بوجاره بدع مهم ^{نقطه}
دارور... برکتی بر زنای کوره بدع اولورسه اور با باغینده زنای اولدنی تقدیرده کنده سینه بر
تعلیمه ایجه هکند ستر اولی اولور... فقط در جوی اولدنی تقدیرده عاکعب، بسنی بوز اولور،
مصدایه من، او حاله با شفق سالتد بولورده، متفکر کید... بوزنه طویلی بوجاره ستر بر سوال
وانفرد:

درایت اولدنی اوزره قذف آتی نازل اولوب فراتت بویور اولدنی زمانه انصارده سعید
ایه عبارت و ماصم به عددی، برسی آفاقه قلعوب "بر آرام فارسیده برسی کورسه نه اوله به
رعون ایسه مکانه دورده به و شراتی در اوله به، نسخه حکم اوله به، دوروب اولدیرسه
قتل اوله به، سکوت ایسه غیظ ایله بدع شیه سکوت ایسه اوله به، درت سالتد بولوب کتیرنجی بوز
ایه ایستی بتر و بدع، فتح اب اللهم! دیدی "هیفا هیفانه داری عدل به ایله دیا عویر کتیری
فارسیلاری، نه دار دیدی، شردار، زوجه می سینه به سحر ایو بولورم دیدی که عی زاده کی ایط.
والله دیدی بر بنم سوالم، نه چایورده بکلی اولورم، بنارعی ایکسی بر رسول الله داردی، هیزدیر
رسول الله فارینی جلب ایریب استغفانه ایله، فاریه انکار ایله، اصحاب طوبی غمده، زوجه ایله
آیت مریمیه حد قذف محکم اوله به، کوزر مد کوردم، قول فرمود دیکردم، الله بیلور که به صارقم
انجونه مفی سویدرم، هر حاله الله بر کار ایضافیه بنسه ایریه عینی ایدایورم دیور دی.

دیگرکه رسول الله وحی حکمه با سترادی، اصحاب بونی عملتیزده عابینور لردی، عیسی صومیر
بکدر میر، اروق سو "لعنه" [۱] ایندی نازل اولد که قذف آیتدینه عمومده استغفار یافتنده
[۱] لعنه با خود سلاعه، لغتنامه دیکدر.

و بالخاصه زوجه كند زوجه زنی مقننه در: [وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ
وَلَمْ يَكُنْ لَهُنَّ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ] كند زوجه زنی ریایه و كند زنی باسقه
ساعت در اولایه بیه رایه [فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ] ایست بر بیه ساری - یعنی او زوجه
در صاتی بر بیه مدقننه مندی ایست سقا نقدا عبا - الله همه مدوع ساری [أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ
بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ] بهی شبهه ز كند بی فطیاً صادرند - دیه الله قسم او در ساری -
- یعنی ساری ایزد با به بهی شبهه ز او از نیم سوزده فطیاً صادرند دیه تدارند در كیه
بیه ایست - [وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ] -
بتجسی - . اگر بالاه سویدند رایه الله لفتی مقننه از زنی - یعنی بتجسی دغه ده ده بر
ساری ایست جمله - «اگر او می و ساری بالاه سویدند الله لفتی مقننه از زنی ایست»
دیه جمله که بر - بر بیه مقننه در - بر آینه فطیاً ایست - دت از نور سه زوجه كند
تقدیرند زن الهیه تفتیك در دت انا ده ایست - ایست کیم رسول الله ده بتجسی
«موجب» - «موجب» -

زوجه بر بیه كره ساری اعدیه با بیه مدقننه قورنور - نهات زوجه بیه
ایست - [وَيَذَرُ عَنْهَا الْعَذَابُ إِنْ تَشْهَدُ] زوجه ده ده عذاب - یعنی او زوجه عذاب
صوتی او بیه مقننه مد زمانه مهدوی اولاه عید - برنی او زوجه ده - كند بیه سوله
ساری ایست دغه ایست: [أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ] بهی شبهه
بریه که او زوجه فطیاً بالاه سویدند ده با به دیه الله دت ساری - كد دت بیه [وَالْخَامِسَةُ
بِتَجْسِي] بتجسی - [أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ] -
اگر او - صادرند رایه الله غفبی مقننه از زنی - یعنی زوجه - سوزده صادرند رایه الله غفبی
زوجه كند او زنی ارجیه - ارجیه فرزند لفت - فاریه فرزند غضب از زنی بیه دت ساری فارید
او زنده غفبی مقننه ده مؤز اوله مقننه - ایست زوجه ده بر بیه بیه ایست ساری ایست

حدیثی که می‌بیند دفع ایراد و آنچه در جرح ایراد درج شده افتاده معلوم گردد.

نکته دوم، بوجه شهادتی باینکه در لغت استماع ایراد دفع ایراد است.

در حاله نه باینکه؛ براساس اینکه مفهوم مخالفه عامه در شافعی همان حدیث اجرائیه حکم ایراد است.

نکته هفتم، قضیت لازم ادله برید برانده. ساد. مفهوم مخالف ایراد عمده بخود ایراد در حدیث است.

شهادت بوجه اینکه اقرا. در بدو غایب نه نماند بخود حدیث اجرائیه حکم ادله معنی و بار علیه.

بالغای نبود در اجرائیه ادله از در ایراد برانده. حدیث حکم ایراد است. عامل قذف.

نه نماند بوجه میرک، نه در حدیث ناموسی و غایت مهم ادله برانده. بر طرف نقد نقد شده ده حدیث.

مقامه قائم ادله برانده ادله عامه در بدو مهم برانده که بوزن الله تعالی به برید در ۱ و

لَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ [از در برانده. الله تعالی و رحمت برانده]

در حدیث. قرا. این [وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ] و الله برانده. حکیم الله

ایر. در در برانده نبود این. همان مکرر. برانده از در برانده. برانده از در برانده.

در ...

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ
لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ
لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ • لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ
بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ • لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ
فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَقَوْلُكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ • وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّتُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ
عَذَابٌ عَظِيمٌ • إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالسِّنَنِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ
مَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هِينًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ • وَلَوْلَا

إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ • يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ • وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ • إِنْ الَّذِينَ يُجْحُونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ • وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَوْفٌ رَحِيمٌ •

آل شین

میزباز اولی که اهلک اید کند ایمنه بر طاعت : اونی مقذره بر سر صافیك ، بکدار ،
 مقذره بر غیره ، اندر دین و دینی : اود بالیده فانه ازین ، بویکنه قصه دایره ، اراده بویک
 بر عذاب دارد • ندادی اونی ایستد بکذرت اهلک و فاریه مؤمنند کند کند بریه صسته فله
 اینه لردی بر آنچه بافتا دیر لردیا • اولاد است ساهد کند لردی یا ، مادام که ساهد کند
 اولاد افره الله عذره بالا بخیرده مبارک • اگر دنیا و آفرزه الله فضل و رحمتی ازین
 اولاد ایدی اولاد بکذ با بقاء ده سزه ساهد بویک بر عذاب طاعت لردی • ادره ده که بکذ
 تلقی اید بویک و آفریزد هیچ بکذ اولادیه برشی سید بویک و اونی سولای صابزه دیز ، حال بکذ الله
 بانه بویک بر دبال • اونی ایستد بکذرت : بونی سوبده بزه کزن ، صاب بویک بر بانه
 دیر بکذیا • بویک بر شیه ابرامورت ایمنه بکذ ، اگر سوه اید کز دیر الله سزه و عذاب اید •
 دین ایمنه ایندی بیا بر بویک بویک که الله علیمه ، علیمه • مؤمنند ایمنه با اربانه سوزن شوی
 بولسنی اراده ایندی ایمنه محققه دنیا و آفرزه ایم بر عذاب دارد و سزه بیه دیکذ حاله الله بلیه •
 با اولاد ایدی ازین بکذ الله فضل و رحمتی و عقیقت الله بر روف رحیم الهی •

۱ اِنَّ الَّذِيْنَ جَاؤْا بِالْاِفْلَاقِ ۙ سَنُفَرِّدُ اَنْفَهُ اِيْضًا كَمَا فَعَلْنَا مَعَهُمْ اَوَّلَ اَمْرٍ اَسْنَدَهُ

میریمیه، حقیقی تحریف ایلمه سوز، یعنی بالاسه، افتار، بهانه دیکده. بهانه ده آسنیه
ایکوی انسانی بهوت ایله افتار دیکده. هرینه تفهید و هدیت کتابخانه روایت اولدوغی اوزره برانیزه
سبب نزول سوز دیر.

مقدم عائشه رضی الله عنها دید که: رسول الله صلی الله علیه وسلم، بر سفر اوده بو یورده یی وقت
فاریندو آسنده قرعه چکد، هفتینده اسمی جعفریه اونجه کیده ده. بنی مطلقه فراسنده اول بایغی غزاه؟
آرزو قرعه چکد، بنم اسمی جعفری، بنارعیه رسول الله ای برار جعفری و بو جهاب آیتده نزولده صوره
ایک. اولده اجمعه بر هورم - محمد - فرینزلیم، عورتیه رسول الله سینه باقداشی برنزله و تواتر
چیل، نزار آیتده، چیل نزار آیتده صوره به قالمدم و برور یوب اروراهی کیم، دفع حاجت اینم،
برور دوزکله کوکسی بو قلدوم، نه باقیم قفای بر جعفریه بر دیم و اردی قومیسه دوشمه، بوند دوز
دوشم، دوشیمی آردم، بونی آرمه بنی آیتورده.

بنم یول نفیاتی بایمده اولاه طافم، دایمده، هرچی یوکنشد و بنی اجمعه قله ائیمده، چکد
مقیفاییم، صوره کوچله بانی بر تازیه ایم، بنی هورجه صافشد، دوی چکشد کئیمده، عورت
اییم وقت ارمهانه کیمی بولمارم، بنارعیه چکد بنی آرمه اجمعه دوزل دیم، ارطوردم، اریکله دوشم
صفوانه به العطل اردونده آردمنه قایر، ناسک انفسی آراشیدر، برشی فلسه ایله ضایع اولامه اجمعه
رکرتنامه کلنه کورتورده، بنی کوریمه طافیمه " انا لله وانا الیه راجعون " دیرسور ایازم، صانه
زامه سوزیمی ادرتم، دوه سنده ایندی، به بیتی قره چکدی، بنیم، صوره دوی چکدی، برور
اوط صیغانه ادر دوی بقیشد، انیمده، باغیشور لردی، اینده لری زمانه بنی برور دوزنه ناس
جالیقلاغمه، ادرمه ده ایسه به اوزلرینه دایریدم، آرتقه کوس بنی قوروشمه، بنی لافیدری به
طاسه، صلاک اولاه صلاک ایلمه.

رسول الله سینه یه قلدوم آیتدی و بطایه و جم فارصه اولدی، نفقار ائیم اولدیم زار غمیه

و السلامه طایفه کلمه لطفی بودند کورم دم . آنچه با نیت کبر بود . ناهل او ؟ دیووری ، بوی
 اشتغال بود ، هنوز ما برای دق و تم بوی ، نایت نقالت خانه طوم ، بکیم مسعود آتیه سیده
 حاجز ایمنه طیاره جیقم ، ایمنه بنه بنه بنه مسعود آتیه سیده او طوم درونی درونک ، در کیم
 مسعود آتیه سی مرطی یعنی بول جایشانی ایمنه سورجی « نفس مطیع » دیدی (۱) ، به بول اعتدالیه بنم
 برده بولونسه بر زانه سیمی ایویرده دیم ، غزل بونی دیدی ، نه داره دیم ، به دیدی شهادت
 ایویرم که سه حقیقه مؤمنان غافلانه شک ، صکره اهل افک و کیم طریقی اهل دوی ، در حال رفعت
 در غم آندی ، صحرای غلبه رفته در غم .

صکره رسولانه کیدی و ناهل او ؟ دیدی ، با اذن دیر ابوینم کیدیم دیم ، اذن دیری
 به ده انام بابام کیدیم ، آنکه ، ای آنکه دیم ، ناس نه سورجیور ؟ بنه جیقم ! دیدی : کندی
 اوزم و الله بر آنکه یانه سوبی یار لاله بر ناده اولومه و اور تا قری بولونسه و عیله بنده و عیله
 انجیندیک نادره . دها دیری بوانه ندر سورجیور سلطان معلوم اولاریم ؟ ، به آفتاب با سوادیم
 دیر توبه کیم صبا ایتم ، به آفتابورم ، آفتاب که بابام یانه کلدی ، و الله به بونیه آفتابور دیدی ،
 بوانه ندر سورجیور ندر معلوماتی بر قسه دیدی ، بابام ده آفتابوری ، صوم قیدیم دیدی ، او کیم طوم درم کوز
 باشم و بنه یوری ، ابوینم آفتابور حکیم یار میر لاله کیم کلپور دی ، ایکی ده یانه ایلورسه
 به آفتابور که رسولانه علی ایله دیم از زمین کلپور دی ، سلام دیدی بعد ایلور دی ، جمله
 سورجیور به بری با ندره ایلور میادی و برای اولسه الله تقا اولانم شانه و روحی ایندیرمندی .

صکره دیدی که « اما بعد یا عاشق ! حال من سندی به سوز بوی سوز میندی ، ای دی سبزه
 ایله الله ، محنتی بنده ای . راکر بکناهد در شکر الله استغفار ابو توبه ایست ، زیرا قول توبه ایمنه
 الله تعالی توبه بی قبول ایست . » و قنا که رسولانه مقال سنی بنه دیدی ، کوز یاندم بر شادی ، صکره بابام
 طوم ندر رسول الله جواب دیدیم ، و الله نه بیه مکی بیه یورم دیدی ، بولنه اوزرینه و الله دیم

(۱) مطیع صلاک اولدی و یا اولومه مغاریه کلبه .

طرحه رسول الله جواب دید ، والله ندیمیم بایورم دیدی . به گفتند که هیکل باشد و بر نازده
ایم ، خوانند هیکل او خرابانازدم ، یعنی استلاد اید و بدید حال و دهم . دید که
والله به آندرم ، ست برنی اینستند ، حتی کوه کیزده برایتی اینستند ، سدی به سده
بریم ریم اینانیه مقصد و اگریم مقصد بریه اول یعنی الله بدید طور در که سده فنا بر اعراض
برونیم همانه تقدیریه اید میکند ، والله بخند سده باسفه بر صد برادیمیم ، آنچه بوسفد بابا
اوصلی قولی - که استی ذکر اینستیم - دیدی کجی " فصبر جمیل والله المستعان علی ما تصفون
بریدیم ، صکره در نوب با نغمه باتیم .

او حاله به والای بایورم که الله تعالی مقصدی بنده اید . لکن والله سانه برمی
اندر بر جاتی فله ایمورم ، شایم نفسده الله تعالی ندی اید سادات اوله همه بر اید نظام بویور جتی
مرتبه ده هیکل اید ، و لکن ادم بویورم که رسول الله اول بقدره بر رویا کور و دره الله بنی اول نظر
بنده اید . علم الله رسول الله جلسته فایق استی ، اهل بیته بر کعبه بشاری جیمه سدی ، الله
بیمه اید و جینی ایندیر بویوری . اولاد می ایند که اوله حال همانه کلوریدی که قیسه کوننده بیلده
تقلتده درلو دانی کجی نه در کوبوریدی . بنار می بر اید تو اوله قولی و با شند الله بر اید
قولی ، والله به توده ایندیم و آلدیم ، هرگز بر ایتی بایورم . فقط رسول الله اصلیم
ننه ناسک دیکرینه همه دیر و جک بر روی کلورید که نور فرستده آنالک با بامک جازی حقیقه همه
ایندیم .

دقت رسول الله ایلد کولوریدی ، اید سیدی کله سوادلی " بشری با عایشه اما
والله لقد برأ الله = سرده با عایشه ، آله اول ، والله الله ، سنی قطعاً بنده اید " دیدی " الحمد لله
لا یحمدک ولا یحمد اصحابک = حمد ، الله نه سلا اصحابک " دیدیم ، والدیم دیدی فایقه اولاد ، به
والله نه اولاد فایقارم نه بر ایتی انزال اید الله به سده اید و ریم ، اید الله تعالی
" ان الذین جاؤا بالافک عصبه منکم " اولدایت انزال بویوریدی ، بنار می اید " والله بوزده
صکره

مسطور انعام اتمم دیدی ، هرگز ادعا فرمای و نفقہ صبیہ نفقہ دیر بوردی ، بر سجدہ الله تعالى
 سونی انزال بوبوردی « ولا یاتل اولوا الفضل منکد - الی - الا تحبون ان یغفر الله لکم »
 ابو بکرده بی والله = الله بنی معقذت انوشی سوم رسم دیری ، مسطور یہ نفقہ کی عورت ایندی -
 مصلی عذرم (یعنی قندم) نازل اولی رسول الله فالقدی ، منبره جیبتی ، بزرگی اصرارندی و فرائی
 مداون بوبوردی ، منبرده ایندی وقت ده عبادت به ایپ ، مسطور ، صحنه به صحنه محدود و دوری
 [غُصْبَةٌ مِنْکُمْ] ایچیزده بر صحنه در - - - - - محدود بر رده در - - - - - صحنه
 ادرنه قرقه در - - - - - بر جماعت ، صایبی بر کرده ریکدر - - - - - ادا دانه بدرمه اولانز [لا تحسبوه
 شَرًّا لَّکُمْ] اونی سزک ایموه بر صحنه نایند [بَلْ هُوَ] جدا او - الله [خیر
 لَّکُمْ] سزک ایموه بر خیر در - - - - - بوبرک ثواب قازانده سب ، الله عذره کی راسته
 قلوبینه ، عاقبت قدر در برنده بر سکتده وسیله اولور - - - - - الخ الراجح الله ، اوانتا بارانی بوبرک
 بر سر در - - - - - فقط حقیقده اوند سدی اونی اویده درازده ، سوبریند عباد در - - - - - [لِكُلِّ امْرِئٍ
 مِنْهُمْ] ادرده - - - - - اکرده - - - - - در برینده [مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ] قازانچی
 و بالی کندینکدر - - - - - کیمی صومعه ، کیمی کولسه ، کیمی سولینه [وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ]
 ایچیزده اوند - - - - - اود بالک - - - - - بوبرکته متولی اولور - - - - - اونا ایمیزده اوانتا ای عهد قصد انا
 و شاعشی ادر دایره رک و بالک بوبرکته شی التزم ایپ [لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ] ایموه در بوبرک
 بر عذاب دارد - - - - - بر عبدالله به ای مقننه در که منافقون رئیس ایپ ، اوانتا ای ایدر اوانته
 ایدک اول ادر صریح ایتنه و منبره آسند یر و یا غاندا یا میسه ایپ ، قور ناز منافقده جناسی لایق در
 مؤمندی کیزلیده کیزلی به صحنه کیزلیده جلیسمه و بر یر و یا غاندا ای ادر انا یا عرصاه و فقیر سلیم کیم
 بر ایکی ساره دل ده اوانتا اوانته نصرتینه قایلوب هر قدره مستحق اولندری ، صحنه صحنه
 صحنه ایروب و ور دینی بر قلیچ هر سید بر کوزنی سوزد و رسمه و درینده کد :

توبه ذباب السیف عنی فانی غلام اذا هو جیت لتبایر

وَلَقَدْ أَهْلَى مَا تَنصَحُ مَنِ الْبَاطِلِ الْبَدِيءُ الْفَوَاحِشُ (۱)

[وَلَوْ لَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ] نه دارد ادنی - ادبالاتی - ایستد بگذشت
[ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا] مؤمن و مؤمنه را که در نفس خود
میزانند اینست - که برین و گذرد ما بسند و فایز رد لازم همه بنده به مسهله بدست
[قَالُوا هَذَا أَفْلَكُ مَبِينٌ] ده بر ایمی به اندک دیر رود - فکده منافی نفس
بر نیاسد - بکجه نفس و گذد مقصد و مجوز اید به یکه یکه بسند و در که کند و به یکه یکه
نیاس نفس اید به فکده بر نوز - حال بر که مؤمن و مؤمنه را که در نفس خود فکاشیده جوان و بر بدست
نیز اوله لازم صید - بنا بر می گویند به سوز ایستد طریقه زمانه که بر نوز بسند و اوله لازم صیدی
فکده گذرد و صایر رد اتفاقا اید به مؤمنه و مؤمنات مقصد ده مسهله ایستد - بر است زنت
اصول و بقی به اندک - فکده مالک فکده اوله به نیت لازم و به ایمی به اندک اتفاقا اید -
[لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ] - دنیا و کی عذاب و عذاب
و تنبیه - نه بتم سطح - مساله - حقه مقصد و عذاب اجرا اید و مقصود به بقیه فکده به سبیل
مسافری و در دین به کوز غنی سوز و در دین

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ • وَلَا يَأْتِلْ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالشَّعْءُ أَنْ
يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَى وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا

(۱) بنده به بقیه بنده صافیه - جزو به به قولم - صبحه - فکده بنده وقت سار و هم و فکده به نور و صافی
ایده هم و فکده خود به کجه به آگاه به بهتا بنده خود و نورم -

وَلْيَصْفُوا أَلَا تَجِبُونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ • إِنَّ الَّذِينَ
يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ • يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ • يَوْمَئِذٍ يُوفِيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ
هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ • الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ
لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَرِزْقٌ كَرِيمٌ •

تال ششپای

اں او بر نومه ایمانه ایرنر ؛ شیطانک اربلرینه ارباییدک ، لدرکیم شیطان اربلرینه اربلرینه
یومده که او جهیزیه درود و سید اربلر ، اگر اوز بکزد ، ادرک و فخر و حتی اولار اید ایمیزده
هیچ بر دایانمیزه حقیقا نازد و نکه الله در بر دینی نمیزه بیفایر و الله کبدر علمیزه • بر ایمیزده
فخر و دست مای اولار قرابت مایلرینه ، سکنده ، الله بر نده مایلر ، در کینی دیکده ، فخر ایمیزه
آدر یاسیه ، ادرک سزه سفرت ایمیزی اریز را بزمیند ؟ الله فخر در ریمیزه • شبه یومده که
عمره اهل بی خیر نومه فایر نده ، آناندر رنارده ، دافتره و مایور در و ادره بر بولک بر عذاب دادر •
اگره که علیه نده و عید و اری و ابا ندری باید قریبه شارات اربلر • اگره الله ، ادره
جزاری و بره جک و ادرک آنکه الله ادری بی مایور • غیثات غیثت ایمیزه ، غیثت غیثت
ایمیزه و غیثات غیثت ایمیزه ، غیثت غیثت ایمیزه ، بونز ادرک دیکده مایلر ، کذبیه بر نفوت
و بر نومه کریم دادر •

[اِنَّ الَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ]

برداره غافلان و صفی مدح صفندند . یعنی ازدواج عهدهات کجی فاعله مع اولاده غافل
 او بر برستی اوله خاطر نه کجین ایمانی مانند آماندستند [الْعُنُوفُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ]
 زیاده دافنده لغت اولندبر [وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ] دافنده او بر برستی اوله دافنده
 عظیم . [يَوْمَ تَشْهَدُ] الخ ... سره باینه باده . [يَوْمَ تَشْهَدُ]
 دینهم الحق [اذکونه الله] اذن همه دیندی . یعنی جزا رقی نام دیر . ملک [وَيَعْلَمُونَ
 اَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ] و بر بطلد که الله . حقیقه اوله میبند . یعنی در حقیقتی آنها
 اینه در الفنده هیچ شبهه جایز اولیاده همه نیانی در .

برداره توبه ایضا استنایا میسند . جزا برنده ازدواج فاعله مفعول مفعول
 اعتبار بر خصوصیت دارد . مع یافیه مقدم دارد . بنا بر عمده عام اوله ترف آینه کی استنایا افزای
 نقطه افندده برداره و جبار اولی مفعول . مسا به بابت مانده اوله فاعله بار توبه اوله افندده سوز
 یوتد . نه کیم مفعول مفعول استنایا میسند توبه ایضا عزمه میسند .

مسا به زیاده مانده بر بیه	و یصح فرق مع طوم الفواقد
میذ خیر الناس دنیا و دنیا	بخی الهمی و الکلمات الفواقد
حقیقه می مع بودی ایه غالب	گرام النعمی بوجه فاعله زائل
سندت قد طیب الله عنهما	و طهره کل سیه و باطل
فایه طاه باغت معی قلته	فدرفت سولی الی اناس
رکب و بودی طحیت و فقی	بال رسول الله زیه الحافل
درست عال علی الناس فاعله	نقا صر عنهما سوره التفاضل

(ابو جنان)

مفعول استنایا عزمه مسا به حق ایضا میسند رسول الله مدح دار سندی ایضا کیم

اره هفتی امده ابره رم « دمیته » (رازی).

[الْجَبِثَاتُ لِلْجَبِثِينَ] جَبِثَةٌ رَجُلٌ جَبِثٌ اَجْمَعٌ - جَبِثَاتٌ ، مردار کونو

قاربره ، مردار لغیر دبره ، مردار فعلیه ، و جمیع الموت مردار شده حقیقت اولی و اولی اولی بلیر .
لکنه جَبِثٌ جمیع مذکر اولی و نکره بالکذا ارتکاده حقیقتیه . میانه جَبِثٌ کسید معانه اولی و نکره
ابر برابر انشاء و تعلیلاً سأل اولی بلیر . بدین ضد اولی و طبیات ابر طیبیده ده فیه بود . آینه که
تقابله ابله نقل ده فیه اولی و دینی ابر اکل تقابله . برنق را با اجمعی معنی ده بعد که نقلی .
بنامعیه معنی سوار بود . مردار یعنی اناکی کیری ، جَبِثَاتٌ قاربر مردار ارتکاده . مردار ارتکاد

کفویه . بنامعیه مردار قارینه قومی ده مردار اولی ، اولی مردار قاری به طریقتان ، با خود
مردار سوزر ، مردار فصد مردار کشیده . بنامعیه قذف ، اکل ، برهانه ، سب و شتم کی لا فدر
زناکی پیوسته ، مردار کشیده ، مردار در میان اولی و دایمیه مردار رست اولی بلیر . [و]

الْجَبِثُونَ لِلْجَبِثَاتِ] جَبِثٌ رَجُلٌ جَبِثٌ اَجْمَعٌ - مردار ارتکاد مردار قاربر بود .
« الزانی لا ینکح الا زانیة او مشرکة والزانیة لا ینکحها الا زان او مشرکة » کی . با خود مردار
کشد ، مردار سوزر مردار ابتدا میوز . میسند میسند فامی ، میسند میسند فامی .

[وَالطَّبَّاءُ لِلطَّيِّبِينَ] طَبَّاءٌ رَجُلٌ طَبَّاءٌ اَجْمَعٌ - طَبَّاءٌ ، یاک فایند یاک ارتکاد

ایمیوز . تمیز اولی و نکره . یاک اولی و نکره بر لایه اولی ، با خود اجمعی معنی ابر کلمات طیب و اعمال طیب فوسه
تمیز کیمیه در سعاد ، تمیز کیمیه ، تمیز کیمیه . [وَالطَّبَّاءُ لِلطَّبَّاءَاتِ] طَبَّاءَةٌ رَجُلٌ
طبیات ایمیوز - تمیز یاک آید ، تمیز یاک فایند ایمیوز ، یاک اولی و نکره زاکیر ، طریقتان ، با خود

تمیز یاک انشاده تمیز یاک سوزر ، تمیز یاک آید ، تمیز یاک سوزر ایمیوز . اولی و نکره ، اولی و نکره
کفویه بر نکره . علی یاک میسند یاک فوسه اولی و نکره فامی ، یاک فوسه اولی و نکره یاک فوسه

فامی صاحب فامی میسند . [اُولَئِكَ] اُولَئِكَ رَجُلٌ اُولَئِكَ رَجُلٌ اَجْمَعٌ - اُولَئِكَ رَجُلٌ اَجْمَعٌ

کزیده اولی و نکره اهدیت معنی [مُبَرَّوْنَ مِمَّا يَقُولُونَ] اُولَئِكَ رَجُلٌ اَجْمَعٌ - اُولَئِكَ رَجُلٌ اَجْمَعٌ

او غیبش درک ، او اهل انوار است از نور ساطع در ده میوه برد و نه در در . [لهم مغفرة
و رزق کثیر] و در اینجه بر صفت و کریم بر رزق دارد . - و نیز در اینجه
عند الحساب لهم باقی بر صفت و کریم است و بر رزق دارد که او بخشد .

اسلام مفهومی است به سده صفت و عرصه و ناموس مفهومی بر بنی اسرار است و در این
تجربت جور و درنده صورتی بر نمیزد که از باره عداوت دارد و از لایه معلومیت مسکنه ، مفهومی و ضلالت
نشدن سوا که بی لوازم نگردد جور و جور که :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْنِسُوا
وَتَسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ • فَإِنْ
لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا
فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ • لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْمُلُونَ • قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّونَ أَبْصَارَهُمْ وَيَحْفَظُوا
فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنْ اللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ • وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ
يَغْضِضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا
ظَهَرَ مِنْهَا وَلَا يَضْرِبْنَ بِخِصْمِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ
أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَائِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ
إِخْوَانِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ
غَيْرِ أُولَى الْأَرْزَاقِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ
وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا
آيَةُ الْمُؤْمِنِينَ لَعَلَّكُمْ تَقْلِقُونَ •

آل شریفی

ای او بر توبه ایمان آید: کند او طریق عز و ارطره و صبر به استیسا اسیر به سلام
 در به در به بیک: بوسن ایمو به بیک: اگر که در سوزیک: • بوند از زین از زین کبه
 بولما زین من: باز به در به کبه ایرو کیر بیک و اگر من: در نون در بر: در نون: او زن
 ایمو به دهانند: والله بر توبه عمل کن: عابد: • سکو اولیا به و ایمو به بر انتفاع صد و چند اول
 اول: اول: کیر من: من: بکنا: بوند: ای ایفند: دبی صافه کن الله بیک: •
 مؤسسه اکتفیه سید: کوز زین صافند و عصفی (آب شادی) محافظه استند: بوند بیک
 ایمو به دهانند: هر حال: الله نه بایار لر به بیک: • مؤسسه قارند: ده سید: کوز زین
 صافند: عصفی محافظه استند: زیندی آجاسند: فخر اولیا به باسه او در نون
 با قارند: از زین در سوز: زیندی آجاسند: آنچه کند قور زین با خود کند با باری: با خود
 قور زین با باری با خود کند او در نون با خود قور زین او در نون: با خود کند با باری: با خود
 کند با باری او در نون: با خود صبر زین او در نون با خود کند قارند: با خود کند او در نون
 مکرر: با خود صافی اولیا به اکتفیه او بر توبه: با خود صاف قارند: عور زین اولیا به
 عور صند: مستی: کوز زین زیندی بیک: بیک: ای ایفند: ده سید: ای ایفند: الله توبه بیک
 ای مؤسسه که فلاح بولم بیک: •

رسول الله انصار ده بر توبه کلوب: «بار سول الله به امید به حاله بولم که او حاله به
 کبه نه بی کور منی است: هم: فقط اهل به بر آید: از زین کلوب کیر بیک آید اولیا به: «دیک
 است: «یا ایها الذین امنوا لاتخلوا: آتی نازل اولی:»

[لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ] کندی بزرگوار نه غیری بویوت - اور بزرگ غیری
 اوله . اوله بزرگ غیری اوله . [حَتَّى تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا] عذر
 استیناس ایرد بسلام و بزرگ کیرم یکن . - آفرین ملکه اذن کیرد غصب قبله بر تقدیر
 اوله هفتده مقرر و قضا حرام اولر یعنی کبی کندی ملکی اوله . دنیا همه دغولی بولنا خانه دغلنده
 اوله کرک کندنه باقی نه مضمون اوله اوله اوله اوله غرض و سلاست کیرد ره اید و بانه منهد .
 بوراره استیناس استینه دیر تغیر ایند اولر یعنی کبی استکشاف حال اید استقام یعنی استینه
 اول ملک کیرد ساعد اولوب اولر یعنی بیکه میاشیمه و یا اناسه بولوب بولنا یعنی ارکند اینده
 سفارید تغیر ایند ره اولد . فخر اوله بوراره استیناس اجماعه بقایی اولد که با صغیر
 کبی و شیخه کیر بویوب انسانه لایحه و علامه برانیت ایزان ایند و یک اوله .

ایر ایوبه و وید که یا رسول الله استیناس نه و وید . بویور دی که : او کوره و یک
 تسبیح و کعبه اید اهل بی غنیه اید . تسلیم ره « السلام علیکم » دیکد . سو حاله استیناس
 صراحت استینه اید بوشانه افشاء و احسانه اعم اوله . استینه دنیایوب ره استیناس بویور
 بوزنه طواری اولد کرک . بنا علیه ملکی اولیایه و بیج بر وجه همه دغولی بولنا یایه خانه کرک
 ایوبه هر حاله استینه شرط . برفه بر فخره و تجاوز اوله . خانه صاحبده اولنا یایه
 در بویور افشاء یعنی بولور . همه دغولی بولنا فخره برابر باقی سنک ساکنه بولنا یعنی اوله کیرک یایه
 مطلقه استیناس شرط و فقط بواسطه استینه صورتده ایست و با ارب اولفده بر ارفه
 دیندن . بنا علیه بر حاکم طرفنده بر مجرم و با ستمک مکنه کیرد اقتضا ایندی زمانه دیندن
 دیندن نه ره عرقه بر تجاوز و صغیره در سولده ایوبه استیناس ایللید .

حاصلی مسکنند ندمنده و اربن لکده و صوره طویر لیلید . بیج کیرد مکنده استیت
 دهمنوری اخلال ایریم می و ارفه ارب و ارب لایز کیرمید که بوره استیناس و سلام ایدور استینه
 کیفیتی هفتده . وایت اولد که برسی رسول الله استینه ایرد « اَلَمْ یَ دَلَّوْجُ اَیْهَیْ » یعنی

صوفی لایحی؟ دیکدی، علیه الصلوة والسلام ده روز از ناسته بر فادیه «فالله سوا اکرهت
استذانی کوزل یا یحیی، سوبه «السلام علیکم اارضی» یعنی کیده یحیی؟ دبیسه «بیورسه
آرام ده بونی ایتمسه رسورسه، برنده اوزرینه «کبر» بیورسه، رسول الله چاقم سید
سؤال ایتمسه، جواب آلمه، نهایت «عالمه سده بیه ریخته داری؟» دبیسه، علیه الصلوة والسلام
«الله تبارک و تعالیٰ خیر کثیر احسانه ایست، بی یافیه هیچ شبهه یوره علمه اربوسی دارد که اوله الله به شفیعی
بیمن» بیورسه و «ان الله عنده علم الساعة» اتنی آفرینه تدر سادات ایدرسد.

جهیه الهی برینک اویه دار فرزند ورم صلیبی کوزه نرد کرد کی دنیا و آخرت سلاسه
شال اولاه سلام دعائی بایز زره «صباح خیر اوسه» «ویا خیر اوسه» «آتش خیر اوسه»
کبی محدود بر صورتیه تمیه اید صاعقه ویر لرردی کرمه بوده قناری شکرده. فقط بودیم خیر بر بانه
دینانک بر صبح ویا آتش بیه سید اولاه همت و تمیلات اجتماعی سی بر کونه ایدی کینه ایسه بهیه فامر
بر سببک شمار اولیغده ده شبهه یوقد. الله تبارک استیلاسی سراط فیدنی کبی مؤمنده نامحدود
بر سادات سی و عد و نفیقه ایسه سلامی تعلیم اید لفظی و جنبه، نفسی و اسع و حدیسی امیر غایب مطلوب اولاه
اک کوزل بر ستار اجتماعی نشیخ بیورسد. بناریمه بونی در پچ اید و نه خیر لرر انکفا ایتمک بر جهیت
اژد اوله یغنی جهنم سکرده.

برده استیلایه قائم قد اولید. رسول الله روایت اولیغده کور، استیلایه اولید.
برنجینه قولاده ویریم، ایتمینه چاقم لایحی، اویمیننده ده ازنه ویریم و بار داییم. بواو
استیلایه بر برد آردی صره ولی ایتمه بیه یوب آزارنده بر آن فاعله اید بایلمی و اویمیننده جواب
ویریمزه دوزلید. سده عرفانی عالمه، خانه صاعقه باغیر سده ایسه وارده. زیرا ایاز و ایمانی نفسیه
ایره. بورده ک اویانیه. بر بایره نازل اولاه «ان الذین ینادونک من وراء الحجرات اکثرهم
لا یعقلون» اتنی، زجر کانی. همده استیلایه ایرکسه یوزنی قایم قیاسی طرزب طریماهی، صاف
و باغیر مصلحه ترجمه ایتمید. رسول الله بودیم بایز روی.

در کبره ابوسعید خدری رضی الله عنه قایم بود و چون استیذان می نمود، علیه الصلوة والسلام :
 « لا تستأذن وانت تستقبل الباب » قایم بود استقبال کرده استیذان نمی نمود ، بویوری .
 [ذَلِكُمْ] بو - استیذان ابوسعید و بر سر کبره [خَيْرَ لَكُمْ]
 نزد جمیع خیر است . - بر نامه دو مکتبه سالم نیدار . اینست رأی نفوی ، عفت و زاهدی تربیه
 این [لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ] که ذکر کنید . - در سوره ، اهل
 او نماز کند . روایت اولی که بنی اکرم علیه السلام حضرت برادر ام « آنکه را استیذان
 این چه می بینم ؟ » وری ، « اوت » بویوری ، « او را بده با سلف خدمت این بیوه ، اگر کسی شده
 استیذان این بیوه ؟ » وری ، علیه الصلوة والسلام « آنکه بر این کبره از او ایستاده ؟ »
 بویوری « غایب » وری « این را استیذان است » بویوری .

[فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا] ایستاده و فرود بر کبره بود باز سر - یعنی
 اذن و بیک صد یعنی جائز بر نماز و با هیچ کس اولاد - [فَلَا تَذْخُلُوهَا] این
 اذن کبره بیک [حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ] ناسخ اذن و بر بلغم نذر - صدای بیک .
 اذن و بیک اذن میسر اول بیک کبره فرزند اذن و بیک اول بیک و افطار و حاجت بودند .
 [وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا] و اگر نذر و نذر و بیک - او اذن کبره کرد
 اذن ملک و اگر غیر ملک هر کیم فرزند و بیک و بیک [فَارْجِعُوا] صد و نذر .
 - استیذان تفریح بر کبره اذن و الحاجت بیک [هُوَ أَزْكَى لَكُمْ] او -
 و نذر و بیک - نزد جمیع و هائید . - صد و نذر و هائید . زیرا بر زور با و یا
 عارض بر بلغم کبره عارض و اذن ابوقایده بعد بر طوره مذکوره عالی فایده یعنی الجمیع و نفوسه سائیه و
 منزهه . مگر که بر هائید نذر جائز اذن جمیع بر وجهی بر نذر [وَ اللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ]
 و الله هر عمل کند و عیلم . - بنا علیه بویابه سلف بر نذر استیذان . یا بیک و بر نذر
 فمصری و بیک . اذن و بیک و بیک .

[لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا

مَتَاعٌ لَكُمْ] ایچده بر ساعکز بر ناه غیبر سکو به بیته کیرم کزده اولد کزده بر ناه یونسه.

— روایت اولد یغنه کوره ابو بکر الصدیقه رضی الله عنه «بار سول الله بر بخار کزده مختلف برده کیرد،

دختره قورنارن، ازنه دیریمه دکره ازنه کیریمه لم می؟» دمیهد، بناریمه بر نازل اولدی.

غیبر سکو به، دیکه ساکنی ایچده بر لورنایاه دیا ایچده کیمه ساکنه اولابا بر بالای اولاه دیا سکنه

اتحاد ایریمیه دیکه اولد بیلیر.

متاع، نفع و انتفاع دمیهد. انتفاع اولناه هر صفتی بر شیه ده اطعامه اولور. بناریمه

«فیها متاع لکم» ایچده هر صفتی بر صوته بر انتفاع صدقیتد بناریمه بر نوع صوته و هر کز بر ناه

اولر، اولدر دیکه که خانه، حمام، دانه سار، کبی عموره کتاره اولاه بر بر سول اولد یغنه کبی حراب اولد

دکدی خانه سی داهنده دیر برینده سکنه بر فصوص اولوب ده ساکنی ایچده بر لورنایاه اولدره دخی شاک اولور.

بر ساکنی ایچده ایکنه بر اولدره ده استیناس بر سول کیرم ملک انتفاع بر سه ده ساکنی ایچده بر لورنایاه

تقدیر ده ازنه واستیناس اولفیه کیرمده کناه یوقد. زیرا کز برینده متاعی، صوته انتفاعی دارور.

ایچده اجمار ایه ده صوته انتفاعی بر نوه اولسه فیلک انیمه ایه به اولدی آتدک حکم جاریر. ازنه

اولدره کیره زن. [وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْمُلُونَ] دالله برینده کز برینده ده کتم

ایته کز برینده دیمیر. بناریمه هر صفتی بر اده بر سول تقدیر دیا بریم، بر اسبکله مطلع اولور.

کیرم می، اللهیه قور فیلیر.

[قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ] مؤمنده — یعنی مؤمنه اولکده — سوریه [يَغْضُوا مِنْ

أَبْصَارِهِمْ] کوز لرینی ایند بر سید. — کوز خارجه کوز داهنده کوز باسق لرینده اولرینه

کیرمکه جیفار که، اولور و کز قانقار که کوز لرینی دکر سید، عوام با فقهه، عیب برین کورمکه

حاشیند. صوفیه ده سببی قدس سره یه «يفضوا من ابصارهم» نه دمیهد؟ دیر صوفیه

دیمه که باسه کوز لرینی حرماته، قلوب کوز لرینی ماسوی اللهیه عکسند. اه.

وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ [و فرجی تماماً حفظ نمایند - آیه از این

تماماً محافظه ارباب مراد ، نگه داشته باشند ، عورتی ارباب فرجی قوی و سوز .

فرج ، زهد و عجز . فرج ، اصل مسافه ای که از آنده کی ایضا می گذرد . به صورت
 ترک ای که در این انسان با جگر از آنده کی ایضا نگه داشته اند و در این ایضا در آنجا
 آیه از این دین و به نیت ارباب عورت نگه داشته اند . که قرآن به معنی ارباب دین را در آنجا
 از نگه داشته دین به معنی نگه داشته . مگر به نام فایده نگه داشته اند و در این ایضا
 در صریح دین به معنی نگه داشته . احصت فرجها به معنی نگه داشته . « حفظ فرج » اری
 مراد کمال حفظ ارباب عرضی محافظه در کتاب در . و به معنی افاده ای که در حالت وضعیه
 عورت ارباب نگه داشته اند . به نیت نگه داشته اند و در این ایضا نگه داشته اند و در این
 اولادیند فرج نگه داشته عورت نگه داشته اند و در این ایضا نگه داشته اند و در این
 عبارت کمال آیه از این دین و به نیت ایضا به نیت ایضا نگه داشته اند و در این ایضا
 اقل میقی در این ایضا نگه داشته اند و در این ایضا نگه داشته اند و در این ایضا
 ایضا نگه داشته اند و در این ایضا نگه داشته اند و در این ایضا نگه داشته اند و در این ایضا
 به نیت نگه داشته اند و در این ایضا نگه داشته اند و در این ایضا نگه داشته اند و در این ایضا
 به نیت نگه داشته اند و در این ایضا نگه داشته اند و در این ایضا نگه داشته اند و در این ایضا

[اِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ] شبهه بوده که الله هر صفتی به نیت در . —

جمله در کوز کوز دین و مراد دین در دین دین دین دین دین دین دین دین دین دین دین
 اینه دین
 به نیت نگه داشته اند و در این ایضا نگه داشته اند و در این ایضا نگه داشته اند و در این ایضا

اولاد نگه داشته اند و در این ایضا نگه داشته اند و در این ایضا نگه داشته اند و در این ایضا

امر و وقت باشند [۱]

[۱] که نگه داشته اند و در این ایضا نگه داشته اند و در این ایضا نگه داشته اند و در این ایضا

[وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ] مُرَنده ده - یعنی مُرَنده فایزده ده سوریه
 [يَغْضُضْنَ مِنْ أَصْوَارِهِنَّ] کوزری ایند برسند - مدول اولیاده اکرده باغفنده
 صافسند . زیانند زنانه برته ببید - دیر [۱۱] [وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ]
 وز و صری حفظ ایسند - مایوسه زنانه حفظ ایسند [وَلَا يَبْدِينَ زِينَتَهُنَّ]
 وزینتی افها راینسند - فایزده زینتی دینج عرند نایج ، کوب ، کرانله ، بدینک و اشالی
 جلبات ، سوریه ، قینه دانی و البه سوریه کبی سید باده ایسه - سوریه ارانده «یا بنی ادم خذوا
 زینتکم عند کل مسجد» آینه زینت ، البه دیک اولری ده کیمندی . او حاله بوزینتی
 آیمه بدینتی اولنج بوزک می اولده بدنی آیمه اولریده می ایسه اولره . یعنی بزنی آیمه سوریه سوریه
 اولره اولریده کزینتی بدی آیمه سید . میانه بدینک می ، بوزاده زینته سرار زینتک می اولریده
 فای اولسند . کزینتی ، سوریه و سوریه موشی ، باسه نایج موشی ، صایج اولکر و بکوم موشی اولکر
 کوب موشی ، بوزیه و سینه کرانله موشی ، ال بوزک و قینه موشی ، بیکر بدینک موشی ، بازدر
 بازده موشی ، بالدر بر محال موشی ، آیاندره الکر کزینتی موشیه - بوزیه و محال برافشای ایسه
 اساساً آیمه .

بوزیه بدینتی هنر صفای و با ذکر محال اراده محال ای «موشی زینت تقدیرده بر محال
 کوزینته . بر کزینتی اولره ده ، قادیله بدینده آری اولره ده اولریده ده زانده نظایله و البه
 صانع بالو تقاریر و صایج اولری و سیاه آیمه ده . بدینتی ده بوزیه ای فایزده اساس زینتی
 و بوزینک محاسن خلقی و صغی زینته غایره . بدینک بزینتی اولری و تقاریر و البه بوزینته سرار
 سوریه اولریده فای اولسند و فایزده بر جوفی صغی زینته دارنه بوزینته سرار اولریده محال زینت
 خلقیه ده عمومده بوزینتی و فایزده بدینک نفسده بزینت اولی محال عمومیتی حق ایفا نفقه لک
 بدینک بر بوزید اولری و سوریه و بوزیه و سوریه و بوزیه و فایزده خلقیه زینتی و بدینک
 اولره بوزینتی هیچ بر طرفی آیمه سید .

طریقی خلقی اولاده محاسنه زینت تعبیه زاده زیاده جمال املاتی سفارت و زینت تعبیه صنفی
تطافت این ترتیبه اولاده لواحقه مشهوره . « زین للناس حب الشهوات من النساء والبنین
والقناطیر المفضرة من الذهب والفضة » در لفظ زینت مفهومی خلقی به معنی زیاده شامل
اولیفته شبهه محسوسه . زینت و جمال صنفی به جمالیاتی اصله همراهی و اعتباری که نیکند .

صه اوله ده واجب القبی کینه در اولی صله نقایا میخیزد

اعتباری که سوزنی میخیزد و بیاری صلی اولی نقایا میخیزد

[إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا] آنچه ظاهر اولاده باشد - از بنده طبعی که اولاده بیله ظهوره
طبعی اولاده حکمیه مستقلا و باقیه به حکم تابعه که بوزن اولاده طبعی طبعی اولاده و بوزن زینتیه .
زیرا اولاده کندی ده فارینده به زینتیه . طبعیه که بوزن طبعی طبعی اولاده بقدره اول و بوزن
منازده ظهوری عارضه . مستجاب بوداده و رایت اولی که اولاده علیه الصلاة والسلام حضرت سید
« یا اسما » فارینه جوفه ایرتبه اولاده که در بدنه اولاده که در بدنه اولاده که در بدنه اولاده
کلف سعادتی اشارت اید . ایسه یا یار که ، لازم اولاده سبای طونا که دهی اولاده طبعی اولاده
بیل الله آیهی لای اولاده که ضروری اولاده به دیت و نفس حسیه بوزن و برتری که سوزده و ده
دارد . برده سعادته ، ماکده ، نظامه بوزن آیهی سینه امتیاج دارد . بنا علیه ضروری اولاده
مقدار بجه نقیه اولاده اولاده . بوزن ظهوره باسی بود . فقط بوزن آیهی سینه که در دنی
بایتماسی عام ، نامورده سوزی لازم .

بدوره دیو که : [وَلْيَضْرِبْنَ بِخُسْفَيْنٍ عَلَىٰ جُوبَيْنٍ] (۱۱) و باسه اولاده

یا فارینده اولاده و در سوز - باثری ، صابری ، قولا فزنی ، بویوزنی ، کرد ازنی ، سیه لری
آیهی طونا بویا بر صورت صمیم صنفی اولاده و در حاله به اولاده ایضا ایضا بیل جمله باسه اولاده
قولان سینه . نفس بجه نقله کوره جهمیه قادیانی ده بهیج باسه اولاده اولاده اولاده اولاده .

(۱۱) هر ، محال جمعیه که باسه اولاده اولاده ، جویبارده ، جیبده صبی ، جیبده اولاده باسه .

نقد یا کند آنکه لرزه با غلظه و یا آرتق لرزه برانید لرزه ، با قه لرد اگر نه آجیلید ، اگر رانزی و کردا
 سلف ادلور دی ، زینتد کور و کور دی ، دیکه که صول زینتد و عملیه صابیده کردنک الویه
 اسکی به جهیت سفاری ایدی . اسلام بودیه آجیلینی نهی ایدوب با سه اورنورینده با فالر اوزیه و در
 ارایه تسدی زمره قیامتد . کور دیور که بر اورد ، تسدک یا کند و جهوبی دکل به صورت مخصوصه سی ده
 کوسریمشد که فارویه اربا دنا هتند الی لشیبه افاده سی بوزده در .

کور دیور که بر اورد ، خانه خانه جهنده و با را غلظه دیه تقیید ایدیمشد . بهرجهتد مطلقد .
 آنجهتد هاستنا ایدیکه کج کیزلر نه زینتد . نقد امداد اولور دی ده استنا ایدو تسدک و جهوبی
 نامرد فارسی اولرینی اصلانجه ایمیه بود و جهوبی فوت و جهیتی کوسدک اوزده به دهانایک ایدو جهوبی
 ایدو اورنوریند [وَلَا یُذِیْنُ زَیْنَتَهُنَّ] زینتدنی انهار انمه سید . آجیلید بهرجهتد
 [اَلَا یُعُولَتِهِنَّ] آنجهتد نوبارینه [اَوْ اَبَائِهِنَّ] دیا کند انا رینه . یعنی بابا رینه
 دره لرزه که عموم ایدو رای ده نکل و دشمنده اصباریه بوزده مقلد . [اَوْ اَبَاءَ یُعُولَتِهِنَّ]
 دیا کند قوم رینه انا رینه [اَوْ اَبْنَاکَیْنِهِنَّ] دیا کند افرورینه [اَوْ اَبْنَاءَ یُعُولَتِهِنَّ]
 دیا کند قوم رینه افرورینه [اَوْ اِخْوَانِهِنَّ] دیا کند برادر رینه [اَوْ بَنی اِخْوَانِهِنَّ]
 دیا کند برادر رینه افرورینه [اَوْ بَنی اِخْوَانِهِنَّ] دیا کند برادر رینه [اَوْ بَنی اِخْوَانِهِنَّ]
 دیا کند فادیندینه . سؤنانده فادیندینه سؤنانده فادیندینه دیا کندینه و یا صحتدینه و یا صحتدینه و یا صحتدینه
 فادیندینه .

دیکه که فخر صیتی ها بخارند و بابا نموناندرده ده آجیلید لرزه ها ز اولیه مقلد . اسلف
 مفرینده آنزیسو دیکد رکه : سؤنانده کند و ناسی دیکه کند دیندینه اولیه سلهای فادیند
 دیکد . بنای عمیه سلهای فادیندینه فخر صسم فادیندینه آجیلیدید . فقط برشم ده بونی استخانه
 مدامرسمه و سؤنانده ناسی . فخرت دیا صحتدینه بولناکه کله سلهای کله فخر صسم فادیندینه
 دیکه اولرینه زاهد اولشد که فخر الیه رازی برده " نه هب بود " دیکه اولدی اموط بولیمه انقد .

[أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ] و یا الدینه مالک الدینی جاریه ریزه [أَوِ التَّابِعِينَ
غَيْرِأُولَى الْأَرْزَاقِ مِنَ الرِّجَالِ] و یا رجالدیه اربیه صلی اولایا نیابده - یعنی نارینه
امتیاج طوباز اولسه ، سہوقی فالاسہ صلیحارہ اختیار و یا مقولہ و یا نارینہ بستی بہر سائ
بطلانہ فہد سہد یک ایچوہ سونہ بونہ آرد نہ طانیہ کردھی مسکندر و یا فہود آر لعلکی بونہ
فلقہ عنینہ ارشاق ، بوزہ اکیسہ و محبوبہ یعنی آر لعلک عفتوی قطع ایچسہ اولانزہ رہ
راقل اولہ جینی فہد ایخار لسلہ اسہ و تفسیک کاشدہ و ابو جہانزہ ذکر اولند یعنی ارزہ - امام اعظم ابو حنیفہ
مہد فزی عمدزہ بوزو استخام ایتک ، طوتہ ، آوی صائمہ عدل اولان ، بوزو اساک طغذیہ
بوزہ مقولہ و ہر - الف - جوہ بوزہ جب و اخصایہ توبہ رازہ ، حال بود شد فاسد -
[أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ] و یا نادیدک عورینہ
داتف اولایاہ و یا کوہلہ یتیمہ جوہقدہ مستنا - بوزہ ایتہ - ذکر اربیہ اولہ ایہی مستنایہ
بر ریم بوزہ - زیندنی انحصار اربہ بلیر -

اولا ، قوم راہیوہ بہرینہ جمیعہ نقلہ عدلہ - جوہ زینتہ مقصد ارزہ -
ثانیاً ، ذکر اولانہ بوسریہ مستاد اولانہ زینت بر بند نہ بوزہ ، ال و یا فہد اسہ و فہیت
انسانہہ آجیلہ بستی ، صلی ، قولہ ثری ، بربوتی ، قولہی ، انجہکری آجیلہ - ارزہ رہ بوزہ
نقلہ عدلہ - جوہ یا قیلقدہ صید اخذ طرد ہوندہ - دقتہ ملحوظ رکدہ - فقط قاری و صبری
کوہرہ جازہ رکہ ، عایستہ لقدہ -
ثالثاً ، آر لعلک آر کدہ فارسی اولہ یعنی کبی فارینہ فارینہ فارسی عورنی رہ کوہدہ ویزہ قرار
عادلانہ نقلہ جازہ رہ -

رابعاً ، رجالدیہ اربہ نہ نابہد ناز طریامہ دقتہ ملحوظ اولانہ امتیاجیہ نقلہ کردہ سیدہ -
خامساً ، جوہقدہ فہد مقصدہ - انجہ اولانہ کی نسبتہ ادب اولہ یتک رکدہ -
سادساً ، بوارتند ، اسیر جاریہ بر مقصدہ رکہ ، عدل اولانہ مؤنات مقصدہ رہ -

الْكِتَابَ نِيَامَلِكْتَ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوا هُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ
مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تَكُونُوا قِيَّاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ
تَحْصُنًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ
إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ •

آیه شریفه

برده سزده اولاده دورد و کور ریزده ، جاره ریزده مالداران دین ، اگر نذر
ایر الله از نه فضیله بنام دیر ، الله داسد علمید • بر نامه جاره بودید ، الله کنیز
فضیله بر بنام دیر بنام دیر عفتی فالایه میباشید ، مود ریزده طایفه ایستند و ده آرند
بر می یابید کن هار کتابه کید و از نه الهام سزده دیر کی مالده دیر و دنیا مایه لعی
سای فایزه بقد ریه جاره ریزده فته آراه انجید ، هود عفتی اوله ایستد ، لکیم ده اول
آراه ایره شبه زاده ، از نه آر هیزده مکره غفور در میید •

[وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ] - ایما « ایما » ده مغلوب اولده « ایما »

حمید - ایم ، کرک کرک یتب اولده راجی اولایه دینی و زوجی اولایه ارکد ریزد کرک
دیر - بوزنه باشد ایم ، وفادیه و ریزد فیزی ، هسده سی ، بزه سی کی یانیه هسده ریزد
ایرید کرک برای سنا سازده مقابلی بیدیرد ، آینه بوساره ده دلالت برده رکده ، « ایما »
تیدی ارباب و اما یتقایی بر وجهه ناس ای - فقط بوزن آری تصدیق ایردینده هسده « ایما »
نقشه اساس داعم اولده اولی سنا ایستد - ارعاده مال سواد - سزده سزده فایده
ارکد عربی [وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَآمِنَكُمْ] و کور ریزده مود ریزده

عَرْضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) وکنج جاریہ رکیزد محصہ است در کہ مہات دنیا عرضی فانی انانیت و مجرور
الوقتہ کہ اکراہ اتمہ یکنہ ۔ یعنی عفت ایزد ایرہ کہہ فانی دنیا منافی یا ایرہ فانی فانی فانی
زور دفعہ سومہ اتمہ یکنہ ۔ رایت ایرہ کہہ کورہ منافعہ عبدہ بہ ابی ابہ سلول آتی جاریہ است
اکراہ اید زنا بہ سومہ ایرہ رود . ایکسی کلوب رسول اللہ سطات ایدیر ، برایت نازل اولدی . اھو
بو مہدند صاحبہ اولاد ایرہ طبعہ فخراسی رہ ستر معانی استعارہ ایرہ :

اینست بر ناریکی اراده اهل اینک اهل عفتی بود که هر گاه ناریه سور و حدیثی باقیه نجافه منجر
اولی . او مالده کنده کید ؛ آراه ای نکی ؛ آراه اولی نکی ؛ ایکنده می ؛ [وَمَنْ يَكْرِهْهُمْ] ^{وَمَنْ يَكْرِهْهُمْ}
اولی و کیم آراه اینست [فَإِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ يُبَدِّلُونَ] ^{فَإِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ يُبَدِّلُونَ} سببه بود که الله . او را آراه
اولی و کیم صکره . یعنی او را به در ارضی اولایوب کره سور و حدیثی صکره بود بجا . لره . (عَفْوُ
رَحِيمٍ) عَفْوُ در رحیم . یعنی بایسته فضل آراه ای به ایچیه ایچیه ده کنه
اولی و کیم سببه بود . فقط آراه اولی به بجا . در بوناه . ارضی اولایوب کره سور و حدیثی
له لای عفو در . و عفو . هم اولی و کیم سببه اولی به الله عفو در عفو در رحمت تابان در . بایسته
بوجیه . در آجهالی ، خدا صکره ایچیه یاریم ایچیه . کله آراه طوعاً یا یا نه سور و حدیثی
کیمی اولی . آجهنی لایچیه اولایوب . ارضی اولی عفو کنه سقوه اولی و کیم آراه ایچیه
بوتوه و بای بر کله رحمت عفو عذاب و عفو سقوه اولی و کیم عفو . عفو بود .

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا
مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ •

آری

قسم اولوہ کہ سزا بیاہ ایچی آیند و سزاہ اول کینید کھی قیلندہ پند و مفید مجموعہ

● بر موقوفہ اندر دے

[illegible]

آملہ دینا

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِثْقَاةٍ
فِيهَا مِصْبَاحٌ فِي الْمِصْبَاحِ زُجْجَةٌ زُجْجَةٌ كَأَنَّهُ كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ
مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا
يَضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ وَيَضْرِبُ

اللَّهُ الْأَمْتَالُ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ • فِي بُيُوتِ أَذْنِ اللَّهِ أَنْ
 تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ • رِجَالٌ
 لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ
 يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ • يَجْزِيهِمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدُهُمْ
 مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ •

الشریفی

الله، سعادته وارضه نوزید، نوزیدت نمیشی مآذ بر مطاف، ایمنه بر صباغ، صباغ
 بر ساجده، صبرم مآذ بر کوب ورد (بر ایمنی یلید) بارک بر آغا جده لوتوشه بر یلید، بر نوزیدت
 نه شرفیه، نه غری، باغی صاه صاه آنسه طومرنامه بر ضیاء دیر، نوزاد نوزیدت نور، الله نوزیدت در کج
 صای بر برورد وانش از امیر مملکت ضیاء بر دانه، لکشیه علمیه • اولاده کرد: الله اولاد فی غنیه
 دایمده اسمک ذکر ایله اذن ویرشد، اولاده صباغ وانشام اولدی اوله نسیم ایریر • بخار که
 نه نجات نه بیج، کنه برنی ذکر اولده، ناز نه نطقه، زهاده دیکره البقوبان، فیلد وکوز در قیور ایمنی
 کوزنه قر فار • هوزده الله کنه برینه اینده دهری مملدک اوله کوزید بر دیرده جلد، نه نطقه ده زیاده
 نه نسیم علمیه، دانه بر بریکه صابنه رزده دیر •

[اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ] الله، سعادته وارضه نوزید، بر نوزیدت

سیاه قویله، طاشاق کوسنده، حقیقی بدیرده، کوزری، کوزلری سنند برده اولده، اولداسه ایری
 هیچ برنی بر لوانه، هیچ بر حقیقت سنن، هیچ بر نشه دوبرلان دی •

عالمه کی ابان نمیندک اوله صبی صدار کزی ال عبوده استیلا، ایله ده ویتزده براس اولده ضیا

عاریه سید. ضیانه که زبده نمانی آتش افایت ابر انفسیک تدقیق مالیده یار لایه و اجسط
اینکه ایجابک سطوحی افضا را به صافی و لطیف تجلیه ده نور اطلعه اولی که ضیانه برقیق
نصوصی اولی اعتباریه ضیانه فرقی و بعضاً اولی مقابلی اولی و تودیلید. بنا بر عینه نور، حقیقه
ای اولی لطیف بر ضیانه تجلیه. و بوزنه طولی و اما مقام رعد، استمال اولی.

یعنی اساسی، بعدی ظلماتی ضدی اولی نور مضمونی، راجعه مفرداتیه و بر یکی کب
ضیانه مضمونه اعمده. ضیانه ضیانه شسته انکساریه یکس ضیانه اطلعه ای بر یکی کب کره صی
و کره عقلی هر نوع ظلماتی ضدی اولی و عبادیه و بصیرتیه انکساریه افاتی و انفسی تجلیه
مضمونه و اطلعه اولی. حقانیه تعالی و لویجانه ارسویه ضیانه اطلعی جاز اولی یعنی عاده نور
اسم سرفی و ارادیه. حال بود که سور انکساریه با شده. الحمد لله الذی خلق السموات والارض
وجعل الظلمات والنور. آتی، الله، نور که کنی و کل جاعلی و مقابلی اولی هر نوع ظلمات اولی
اولی بحصولی احداث این یکی اثر اولی یعنی بیدار شدی و نوری الله رنده نورانی «ثم الذین کفروا
برهم یعدلون» مقابله انکار ایدستی. بنا بر عینه الله نور اطلعه ای بر یکی که بر نقطه رده غفلت
ایراده و مشایخ بر معنی مراد اولی یعنی بیدار لازم طریقه.

اولی ایدیه برای اینی مقابله سته سباد اولی معنی «الله نور السموات والارض»
«جاء نور السموات والارض» مانده الی سید. اولی ایومیه سفیدیه برقیق بون اسم ناهل صیفیه
«نور السموات والارض» یعنی سموات و ارضی نور ایدیه. اگر کجسمانی و کره روحانی نور ایدیه نور ایدیه
و به افار ایدیه. هر که نور، نور. بر افار ایدیه کی نور عاده سفاسته و کل فاعل سفاسته
سموات و ارضی مضمونه افایت اولی یعنی کوسندیه اعتباریه سفاسته رده نور، نور و جاعلی
اولی لازم کلمه کلمه جاعلی مضمونه. حال بود که الله، نور کجسمانی ایدیه مضمونه. بوزنه طولی
مضمونه بر ایدیه و جاعلی مضمونه. خدا سفاسته و صوفیه رده سفاسته تقدیریه نمانی ایدیه
کب نور و کل برایت مضمونه اولی و بیدار ایدیه، حق فزالی برایتی نفسیه ایومیه «سفاسته الانوار» مانده

برائے تصنیف ایست که بعضی نقطه لرزی مندرجہ ایدہ لم شود کہ :

« نور اسمی لغتہ کونندہ ، آیدہ ، آئندہ ، سواجمام کثیف مذ فہ لرزیہ فیضانہ ایدہ کیفیتہ موضوعہ . . . معلومہ کہ بو کیفیتک سرف و فضیلتہ اختصامی رشتیک برسیدہ فہر و معنی الی سبیلہ . . . صوکرہ شود . معلومہ کہ اسو رشتی ادراک ایدک اوزل مستند اول لرزیہ نورانیہ کبی کورہ جک کوزل وجودیہ رہ توقف ایدہ . چونکہ رشت ، مستند اول قدرہ صوکرہ کوزلہ فہر اولان . او حالہ . روح نامہ فہر و بجای اجموہ لایہ بر مذک اول قدرہ نور فہرہ سادہ . صوکرہ سوجہلہ ادراک مجہرہ . چونکہ روح نامہ سادہ . ادراک اول قدرہ . نور خارج ایدہ سدرک رکندہ . مابہ الادراک دکل ، بلکہ ماعند الاذراک . و او حالہ انھار و صفی کوزلہ نور و زبازہ کوزلہ نورک عقیدہ .

بولک اجموہ نور اسمی کوزلہ نورانیہ ہلتر د اطلوہ « نور عینم » ، « فہر مذک نور ایدک ضعیفہ در » و اسمی اولادہ عقیدہ « نور با صریح غیب ایدہ » دیدہ . بو ثابت اولجہ سونی رہوہر ایدک انسانہ بر بصری ، بردہ بصیرتی دارد . بصر ، ضیائی و الوافی ادراک ایدہ فہر کوزلہ . بصیرت رہ نور عاقلہ . برایکی ادراک ایدہ ایسی رہ مد خطہ فہرینہ اختصانہ . بنارعیہ ایسی رہ نورہ . فقط نور عینہ بعضی قصور میندرد کہ نور عقیدہ یوسفہ . از جہد نورہ بصر کندی و ادراکنی در کبر محسوسات جزئیہ ایدہ معقولات و ظہاتی ، ماضی و استقبالی کر رہی حالہ نورہ ہم کندی ، ہم ادراکنی ، ہم آلائی ، ہم ظہاتی ادراک ایدہ . و با صرہ ادراکاتہ ہریدہ بر جہد و در بندہ کردہ .

بنارعیہ نور اسمی ادراک ہریدہ زبازہ ادراک عقلیہ اولرینہ ثابت اولور . بونکہ برابر انوار . عقیدہ رہ قصور دینا سالم رکندہ . اولادہ احوالہ سداقی عنندہ معلولی واجب اولادہ فہر و نقطہ انسانہ ہریدہ نورانیہ رکندہ . برابر طوفا ، پیدہ بوغہ ، ابنہ عالم بولمان . « ہوالذی اخرم من بطون امہاتکم لا تعلون شیتا » . بوانوار فہرہ صوکرہ رہ مصلد اول قدرہ . برہ ایدہ ابنہ برسیدہ .

بر توحید اسباب ده. نهایت اله طایفه. نفی تعدد کتب و نبوت ده. انسانیت خدایت انشای طایفه
عارضه اولی محققه. و بنا بر عین عقل، به هادی در شده مناجات. اله بکس در توحید اله
کتاب اینبار استادی. و فی الحقیقه عقل و بصیرت کوزه خدایت آینه، بصیرت کوزه کوزه نور
نابسته ده. کوشش فیض نور و بندگی کبی خدایت نوری تسمیه اولییده ده. و البته بونقله
«فامنوا بالله ورسوله والنور الذی انزلنا» و «قد جاء کبرهان من ربکم و انزلنا الیکم نوراً مبیناً»
آیتین معنی فرموده.

بر صفت رسولک بیان شد نور نه درها نور اولی تسمیه ابرخه اولی نفس قدسی نورانی
شده درها بکس اولی ایجاب آید. «نعم الله لنا» و جعل فیها سراجاً و قمرانیرا» دید کوشش ساره
بر سراج اولی توصیف آینه کبی عالم. رسول اکرم محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم حضرت پیغمبر ده. «سراجا منیرا»
دید توصیف آید. و بعد که عالم اجبار. کوشش دیگر بسمیه استفاد. اینک تسمیه غیره نور افاده
اینک خاصه سی پیغمبر درها نوریده. نور نبوت، دیگر نفس بشریه ده مستفید اولی تسمیه سائر ریه نور افاده
آید. فقط کوشش ساده کی دیگر نور در عین سی بوده اولی تسمیه کبی نور، سواد عقلیه و تقیه ابرخه که
اینک در نور نه حضور کعبه انوار. و فی سواد کوشش اولی تسمیه سواد اولی نورانی سواد دارد. «نعم
«ینزل الملكة بالروح من امره علی من یشاء من عباده» قل نزله روح القدس من ربك بالحق»
و نزل به الروح الامین علی قلبك» «ان هی الا وحی یوحی علیه شدید القوی» بورد شد.

بنابراین که اجرام سادیه مختلف اولی تسمیه ابرخه سادیه مختلفه. بعضی سفید و بعضی
سفید ده. «نعم الله لنا جبریل علیه السلام وصفه» مطاع ثقه امین» بورد شد. اولی سواد
طای اولی تسمیه تسمیه که مطیع اولی تسمیه تحت اراده ده. «و منا اله مقام معلوم» نور کوشش
در بند بر مقام معلوم دارد. بنا بر عین عین سید بزرده ده سفید اولی تسمیه سواد نه زیاده نور
استه مستفید. و بر صورت عالم اولی تسمیه کی انوار راجحه عالم اجبار ده بر شان ده دارد. سواد کوشش
فضای قره واصل دارد بر اولی تسمیه داخل اولی تسمیه و برار ده کی بر آینه بر دوشه مکره بوزن دیگر

همه بود که باطله بر تفسیر میانه برانجامه بخوبی آید که کسی بوند بر تفسیر بیخ از تفسیر برافاده از تفسیر
تفسیر اینک در... سوره که [مَثَلُ نُورِهِ] نوزید می - براده نوزد الله رمضان فیله می در کورس که
از کله المذاقی فله می محمول اولی یعنی کبی سموات و ارضه افانق ده حقیقی صاحبه افانق و کله - یعنی
سموات ارضی نور ایدیه و حقیقی صاحبی الله اولاده نوزد نوزد و هجودک نوزد ایدیه نوزد نوزد
نوزد قرآنک نوزد ایمانک اوصاف عجیبه منک نمیکند سوره :

[كَمِشْكُوهٍ] صائره بر شفا - یعنی آفریده نفوذ ایمن مدوری
مصلح بر بنجره - رفت ایمن به فضا ده هر صبح و هجودی بود آردی فایالی اولی بر لب محوس
ایمنه منکف بر بنجره بر عمره مانده نمایانید - [فِيهَا مِصْبَاحٌ] که ایمنه بر صبح -
صبح صبح و صباحت ماره سنده اسم الله که صبح کبی لطیف و قوتی آید نیمه ویرنه لایه دیگر -
قرآن کونه سراج دینیه اولی ماره براده صبح دینیهی بره نقا اکتشع عیال ماره
بر قندیل شایسته قارعتی امار اید - [الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ] اول صبح بر سراج
[الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهُ كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ] صید کانه بر کوب دری
- اینجسی بلیدین زهره و شند کبی اینجی صفوت و لطف فیلر لمانه اید بر بلیدین اولی صاف اید
براه اولی کوزن اولی هم سادی هم ارضی کاسی جابج جابج مشکله بر مایلک ایمنه کی اول صبح
[يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ] مبارک بر آنجا اید اولی بر زیتونه که نوزد بر
[لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ] نه شرقیه نه غربی - بوند با سبجو ایکی معنی دارد :

برسی ، بالک اولی کونه کوره سوره طرفه دکل بالک اولی کونه کونه
کوره غرب طرفه ده دکل هم سوره غرب طرفه ده نام اید سنده - چون بود بر موقعه بوند
زیتونک باغی غایت صاف و عینا اولی -

ایکینسی : جهت شایسته لایه عاری یعنی بلیدین دنیا زیتونک دکل لایه کانی بر زیتونه دکل
اولی - اولی معنی سبب بهک که کیم مدافعه اولی بید مایل بر معنی اولی اعتبار بر نمیکند ترشح ایکینسی

معنی اینه مشبهه غاصه فی استعاره ایست هینیه بر تجربه افاده ایست بر شعله فاضله کی شعله بر
توضیح این تقویه در تجربه نکته سده مشبهه بر وجه استعاره ایست بهر وجهی و بنا علیه
تشبیه با ناسیه یعنی بر حقیقت نقیضه افکار در

عالمی اید بر تجربه که [یَکَادُ زَیْتُهَا یُضِیُّ وَلَوْ تَمَسَّهُ نَارٌ] باقی
همایه بآتشه نور غاصه بر ضیاء و بر ... بر الکذبه کی همایه استعاره بسیار؛ ادر بر معانی و بایضا
مندرم الله نور [نُورٌ عَلَى نُورٍ] نور ادر بر نور در ... یعنی نمیکند فاضله ادر بر نور کی محدود
به فاضله رطل، پس و با مجموع ده رطل، بر محدود ادر بر ده فاضله فاضله فاضله، تجربه رطلی
نافی بر نور در ... او عالمه ادر بر نور بر بر بر ... مطلوبه نه بر بر بر ... در نه ملک ادر بر ...
[یَهْدِی اللَّهُ لِنُورِهِ مَن یَشَاءُ] الله، ادر بر نور و با ادر بر بر بر بر ... هدایت اید.
... ده رطل بر بر بر ... آیت حق بر ... مطلوبه همایه رطل، رطل بر بر و با
نور و با عارف و با عالم ادر بر ... دارند مجموعه نور بر نور، نور بر نور رطل استعاره ادر بر ...
[وَ یَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ] و الله نامه سالد مشبهه اید ... طرف در ...
طرف ادر بر ... به هر یک معانی می سالد ادر بر تصویر و تمثیل اید رطل اقلایه ... بوده
هدایت بر ... نه بر بر ... ضیاء، شعله، شعله بر بر معنی اقلایه مجموعه بر بر رطل ادر
کی بر آینه کی نموده بر بر ... بنا بر بر بر حقیقت رطل با فاضله فاضله، ادر بر بر رطل
حقیقت بر ... [وَ اللَّهُ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلِیمٌ] و الله در بر بر ... معنوی ده بر ...
معنوی ده، فاضله ده باطنی ده، تحقیق ده شعله ده بر ... بنا بر رطل رطل بر ادر
در بر استعاره فی تحقیق این کی مطلب و مقصود فی و تلویح و ترسیم لایحه اولی ادر بر
رطل هدایت و ادر بر بر بر بر بر معنی سالدی ده بر ...

نمود الله نور بر شعله ادر بر ادر بر ده رطل در بر نور؟ و با رطل ده ادر بر

ادر نور؟

[فِی بُیُوتٍ] بر طاقم آورده - یعنی جاسورانه که [اِذِنَ اللَّهُ اَنْ تَرْفَعَ
وَيُذَكِّرَ فِيهَا اَسْمُهُ] الله از روی نفعند برین - یعنی بنابرین و برادر آورده
زیاده ارتقای و تدریج تعلیم این بزرگ طوالت است و بگذرد اسحق ذکر او نموده از روی
- که برتر مسجد، جاسور - اسماة، ارمیاع، از بهام، ارمبارک، ارمبار، ارمبار - او
یاغ، ارمبار، او نیز از سینه زرد، اوصاف برتر ایمیند مثل این [یَسْبَحُ لَهُ فِيهَا
بِالْعَدُوِّ وَالْأَصْحَالِ] ایدرند مبرور و آنست که از روی ایمیند به این - ایدرند
تدریج و تدریج - [رَجَالٌ] ایدرند مبرور [لَا تُلْهِمُهُمْ تِجَارَةً وَلَا بَيْعًا عَنْ
ذِكْرِ اللَّهِ وَاقَامِ الصَّلَاةِ وَآيَاتِ الزَّكَاةِ] از بهامت، از روی ایمیند - ایدرند
به این - الله ذکر کرده و نماز نفعند و زکات و زکات از روی ایمیند [يَخَافُونَ يَوْمًا
تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ] تبدیل و تدریج در روزی که کونند نورانی -
[لِيَجْزِيَ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا] که الله کند برین عملیند و خداوند بزرگوار است
[وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ] نفعند و زیاده برین و زیاده - برده او به این بزرگ
فهمیند و کیند عمل مغایر بر عود از راه اجر و ثواب به باسفه فهمیند و مقداری بیایه ایمیند و
کیفیت و کیند مغایر به هر کلمه به نعم سبحان است و زیاده او در روز فضل و کیند ایمیند -
[وَاللَّهُ يَرْزُقُ مِنْ شَيْءٍ بِغَيْرِ حِسَابٍ] والله در برین حساب از روی فضل
- البته الله از روی نعمت اینده می مؤمنان مال برده -

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَغْمَالُهُمْ كَسْرَابٍ بِقَيْعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّالِمُونَ
مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ
وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ • أَوْ ظَلَمَاتٍ فِي بُحْرٍ أَوْ غَشِيَةٍ مِّنْ
فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ

لَمْ يَكْذِبْ بِرَيْبِهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ •

آل شریفی

کف از بزرگ ایست عملی ایست بر انچه هرگز سراپا گیرد ، صوابانه اونی بر صوفیه ایست ، انچه
اوپا دار یعنی وقت اونی بر شی بر ملازده ، با نده و عبادتی الی برورد ، اوده او طاعتی صواب
کور و در بر و الله سبب الحساب • یا هرگز در به بر دزد کی قلمت گیرد ، اونی بر طاعت
بود و بر ، ارستند بر طاعت ، ارستند بر بولت ، او بر قلمت که بر بری ارستند ، انی عیفا و یعنی وقت
ارنی کور و سی استغالی بود ، هر کور و الله بر نور یا یا میانه آرند اوند ایچیه هیچ نور برورد •

۱ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالَهُمْ كَذَرٍّ ذَّاهِبٍ وَهَارٍ •

ویر با برتری بود و ایستد ، انستار بر بزرگ و عبادتی هوا اولیستند طواری (کتر آید
بَقِيعَةٍ) بر هرگز کی سراپا برورد - اوند انده بالبرار [يَحْسَبُهُ الظَّالِمُ مَاءً سَاكِنًا]
صوابانه اونی بر صوفیه ایست - بنار عیفا و ارستند ایستد ، انستار او بر ترسار [حَتَّىٰ إِذَا
جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا] و قنار او را دار بر اونی هیچ بر شی بر باران - ایچیه یا نفعه در راه
و ارستی نسبه ایست صواب بود و ارستی کی اوند انده توهم ایستد یا بریتی ره قنار ، فرستی
اصلی یا لایه ارستی نفعه ایست ، نفعه بر نفعه در نالار [وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ] و با نده الی
برورد - او صوفیه و بر صوفیه ایستد مبیند و شتی کور و ، فرستی ایستد ایستد مبیند
و غنی بود ، کنه ایستد و عبادتی صواب [فَوَقَّاهُ حِسَابَهُ] و صابی کور و در بر .

۱ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ [وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ] و الله ، سبب الحساب - بنار عیفا و صابی اوند ایستد
ایستد مازرک نوزلی فله ایستد ایستد ویر قور و مملدند عیفا برورد .

میان و افتقار دین ، قدر و زینت دین ، دیگر نور و فتنه دین [اَوْ كُظُمَاتٍ
 فِي بَحْرِ لُجِّي] و با دریا بر دریا کی فتنه بزند که [يَغْشِيهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ
 مَوْجٌ] اونی مانده است مانده [مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ] و مانده بر بورت فایده
 — نور است نور نام فتنه دارد که [ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ] بر دریا
 بر میزنند — او بر که کافی بر نور نشانی کورده شود نور شود [اِذَا خَرَجَ يَدُهُ لَمْ يَكَدْ
 يَرِيهَا] اونی همکار بعضی وقت اونی بد کرده است — از فتنه فتنه میبیند ، نور از نور
 صادر است ، فقط اونی از فتنه کنی بد کرده است که کورسی امتحان برود . زود در فتنه که مانده است حقیقت
 کورده در فتنه از فتنه بیسیه . در اوانی که از فتنه فتنه میبیند ، او بر نور نور ، او بر نور نور .
 صبح بر بعضی نور اونی که مانده است او بر امداد او بر که فتنه این فتنه زنده را مانده . [وَ
 مَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ] [۱۱] در اوانی که کیم که الله ، او بر نور
 تقدیر اونی که ، اونی که اونی که نور برود . — اونی که کور کور ، مانده است ، او بر نور
 در مانده ، مانده بر نور اونی که ، برود .

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْطَّيْرِ
 صَفَاتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ • وَاللَّهُ
 مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ • أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَرْجِي سَحَابًا
 ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكًّا مَافِي الدُّنْقِ يُخْرِجُ مِنْ خِلَالِهِ وَنُزُلًا
 مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ
 يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ • يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي
 ذَلِكَ لَعِبْرَةً لَأُولِي الْأَبْصَارِ • وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ

يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ
 اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ • لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ
 وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ •

آل شوری

باقه آ حقیقت الله ، اسماوات دارنده کی کعبه لر دادقار هر یوب سوزده دیزمه
 فرستاده اند ایچو تسج ایچو ، هر یوب عبادت و تسبیح بیایه ، الله ده ، زیاده لر
 هر یوب • و برونه ارکون درک ملک ، اللهم برونه کعبه اوطا • باقه آ
 سر حقیقت : الله ، بر برونه سوزه ایچو هر یوب ارکون آ حقیقتی تألیف ایچو ، هر یوب
 ناکم ایندیر یوب ده باغور کور و بورد عبادت حقیقت ، برونه اسماوات ، ارکون کی طافرونه
 بر طو ایندیر یوب ده و برونه ارکون عبادت قیاس و برونه اونی بر طرف ایچو ، ستمند
 یا یلتی صلاه کور لری آ یوب ده • الله کیمی ، کور و برونه تعقیب ایچو ، ستمند برونه
 کور و ارکون ایچو هر یوب بر برونه دارد • اللهم الله هر یوب بر برونه بارانی ، ارکون
 کیمی خاری اونی برونه ، کیمی ابی آیاده اونی برونه ، کیمی ده درت آیاده اونی
 برونه ، الله نه درت بارانی ، حقیقت الله ، هر یوب خاری ، هر یوب • قسم اوسوه که
 بیاید ایچو آید ایندیر درک و کیمی درت الله ، طوفی بر باره به هدایت اید •

[الْوَرَمَ کورده کی ؟ - طوفی کورده غم] [إِنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ
 مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ] سادات دارنده هر کس حقیقت الله ایچو تسج ایچو
 — برونه هر یوب دعوات و ستمند بر الله و اینه و نفقاه هر یوب زاهد سجاده هر یوب

دولت ابد و ب طهر و بر ، هسی سبحانه الله ربور ، ما غریبور [وَالطَّيْرُ صَافَاتٍ]
 صف صاف - قنار کرد و ب - اورمایه ترند و ب [كُلُّ قَدِّ عِلْمٍ صَلَاةٌ وَتَسْبِيحٌ]
 هسی صدای و سبحی بایند - حرکات و طاعت و ب ، التجار و ترهیزه و طاعت خالق و دولت
 و طیفه سنی شایسته ، هسی ارند و ربور و بر ، هسی ارند کندی کر و ب تقدیس اید [وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ]
 الله و ب الله و ب هر قدر و ب علمید - هسی بلید ، هسی ارند و ب اید -
 [وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ] - آیات -

وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ
 مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ • وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ
 وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ • وَإِنْ يَكُنْ
 لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ • أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمْ آرْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ
 أَنْ يَحْجِفَ اللَّهُ عَنْهُمْ • وَعَسَى أَنْ يَكُنْ مِنْكُمْ فِجْوَةٌ مَلَائِكَةٌ يَخَافُونَ اللَّهَ
 وَلَهُمْ عِلْمٌ • وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا
 سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ • وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 وَيُخِشِ اللَّهَ مِنْ قِبَلِهِ وَيَذْهَبْ بِالْأَمْرِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ • وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ
 أَيْمَانِهِمْ أَنْ يَفْعَلُوا أَمْرًا مُتَخَفًا مِنْهُمْ لِيُخْرِجَهُمْ قُلُوبُهُمْ لَا تَقْبَلُوا طَاعَةَ مَعْرُوفَةٍ إِنَّ اللَّهَ
 خَيْرٌ لِمَنْ تَعْلَمُونَ • قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا
 عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى
 الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ •

مال شریفی

برده الله در سوره انبیا و اطاعت ائمه و پیروی کرده صوکره بوند آفر سنده
 یانه چندی برادر ، بوند مؤمنه دهر در . آزارنده حکم انجمنی ایچمه رسولی اید الله دعوت اولند قری
 وقت ده با فارسک بوند بر قسمی جکیندر . و اگر همه کنیز بوند اولوایه سفار اولنده
 اولو کطیر . قیدنده بر رضی دار ؟ برقه الله اید بوند اوزده جفیلده اید هکند فوسفولای
 و یا نور فیلری ؟ حاکم کنیز فیلر . آزارنده حکم انجمنی ایچمه رسولی اید الله دعوت اولند قری
 زمانه مؤمنک سوزی انجمنه «سمنا داطنا» دیر لری . ایته بوند فیلر بر لایحه اولو لری . و کیم
 الله در سوره احصاء اید و الله فیلر بیلر . و اولو نور دوزر ایته مراده اید جمله اولو بوند
 . اوز کید الله ال فونمی بیلر بر قسم انجمن و الله کنیز نه امر اید بر کیم حال بوند دهر
 کید بر سه ، دی که : بجه انجمنیک انجمنه بر طاعت مدونه ، و الله بوند بایر کید . و بایر
 فیلر . دی که : الله اطاعت اید و رسول اطاعت اید ، نه دیکه زک کن ارنه اولند اوز
 انجمنه اولو بیکه نیله ، سزک اوز ریکه ده سزه بیکه بیلند . و اگر اولو اید اید کن لکایه
 اید سکن ، رسولک اوز رنده کی ایسه انجمنه ایچمه بر بیلند .

[وَمَا أَوْلٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ] و اوز مؤمنه دهر در . - یعنی ایمانه لاند

عبادت دهر . یاکنز دیریه الله در سوره ایمانه ایدیم دیکه حقیقه مؤمنه ، سلامه اولو دیرمن ،
 اولند بایر صمیم قلبیه ایمانه لی و صادقو بیات ایدلی و آثار فعلیه سید اثبات و تأیید ایللید . بونی
 اثبات اید جمله دیرلده بر سیده حقه راضی اولمه و بر اختلاف عالیه الله در سوند حکمه دعوت
 ایدلکی زمانه اجابت و احصاء ایدلکدر . حال بوکر الله در سوره ایمانه ایدک سلامت دیر بر ایچمه
 ایدلری اولو که ایمانی یاکنز دیریه در . بوند مؤمنه دهر منافق . هکندیه راضی اولو لری
 اوز رنده دو میان دو نور دیر .

بر قسمی ده سوزده در غسه بیلر لکهایکی بر تزامده الله در سوند حکمه دعوت ایدلکدر زمانه

الهيأة معلومة نورات ابر طاعتك وهرى تبين ابره بطن داره معلومه و عدد رعد ابره
دعوت داره سادده مكره بنه بو فاربه كى اهل ملك تهمه سى اجموده بو رعد كره

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
وَالَّذِينَ لَمْ يَلْبُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ
ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ
لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْهُنَّ طَوَافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ
كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ • وَإِذَا بَلَغَ
الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ • وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي
لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ
بِزِينَةٍ وَإِنْ يَسْتَغْفِضْنَ مِنْهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ • لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى
حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمُرْصِقِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى النَّفْسِ مِنْكُمْ
أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مَفَاحٍ أَوْ ضِدِّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ
تَحِيَّةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ •

مال شریفی

بروزگهی در روزه کند [ثَلَاثَ مَرَّاتٍ] اربع کرده - یعنی اربع روزه کی پنجگی [مِنْ
 قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ] صبح نمازنده اول - هر روز یا نافه فالقوب کینه زمانه - پنجگی
 [وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهْرِ] واده صبحانده البه کرد صوبه زنده
 - که قیلد یعنی کوزه در اربعوی رتی . اربعگی [وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ] وانی
 نمازنده صوره - یا نعه اجمعه صوبه زنده زمانه . [ثَلَاثَ عَوْرَاتٍ لَكُمْ] روزه
 اجمعه اربع عورت - سه نوزد نختد اربعگی ، اسبکی بوزند اربع کرده و نوزد - بوزند
 اولایه بیه عمری نقطه نوزده بوزد - بوا فطار استند انده سینی بیا به ایر - بوزده اولایه
 استندانه انیمه بوزد - بده ایما ، نیمه نوزده استندانه انیمه بوزد ، هر روز [طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ]
 اوزد بوزده صوبه در لایر [بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ] بر بوزد اوزده بوزد -
 بنادیمه نوزده استندانه صبح اولو [كَذَلِكَ] ...

[وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا] نوزده اولایه
 هر بوزده بوزده ایرد کرده - که اصل دبی امتداد - باشند ده اندی نوزده طقد ،
 اوزنده اوزده ای ، منوط رستند اوزده رت ، اوزده به ، منطاسی اوزده بوزد ، اوزده بوزد - استندانه
 باشند [كَأَسْتَأْذِنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ] نه نیم نوزده اوزده استندانه ای نوزد
 کی - یعنی نوزده مقدم اولایه نوزد بوزد اوزده اوزده بوزد اوزده بوزد - لا
 تدخلوا بیوتا غیر بیوتکم حتی تستأذنوا و تسلموا علی اهلها بوزد قدرت استندانه و سلام ای
 استندانه انیمه لازم اوزده کی اوزده بوزد اوزده رت ، قدرت بایزده کیه بوزده استندانه
 باشند [كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ] - برای ای بوزده بوا فطار نوزده ایسی استندانه اربع
 کال وضوح ایر ناکید - زیرا بابا بوزد امتداد صی ، بوزده ایسه سامو شبه غالب اربعگی
 بوزده اوزده ایسه کیسه اجمعه ایر ، نیمه ناکید ایر - بوا ناسف بوزده رت بوزد بوزد -
 [وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ] واولو رسته بوزد [اللاتِ لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا]

که برناه امید بسوزد [فَلَيْسَ عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ] [۱] بر زینت از برنج اینکند به دست او و توری بر اندازند باس برند - یعنی همه و نقاسه کسب نمایند بر فاریه کینه « و لیضرن بخمرهن علی حیوہن ولا یبدین زینتھن » ارد مو صبیح کیند مرد لازم اولاد زینتند به هیچ برنی آنها را نهد سر طبع او در زینت کی حارانه زاجه کی لیسه البسری بر اتوب یا کز باسه او تو سید هیکل بر باس برند - آناه اولاد - لکنه برنج کیند اجموده کناه او رینی کی اختیار اجموده کناه - سولمندی کناه ریل سولم با باغی آنطرحه هیکل کناه - اختیار فادید سولمندی و میای ؟ نه مجوزه لر دارد که کیند زینت کوزل کوزد و نه که ارند و نیر - [وَإِنْ يَسْتَعِفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ] بایانه استغفرن کیند بری اجموده و لها فیلید - یعنی سولی اولاد قری مالده عفت آرا به رعایت ابره ریل کیند کی صافمندی - دست او و توری بر اندازد هقد زده و لها فیلید - هرگز نهد و لها فیلید - [وَاللَّهُ سَمِيعٌ] دانه سمید - کیند لید - آهید - سولمندی ایشید - [عَلَیْہِمْ] علید - مفعول بری ده بیلید - موکند او را کوز - جزا بری و بر - بنا عید سلمان و بر به زمانه فادید بر آیند و یکله سیند و دوشونند -

« لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ » آتی نازل اولدند و موکره کوز - موایل عذری فقید سندر - مفرام کیمه رتکسیدر و فساد اولاد بری بر ابره یکله صافید و با کیمه بری کیند اوینده با شفا و با ابا سندر برید اویند یکله کوزده و جلد اولد و فرموده نازل بری و یکیند اولدرد - برد و مجاز به کیند - ارد و سولمندی و صفای او بری بر ایدر و آناه اختیار بری نسیم ایدر و اجموده کی به جلد و بری اویند و بر کیند - فقط از رعایت اولد قری اجموده از قری طیب نفس ایدر اولاد بری تو قارر - لازمند زیاد و صافمندی - برد و بعضی کیمه رکنند اویند با شفا سندر یکله یکیند - بعضی کیمه لر - آری یکله صافید - بهم حال سازد بر ابره [۱] برنج - فادید کیند سولی و هیکل و اندام و آری زینت و محاسن آنطرحه آنها را نهد که جهیت فادید عادت برور -

ایستادی . حتی بر ساف بر لوماند سه بر نوه کوه بکله به کجه رادوردی . سؤایت ده بر سجد نازل
ارشد : **لَيْسَ عَلَى الْآعْسَى حَرَجٌ** [الا ...

إِنَّمَا الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى
أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَئِكَ
الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنٍ مِّنْ قِادَرِ لِّسَانٍ
سَمِعْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ • لَا تَجْعَلُوا
دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُّهَا بَعْضُكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ
يَسْتَلُونَ مِنْكُمْ لِيُؤَاذِنُوا فَلْيُحْذِرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ
فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ • أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ •

مآل شریفی

مؤذنه ایجه سؤیورد که الله ورسوله ایاه ایمدد . بمعنی ایستادی بر لوماند
وقت ده اوندی استندانه ایتمیخه کتیر . ذالقیفه سنده اذنه ایستند . اوغرا دی کجه رادوردی
الله ورسوله ایاه ایلدی . بنامیه بعضه ایلدی ایچمه سنده اذنه ایستد رطرنده سده اوغرا
دیر بیکه اذنه دیر . اوغرا ایچمه الله معقوت ایستد بوی . شبه بوند که الله غفور در معید
• یغیرک دعائی آلازه بر بیکه . ایستدک دعائی فرمه ایتمید . ایچمزدده بر بیکه سیریه
سویوب سویوب کیدری الله محققه بلید . بنامیه اوندی اوندی مودنه کیدر بایلدی بر بیکه

دعای آرزو. [کَدُّعَاءٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ] بپندن بپند. دعوی، دعا
 کبی قیاس از یک - اوند دعوت اجابت فرسد. دعای عذاب استجاب آورد. بنام
 ارباب کمال خواست دعوت و استال از برای دارن کوهن مکه در جوار قلیه. [قَدْ يَعْلَمُ
 اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا] ایچیزده بر بنی سیر ابره در صیریمه استیزی
 الله بپیر. [فليحذر الذين يخالفون عن أمره] بنام عید اوند اوند عذقه کید
 [أَنْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ] کندی بر بنی عذاب ایلمه - یعنی دنیا در بهادر و عذقه قیاس
 [أَوْ] یا فرد - دنیا در لازم آفرته. [يُصِيبُهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ] به عذاب الیم یعنی
 ابر مکه عذقه ایلمه - بر اوند در بهادر یا کد من عذاب ایلمه. بوقه دنیا عید آفرته عذاب
 جمعه منافات بوقه. در الواقع پیغمبر از دست استال ابره مسلمان ناصر بر کد مکه
 تاریخ شاهد از یعنی کبی مسلمان دیوب در عذقه کید فرست زنده ره. نه عید عذقه
 گرفتار اولقه بر لند قری کوز اوند در. صاه بنام صیر مجوز و عذاب در پیوسته.

[أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ] اوت سادات دارنده ز دار صیر
 ایلمه. - هئانه صیر، علقاً و علقاً، کران ایبار دران اعدانم، کران بر اکران اید قری
 اوند. [قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ] مضمون که اوند از زنده بر لند عذقه
 [وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ] دارن - اوند عذقه - ابره ایبار اوله عذقه کوی بپیر
 [فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا] بنام عید اوند یا عذقه اوند عذقه. [وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمٌ] داله عذقه عید. - علمنده بر زنده عذاب. صاه ابره با ملک قیاس آبره عذقه
 اوند قیاس کوی ز اوند عذقه اوند عذقه اوند عذقه اوند عذقه اوند عذقه.

سورة الفرقان

نمید. آنچه «والذين يدعون مع الله الها آخر» - - «وكان الله غفورا رحیما»

به نذر اوج آیتك منی ادر یعنی مقننه ایه عباسیه بر روایت دارد.

آیندی - نیمه بدید.

کهری - یک سکر بود نیمه آید.

عزری - اوج یک یزد اوتوزاد میر.

فصلی - ل ۱۰۱ «عزیر» ل «صلوا السبیل»

سبب نزدی - لا زلزل الرلیت و نبوت مقننه کی کفر و معاذه لری ادر یعنی مندر عباسیه

اکمل سبب.

سوره نوره افزای بود بوند باشد تقبی آرمندگی مناسبت غایت آید. اورا در سینه

نظم و الهام و جوی دارینه مخالفت ایزد نمیزد سابقه نهایت الله ارجاع کونی اظهار ایزدیت

ادر نمندی. بوند اوزر به علمت الهی تقدیس اید سوره زمره سر صریح باشد می زیار لایه اید.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا • الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقْدَرَهُ تَقْدِيرًا • وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا • وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا افْتِرَاءُ فَتَرَاهُ وَاعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا • وَقَالُوا اسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْنَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا • قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا • وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي

الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا • أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنْزٌ
أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ رَجُلًا مَسْحُورًا • أَنْظِرْ
كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَلَا يُسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا •

آل شریفی

• بشارت • در برجم (قبایله) در ادک بویه عالیله برتد بر اوسوه دیه قرانه فرقانی ایندیری •
ادک هب کوکله ، برک ملکی اوندک ، هم هیچ برولدایدنمدی ، هم سکنده ادکا هیچ اورتانده ده بویه ،
لدرشی باراندی ده برتقدیرایم لدر برینده عدد مقداری نقیبه ایدیه رک هسند مقدراتی مافزادری •
بودیم ایله اوندک باسند برلایم مسبودر ایندیرکه هیچ برشی غله ایدیه زلر ، کندیری غله اولوب طور دیرلر ،
کندک کندیله ، دیر فدره دیر برسفند مالک رهد ، دیر ماکدر نه میانه دیر دیر نوره •
ادک فایندر « برصدف برانتر ادنی او ایدورون ، دیر برنوم ده بوکا فارشی معارنده بولندی »
دیر بر ، طرغوسی ظلم دندوبره کندیله • « دادار کیدرک اسلیری ، ادنی باز برنسه ده صباغ
آتش کندیله ادنی اونیور • دیر • دیکر : ادنی ، ادک کورد دیرده سرد بیلله ایندیر
مقیقه او ، دیر برفقور بولونور • دیر • برینجه دیر لیر • دیر : دیر بیور دیر
دیر دیر ، ادک بسلک ایندیر برده معینده یاد برصادولی اوسه یا ! • دیر ادکا برغزیه برانلیور
بافور کوزل بر باغوسی اوسه ده اوندک بیه یا ! » لهار ارفالیر ، سز مدن بویولمنه بر آراه تابع
ادلیورکن « دیر • باجه سند مقفده دیرلر ، نه تمسید بایر دیرده میفماز دیرلر ، آرتیج
دیر بولمازلر •

[بَتَّارَكَ] — نعلی کبی تفاسی باندیه فعل ماضیه — تعریف اولوناز بیتی دیر صیدری

میکند و الله به شرفه اشارت میکند . استقامت و برکت دارد . سنگ بود و طافه هر چه در می دارد .
تغافل باینده اوست . بر مفاصله بباله ای که بگذرد ظهوری افاده آید . برکت آید بر شرفه الهی
همین بخت و بخت دیگر که صوبه هر چند بر خوب بود که در هر طوری مفاصله تا هنوز در . الهی
بود یعنی شرفه مبارک و دینار . الهی غیر . هر دو اعداد از رویه همه غیر محسوس بر صورت و عدد و این یکی است
کننده مسوالت و زمان بر صورت و زیاد و کم و شرفه و انشاء شرفه . مبارک اعداد آید . شرفه
« تبارک » کننده اوله اند . مبارک و کلک و بر برکت و برکت استقامت افاده آید . در برکت
الله تقی حقیقت و قدرت و غیره شرفه از رویه مفاصله از رویه لازم بود . بر مفاصله و مفاصله
اوله همه آید مفهوم دارد . بر بخت و بر بخت و زیاد و کم . اوله بجهت کف مفاصله و بر بخت و بخت
یکی مفاصله اساسی از رویه تفسیر میشود . پس « لم یزل ولا یزال » مفاصله که از رویه و از رویه و از رویه
دیگر از رویه . بر بخت و استقامت مفاصله اساسی از رویه . بر بخت و بخت و از رویه مفاصله اساسی
آید برکت یکی و بر بخت و شرفه . بخت و الله تعالی که دانده گمانی و از رویه مفاصله از رویه
« تعالی » مفاصله تفسیر میشود . الله تعالی که دانده و شرفه برکت از رویه افاده آید . دانده
برکت و همه برکت و برکت از رویه . بخت و بخت و مفاصله از رویه مفاصله از رویه « از رویه مفاصله از رویه
و تبارک » و بر بخت و مفاصله از رویه مفاصله تفسیر میشود . بخت و مفاصله بر مفاصله بر بخت و بخت
در برکت و مفاصله از رویه . شرفه از رویه مفاصله از رویه مفاصله از رویه مفاصله از رویه مفاصله از رویه
هم بر بخت و مفاصله از رویه . بر بخت و مفاصله از رویه مفاصله از رویه مفاصله از رویه مفاصله از رویه
جل شانه فی ذاته و مفاصله از رویه مفاصله از رویه مفاصله از رویه مفاصله از رویه مفاصله از رویه
و بر بخت و مفاصله از رویه مفاصله از رویه مفاصله از رویه مفاصله از رویه مفاصله از رویه مفاصله از رویه

معلوم که تعالی در علوه تغافل در . علوه که مفاصله از رویه مفاصله از رویه مفاصله از رویه مفاصله از رویه
عالی مفاصله از رویه مفاصله از رویه مفاصله از رویه مفاصله از رویه مفاصله از رویه مفاصله از رویه مفاصله از رویه
ز الحقیقت رفت آید و از رویه استقامت بجهت برکت و مفاصله از رویه مفاصله از رویه مفاصله از رویه مفاصله از رویه

تعالی بآنکه آمده «فصل بنفسه» این عبارت گفته در این آیه «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى»
 تعالی که سبب نزول بر فعل نام از هر کسی قابل اوله باشد - «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى»
 دلیل اولی اینست که تعالی آنکه شایسته با خصوص صفت اولی در ده تو سبب نماز - حال بود «برکت»
 که سبب آری بر تو که سبب تو سبب نماز است «بارک» «فصل بنفسه» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى»
 طولی «بارک» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى»
 تفسیر کرده در این کجی منافع اولی - «بارک» اولی در ده تو سبب نماز - «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى»
 و بریزد - ایست بر کجی سبب نماز - «بارک» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى»
 او - تفسیر بنفسه انوار اینک ایست که - «بارک» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى»
 یک هیئت بنفسه در یک صبی او - «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى»

[الَّذِي] - اسم موصول «بارک» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» [تَزَلُّ الْفَرْقَانِ عَلَى عَبْدِهِ] -

ده اولی صلیب -

زبان - مقدم ده کجی از ده - «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى»
 «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى»
 «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى»
 بر مبنای این قرآن یا سوره «الفقار» -

تزیل و انزال - ایند یک دیک ایست که تزیل تزیل انوار ایست - «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى»
 انزال - «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى»
 «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى»
 «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى»
 «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى»
 «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى» «وَلَا يَمْنَعُ الْوَسْطَى»

قولند یعنی جهت بر اسم موصول یزید قولند یعنی سازنده بر دایره اولیور. کریم یزید اصل موصول
 صفاتی اشاره ایست یعنی او کلمه کی موصولی است و آنکه ربط ایست ارات «که» در. نکته بر «که»
 اسم اولایوب ساره بر هن موصول اولی یعنی ایچیه کلاسده بنساز. هنر و یا فاعلی که است اولایوب بابت
 او کلمه کی موصولی است و آنکه صفت یایا. او کلمه ایچیه کند باشد بر اسم موصول یعنی مونه به رفت
 او، سو، بو که بر موصوفه محتاج اولور. و بر موصوفه صواب صفت یعنی فزه ایله مسه بولور. و بر موصوفه
 ایست صواب موصوفه بدوخت فقط آنکه فزه هم فزری دارد. بوزنه طرلابی فزانه لطیف ایچیه
 زو فزانه ایست الذی کی موصول طابق زجبعری اولور، سو که، بو که کی زجبعری اولور که فزانه
 تکرار مسببت در یزیدی کی بر موصوفه بر روزه موصول فایح ایچیه موصوفه حالته کوسه یزیده اولور که
 بو کوسه فزوری فزوری. بعد از موصوفه فزوری اولور. نکته موصول بهر حال موصوفه در. کریم
 نازرا احمد زهنی ده اولور بلیه. فقط آنکه یزیده موصوفه مخاطب ایچیه واقعه معلوم اولی موصوفه. او کلمه
 ایچیه بر روزه سو بر سوال ایراد اولور. «نزل الفرقان» مبرسی «الذی» مذکر اولی یعنی ایچیه
 مخاطب موصوفه معلوم اولی لازم کلمه. حال بو که مازر فزانه ایچیه یزیده ایست ایستایور. او کلمه
 نازل صواب اولی بلیه؟ بو کلمه بلیه اولور و سو جواب در بلیه: بلیه و موصوفه ایچیه فزانه زو لی معلوم.
 بر روزه موصوفه موصوفه مخاطب ده او فزوری. کریم از الله اصل موصوفه مازر و از زک کف باقی
 ابطال احوال اولور یعنی فزوری بکدر. فقط موصوفه موصوفه کلام الهی مخاطب موصوفه کلمه
 خطاب رسولده بلیه موصوفه بکدر. او کلمه ایچیه بر از موصوفه کور و له یکی او زره. مازر مخاطب صفت موصوفه
 بحث اول موصوفه. مخاطب صفت موصوفه اولور و جواب فایده. مخاطب موصوفه جواب ده دارد.
 سو که: فزانه اصل مازر، فزانه. فزانه ایست مکی یا یزیدی تجربه ایست معلوم دائمی بر موصوفه در.
 بونی مازر و تجربه ایست و مازر فزوری ایچیه کلام ایست موصوفه ده صلاح ایستایور. ایست
 فزانه تجربه ایست اولور و بر موصوفه معلوم ایچیه ارشد موصوفه کلمه بر ایستایور یعنی فزانه کند بکدر
 موصوفه یعنی بر موصوفه و فزانه. ابو کبر با فزانه ده ایستایور فزانه نام فزانه ایستایور.

زآنکه اجماعی بودی ارسطو را درینکه بودند نزدی طایفه ایست به غیر ارسطو و قری بر آنند
 بدانکه «بالتیجه معناه صلی در». بودند طوایف که سوره انفاسه «ولو انزلنا علیک کتابا
 فی قرطاس فمسیوه بایدیم لقوال الذی کفر و ان هذا الا سحر مبین» بود و شد. تجربه، نظری
 بر ضرورت افاده ایست به علم عمیق که یقینی و فعلی برهان خردمند درین ایچیه ثابت بر تجربه ایست
 افاده اندکی حقیقت عموم ایچیه معلوم مفاسده در. بر سبب زآنکه اجماعی در نزدی عرب مشرکی
 کبی بر قسم فزونی فضا سدری اولسه بودند یعنی کبی دیگر رینده ده معلومی مفاسده در. بودند باسفه
 زآنکه بر مصیقتی از کبریه مدافعند خبر دیرینه. فزاید اسباب علمیه برسی بودند و افاده ایچیه
 معلومی ایچیه بر قدری بیدر لا نند. ماضی بر کرده ایچیه اولسه بر جمله ایچیه انا ما بانده فایست
 دخی بر صد اولدره ابرار اولد بیدر. بر فخر و شرف اولدره ایچیه دخی بر علم جزئیه که معروفیت افاده
 ایدر جمله فخر بر سبب ذکر ده بر باره کافی طبع. سونی ده فزاید لم که اسم موصول معلومی سولدر اولدر
 بهمدر. ساید «الحمد لله الذی» کبی تابع بر صفت اولدره که طبعیه نور کبر زان ایدر که تعبیری کبی تو
 قوت استعاره ایدر بر ربط افاده ایدر سدره «تبارک الذی» کبی فاعل و یا محب و یا اصلی بر موصول اولدره
 کله کبی زمانه بهم بر ذاتیه باسفه برشی اکملاناز. بر کلامه بر بد بر ذان بهم فاعل یا ایها سدره
 نه فائده اولد بیدر ده دیند. هرگز اولدره ابراهیم ثابا تقیه ارفخ فی النفس دیند. برشی اولدره بهم
 اولدره سولدر ده مکرر تغییر اولد یعنی زمانه مخاطبه کو کلمه قرنی بر ثابا براندر. در انفس
 قنای در برینی برشی غصیف کبر. احوال ایدر. فقط اولدره بهم اولدره بسته کبی زمانه دقت و جد
 صرف ایدر. بهم مرقه دوش. بر سوره و راه اولدره بر تغییر اولد یعنی زمانه ده ذلقتده ای بر شب
 عربی بلافتنک بر قاعده رد زمانه ده علم نفس «ما نطق» وقت ایدر تناسبدر. «وقت ده راه
 ایدر تناسبدر» قاعده ریخی افاده ایدر. منی ز نظر ده در زمان باز بیدرینک بر هر غنده بر اجماع فاعله
 بر سوره صالینی جالی السدر. بر مضمونی تصویر ایدر که راه صلب ایچیه صغیر اولدره ابراهیم اندک کور کور
 حال بود که بودند از املی ده راه برینه ارضای ریاضیه در یکده عالی قالان. هرچه ناز عاقله ارضاندر.

قرآنه ایست او که کوزل غیبی قیدی نموده لری کور و نور . اسم بر صورت داده بود با مقصد برودند
 ویر . ایست « تبارک الذی » بر قیامت . الله تعالی ذات الاهی بیله مدکی کی « الذی » ده
 ایله نذر ده بیله به هیک بر ذات بهم دلالت ایبر . قایمینه بر که بزی لعلی دودور دیور . مکره
 ادایام ، ال جلی ، ال نمایه مقدر تبسید ایضای ایبر . اول قرآنک معنی نامقده آیر ایبر
 معلوم عامه اجماع فرغانه اسمی و « ال » حرف تعریفی ای خاطر لا ینوب « نزل الفرقان » معنی ایده الله
 بر مولک اجماعی تعریف اوله ده الله تعالی بالنامه بر فرقانی ایندیرمه اوله مقید طایبایور . و فیله
 بر سطلک ایله اوله بر معنی باله دلالتی اعلامه و تحیل ایبر . بر صورت و مفاصله علی ده نزار ایور .
 « میره یوم ، میره قوتو ، غیر و عطای میره برسد اولدنی نه سابه غیث بر صورت کوسه ریور ، هانی
 بیلدیکز اولدنی ، اوله و باطلی آبریه ، و فیله بر بزی آورده نه ، بر سطلی با مقصد لکسی بر با فانه قرآ
 معنی دهنی عبادت و عبودیت ایستادن معلوم بولنه آیت آیت ایندیرمه اولدنی ایله « منبه برده او که اولدنی
 کزین ایندیرمه اوله معلوم بولی ، عیاضی : رسول اکرم محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم اولدنی ده بلی .
 (« سبحان الذی اسری بعبده » بانه) .

اوله اولدنی نغمه ایندیردی ؟ [لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا] بولنه زدن بقول
 حالیه بر نذر اولسه دیر . نذر ، نذر ، یعنی انذار ایچی مفاصله صفت منبه ده . بشیر و
 کی ، انذار مفاصله مصدر ده اولور . نکر و انکار کی . برارده انذار ایچی مفاصله اولدنی ده .
 انذار ، نذیر ، نذر و نذر ، بر سطلک عاقبتده کی و هانت و تهنگه بی انذار ایبر ده فرجه نذریمه
 دیکدر که سوخه جود و برده دیک اوله مژده نذر خیر . (سوره بقره ده « سواء علیهم الذنوب »
 بانه) . بنابریمه بشیر و نذر ده جی دیک اولدنی کی نذر و نذر ده تهنگه جود فرجه نذریمه
 رسول دیک اولور . صاحب فرغانه صلی الله علیه وسلم « وما ارسلناک الا مبشرا و نذیرا » کی ایندیر معلوم
 اولدنی اولور . هم بشیر هم نذر . الله تعالی هم محقق مژده میس هم غایب میس .
 فقط مفاصله کوره بصفاً بر نذر بر سید الکفراء اولدند . نه کیم سوره انبار ده « وما ارسلناک الا رحمة

للعالمین « بوردی یعنی کجی بواره ده » لیکن للعالمین نذیرا « بوردی یعنی بزرگوار و مکرر ک
 بیاناته آلاء شریفی و مجد بواره ده سبب نزول اولاد فرزندان کفر معاندانیه فارسی اندازنده
 بتنهاده نفعی برایت استمداد بدافتنه مناسب اولادری در بونکه « ببارک » که عود و غفلت
 معاندانیه اولی تقوی اید . بونکه برابر بواندازده . در بونکه قوتی اناره اید . فرغانه نرینه و غیره
 در مؤمنان در بتنه در رحمت معانی نه مجده . بوجهنده بتنه نخواست کلام ابرالتزاما اناره ایسی و غیره
 به بدافت اولد . بورد « ببارک » که یقه و عطار معانی نه بر ایندیر . فائده و تفسیر اولد
 اولد . عالم کلامی الله تعالی اندک ذات و صفاتند و معاندانیه لیسنه اولد . جمیع معانی در بونکه
 انوائه شمول اناره اید . اولد ایچیه بواره ده یعنی نفسیه « رحمة للعالمین » معنوی اولد . حضرت
 پیغمبر کائنات معنویانده سبوت اولد یعنی استدلال ایستد . کلمه معنی اولد و انوار کلمت و انوار
 آلاء شریفان . بنار معنی بواره ده فائده که کجی تعلیمه قرینه یزد . عالمیه معنی حقیقی اولد . در اول
 عالمیه معرفت اولد . جمیع اولد . بوردی ده قوی بورد . آتشی تفسیرده در بونکه : عیون اولد و اولد
 انی وجهه رسی اولد یعنی رینه بالفرد و بورد . شدی آفتاب اولد . سبکی کجی بزرگ و حقیقیه سبکی
 رسی رسی اولد یعنی فانی اولد و بعد از او استدلال ایستد . معلوم اولد انوار اولد و انوار
 دعوتیه اتباع اید سرفه هندد . الله . شدی در ستمانی که بوردی برونه عالمیه انوار معنوی : بوردی
 و ساند . در بونکه کینه رزقانه : بوردی رزقانه و زمانه . ایسته پیغمبر بوردی اید بوردی قوت
 و صلاحیت نموده اید بوردی . ارماده اولد اندیسی ، اولد اولد فانی ایندیرسه اولد بوردی نه
 بوردی : قوت و ناکرد .

[الَّذِي] اَرَادَ [لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ] بوردی که بوردی ملک
 لیه اولد . کرد و کرد و کرد . در بوردی که بوردی داشتی برونه شیده و صلاحیت بوردی
 بارانده ، بوردی اید ، بارانده ، اولد بوردی ، بوردی اید بوردی ، بوردی اید بوردی ،
 سلفیت ، شریفیت لیه اولد ، بارتد اولد . بارتد اولد اولد بوردی کجی اشتراکی ده بوردی .

اوید و در لوب لوب و بورد .

فله . برفله ایجار اتمک . یعنی یا اتمه سفارینه کدی کی . « تخلفه افلا » فیلنه
بالله اوید و سه معانه دخی کلیه . براره یعنی مفسر به بر معانی ترجیح اتمد سه ده فله اول
اولکیده . اللهیه عا حیلده شیدک صیو یوترکی بالله . اوید و سه معنور اولدنی مضمونه اولد
آصلشید . عامی نطقه نقرده افاده ده اصل و ده مضموند فله برینه طو نوله سنه کی تاقی
کوسه کنده . بری دهانه باره ایضاح ایچره یور یورکه . [وَلَا يَمْلِكُونَ لِنَفْسِهِمْ
ضَرًّا وَلَا نَفْعًا] و کنده کنده برینه بر ضرره ده ماله دکر بر منفعه ده . بر مضموند نفینه
« و کنده برینه نه بر ضرری دفعه نه ده کنده برینه بر منفعتی حیلده کوهری تمز » دینلور . هیزم « لا تقسم »
مؤخر اولده ضرر فعلی صلاصی عرادلور . در شیک کنده افاده ایچره معنول اولداریفنده ضرر
دفعه معانه صلاصی اولور . بر معنی ایسه سالبه قلبه اولورده یا کنده جاسد یوتره منفعه اولدیلور .
برایه هم ضرر هم ده نظم حیلده فله ضرره اولدانه . ال « ده اصل اولده منقش اولدنی کیب
« لا یملکون » بر منفعتی ده ضرر . « لا یملکون ضرا ولا نفعاً لانفسهم » دکل « لا یملکون
لانفسهم ضرا ولا نفعاً » یور دنده . ارماله « لانفسهم » لزانهم دیک اولدیده . نفی ایچیه
یا کنده کنده برینه منفعه ایچیه دفعه دکل کنده زانریک عملیده منفعه دفعه ضرر . یعنی کنده بکثرینه
لزانهم صیج بر ضرر و منفعت یا یمنه فادر دکلور . لزانهم اولدیر بر لزانهم دکلور . سایه بعضنده
شد کوشه و با فرموده کبیده . با فرموده کبیده . بر منفعت و با منفعت کور دوشه اولدور لزانته
کنده فریزنده ، بکثرینه دکل ، فله نه مالانده و بر یکی ضرر و نوزنده . لزانته اولدیر فانی
اولدور . بر معنی « استغفر الله العظیم الذی لا اله الا هو المحی القیوم واتوب الیه توبه عبید
ظالم لنفسه لا یملک لنفسه موتا و لا حیوة و لا نشورا » مضمونه ده مطابقه . براره ضرر تقیم
ایلی ده سبابه دنده . دفعه ضرر . برب منفعت . اندر فاعله سه اشارت ضرری دفعه ایچیه بر منفعت حب
ایچیه مینه دهها عا جز اولدنی آصلاننی کی افاده ایچیه نافع اولدنده قورای اولدنی ده آصلانیه . برره

الَّذِي يَعْلَمُ الْسِّرِّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ [ارفی ، دی : ارفی کورد ، دبرده سدی بلیه
 ایندی دی - یعنی اوسه زعمکچی اوسه دبرده دبا اساطیر اولیه دکل ، اسرار الهی بی نفهمه سماوی
 کتاب منزله - هیزم ارفی کورد بک سرفی بلیه الله تعالی ایندی دی [اینه کمان غفوراً
 رحیم] او حقیقه غفور بر رحیم برینور - اینه ایموه اولم دوزدیه فارسی عقوبت کورد
 استیصال ایندی دی ده تا هیزم برینور دبرده .

[وَقَالُوا مَا هَذَا الرَّسُولُ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ]
 - روایت اولدنیفه کورد ، زبده عجمه و سینه انباریه ، اوسه سفینه به عرب ، انفریه الدار
 ابراهیمی ، اسره به الطلب ، زبده به الاسود ، ولیده به الفیده ، اوسه هیزم به مقام ، عباد به
 الی الیه ، ایقه به الحلف ، عاصی به دانی ، بنیه به حجاج ، ایدینه به حجاج طویدنشد دبر برینه
 " محمد به هیزم عابد ، کذیب به قونز سک ، بر بیاخته ، ناکته اید که معذور اولد سید " هیزم
 دبرنده اوزرینه " نوله سند ایموه طویدنشد ، شکر قونز سک به یورر " ریه هیزم عابد
 عیاده صلاه اسلام کلدی " یا محمد ! به سند علفکه معذور اولم ریه سکا هیزم کورد ،
 ایمدی بانه سه اگر سن ایندی یورر سنی اقتدی طایفه ، بر بکوردن و اگر سده ایندی یورر سنی
 سنی ملک بایارن " دبر بر ، رسول الله صلی الله علیه وسلم برینور دی که : " بنده دبر بکوردن به هیچ بری
 یورر ، به سده کتبه دیمی : سالد بکوردن آلمه ایموه : نه ایمکوردن ستن ایموه ، نوله اوزر بکوردن
 ملک اولم ایموه کتبه رسم بلکه الله تعالی بی سده به رسول اولدیه کوردی دبا کتاب ایندی دی
 دسده به سینه دتیر اولدی ارایدی ، به ده سده رجب رسالتی بنیخ رفیزه صفا نصیحت الهم
 اگر سنی کتبه دیمی قبول ایدر سکن اوسه دبا دافزنده نصیب کورد ، و اگر ارفی بکوردن
 الله عزوجل بنده سنی ارازده حکمتی دیر بنه بر قتر به الله تعالی ایدر سینه ایدر رسم " یا محمد
 اگر عرصه ایندی طویدنشد به هیچ بر سنی قبول ایتمه به عکس که احواله کورد ایموه بکبه ایندی : معینکه سنی
 نصیبیه ایدر عباد دسده بزی رفی ایلجه عکس به سده کورد سینه ، هم ایندی سکا بافر ، بوستان و آلفنده

کوشیده گوشتد با یسه ده سنی جالبه ده قره تار سبه ، هونده سه ده بزم کی جالبه ده قره تار سبه
 کجملک آبرو سده ، اگر زعم اینده که نبی رسول ایسه که اودقت فضائی در بطنه عنده که
 ندر کی آقودر نه ، بر طافه شی رسول انه ، فمابه به سزه اودنه بجهت اودنمده سم ، انه نقا
 بی بر سبه و ندر اودر ده بخت بوردی دید ، ایسته بر اینده بوسيله انزال بوردی اند .
 « مال هذا الرسول » ده « ما » استفهامیه « لام » حرف جر ادر بنده فاعله « مال هذا »
 شطنه مقلد باز میله ایسه ده فاعله « مال هذا » صورتنه آری باز میله و بنا علیه بورا
 بوردی باز میله منت مقبده اولده .

تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا • بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدُوا
 لَهَا كَذِبًا بَالِيًا سَعِيرًا • إِذَا رَأَوْهُمُ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا
 تَغِيظًا وَزَفِيرًا • وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَقَامًا مَقْرِنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ
 ثُبُورًا • لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا • قُلْ
 أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءٌ وَمَصِيرًا •
 لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا • وَيَوْمَ
 يُحْشَرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي
 هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ • قَالُوا اسْتِجَانَاكَ مَا كَانَ يَبْغَى
 لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا
 الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا • فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ
 فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمِ مِنْكُمْ نَذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا •
 وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ

جستند - ویر - یعنی آفریده و عجبور یعنی جندگی در بره ریاده ده ویر - در اسلام اولور
 [وَيَجْعَلُ لَكَ قِصُورًا] سنا ایچیه کورسکدره یایار -

[بَلْ كَذَّبُوا] - بل ، به عطف عطفه که اصل معنای اضراب - بپاشانده حتی
 کجی زنی انار - ای - اضراب ، سوزی ارستونده آله هوریدک ، یعنی مایلنده هرز نفرا اندیک
 مایلنده توجیه ایکنده - بوند بکد ریه زمره اینده مسودارلند - في الواقع لفظاً و اندیشه مافوز
 ریه جلد نذر اریوز - لکنه سازده « بکده » اضرابنده زیاده ایید و احتمال ایچیه قوسلا شقیقه -
 « طرر باندم بکده طرر » دیکده هیچ اضراب معنای یوتد - اضراب « یوحه ، غایر ، دها طرر عوی »
 دیکده - بر معنی قهر دانسته ار که شبه اولدینی جهله صولک زماندره فقط کلمه سی ده « بی » دیکده
 برده قوسلا بنیدارلند - بر صورتده « فقط ادر معنی تنذیب ایندیر » دیکده اولور - بر معنی
 بر قاریده کی « وقال الذین کفروا » قهقهه معطوف داونده اضراب اید دیگر کفر لرینی عطا یه دانده ایچیه
 انتقالدر - یعنی دها طرر سی ادر ساعته ، نبات رافزیه اینا غایر بر - زانده اولور ادر در رینی
 بیه طررند کحل ، آفره ، جزایه اینا غایرند طرر ای اکنف رضلا در سبور - داو ظلم و تدریه
 کیدور - [وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا] حال بود که ادر معنی تنذیب
 ایچیه کیمه ره ادر هائی پسید حاضرلا سوزر که [إِذَا رَأَتْهُم مِّن مَّكَانٍ بَعِيدٍ]
 ادره ادرانه بر طررند کور دیکده دت - که ادر کره کور سوز کره کور سید [سَمِعُوا
 لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا] ادره دیکده بر غیظلا نه و سوزر معنی ایشید بر - تغیفلا ،
 غیظلا نه ، ادره لند ، زفیر ، ایچیه نفس الفد - دیکده که جهنم ادری ادرانه کور دیکده دت
 ادره لند و سوزر سوزر هیقاریه و سوزر دیکده ایچیه جلیور - بور ادره کور دیکده که غیظلا نه
 زفیر لند کجی کورده ره سید رست ایدند - ادر معنی کور دیکده دت رطل ، جهنم ادری کور دیکده دت
 برابیه جهنم آتشی بر ادره صلی کجی ظهور ایکنده - بونی بر هیقاری « کورده جلد بر رفقه بولند
 دت » دیکده کجی مجازی بر معنای حوایند ایسته شدر - لکنه جهنم فعل ادره رست ایچیه زیاده

ساده برآورد و کل . یوم نقول لجهنم هلا امتدت و تقول هل من مزيد . آیت « وشكت النار الى ربها فقال رب اكمل بعضي بعضا الخ » هدی کبی ذکر برآورد و واراد شد .

برآورد اوسینک نقل ایندی دهر طرانی ایو ایه برآوردیه مکمل طریقید ابراهام فی اینه
شرفی خراج اید شد و : دیتد که « برآورد علی ایه دیم : حکیم منفرداً بط عطفاً بالایه
جهنم آیه کوزی آراسته ادر دهر دهری برآورد هافند لایسه « برآوردی . برآورد الله ، جهنم کوزی
دارید : دیر ، ایندی دهری الله تعالی « اذار اتم من مکان بعید » برآوردی . کوزی دهری
کوزی : برآوردی . شد حاله تأدیه کیدیه برآوردی الله تعالی فریله سری برآورد
ساده ایندی انضایه . بافصوص « قل انزلہ الذی یعلم السر فی السموات والارض » انضایه
مکره برآورد ادرینه بارت برآورد کوزی . دیر یقه .

[دَعُوا هَٰذَا لَكَ ثَوْرًا] ارآورد « ثورا » یعنی ادر ثور ، ادر ادر ادر
کل و دهری قدر تار دهری دهری دهری .

[وَغَدَا مَسْئُولًا] در سؤل ، ایندی دهری دهری ، یا دهری ایندی دهری دهری
یعنی الله تعالی ادری قدر دهری ایندی دهری دهری دهری دهری دهری .

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلِيكَةُ أَوْ
نَرَىٰ رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْهُ عُتْوًا كَبِيرًا • يَوْمَ
يَرْفُؤْنَ الْمَلِيكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حَجْرًا مَّحْجُورًا •
وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا • أَصْحَابُ الْحَنَةِ
يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَخْسَرُ مُقِيلًا • وَيَوْمَ تَشَقُّقُ السَّمَاءُ بِالْغَامِ
وُنُزِلَ الْمَلِيكَةُ تَنْزِيلًا • الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْخَبِيرُ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ
يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا • وَيَوْمَ يُعْضِضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ

يَا لَيْتَنِي أَخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا • يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا • لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِجَاءِنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا • وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا • وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا • وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا • وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا • الَّذِينَ يُحْشِرُونَ عَلَى وُجُوهِهِمْ إِلَى جَهَنَّمَ أُولَئِكَ مَكَانًا وَاضِلٌ سَبِيلًا •

مآل شریفی

بر نظم برابر لغازی امید ایتمیزد و میبرد : « او مدائکم بزم او ز میزه اندر برسد ، بهر
 ریزی کورسک آ » جمله قسم ایده رسم که طوفان سی نفسند نه کنیز بر می بود کسوزید ، بودی از غنای
 اندر • مدائکم بی کور • جگر کور • مجرور • او کور • برتر • مجرور • باسانه باسانه
 دیر جگر • • هم دارند در • نه می اندر بر سر ادنی به لها نشور • جگر در •
 اصحاب جنت در که او کور • آهنگد یکی • خدای ، دبطند یکی • یک کوز در • هم او ، سماند غمام
 ای بار بیدار جانی مدائکم بی در بی اندر بر می کور • مدائکم کور • الهه همانند • طافره آب او
 یک ز دیقلم بر کور • او کور • هم او کور که عالم اتری ایسه • همه ، ابواه دیر جک کشد پیغمبر
 معتمد • بر بول طوفانیم • ابواه کشد فلانی درست طوفانیم • والله او صایدی بزی ذکره
 بطافه آیه ، او بر یا سبطه انسانه هیره خندند بر بونور • پیغمبر • « بارب ، قوم بر قرانی
 کجور طوفان • دیکه • دایته بر بوبد لدر پیغمبر ابوبه مجرور • بر دشمنی با برتر • پیغمبر هاروی

ربك بتة نصيرة • ۛ ینا ار كفا ایند دیرك : اوقرا اوكا مجلسی برده ایند ریسیری یا !
 بزادنی كو طه ای نیت ایله لم ریه برده ایند برک و نوره العاده برتین ایو زین ایو • ۛ لهم
 ادرسا لکهاکی برتین ایو کمر رکه طه برتین معنی و نصیرك وها کوزنی کتیه اوله لم • ۛ
 اریو زروارستی جهنم هت اوله بقدر ، ادر برتین هیه فضا ، برتین ره ان صایق قدر • ۛ

[وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا] - بومله " وقالوا ما لهذا الرسول

مهلته معلوف وها فزرك دیر صایق برتین هیه روتان ادر •

رجاء ، مستورده اصل (ادراد) دیکر • آلت لغویه برتین دیر برتین اتمدر •

معنایه آرا لند ایجه فزه کوسه نوره واردر • ایه لکهاک فروقده • اصل ، سفر برتین • ادرک

ایجه برتین نقر ، سفر ادوب ادر ایجه " ناس ایله " دیکر • برده اصل ، مکده و حاله اولور

رجاء ایه مکده معلومده ریکسه • " صیاحمه ریه دیرک : اصل ، بایسک فدییه • واک استعالی

مصلوبی بعبه اولاند • طم معلوبی قریب اولاند اولور • رجاء ایه اصل اول طم آرا سده ریه برتین

رجاء ایه ناس لند حال اولاند فدییه • بره صایق رطه صفا سده ریه فدییه دیکر • اهر • رجاء نفی

مالند بعضا نفوف صفا سده انا ریه ایه رکه بره لفت نایه دیکر • بره کوره • لا برتین • فدییه

مستورده کوره ادر دایمزل • تحقیق کوره ریه ایه اتمزل ربك اولور که برتین ره ان صایق اولاند •

لقد • اصلده برتین ادر برتین • تماس ، شرط اولفتیه برتین و صول ریه ریه افاده

ایله • روتینده الصلاه اولور • بنامجه لقا الله روتیه الله ویا الله ایدک ویا هود صیانت کونا

حساب و جزا ایجه الله تعالی لک فارسیه هیه ریه اولور • ونا برتین هیه هیه ایه اتم برتین

هتده • آخرت سولیه ایا ناس لند ایجه الله نور نمایانز ریه ریه انا ریه • یعنی اللهی

کوره برتین اولاند • الله فارسیه هیه هیه ، غنایه هیا هیه ایه اتم برتین • آخرت انا ناس

الله فدییه [لَوْلَا اَنْزَلْ عَلَيْنَا الْمَلَايِكَةُ] ادر کدریم ادر برتین ایند ریه یا (او

نَرَى رَبَّنَا [با خود بزدگورسك آید] لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ [هلم
 مضمونه کو طلدند کذب برنی بو کسوزید - میزد اوید دیکه بفرک بزند دیارها دستور کورید
 ایست بوزید و حق الله فارسی غفلت زدسته ایست بوزید] وَ عَتَوْا عُنُوتًا كَبِيرًا [دیر
 برحق لفظ از غیله ایست - بونجه بنای قایماد بزرده نفوس قدسیه بیدار کنه قیلیمسه اولاده
 «سه ترانی» بزرده سنک نفس غیبه دینه فارسی بیدیه سنی ایست دیر.

ات . ادر مددکدی کوریه هلم دلد . فقط [یَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ] مددکدی
 کوریه هلم دلد [الْبَشَرِ يَوْمَئِذٍ لِلْجَحِيمِ] بوسر . ادر کوریه مدد بوند .
 ادر هلم . ادر از غیله بوسر . هلم بزرده بوند . [وَيَقُولُونَ خَجَرًا مَّجْجُورًا] د «جرا
 مججور» دیر . «جرا مججور» بر دمنی راست کلدی دیار بزرده هلموم ایست بکی صروده سوزید
 بر بقید . که فعلی محذوف مفعول مطلق هلمانده ناکیدی بر هلم . فعلی «اجرا مججور» دیار
 «جرا مججور» تقدیرنده ادر باماضی اولد بلیس . دبر صورت بزرده کوریه یارب دعا دستقاز . یعنی
 به بالوایسه و صیفینه با خود ده بر منع دهنید افاده ایست . به دعا اولد بینه کوریه «ایتمه» بامیه اولد
 ایتمه . طالعده لائره «دیده» نالنده اولور . ادر بزرده ده «یاسامه» منوع . با هلمز داورانما
 دیدک کبیر . برادره هلمای معنی ادر تقدیر ایست . «يقولون» ضرید مجرور . راجع اولد بینه کوریه مجرور
 اولد کدی «آناه» بزم بامیه با قیلیمه ادر ادر «دیر» مددکدی راجع اولد بینه
 تقدیرنده ده مددکدی ادر مجرور «داورانما» بزم ادر بزمه وقت منع ایست یاسامه اولد بامیه
 دیر .

[وَقَدِمْنَا] هم رایتند . [إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ] مددکدی معنی
 خیر قبلنده هلم بامیه ده [فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا] ادری بعباد منوره بوزیدند .
 هلم ایتمند .

عباد . بر بخیر ده کونک جناسی دوزد بینه نه ماهه ایتمند ادر بزمینه کورنده توندند .

منشور، صاحبخانه در یکدست. زاناً فانیته در یک اولاد الهایی برده بود و در توصیف
 ادنی برده صاحبخانه اولاد و تصور در که هیچ کور و لذت اولاد. برادره با استقامت و تمهید دارد. -
 سوخته: بر تخته عملی و مایه، عیالیه ایتمه و بنای علی حاکمندی و فتنه و ارباب بر تخته طوطی
 یا میر لادن و راغبه و ارباب استا اریسه بر تخته خانه بکند. باشد. با خود قدم، قصد در مجاز اریخی
 کبی بر سبزه که اریسه هیچ اندر بر سبزه اولاد عملی ده کند بر تخته و مفود اولاد غایب ده از تخته فاموه
 در کشف و در تیره و فای اولاد اعتبار بر بهار منشور. بکند و بدین نسبت مفود و آرد آید
 بر استقامت و پایبند. یعنی در بر سر ساز و بجه، از بای کوزه تکه، بجای ده و باریم ایتمه
 انشای بار. راسیه یا سبزه کبی بعضی عملی و اریسه بد او کف و فتنه و یوز و زده و سبزه اولاد.
 در بر سر رطل [أَصْحَابُ الْجَنَّةِ] صحابه جنت - یعنی «ام جنة الخلد التي وعد
 المتقون» آنجا بیا به بر بر در یعنی اولاد. جنت کند بر تخته و مفود اولاد و مفید [يَوْمَئِذٍ] او که
 - او را کوی کوه و مفود کوه [خَيْرٌ مُنْقَرًا] قرار و مفود کوی [وَأَحْسَنُ مَقِيلًا]
 استقامت و مفود کوه. - مستقر، قرار و مفود کوه، فو و سبزه ایتمه و اکثر اولاد و مفود کوه
 بر، مفید، مفود کوه، فو و سبزه، تر سبزه اریخی، استقامت اندکی بر دیکر. جفته اریخی و مفود کوه
 کوه، بر او مفید، سار و استقامت و به تفصیل اولاد. بر تخته بای او کوه و بای سبزه و مفود کوه
 اول جنت جفته، اول جفته و مفود کوه بای مفود کوه و روایت اولاد.

[وَيَوْمَ تَشْقُقُ السَّمَاءُ بِالْغَامِ] هم سمانه غمام ابو حیان و مفید - «هل ينظرون
 الا ان ياتيهم الله في ظلل من الغمام والملائكة» فرد جلیله ذر از انان غمام و مفود سبزه سمانه
 سبزه اولاد و مفید [وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا] و سبزه کوه و در ی اندر بر کوی او کوه [الْمَلَكُ
 يَوْمَئِذٍ الْخَبِيرُ] سبزه او کوه الحمد و همانند. - مفود او کوه و سبزه، زوال و مفود کوه
 همانند و مفود اولاد سبزه [وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا] و مازر و مفود
 و مفود کوه و مفود [يَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ] هم او کوه و مفود و مفود و سبزه و مفود کوه

[يَقُولُ يَا لَيْتَنِي أَخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا] ابواه به دیرک : کتبه به غیرک

مینند بر بود لکنایم - معلوم که ال ایچیدسه عمت و عمت زاننده کنایه در - قاله راد جند -
توقد که سبب نزول عقبه به ابی سعید و بنامند -

[يَا وَلِيُّ] دان شد با شیهه [لَيْتَنِي] کتبه به [لَمْ أَخَذْ فَلَا نَخْلِيلًا]

فدول دوست ایچیدیم - فداه اعلاده کنایه در - نه نیم افساده کنایه در « الله » (سازد بهی)

دیند . [لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِجَاءَنِي] عمامه بنی ناسبتد ، ذکره

صایند : کلمه به - ذکره راد ، ذکره ، کتابه ، یا نور پیغمبر و فدا و فحی ، یا مودره

سبب نزول زلفا کلمه شهادت - « افضل الذکر لا اله الا الله » . عقبه به ابی سعید عفت پیغمبر صلی

عیه و سلم بحسنه حیوتمه قدسه ، برکوه نبیانه دعوت ایسه ، ای کلمه شهادت سولیم رکبه یکنی بکلمه استماع

بورسه ، ادره ، یا ایسه ، ابی به خلف ده ادره صدیقی ایسه ، کتبه به عتاب ایسه « صایند » ریسه

بورسه ریسه و لکنه ادره یکنی بکلمه استماع ایسی ، ادره ایچیده ادره شهادت ایچیدیم ،

خبر ریسه ، سه اوله واروب آکسته ددروب بوزینه نرگور زسه کتبه خوشنوار اولم . بوزینه ادرینه

دارالندره ده بجه ده ایسه است کتبه ، ادره ایچیده . ادرت عیه الصلاه والسلام ، کتبه ایچیده

است عیدیم کتبه مطامعه باشد بنیم بورشدی . برکونی اسباب کلمه عفت علی یارب بوروب بریوقی

دورری ، ابی ده عیدره ببارت ده آلله بنی باراده کتبه دار رفیده اولدی . ایسه عقبه به ذکر ، ادر

صوره کلمه ابی سیفنده ادری صایند . [وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا]

ادری یا شیطان ، انسانه هیومه خذلانه اولسه . - خذلانه ، بار دین برافنده ، خذل اولنده

بالغه صیفه سید . یعنی کرک جهنده ادره کرک انده شیطان انسانه جهنده درست اولانه کندی

صایند بر فداکته سور کلمه ایچیده درست کور دوز . نهایت باسی صیفیتی کلمه ادری بار دین برافنده

میکلیوید -

[وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ] پیغمبره ، یارب ادریده - یعنی براننده ده پیغمبر الله

بوده است آمده در: [إِنْ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا] قوم بوزانی مهجور
 طونزیر - مهجور طومعه ای معنای طیر . برسی زک ادیب از اول طومعه . عمل انیمه کند . نتیم
 بر صفت شریفه نزد بود . شد: «هر کیم ده قرآن آورده نزد به محضی اصا . ابیشیک اتیز باخما
 قیامت کوفی کلب با فاسه صایید . «بارب! بو قولاغ بی مهجور طونزی . جمله از سده حاکمی دیر . «دیر .
 برسی ده هفده لغزیه ایندیر . صایید . اساطیر الادویه دیر صایید لاریز کند . پیچید بر صورت
 شایقی سودید ای بر بون بر تندی . چون پیچید قومی الله شایق ایندیری زمانه هفده غزای
 تمیل بود شد .

[وَكَذَلِكَ] دایته بود . با محمد! یا پیغمبر [جَعَلْنَا لِكُلِّ نَجِيٍّ عَدُوًّا
 مِنَ الْمُجْرِمِينَ] هر پیغمبر مهجور . هر برده دشمن بایده - دیناریم سده بوزکی صبات
 اندر فزاید ابود . [وَكُنِيَ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا] بولی کوزه جبه . بایریم ایده
 ربک تیر .

[وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا] به کفایند [لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
 وَاحِدَةً] زانه اندر اندر نه جده برده ایند برسی ری یا دیر - که معناس بر اعتداده [۱]
 کویا نورات برده ایند بر سده زانه ده ادیر ادله ایسه . حال بوکه روح سده اولایه اعجاز کیفی
 متفرقا ایند بر سید جمله ایند بر بر سده زانه ایده جبه رکن بالنسب تفویقه نفه فزاید ده
 از جبه [كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ] بود جبه ثبای ابی ثبیت ایده لم دیه برده
 ایند برده - بود آرد آرد جمله ایند بر جمله اولایه ضبط و حفظی صاعداً اولایه . ثانیاً ای در
 دقایقه کوره ایند معنای اعتبار دیناریم بر بصیرت دور نیک . لهم نفی لهم همی بر قیمت قدرت
 بولایه . ثالثاً هر یکی ایند بر هم ایده بر بر تندی یا یایوب معارفه سده عاجز بر ایند هر بر نه یکی
 بر قوت قلب و بر جبه . «اباً ناخ و منسوخ ایله زمانه کوره و اعلم تر سیم . بایه و تفهیر اصول
 [۱] بر دانه «جمله واحدة» قرینه سید تزیی . انزال معناسه قوند ایند که نکته سی بر افراغده مناسب
 بر اشارت اوله کر کرد .

در امر تنوعی گویند چه الخ ... برموده [وَرَتَلْنَاهُ تَرْتِيلًا] داناست بر تریل اید
 تریل اید - اغداغ، کوزل برادریه او درده [وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ] هم طاعت
 برسد اید که زرد - یعنی سگ دینه به درجه و محب در صفتی بر سوال و با حال اید که زرد [إِلَّا
 جَنَّاكَ بِالْحَقِّ وَأَخْسَنَ تَفْسِيرًا] به حال بر طاعتی و تفسیر به ده کوز یعنی تفسیر
 اولیلم - ایته جودند برده اند بریم سنده برده بر فائده دارد .

[الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ] اید به به یوزری اوستی -
 یعنی بر روی آسمانی و یا سوره دینه به ، با غور قید و سفیان مائل اید یعنی کج یوزری دره اید متوجه
 ادرده - مترادف به کبر [أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا] ایته ادر
 بر وجهی فنا و یولج الی سافیه ، الی صایفه کبر در .

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ هَارُونَ وَزِيرًا • فَقُلْنَا
 اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَذَمَرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا • وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا
 كَذَبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَا هُمْ لِلنَّاسِ آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ
 عَذَابًا أَلِيمًا • وَعَادًا وَثَمُودَ وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا •
 وَكُلًّا ضَرَبْنَاهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا بَرَّزْنَا تَبِيرًا • وَلَقَدْ آتَيْنَا عَلَى الْقُرَى
 الَّتِي أَطْرَقَتْ مَطَرُ السَّوَاءِ أَفْلَمَ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا •
 وَإِذَا رَأَوْكَ أَنْ يَنْجِيذُوكَ إِلَّا هَرُورًا هَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا •
 إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ الْهَيْثِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
 حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا • أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ الْهَوَىٰ هَوًى •
 أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا • أَمْ تَحْسَبُ أَنْ أَكْثَرُهُمْ سَمِيعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ
 إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا •

آل شریفی

جہلام معصومہ موسایہ اولیائی و پردہ ، برادری لھاو فی رہ معینہ و زیر باریدہ • **لھاو**
 آیدیزی تکیب ایدہ او قومہ کیکن ، دین ، بالیقہ او قومی زیر ایدہ رک لھاو ایدہ • **نوع**
 قومی رہ ، سروری تکیب آیدہ قوی دت غرق ایدہ کزیری اسندہ بر عبت بقدمہ : عافلا و دہ
 فالمرہ الیم بر عذاب • **عاری رہ** ، نمود رہ ، اصحاب رسدہ بوزن آراشدہ دھا بر جوہ
 قوی رہ • **کہ لھربہ نصیحت اول رہہ امثال اکھلا تھدہ** دھربنی محمود یسناہ ایدہ رہ ایدہ •
جہلام معصومہ ارفالہ باغورہ فریو لہ فریو رہ ، دار رہ ، آرتہ ادنی کور دپور دھربدی ! **طوری**
 نور آرتہ رانیز اریا غمہ ایسہ بوری رہ • **سنی رہ** کور دھرب دت حرف پاجنہ بریہ طوری رہ ، بوی
 ادا لھد پیغمبر یہ کور دھرب دی رہ • **صحیح بہ** آتالہ ہی معبود لریدہ صابنہ جھدی ، آرازیہ
 بئات اترسہ کردی ! دیور رہ ، فقط ابر یہ بد جھد ، غذائی کورہ جھدی کورہ : کیم سہ ادیولی دھا صابنہ
 اولہ ؟ • **کور دھرب** ادا لھدی اتمازی ایدہ ؟ آرتہ ادا سنی دکی ادا جھد • **پوسہ اوزن**
 آرتہ سنی ایستہ رہ یا عقل ایدہ لری غلہ ایدہ رہ ؟ **ازن حرف** جھدہ کی مٹی کیستہ دھا صابنہ رہ •

لَمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ ۚ رسولی تکیب آیدہ قوی دت - برادہ رسولی
 جیم صنف سید کتیم سی سناہ دت کور دھرب . **قوم نومد** نومدہ باسٹہ تکیب آیدہ ہی رسولی کھد ؟
 بوا ستر جھد دیو رہ :

۱ - **نوع** دادندہ اولی رسول ، دیک کہ نومدہ اولہ رسول داریہ ، قوم نوع
 «ما سمعنا بهذا في ابائنا الاولين» دیکھ صینی انا - ایستہ رہ .
 ۲ - **صیی** نومدہ متفہ اول قری امیرہ بانڈ نومی تکیب دھربنی تکیب دیکہ رہ .

۲ - مع الاطلاق بقت رسول جواد علی النکاح - انشود - ، دنیاسه ، لکنه در برخی اقسام
دارد خاطر اولیو که در نه علیه السلام کوز رخی رسول معنایه اوسید - برادر - بر معنی باده بزرگ
اقربا کلید - آنچه بونی ایامی او پست برید نکند -

[أَصْحَابُ الرِّثَقِ] - رس ، در ولیدون قریب دیکد - لکنه بر اصحاب رس کمداری
تعبیه اوله سید - ایه عباسه « او ، نمود - » دیه بر روایت دای - حال بود که برادره عطف ، مغایرت
افتخار ایدید - قتاده ده - عباسه ده - رس ، نام آفریند و دینه بر بود بر فریه نه مصلحت اولوب
نمودن بقایاسنه ایدید ، بفری رخی نقل ایندیر ، صمدون اولیر « دیه روایت اولونه - کعب ،
مقتل ، سید « نام آنکه که سنده بر تویند مصلحت که صاحب رس حبیب بنی قتل ایتدوی ، پیکر
وصب و تعبیه : اصحاب رس اصحاب ائمه کبیر علیه السلام کوز رخی بر قوم اید ، اصنام طایار دی
قریبری دسواستید و اردی ، کندی رخی اسلیم داطاعته دعوت ایند ، تکذیب ایدوب طغیان دازاده
دوام ایندیر و کونک بری اورده سه قریبری اراده رسد افزانده بر لند قریب مرده ده اورده هر کرد
بره کیر « دیه نقل ایلسه ، اصحاب رس اصحاب اهدود - دنیاسه - خفله به صفوانه نام پیغمبر
نومی اولوب مختار مغرب [۱] دینه دفع نام طافه ساکنه اولده آدست نالرحمه جود قریب جود قریب
نایاب و قدرتی بولنا بر بود بر تویند بستی فیلسه ایدیر که خفله نه دسایه صاعقه اصابت اید بر طغیان
اولسه ، هر که ده شایع قتل ایتد و بر نه اندر نه صمدون اولدده دنیاسه - ایه عباسه
بره دایده ده رس آذر با بجه قریبید - دیه نقل ایلسه ، برده رس مشرعه بلادنه بر ناهیه ده -
برید مصلحت ایه نقلا بهوزاد ایه یعقوب اولانده بر پیغمبر کوز رشی ، ادنی قویبه آتدیر و بویوزده
صمدون اولیر دنیاسه در طابا شفه رایتده دارد - سیانیه ردایتد کثیری پیغمبر رخی اولیر
و با قویبه آتانه بر قوم اولدنی سولیده اولور -

مجمع البلدانه دیکر : « رس ، قویو ، رس ، معصیه ، رس ، قویو آتشی اصلا -

[۱] مصلحت ضعیف و قوی اید صمدون صمدون صمدون (آلوی) .

[اَرَأَيْتَ مَنِ اخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ] کورگی ادالشی لعلی اتماز ایله - لغوار ،
 نفلک کند بکنده میل اینده آرزوی ، مجرر کبفیدر . لغوشی الہ اتماز ایله دینامیوب ده ایلمی مفعولک
 تقدیم اولونمسی ، لغوارده ایلمی ایلموز که جانده ایست بکنده باسقه کندیه الہ طائیانیه دیکدر . بوی
 کیم لرده هیچ عود یستی یوقه ساره بفرورده لایله لغوی قوری قوروتنوده عبارتدر . بونر دین ،
 برهانه ، عود ، مفعول صایان ، ساره کند کیف دزدنه یسته ایرر . دزدنی کند بکنده مفعول
 اولونقی بیلر نه لغوی دزدنی نه ایرر ، دینیه انسانده مجرر صیانتده ، یعنی ساره مجرر کیف
 دزدننده عبارت طایان . کورکدی نه بکنده اوله طایان ، عود دزدنی آمان ، عود لغوی دزدنی
 دوسونده ایست لر . بیلر نه طایان لر . طایانی دلیله اولونقی ، اولونامه لغوی عودنه مخبر
 ایستدر : دیمسه که رسول الله صلی الله علیه وسلم سؤرب بویورده « ماتحت ظل السماء من الله یعبده من
 دون الله تعالی اعظم عند الله عز وجل من هوی یقیع = الله عز وجل مذنذ سما کولکسی الله الله
 باسقه طایانیه مفعول ایلمده اولونامه لغوارده دها بویورکی بوند . » [اَفَآنتَ تَكُونُ عَلَيْهِ
 وَكَيْلًا] آرنه سنی اوندک اوزر نه دیک اوله بیلک ؟ - اولکی استقام ، تقدیر ، بر استقام
 انظاریدر . یعنی کورک آ ، اونی دیک اوله مازیک ، اوزر نه مفعول اولوب ده قورناره مازیک
 [اَوْ تَحْسَبُ اَنْ اَكْثَرُهُمْ يَسْمَعُونَ اَوْ يَعْقِلُونَ] بوند اوزر آرنه ایستدر دیا
 مفعول ایلمی صایانک ؟ - غایر نه دیک سنی طایان سوز دیکدر لرده دیک عقی طایان عقی ایله
 وکت ایرر [اِنْ هُمْ اِلَّا كَاَلَانْعَامِ] اوزر موز انعام کبیرر . - مفعول دیکه کور
 وکت ایتم ، مجرر مفعولیه تابع اولورر . [بَلْ هُمْ اَضَلُّ سَبِيلًا] حتی کبیرنه دها بکبیرر
 . - مجرر انعام ، لغوی صیانت باقارنه انقباز ایرر . کند بیه ایلمه ایلمه کورنلک ایلمی
 سوزر ، لغوی آرا ، عود دزدنه قایارر ، بیک ، ایلمی بیک طایان ، اوزر نه بیک سوزر
 کند بیه دیکمه اوله قوری تعلیل ایتم ، مفعول لکنه موز ایرر ، عود دزدنه عقیده سی بوند ، ظلم دیک
 عقیده سی ده بوند . اوزرایه بر بیک طایان لر ، اوندک ایلمه ناری ناکور لک ایرر . ایلمه

اولاده توانی ایستادن ، اله بوبوله خنده ارلاسه عفا بده فوره نما زرد ، و طندیه بلمه هیات ایدر سر .
فدای بوند سغه ، فته ره بفا رسته عا بیدر ، فلام و سار ایدر دیر و تودیرانه و نسویدان ایدر دنیای
فایسته بیدر .

به صورتی که در این سنانده صدای آواز توفان صدورده و صدای لاله و دلاویز بویسته
الطاف سمانه و درین صحنه سینه بعضی شونه زدن رفت و بیدار نه بود و بیدار کرد .

أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا
الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا • ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا • وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ
لَكُمْ أَلِيلَ لَبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا • وَهُوَ الَّذِي
أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا • لِنُخْرِجَ بِهِ
بَلَدَةً مِّثْلًا وَنُقِيقَهُ فَمِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَا سَيِّدُ كَثِيرًا • وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ
بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كِفُورًا • وَلَوْ شِئْنَا لَبعَثْنَا فِي كُلِّ
قَرْيَةٍ نَذِيرًا • فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا •
وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا
بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا • وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا
وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا • وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ
وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا • وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا
وَنَذِيرًا • قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مِن شَاءِ أَن تَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ
سَبِيلًا • وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ
عِبَادِهِ خَبِيرًا • الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ
أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسْأَلُ بِهِ خَبِيرًا • وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا

لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجِدُ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَزَادَهُمْ نُفُورًا •

آل شری

- بافما: بیا که؟ کوکدی نامل او: امفده؟ دیرسه ایدی البت اونی ساکنه ده قیداری
 صوکره نامل کونشی ارکا ریل قیامت؟ • صوکره نامل طوتوب اونی آزار آزار کندیزه القده
 • اودره اوکه سنه کیملی برکیکی بایری، اوبقوبی برتعلیل ده، کوندوزی برتور قیدی (بکی حیثاً)
 • ینه اودره اوکه روزگار دی حشک اکنده شده چی کوندیرکده وسماده یام یاک بر صو
 (برمارطور) ایندیرکده ین • دیرینه لم ریه بونظه اولوب بلبده یی وصولایلم ریه منقواقمیزه
 بجه هیوانه سور ورنی دیر هیوانه انسا کوندیری • جلال عقیقه اونی آزارده اوبروب هیوانه ین،
 دوشمنه نر، عدت السند ریه، ینده ناسک اکریسی رایانمفده، نانکوردکده باشقنه بانانما
 • دیرسه ایدک البت لک کوبده برتیز کوندورردک • مادام که یاکلک سنی کوندورردک اومالده
 لافزده اصعت ایلمده بونظه افره چهارایت بولورک چهار • اودره که ابکی دریایی بر برینه
 صالمه: سوطانی، یورده نانه لمر، سوطوزلی هیوانه، آزارینده بر بزیغ دیر، بحر محجور
 قویته • اودره اوکه صوره بریش یاراندی ده اونی برنس دیر صهر قیدی، بدک قیدر بولونجور
 • بولم ایلکه الهی بر اتوباره کندی رینه نه منفقت نه ده هنر ایدیه بیک سیده لایبور و لافز
 اودر بند علیینه ظهیر ادیور • حال بوکه سنی محضاً برمشه دتیز اودره کوندورردک • «به برده
 فارسی سزده بر اجر رکع آنجه رینه بر بول طومعه اینه به کیمه رایسته بورم» دی • و اوجی لایموش
 توکل (دافتمار) قیدره اذله هر ادرشیم اید، قولدینک کناهدینه اوندک جنبه اولسی بت • اوجی لایموش
 کوکلی ویری دآزارنده کیدی آتی کونده باراندی و صوکره عرسک اوزرینه استوار بوبوردی، ارحمن
 هابری دیر بیکلک او جنبه رده دی • معنایه «همان سجده ایدک» دیندکی وقت افره «رحمن نه»

در بندگی اجموعه قتل بقتل اولیای صباغ کونکده در بندگی ره اساس اعتبار بر اعمد . یعنی
 مطلقاً کونکده دیگر . غل ، ضیا ای قاتل از سده لطیف بر کیفیت و حضور داشته اید که هم شرط نه
 اولایه بر نغمه . قرآنه قاتل ، نوره نقاب ایند بر غیر که قتل در عود و نقاب ایند بر نغمه . . . و لایستو
 الظلمات ولا النور ولا الظل ولا المور . در یک که قتل نون در باقی ضیای غنیه . نوحه قاتل
 کجی عری اولایوب نوره ای نوع ما بر اندامی بولنا . در مجای معانی نغمه ای به بر کیفیت . بر سید قتل
 مجای معانی کجی کجی بر مجای نغمه ساه شمرده دارد . ذره و حضور ای استفاده اولایه نغمه رضی الله
 از نوره که ساه نوره بر معانی در هاز بار به تعبیری نوره نیر . شد قتل در عود کونکده ای و نغمه
 مجای ای دیگر . « سایه از ارزی سایه شایسته اولایه » در یک « مجای ایند نغمه تنم اولایه » دیگر .
 بر معنی اولایه که قرآنه جنة « قتل محذور » اطوار اولایه . قتل تعبیر نغمه بر هاد . بر ایمای دارد .
 بر آینه « القتل » الف لام عید و با معنی اولایه و مقرر و حیات نغمه کوره و مرجه و نغمه در معانی
 معنیه . « نغمه قاتل بر نغمه ای حقیقی محذور » :

اولایه . جنس قتل بر آغاج ، بر بنا ، بر طاف ، بر طوط و در معنی کونکده در یک شانه اولایه هوش
 بر هم کشف استفاده اولایه کونکده سلاطین اولایه که ابو السورن مختاری بود . چون هر کس
 اصلاً بید می کونکده بود .

ثانیاً ، معنای عید کونکده که ان فوئی اولایه صباغ کونکده یعنی ناکنده کونسه طو غانه .
 اولایه صباغ مختاری و حتی که اخوه نغمه غریه طو غری اولایه کونکده سید . معنای عید طو غری بر هاد فانی اولایه .
 بر فی هر کس فادایه ماسه بید آید یا هر کس نغمه غافل بولند غری بر کونکده که معنای نغمه بر همت نغمه
 دارد .

ثالثاً ، اولایه کونکده کون فیه مالکده امتداد ای به و حقیقی بر کونکده نغمه بولنا سوادیه
 تعبیر ایست که بالاده کیه حیدیه کی « قتل سواد » تعبیری اصناف بیایه ای بر معنای اشاریه .

رابعاً ، معنای سواد اولایه بر نغمه عالم ، قتل در یک اولایه عالم اجسام و

اولاده بشیر «لج صبی» بعضی فراموش کرده نوحه ایدشت اوتور که نازک جمید. نشایمیدی
 یایمیدی ربیع اولی. مصر اولی به نشای فراتی ده دارد که نشایمیه دیکر. نه کیم بعضی
 فراموش کرده «الریاح» مژد اولی به «الریح» اوتور شد. باغور بهینه رحمت تعبیر بود و سیاهی
 نکه فی افکاره ابی. برسی طوفانه نعلات نشایمیه باغور کرده اعتدال. اوری ده مضمونک و یک
 منتهی دهی شوی استعاره. زیارعت باغور ده سه درجه احمد. یعنی بالکن هوا جریاند عبارت
 اولاده روزگار رک ندم نفلند اویانده الی و نند. نندی را جنهای جریاند دهی رحمت الیه
 مژده جلدی، نازک بریدر. کریم روزگار رک هیس مژده می دهد. مصلک زلفه در الهی نشایمیه
 ایسه عاصف، عزمی و دارد. بنجه ملند، ستاره و اعتدال اویانده شمس مژده اولی. لکه رحمت الیه
 در غنوه لماره نند. ارکند کوز به روزگار رک مژده سیله قلب داند رک در جرات نشایمیه کوز استار
 ایسه بر هشتیله در که «اختلاف امنی رحمة واسعة» بود و شد. ایسه طیفه ناله اید بر هشتیله
 اولان. مطالعت نازکی سوییله لندی آلینی پسته ایدر. کیدرد. لکه طیفه ایدر زده عالم اولاده
 شبت الیه. نندت یانیه حشوت نشایمیه بر هشتیله اویانده. [وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
 طَهُورًا] برده سماء یاک دیا قیدی بر هشتیله پکده. سیله در نیدر به به میان نشایمیه
 اولاده نند بر مود [لَنُخَيِّطَ بِهَا بَلَدًا مَّيْمَنًا] ایته بر مود بر مود اولاده دایغی و بر مودی و نند
 بر بر مودی کوزده نند و صغ را اولی به مود بر مود مود سال در لیدر.

[وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيهِ لَكُم مَّا بَدَلْتُمْ بِهِ أَنْفُسَكُمْ] —

اویانده بر هشتیله. نند. تعریف. بر مودی تعبیر ایدر در لوشکله قویقه که اویانده بر هشتیله
 دینیه. بر «صرفاه» صغ مود. اجمع و تعریف اولانده نازکی مقلد بر قاج و بر مودی شد.
 بعضی باغور. روزگار. بر لوت و ساز مازکر به به به نند. بر مودی یعنی روزگار کوزده بر مودی باغور ایدر
 مودی فراموش نکر ایدر زکرا ایدر معناسی در سه ایسه ده الی خلدی مود و بر مودی کی مود. اجمع
 اولی به. مود به انشایمیه ایدر مود مود به مودی ایسه ایدر زده اجمع ایسه مودی و مودی تعریف.

مختلف میسرده ، مختلف میفردده ، مختلف میوزده یاغاره ، مختلف میفردده تقسیم از نور ، مختلف
 شعله کیده ، درگاه برونه اولور ، قورور بخار اولور ، بولوت اولور ، اندایاغور و باغاره دیا
 درور مالیده یاغدریجی ، آهیدیز ، قاتیدیز ، اله بوزر مندا تقریف الهی اولورنیکو بوجورته
 قرآنکه منقد ایندزه برونه افطار و قرآنکه اوصیه نشیمی ده قولا تقریف الهیه - برصو
 ماری ، صومر صومی اولورنه کی قولا و معنی بوزر بر تقریف [لِيَذْكُرُوا] از ان
 تذکر ایند - در توبه عبت آئیند ، بیداد ساردا آهیدیز ، بر بیه شد ایند ریه در -
 [فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا] بر بیدایمه اولورنه اکثری را با نقده ناندیکه
 اولورنه با انما مقدره - بر بیه لار بایسی [وَكُوشِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا]
 واکر دیریه ایرک لوریه اندایا بیه - اولورنه اندایا بیه دیریه ملک - بر بیه بشت ایرک
 - بر بیه شریه ، مفهوم سدا اولورنه بر نیاس استثنای نشین ایبیه : لکه بشت اولورنه دیکه
 اولور دیریه ، یا لکه سنی بشت ایند سورده نیک باینده فرما بوجورده لری اولورنه بر توبه مالیه قیدیه
 [فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ] اولورنه لارزه اطاعت ایبیه [وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا
 كَبِيرًا] بوزقانه اولورنه قاسی مجاهدت اب بوجورده بر مجاهد - لور دیریه بر بیه
 بشت اولورنه نفیرده اولورنه لری لیسند با یا معنی مجاهدیه معادل بر مجاهدت البته بوجورده بر مجاهدت
 بر مجاهد کیدر - بر سورده مکی اولورنه ایبیه لورنه قتال لری و بر لیز ده اولورنه بوجورده کیدر لری
 لور مجاهدت نیک باشی اولورنه بر مجاهدت - در تونای که بوزر بوجورده لری - بولاسور اولورنه بوجورده
 الیه قرآنه با سق بر سلاخ بویه ایله اولورنه معجزه سی اولورنه مجاهدی با ایله لانی کلیدر - بوزر
 مناقب شوات با نیکه بوجورده نایبانه -

[وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ] نه اولور - اولور ایکی دریای بر بیه مالده - [هُنَا
 عَذَابٌ مُّؤْتَمَرٌ] سوطایبیه عذات سوزور - نه بوزرات کی که اولور بیه ده بوجورده - [هُنَا
 مَلَأَ اجْتَا] سوزور لور - آهید - شاب دما که لارزه بوجورده - [وَجَعَلْ بَيْنَهُمَا]

بَرَزَخًا [آزیزه در برزخ فوجند] - برزخ، ایستگاه آسوده کی حال، ایستگاه آسوده کی
 دل [وَجَرًا مَحْجُورًا] در محجور - یعنی برفت و نصبت، بر حد محدود چیزند که بر این
 داده اند با صافه در بر طوری. بود طائی از طوری که بر این فایده دهه عالمه فارسی فارسی به
 اخذ موقع ایستاده بود که الله تعالی وضع در آسوده است. بود الله تعالی با این فایده
 از زنده بجا آید و دلائل قدرت ظهوری بود که :

[وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا] قسم دارد که صوره بر آب است - باین
 مار دانه، مار میله دینه انسان نفقه شده و حل، هیچ انسان نمی بوده آید مع الهموم حیاته منشی
 اولاد و سعادته این بر دینی ذکر آید «وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ» بر پیاده صوره [فَجَعَلَهُ
 نَسَبًا وَصِهْرًا] بار است که او را بر آب برده صهر - یعنی صوری صوری از او زنده آید
 نوع تنوع این بر دینی، از کلام دینی : بر صورتی از انکه بر فصوص و پردی.

بر راز و تامل و از نیک مختلف مضامین و چیز بر صورتی از انکه از او زنده صوره این بر دینی
 بر بیت نکوز کوشه میند.

اولا، بر نزه عالم اجسامی میند آید بر کلام.

ثانیاً، بره در میله حرکت و سکون و صوره کینه صوره مناز و محلات.

ثالثاً، بر میانه بر صوره از الفقه و صوره کینه صوره حیات.

رابعاً، یعنی در صوره از زنده او نیک تنوعاتی (واریته لری).

خامساً، او نیک با صوره بر نیک بار آید.

سادساً، بر نیک تنوعی که صوره بر نیک عالمه بار از جوی آنی که کج مراتب نظامی که بود

مدرسه. و در بر نیک عالمه تعالی که در نیک و صوره باره کمال بود بجا آید. [وَكَانَ رَبُّكَ

قَدِيرًا] برده صوره نیک بر نیک. - نه فریده که زما زده بر صوره نظامی که بر نیک بر نیک

بوده مخالف قدرت و بر بیتی از صوره ریه. انکه در واسطه امتحان این است بر نیک. بر نیک نیک

درین فی و ما یجوز به برائت طرفین فی حقه ایضا بار آورده الله امتیاج فالما زسه کجی علم نامه نفی بر
 شوائب از مفسده و نه تماماً اقول و ...

[وَعَبْدُ وَنِزْدُونَ لِلَّهِ] برید الیه الله برائت دارد. [مَا لَا يَنْفَعُهُمْ
 وَلَا يَضُرُّهُمْ] کذب برینه نه نفعت نه ضرر دیریه میدهد مایه. [وَكَاثَ
 الْكَافِرِ عَلَى رَيْبٍ ظَهَرًا] ده زربده علیه ظاهر ادب. رسول الله عت ایتر کرده
 باشد فیهوت ایتره مایه. برائت ابر محمد مفسده نازل اند. دادند کسیدک اموالی نالغده.
 [وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا] حال بر کجی مفسد برست و نذر کوزد رک.
 باند انذار ایتره دخل اوندی اول فیه ایتره قولم ایتره الله نعالاند رمتی زده رک. صمیم
 درین فی آندونه ایتره کوزد رک. برنده آند شلور که سوره نده باشند بری باند انذار و به بحث
 ادونزی بنشیند ریکه طرف ایتره. نه بربرج هرات. نه عظیم فرساده!

[قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا] دود بر کجی فارسی. یعنی باند بلیغ
 ایتره فرای. سزایه بلیغ بر ایتره بوسم [إِلَّا مَنَ شَاءَ أَنْ يَخَذَ الرَّبُّ
 سَبِيلًا] آنچه ربه بر بری فرمده در بیه کجه رایتره بوسم. یعنی دعوت ایتره ایامه و الله علیه
 الله با فیله دایر کینای بری ایتره کجه. برید اصحاب دست ایتره بوسم [وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي
 لَا يَمُوتُ] داد می لایموت توکل فید. از رک شازده نور نورم و ابرازده مستقی الله ایتره بلیغ
 اد اولز دیری و ایامه. اولم شازده اولم فاید بلیغ. دایان از مایه اولم. [وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
 وَادامه اد بلیغ ایتره. نعتیه سزایم کوزد رک کال مفسدیه عرمه نعتیه ایتره رک نفعا مفسدیه
 تر ایتره [وَكُنْ يَذُنُوبَ عِبَادِهِ خَيْرًا] نذرینده کناصلیه ده اوند فیه ایتره
 بلیغ کجه مایه اولم. اوند مایه ایتره. بلیغ بر مایه مایه ایتره ایتره ایتره ایتره
 اد فیه. جز ایتره دیر. باشد بلیغ بر جز اد بریه مایه اولم بلیغ ساد. چه بلیغ بر جز اد بریه مایه.

ایتره دهم کجی صفات زایه سزده کانی بیانه مکره صفات فیه سزده کانی بیانه ایتره دهم کجی

به صفت اولی که میگوید بگوید:

[الَّذِي] اولی که [خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ] و ما بینهما فی سِتَّةِ آیامٍ [کوتاهی دردی را از آنکه کیدی آنی کرده بارانی - آنی
کونه خلقت عالمی زیره فانزلی سر صبیح الی غروب تغلیفه کی نکاس لفظ لایه است - (اعراف
و هم فصلت بانه) یعنی ذاتی آلد اولی که فی فعلی ده اند - آلد که یعنی بارانی و بونیه بر سر
دری بارانند - بارانیه به لفظ ده تقدیر ایجاد آید «اول» دیکه اول در در و بیکه عبارت اولی
برابر اولی که یعنی برده و کل حکم سبحانه زیره آید - ناقصه لایه طریقی بسلسله تنزیه
ای که کمالند به کمالند به کمالند در نکاس اولی که آنی کونه بارانی که انجیمی انانیه بارانی یعنی
مید، یعنی صفت کرند - آید بارانی می رساند تعلیم اولی که یعنی صفت کرند در
[ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ] مکرر عرسه اندرینه استوار ببرد - ابرار حکم و صفت آید
در و بورد - (سوره اعراف بانه) [الرَّحْمَنُ] رحمانه - بونیه مخلوقات - رحمنه تنفیم بورد
(فانزله رحمانه نفسیه بانه) [فَسَخَّلْنَا بِهِ سُبُلًا] ایته نه در و بیکه آید رحمانه
در - با خود برابر - بر فله و اسراشند - رضا باره - نفید اینده که باشد نه در - درستی
بلیه او غنیه ده - میزد با نفسی باند - [وَإِنَّا قَلِيلٌ لَّهُمْ تَسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ] [
او رحمانه سجده آید و بیکه بیکه وقت ده اندر - او را فرزد - [قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ] [من
نور؟ - رحمانه نه در - سوالی بر اسمک معنوی را برسانی و صفتی استفسار آید بیکه کبی انکار ده
اولی - سببه بونیه که عرب رحمانه معنوی آید از دگر - او را به با الله اسمی اولی که یعنی بگوید
و با الله انکار - ابر بورد - رضا طریقی الله صفتی انکار ابر بورد - بر اسمک انکار - آید
صفت در صفت آید و قدر - آید ای - [أَتَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا] سه نه ابر بورد به
سجده می آید - بیکه - بیکه - یعنی بیکه بیکه بر سببه ابر بورد - ابر بیکه - بیکه - [وَ
زَادَهُمْ نُفُورًا] و برابر از دل و رضا باره - مستند آید - صفا که - رات از نه بیکه

آتشیز

بنارک ، نه یوچو در او که سار ، بر عیال میسه ، هم ایملدنه بر قشیر ، برده نوزلی بر آوا میسه •
 نه ادر که نکر ایتک ریاشد ایملد اینه یز ایملد کیم ابر کون و نوزی بر بریه خلف قلمسه • دارم ایتک
 قولر ؛ ادر که ایتک ادر نه سلا میله یور و زار و جاهللا کند بریه لوف آتیه یعنی دنت سلا میله • دیر •
 دارم که بر بریه سکه لر ایدر ، قیاس ایدر ک با نازر • دارم که یار بنا ؛ دیر ، عادی زورده
 جهنم عذاب ، هدا ادرک عذاب بدار میسر • نه القیقه ادر کون و نوزی ز کون و مقام • دارم که
 انقامه ایتک دنت اراف ایتلر ، هست ده با میازر ، ایسی ایسی رند کیدر • دارم که ایتک
 برابر نه ریکر بنا کوی به دعا ایتلر ، ایتک مرام قید یعنی نفس حق قوا ایتلر و زنا با میازر ، ایتک
 برتری با یار به ایتک جزایه یار • نبات کون ادرک عذاب قاتلانه و ادر نه محقر ، ایتک قاتلانه • ایتک
 توبه و ایمان ایدر به حال به عمل ایتدیند با شرف ، چون برون سبای الله مسانه بیلی ایدر و الله فقور
 عیم بر لوبنه • دهر کیم توبه ایدر به صلاح ایدر عیال میسه ایتک الله مقبول ادر نه دوز • و
 ادر که بر برینه ایتدیند و عذاب ایتک دنت ایتک زماره ایتک توبه ، صاف بر یقوب با نازر • دارم که
 یار بنا ؛ لطفه زار ، ادر بر برینه ، ذر بر برینه کون و زور و ایتک بر یور و برتری مقیده میسوا قیل
 دیر • ایتک لیب بونر صبرانه مقابل غزایو (جهنم شهنشایی) طافانلانه بر برینه مقید و ادر نه
 هالقه و سلام ایدر قاتلانه مقید • ادر نه ایدر قاتلانه مقید ، ادر کون و نوزی مقام • دیر که
 بر برینه نه قیمت و بریه دعا کون اولاسه ؛ دهر که کتدیند با ایتدینر ، ادر نه یار به جزایا میسه •

[برو جاً] بر بریه — برج اساساً بوسه کوشد و بکشد — سماره هر چه کوبه به بعض

بر نشو محضی عرصه ایدر به بر برینه قاتلانه هر برینه برج و با صورت الماده ایسه و کلمه مقید شایسته

۱ وَجَعَلَ فِيهَا] - «ها» ضمید و نه سماء را جمیع اولی که مختار است در برود از برود.

۱ سِرَاجًا] - سراج، سوره در بریدنی، خنجر، لایه که مراد گوشت است. بعضی زاننده سینه و همه ضمید جمع اولی که شجاع است از گوشت است. بوقصد برده است گوشت را با برود بیلدیزد و نه سراج را. ۱ وَقَرَّ آمْنِيرًا] - قریند، ماه تابان، آینه ای - از گوشت در لحد، از نه موکره قرینه اولی که سینه، نوری و با نوز لایه بران، کر و دیو که همانا تعالایند و مختلف بنفیه در کتی گوشتی که سراج بر برود تصویر آینه را بینه بر سراج از برود قرینه قریند. غایت ساده کر و نه و نقطه بر تو منقذ عالمی اعتماد آینه بر یار لایه افاده ده ایوه دریه میقتند در جبهه.

بر هر یک از نه فارسی منقذ در نه نشی اولی که اسویه میقتند اجرامی طاقم طاقم مختلف صورت به منقذ شکل ابتداء اولی که گوشت است. در صورت که حدود نه از برود در نه منقذ کی غایتی آنگونه. اگر بر اجرامی در لایه منقذ و تقریبه آینه اولی که در صیغی صریح طبعی بر سقده بر آینه صیغی بر جسم اولی که طویل منقذ اولی که از اجرام و برود اولی که بر منقذ و برکت بر لایه در. کذا که بر لایه از اجزای بسطی از لایه آینه کی مرآت و نسبت به هم که بر لایه اولی که طبیعت اصلیه بر آینه از اجرام و برود در لایه و بر منقذ و در محت اولی که در. موکره بر توته ماده در علی السویه تقریبه و زینت آینه صیغی ساری اجرام آینه اولی که برود منقذ بر هر شکل از بر سراج و در تمامی اولی که آینه. در لایه که سراج کی بر وجه اولی که منقذ مختلف صیغی لایه اولی که منقذ اولی که عالم اولی که صانع تعالایند بر هاء ضعیفه. تا بنا بر یک که گوشت قدر در هیأت ساده بر یک بر نه منقذ. بر منقذ منقذ لایه افاده آینه و برود بر یک بر منقذ اجتماعیه بر یک صیغی منقذ اولی که. اولی که برود بر یک که :

۱ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً] قسم دارد از کجای از گوشت و در بر نه

بر نوع مختلف منقذ - یعنی بر نه با یک با یکی که بر نه قویانه. با خود بر یکی تعقیب آینه بر نه که بر نه بر نه [لَمَّا ارَادَ أَنْ يَذْكُرَ آفَاقًا شَكُورًا] تذکره

غناز قیدور ، یا بیتی ، قلیقیدور ، لعل الله بجموده اوردور .

۳ - [وَالَّذِينَ يَقُولُونَ] دارند - کون غناز رینه آندسته و کون سار قندره
 - سوبه دعا ایدر ، [رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ] بار بنا دغایت بزردهیم
 عذاب - یعنی جهنم عذابنه منصوص ایدک ایدر . عبارت را جهنم را رینه کورد غنیه و کون اما منصوص
 ایدر [اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا] هیزکه اوندک عذاب بخرام اولدر . - بار ایدک
 کبی آله بهینه به بدای برسد . [اِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا] ذالقیقه اوجهم
 نکرته مستقر نکرته مفاد . - مستقر : مقام ، اقامتگاه ، ایسی ره طرود لایه به
 دیکه اولدینده کور . زمینی سکدر . مستقر : محلیه ، مقام کفار ، نقداً ایدک ایدر به بر منی جهنمه
 جرایه اتمیه مکنده مستقر اقامتگاه ایمنده کی سوبه منصوص اولدور به مدافعه ایدک و صامونفند . سدا
 بر کوی اقامتگاه اید مستقر خانه . به خانه اقامتگاه اید مستقر اوندکی بار طه کسید . ایچی طیشی بونوره
 محیط غنا دیکه اوردور .

۴ - [وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا] دارند که صرف اینه صرزه [لَمْ يَسْرِفُوا] اسراف
 ایتزر . - اسراف ، له هائی به شیهه صرفی اینه صرزه . انفاقه ره اسراف ره صرفیه به صرفیه
 صرف یا به ضرورت و یا به حاجت و یا به صیه بجموده یا بیدر . ضروری اولایه صرف یا بیما بجه میان مکنه
 مکنه اولان . سدا اولایه جلب ندر بیک به ضرورت . حاجت بر بنانه صرف یا بیما به کومیکه بیدر .
 سدا دویجه به بیک به احتیاجیدر . تحسینی اولایه صرف یا بیما به کوزل اولان ، خوسه بیک کی . ضرر
 و یا جهینده کند کسبه کوره بر مرتبه لرزه به ضرورت دارد . متوالده به ضرورت به حاجت اندوه صیه
 اولایانه ، فاره سدا ، ضرر ، غیر متدوع جهنده ایدیه صرفیات کوس بجموده اسراف اولدینگی عبارت اولایه
 احتیاجی نایستنده فضل نعم رضی مسه دکن ، اسراف ضروریه راضی اوردور . جهیزه منفعت کینه سیدر جهیزه
 اید استهلاک دکن استهصال دیکه اولدینده اسراف اولان . جهیزه ضروری فاره سدا ، غیر ضروری
 ایتزر [وَلَمْ يَفْتَرُوا] مقرر کسزر . [وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا] ایسی ایسی دکن

اول - ایست اعتبار دینیه ده بود . استوارده سوی کجی استقامتیه قوام ، ایکی اولی دینک
کدر سید که موازنه دخی دینیه . (سوره بقره یه داسایه باره) .

۵ - [وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ] دادند که الهه معینده دیکر
باله میا غیر مازر - شرک ، قتل ، زنا ، کبارک الیه بویوکی اولایه بواوید کبیره دینه ، مدینت ،
بیت نامه ایند نوبه طوره جنانیدره اولدنی اجمیره بوبراره بالنامه بوزده اجتناب ذکر ایلمده .
[النفس التي حرّم الله] الهه ترمیم اینی ، ترمیم نیدنی نفسی - الهه اجمیره سوز و بریمیه اولایه
هر صافی نفسی که ستانده دخی سالد . بار عید هیچ برمدی بولوغاییه عربی کهنده ماعیسی معلوم الیور .
[إِلَّا بِالْحَقِّ] همه دیر باقیه - قضاوت دیکر . [آثَامًا] ائمه جزای دبار [وَيُخَلَّدُ
فِيهِ] - معنی زاننده بومیدک فاعله مندرده اندازینه اشاره معنی جانیه عیانت اجمیره
اوله کرکده . بومیدک عذاب رجوعی ، منور نازده در عذابده دیکر دیکر معینه بر دین نشواید .

۶ - [وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ] دادند که بالانه شاهد اولاندر - بالایه
شاهد اینیه رکدی کجی بالایه سولینه دتر و دیر یایدیه موفندره ده طریمازدر . [وَإِذَا أُمِرُوا
بِالْعَفْوِ] - لغو ، فائده من و بار مندر اولدنی مندره دولاوی نزل و الفاسی واجب اولایه بهوده سید
دیکر که سافز ده لغویات بقید اولند . بعضی ده عت اولایه سید دیکر نفسی اتمیدر . فقط باع اولایه
سید ده عت اولایه سید بایر لغو ده دیکر . یعنی لغویات کیندر ، لکنه بریدی دوش ، راست صبر رسه ؛
[مَرُّوا كَرَامًا] مبتدیه کریمانه کیر کیر - بوند نفیدد سوره قصصه "وَإِذَا سَمِعُوا
الْعَوَاعِضَ نَضَّوْا عَنْهَا وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ" آتید .

۷ - [وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ] دادند که بریده آید بیز کبریه
وقت - یعنی کز بریه افطار یایدنی ، دغیر دغیت اولدنی ، ریسور بریدی دقت [لَمْ يَخْرُجُوا
عَلَيْهَا صُغْمًا وَخُمِيًّا] اواند که اوسته صافیر کور و حالده بیفمازدر . - یعنی دیکر مزلده
ایمیزدر . اواند که اوسته سوزدر ، لکنه کور و کور . دیکر نولایه اید اوسته سوزدر .

— یعنی « و ما خلقت الجن والانس الا ليعبدون » جو روحانی اور ذرہ بار ازبستگی مکتبی عبارت و عبودیت۔ اور انجہ اجموعه عبارت و عبودیت از ملائکه عنده نهیت و الهیبت از لوری ؟
 [فَقَدْ كَذَّبْتُمْ] رماکن اولادینی تقدیرده تکیب انبند ، ریزه انا نمند و بکده۔
 [اَفَسَوْفَ يَكُونُ لِزَآمًا] ادمورده ده او تذبذب جزای کسب از دم ایر ، باریه بویونگه کز

سُورَةُ الشَّعَرَاءِ مَكِّيَّةٌ ١٠٠ آيَاتُهَا ١٠٠

شعر سورہ می مکیہ۔ آیتہ ایزده « والشعراء يتبعهم الغاوان » ده نایه قدربه آیت مدیده نازل اولده۔ و جمیع سورہ بر آیت اولدینی فہمدر۔
 آیتدی — کوفی ، شعی ، مدنی تعدادده ایکی یونہ مدی دی ، دگر ریزه ایکی یونہ کدی التیہ۔

کھانی — بده ایکی یونہ طقار طقار۔
 مدنی — رت بده بیزه فرقه ایبده۔
 فاصوی — ه ، ل ، ن « ملن » لام رت آیتده آفوا سرائی۔
 بر سورہ ، سورہ زقانه کی اندازک سالدیر بط و تفصیلی و اونده کج رسول الله تسلیه فی نظمہ ایریر۔ سوید کده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 طس • تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ • لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ
 أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ • إِنْ نَحْنُ أَنْزَلُ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَلَتْ
 أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ • وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ

إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ • فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَاتِمُ أَنْبَاؤُا مَا كَانُوا بِهٖ
يَسْتَهْزِئُونَ • أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ ابْتَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ •
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ • وَإِنَّ رَبَّكَ لَهٗوَ الْعَزِيزُ
الرَّحِيمُ •

الشمس

طسم • بوزن ۵ ادبیه کتابه ابتدا • سه عارنا کنده قیه هفده موه
اولیه هفده ریه • دیر سه ک اوزد ریه سماره برایت اندر بوزن ده اوله بوزن اوله قابل •
بوزن ده برابر همانده کنده ریه یکی بر ذکر کلمه که اوزده بوزن هویسه اوله استند • اوت تکلیف
ایتمده لر ، فقط اوزده اوله استند از ابتدا طری سیک ریه هفده هفده کلمه • اوزده برانما بر
باز اوزده در هفده هفده نده بر سر • شبهه سکه بوزده طافه برایت دار ، هم ده اکثری
مومه اولادی • و شبهه سکه در یک اولادی عزیز ، او بر هم •

[طسم] ط س م - بر سوره نکه اسمی ، معنی الله بیلیر . طار « ذی اللول »
ده ، سیه « قدس » ده ، بسم « الرحمن » ده بیه محمد به کعبه بر رایت ده دار ده . طار شت
و فرزند ال شیری ، خلفه و فرزند ال سرقی ، استقدار و فرزند ال قانی اولی فرزند ال
سده بر سوره نکه شتی برانده افاده ابتی کنی ده احساس ایر . طانده طوره ، سینه سابه
سیده محمد بر عباسی ده ذلفه جاریار .

[تِلْكَ] بوزن - بر سوره ده بوزن بسط لهما و فرزند مؤلف اوله ده افقده همه ایک
استه [آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ] بیه کتابه ابتدا بر - بیه « بانه » معنانه « آیه »

«بیه» غایت ایه، بار لایه دیک اولد یقینه کتاب بییه اجمازی فخر اولایه بار لایه کتاب یه
اولو که مراد قرآنه. حق بیایه ایه دیک دخی اولد بیایه ده مقارن انب اولایه اولکیده.

[مِنَ السَّمَاءِ آيَةً] سماءه برآت - ایمانه الجار ایه جله جلد برآت، یه ده ایتمه
قطعی بییه، حال بوکه پیغمبر و کتاب کوندر مکنه مراد الهی جبرایله دخی و خدایه کماله ایدر یکره.

[أَغْنَاهُمْ] بویوزی - مفعول بویوزی الیک معانی اولد یقینه بویوزی
ایمانه، جماعت معانی عنقده جمعی اولور ده تجویز اولور. یعنی بویوزی جمعند بویوزی
آرر. [ذِكْرُ مِنَ الرَّحْمَنِ] همانه ذکر - وعظ و افطار، بایمور قرآنه.

[كَمْ أَنْبَتَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زوجٍ كَرِيمٍ] - کرم، کرمیکه ایسی، اعلی، نازیه،
زوج، بویوزی، صنف، جنس، نوع، نبات، ظاهر، نباتات، صنف کرمی کور و نوزیه ده حیوانات
دانشه دخی ساهله. زیره صنفه قوه نایه وارر. معنیه بالک نباتاتی مدافعه فایده یعنی

اراضیه صنف صنف هر رلر صنفه نه قدر کونل و فایده لی نباتات بترست و بترستده نه؟ باقره
فایده الواقع بویوزیه کی او همیشه حید نباتاتی کونل بر تصنیف اید کوندره کرمیه ده بر باقایی، اولور
فدسه، نه قدر متنوع، نه قدر فایده لی صنفند؟ معنی محیط ایچنده اولور اولایه، اولور اسطال

در لایه لایه و آثار، اولور خواص اید اولور مختلف صنفند، صنفند، نوزیه، حیدر، اولور اولور
ناصل زینب و تقسیم اولوب حیدر؟ هم اولور فور و قدره موکرم، بکیده یکی به فایده کرمیه بترست
بترست و فور ویدر. هیچ بوکرم صنف بر کرم صنفند کنده نه نطالی اولور می؟ [إِنَّ فِي

ذَلِكَ] شبهه نه کرمیه - بر نباتات باقور بینه هر دبع کرمیه [لَا يَتَذَكَّرُ] مظهر برآت
دار - اولور بکنه، مکنه کینکنه، قدرته بر بیککنه، آفرنده دار لایه دلالت ایه ایمانی

افتضا ایه به بر دلیل دار. [وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ] بر نظر بر ایه کرمیه

مکنه اولور - معنی نباتات و حیوانات مع لایه کونل اولایه و تصنیفند بر باقایی بویوزی
الله ایمانه ایه جله یرده کفه کیندر [وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ] و شبهه بویوزیه

رَبِّهِ اد او پر عزیز او پر محبوس — عزیز ، در بر کنی باید ، بنا بر وجه دیگر یکی آنده کافر لرزه
استقامتی آید ، تا آخر اید بر سر رحیم او در غیاب خود اید بر سر . سینه سینه ایمان اید بر سر محبت نظام
اید . مگر . سحر بر لب بر دو آتی بی قوه اید توبه بر سر مقرر :

وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ أَتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ • قَوْمَ
فِرْعَوْنَ لَا يَتَّقُونَ • قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ • وَيَضْحِكُ
صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَرُونَ • وَلَهُمْ عَلَىٰ ذُنُوبِهِمْ
فَاتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ • أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ
• قَالَ أَلَمْ تُزِنْكَ فِينَا وَلَبَدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ • وَفَعَلْتَ
فَعَلَتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ • قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ
الضَّالِّينَ • فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي
مِنَ الْمُرْسَلِينَ • وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَىٰ أَنْ عَبَّدَتْ بَنِي إِسْرَءِيلَ • قَالَ
فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ • قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ • قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ إِلَّا تَسْمِعُونَ • قَالَ رَبُّكُمْ
وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ • قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ •
• قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ • قَالَ لَنْ نَخَذَ
الْهَآغِيرَىٰ لَأَجْعَلَكَ مِنَ السَّجُونِ • قَالَ أَوْلَوْجِثُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ • قَالَ
فَإِنِّي بِيَدِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ • فَأَلْقِ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ • وَ
نَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاطِلِينَ •

مآل حسینی

بروقت ده ربك ، موسایه زاپور دی ؛ كیت او عالم قومه دیدی • فرموده قومه ، دهها
 حاجتیاره جعفری ! • یارب ! دیدی ؛ طوفانسی به قورقارم که بنی تکذیب ایدر • وگوکسم
 عارالب ، دیم آیلماز ، اوندک اعمیره هاردنه ده یالت دیدی • هم اوخو اوزرده برکناه دار ،
 اوزنه طولای قورقارم که هماره بنی اولدوردر • عار بوبروردی ؛ هاید ایلکیزر آندیزله
 کیرک ، احواله بن سزگر برابر دبطیوردر • هایدک فرموده دایک ده ربك ؛ ایله
 بن رب العالمینک رسولی بن • بنی اسرائیلی بن براب صابور • آ ، دیدی ؛ سنی هو حقیقه بن ده
 بوبرتورکی ؛ هم بن ده عمرکه سنه رجب قارک • هم ده اریایینک فعلی بایک ، احواله سید
 ناکور مارلورسک • اودت دیدی ؛ ارضای بایم ، شاقیدرزم • اوندک اوزرینه قناکه
 سزده قورقارم ، ایمکیزده فاجیم ، دیکه بیم با حکم امسا بوبرورن دینی رسلینده قلدی • اوباشه
 قانده بیک بنفت ده بنی اسرائیلی قول ، کوله اریخسه اولدکر • فرموده ، رب العالمیه ده نذر ؛ دیدی
 • کوکدر دیرک دبرونه آرازه کیدرکی ، اگر اهل بقیه ابرکن دیدی • ازانده کیده بقتدر
 دیدی • ریزک داولکی آتاریزک رب دیدی احواله سزده کوز بلسه اولده رسولک مقلو مجنونه دیر
 • سزده دمندهک دبرونه آرازه کیدرکی ، اگر سز مقل ابرکن دیدی • بیه ایدریم که دیدی ؛
 اگر بنده باشه برآله طونارسک سنی مقلو دمنده سزده کبرده ایدریم • یارب ؛ سقا آیمیه
 ایتان ایدر هیک برشی کیدریم دهی ؟ • هاید ، دیدی ؛ کیدرانی باقیم حادقردر ایدر • بوندک
 اوزرینه عیسانی برایتوردی ، آیمیه برآله ها کسببورد • برده الی فلدی جیفاردی ، اوز
 باقازده بیم بیا صه اولدوردی •

[وَلَهْم عَلَى ذَنْبٍ] اوزده اوزرده برکناه دار — سور بقیه کومکی اوزده

قفا - اقبلی اولدور. ذنب نفیری اولدور. زعمه نذر. [فَاَخَافُ اَنْ يَّقْتُلُونِ] ^۹
 اولدور. اجموعه صفا. بی اولدور. بویور. زعمه نذر. قفا - سیاهی ادا. اجموعه اول قتل اولمقده قویور.
 [قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ] - رب العالمین رسولی دیندکی اجموعه زعمه ؛
 هم رب العالمیه نذر. دیور. ما ابو سوال مایه سؤال. مایه کلهسی مایه بستنذر. یعنی
 «ما» سؤال دریلدیک جواب. دیله که زعمه بو سوال ایل رب العالمین مایه صریحه ایلور.
 بستیک مایه ایسه انسابو برای سزک اولدوری حقیقت صریحه. مندانک مایه نذر. دیندکی
 زعمه اولدور. شکیله برابر دیندیک. زعمی دیاجمنی نذر. دینسه اولور. حال بوکه الله تعالی
 شکی، شکی، انقبی حال اولمقده اولدور. مایه نذر اولدور. اولدور اجموعه مایه صریحه جواب
 اولدور. دینسه نذر و التزم ایروب بالک رب العالمیه اسمی مایه نذر. ایندیک اولدور. یعنی
 نفس اماره. [قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا اَنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ] ^{۱۰}
 سادات دارغله و بونوره آرازه کیدر بی. اگر ایفانه اولدور. یعنی ایفانه اولدور
 دوا بکن آملانک. فقط استیای محققه ایسه. سبب بر حاده اولدور. محققه برقیه ایتمسه
 ایته بیدرک بر اولدور. کی سادات و آلتدور. کی ارمه ایل آرازه کی بونوره بونورات
 حدیثی، نفیر، انقبی و بونوره نظام نمودی ایل بر. حق حکم و زیره منفه بونوره
 و بونوره مکنانک نوزده اولدور. ادواب الوجودک شکی اولدور. محققه نفس مایه نذر اولدور.
 اجموعه آثار فخر سید بلنه بیدرک بقیه معلل ایلور. بویور فارسی زعمه. [قَالَ لِمِنْ حَوْلِهِ] ^{۱۱}
 [اَلَا تَسْمِعُونَ] اطرافه کیدر دیکر سیدر دیدی. باقیه باقیه به نه صریحه دیور.
 ناصح جواب دریلور. دیله ایته بر. و اماند که طبعده رب اصباحتی قول اجموعه دی. اولدور اجموعه
 موسی [رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ] - ربکم و اولدکی انا ربکم بی دی
 - طبعیت اولدور. منفرد اولدور. بونوره برابر حکومه امتیاز و معلوم بونوره دای العزله بارز
 اولدور. دلائلی ایلور. سور دی که عالمیه مایه نذر. کئی بولور. دی. بونی سزک و انا ربکم دیه خطا.

واما فقد افاده انمسی ده دها زباده مژده و دافه اولمه امیوزده . چون مژده ریز دیکله کنده
 امیابری کوننده اولیور . و اولی انارکیز دیکله بشتی فنانقی اصله رده غدر ریزی قریسه
 برلویور . برنقد بار زدی العقول هیزده کوننده مژده کنه برینه بشتی ده افاده اولیور دی . ده
 مقابل فرموده به افاده کیده قطا [قَالَ اِنْ رَسُوْلُكُمْ الَّذِي اَرْسَلَ اِلَيْكُمْ
 لَمْ يَأْتِكُمْ بِالْحَقِّ] کوننده عیسه اولاده رسولک مظهره مجنونه دیدی . برموده رسولک دیکی
 بللی که راسته زار اولیور دی . ایته فرموده طاسدایانک هیس ده اهلده بویله مجنونه دیرر اولی
 ایبر . بدایه برموده فلفد حکیمان اراده کلام ایبر موسی برمناد و مجازده فارسی به اولی ملامت
 تفیدایره ک سبله مقابل ایته [قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا اِنْ كُنْتُمْ
 تَعْقِلُوْنَ] اوسده و مژده و برنقه آرازه کیدر یی آرسه قائل ایبر کن دیدی . یعنی کوننده
 کوردر یی آرسه کونشی طو غدر در رب با طیرانه اوسده و مژده نفیسه ایبر و کسیرده و برموده اجمالی
 و کت ایبرده ک برنقه لسانی اراده ایبر . هیسده اوسده و حکم سورده . هیسده صاحب دلی
 او ، آرسه عاق اولی کن بونی آلهه دیکر . اوسده و مژده یی بزی یار لایوب مژده و برنقه برنقه
 ابانیه رده افاده و سیکه مژده اولی فنی آلهه دیکر ده اوسده و بیه مویان دیکر . برنقه و مژده
 منافسه ده مژده کیدر [قَالَ لَنْ اَتَّخِذَ اِلَٰهًا غَيْرِيْ لَا جَعَلَنكَ مِنَ الْمُسْتَكْبِرِيْنَ]
 قسم ایبرده م که دیدی ، اگر بنده یاسنه به الهه آتما ز ایبرده سنی مظهره و مظهره اوسده ناند کیدر ده ایبرده م
 — زنده آنرم برنقه و برنقه مژده مژده اوسده ناند کیدر حالده کی نجاشی بانی مظهره مژده امیوزده .

قَالَ لِلَّذِيْ حَوْلَهُ اِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ • يُرِيْدُ اَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْ
 بِسِحْرِهِ فَاِذَا تَأَمَّرُوْنَ • قَالُوا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَاَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِيْنَ •
 يَا تُوْكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيْمٌ • فَجَمَعَ الشُّعْرَةَ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ •
 وَقَالَ لِلنَّاسِ هَلْ اَنْتُمْ مُّجْتَمِعُوْنَ • لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ الشُّعْرَةَ اِنْ كَانُوْا هُمْ الْغَٰلِبِيْنَ •

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَنَأْجُرُكَ إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ
 • قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذًا لَمَقْتَرِبِينَ • قَالَ لَهُمُ مُوسَى الْقُوا مَا أَمَرْتُكُمْ
 مُلْقُونَ • فَالْقُوا حِبَالَهُمْ وَعَصِيَّتَهُمْ وَقَالُوا ابْعَثْ فِرْعَوْنَ أَنَا نَحْنُ
 الْغَالِبُونَ • فَالْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ • فَالْقَى
 السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ • قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ • رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ
 • قَالَ أَمْسِكْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنِيَ لَكُمْ أَنَّهُ لَكَبِيرٌ كُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمُ
 السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَا قِطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا صِلْبَكُمْ
 أَجْمَعِينَ • قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ • إِنَّا نَضْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا
 رَبُّنَا خَطَايَانَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ • وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسِرْ
 بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُتَّبِعُونَ • فَارْسَلْ فِرْعَوْنَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ •
 إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ • وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ • وَإِنَّا
 لَجَمْعٌ هَازِرُونَ • فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ • وَكُنُوزٍ
 وَمَقَامٍ كَافٍ • كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بِنِي إِسْرَءِيلَ • فَاتَّبَعُوهُمْ
 مُشْرِقِينَ • فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمَذْكُورُونَ • قَالَ
 كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ • فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَضْرِبْ
 بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ •
 وَأَزْلَفْنَا ثَمَ الْآخِرِينَ • وَأَجْنَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ • ثُمَّ
 أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ • إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ
 • وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ •

مَال شَرِيفِي

اطرافه کی جمعیته، بودیدی؛ له حاله بیلیم بر سر باز • شوهر منی بر کز دیه عیالیه
 ایسته بورد، بنا علیه ز امر ایستگن؟ • بونی رفتار ده تنی دیدی؛ اکله، سندرله ده دیرله عیالیه
 بورد • بوتونه بیلیم سر باز لر کیتد سندر • بومورن معلوم بر کونه عیقات نعیمه اولنه رده
 سر باز لر جمع اولندن • دغلقه سن طومور سندر دیندی • حایر ز بزر سر باز لره ناب اولدغین
 شایر اولر اولر غایب • دیکه وقتا که سر باز لر کلدر، فرعون ابته؛ بر غالب کلدره بده
 طلعه اورداریا؟ دیدی • اون، دیدی؛ هم سن اودت محقره مغرب سندر • موسی اولر
 اتیک دیدی؛ سنه آنه جقه کن • همایه ایله یی و صوبای یی اولر یه آتیر و فرعون عزی جمعیته
 ابته بر فایز، شبه سن، دیدی • موسی ده عیالیه قویو ویدی، بده باقیه کلدر او، له رده دولا
 عیور یور لر بونور • در حال سر باز لر کجه یه فایز یی • «ایمانه ایندن رب العالمیه • موسی
 ده وارونک بده» دیدی • اولا، دیدی؛ به سنه اذنه و برده ایمانه ایندن، اقلشکلده
 سنه سر و تعلیم ایله بویو کلدرسه، له حاله مظهر باقیته بویو کلدر، حایر سنه ایلی و اباندر یی
 حایرانه کسیر چکم، هم محقره عیالیه حایرانه کسیر چکم • دیدی، عذری بومه، له حاله
 بزر بزه رده جند • له حاله بر سندر اولی اولدغین رده طومور یی بزه سفدت بویو عیالیه
 ایله ایله سن • هم موسای سوده یی ویدک؛ قوتور یی کجه یوروت تعقیب ایله بویو کلدر • فرعون ده
 سندرله عیالیه عیالیه کونور دی • سوز شبه بومه که بر سنه ایله کلدر لر • فقط عیالیه
 عیور عیالیه بویو لر • بر ادبانه احتیاطی بر جمیت بویو بویو سن بویو دی • بومورن بویو
 سندرله، یلار لوده • فزیه لوده و در با سندرله عیالیه رده • وادری یی اسرا بویو
 فیلده • دیکه آرتیه لر یی در سندر، کونسه دغمشدی • وقتا که ایلی جمیت بر بیه کور دندی،
 موسای اصحابی باز لازمه دیدی • حایر، اصلا دیدی؛ به هم محقره بویو لر، بیا بویو کونسه بویو
 • بونک اولر یی موسای «دور عیالیه ایله کزه»، دیدی و می ایله کزه، دور دجه بر انقداده ایلی، له کلدر
 قوه بر طایغ کبی اولدور دی، اونه کسیری ده بر ایله بانا سندر سندر • موسای و مسینه کسیری فاما بخانه

جیبارده • صوکره ده ارز بیری غزه اندک • سینه من بوزده مقله برایت دار • ارز بیه
آند بی سوسه ارلار • د سینه زک ربک ارز بیز ارز بیه •

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ • إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ •
قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَّلُهَا عَاكِفِينَ • قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ •
أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يُضُرُّونَ • قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ •
قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ • أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ • فَإِنَّهُمْ
عَدُوِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ • الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ • وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي
وَيَسْقِينِي • وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ • وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ •
وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ • رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقِّ
بِالصَّالِحِينَ • وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ • وَاجْعَلْنِي مِنْ
وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ • وَاعْفُ عَنِّي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ • وَلَا تُخْزِنِي
يَوْمَ يُنْعَثُونَ • يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ • إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ •
وَأَرْزُقْنِي الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ • وَبَرِّزْتَ الْحُجَّيمَ لِلْعَاوِينَ • وَقُلْ لَهُمْ
إِيمَانًا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ • مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْصُرُونَ •
فَكَبُّوا فِيهَا هُمْ وَالْعَاوُنَ • وَجُنُودَ ابْلِيسَ أَجْمَعُونَ • قَالُوا
وَهُمْ فِيهَا يُخْتَصِمُونَ • تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ • إِذْ نُسَوِّكُمْ
رَبِّ الْعَالَمِينَ • وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْجَرْمُونَ • فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ • وَ
لَا صِدِّيقٍ حَمِيمٍ • فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَّخِذُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ • إِنْ
فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ • وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْغَنِيُّ
الرَّحِيمُ •

مال شیرینی

- اوزده ابراهیم قندنی ده اوتو • اوزدوت بابانه دقونه ، سز به طایرکنز ؟ دید
 • به طاقم بوتره طایر زده دیر : اوز سازه طریا بیز • اوز ، دید : دعالیه بکزدت
 ایشید برسی ؟ و با سزه بر نفقت ویر • یا هوز بر ضره ایرلری ؟ • بوزه دیر : آتار
 بولده ، بوزر یا یوزلری • سدی دید : کوردیز آ اوزک داسکی آتار بیز طایر بیز
 • لیه اوز بزم دشمن ، انجه اوز به العالمیه باشف • اوزک بنی باراندی موکده ده به اوهلایت
 ویردی • داکه به ، اوزیریر ، اوزیمیر • فته نسیم وقت ده به اوشادیر • داکه
 بنی اولدور ، موکده بنی به دیریتیر • داکه جزا کوف به اوندک کناسم مفر بویسی بنانه ایزه سم
 • یارب ، به به حکم احسانه ایت دینی صالحیه طامه بوزیر • دبه موکده کیز اجمده به "ساده صده"
 نفیس ایز • دینی نسیم هشتک وایترنده ایز • بابانه ده سفدت بوزیر • هوزده اوز باکله کیدزده
 ایز • دواتا خیر به بنی بشت اوله هفتدی کوزه • اوزکده که نه مال فانه دیر : نه اوموند •
 انجه الله سلیم یقرب ایز دانه باشف • لهم مقید اجمیر • جنت باقلا سده برسه • آغیند اجمیر
 جهنم هوز تداشیر • دوتره هانی زده ده اولهک غمیده طایر قریز • ناصوزده باریم
 ایز بوزر و باکند بر بنی قورتاره بیلیرلری ؛ دینلکه • داتر سده لیه اوز اوجمندک اجمیر
 فیدلا ساقده ده • دوتوزه ادا بوس اوز دلدی اوندک اجمیر به برلری قلیشیر که موزد بکده دیر
 • نانه به طوفردکی آیمیه به فندل اجمیر ایش • هوزده سز به العالمیه سوپسز طونوزده ده
 • دوزی لیه اوجمیر شایر فشد • باره سدی به نام اجمیر نه شفا مبدل دانه • دزه باقیه صده
 • باری به نام اجمیر کرمیه به دوزده اوله ایز ده موزده ده اوله ایز • شبه سز بوزده مقلوه
 برایت دانه ، اوزله انکه اندیسی مزمه اولاری • دشه سز که ربه اوز بوزیر اوجیم •

[وَأَجْعَلِ الْكَافِرَ صِدْقًا فِي الْآخِرِينَ] - سابعده - دنياه

قیامت تہ۔ اسی باقی قلم ہے کونسل پر نام، یعنی برصہ صیت، موس طوفی پر ذکر عین، سائنس پر
یاد صہ، اوندہ بچہ قرأت، حضرت ابراہیمی سوچتے۔ یا غور دار بنم اجمہ بنم اصل دینی بیدار
بنم کبی عدوہ اید توجہ، دعوت ایدہ جبکہ بر عارہ دین کہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم۔

[إِنَّ فِي ذَلِكَ] شبهه من بوند - سوار فرمانه ابراهیم نصه سنده [لَايَةً] علامه

برآیت دار۔ یعنی عبرت را ذکر آله اجمعہ، درس اینکہ ملک بود کہ رحمت در ملک دار۔

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ • إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ
أَلَا تَتَّقُونَ • إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ • فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ
• وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ •
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ • قَالُوا أَنْتَ مِنْ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْدَلُونَ • قَالَ
وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ • إِنْ حَسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ •
• وَمَا أَنَا بِطَارِدٍ الْمُؤْمِنِينَ • إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ • قَالُوا لَنْ
لَمْ تَنْتَهُ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ • قَالَ رَبِّ إِنِّي قَدْ قَوْمِي كَذَّبُونَ •
فَاَفْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ • فَانجِنَاهُ وَمَنْ
مَعَهُ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ • ثُمَّ آغْرَقْنَا بَاقِيَ الْبَاقِينَ • إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ
• وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ • وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ •

مائل شیرینی

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ • إِنَّ هَذَا إِلَّا
خُلُقُ الْأَوَّلِينَ • وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ • فَكَذَّبُوهُ وَآمَنُوا بِمَا هُمْ فِي
ذَلِكَ لَايَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ • وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُو الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ •

بِالْشَّيْءِ

عادر، کوزه رجه، سورد تزیب ایندی • اورت که فارده سرد ادره رجه : سن
اللهیه فرمائیسکت ؟ • عزیز اولویه که به سزه کوزه رجه بر سولم اینیم • کَلِمَةُ اللَّهِ
تُفَرِّقُ دُبُلًا اَمَعْتَ اِيكَ • بولافاشی به سزه بر اورد ایسه سوریم، بنم اهرم انجده العالیه
عادر • سزه سیه بر عسلت بنایه اکلده سکت ؟ • بر عظم مصونات ره ایضو سکت
صانده فارده سکت • هم لونه سکت دت رمنت، چهار جهسه طو سکت • آرتقه اللهیه
توریک دبل اطاعت اید • اوللهیه توریک که سزه او بیل سکت سیدله ادره بروردی •
انعام، ادره • جنت کی پلر، باغچه، سفدر سزه ادره بروردی • هدیه سزه
بویرک بر کوند عذابیه تورقوریم • سه، دیر، هاد عذابیه هاد عذابیه
اولاسک بر مسادیه • بومر اسکیلر عادی • بر تنبیه ادره یاز • دیر اونی تزیب
ایندیده کنه لیری صول ای بروردی • شبه سزه سزه مطاوعه بآیت دار ادره ایله التریسی
موسمه اولادی • شبه سزه ربک او، ادره عزیز ادره مهم •

[بِكُلِّ رَّيْعٍ] دیرکد سونه، یه [آیة] عسلت، بوردیه بویرک
دیرکد کوند کی اولاط بنا سنان [تَعْبَثُونَ] ادره بروردی • جنت، حقیقی دیرکد
بر فاره سی اولایه ادره واکجه کی بوسه سید، یعنی جرد بر منفعت شرع القنییه مجرد بناسیه

آکنده ، افتخار اینک بجهت بایوریک ، با خود ادویه بر روی بایوریک (مصایغ) صند
 محلی ، با خود مصنوعی محلی یعنی صفت فاعل با خود مصنوعی . بویژه آکنده بایوریک که از زمان
 صنایع برانزائی در رسد . محبت محقق منافی ، مندرجات ، امدادی کوزه به بهی در مادی صنوف
 این ظلم و جهل بایوریک رسد .

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ • إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَتَتَّقُونَ
 • إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ • فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا • وَمَا أَسْأَلُكُمْ
 عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ • أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هُمْ بِهَا
 آمِنِينَ • فِي جَنَابِ وَعْيُونَ • وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلَعُهَا هُضْبٌ •
 وَتَحْتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ • فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا • وَلَا تَطْغَوْا
 أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ • الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ • قَالُوا إِنَّمَا
 أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ • مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بآيَةٍ إِنْ كُنْتَ
 مِنَ الصَّادِقِينَ • قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ •
 وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ • فَعَقَرُوهَا
 فَاصْبَحُوا نَادِمِينَ • فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
 مُؤْمِنِينَ • وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ •

آل شعیب

ثمود ، کوزه بهی رسولی کذب آید • اودت که فار در بوی صالح ادره . ربی ،
 ادره فری نماز بسک ؟ • فبیک از سوره که به سزه کوزه بهی بر رسول . اینم • علیه الله یوم

د به اطاعت ایدک • بره فارسی به سزده بر اجرائیه جورم، بنم اجرم آنچه به العالمیه عاودر
 • سز بوراره امده داماده اید بر ایند مقبضند؟ • او جتدر، بیقرار • لطیف له صایسه
 فریار آکسند ایمده • که برده طغزده کیفی کیفی اولر بو تو بو سز • کلبک الله نوزده
 به اطاعت ایدک • اطاعت ایندیکه او کیمده که بر یوزخی سازه و بر یرده اصلا ایندک •
 سه دیرد؛ هیره بو بر نشد رند • سه بزم کجی بر شریقه نشد؛ هاید بر آت کند آک
 عافورده ایدک • ها، دید؛ ایسته بر ناته اولر بر شرب هفتی سزده معلوم بر کوندک شرب هفتی •
 عاقبه اولر بر کوندک ایشمه ییک که اریوزده سز بورک بر کوندک عذاب با فالار • درکده
 ادنی دور دیر، فقط نادم اولر • چونکه کندی عذاب با فالایورده شبه سز بوزده مظهر
 بر آت دار اولر ایله آکسی موسه اولاد • دسبه سز ریک او، اولر عذاب اولر مهم •

[فَاتِیَه] هاید بر آت کند - یعنی یغیر اولر یکه عداوت اولر همه بر سز •
 [شَرِبَ] همه شرب - نفقه، اجمک، هیدانه دنار لا حول الله و فو لا یجیه
 صوالله هفتی، یا کذ اجمک ایمره اولرله همه سفته «دورده هفتی» دینیر • بر عرقده بر یکه بوند
 انتفاع اینده «مهایه» نقیر اولور • صالح علیه السلام ناته اید قوسی آراسته صول نوبه فو یسد •

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ • إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ
 • إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ • فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا • وَمَا أَسْأَلُكُمْ
 عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ • أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ
 الْعَالَمِينَ • وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَجْكُمْ بَلْ أَنْتُمْ
 قَوْمٌ عَادُونَ • قَالُوا لَنْ لَمْ تَنْتَهَ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ • قَالَ
 إِنِّي لَعَلَّكُمْ مِنَ الْغَالِينَ • رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ • فَجَنَّاؤُا وَأَهْلَهُ

أَجْمَعِينَ • إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَايِبِينَ • ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ • وَأَمْطَرْنَا
عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَتَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ • إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ • وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْغَنِيُّ الرَّحِيمُ •

تال شیرینی

لو تو نوی کوذ ریمه رسولد تندیب ایندی • اودن کر فارده برود لو ط افره دیمند؛
سنه اللهیه قورقماز بیکد؟ • هیزکن اربونه به سنه کوذ ریمه بر رسولم ایتم • کَلِمَةُ اللَّهِ
تورقده ده بلا املت اینک • بولا فارشی به سنه بر اجدو ایسه بوسم، بنم اوسم انجوده رب
عائده • مالیه ایمیسه ارکطده می کیدوریکد؟ • بر اینور سزده سزک ایمیوه بار اینه
جیفتد! طوفدی سنه ان نفقه جیمسه بر تومسند • آن ابد سزکر دیمیر داز کورسک یالوط
طلمه و محقه جیقا بیلد سزده اوله حقک • به، دیرد؛ طوفدی سزک عملکده بنفسه ایندویم
• یارب! بنی دلهمی بو سزک عملکده سوزده مندرایت • بزرده اونی دلهمی فاما مندرایت
• انجوده بر عجزده فالرد • هوکره کریده کیدو لب سیر اینک • داوز ررینه اوبه بر یا غمور
یافتد بروه که ز قنایید اوستد ریمه یا غموری • شبهه سز بوزده برایت دار، اوبه ایله الکسی کومه
اولادی • و شبهه سزکر ربک ادا، اوبه عزیز اوبه ریم •

[مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ] سز ریمه یا غموری — آن اوبه بوبده ده ریکده سزک بایسته یا فدیلا

طاسه یا غموری •

كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ • إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ لَا تَقُونُ •

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ • فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا • وَمَا أَسْأَلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنَّا جَرِيحُونَ عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ • أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا
مِنَ الْخَاسِرِينَ • وَزِنُوا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ • وَلَا تَتَّبِعُوا النَّاسَ فِي شَيْءٍ
وَلَا تَقْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ • وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِلَّةَ الْأُولَى
• قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ • وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ
الْكَاذِبِينَ • فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كَفًّا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
• قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ • فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ عَذَابٌ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ
عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ • إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ •
وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ •

مآل شریفی

اصحاب ابد کونہ ربہ رسول و نذیب اندی • اودن کر شیب اودنہ دیندی : سر اللہ
نور نماز سبک : • ہدیہ از رسوہ بہ سزہ کونہ عیسہ بر رسولم ، ایمن • کلید اللہ نہ تریہ
دبلا طاعت ایث • بولا فارسی سزہ بر ابرائیمہ یورم ، بنم ابرم آنجہ ربہ العالیہ عاودہ •
اولی نام اولیث دہ مومہ بندہ اولایث • طوعی ترانی ابر طاریث • خلقہ
اسرارنی دکر نہ در سورہ میث و ربوزنی افتد لیلہ سارہ دیرہ ییث • اوسہ دسزہ
ادنی جلیت یار اناہ خالقہ فریث • سہ دیر محفہ سر لیدرنہ • سہ زم کج
بر سزہ باسقہ نہ سث ، طوعی نہ سنی لودلہ بار لیلہ دہ صاخورہ • اوزرہ سجادہ بر
فطری در سورہ ربہ ہادیہ صافندہ ابرہ • ربم اعلیہ دیری : باقیہ کر نہ • عاقلی اونی
نکذیب اندیر ، کذیری دہ اولہ کونہ عذابی ابوری کہ اودہا بویون بر کونہ عذابی ابری •

شبهه من بودہ مطلعہ برآیت دار ، اردو اکیمہ الکذیبی مؤسسہ رطاری • و شبہ زکریاء اور ،
اردو غزلیہ اردو جیم •

[اصحابُ الأئمة] اصحاب ائمه ، ائمه ليد - كيد زائديه كوره ليد . ائمه
بوساده اناج بغيره باطاهره ديك اولوب سینه دوزی سال عبده بر مقلد محیه . بر ادبانه
اولاده بر طائفه واردی . شیب عیہ السلام بوزده معرفت اولسه اید . لکه اوزده دکل
اجنی ایدی . اوندک اجمعه « افوضم » دینیه رک سادو شیب بوزده لید . الا اید نکل
ایر اوتونوکی اوله بیلیرسه ده مرکز اوله قصه دیک احمده دینلور . یعنی لید اصحاب حرج و مرکز
سدرن امیه . سو حاله اصحاب الایمه ، اصحاب الحزب دیک اولور . بوزده بخت اید مسؤل اولدوری
دعالم وصله ۵ - بولند قرو آتلا شیلور .

۱) الْقِسْطَاسْ [قسطاس - میزان : نژادی ، قنطاری ، عیسی کجی و زیدیه قیاسی و مکی که
 اصدی و رجب و دینیه .] یَوْمِ الظُّلَّةِ [فلاح کونی - روایت از اندیشه کرده . الله تعالی
 بزرگ و بد کوه و نیمه سنی به مراتب سده فیه ، نقد و طباقویه ، اورینداید به صورت
 طور باشد ، همراه فیدلاشر ، به بولوت کونش کونده ارسه ، به سرینده به لذت دربار کجی اولدر ،
 به براریه باغیریه و به الله طویدمکدر ، او فله ، ارکونده کجی به طرف الله به آتیه حاله اوزرین
 انیمه ، هینیه به بنیر یوریشد . به صورت که اوزرین ایسه زکری کجی سمار به رتبه دستور لیه
 دیکدر . به رتبه به باره ، محققاً ذکر اولنامه به رتبه ندکد و کجیه . به بنیر لری تذب ایزه
 عذاب و تادی عبادت جاریه اوزرین بودی فیه ایدر اعلانیه و به مذکره نهید و غیره . نسبه
 یا بیلد فیه مکره ، جو طویر که :

وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ • نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ •

عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ • بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ • وَإِنَّ لِفِي زُبُرِ
 الْأَوَّلِينَ • أَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَأْكُلَ الْعِلْمَاءُ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ • وَلَوْ
 نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ • فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِمُؤْمِنِينَ •
 كَذَلِكَ سَدَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ • لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ
 الْأَلِيمَ • فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ • فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ
 مُنْظَرُونَ • أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ • أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ •
 ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ • مَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَعُونَ •
 وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِ إِلَّا الْهَامُنْذِرُونَ • ذِكْرَى وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ •
 وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ • وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ • إِنَّهُمْ
 عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُولُونَ • فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ •
 وَانذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ • وَانْحِفْضِ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ •
 فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ • وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ •
 الَّذِي يَرِيكَ حِينَ تَقُومُ • وَتَقْلِبُكَ فِي السَّاجِدِينَ • إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
 الْعَلِيمُ • هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيَاطِينُ • نَزَّلَ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ
 أَثِيمٍ • يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُهُمْ كَاذِبُونَ • وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ
 الْغَاوُونَ • أَلَمْ تَرَأَهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهيمُونَ • وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا
 لَا يَفْعَلُونَ • إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا
 وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ •

مَالِ شَرِيفِي

و حقیقت بر (قرآن) رب العالمینک شبهه است بر تنجیل در • اونی روح امیده ایندی دری
 • سنگ قبلک اونی زین که اونی نذر کرده اوسوه • اقیعه یار لاده بر عربی لسانی ایم • لهم اور
 شبهه است اونی کیدک کتاب زده دار • اونی بنی اسرائیل عیاسنک بیلمی ده اونی زده بر آیت ،
 (بر دین) دکل می ؟ • اگر اونی عربیم بیلمی نذرک برینه ایندی رسیده ده اونی کندی زینت انیسین
 زین ایمانه ایندی هکوت • زین اونی بحر مکر فبدرینه ایدر صفت در • ایمانه ایندی اولی انا اولیم غنای
 کوره هکوت ده قدر • که کلور بیسه ده کندی زین آگزیه ، هیچ زنده دکلر که • دیندر که
 عیسانده بر ساعده ایدر می ؟ • با سدی غنای زین ایدر یور می ؟ • کورده آ آرنه اونی زین
 زوده ایندی درک • مکره کندی زین ایدرینه دکلر یار لاده • اوباشا قری زوق کندی زین
 هیچ فانه سی اولیه هکوت • معافیه زین هکوتی هکوت ایندی که هر حاله اونی انذار ایندی اولدر
 • افکار ایندی • و بز فاهم اقیسه دکلر در • و بونی سلطان ایندی دری • بر اونی زده لهم
 بار آسمان لهم کورده بخت • اونی استمکنه صورت فقیه ده عزل ایدر در • بناریمه صاتیقه
 ایدر ایدر دیکر باله جاعل ماکر اونی عیب ایدر هکوت ده اولیه ساه • لهم ان باقیه هکوتی انذار
 ایت • وسط اتباع ایدر مؤمنده قناریکی ایندی • بوند اونی زین ساه عیسانده ایدر رسه
 به سزک عملد بزرده بریم دی • و ادر عزین ریمه موقوف اول • اوکر کورده بر قیام ایندی
 دقت سنی • و بجه هکوت ایدر ایدر دلاستکی • هکوت ادر بر سیم ایدر مالیمه • هکوت بریمی
 سزه سلطان کیدک اونی زین ایندی ؟ • و بال بر کویچی هکوت سافه هکوت اونی زین ایندی • اونی
 مولا و دیر لر واکتی یا لاده سولر • شاعر ، بوندر آیت سنه ده جانیقند دوست •
 کورن سیک بوندر دایده هکوت اولدر • انجده ایمانه ایدر با ای عملد با یاند والای هکوت
 ذکر ایندی کندی زین فاهم ایدر کورده مکر • اونی زین آلازمستی ، بارینه بدیده اونی زین هکوت
 انقلا بر منقلب اولد هکوت •

[وَإِنَّهُ] یا حقیقه ار - ذکر اوست که آید و ناطقه بویانه فرانه [لَتَنْزِيلُ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ] شبهه از رب العالمین برترید - اما او اندک صوری ، او اندک صفی
 ادوب کردن عریه ای بر الفاظی کید بر رب اندریده دارد - او اندک راضیه اندریده دارد - رب العالمیه
 اسم اضافتی بر تنزیل ، همه تعالایند بر توحه عالمیه سال بر تریه سی و رافتی اعطایه بر تریه
 آمدنمه « وما ارسلناک الا رحمة للعالمین » ناموتی آکر بر تریه میوند - [نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ
 الْأَمِينُ] رب العالمیه اونی او روح امیه اندریده (با خود او نطق او روح امیه اندریده) -
 روح امیه ، ار امیه روح ، یعنی اسم تعالایند اما نطقی هائز اولاده کمال امینه و صفی اجناسه ارضی
 ابریه روح ، جبریل امیه علیه السلام - [عَلَى قَلْبِكَ] سده قبله او در تریه - یعنی ساره
 او در تریه اندریده در ، قبله ، و هدیه و شعور و منطی اولاده موجود نیکی کنه ایستد ، تماماً
 حافظه که ویری و یوتونه بونده کی اخلاقی در صفتی سکه قیدی .

نعم الدیه کبر و تفسیره دریکه : اگر نورات ده هفت سوسایه الراج ایو اندریده بر یوب ده بر
 قبله اندریده اوله ایرد غصب نه مانده او نری الله بر ایدریده در و علم لوله او نریه امیه
 آمده کفندی « اه - رب العالمیه بونی بریده بونوه قلبی فارامه او در روح امیه ایو اندریده
 تماماً انت مهل ایدرب [لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ] او نریه در ده اوله سک - یعنی اندر
 ایدریده مشهور اولاده بالاده کی بنبر رکی رسول امیه او رب اندریده سک [بَلِيكَانِ
 عَرَبِيَّيْنِ] مبیه ، یعنی آهوانه یعنی امیه و کوزل بر افاده ایدریده بر عربی سانی ایه
 - عربی هر دانه در سانی ای آهوانه مبیله بر ساره اوله برابر فرانه اونی ال بر سک بر تقامت
 و رفوعه ایدریده لافند - بنامیه بونی یکی قصه رله ایدریده اندریده سک منافی اکلامه عربه
 هیچ بر عذر د بوند - [وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ] بونده برابر او شبهه از او سکیدت
 کنبرنده ده دارد - یعنی او سک کنبرنده ده بوننده ذکره کیمند - بونده او در تریه انظار
 ایدریده [أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَأْتِيَ الْبُشْرَىٰ أَنَّ يَتْلُو آيَاتِ الْكِتَابِ] بخا ایدریده علمانده

اونی بیهوشی بیل اونی انطا - ایغره بر دسل دکمید - ؟ - بنی اسرائیل عیاسنده برشمی توران دخیلده
 علیه الصلوة والسلام صفات نفی ذکر اولند نفی سوبه یورلردی ، فریسه ده کبدوب اوغزده برین
 ادره یورلردی . [وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ] اگر بزاونی عربی
 بیهوشلک برینه ایندیرسه بیک - بریل بریمزه بایه ایلک - ده [فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ]
 ادره اونی او ، اوتوسه ایدی - که برصورتده اوتونا نه قرآنه عذراتنه بریمزه اولدنی کیم
 اوتوسه ده باشقه بریمزه ادرلردی [مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ] نه اده ایانا نازل
 - اعجمی دکل ، بیک اعلد عربی بیهوشیه دیرلردی .

ایسته بر قرآنک اللهده انیمه بریمزه اولدنی ایانا نایاند بریل صاری کالزلردی . [کَذَا
 سَلَكَ نَارًا فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ] بزاونی بگردن قیدینه بریل صوفیلردی .
 - منحنی اقلدر . فصاحت و بدقتک کوزلکنی طایدر . کرک نظم و کون مناسنده کی فب
 جبرده اعتباری و مجازی و تظیر ایدیمه یعنی بیلدر و اولکی کتایبرده ذکر ی بولند نفی ده دربار .
 فقط [لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ] اده ابا نه اینزلر - جرم اولد نری ایموه ایانا نه ایندیرنه کلن .
 [حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ] ناک اولیم عذاب کورسوز - یعنی عذاب کوره بکدری
 لطایفه - ایانا نازلر . کریمه ایموه ایانا نازلر . [أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ] سدی
 مذامدی استعجالی ایدیرر ؟ - یعنی مذاب کلیمه « هل نحن منظرون » دیه بکدرنه سدی « مطر
 علينا من السماء » « فاستجابنا تعدنا » دیه ایدیررررر ؟ [أَفَرَأَيْتَ الْآلِهَ...] .

[وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ] برنی شیطان آویب ایندیرده دی - بر طاقم کال
 جوق ، بر لایق کج زمه ایدرک قرآن کالعد . ایدیه همه و شیطان نفیاتی قیاسنده کویلت
 ایسته سدرده . بونظه ادرر - رایبرر . یعنی برنده هیچ شبقت اثری برنده . رب العالمینده اونی
 ارایسه روح ایندیردی . شیطان دکل [وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ] ادهم ادره بارشانه . -
 شیطان بایسته برنی دکل . شبقته مندر . [وَمَا يَسْتَطِيعُونَ] هم ده کومدی یز -

ایسته سرده بایه مازر [اِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعَزُولُونَ] هرگز اوزر ایشنگده صورت فطیه
مغزدر لر - مد اعدای دیکه نده ممنوع لر - « لا یسمعون الی الملائه الا علی و یقذفون من
کل جانب دحورا » (و الصافات انوار مجی بانه) .

[فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ] بایه مایه الله الی
برای دیگر بر الله چایه مایه عذابا بایه نده اولیه ساف - یعنی مارام که حقیقت بویدره ، سه او
انذار ایدیه بایه نده اولیه ساف بیه بوزانه ساف الله طرفه روح ایه ایدیه بایه ساف بایه نده
منع اولی نده . او حاله سه ده الله بایه ساف بایه رعایت نه دعوت ، بایه بایه بایه بایه
شکده نهی صورت نده ابرار بویدری نده دعوت اهدی آتیه بایه بایه بایه بایه بایه بایه
تخبرده اسوه اولیه بایه بایه بایه . [وَانذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ] لهم الا قبیله
فیه مدکی انذار اب - یعنی اولایه نده بایه بایه بایه بایه بایه بایه بایه بایه
باشد .

روایت اولی نده اوزر - برایت نازل اولی نده نامه عمیه الصلاه و السلام صفایه حقیقت
اولیه اویه بخونه از بایه چایه نده ، لب بایه بایه بایه بایه بایه بایه بایه بایه
دشمن سواریس دار دایم بایه بایه بایه بایه بایه بایه بایه بایه بایه
خبر مجی کلام ، ایدیه ساف بایه بایه بایه بایه بایه بایه بایه بایه بایه

[وَ اخْفِضْ جَنَاحَكَ] - قرار ایدیه بایه ، نوافی ایدیه بایه بایه
مفانه استعاره ده [لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ] - مؤمنده ساف بایه
ایزده دکر از بایه اولیه بایه بایه [فَإِنْ عَصَوْكَ] بایه ساف بایه بایه
یعنی بیعت ایدیه [فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ] به زن عمل بایه بایه -
مؤمنین بایه بایه [وَ تَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ] و او عزیز رحیم ، یعنی
دشمنی نده و دوستی بایه بایه بایه بایه بایه بایه بایه بایه بایه

تجدید نریه کرده . او بدور دور او بدور دور . اوندک اجمیره طالع سوز رینک بغیسی است کشته
 آنکسی بالاده جیفار . محمد علی السلام احوالی و اقوالی ایه بود رکعت . او بدور دور بغیسی است کشته
 و بر سه و هسی طوعی جیفار . هیچ بالانی ایشید بر سه و کور و لم شد . بر توبه سفاری مدت .
 قرآنک اجماز و لم منی و هم لفظ جیفار اولینده در لای مندر سفار کی در نیانی سفته
 و کلمات اسرار ایتک اینه رکعتی کجی نکره کی کوز لکای . سه سفارینده کوسندک اینه رکعتی اجمیره
 هر ایتکی سه رکعتی اوندک اینه جیفار کجی :

[وَالشُّعْرَاءُ] سحرابه [يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ] اوزی جیفارینده

مایفید تنقیب ایدر . همه و حقیقت پر شده رکعت . جبر رکعتی و هوس و میشده کیده . هفت
 رکعتی آریابه شایفید و آریفید اوزی آریه در شر [الَّذِينَ آمَنُوا وَ تَرَى أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ جَمْعُونَ]
 کوز سید اوزی هر داریه ایه ایه در سر راه و در لای سید . سه رکعتی سحرابه رکعتی سحرابه
 نقد حیات ، زرقی و با اسناد صحتی غیبتی ایه جیفار . اوندک اجمیره سحرابه . اوزی رکعتی
 ای دکتور و موقوفه دالار . هر داریه اوندک و افار و ده نه نه حیات و غار دالار اوندک
 مؤثر اوزی جیفار . هر داریه اجمیره ای دکتور و داریه سحرابه در لای سید . [وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ
 مَا لَا يَفْعَلُونَ] هم ده اوزی با ایه مقدر سید و سحرابه . توبی سفارینده طوعا . دینه
 برای جیفارینده در لای ده اوندک اینه جیفار و مایفید در شر . بر صورتی بزرده محمد و محمد
 بزرده زر . سحرابه زر . [إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ] اجمیره با ایه
 صالح عمل ایدند . توبی سفارینده اجمیره اوزی سه رکعتی [وَذَكِّرُوا اللَّهَ كَثِيرًا]
 دالای جیفار ذکر ایدر . سحرابه آنکسی توبه و توبه و توبه اید دالای ذکر و موقوفه دالای
 تذکر و عمل اید طاعت دالار [وَأَنصِرُوا مِن بَعْدِ مَا ظَلَمُوا] دکتورینده ظلم ایدر
 سحرابه اوزی اوزی مستحق . سحرابه سحرابه کذبینه . سحرابه ایدیه ظلم اوزی اجمیره
 سحرابه سحرابه دالای اجمیره سحرابه . اینه بود سحرابه . صالح ، زاکر و سحرابه ایدیه ظلم و موقوفه

طس • تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ • هُدًى وَبُشْرَى
 لِلْمُؤْمِنِينَ • الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ
 هُمْ يُوقِنُونَ • إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زِينَتُنَا أَعْمَالُهُمْ بَعْمَهُونَ
 • أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخِرُونَ • وَ
 إِنَّا كَلَّمْنَا الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ • إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ إِنِّي
 آنَسْتُ نَارًا سَأَتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ بَأْتِيكُمْ بِهِ شِهَابٍ بَلَّسَ لَكُمْ تَقْطُلُونَ
 • فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مِنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُجَّانَ اللَّهُ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ • يَا مُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ • وَالْقَصَصَ فَلَمَّا
 رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَى إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى
 الْمُرْسَلُونَ • إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلْ حِسَابًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي عَفُورٌ رَحِيمٌ •
 وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ
 إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ • فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا
 سِحْرٌ مُبِينٌ • وَجَحَدُوا وَاسْتَيْقَفَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلُمًا وَعُلوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ
 عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ •

مَالِ شَمْسِ

طس • بر سر طاف زانده و بیه بر کتابک آیند • بر رعایت دزدان در راه او زده
 از مؤمنان • که نماز در دست تیار در دزدان دزدان • آفرینده از بقیه این خیر • جز که
 آفریند اینان باندک بایه بگریزند به کوهستان دزدان • از راهی کوهستان • بگریزند کوهستان
 • بر سر آید که کوهستان باندک کوهستان دزدان • دزدان دزدان آفریند که دزدان دزدان •

دایه اول که سه برتر آن علامه نهایت اولیای بر مکیک هستند بر دیویر سک • هانی بردت
 موسی الصلوة دیشی : به جدا بر آنسه مس اینم ، ارند نه نه بر جنب کتبه حکم ، یا نمود بر بالیه سقله
 آلوی عو حکم ، کرک که بر ارجاهه باقا - البصیر سکن • دریکه و تشارک اولاد داری سوید نه ارندی :
 خیرک اولسوه مبارک فینت - بر آنسه کی کبه در بند مویسه کبد و سمانه ارعادلک رب الله •
 یا موسی ! حقیقت بر : به ایم ارعزیز ، مایم الله • در باره عیالگی ، دریکه ارنی مویک بر بدیه کبی
 الفزانه ابریه کور و درینج در زب کبری تایدی و آن نه نه با نماری ، یا موسی اقورقم ، در اینم قورقاز
 با نده رسول اولانر • آنچه ظلم ایدیه موکرده ده کوز لکک آرد نه نه کوز لکک بدیل ایدیه با سقه ،
 اولاره به غفور رحیم • برده الیگی تو بکده صوره عیقه بهیم یا صیه هیچ یافت ، طو ترز آیت
 ایمیته ، فرعون و قومه ، چونکه اولان ناسه به تو م ارید • بر صورت آیدیز حقیقی کوز ریه صوفیه
 وار دینی دت اولره بر آید ایمی به کردید • دیندر یقینه مصل اندیکی مال ، مکر ظلم رکبده
 اولره محمود لیه آیدیز ، فقط با به اولفدرک عاقبتی نامل اولدی •

[طس] - الله اعلم براده . طر سوره ی . طلمه بر سالی [تِلْكَ] آیت
 برتر - آیت یکه بر سالی آیت و نر [آيَاتُ الْقُرْآنِ] آید بر اولانک - ار
 روه ایبه ایدینه آیدیه زانک [وَكِتَابٍ مُبِينٍ] دبیبه بر کتابک - زانک
 بر سوره ، باشی با شنه بر کتاب سینه . اولکی سوره ده اولانده کیکی اولره . طلمون بر اولانده عینی
 انقلاطیصل و نه صوره اولانده عینی بیخ بر سوره اولانده عینه . [هُدًى] بر هدایت - لیل
 بر دلالت دار سار [وَبَشْرَى] در بر زده اولانده [لِلْمُؤْمِنِينَ] اولانده -
 اوله نایح اولانده ، سده ایزیکه کیده نر سده [الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ
 الزَّكَاةَ] که نماز و رانم ایدیز و زکاتی دیردر . ریده که بر سار و سینه مقلد
 اوله بهیم ایمی به امانده موکرده لوانق بر آبی صفت ده سده . کرک زور درن عیبت ایمی به نماز ،

دینک دیره کی، زکات ده کوریه وی اردی بقیه نازی زکات خای ایتر بوزده بی غایا بقیه
 اولور لر. اولک ایچره عفت صدیه بوزی ایفا اینه بیده و بایندی [وَبِالْآخِرَةِ هُمْ
 يُوقِنُونَ] وار آفره آنجه بوز بقیه ایچیر لر. - ایمانه اینه طری کی صد البقیه بوزده
 اولور لر. اول نقداب کوی بوز مراره ایر لر.

بوزده بیخوه بوزده مفروض دیندره [إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ]
 غیر آفره ایمانه اینه بیدر [زَيْنَاهُمْ غُلَاهُمْ] عملدی کذبیه زینته مندر لر -
 کوزن کوسن مندر لر. [فَهُمْ يَكْفُرُونَ] ده اولک فیدر کورادش لر. کورزر لر، دینوز لر لر.
 - اولک ایچره ارشار قبول اینر لر. [أُولَئِكَ] اینه بوز - بوز آفره اینا غایا کوریلیدر
 [الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ] اولک عذاب کذبیه عا اولا کجه لر لر. - قسب کور کک
 اول آفره ایمانه اسما اک بوزون نلوت درمیه اردیفی کی بوز آفره اول دنیا نقدابک بک فنا
 آمیسی مبدر. [وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخِرُونَ] آفره ایه بوزده ایه بوزده فرانه لر لر.
 - بوزده ده زکات اهرالی آفره ندره صدیه بوزده عا کیدرک شوی بوز بوز لر.

[وَإِنَّكَ] و مننه کده [لَتَلْقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ] بوزانه
 شیه ز حکیم علیم لندنه ایردیر بوزده - نفی روح ایه واسطه ایدر بر ایه ده ایزک
 علوم لندنه و حکم داسار الهی سلطانی و فاهم ایندیر طرغزیده طرغزی ایه تعالی لر. بوزده بر شانی
 آفره ایچره اولک سوره ده موسی فیه سده کجه «فَوَهَّبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ» اینه
 صفوی نفید اوله ده بوز بوز لر.

[إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ] تعالی بر وقت موسی، اهلته دیندی - اهلته دینده عقیقه
 کیدرکه طوی رادینده صد غوره ذرا کلمه بر کجیده بولی شایسته، جاقمه جانسه، طای جانسه
 بوزده واسطه کسب کبی نام بر نامایر ده دنده طرغ جاننده کذبیه برانسه ظهور اتمیه ایدی. اولت
 دیند که: [إِنِّي أَنَسْتُ نَارًا] به جدا برانسه صایتم [سَأْتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ]

أَوَاتِيكُمْ بِشَهَابٍ قَبْلَ لَعْنِكُمْ تَصْطَلُونَ [هر ماله سزه اوزنه برهنه
کنده بکم ، یا خود بریالید ، شد اقتباس از رب طوبکم ، بعد بر ارجانه با فاء ایضیه کنز . - ویک
بر نوبه احتیاج بر اینک بر نه طریقه نوری : بولده بر غبار الموه و بار بار ارجانه با تمه . خدا فردی
ارجانه با قرب ایضیه دینود بر غبار اولدنی انجوه اوللی که جزو تقدیم نمیشد .

رفت ایضیه بر وجه افاده در تفسیر و بیان صیغه یه یک در یه الهم و در برور . س
در برور سزه در یه صیغه یه یکنه بر ز در صداره یکنه آمدنیه . [فَلَمَّا جَاءَهَا] بر مس اوزر
وفا که اوتش دارد [نُودِي] نادر اوند که [أَنْ بُورِكَ] هیک ارسویه بارک فیکند
[مَنْ فِي النَّارِ وَمِنْ حَوْلَهَا] بر آتش کی کیم و در اینده کی - یعنی بر آتش بر نوبه یه مرفوع ،
« من شاطئ الواد الايمن في البقعة المباركة من الشجرة » من نوبه بارک بر بقعه در . اینبار سفلی برقی
یر . بر بقعه در بر نامه و بر آتش اوانده بر لاشه کیم بر نامه نظر اولد . بنامیه سده بر آتش
کند بارک ادرک . فاضی بنیارد کی مفریک نبود اینده طری بر نفسیه کوره بر آتش صوابیه با کدری
رکد . « من في النار ومن حولها » محمد . موسی بر کبر اند بر زرد ادره اعتبار بر نوبه یه یکنه .
فقط بر نوبه یه بر آتش طله موسی اولد « من في النار » موسی بر کبر (سوره قصصه در بانه) .
[وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ] و تنزیه ارمالک ربی ادره اسم سبانه - ز اند نوبه سده اولد
بر نوبه یه تنزیه دانه یکنه یکنه بر آتش بر نوبه یه تنزیه سبانه بر نوبه یه یکنه .

[يَا مُوسَى إِنِّي] یا موسی ، حقیت ادر : زایه [أَنَا] بنم - یعنی [اللَّهُ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ] ادر ز طوبکم الله . [وَالْقَوَاعِي] هم عصای ادره - یعنی
بر نوبه یه بر نامه بر نوبه یه دایره یکنه . [فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ] - نوبه
شده یه جانه ، حقیت در سب بیداره ، یعنی بر نوبه یه عصای مانه طوبکم بر بیدارنیه کی جالفا بر نوبه یه
کدر نوبه [وَلِي مُدَبِّرًا] ادر نوبه یه دایره یکنه [وَلَمْ يُعْقِبْ] در بر نوبه یه - فریدی
[يَا مُوسَى لَا تَخَفْ] نوبه یه موسی ! [إِنِّي لَا يَخَافُ كَذَى الْمُرْسَلُونَ]

ذكر برهان ابره مؤمنه اولاده بمسنداته به نمونه رده شود :

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ
 مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ • وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ إِنِّي أَبْنَى النَّاسَ عَلَيْنَا مَنَطِقَ
 الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ • وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ
 جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ • حَتَّى إِذَا تَوَّأَ عَلَى وَادٍ
 النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ
 وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ • فَبَتَّ سَمَ صَاحِكًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي
 أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَتِي وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي
 فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ • وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدْيَ
 أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ • لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِّي بِسُلْطَانٍ
 مُبِينٍ • فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تَحِطُ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ
 سَبَإٍ بِنَاءٍ يَقِينٍ • إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
 وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ • وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنُ
 لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَاهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ • أَلَا يَسْجُدُوا
 لِلَّهِ الَّذِي يَخْرِجُ الْحَبَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ
 • اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ • قَالَ سَتَنْظُرُونَ أَصَدَقْتُكُمْ أَمْ كُنْتُ
 مِنَ الْكَاذِبِينَ • إِذْ هَبَّ بِكُلِّ مَكَانٍ هَذَا فَالِقَهُ إِلَهُهُمُ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ
 مَاذَا يَرْجِعُونَ • قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ كِتَابٌ كَرِيمٌ • إِنَّهُ مِنْ
 سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ • أَلَا تَعْلَمُونَ أَنِّي وَأَنْتُ نِي سُلَيْمَانَ •

الشمسینی

ششم هفتجوه دارد و سلیمان به علم برود که آنجی ده حمد الله که دیدی : برای برکته
 فرزندی به موفقت از زریه تفصیل بروردی • سلیمان دارد و اولوب ای فاس دیدی :
 به نسله الطیر (نوسه دبی) تعلیم بروردی ، هم به لکشیه دیدی ، شبهه مذکر بر هر مالد
 از فضل صبیحه • هم سلیمان چه دانش و طوره اور و وران طویرازی ، لقب بوزر ضبط رازاره
 اولوبوردی • معنی فارجه در دهی از زریه وار فرزند به فارجه شود دیدی : ای فارجه لر ،
 لهایک سکند بزه کیرک ، سلیمان دارد و سی سزی زره ایجه رک قیود کیریم سندر • اورده
 بوند سوزنده کورجونه نسیم ایندی ده یارب ! دیدی : بی نفسه ضابط قبل که بلا و والیدنه انعام
 برورد رفعت نفیسه شکرایده هم در امنی اوله جند ای بعمل باییم دبی محبت صالح تودرک بیانه ارفا
 برورد • برده نوزد تفتیسه ایندی ده بلا دیدی : نه اولوبوردی لکشیه کیریم : یوزر غایتی
 فارجه ؟ • البته اوله شتی به عذاب ایدرم و یا بویونی کسرم ، یا نمود ده بلا لکشیه
 تونی به بهانه کنیدی • در کینه کجوری هیره کجوره کندی ، به دیدی : سند اعظم انور ریکه
 پشی اعظم ایسم دست سباده صاعدام به غلبه کیردم • هونده به به فارجه بولدم اوله مصلحت
 ایدوبور ، کندی لکشیه دیدی ، غلغلی به معنی ده راز • اولی دفرنی بولدم که الله رک
 کونته سجد ایدوبور ، سبطانه از زره عملدنی باله بلاسه بومورنم کندی برده حایمسه
 طوفان کیده میور • الله سجد انجیر ایجه اوله که کوه درده دیدی کندی بی جفا به دبی
 صافد بولر ، دبی آیفند بولر سه بلیه • الله ، با شق الله یوزر انجه او ، اوله عظیم عرک صافی
 • با زلم دیدی : صافیک برده باله بیلر دنی اولرک • شویکوی کونتره برانه از زره عرک
 درده کندی مرند ده باوه نه نتیجه رازره جند • فارجه ای اعیان دیدی : بلا بکنوبه بافتدی ، بلا
 هیره حکم و شایانه کیریم • سلیمان در محامیم الله اکبر • شویک : بلا فایسته فارجه باید و سلیمان

اوله روه عیله

[وَلَقَدْ آتَيْنَا] - زانک علمیم بر حکیم نهند و بر یکتی نفریمه اجمیره ابرار برید
 اکتی فقه اولوب بفسدین علم دانگا ابرار افراتری فنا عابدینه مقابل مصلحت علم و فقیلنده
 ابرار کوی خاروه العاده موفقینده سال دانیانک معجزه سی ضمیمه اولیانک کرانه بر نونه کوسند بور.
 عجیب اولاه منورتنک تحقیقه اعتبار اجمیره ده بالخاصه قسم ابرار با سداغند. یعنی ساه الوصیه قسم ابره ریم
 داد ابرار سلیمان [علیاً] بر علم و برید "واتاه الله الملك والحكمة وعلمه عما يشاء". منورتنک
 و حکوت ابرار مشهور و نمان اولاه دارد سلیمان علیه السلام ذکر اولونومسی علم ساه و اکتی
 بوسله اوله سندن. عاثره تنکد بوند فزوه العاده بر علم اولیغی استعاره اجمیره. شهر ساقینک
 سد و غده کی بیانی رجه ناریک سزانه زکرا ابا طولی و بر ناسید رجه سندن ظهوری سلیمان علیه السلام
 زمانده یار یار یاه علم و حکمتک انفا سندن اولنده.

[وَقَالَا] ایسی ده ریدر [الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ
 الْمُؤْمِنِينَ] صد. یانک ابرار الله در که فضیله بنده مؤمنه نورینک بر میوند و فضل و فضیلت و برید
 - یعنی ملک و در رتلا رک. فضل و فضیله ستمسی اولره و محبت نفی اینه بر دنا اولونوم و فضل و فضیلت
 حکوت در رتی الله به بدیدر وارنده طو لای مسر و تعلیم ابرار و نمان اجمیره اولی در بره الله حق
 و حکوت و عاکت منورتنک اولونومسی ابرار و کت و کت بی ایفاء غیرت ابرار که بر وارنده
 و بر یله علم آثارنده بر اولوب روی. فرعوه حکوتنه تقابل ایه و فضیله بر حکوتک روحنی کوسنده
 بو "الحمد لله" فقره سندن در بره زرقی و بر بدیدر نه مسود در. الله تقا اولونوم اجمود. مسود
 مسود فرعوه حکوتنی با طیر دنده مسودر دارد سلیمان و بر یکتی علم اید بویل الله بیوب محمد ایه بر حکوت
 یتیمه بریدی.

[وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ] هم سلیمان وارنده وارنده اولی - اولونوم مقارنه قائم اولی.

«الانبياء لم يورثوا دينارا ولا درهما وانما ورثوا العلم» پیغمبر آئینه و کوسه بزرگ برانهاد بر آئینه علم، بزرگ بر آئینه «حدیث شریفی مشهور است بوسایات سال بزرگانی و کل «یا داود انا جعلناک خلیفه فی الارض فاحکم بین الناس بالحق ولا تتبع الهوی» (ص ۱) بزرگ دل بزرگ آئینه ناس پیغمبر صمد بر آئینه احکام آئینه فصوص صفا نه گوی، یعنی ذکر اولیای علم و فطرت، نبوت و صلح و سیاست و برین طرفت که بر صفات حضرت زار و کارد از فطرت سلیمان علیه السلام گوی [و] و - از حدیث نفی نمیشد و نسبت بر کذب برین درجه بزرگانی نفسیه اجماع فطرت دعوت آئینه از دره [قَالَ آيَهَا النَّاسُ] از اندر دید [عَلِمْنَا مَنَظِقَ الطَّيْرِ] بزه نظره فطرت از دره ندی - نظره الطیر، فطرت نظرت، یا فطرت فطرت دلی، نظره، اساساً نظره دیکر، باین نظره نشانی اولای فطرت و صمد و اصطلاح اولیای.

مردن اولای نظره ایست فطرت دلی افکار اجماع سلیمان و اکثری دلی ابو حنیفه بر فطرت و دلای دلی، ساد و لغت دلی دلی فطرت و رکت الفقا و موضوع در - و «علم ادرا الاسماء» و صمد آئینه انسان مفروضه، نظره دلالت عقلیه و یا طبیعیه دلی برین بزرگ و اولای دلالت وضعیه در (konventional) از دره اجماع دلالت وضعیه بر فطرت یا بهر طبیعیه و عقلیه برینا بسته برین افکار، برین ملک اولای اولای فطرت اولای فطرت دلی، دلی که نظرت فطرت دلی برین برین فصل کبی ابی و صمد بار و دارد، برین لفظ اولای فطرت (برین دلالت وضعیه، برین بزرگ بر این بزرگ برین صمد اولای فطرت نسبتاً و یا بجز آن نظره نسبت اولای فطرت دلی، صمد صمد برین صمد برین فطرتیه باز و باز کبی اشارات مفروضه وضعیه برین اصطلاح باطنی برین نظرت افکار دلی اولای از دره بجز آن نظره اولای فطرت کبی «هنا کتابنا یطوق علیکم بالحق» وضعیه برین برین برین فطرتیه برین صمد سلیمان دلی فطرت و یا طبیعیه برین دلالت برین فطرت و یا فطرت سکونت ضدی برین اولای صمد نسبتاً و یا ساد فطرت نظره اولای فطرت دلی، صمد کور فطرت اولای «نظرت الفهم» طود و طود «نظرت الفهم» و باین.

مؤخره نظریه مفروضه انحصاری گفته . معنای دلالت اولیه همیشه مطلقه است
 بر وزن اولیوب دلالت و ضیق قیده و معنی صرف نظر ابریه در آن معنی . آن معنی
 لغوی که بر دلالت بر معنی استعاره ایله سلسله مدغمه اولیوبه نطقه اشانه مخصوص اولیوبه
 اولیه ایلیسه اولیوبه که ایسته نظریه الطیر دره مدغمه اولیه معنی برور . بنامیه قوتک مختلف
 مدغمه اولیوبه کی مناسبی اداره ایله حساب قومی قوسه نطقی و مدغمی اظهار ابریه معنی
 سلسله قوسه برور اولیوبه . مدغمه اولیوبه هم اولیوبه ابریه مدغمه اولیوبه بر معنی دارور . می
 برور یعنی زما « دیمه ، دیمه » دیمه قوتک مدغمه اولیوبه بر معنی دارور . آن قوتک
 در آن سلسله اولیوبه بود سلسله یکدیگر بررشد جاننده قوسه مشبه بودند . لکن بر معنی قوسه
 مدغمی برور بود قوسه اولیوبه مدغمه اولیوبه نطقه اولیوبه معنی سلسله داروریه بر معنی اولیوبه
 لازم کلومی دیمه بر سوال قاطعه کعبه . بودنه قوتک مدغمه اولیوبه معنی داروریه قوتک برور قوتک
 سوسه یکی کی مضمونه کلام سوسه برور دیمه ، نه کیم برور اولیوبه آخر سوسه شد . فقط بر معنی
 سلسله قوسه مدغمی دیمه . قوسه اشانه دیمه بررشد اولیوبه . حال بود که « وعلنا منطق الطیر » بود اولیوبه .
 بنامیه ابعیت قوتک سوسه برور سلسله زمازه سلسله اولیوبه مدغمه اولیوبه بررشد . هم دره
 زمازه تعبیر نطقه اولیوبه قوتک دیمه ، لغتده رطل نطقده دره . اولیوبه قوتک سلسله
 دیمه برور اولیوبه اولیوبه مدغمه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه
 برور اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه
 نشکبات مفروضه سلسله اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه
 مبارکی قوسه برور اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه
 کدینه نشکبات سوسه ابریه جزئی به انتقال انشودا بررشد باشد . اداره سیاست
 اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه
 قوتک الفاظ عام وضع ایله برور اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه اولیوبه

یونانی معلوم است. فزونک نامی یونانی برسانند از همه مصطلقی بجای آورده بر میان مفروضه
 بوند امیوه « منافع الطیر » نامیده بزم زخمه بارر ایه معنی فزونک مساند کینا سب
 سده ملک نه در به دارن اندوه کی جز یانه فزون ایه ملک نه یونانی برسانند ایه برابر
 معنی زمانه فزونک طبیعتی از لایه طیرانک علمی رخی آورده بنامه اولیده.

فی الفقه . ولین الریح غدوها شهر و رواحها شهر « و » فخر ناله الریح تجری
 بامره رخاء حیث یشاء « بوی و دینی از نه هوانک سار الیه ایه معنی اولی بوعلم ایه عدونه دار
 اولی کی طرفة العینیه بر منحنی کینه بوی به سی فقه سنده کی « علم من الکتاب » ده بوعلم اولیه
 کرکر . « علی منافع طیریه فوسه دینه زیاده بر منحنی داره » « ای منافع لافقه الطیر »
 دینه کشف الاسرار صاحب برابر بیده برهان اولی از نه « بالک فوسه دینی دینی بانی
 کور بوب فزانک لفظی مخالف ایه رک فوسه منطقی دینی بزمج ایه بوزنه.

ساجیه بیه السلام « علما منطلق الطیر » دیکه بونی آهلا نمسه اولی کی ملک ایامه
 سوبه دینه « [وَ اَوْتِنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ] » دینه دینه دینه دینه دینه دینه دینه دینه دینه دینه
 فیه بر تبیین کینه کتاب اولی سوبه بوزنه . بونک دولنده زدنک الهینه اشارت اولیده
 [اِنْ هَذَا] سبه سکه بوزنه سکه آورده بینه علمه دینه دینه [لَهَوُ الْفَضْلِ الْمُبِينِ]
 هر حاله از فضل بینه . - الله تعالی از علمه دینه لایه اولیه دینه فوندر نه بر منحنی
 بیه فیه اولیه بونکه از ایه فضل و ایه که بوند سکه فی ارا ایه امیوه عبار الای بینه
 استفاده به دعوت ایه بر دینه فیه فیه ایه .

[حَشَرَ] - مت اسائاً منطقی بینه بینه دینه فیه عام مور نه بیه دینه
 ایه بیه بینه طریقه سنده . بوند امیوه کثرت دانه عام افاده ایه . بینه طریقه طریقه
 سنانه ریه . بر مور نه منحنی دینه دینه ایه بینه دینه سکه طریقه سکه سکه
 افاده ایه دینه دینه دینه سکه دینه دینه بونی اندیشه . [جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ]

[illegible]

بودار و متوفی قید ایام : فارغی از ریاضه ایام بر منقصد بودار بند اکنه بشکر تو بود
بر فائز و بونی خیر الوب بکده با سزا بودار . در کله شکر از زین به از عرقی دو کیده . بر خمر فایز و قسیمی
میو . سرفوسه ادلیو . فایز . د . بیمید . د . بر بویا ابو اشارت ایو . فایز بودا به
عند و بر بودار . بر دست عداکر . بر غلبه لکله کلوب سرفوسه از لاسری ادو و بودار .

[قَالَتْ غَمَلَةٌ] بر فاریخه درید و کر - هم - فالت - دندنه نقره دبی بر فاریخه
 [يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِينَكُمْ] او فاریخه را برید مسند بزه - بر بزه
 میده برید - [لَا يَخْطِبَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ] [مفیده

[بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ] به سطره صبیحه ابو - یعنی سطره بی بیانه ایده صبیحه و فطیحه
 در بهانه ابو [فَقَالَ أَحْطَتْ بِمَا لَمْ تَحْطُ بِهِ] ده دید : به سطره اعطاء اخبر ریگی
 اعطاء ایتم - لغوی و ارماد ریگی به دارم . دولایتم . کشفایتم . سطره تمام
 اربابه سطره ای اربابه فارارم . ایفایتم به سطره زود نشانه ناله اولایه سطره به
 صورت سطره با سطره سطره سطره سطره سطره سطره سطره سطره سطره سطره سطره
 جِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ [سَبَإٌ دِه احمی . بقیه به سطره سطره - بوزده در دله
 عمره اوله به سطره ای تحقیق اوله به سطره سطره سطره سطره سطره سطره سطره سطره
 سَبَإٌ اَسَاسٌ به فایده و با سطره سطره سطره سطره سطره سطره سطره سطره
 در اعطاء ایتم - سَبَإٌ سطره سطره . [إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً] به سطره سطره
 - بیفادی سطره به سطره سطره سطره سطره سطره سطره سطره سطره
 تا سطره سطره به سطره سطره سطره سطره سطره سطره سطره سطره
 از سطره سطره [وَأُوتِيتَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ] سطره سطره
 در سطره سطره سطره - سطره سطره سطره سطره سطره سطره سطره سطره
 علیه سطره سطره سطره سطره .

فَقَدْ سَابَا دَقْدَقَ سَبَإٍ عِلْمٌ بَرَزَ بِهِ اَهْلُ دِه سَبَإٍ [وَجَدْتُهَا
 وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ الْخ...] به اوله سطره سطره
 طایفه سطره سطره [قَالَ سَتَنظُرُون] با سطره . دید [أَصَدَقْتُ أَمْ كُنتَ
 مِنَ الْكَاذِبِينَ] سطره سطره به سطره سطره ؟ - دید که سطره «بنای سطره
 به سطره سطره سطره سطره سطره سطره سطره سطره سطره
 عینی سطره سطره سطره سطره سطره سطره سطره سطره سطره
 فَبَيَّنُوا أَنْ تَصِيبُوا قَوْمًا يَجْهَلُونَ» سطره سطره سطره سطره سطره سطره سطره
 به سطره سطره سطره سطره سطره سطره سطره سطره سطره

اِذْ هَبْ بِنَايَ هَذَا فَالِقَةَ الْيَمِّ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا
يَرْجِعُونَ [ستمکتوب می گویند ده اوزده باره ، مکرر ده کتیر بزنند ده باره نه باره ^{مقد}
— براده صد بار بیست هفتصد و نود و نیکصد اولیور . فقط بوزده بار توکر چند مکتوب
گویند و سنده فقط برشی دار . هیزم براندند مکرر . چلیکوب نتیجه هفتصد و پنجاه بار بیسی ده بار
اولیور . صد صد بار ایضا آید ، اوندک ایچوه فاریده :

۱ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ [دستک امیان دید] اِنِّیْ اَلْقِیْ اِلَیْ کِتَابِ کَرِیْمٍ [
 بجا بایند : برکتی برافندی به ، میوه سهم [اِنَّهُ مِنْ سُلَیْمَانَ] سپاسند [وَاِنَّهُ]
 دستگیر ، [بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ] بسم الله الرحمن الرحیم [اَنْ لَا تَعْلُوْا
 عَلٰی وَاَتُوْنِیْ مُسْلِمٰیْنَ] طوع و عری به فاشی قفا طو بایند و سهم اول در ده عید به —
 برافانده اند فاشی نقد املکتی بود صورتی بریم باز میسر . سبأ ، حیدر عبد الله قری میوه
 دمی که سپاسه علیه السلام او را بکتوبی کنی لاسخیر باز میسر . اصل مکتوبی عبد الله باز میسه
 اولوب ده بر ، او اندک ز جبرسی و با فدا میهنی اولمه ده میسر . حاصلی تاریه مکتوبی آنچه مکتوب
 ارباب صل و عقدی اولاده بر محبه و صله ایست . بونی بر اراده اعیانه مکتوب دیده ز جبر ابر بوسم ، هر گاه .

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى
تَشْهَدُونِ • قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ لِلْكَ
فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ • قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا
وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ • وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ
بِهَدْيَةٍ فَنَاظِرَةٌ بَلْ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ • فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمُنَ أَمْدَدُونَهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ فَأَتَى اللَّهَ خَيْرٌ مِمَّا آتَيْتُكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدْيَتِكُمْ تَفْرَحُونَ • ارْجِعْ إِلَيْهِمْ
فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ مِجْنَدٌ لِّاقِبَلِ هَٰؤُلَاءِ وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ •

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِنِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ • قَالَ
 عِفْرِيَّتٌ مِنَ الْيَحْنَنِ أَنَا أَيْتُكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيَّ
 أَمِينٌ • قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ
 إِلَيْكَ ظَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقَرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي
 أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي
 غَنِيٌّ كَرِيمٌ • قَالَ نَكُونُوا لَهُا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ
 لَا يَهْتَدُونَ • فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ
 وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ • وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ • قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ
 حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ
 رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ •

فَالْمَسِينِ

اد اعیانہ ، دیری : بلا امرہ ، برضوی ویرک ، سزک مفہوم نیز اولادہ بہ لہجہ ہمارے کسبہ
 دکھم • دیربر : بڑے ہوتے عجیب و غریب ، معانیہ امر سلا عمارتہ ، پادہ نہ زیادہ
 بوبور ریدک • طوفندی دیری : ملک بہ ممکنہ کبر و برتری اور پریشاہ ایررر دھالیسند عزیز
 اولاد خیر ذلیل فیڈارر ، اون بویہ پایارر • بہ لہجہ افرہ صدیرا پر لہجائے کونہرہ جاکم رہا نہ جھم
 سفیرر نہ ایر دورہ مہد • برنک اوزریر نہ کونہرہ سلیمان دار دینی وقت سز ، دیری : مال ادرہ
 اسرارے ایریورکن ؟ ہایتک الہک بلا دیردیک سزہ دیردیکندہ دھالی ، غار ، سز صدیر کزہ کورہ پور
 • دورہ افرہ ، دالہ فانی کویہ مہدی اور دولرہ داریرم دہ اورادہ کسیریری ذلک ایمیدہ فدرہ جیدہ

اول فری حاله میفاریسم • ای صیانت دیدی : گنبدی و تسلیم اولدورده بگامزده اول اوقایند
 تختی بگایم کنیدی ؟ • جند بر عفت به به دیدی : اونی ساسه تفکده فایض اول
 کنیدی و هر حاله به بره قاری قوتی برایشیم • نزدنده کتاب به بر علم بونا نه زان ایسه :
 به دیدی : اونی ساسه گزینی قایما مار اول کنیدیسم ، دیکه اونی یانده دور ویر کورجه : بوجله
 فسلنده دیدی : بی استماعه بجه که شکر می اید بهیم : یوقه کفرانی ؟ هرکیم شرایر سه حرف کنی
 لهنه اید ، هرکیم ده کفرانده بولور سه شبهه بوجه که بهیم عقیده کریم • اول دیدی ، تختی یانده
 با قلم مصطفی طایفه مصفی : یوقه طایفه لر رومی اولدجه • بنار علیه طایفه بوجدی سده تختی ؟
 دبلدی ، صانکر او ، معنایه نه اونه ادرکه علم در بریدی ، سلیمان اولدورده دیدی • مقدما الله یافقه
 طایفه شید اول مانع اولدی چونکه لاز بر قورنه ایدی • کوشد کبر دبلدی اول ، دیکه اونی
 کورجه دریه بر صومانی دیار لر زده میره ندی ، سلیمان او دیدی : بعد بر کوشد ، صیرورده ، قاریه
 یارب اید ، مصطفی به اول نفسه ظلم انیم ، شد سلیمان مصطفی تسلیم اولدم ، الله ، ادر ب
 العالیه •

[قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أُولُوا - اذمنه و جهه داعیان ، اوصیات ، دیدی
 [اَفْتُونِي] به بر قوی دیرک - اقرار ، بر شطک یانله قوت دیرکده ، داور بر عیده
 سفارز اولر یقه کورده بر راره بر نصیب ، بر مجلس سعی بر مصطفی اقراره در حال دهر • [اَفْتِي
 اَمْرِي] ارمده - یعنی برایشیم ، باهوز دیر بهیم ارمده • [مَا كُنْتُ قَاطِعَةً اَمْرًا
 حَتَّى تَشْهَدُوْنَ] سزله شهادت اینه دکه باهوز حضور یز اولد قجه به هیچ بر ایسه کس بر سه
 دکلیم - یعنی شهادت دیر دولت امور زده هیچ بر نه استبداد بایارم ، سزله بر ایته اماره هیچ بر بی
 کند بلکه موقع اجرا یو یارم ، هر نه امر و بر دمه سزله محفزه کنده در ایته اماره دیرم • اولد
 اجمیره بر کتوب ایسنده ده سزله فواکزه قوت الیه ایسه بیرم « حتی تشهدون » دینام سزله بوزله بر ایتم

مشاره اجموعه مشورینه طریقه نهمی معنادارانه بر هیأت اولدنی اَصْل سیمور. بر نقطه ضروری و ادبیه
کسی یقیناً اینه اذنه ارج بر نه اینه ای کس اولدنی ره رایت ایشدر. (قناره).

بر هیأت ابرار اولنا بر نقطه ره شکی به قناره عذر منده استبداد یا بیجا سده اولی مدح
در ابریک اساس طریقه سده اولدنی بیانه اولنه مویه بد مجید کوسن بزرگ سوزنه اهمیت تبیین ایشدر
برنه طریقه بر سر و طبع تعالی اَصْل بنمونه در. فقط کلامیک سوزنه اَصْل سیمور یعنی اذنه بر سر طبع
امرو زمانه بر مافیه در جهته وایه مایه شروع بر سورت و افتار مایه ابریک کینه وایه اجموعه نفسیه
برداره. یالنه استاده نه اهمیت منده بحث ایشدر.

بر هیأت [قَالُوا] دیر [لَنْخُنَّ أُولُوا قُوَّةً وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ]
بذوقت مایه در نه وستی بر رب اهلینه — بعضی بوسوزی، بذوقت اولدی عرب و عرب اهل
عذر نه، سیاست در ایله اکلامان، نه ابر ابریک اولی بیارنه معانه نفی ایشدر. برنه
عذر نه صفتی کوسن سیمور اعتباریه قیده مایه بر معنی اولدنی شبه بریده ایدره « اقلونی فی امری »
دیر باشد مایه اکلام جریانی ساره بر سوزای عکسیه عبارت اولامنه ظاهر در. « نه » دیندر
مقصودنی دکر، مکتوب مخاطب اولامه مایه یعنی دولتیک قونی نقد ایشدر. نسیم اولامه
اجمعه عرب اینه لازم کلامی دوستوزیک قونز واردر، سنی عرب ایدر بیدر دیورلر، برنه
برابر عرب اینه یز دیر دیورلر واردر. مافیه تجوز اینه دیورلره عرب اولقنیه بر چاره بر نه
تقدیرده منوره اوله مقدرنی آکدیر بر صورتده نسیم صلحیت و ادب سیاسی به عایت ابر سوزی سوله
بیدر بر: [وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ] مایه امریه عماردر. — سله مفوضدر. [فَانظُرِي
مَاذَا تَأْمُرِينَ] مایه ایدر نه ابر ابریک؟ — عرب بیایر سله، یوقه صلح بر چاره
برور سله؟ برنه اذنه عرب ندنی بر وزن اینه اذنه. [قَالَتْ] دیر [إِنْ
الْمُلُوكَ] مقصد مدد نمی [إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً] بر مکتبه کبر در نه — یعنی عرب
کبر در نه [أَفَسَدُوها] اذنه بر نه بر بیانه ایدر [وَجَعَلُوا عِزَّةَ أَهْلِهَا

عَفِيتْ نَفَرِيتْ دَیْنِیَسَ . اَبِه قَتِیْبِه دَیْنِیَسَ کِه : اَهْلِی طَوْرِیَا هِه دَیْنِیَسَ اَوَّلَیَه «عَفِی» دَیْنِیَسَ .
 عَفِیَّ ، کُورِه شَدِی بِرِه بَیْقِی دَیْنِیَسَ . اِه . «اَلْهَامُ الرَّحْمَانِیَّةُ فِی اَصْلَامِ الْجَاهِ» دِه اَبُو عَمْرُو اَبِه
 عَمْدُ الْبَرِّیَّةِ نَقْلًا دَیْنِیَسَ : لَسَانُ عَالَمِ اَوَّلَیَه اَهْلُ کَلَامِ جَنِّی مَرَاتِبِ اَوَّلَیَه ذَرَّ اَبِی رَسَ . خَالِصُ حَقِّی
 ذِکْرَ اَیْتِه کُورِی دَقَّتْ «جَنِّی» دَیْنِیَسَ ، اَنَسْخَرْلَه بِرَیْبَ سَاکِه اَرَلَاتِی دَقَّتْ اَیْتِه صَرَزَه «عَمَار» جَهَنده
 «عَمَار» دَیْنِیَسَ ، صَبِیَا نَه عَمَارِه اَوَّلَیَه اَبِه «اَرْدَاغ» دَیْنِیَسَ . جَهَنده شَوْبَ جَهَنده سَیْنِیَسَ «سَیْقَه»
 دِه اَزَیَا دِه لَرِیْزِ دَقَّتْ نَیْسَ «عَفِیْت» جَهَنده «عَفَارِیْت» دَیْنِیَسَ . دَیْنِیَسَ کِه عَفِیْت ، سَر
 دُخَانِیَنده ، دِه اَر دَیْنِیَسَ اَبِی کَتِیْبِه ، طَرِیْقِی دَیْنِیَسَ ، تَوْنِی ، جَیْزِی ، اَلْاَوَّلِیَه کَیْمِی
 کَرَاتِه دَیْنِیَسَ . اَرِیْ اَنَا نَزَرِه اَهْلَی اَبِی اَبِی اَبِی اَبِی «جَهَنده» دَیْنِیَسَ جَیْزِی اَبِی اَبِی . [اَنَا
 اَتِیْکَ یَه قَبْلَ اَنْ تَقُوْمَ مِنْ مَقَامِکَ] بَه اَوْنِی (اَوْنِی) سَه مَقَامِیَه فَاغْمُورِه اَوْنِی
 سَه کَتِیْرِمَ . لَکُورِه مَقَامِیَه جَیْزِی اَهْلَی فَاغْمُورِه اَبِی رَایْتِ اَوْنِی . [وَاَتِی
 عَلَیْکَ لَقَوِیْ اَمِیْن] دَیْنِیَسَ بَه بَرِه فَاغْمُورِه فَاغْمُورِه ، اَبِی . بَیْنِیَسَ فَاغْمُورِه کَتِیْرِمَ
 لَکُورِه بَیْزِی بَیْزِی اَبِی . بَیْزِی دَیْنِیَسَ اَبِی دِه ، بَیْزِی بَیْزِی اَبِی اَبِی کَتِیْرِمَ دَیْنِیَسَ تَا کَیْمِی
 تَا سَیْنِیَسَ بَرِیْنِیَسَ . [قَالِ الدَّیْنِیَسَ عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْکِتَابِ] نَزَرِه کِتَابِیَه بَیْزِی بَرِیْنِیَسَ
 زَاتِ [اَنَا اَتِیْکَ یَه قَبْلَ اَنْ یَرْتَدَّ اِلَیْکَ طَرَفُکَ] بَه اَوْنِی طَرَفِی (کُورِی) سَه
 دَیْنِیَسَ اَوْنِی کَتِیْرِمَ دَیْنِیَسَ . بَرِیْنِیَسَ کَیْمِی اَوْنِی اَبِی مَقَامِیَه مَقَامِیَه دَیْنِیَسَ . سَیْنِیَسَ اَوْنِی
 قَوْلِی سَیْمِیَه عَمْدُ اَسْلَامِی دَیْنِیَسَ اَصْفَی بَه بَرِیْنِیَسَ کَیْمِی اَبِی ، دَیْنِیَسَ اَبِی اَبِی اَبِی اَبِی اَبِی اَبِی
 بَیْزِی . هَفِیْتِ سَیْمِیَه بَیْزِی سَیْمِیَه اَوْنِی . دَیْنِیَسَ بَرِیْنِیَسَ کَیْمِی اَبِی . فَاغْمُورِه اَبِی
 بَرِیْنِیَسَ سَیْمِیَه عَمْدُ اَسْلَامِی کَیْمِی اَوْنِی فَاغْمُورِه دَیْنِیَسَ . اَبِی اَبِی اَبِی اَبِی اَبِی اَبِی
 اَشَارَتِ اَوْنِی فَاغْمُورِه سَه نَزَرِه بَرِیْنِیَسَ . نَزَرِه اَبِی اَبِی اَبِی اَبِی اَبِی اَبِی «عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْکِتَابِ»
 اَرَلَفَه مَقَامِیَه اَوْنِی زَاتِ اَبِی سَیْمِیَه عَمْدُ اَسْلَامِی . جَیْزِی بَرِیْنِیَسَ . «وَلَقَدْ اَتٰنَا دَاوُدَ وَسَلٰیْمَانَ
 عَلَیْهِمَا السَّلَامَ وَوَقَالَ یَا اٰیُّهَا النَّاسُ عَلٰی مَنْطِقِ الطَّیْرِ» بَیْزِی دَیْنِیَسَ . اَبِی بَرِیْنِیَسَ

« انا انك به » قطعی عفریه در . سلیمان عفریه فارسی سریدند . « قال انا انك به قبل ان
یرتد اليك طرفك » دیه ضمیمه ای ذکر اوله همه یرد و تفخیم امیره موصول کنیزیمه و برنقطه بالار .
در یزدیکی ذکر اوله علامه بر مثال گوسنیدند .

معانیه الثبت ، بر زانک سلیمان علیه السلام کنیز کحل ، اصحابه بر بی اوستی نقل
سیاقه دهها موانع بولند در . محیی الدیه عربی فصوصه دمیته که : بر سلیمان علیه السلام اصحابه
بعضی است ایستاده که حافظ اوله ترک نفر زده سلیمان علیه السلام شانی امیره دهها عفتنی اوله
اهد . شبهه من اصحابه بر بول کرانک ظهوری کنیزینک دهها زیاده بر کسطنکه دلالت ایست . و بر علم
اوله در یبه علامه اوله یقی اهلانید . بر . نثره مسافره کنیزیری ؟ بو فاریده لحد فقه سنده
صفایه نثره در یبه راز بر روایت کیمید . صفایه یبه سبا اوچ کونخل ساز در دینور بولند
بر صده سلیمان علیه السلام صفایه در نسه . ساجم ارغنده بر لوبور دی دمیتر . بو تقدیرده ایکی آئینه
مسافره دمیتر . بو نثره مسافره بر تمت کونز قبیله ییم بر نثره فاصل کلیه ؟ شبهه بولنده که بر علم العارده
و ناییده رکع بر امت و معجزه اوله اوله در موضوع میشت .

محیی الدیه عربی بونی شویبر اهلانید : آصف ، تمذع عینده بقرق ایند در اوله صفی
اعدام ایستاده لحد اصل اوله بر نسا به طوعه عبیده عارف اوله زردیه با شفه کیمید شوری لحد اوله
رجه سلیمانیه یاننده ایبار ایستاده یرد . و هرود زمانی اعدای زمانک عیناییری ، ایلیسی بر آنده ایرد
و آصف قوی زمانه فعلک عیناییری . زیرا که علامه صادر اوله قول ، الله تعالی ده « که » نثره
بر تمذع موصول مسله ای شکر ساندند . آنچه ذکر ایستاده یکن ایبار داعای عارف اوله زوات مستغنی
تمت نسا فطع ایستاده زده اوله امیره دوردولی و یا باریری . اهد .

تمذع « بل هم فی اب من خلق جدید » آئینه آقداری عین طوعه عبیده بر تقدیرده . لکنه بولند
بر ای تطبیقی آئینه فقه لدریه موانع رکده . هرود یا یارم در صده کنیزیم دمیتر . « قبل ان یرتد
اليك طرفك » دینیم سیدره بر زمانه انار . ایستاده . لحد بولنده طوقه العینده ده کحل ، بولنده دهها

او زنده اولد و ره . قبل ان یرتد الیک طرفک . که ایکی طرف اراسی انار . ابر . و بوبر ثابته یی بیک لایه یی .
 کله شیخ . بونی بر آنه عقی اتمیه . حال بیک حرکت مفیدی لایق ایکی آنه اقتضا ایکی جهنم بر آنه حرکت نفوذ
 نافع اولد و مفسده سدی اسطال اید . یک حرکت اولد و ره حصول اسطانی کورسده ایمور . او بولده نادیل
 ایدر . چونکه زانده محتاج اولد « که » اری تعلیه اتمز . فقط افکار اینکیز و جهلات ، بونی بر آنه
 ایدر کل . ال سبع بر زمانه ایدر اتمز . لایق « انا ایتک به قبل ان یرتد الیک طرفک » و بیجه
 نده . بر زمانه دار . طو غرضی اصفک فوی زمانه نعلک عینی ایدر و بیک شیخ ناماً حقیقی سوبد سده .
 « انا ایتک به قبل ان یرتد الیک طرفک » قولده فعل ، اجمار دکل ایانده . بونی سوبد سید کنبه می بر
 اولده . یعنی سوبد پنج پند کنبه سده . نه بر اعلانی بیایدی . بر ثابته و بیک و کلبه و سرعت زمانه
 افکار نینه سده مداومه نینه آئینه اولد یعنی سادگیز . هم اولد فقط اتمز بر فوکی یا جمعه جمعه تقصیه
 اولد همه فوکی بیامده عبارتده . بر صاعقه ، بر جریانه ، بر قزانه ، کورده و سرعت بر کورده .
 کورده بلیب . باقیه اجمار ثابته ایکی کور دین اراده نله بر فوکی اولد آنده . مهمل اولد بیک
 کورسده مثالده برده دکل . بر جاز ایدر اجمار نضار . ایدر سده یعنی برابر ایدر اجمار نضار برده
 ایدر ایکی کج برابر ایدر اتمز . کی بر صبح طوطی اتمز ر . کتابه ، لوح محفوظ ثبات اولد اتمز .
 [فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقَرًّا عِنْدَهُ] و بر دین اونی با آنه قرار اتمز کور و بجه [قَالَ هَذَا
 مِنْ فَضْلِي] بر ، دید : ر بهد و فله نده — معارف اولد سنت جاری سی دکل « فضلنا
 علی کثیر من عباده المؤمنین » ایدر اشارت اولد یعنی او زده . فضل مفومی اولد بر کرات و معجزه در
 [لِيَلْبُوْنِي اَنْ اَشْكُرَ الْاَنْ]
 [قَالَ زَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا] اولد ، دید : نحتی تکلیف ایدر — ار دکلده کورسده
 بابا نمید سیرک [تَنْظُرُ اَتَمَّتْ] با نام طو غرضی بولده معنی ؛ — کله بنگی اولد یعنی بیدر ؛
 رضیق فار ایدر . حقیقی اتمز معنی ؛ [اَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ] بونی برده هزار
 اولد همه ؛ — نحتی کتبیه اتمز حیرت اتمز بر فوکی سده و سفتند الله آنه اولد بجه دلالت ایدر .

بود بر صحنه بر لفظ ده اردک او رگشسته کجی گوسنید پسند بر برون بزرگت ابراز ابرمیه و بر لفظ اردک
 استعداری از رزنده بر تجربه یا بیمه این نیست. [فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَسَرْتُمْ]
 بنار عینه طریند : بود می سنک نمک دیند ؟ - بر سنک نمک دیند دی ، اردکشسته کجی گوسنید
 [قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ] ماند دیدی : او ، او [وَأَوْتَيْنَا الْعِلْمَ مِنَ قَبْلِهَا] به سانه بند
 بودند اول علم دیدی - بودند ده اول صدک ملتوب کیندی کجی شصده راز سمرغان ابراهه
 تالانه قدرته سنک بر نطق محنت علم از علل اردی [وَكَأَمْثِلَيْنِ] و سمانه اولده -
 امانده ، نسیم اولده دیدی ، هیچ شایسته دارد و ضعیفی اولدنی کجی فارا بر رده اراده صدام آید ، اردی
 اول نه بکند ؟ [وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ] اول الله به باسقه طایور ایکی
 شد اربا سلطنتی ، کز بنی ابغوی شد [إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ] مژده طایور
 فرموده آید . [قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ] دیندی ارده ، کبر کوشد - صراغده صرغ ،
 فخر و قور کجی بکشد بنا « صرغ الدار » نونا غنک سامی ، معنی ، آدوسی ، میدان [فَلَمَّا رَأَتْهُ]
 دیکه اولی کوریم [حَبِيبَتُهُ لُجَّةٌ] بر ریامانی [وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا] و نمیکند
 آید - آتله طری ایضا مناسبه ریه طویله دی ، یا می لری کور دندی ، اول شایسته باشکله بکره بر
 شایسته آید [قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ] سلبانه ار ، دیدی : صیدم لرده دوشنه
 مجله بر میدان - بر صیدم ساری در فتنده میدان برون بر موص یا یلبوب صومالیسه ، ابرمه باسبه
 و سار دکن حیوانی قورنوب او دندی سفاف جام ابر دوشنه ، اردت فاربه [قَالَتْ]
 دیدی [رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي] بار ، سبه بریه ، به اول نفسم ظلم اتبسم - بوسه بکره
 طایم [وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ] سرد سلیمانک معبند اسوده ابرم [لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ] مالک رب الله نسیم اولدم - آتله مفرینک قوریمه سلیمانه عیبه اسلام اولی تزوج
 ایتمه و ملکنده برانسه آید .

او یعنی نه :

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ فَادَّاهُمُ
 فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ • قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ
 لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَدَّكُمْ تُرْجُمُونَ • قَالُوا أَطِيعْنَا بَكَ وَمَنْ
 مَعَكَ قَالَ طَاعُواكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْسُونَ • وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ
 شَجَرَةٌ رَهْطٌ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ • قَالُوا اتَّقُوا اللَّهَ يَا
 لِبَنِيَّتِهِ وَأَهْلِهِ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ
 • وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ • فَانْظُرْ
 كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِهِمْ إِنَّا دَمَرْنَا هَهُمْ وَقَوْمَهُمْ جَمْعِينَ • قِيلَ لَكَ
 بِوَيْتِهِمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ • وَالْحَيَاتُ
 الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ •

آل شعیف

میدلم عقیقه ، الله عبارت ابره دیر ، ثموده ده فار دیر صلی کنه رسوله ابره
 بونر ابی فرقه اولدیر عیسورلردی • ای بنم فرم اید : بنجوه منه ده ابره سیله ابره یونر
 نه اولور الله استغفار اینه کن ، بکه رحمة نالی اولور کن • نه ، سه دعیله کبلر ناسم اینه
 دیر ، سزله دیر : سنا سزله سبی الله معلوم ، طرغوسی نه ابره بر قوم سزله استغفار اولور یونر کن
 • سزله طرغوسی نه دیر ، لیا ارضه فار دیر ، صدام بار امانلردی • الله عقیقه له
 قول ایدیر ، آن اولور اوله دهنه بکجه با صفتی بایلم ، صوکره ده دینه ، بیه ابره لم نه اوندی کنه
 ساه اولور دیر لم ، سیه سزله سزله سزله ، صافز در دیر • بره بر کنه فر دیر ، صافز در

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى اللَّهُ خَيْرٌ مَّا يُشْرِكُونَ •
 اَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ
 ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ؕ إِلَهُ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ •
 اَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ
 بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ؕ إِلَهُ مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ • اَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ
 إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُ لَكُمْ خُلَفَاءَ ۖ الْأَرْضِ ؕ إِلَهُ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا
 مَا تَذَكَّرُونَ • اَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيْحَ بُشْرًا
 بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ؕ إِلَهُ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ • اَمَّنْ يَبْدُو
 الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ؕ إِلَهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَآتُوا
 بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ • قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ • بَلِ إِذَا دَارَكَ عَنْهُمْ فِي الْآخِرَةِ
 بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ عَنْهَا عَمُونَ •

نال شریفی

دی که حمد الله ، برده سلام اصطفا ، پور یعنی تو درین ، الهی فیلی بوقه شکرک سکت
 تو شکر می ؟ • بوقه تو کردی دیدی بار اتوب سکت ایچیه سعادته بر صوابه برنی ؟ بر صوکه ایچیه بروب
 ارنقه کوزر کو طله آمیانه مدینه لر جبریده ، سز ارنکه بر آفا منی جبره سز دینر ، بر ناری دار الاله
 برابر ؟ غایر ارنه صایقلمه ای بوبر • بوقه ارضی بر قرار له قلوب آرا ارنه ابر قدر آیدیه دادند
 ایچیه

از طواعتی حاضر یا نبود، ایکی رکن آسانه بر حاجت نوباختی؟ بر تکریمی دار الله برابر؟ غایب آنکه کسی
 علم الهی رخصت • بوقت صبیحه کندینه دعا اینده بی زمانه ادعای اجابت ایدوب خالصی آیه رندی
 از ملک غلبه روی قید نمی؟ بر تکریمی دار الله برابر؟ سزایک آنکه در سزایک • بوقت اوقافه درگز
 قراطفه روزه سزه بول گو سزه در حشده اکنده روزگار روی روزه می گویند نمی؟ بر تکریمی دار
 الله برابر • بیکس، عیونه بیکس الله ازین سزایک قریه روزه • بوقت غنقی آیه بارانوب
 طوره موکره ادنی اعاده آیه ملک اولاده سزه کوکده دیرده روزه ویر نمی؟ بر تکریمی دار الله
 برابر؟ دو که هایدک کینک بر هائری عاده کن • دو که کوکده دیرده الله بایشه کیمه
 غیبی بیز، از روزه نه زمانه بعث اولده بعثتی بیزر • فقط افزت عفته عملده نوالی انکده
 فقط اولده اولده بر سزایک ایمنه درر، ده طوفی اولده اولده کوکده درر •

[قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ] دی که حمد اولوه الله - زانک بر عظیم علیه لرنده نفسی ابقاع صد
 ذکر اولناه فخر الله تعالی انک کمال قدرت و عظمت شانی اید بجهت لریه عیسه ایدتی معجزات و قدرت
 تصور فوقه بر سطلنی آکده یعنی کجی بالی عیالت محمد اید و عدار لناه انک باندک طرز رفوفه
 راز مافیه بعضی شایدا اید مؤمنده بجهت سیانده اید بر لینی ایوه بوراره رسول الله هم
 « الحمد لله » دیر حمد انجمنی هم رده الله اید اصطفایور دینی کزیه نورینه [وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ
 الَّذِينَ اصْطَفَى] برده سلام اید اصطفایور دینی نورینه - دیر سلام ایمان ایدسی اراد لونه و
 برنقه بر فطیه کزیه باید روه سزایک نبیت و الزام ایوه سزایک بر عیسه بور دینده [اللَّهُ
 خَيْرٌ أَوْ مَا يُشْرِكُونَ] الهی غیری بوقت سزایک سزایک نورینه؟ - یعنی ذکر اولناه فخر رده
 نرنده شونی آکده سبلا و بنا عیوه بویه حمد و عظمت کندینه مفرص اولاده الهی غیری، بوقت سزایک
 ادعای سزایک روه طایفه سبیدی؟ ناصل، کیم عبارت انجلی؟ بوقت غیر بیزه اولاده الله اید هیچ
 برشی قابل قیاس اولده معینه بر عیسه مذکور سزایک ایوه اولده یعنی آیه درر ذکر ایوه

نارنجی قدرت الهیه دلالته بر هاه نفی از مرتبه نقد بانی اولیایه مشکله فارسی دها آیه و
عمومی ادله عقلی بر هاه لیک قدره قدره سرشتی آری همه اجماع بر یلیو که :

[اَمِنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ] بونیه او کوردی ویری بار اراهه - و مجرده

عطف مرتبه ادله « ام » بر منفی بر منفی اولیه او نه ایی در لود . ام منفی استقامه
هزه سده ناسیبه لازم بر تری افاده ایر . ام منفی به جمله باسته داخل اولیه « بل کی
افزاید هزه منافی نفی ایر . آینه « اَمِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جَدُّكُمْ » کی او نه صریح استقام بر نفی
زمانه هزه تقدیریه حاجت تفسیریه ساده ج « بل مناسنه افزاید لود . یعنی صلاسه کلامه انتقال افاده
ایر . نه بر بزرگ آگهی ده بونیه دیم زجه ایی جیه کده « بونیه » اساس اعتبار ج « واه لا » ماله بیه
اولیفته طو زده طو زده دلا سیله بر زجه اولیه . او نه اجماع ام منفی منطبقه اولیه ج ام منفی
هزه ماله انطباقه ادعا ایی جیه ملبه . نه کیم « بل » بر نه : غایر بونیه . و هاه طو زده نقطه تعبیر نه بر نفی
فردا بر نه . الله خیر امانت کون . ده ام منفی . « ما ی ی مفر اولیه لفظه مبدلیه عطف ایی جیه . کده
« اَمِنْ خَلَقَ » و تقدیری منقطع در . جمله ایی جیه عطف ایی جیه . مغزیه بر اراهه « نه » کده منی موصوله صل
ایه کوردی اجماع جمله تمام اولیه او نه هزه خبری محذوف اولی منسوب لود . ایه عطفیه کی بهندی بونی « بل امن
خلق السموات والارض - الا - یشرک به » تقدیر انبند در که « یا اکر کوردی ویری بار اراهه شریک تو شروری
دیه اولیه . صاحب کسان کی مفرده مابلی ترینه سید « بل امن خلق السموات والارض - الا - خیر امان
یشکون » تقدیر انبند در . بر موزده « بونیه او کوردی ویری بار اراهه و سوب سوب با امانی خبری او نه
سزک فرستد قومی ؟ دیه اولیه که مال بولا کوره باز اجماع بسته بنمید . کرم بر ماله عطف جمله منافی
کوردی نه ده نه او معنی آهلا شید بیه ملبه .

بنار عیه او رجه ایتاج ایه لم : بونیه : یعنی الله عزت و ده منافی خبرتی آهلا نه اولیه
کی نفی رسیدن اولی منی زمه اییه عطف معلوم و ثابت رکبیه که او کوردی ویری بار اراهه [وَآتَزَلْ
لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً] سزک اجماع ، یعنی سزک منفی موصوله کنیده مکتبه سوده بر مواند بر نفی

— خبر لید ؟ یوتنه سزک قوسه قویچی ؟ بورارده کور دیور که « لکم » انزل ، نذک مفعول لید .
 خورد ، معلوم اولدینی اوزده مفعول لایکی شمد : برینه ، معلول ، برینه تحسلی ریلید . مفعله ذلضاً
 و خارجاً مقدم اولورسه معلولید . صوابدینی ایمیه ایچید کی ، ذلضاً مقدم خارجاً مؤخر اولورسه تحسلی
 اولور . خارجیه ایمیه ایچید کی . البته بو « لکم » بو برینه تحسلی بر مفعول لید . بولا علت غایه چی ریلید .
 سایانه دند که « لکم » انزل . مفعله تعلیه ایندیریمیه « خلق السموات و الارض » مفعله ایقائید . دیک که
 برتریه عالمک بار اریسی انشرا ایمیه دینه زسه ده بر خاریده صوبد ایندیریمیه . یاغور یاغور ییمیه
 بزرک حیات و شفقت غایه چی متحققه اولدینده شبه یوتد . صواب حیات آراسته کی سبق وضع ایله دینایله
 حیاتی معلول کتیردک عکسید صوبی ایندیریه الله تعالی ذر .

سردو صوابدینه زینبایره خبریه حیاتی در سونه کوهانی بحقل اولی بارادوب ایندیره نذک
 خبرینده زرد اریسی ؟ فقط استوعلت غایه عجبیه فیلسوفک بعضی ناته رد اولدیر : « علت غایه
 حقیقته فاعله و فاعله و فاعله علت و علت اولدینده افعال الیه ده علت غایه نفور اولدانه یوتد
 غیر ایشمالی استقام اید . بواب الله تقاً عفته منالده دیکد . بولا ایکی دجه صواب دیرید .
 ۱ — خبراید دکل ، کندی صفتی اولور علم و اراده سیر کال لازم کلید .

۲ — افعال الیه ده فاعله فاعله علت اولور معنانه علت غایه دکل ، لکنه فاعله ، غایه علت
 جاری اولدینده شبه یوتد . بورارده سوزناری زوره ایتیلید : بر فعل اوزدینه زینبایره کوهانی
 برتریه خاریده دیرید . اگر اوزانه فاعله اوجنده اولورسه غایه دیرید . اگر اوزانه فاعله مفعول اید
 فاعله زینبی مفعول اولور اعتبار بر غرضه و یا مفعول دیند بکی کی فاعله باعلت اولی اعتبار بر علت غایه دیرید .
 سندو صوبه یقاریمه ایمیه قویو فاعله ایسه سم خارجهده قویو فاعله صوبه یقاریمه نذک سبیلید . قویو
 اولک فاعله یید . صوابدینه صولنده یقاریمه . بوسو تده صوبه یقاریمه قویو فاعله نذک هم بر فاعله سی هم
 بر غایه سید . عینی زمانه قویو فاعله مقدم صوبه یقاریمه . بوجریند بر غایه بنم غرضید . صوبه
 یقاریمه مفعول اولور اید قویو فاعله مقدم . بناییمه صوبه یقاریمه قویو فاعله نذک ذلضاً مقدم

علت غایب است. برنقطه برابر به توبی فان ارکه آزاره آثار عقیقه در پختی از دره برسم بر بنم اجموعه
ساره بر فائز اولور. غرضه رکل، غایره رکل. هرگز منکد عودکنه رکل اناسنه عود اولور.
در به ادنی بکلیج رد شوئم سدر. عودکره بنم بر توبی فان نامه طولای بر طقم نمیه رانقاع ایدر سره
بوده اولور فائز و غایر لرزه اولور. فائز سی اولیا به بر فعل، باطل و سپوده در. منقذها با فائز
بر لوتایا به بر فعل، عبت لغور. فائز سی و غایر سی بینه راجه قطعی با صابله یا پیدا فیض و عکت و بندگی
کبی منکد سب اولر یعنی فائز و لرزه و غایر و در اولر منکد حکمندی و بندگی. «ربنا ما خلقت هذا باطلا»
منقذها خلقت باطل اولر لایوب باشد باشد فائز و غایات ایدر بندگی به ربط و عکت ایدر سکونه بر لوتایا
انه تعالی ملک انفالنده فائز و لرزه و غایر ایدر عکت و باشد شبه بر قدر. بر صورت بر فعل ایدر غایر سی یعنی
مقصود اولر و در جرمایه ایدر.

یعنی عکت و ترتیب مراد اولر اعتبار ایدر غایر بر غرضه مقصود طرز زده در عود و عود بیلیر.
انجمه بر مقصود فعل الیه علی اولر. یعنی غرضه علت غایه لایع میثقی بر لوتایا. مثلاً
تعالی جیات فائز و غایر لرزه سب اولر حکمندی صولی با انجمه و اندر سدر. فقط جیات غایر سی
فقد انجمه ایدی صولی با رانه مازدی دیدن مناسنه رکل مجرر عودان زینه جیاتک زینتی ارار بر سر
اولر مناسنه در. دیدن اولر که فیلسوفان انفال الیه در مناسنه انجمه و علت غایه دلیل عکت بر
ناپسند منقذ ایدر کی تقدیر در دنیایم اولر و در منقذ ایدر اولور. البته بر عودت «لکم» انزل
عقنی کوشنده. آینه کی غایر زدن در بر حکمندی ایلمده در. بر آیدر عود با عود
عدن انزلک منقذ اجموعه ایدر یعنی اصولی، لکنه انزلک منقذ اجموعه ایدر کی محتمله اولر صولی
که فرآیدر آگاه نمیه اولور. در دستوری و ادنی ایدر به ذات اعلی که عود کی بر بر حکمندی تقدیر
انجمه. بر نقطه در هیچ بر شبه بر صولی بر انجمه اولر در ریلک دلائله در لایع مراقبه لیدر
کیم اولر یعنی اصولی اجموعه غایر به نکه التفات عودت بر عود بر عود :

[فَإِن تَنَبَّأ بِه حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ] بر صوکه ایدر بر دره از نطق با جمعی با جمعی مدینه

بیترکده نه . — حقیقه ، ایچده صوبولناه ، کوز بیک کبی قیلمی بستانه . بهجت ، کوزه
کوکده نشه دستهارت وریه کوزلده ، دبرلده دیکده . اونری نه یایورنه ، سوسی و سوزن دوزنیز
دیمه عادتلی اولاده چاللدی راجیموده ده سوز بویوریلور .

[مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُبْنُوا شَجَرًا] ساندوزک بر آغا منی بنیه نرسند —
یعنی اگوزل باغچورک ، بسندوزک بنیوشده ساندوزک ده غدنلی ، عملی اولان دکلدی . فقط است
کنده کندیزه . اندوزک سوبورلی دگوزل منفعدنی بنیه بر ملک سوز طوریسه آغا منی بدیشیه دوزنیز
بنارعبه سوزک عملدیز مالقدی اردو رافنده قولعه ایتمکده ایدو کوزنه ، اوله بر سکت افاده ایدو منه .
[إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ] بر تاریمی دار الله ایدو بار — یعنی الله یاقفه طاییدیمه ، اوله سزیده طوزله
بر تارو دها بولوننه اطاعه و امتاعی دار ؛ [بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ] فایر اندر ایدو بولون
ما یفعلوه ایدو بر — آیاهیمه عهده صایورر . بر آفیمه برهانی و دلالتی نفر دفته آلا بورر .
[أَوْ مِنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا] بوفه اوارضی بر قراره و قیده — یعنی انسا و حیواندک
بارنبوب با سایدو قیدو دجهد ارسوبک طوره بیدمبی بر موندیه [وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا]
قیوب ده آرا رنده ابرقدا قیده [وَجَعَلَ لَهَا] دارنده ایمیه — یعنی ارضه مقدسی
دارنده آفری ایمیه [رَوَاسِيَ] اولورانی مغربایانه [وَجَعَلَ بَيْنَ الْجَبَلِینَ
حَاجِرًا] دایلی رن آراسته بر حاجز نویانی — یعنی هضول آنده دارالنده کی رن کبی طانی صولله
آهی رنری بر بریه قاریته بر سوب آرا رینه بر کی نویانه دیانود ایلی آهی رن آراسته و بسایه نفوسی
کبی بر بر زخمی قویوب طرنا — زانمی غیری بوفه اندوزک سوز قوسه فرمی ؛ «وهو الذی مرجع الجبین
هنا عذب فرات و هنا ملح اجاج» . [إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ] بر تاریمی دار الله ایدو بار ؛ [بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ] فایر آندو سوبهم همی رکده — بولند نری ارضه اهرانی بدیمیزر . بو
آینده مضمونی خاصه ارضه عای اولاده هیزانیا و طبقات ناصیه عملدیز عدلان دار اولد یعنی جریتمه بویوریلور
بر ایلی آیت ، آغانی دلالتده نموده ده . بوزنه انفسی آیاته کیلدک ده بویوریلور .

[اَمْرٌ مِّنْ حُجْبِ الْمُضْطَرِّ اِذَا دَعَاهُ] بوفه مضطرنده دعا ایندکی زمانه اولی

اجابت ایرود [وَتَكْشِفُ السُّوءَ] او فاشی آید - یعنی دفع آید ، مضطرب ، فتنه

و بار دیگر برشت و ضرورت ای صیفیانه ، بزرگالاه ناچار بکشد . مراد غنبد . بنارعیه هر صیفیانه

اجابت لازم کلز « فیکشف ما تدعون الیه ان شاء » کجی سینه مقید در . بونظر برابر انزیا اضطرار

عائنه در مانده مقبولینه امانت وقتی دعوا در بکشد . هر دو اضطرار مانده اضطرار در دور . بنه

ایمانز در اجابة قدری کورد در . [وَيَجْعَلُ لَّكُمْ خُلَفَاءَ اَلْاَرْضِ] دزدی ارضه

خلیفه لری قیدانی ؟ - ارضه خلیفه لری : ارضه کمیندن بر لریه فالانز دیکه اولی پیرسده اعلام

الیه دیکه اجرائه مأمور . عندت صابری یعنی ارضه فکدر لری معنانه اولی دها فکدر . مضطرب

دعا بر فاشی کشف معطوف اولی . آنچه بر فکدر مناسب اولی . داو مانده بر عهد ، مؤمنده دها برایت

استقبالک عندتقی دعایه بر بزرگ بر بید افار . ایر . سوره نکه بسنده کی « هدی و بشری المؤمنین

تشدید دارد رسیمیه فکدر سنده ذکر لریه نظر آرد . بومنی منبیه دیکه . اولی آید در صدر « بعد ، از

فکدر » دیکه ماضی صیفی کتبیسه آید براده اعتباراً تخمین ای مضارع صیفی ایراد برده و لریه بکشد

ایم موعود اولی انقضاء امرالی کومند اعتبار بر معنای فکدر بر فکدر . بوند ایچوه صیفی معنانه

بروزی سوزیز جراتیک دها سوزیز اولی مضارع . دزدی ارضه خلیفه لری بایه صبه اولی ؟ - فکدر بوقه

انزیک سزک فکدر قریبی ؛ [اِنَّ اِلَهَ مَعَ اِلٰهِ] بر نازیمی دار الله ایر باب [قَلِيلًا مَّا تَذْكُرُونَ]

سندیک از تذکر ایر بویکند . - بواب . بر دزدی نفس بر دزدی نفس ایر موعود دارد ای آیات انقبیه

اضطرار ایندکی جهته براده تذکر نسیب بر بورد دند .

[اَمْرٌ مِّنْ هٰذَا يَكُونُ فِي ظُلُمَاتٍ لَّيْلٍ وَنَهَارٍ] بوفه سزده فاره دزدی زاعفنده

بول کوسند بر دزدیکه اولی دزدی سزده دزدی سزده دزدی سزده دزدی سزده دزدی سزده دزدی سزده دزدی سزده

سزک فکدر قریبی ؛ بر آینه ده فکدر دزدی سزده دزدی سزده دزدی سزده دزدی سزده دزدی سزده دزدی سزده

دعوه ضایع نسیب آید در ضلایه دزدی ایچوه لریه اولی مختلف فکدر فکدر دزدی سزده دزدی سزده دزدی سزده

رحمة واسعة « مضمونی او زنده بر رحمت شریک می آید یعنی در انوارت بوی بویور . [اِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ]
 بر تار می دارد الله ای باب [تَعَالَى اللَّهُ] بر تکرار ، میوه بر تکرار الله [عَمَّا يُشْرِكُونَ]
 او تکرار تکرار تکرار - یعنی رفته بر ، برده هم آفاق هم انفسی همان امتوالیه تواتر
 تأکید و تکرار بویور : [اَمْ مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ] بر تکرار یعنی ابتداء بارانوب طوایف [اَلَيْسَ
 يُعِيدُهُ] مکرر اونی اعاده اید جمله اوله . و در تکرار بیه بارانوب همه ، دنیا به برده آفت
 بایه همه اوله [وَ مَنْ يَرْزُقُكَ مِنَ السَّمَاءِ وَ الْاَرْضِ] در تکرار تکرار و برده همه
 و یعنی - فیدی بر تکرار تکرار تکرار [اِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ] بر تکرار می دارد الله ای باب ؟
 - یعنی بر تکرار و خداوند اید ابتداء جمله با تکرار تکرار ، اونی تکرار تکرار ای - دی ، بر تکرار ایسه
 تکرار الله اوله مان ، ایسه بهیج بر تکرار اوله مان ، بر تکرار با ایله تکرار و تکرار بهیج نظام خلقت بر تکرار
 و تکرار برده و تکرار برده اوله مان دین . و تکرار که بر تکرار تا با تکرار یا با تکرار و تکرار و تکرار
 تکرار و تکرار بر تکرار ایسه و تکرار و تکرار ایسه اوله الله تعالی با تکرار ایسه بهیج بر تکرار
 بر تکرار - [قُلْ] و تکرار [هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ] حایده (ای تکرار) تکرار بر تکرار [اِنْ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ] آرصاد تکرار - یعنی تکرار و تکرار و تکرار ، حقیقت الله
 با تکرار حایده بهیج بر تکرار بر تکرار لازم تکرار ، تکرار تکرار ، تکرار تکرار ؛

باید [قُلْ] و تکرار [لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ الْاَرْضِ الْغَيْبَ
 اِلَّا اللَّهُ] برده و تکرار غیبی الله با تکرار بهیج [وَ مَا يَشْعُرُونَ اَيَّانَ يُجْعَلُونَ]
 او تکرار و تکرار بهیج الله با تکرار بهیج [بَلِ اِذَا رَأَوْا عِلْمَهُ فِي الْاٰخِرَةِ] فقط آفرین حقیقت
 علمدی تواتر ایستاده - - - - - ادراك اصله تکرار و تکرار ، آرد آردیه تکرار با تکرار
 تکرار آفرین تکرار ، تکرار ، تواتر ایستاده . بر تکرار و تکرار بهیج : « بعد علمدی آفرین آفرین
 آرد آردیه تکرار و تکرار - - - - - بر تکرار و تکرار « فی » ادراك بهیج تکرار اوله . تکرار علم ، معلومات معنای « فی »
 الاخره « آردند حال اوله بر تکرار بهیج بهیج : بهیج تکرار بهیج تکرار اوله حقیقت بهیج تکرار و تکرار

اساس اعتبار بر آفرینش اوله جفته داره کندی برینه بفرستد واسطه سید و دروغ عادت جریانه آرد آردینه معلوم است
در بیکه . اسباب عمد و تقاضا ایتمده در . [بَلَّهْمُ مِنْهَا فِي شَيْءٍ] فقط از نذر اندیشه
ایتمده در در . - بر در بر اینان مانده ، بقیه ایتمده نذر [بَلَّهْمُ مِنْهَا عَمُونَ] در هر فردی
از نذر اندیشه کور در در - آفرینش و لا اله الا الله نذر ، کور یک ایتمده نذر .

بانه نه بر بورد !

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذَا كُنَّا تُرَابًا وَآبَاؤُنَا أَئِنَّا لَمُخْرَجُونَ .
لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِنَّ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ • قُلْ
سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ • وَلَا تَحْزَنْ
عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ • وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ • قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ
• وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ • وَإِنَّ
رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ • وَمِمَّا مِنْ غَايَةِ فِي السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ • إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقْضَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ
أَكْثَرَ الَّذِينَ هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ • وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِلْمُؤْمِنِينَ • إِنَّ رَبَّكَ
يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ • فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ
الْمُبِينِ • إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الضُّعْفَ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَوْ أَمْدِيرِينَ •
وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعَمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تَسْمَعُ إِلَّا مِنْ يَوْمٍ بَيِّنَاتٍ فَهُمْ
مُسْلِمُونَ • وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ
إِنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ •

آل شریفی

داو کفر ایند شور دیویر : بر طوری که اولین دینی بر داناترین ، حقیقت ز بر طوری صغایر .
 جعفری : ؟ • عیبه ایوه رنکه بوینه ده و عمارندی بوینه اول ، آتارینه ده ، بو ، اسکندر
 اساطینه با شقه پشی دکل • دی که : هدا ارفنده برک زینک ده باقیه کبرک عایشی ناصر ارمیه
 • داوره قارشی مزوره اوله ، بایه خری مکرده بر طاریه ده درشم • برده نه زمانه بودعه
 کریمه ایند دیویر • دی که : « بکه او ایور کبکزن قیس آله کزه جینه برلونیور » • ده ده
 ربک افتره فارسی طلمه بر فضل صامیه . بلکه او برون آله یی شکر اینور • دل بوکه سینه لری کیزدیور
 ده امداد ایویر ربک له حاله هیسینی بیویر • برده ، کرکه ، هیچ بر غایت بو فز که آیه به کتاب
 اولاسیه • فزیز ادرسه که بو قرآن بخا ساطع امتداز ایرب طوره دند سیدل آله یی امدادیه •
 و حقیقت او طوفانی کوشید ، قطع بر هدایت دروند اجمیره همه رهند • البته ربک مکیه بخندزه
 نقاشی انقاز بیره بهنده و مزین ده ارعاید • ارماله الله اعلم رایت سه شبهه نه آیه به همه
 اندر نه سک • شبهه سه اولره ، ابتدا به زسک ، اندر نه درمنه قایار که صامیه لره
 دعوای ابتدا به زسک • سه ادر لری ضلالتند نه هدایه ایردیه ربک ده دکل ، سه آنچه
 آیدینه ایمیه ایه بهنده ابتدا به زسک ده ادر مسماه اولره سادت برلور • سوینده با سدرینه
 کلمه دنت ده اندر اجمیره ارفنده بر راب هیفایرین ، ناسک آیدینه ، بقیه ایله ایاناز ایر لری کیزدینه
 سویر •

[بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ] ادر ایور کبکزن بعضی - نه بکم برده اولری بعضی
 ادر لری مکره [وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ] هم برده ، کرکه ، هیچ بر غایت

- یعنی مرد و زن گنجه هیچ بر سر - بر نذر - [إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ] مبین
 بر تبار او لایسه - مبین ، آنچه و یا بیا به ای بگو که بر آرد ، الله نظر آنچه و بیا به . مراد ، کرم
 و یا فرزند طوفی علم الله - [أَكْثَرُ الَّذِي هُوَ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ] مقوله افتد
 ایوب قدر و قدری آنکه ای آید - تبیه و تزیین ، جنت و جهنم احوالی ، عزیر و سحر
 کبی [وَأَنَّهُ] و شبه برده کرد - زانه [لَهْدِي] فتنی بر صدار - . طوفی و بولی کوسنیر
 بر هدایت صبر - . بنارعیه آنکه ای بیا به حق کوسنیر دینده شبه ای بیا به - [وَرَحْمَةً لِلْمُؤْمِنِينَ]
 و رحمة محمد - نفقا و سزا بگو - . عیون او صدارت به انتفاع ای به عیون او لایه از نذر - [إِنَّ رَبَّكَ]
 مقوله ربك [يَقْضِي بَيْنَهُم بِالْحَقِّ] بیدرزه - یعنی او صدارت ای به بخار ای بیا به بود
 و صدارت آرزو - . علم و تقابل به صبه - بلای که بر آرد ، علم ، فضا صفا به صدارت و صدارت ای بیا به
 صفا به صمد - . نه کیم ، و كذلك از لایه حکما عیون ، ای بیا به بر صفا ای بیا به ای بیا به - نه الحقیقه
 ، انا از لایه الیک الکتاب لتحکم بین الناس ، نه طوفی زانه بیه الناس حکم ای بیا به ای بیا به - . بر طوفی و صمد
 فضا بر بیا به صبه و صبه ، زانه ای بیا به صبه و صبه ای بیا به . بر صمد و صمد ای بیا به ای بیا به
 حکم زانه ای بیا به صمد زانه ای بیا به صمد و صمد ای بیا به صمد ای بیا به ای بیا به
 موعود او لایه صمد و صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد
 او بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد
 انتفاذ بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد
 عَلَى اللَّهِ [او صمد الله تو صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد
 ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد
 صمد او لایه صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد
 لازم طری .

موعود او لایه صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد ای بیا به صمد

اولی در شبهه اندر می خورد. نه یکم درجه درجه صاف تر، کورتر و دورتر. [اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ] از فری در شبهه قیام را که - زیرا بر او بر آلاء بکد اشکات اینند و عاید لرزه می کند و در سیر.
 [وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ] او سر بر نه با سینه و عقبی رفت و - یعنی
 از لرزه استحال این مرد او در سر بر نه او عذاب نماید و عید بر نه و تو در کد می، بر نه نبات و نه صفت
 رفت، با خود عید بر نه او حکم واقع او در عین زمانه [أَخْرَجْنَاهُمْ دَابَّةً مِنَ الْأَرْضِ] از
 اجماع ارضیه بر دایه عید بر نه [تَكَلِّمُهُمُ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ] از
 ناسک ایند بر نه بقیه این ایمان از عید بر نه سر بر - بالار و بیاه از نه عین او در نه. «بل هـ
 فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلَّيْنَا مِنْهَا عَمُونَ» او در فری اصرار - بور او نبات عمل بر نه اولاد بر دایه الارض
 خبر در سیر -

دب و دایه، خفیف بود و دم، در نه دمید. حیواناته و الزیامتاته و قوت و نیر، ایمنه
 بر نه با یلیاسی در عید و حلق اطرافه را یکی که و کنی کوزل از ال از نه بیاه سید و استحال ایبر.
 «دایه» که در نه فاعل اوله اعتبار بر نه لفظه. «دایه» یعنی در دایه، در نه و حلق اوله.
 در نه حلقه سمند ز، او در سیر، بیست کی او تو مایک سید و در نه لفظه زلزله دایه در نه صبح او در نه
 ابر و نه سانه استحال حیوانه محضه. حتی عر نه در نه آباتی حیواناته و او در نه عید و با فاعله زرسه و ها
 زیاده متعارف اند. «بر نه دایه» و الله خلق کل دایه من ماء فمنهم من یشی علی بطنه و منهم من یشی
 علی رجلین و منهم من یشی علی اربع، ایند آمل و عید یعنی او در نه هر حیوانه استحال او در نه. حیوانه لفظه
 مراد کسید. «و ما من دایه فی الارض الا علی الله رزقها» در نه اصلا سید و نه بود. بنا بر عید حیوانه
 انسانه و اوله او در نه. بر آید «دایه» و دیگره او در نه دایه او در نه بود بدین دایه او در نه
 با م با شفه بر دایه اولی بار ایبر. «دایه تکلمه» ز کسید ظاهر او در نه ایبر بود حیوانه فاعله یعنی
 انسانه او در نه. نفید لر و بر ایکی نقطه اطرافه طر لا شقه در.

راغب مفردات و بر باب کی انزالی سوره نوح ایمنه. «أَخْرَجْنَاهُمْ دَابَّةً مِنَ الْأَرْضِ تَكَلِّمَهُمُ»

برونی گفتند این بود . سوخته بود و این سیه ای می بیند و می بیند ، اندک زلزله های فتنه در بعضی روزه
تعالی نذر اندک افزایش زلزله های دهن ، بر روی عاری بر دایه حیفای سیه کی فرمودی در بعضی آنقدر
بر روی بعضی آثار و در سیه ای علم ،

۱ - این جریه هذیقه به اسب و نه تخم و این کی از زلزله ، دایه اندک از جریه های زلزله
پسند بعضی باری بر دایه حیفای ، سوخته کینه های ، پسند و در افکار و زلزله بعضی شد و حیفای
به کینه های ، سوخته دایه سیه ای ، ال بر روی دایه حیفای سیه زلزله ای به کینه های
نیز لایحه باشد ، در کینه های حیفای ، مؤمن و در طایفه های ، زلزله ای به کینه های
در بر ، دایه اندک از زلزله حیفای ، بر روی کینه های حیفای ، سوخته و کینه های ، زلزله
نیز حیفای سیه زلزله فرمودید ، بر روی دایه حیفای سیه ، دایه سیه ای به کینه های
در باغ های ، مؤمن و بر روی حیفای ، زلزله بر روی حیفای ، زلزله دایه حیفای
« از سیه ترسور ، اسب و سیه ، سوخته ، زلزله ، دایه »

۲ - این علم به بر روی دایه حیفای سیه ای به کینه های ، زلزله بر روی دایه حیفای
دیده ، این علم به بر روی دایه حیفای سیه ای به کینه های ، زلزله بر روی دایه حیفای
از بر روی دایه حیفای سیه ای به کینه های ، زلزله بر روی دایه حیفای
بر روی دایه حیفای سیه ای به کینه های ، زلزله بر روی دایه حیفای

وَيَوْمَ نَخْشِرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِمَّنْ يَكْذِبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ
يُوزَعُونَ • حَتَّىٰ إِذَا جَاؤَا قَالَا كَذَّبْتُمْ بِآيَاتِنَا وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا
عِلْمًا أَمَّا ذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ • وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ
لَا يَنْظِقُونَ • أَلَمْ يَرَوْا إِنَّا جَعَلْنَا الْإِلَّهَ لَيْسَ كُنُوفِهِ وَالنَّهَارَ مَبْصُرًا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ •

آل شریفی

در آینه آینه بزی تکیب ایبه کیمه درده بر فوج یار ده محشره سوره ایبه و حکم کوه آرنه ادره
انقباط آله نذیف ادره • نایب هر قدر دقت : منبهم آیدیمی علماً فادار ادره فاده
نذیفی آیدیکند ؟ یوقه نه با یوریکند ؟ یورور و هفت لوه آیدیکری جهند علیه رنده سوز و هور
(سودنه باشد نه کله) ده آرنه نفقده طوئور • کوریدیری به ایچنده سکوره بوسوزدیه کجری
بایره کور آیمه ادره ده کوزدزی : البده بوزده اعمایه ایبه جلع بر قوم اجموده سبه آیدیدار •

[وَيَوْمَ نَخْشُ] سوزده صحنه نفاً فاصات ، دایه ده طرجه ادره دونه

کلمه انقباط بر معنی تقصیر در ، یعنی ایریه . « و یوم نفتح فی الصور » ایر بایه ادره همه ادره
قیامت کبراده اول بر قیامت صفی دیار صفای بیازد .

[حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا] نایب هر قدر دقت - الله اعلم رار ، ادرور دلوب ده هفتده هفتده
کتریدیکری دقت دیکد . [قَالَ] ادر دقت الله ، بیورور [أَكْذَبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِطُوا
بِهَا عِلْمًا] منبهم آیدیمی علماً اعطایه ادر دیکد - یعنی نایب بایه دیکد ، علمد کنه و حقیقتی فادار بایه
ماده نذیفی آیدیکند ؟ [أَمَّا إِذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ] برقه ، یعنی نذیف ادر دیکد نه بایه
برونه یار نه عدایتد ریکد ؟ [وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا] دهم آیدیکری ، یعنی
هفت لوه ایردیه نذیف ایردیکری جهند سودنه باشد نه کله - علیه رنده حکم ، صوره دلوب جهنی بیورور
[الْكَافِرُونَ] کوریدیری ؟ رار ، کوزد کوریدیکری دهب قلب ایردیکد . زیرا ایچد کوزد
کوزد کوریدیر سه سه سکوره رابصایه عکند بایه قدری مهترانه ده معقولانه . [إِنَّ فِي
ذَلِكَ] البده بوزده ، بر بایه سبه [آيَاتٍ] سبه آیدیدار - الله دارنه

بیرستی . بر . اصحاب کرام به آنکه طری . اروت علیه الصلوة والسلام . حسبنا الله ونعم الوکیل .
دیگه بریوری .

فرع . ترفیع بر سینه سینه عارمه اولاده طو توفیه دار کفله . یعنی سنی توتواید
صایب بیده دیکه . [اِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ] آنچه الهی دیردی کیه رستی —
ارلوه زنده اندر . بزرگ کیم ادریفی مقده مختلف سوزر سولمنه ایه ده قطع بر غیر برور .
ای رافقی . برزده موکره کی ابیتمی آیه . « و هم من فرع یومئذ امنون » بوند بر بیانی مایه سده
اوله سید .

[وَتَرَى الْجِبَالَ] برده طایر و کورده [تَحْسِبُهَا جَامِدَةً] از وی صایب
[وَهِيَ تَمْرُ السَّحَابِ] حال بود از بولوت کیم کیم در در . — برایت ای اصله
دیکه . مفسیه بری « و اذا الجبال سیرت » . « وتكون الجبال كالهن المنفوش » مضموری از زده
قیات کرنی طایر بولوت کیم آید . بوزندگی مقده سده بر نفور و تقوا میزند . بره کوره برایت
« وکل اتوه داخرین » هودنه معلوف ادریه بولورده . بر صایبه و بولوت کیم کیسه هید ادریه
از فرع کرنی اوله . کله بونفدیده . « تحسبها جامدة » هودی یا تیفن فالیه . « وترى الجبال
تمر السحاب » دیکه ده موافقه اولور دی . میزد « اکره طایر بولوت کیم کیم هودده ادماله سده
جامده مقلد » دیکه تر صیه دکل تخفیف ایلور . سؤ حاله « زی » ای « غب » بولوت « و هم
اکر نه عا اوله اتمالی فالیه . یعنی « بولوت حال حاضرده طایر کورده دیکه جامده صایبک حال بولوت
از اوقیات کرنی بولوت کیم کیم هودده . « دیکه اولور . بومور زده ایه « تحسبها » فضل فالیه « زی
الجبال جامدة » دیکه ده موافقه اولور دی .

بولوت اجموده مافزیده بر طایر « و هم تمر » فقلده ده حال عا ادری لازم حکمینه حکم ایدیه
بولوت اقلده و کتی اثباته میبشد . بره کوره معنی تواریلور : سه بولوت طایر کورده جامده صایبک
حال بولوت از بولوت کیم کیم . بر اساس اعتبار بولوت بر عا . آنچه بولوت اقلده بولوت سول اقلده

کند و مکنه عمل اینچنین قیامت احوالی آراسته بودند نه سبیل ذکر ابریهی آلاء سید مود . دره برونه در جلد
 « جامدة » بآلذ « ثابته » دیکه اولیور . و بودند مردی بر تقایب آلاء سید مود سخا بایده اولاده تقابنده کی
 زوده غائب ابریهی اولیور .

بزم قناعت و برآیت ، حال حاضر درم کوه دشارخی کونده . یک قیامت و بعضی تصور ایندیه
 اجمیره بر نوز استلال حد در نه سوره اولیور . « و هی تشر من السحاب » معنوی حد زانده سباب
 غا زرده مرکب اولوب در آنده بر لون تجز ایه کی کونه دشار ، کیمیری عملات اید درم غلوه جید بریه
 ایدر ب طور دینی و بر صورت کوندر بنده ده بکساره . بر صعبه ثابت فال اوب اولطفه نفید دانستار اوزر بر بنده
 دنیا ریمه عالمک ال ثابت کورونه سیدی یل برید درم انصواب اید بر قیامت دوزخی کیندی و سوله
 کونک بر نه بر نفع اید قوم حاضر بر نه برونه کوندریم بر و توب ارضه شافیه بر افه تبدیل ارنه بکساره
 آلاء سید مود . هم بر کیندی نظام بر افتد اید بر رنج اجمیره دکل بولونده رفته کیندی کی حکمت
 و انتقام اید رها بکساره بر هیات کیمیک اجمیره اولدیفه امارت ده ایدیر . بر آستانه بالماه نصیر اید
 بر بویور که :

[صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَتَقَرَّ كُلُّ شَيْءٍ] معنی انتقام ایدیه ، یعنی علم و حکمت ایدری
 بر نه مضمون دشتیم یا یا یا اله معنی [إِنَّهُ خَيْرٌ مِمَّا تَفْعَلُونَ] شبه سازد برونه
 نعلد بزه فبیر . [مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا] معنی من اید طریقه ارنه اجمیره
 اید ارنه رها فبیر دار . [وَهُمْ] هم ارنه - اومنه اید کند [مِنْ فِرْعَوْنَ يَوْمِ مَدْيَنَ] اید
 اید کونک بر فرموده - اولنف کونی باهوز بکونی معنی بر فرموده [أَمِنُونَ] اید فالیر .
 [وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ] معنی رده سیه اید - کونوم اید - کبیر [فَكَبَّتْ وَجُوهُهُمْ
 فِي النَّارِ] ارنه بر زری آنده سوزور . [هَلْ يَجْزُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ]
 بانف دکل ، اجمیره یا بر بقدر مدد جزایله فار سید بکند .

بر بیانده مود که غا زده در ده رسول الله سوز بر سوز سی ایدر برونه :

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ
وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ • وَأَنْ أَتْلُوَ الْقُرْآنَ فَمِنْ أُمَّتِي فَإِنَّمَا
يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ • وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سِيرِكُمْ
آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ •

آل شریفی

به ساره ارادتم که شریک در شانه عورت دیده ، هر سجده کند بسند ادلا به ربه عبادت ایدیم
هم ارادتم که خالص مسلمند ایدیم • و قرآن از فرمایم ، بوند از زریه هر کیم صدای قبول ایدرس
صرف کنی لسته اید ، کیم ده صایا کبریه که : به ساره نه کنی خبر در بر دهم • دوی که : عمارت
الیه : اوسه آیدنی کوسه جلد ده از روی طایفه مفقذ در یک نه بایا مفقذ ده غافل رح •

[هَذِهِ الْبَلَدَةُ] یعنی منه . [مِنَ الْمُسْلِمِينَ] — « من اسلم وجهه لله وهو محسن »
مرعنه الیه بکنه نسیم ادلا به دیای یعنی الله اجمعه بایا به خالص مسلمند ده . [وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سِيرِكُمْ]
آیاتیه فتعريفونها [دروی که عمارت اید] اوسه آیدنی کوسه جلد ده از روی طایفه مفقذ
یعنی قرآن ده دلائل قدرنده اسلام در بر دینی خاره العارده نفست در نفیته ایدیه نفذ کوسه جلد
شمی طایفه ایسه مد کنده او مفقذی اودت طایفه مفقذ « ان ربك يقضي بينهم بحكمه » « وانك
اتلقى القرآن من لدن حكيم عليم » برده اشو « سیریکم آیاتیه فتعريفونها » آیدنی مؤمنده عبادت و عبودیه
ایمیه نازل اول یعنی باسنده بایا اولساره بر سوره نه روی صایا سنده ادلا به تأیید آیدیه

بر سوره نه نازل اول یعنی کدره بفریدن زنده باکن ، اسلام زنده غریب اول یعنی در سوره نوری

اوليم به زمانه بويل بر سوره و با مفهومي بوقلمني آينده استقبال عقده و بر بيه دعه و تا اينكه نوت و نطق
و نه الحقيقه تعجب بويده صوره اسلام تا نيك آيدني سركت و سلفيتك دست راحيني ملاطفت اولوسه
بر سوره نيك و بر آيندك ، بر بركت اقبال و تا اينكه نيك و بر بركت مجزه ردي اقبال آيدني بيه ايد . و
الحقيقه بر قرآنك ملكم و علم الله تعالى لك لندني نقي اولديني بونوه و ضويله اكله سليله . تا نيك
ايند بر ردي با سديرب هفت عمر و در ردي ، فاع ، بادون و قانوني سلجانه و در ردي نيك . الله تعالى لك
قل الحمد لله سيركم اياته فقر فونما ، جور ردي اوزر ، آيندي ناصل كوست ردي بيج شبه زكورد و در ردي
سليم و سلجانه سلفيتك ، رادر سلجانه سلفيتك كج . الحمد لله الذي فضلنا على كثير من عباده
المؤمنين ، شدان سدي نيك ايدني ده بر سوره ده كج نسبتات ناكجه اولدينه شبه بوقدر . سوني
اولديني كج ، ميناه نيك ، سفايه ، ايه اولديني نيك همدار سوره الله تعالى لك زكورد كوست و تا نيك
آيات اسلامي ردي . بر بركت ردي ، تركه سلفيتك او بر بركت ردي ، اكله الله تعالى اليها ايد ردي
يا سدي ردي ، ارمين بيج المضطر اذا دعا ، ويكشف الوء ، و نون عينا نيك ايدني ، نيك بونوه
بوزن نيك صوره ، انك لا تسمع الموق ولا تسمع الصو الدعاء اذا اولوا مدين ، جور ردي اوزر
در ردي بيه نيك ردي ، صافر ، كور ، اسلامي اركه بونوه ردي اولديني نيك ، استقبال ايدني
ردي نيك فالاسه اولديني ايدني ردي سلفيتك كور نيك ، ايدني اوزر برك بونوه نيك ايدني برك بونوه
تا كور نيك برك بونوه الله تعالى ده . ردي زربا برك بونوه ردي نيك و ما ردي
بغافل عما تعملون ، جور ردي . سوره نيك با سده ده . هدي و بشرى للمؤمنين ، ، الذين يعملون
الصلوة و يؤتون الزكوة و هم بالآخرة هم يوقنون ، ، ان الذين لا يؤمنون بالآخرة اعمالهم
فهو بهمون ، اولئك الذين لهم سوء العذاب و هم في الآخرة هم الآخرون ، جور ردي . بونوه
ردي . تا نيك استقبال اولديني ردي و در ردي بونوه اوزر ايدني اولديني نيك بونوه كور نيك
و صوره كج خرا نيك اكله نيك . رايه الارضه و نيك صوره ايدني ردي بونوه مالك انصلا بونوه كور نيك
اسلام و در ردي اوزر ايدني نيك نيك ايدني . من جاء بالحسنة فله خير منها و هم من فرع بونوه

امنون» بپرشد. «الوانح» الحیر و انا جعلنا الیل لیسکنوا فیه و النهار مبصرا» بپر درین
 اوزده اسلامه ده کجیسی کوزه دزی ادرجه، ادره برانفتد یا لنده لا کجی درن آنوسه کونده دیکه
 ده کوزه دزلن یرنواقبالنده کوزه زنی آورده همدنالی نیک مغز و زننده ان برونه جانی بائوسه
 اجمیره اربانه هفتد. برایتک استانه نفا اسلامه استقبالی کجی دکل کوزه دزدر، سوزن دکل یا لنده
 آره حیره باعصایه کجی فامندی ادنی دیکه یردین تکرار اربانه یرسده اجمیره. بومنی مردن بر همدین شریف
 سوزر یا به بپر شد. «الاسلام بداعزبیا و سيعود کما بداعزبیا فظول للفرعاء» بومنی کس
 «سعود» فعلی التکبیر «سيعود» معانسه فعل ناقص فعلی ایدرک: «اسلام غریب ادرده بشدرد
 (با خود فلور ایدی) نه باشد و فعلی کجی غریب ادرجه» دیه باکتر انذار صورتند آهله مسده، بونده ایسه
 لقب بائوس تقسم ایتشد. حال بکر فامورده کوسه بکر ایدر ده «عاد» فعلی «بیدار اید» ده ادرین
 کجی دوزن بکیده باشد و معانسه ده حیره.

بومنی ده بپر در. یعنی «اسلام غریب ادرده باشد و اربانه فلور ایدی» اجمیره نه
 باشد و فعلی کجی غریب ادرده تکرار باشد و حیره (با خود بکیده فلور ایدر جلد) : موطو او غریبده «
 دیکد. همدین آفرنده کی «فعلی» ادرده انذار اجمیره دکل، بنشیند اجمیره سوده بپر در و فعلی کوسه زید
 کرم بونده ده دوزن غریب ادرده انذار بونده دکل، لکنه سوزن بوب بکیده باشد و بکیدی داید. ایسته
 «فعلی للفرعاء» مزد بکی ده بونده اجمیره. همدین ادره با بقوه ادرده بکیده لر. بنار حیره همدین ده بائوس
 دکل زده بی فامند. و بومنه جلیو ایتدینک مغز و زننده. بونقده نفا دیه اکدر سلیو که برونه سوزن
 زنجیره برونه بومنه مری سوده رده مکره به قوزلوسی مغز و زننده دها زباده استقبالی عمار ادرین بکیده
 کجی بر همدین تقسمه ایتدده. ای مسماه، برزی بپر ده دی که «الحمد لله سیریکم آیاته قعر فونها
 و ما ربک بغافل عما تعملون».

باده تندی بو دودی سوره قصصه تعقیب ایتدی نه معنایده :

فصل فی تفسیر آیه های قرآنی

فصل سوره سی، صیسیه. آنچه بر رداینه «الذین اتیناهم الکتاب - الی - الجاهلین» بر
رداینه ده «ان الذی فرض علیک القرآن» هجرت اناسه هجته ده نازل اوله.

آینه - بالافتقار کسایه کرد.

کهری - یک یوز قوه برد.

و نری - سزید بسوزد.

فصل سی - «ه، ن، ل، و، و نری».

آیه میانه و جعفر بر زید ده روایت اوله یغیادند «سوار نازل اوله، صوره طس
صوره قصص». دیک که بر ادیج سوره زلزله کی زب اوزده ده. همدنالی سوره سوار فرعون
مرای «المرزبک فینا ولیدنا ولبت فینا من عمرک سنین و فعلت فعلتک الی فعلت وانت من
الکافین». «ففررت منکم لما خفتکم فوهب لی ربی حکما و جعلنی من المرسلین». و تلك نعمة تمنها
علی ان عبدت بنی اسرائیل «و یعی مطای بربرسه، صوره ده طس ده برسی عبد السمیع اینه» انی
انست فار الخ «قرنی مطای بربرسی که بر، افرارده صوره و فرع برسه و ادسوره ده اجمالا ذکر
اولو شد. برارده ده اجمالا بربرسی و تفصیل اوله ده بربرک برناج نذکره ایدیم و بربرسی
شماره آخرده و عدولنا انقلب، طوره شاد و صفات بر افضاح اوله یغی که طس «و فانزع
سیریکم آیاته فتقرقونها» و عدید سالی ده بر قصه ابر ترفیع اوله بقدر. «و زیدان غن علی الذین
استضعفوا فی الارض و نجعلهم ائمة و نجعلهم الوارثین، و نمکن لهم فی الارض و نری فرعون
و هامان و جنودهما منهم ما کانوا یحذرون» آتی بر ترفیع کرزه هم نقاسید. ذ الحقیقه ضعیف
نوزن یروپ نوزی ده برید طیف استی رح بفعل الله تعالی ذلک قدرتی آیانه ده. اینه قصه بر عبرتی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه • تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ • تَتْلُوا عَلَيْهِمْ مِنْ نَبَأِ
 مُوسَى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ • إِنْ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَا
 أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَذِخُّ أبنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ
 إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ • وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ
 وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ • وَمَنْ كُنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنَرَى
 فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ • وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَى
 أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خَفَتْ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ
 إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ • فَالْقِطْعَةُ الَّتِي فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا
 وَحَزَنًا إِنْ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ • وَقَالَتِ امْرَأَتُ
 فِرْعَوْنَ قُرْئَتْ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ
 لَا يَشْعُرُونَ • وَأَضْمَحَ فُوَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارْعَا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِيَ بِهِ لَوْلَا أَن
 رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ • وَقَالَتِ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ
 عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ • وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلٍ فَقَالَتْ هَلْ
 أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ • فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ
 كُنِيَ تَقْرَعُ عَنْهَا فَلَا تَحْزَنُ وَلَتَعْلَمَنَّ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ •

آن شریف

طس • بوز س آتد اویسه کتاب • طس موسی و زعموه قه منده عقیده
 بر از او خویشتن ایمان ایه جک بر قوم مجوس • هیز و زعموه او برده باسه فالر سیه و اعلانی زنه
 زنه ایردیا آتد سینه طامس • او زده بر طامس فی طامس ایسه بیر • او غولری بر نماز لا توره واریندی
 حیانه آتوره • او حیا افسه کرده اید • بزده ایسه بوردده که او برده از یلمکه اولاده لطف
 ایه لم • او زنی او بول اولر با لم • هم او زنی و اتر قیلام • وارنده او زنه قوت و کنت ویرلم
 فرعون دهامان وارد لر یه او زده قوت قوت یی کوسه لم • او انارده برسانده اناسه سوده
 ویرد • اونی ازیر • در کتک علیه کتک بر قوت و حسی ایته کی اودت اونی در باب بر ایوب • هم قوت
 ویرد اوله • بز محقه اونی ط اماره ایه بکند و کندی رسینه پایا بخت • بوند او زنه آل عمر
 اونی لقیط اولده ایدی • هیز و ایریه کندی بر دشمن بر غم ارا بخت • طو عزی فرعون و هیامان
 مکرلرده نصیب جانیدیر • فرعون خاتونی ایه « بر کون بکی : بلا دس • بونی اولر برید
 بکند به بار • با هیز اولار ایتمیز « دیری و او زنه رکود • موسانده اناسه کوکی
 بوم بوسه صامی ایته • ازدها اونی آیمویر • بکدی : قیسه رابطه دیرمه اید اگر ایتمیزده اولوسه
 ریه • اوله قسیده سینه ایزنی لقیط ایته ده دیشی • اوده او زنه کوزده زده • او زنه
 رکود • او کورده اوله از یلمدی و ام ایتمک • بود سیلاید و اردی ده زن مکرده بوند
 با قیمنی در سده ایه جک هم اوله هیزها : با قیمنی بر اهل بیت بولودیر به می سزه • دید •
 بوضو تر اونی اناسه اماره اید که کوزی آریه اولوسه ده فرغ سیه دیلیسه که الهک و عدی محقه
 محقه و کتک هیز و بیزر •

[الکتاب المبین] افاده کی کوزل یار لاده کتاب • با هیز و آیمویر به ایتمک کتاب

که مراد فرزند • لوح محفوظ ریندرده دارد • [تکوا] نود و او خویشتن - نودت

نصیب ایتمک • آتد سینه دوشکدر • راعیه بیانه کوره • بالنامه الله تعالی که کت نزلدنی با قرأت

و با ایمنه کی اردن می ، زنجب و زنجبی اعتبار بر تعقیب اید کند . و بدید که سادات فراتند به وجه
افسرد . بر آید به اسرائیل راسته سید زانت و یا سزیده مجاز در . [طَائِفَةٌ مِنْهُمْ]
اورد بر طائفه ای - که بنی اسرائیل . و بنی که کاهنک پس فرعون سوزیدند : بنی اسرائیل به
موجبه و غلبه ، سید دولت اوند ایلیده بد . [اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُسِدِّیْنَ] مژد ارمدا
مفسر داید - بر مفسر ایچیه بر یوزنی فاده ویرکده میگزاید .

اوند ایچیه برند - معلوم میبندد ، انبار اولادنی کسور ، نیز واکت برانه به
در یکی کی نزد غمده ایند بر . [وَنَزَّی فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ الْاِیْمَنَ] یعنی نور قدر و سخی بکریه
کنده لم ، بنی اسرائیل یوزنه در سزیده زوالی ، کز برین صدق کرسور . همامه ، فرعون و زبید .
[وَجَعَلَهُمْ اَیْمَةً] هم از زواله با ایل - یعنی دبه در فاده ارمول کز برین اقتدار اورد
اگر [وَجَعَلَهُمُ الْوَارِثِیْنَ] هم ده از زواله اورد ارمول . یعنی « واورثنا الذین
کانوا یتضعفون فی الارض مشارق الارض و مغاربها الی بارکافینا و تمت کلمة ربک الحسنی
علی بنی اسرائیل بما صبروا و دمرنا ما کان یصنع فرعون و قومه و ما کانوا یعیشون » آینه بیان
اولیاد و اثر .

[وَاَوْحِیْنَا اِلٰی اِمْرَئِیْسَی] - بر وجه نوت و می دکل ، الهام و بار داید ادرین
سوزید . بدید که الهام ، شکند در یکی کی عموم ایچیه اسباب مکره اولیاد براب مای ایچیه عملی بیا .
ایده بد بر فرق ماز اولیاد . طائفه براده « انا رادوه الیک و جاعلوه من المرسلین ، تأییدی
صیغه محفیة الی رفعت ده افاده ایند در . هم بر داله مذ یاد و سخی از بدید سوزید پس در فرق
بر رفعت . سوزاده انبار غرق دکل اولیاد کرامتی فیلند اولیاد شبه برند . آه و سبب بر الهام
سوی طوفند مکره اولیاد بر از بریه ، اوج ای دیکه . [فِی الْاِیْمَنِ] خاطیین
- فطارد در دکل رفعت دند . مژد فطارد « محفیة » دیکه . برأت « لیکون لهم عدوا و حزنا »
مکند و محفی بیانر . یعنی جانی ادر فرق ایچیه الله طوفند او صورت مقلی ادر مفسر در . برنده او جانبداری

بافراز رده [وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أَمْرٍ مُوسَى فَارِغًا] موانع انسانه رده نوازی یعنی کوهی
 بوم بوسه صبا می آید - بوند فخری نه اروپا فالریفند بهیج بر فخر الیه رده میرند و دهنند
 کوطنه بهیج برتی کبر بورد - عقی صفه انبه بر عاده دیگر - [اِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ] ازها
 ادنی مبداء ویره جلدی - نداسه بر فخر الهمم ربه بایستی سز ریره جلج سزای افشار ایره جلدی -
 [وَقَالَتْ لِاخْتِهِ] اوند یعنی موانع همیده نه [قُصِيهِ] فاره مقله ازنی تعیب
 ایت - نه اول رفند بر فخر آل - دمی -

نور بر سزده مذکر و مؤنث مفرد آریما رفند نور کجده «همیده نه» دنیایه داره سلت
 همیده نه دنیایه کج اهد سلبور - حال بکر «لافتا» رطل «لافت» در - سواد فخر اولاده
 «بستنا» کنایه قیده دنیایه اینه اوند همیده نه دنیایه سی سفته شخصی نفقه نفقه نه دنیایه اولاده
 یعنی کنایه قیدی ادر یعنی ایموه رطل موانع همیده سی ادر یعنی ایموه تعیبی ارا میزد - [فَبَصَّرَتْ بِهِ
 عَنْ جُنُبٍ] اوره ادر از انده کوز لردی کوردی [وَهُمْ] ادر - یعنی آل از مؤنث
 [لَا يَشْعُرُونَ] فرزند دهد دی - کوز نه بوند باهوز همیده سی ادر رفند فرزند داریور دی

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي
 الْمُحْسِنِينَ • وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ
 يُقَاتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ
 عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسَى فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ
 إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ • قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَهُ إِنَّهُ
 هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ • قَالَ رَبِّ إِنَّمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَن أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ •
 فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَأَدَّى الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ
 قَالَ اللَّهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِي مُّبِينٌ • فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا

قَالَ يَا مُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ
إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ • وَجَاءَ
رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَا مُوسَى إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ
فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ النَّاصِحِينَ • فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ •

فَالْأَمْسِ

وَقَدْ تَرَانَا اِيروب دَعْنِي بوردی ارگا بر ماکنده بر علم و بر دیک دایسته محسنده بود و طافان ابره رز
• برده شده کیدوی اصابندک بر غفلت وی اید ، دریکه ار راره ایکی آرام بوردی و دوشور
بری مسیحه سنده ، بری ده دشمنده ، بنا علیه شعبه سنده اولاده او نه دشمنده اولاده فارسی استمدار اید
موسی ده ارگا بر بوردی اندر بوردی ایستی بید بوردی ، بر دیک ، سیدانک بشنده ، او جدا سیدنجی
بلی بر دشمن • یارب دیک ، درغوسی به نفس بازیه ایتم ، آفره مغفرت نظر بنم صومی اورت : اوده
مغفرت بوبوردی ، حقیقت ار ، اید مغفور ایدر میبرد • یارب ! دیک : با اولاده بر انعامک مغفوره
بر مرده اصل فخر اولام • دریکه شنده قرقر ایمیده صباهی ایدی ، گوزده جور دی ، باز دی که دوده
کنده بسنده یار دیم ایسته یه ارگا یه زیار ایدر ، موسی اوده بس بلی سه بر بار امانتک دیک • دیک
اویسندک بر دشمن اولاده و فی یا قالا یوریک ایسته بنج ، یا موسی دیک : دوده بر آدمی اولدر دیک کی
بنی ده اولدر یک ایسته یوریک ، ارادونه بشجید ده اولدر ایسته یوب ده بر یوزنده بر زدی ایمی اولف
ایسته یوریک • شدک اوده باشنده بر آرام ده قوشه ده کدی : یا موسی دیک : فخرک اولدر صبا
سنی اولدر یک اجموده مغفده اری مذاکره ایدر بر ، همام هیوه ! به جد اسندک فخر فخر ایدر کنم • دیک
اوده قوشه فخر ایدر هیوه گوزده جور دی ، دیک یارب ! قوشه تاری بر عالم موده •

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدِينٍ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ •
 وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدِينٍ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ
 آمْرَاتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمْ قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصَدِّقَ الرَّعَاءُ
 وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ • فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا
 أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ • فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَىٰ اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ
 أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ
 قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ • قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْ
 إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ • قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ وَإِحْدَى
 ابْنَتِي هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِي حِجَجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا
 أُرِيدُ أَنْ أَمْسُقَ عَلَيْكَ سَعْدُ نِيَّ أَنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ • قَالَ ذَلِكَ بَنِي
 وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ •

مآل شریفی

دقتا کہ مدینہ جہتہ ہو فرد ، اول کہ رہم فی دوز بولہ ہیفارہ دیری • دو قتا کہ مدینہ ہو فرد
 داردی ، اول درندہ بر کورہ انسانہ بولدی مولای بولر ، اول درندہ رہ ایکی دینی اہلی بولدی صافیتوب
 طور د بولر ، در دیکر دورہ ؟ دیری ، بز ہو بولر ہو بولر کتہ نیم مولای د نیم بابان ہو بولر بر پیر
 دیر • بوندہ اول درندہ ایسنہ مولای بولدی ، موکرہ کوکرہ مکیلدہ رہ « باباب ! دیری ! بہر حیا
 بہ اینہ بر دیکر خند رہ طرلا دی بر نفیم » • در کہہ اول ایسنہ بسی باباب و ہبا اول درہ یوردی رک
 اولہ کلدی « بابانم منی دوتہ ایریرہ بزہ ہو مکیلور دیکرہ اجونی سہ اولہ مدہ امیرہ ، دیری ، بوندہ اول درندہ

داروب اوله قعدلی اکلونجه ، قورقما ، دیدد ، قورقونلرک اورتورده ، اولالوردده • اولکینده
 بابا بقم : اولی اجهر طوت ، میرد طونزینده اجهرلرک ال فیرلیسی اورتورده ، اینه آرام •
 دیدد : جهزک اولسورده به سترایی قیزیک برنی سلاطع ایتک اینه یورم ، سه بلا سکنده اجهزک
 ایتک اورتورده که اگر اولی طولیر رسک ، اوده کندی کندی ، پانیه سنی زور لایحه اینه یورم اده ساراه بی
 حالوردده برله جهزک • دیدد : ار ، بنده سکنه آرازده ، ایکی سکنه قورقاییسی اوده یورم دیک
 علیه قلموت یورده واده مقادله زوزینه دیک •

[مَدَّيْن] - یونایریرده کیچی اورتورده سبب میره سلولک ملاتی .
 [حَتَّى يَصْدِرَ الزَّعَاوُ] - درود ، صوی کینده ، صودر ، صودده ددینده اولرینی
 کی اصدارده ، میرد صودده یاکوب کونور مکدره ، عمار ، ایتک جهزک ، میرد .
 [تَذَوْدَانِ] - زود : منج ورنه ایتک ، یعنی دیرد مولار که بوالیسی میرد زین
 صافیه یورده طورده یورده .

[إِنِّي لَمَّا أَنْزَلْتُ إِلَىٰ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ] - بوراره ایکی معنی دارد : پرسی ، لام «
 فقیرک صلی د » ازلت « صناعه صناسنه اولمه اورتورده » باره لدره فیرلر برده کینیم « دیکور .
 پرسی د » لام « سفیر اولمه اورتورده » باره بی همتده فیر اولمه اورتورده ، با سیم کیند دیکور سراجمانده طولای
 - بر فقیر ادرم ، میرد کینیم ، دیکور که بومنی دهافه صودر .

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ
 لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ
 لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ • فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
 الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ • وَأَنْزَلَ الْقُرْآنَ

فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَى أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ
 إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ • اسْلُكْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخَرُّجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاضْمِمْ
 إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ الْهَمُّ
 كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ • قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ
 يَقْتُلُونِ • وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْضَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي
 أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ • قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكَ سُلْطَانًا
 فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكَ مَا يَا ابْنِ آدَمَ أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَا الْغَالِبُونَ • فَلَمَّا جَاءَهُمْ
 مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا
 الْأَوَّلِينَ • وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَى مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ
 عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ • وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ
 مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانَ عَلَى الطَّيْنِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ
 مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ • وَأَسْتَكَبرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ
 بَغِيْرَ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمُ الْبَالِغُونَ • فَآخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ
 فِي الْيَمِّ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ • وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ
 وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يُنْصَرُونَ • وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ
 هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ •

بَآل شَرِيفِي

دفعاً که موسی، آرزو اعلیٰ آرد و در اوج بولبل میدهد، طور جابجابه برآتشه می‌آید، اهل
 مورد و دبد : به برآتشه می‌آید، امید ابرو هم که سزه آید به برآتشه می‌آید و با آتشه برآگی،

بلکه بر او جامه با قار ایستند • دریکه اوله دار بنه دارینک صانع قیسمه اربارک بقدره
 انعامده نازلندی ، سویرکه : یا موسی ، هنک اولسوه بنم به الله ، رب العالمیه • و سویر : برانه
 مصلاکی ، دریکه اولی صانک (اربجامه) بر حوبک بیلده کجی الفت اربور کور بنه اویر بر دوزن قاصد که
 اقدسده بر دوزن با قمارد ، یا موسی ! بوزیکی دونه دفر قمار جوندسه آسندنک • الکی قرینک
 صوره هیقبیه بم بیامه ، بر آفتند و هیقبیه جناحای کنیز کاد و شیر ، ایته بر ابلیس کلا ایکی صفا
 ریکده فرعون و هیقبیه ، هیزک اوزن فاسه بر قوم اولدیر • دیدی : باری ! به اوزن ده بر ادم اولدیر
 فر قارم بنی صلاه اولدیر • بر ادم هارده ایسه سانج بنده فصاحتیه بنی نفسیه ایسه بر معاودیه
 اوزن • صیغه اولاره یالت دیر ، طوفوسی به بنی تندیب اویر دیر فر قارم • بوردی که :
 بر اریکده بار که قوت دیر • هیزک و سزک اجمیره بر طفت قور • هیزده سزه اربشه به هیزک آتدیز هیمویه
 سزه نایح اولانر غالب کل ملک • دقتا که موسی بوند اوزنیه اجمیره اجمیره آتدیز دارنر دار
 بو ، دیدیر : صرف ایدر در ما بر سر ، بر بونی اولکی آنالریزده رخی ایستدک • موسی ده : ربم
 دها ای بلیب ، دیدی : طوفنیه هیزکده کیم دپوردک عاقبتی کیم اولور ؟ طوفوسی بو : طوفنیه
 بولان • فرعویه ایسه دیدی که ، ایملت ! به سزک اجمیره بنده باسقه بر تارکد بیایورم ، هارده
 بنم اجمیره جامور • اوجانی باعه ده با هارمه بلا بر قول با یا ، بلکه موسانک تارکینه مطلع اولورم • همده
 اوزن سکرلی بر بوزن ده هفت لفظ کبر لفظ ایسه دیر دفته ایستیر که اوزنیه اعاده اولنجه هیزک • بزه
 کنیزینی دارد در بر بنی طوفنیه ده در بایه فیلا یویردک ، سمد بابه اولالریک عاقبتی ناهل اولدی ؟ • بر
 اوزن اویر باسه قومانرا بایه که آتش دعوت اویر و نبات کونی باریم اولونازر • هم کنیزینه
 بودنیاده آتد لرنه بیعت با عذیر یفده بر هم ده نبات کونی بوزنیکه مستور لردنزر •

[فَلَا قُضِيَ مَوْسَى الْأَجَلَ] — بکفاره صانکی اهل اولده دیکي بلی اولدیر کجی ایسه

در سونلری فصد سنی اولده دیکي و هیچ بر اهل اولدیر فیلا یویردک • هیزک کریم اولده دعوینده دفا ایسه •

آورده بره دولت ایمنه در - معنی بعضی زنده اوده سندها فقط بقدری درایت ایمنه - [و
 سَارَ بِأَهْلِهِ] و اهلیه یورودی ، یوله هیهی - زده یکدیورودی ؛ بریایه ایریمورودی .
 بعضی دمه ریخند ، لکن « اخاف ان یقتلون » و بعضی بره سانی کور دوز . بعضی دمه فرس
 طوغزی ریخند که بردها سالم و معنی کور دوز . [اَنْسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا] طوغزی
 یعنی طوغز برشته بر آتش سرایندی - رفت اولورس بر افار غایت ساره و ظاهر کور دوز بر افار
 ایضا صغیه صیه بر هویه درینک دارد - صد : افعاله و یا مفعله اولی محقق اولاده انش
 بر امس افاره ایمنه برابر فابا بر امس و ک انش افاره ایمنه دریه و انسانی بر امس افاره ایمنه
 نه کیم « فان انتم منهم دشنا » ده رشتایانسی دریه بر امس - شبه یوده که امس و نیمور
 انش یورودی بر لغات مخصوصه می هازد . بونی آنچه زده تقدیر ایمنه - « نارا » ده کی تنیست
 شکر زده کی غراب و عجا یکه ده اید . [لَعَلَّآ تَكُونُ مِنْهَا نَجْرًا] جدا زده زده بر جنب
 کتیریم - دیکه که برده بر جنب الفه محتاج صغیه بر وضعیده بولونور لرد . بونی سور اوینر
 ایضا ایمنه در :

۱ - فیه موسی اهلیه ، مایه هیهی و نام موکنده هازده بولک غیرینی طوغزی .
 زده کی هلا اید ، بریده کیدور ، یورینی بیه یورودی ، بولور دیمه اونی فرا کله موغزیه فالی
 بر کیمده طورک صافه غریه حاجه سوده ایمنه .

۲ - حومه غیرتند کیم لویه رفیق دی بولور ، کوزون ایریمورودی ، دیکه بر کوه بولی
 شایردی ، کیم کلد میاردی ، دیکه و منی اغزی طوغزی ، میا قغنی میاندی آتیه الهادی ، برده بارتی
 اوزافته بر آتش یار لایه ، ایته اردت « فورول » دیدی ، به بر آتش سرایندیم ، جدا زده زده بر جنب
 کتیریم [اَوْجَذَوۡهٖ مِنَ النَّارِ] یا موز اوانته بر آتش ، الا ...

[فَلَمَّا آتَاهَا نُودًى] دیکه اره دایم زده ارنی [مِنْ شَاطِئِیِ الْوَادِیِ
 الْاَیْمَنِ] و ارنی صافه بپسند - سوبه نفا صافه با موز « این » لفظه دیکه صافه دایم

الک میبختی قیسند که « الامیه فالامیه » مؤرخه با اشاره صاف دیکه اولی . [فی البقعة المبارکة]
 ارمبارک بقعه ده . — بقعه ، یا نه کی اراضینک لیا نشه با سقه در لور اولیه قلعه ارمیه دیکه .
 مبارک اولی الله تعالی ذلک بالخامه آيات و انواریه نظر اولی یعنی رسالت و تطهیر بر راره معبره
 کله سی مسیور . [من الشجرة] آغامیه — نه اولدی . بو آغامی بپنور عتاب ، بپنور
 نوره : میفاده دیکه نوحه بر باره آغامی ، بپنور اولی یعنی سنجاه دیکه بر باره سی آغامی دیکه
 دیکه بر آغامی ، بپنور ده علیه یعنی صابا سیه بر باره کورنه دیکه روایت ایتدور . الی یوکه
 بکونکی نوزانه مذکور اولیه ده علیه . « ابو » نه شجرة « میسای » دیکه بدل اشغال . آغامی
 نه اینه دیکه آغامیه نه اولدی . [آن] نوبه دیکه [۱] :

[یا موسی انا الله رب العالمین] یا موسی ، صیفت به ایم به الله رب العالمیه

— طه سوره سده « یا موسی انا ربک » نه اولدی . « طس » ده ده « ان بورک من فی الناک
 و من حولها و سبحان الله رب العالمین » نه اولدی دیکه گیتی . امام خراسیه از د برزقون دجهت اصلا
 اجمیه دیکه : بزرگ جنبه منافات برتر ، الله تعالی یعنی آخونده اجمه قوسوره ده اونه مضمونک یعنی
 مایه برتر . قافیه اید ابو السورده « فیه یلک لفقه » . اهل راد اولیه یعنی ده منافات برتر
 دیکه ، بریه قرآنه بالکد معانی مایه ایتد . دیکه اولد فقه « نه نه ده بالکد دعوت اید کل بالکد
 بر معنای عبارت اول یعنی قله اینه بره بر مایه کج قعه ده اید سورده نه تدار اید معنای دجهت ده اید اجمیه
 حال بود که بر نه قعه عدن بر تراره عبارت اولایوب دیکه سوید نه به بر دجایه بایه ایدسه اولد فقه
 رازیکه دیکه کج نه اند شند اول یعنی مضمونه ده ایدور . هینک فقه قعه موسی علیه السلام بر مایه
 ایتد اولیه .

بر راره معنای دیکه دیکه « من الشجر » مرا قبل موسی علیه السلام نه ای شجره ایتد . بر تراره

ایر منکام اولیه ده الله تعالی در . حال بود که الله تعالی بر مایه اولد فقه نه قعه . دیکه که الله تعالی

اندک ایچمه اوزون سحر مفتی در بر بنه فارسی [وَقَالَ مُوسَى] موسی ده سوزدیری : [رَبِّي
 اَعْلَمُ] بهم رها ای بیبر [يَمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ] نازنه صایند کلمه کیم [وَ
 مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ] و بر رن عاقبتی کیم ادرمه - یعنی بر دنیا یور دینک عوکنده غیری
 عاقبت کیم ادرمه . عاقبتک ایچوره ادره گونوی ده . نه کیم « ثم كان عاقبة الذين اساءوا السواء
 يور دینک . فقط الذیاء والعاقبة للمتقين » کجی لوم اورتوندا بندیتی زمانه فیلسی دیک ادره . بورارد
 له « فیدر فیه اناس ادر دینک » [اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ] حقیقت بر : ظالمینده بول
 - ظلم . محقرله اینر مراره ایدرت . محقره آباتی : بر لمانی ادره دره مکرور دیر و ایزون محقر
 ظالم ادر دینکده ایچ شبه یوقد .

[وَقَالَ فِرْعَوْنُ] زعموده ایچ - بانه نه ظلم . محققیت فرید یورب ده - دیری که [يَا أَيُّهَا
 الْمَلَأُ] اومت . ادره کوز در طریر ادره حیات [مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي] نه
 ایچمه بنده باشف بر آله بیلد یورم - یکه امد بیلد که سو خلق بار اناه کنده سی رعدر . کنده سی ده بر آله
 داردر . لکنه الوهیت مالک اوندک محقر ادر لقی طایا یور . منوره الوهیت مفهومیده محقرله ایچور .
 مفهونه و فرید کنده وضع دار ادره سنده عبارت ایچمه : نازاره ادره ادره . حکم و حکومتی نفقه ایچور
 مانوره بر توت یوقسه کجی کوسد یور . بنامیه ناس اوندک حکومتی ادره باشف بر شی طایا سیبه . صیانی
 موسیه صی ادره نور قسبه . صی ادره قول ادره . ادره طایا سیبه ایچور . هم مصدوره ادره ایچور .
 سز ایچمه بنده باشف بر ادره یورم دیر . ایدک ادره یوقد . دیر یور . بیلد یورم دیر اضافی کر رتک
 ایچور . و کورکون یک ری کویا سابی رعدر ایتک کور دینک لازم کیم بر جسم و جسمان ایچمه کجی نورهم ایدره
 خلق فارسی علم دفعه فریدنه بر دینیه ایچمه ادره ده دیر که :

[فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانَ عَلَى الطِّينِ] سندی بر ادره بانه بنم ایچمه حیاورده ده یا
 - طوغنه ییچد دیر یور . بو یقیری قوملانسی کریمی ییچد بر طوغنه یا ییچد ایدر ارموده در و قسده ادره
 بر صورتی صفتی تعلیم ادره دیر یور . [فَأَجْعَلْ لِي صَرْحًا] صاه به بر قول باب - سمانی

ایده جمله بر صفتی بنایت [لَعَلَّيْ أَطْلِعُ إِلَى إِلَهٍ مُوسَى] بجا میفرا رساند الهه مطلق
 اولوم [وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ] ممانیه به اونی هر حاله بالا بخندیده فله ای بوم
 — یعنی رب العالمیه طرفه میبرد و عواضه بالا بخنی اولدنی فله ای بوم ایسه ره اوصاف فارسی
 کویا علم رفته رفته با فضل خدایات بایرده او بالونی سبانه میفرا همه رسایه اولد الهه اولد
 کویا اولد ده مقننه طبعه ایسه کوی کوردنک ایسه بوم — بعضدی بوند ساره بر لافنه عبارت فارسی
 داد بر قول ای کوی حقیقه مایسم ندک غیر معقول اولدنی سوز سدره دیگر طرفه بوم بر قول ندک بایر
 بیعتنی نقل ایستدر —

[وَأَنْتَ كَبِيرُهُمْ وَجُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ] هم او، اور در بر
 بوند بفرموده ره کبرندک ایسه رد — بایریم دیکه فالارد، سوری ده کیدی اوزره سرایا
 «لَنْ اتَّخَذَ لَهَا غَيْرِي لِأَجْعَلَكَ مِنَ الْمَجْنُونِ» دیدی، نایعات ده طرفه اوزره محسنی طوسی
 «انار بکم الاعلی» دیه باغیرد [وَضَلُّوا أَنْهَارَ الْيَمِّ لَا يَرْجِعُونَ] فله انیز که اولد
 با فالونب ده بزه کتیرد ببرد [فَأَخَذْنَا هُوَ وَجُودَهُ] بزره اونی داد در بر
 طرفه ده [فَبَدَّلْنَا هُمُومَ الْيَمِّ] دیه فیض بوزد [فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 الظَّالِمِينَ] سدی بابه اوظالون عاقبتی فاصداورد [وَجَعَلْنَا هُمُومَهُمْ] بزره
 اوی او بوزد، اوی بابه فرمانده فرمایده که [يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ] آنه باغیرد —
 بینه کورده جمله فسلده دعوت ابررد [وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يُنْصَرُونَ] ده نیات کوی
 نصرت اولونماز [وَأَتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعَنَةً] هم بوزد باده اوزر لینه بفت
 طاعتدر — اولد رسد ندک و ناسد فسلد [وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ]
 هم ده نیات کوی اوزر، اوی کیه، مقور، مژدر در زدر — میزد کیم بالذ الله مقدر
 بر حدیث قدسیده «کبریا و بنم رام، قلت از اورد، هر کیم بوزد بینه بکازاع اویسه به اونی
 آنه قویارم» بوزد و سدر، اولد بومده اوزنه با سفسدک استبارد بفرموده استبارد —

فرزانش را بدید ده او زن او زنی عمر او زاری ، سه مدینه اهلیسی امینه افانت ابد رت
 استیزی او ز ده او قریوب او زن او ده و دکنه بز اولده رسالت و یوب کوندره • هم بز او
 ندای بایرینز وقت سه طورک هاجنده ده دکنه دکنه یکده بر همت اولده کوندر لک کشته
 اول کندی بر نذیر کلمه اولده بر قومی انزا ابد رسالت ، کن که تذکر ابد ر • الینده تقسیم
 ابدیکی کنه یوز نه باشدینه بر مصیبت کلوب ده اودقت « بار بنا بده بر رسول کوندر رسیده ده آنکه
 او یوب مؤمنده اولده قری یا « دیه جلد اولده لردی ! • فقط سجد او زده طریز ده صوفی « موسای
 دریمه کبسی دریمه یا ! « دیر ، یا یوزده اول موسای دریمه کفر ابد ریمی ! ابدی تقی هادی
 دیر و بیجیم برینه انا غایز دیر • دی که : ادهالده بر ایستنده دها طوفی بر کتاب کیند
 الله طرفنده ده به اوطاق اولیم اگر عداقت کن • ینده احباب ابدی ایستند زارده آینه بد که
 او غرض کنده هواری بیستنده کیدور ، حال بود الهده بر طوفی دین اولقرنیه مجرد کنی فدا
 بیستنده کیده کیده رده دها شافیه کیم اولد بیدر ! محنته که الله فخر کردی موفقه ابد •

[وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ] مبدلیم همیموه بز موسای ارنای یعنی تورات
 [مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى] فردیه اولای اهدون ایندیمزده مکره
 — دیکه قرآنک سائده فردیه اولی فرعونک هدی فنام بولور . دایته سورده طرده فرعون
 « فما بال القرون الاولى » سؤاله « قال علما عند ربی فی کتاب لایضل ربی ولاینسئ ^{ند} هوأ ^{ند}
 مناسی ده بر اولد یعنی براده آهد بولور . فرعونک هدیکنده دیا توراتک تزلزله اسلامک
 ظهوریه قده فردیه وسطی اولور . اسلامک ظهور بوده آخر زمانه یعنی فردیه اخیری باشد بولور . دیکه
 حضرت موسایک بعثتی ابد فردیه اولی قایانوب فردیه وسطی باشد یعنی کج بعثت محمدیه ابد ده فردیه وسطایه
 نهایت و یوب فردیه اخیری باشد بولور . آنچه حضرت موسایک بعثتده فرعونک غرقه قده اولده مدت
 فردیه اولایه محمدیه اولد یعنی کج بعثت محمدیه هجرت سنیه قده اولده مدت ده فردیه وسطایه محمویه ^{ند}

نارنج اسدوم هجرتیه باشد و سدر -

ایسته نورانی فزوده اولانده اهدکنده مکرره [بَصَائِرُ لِلنَّاسِ] ناسده قسیدی
 تزیاریده مبدع بهیستر [وَهْدِي وَرَحْمَةً] در بهدایت و رحمت اولمه اوزره و برده
 [لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ] که که تذکر ابرار ریه - فزوده اولانده مانی
 دوستوزر عبت آیدرده و عووه و سدر دکی ظلم، هفت لویه انجزلر، آنسه کینر ریه، به صورتیه
 نورانده نزدی مانی بیانه مکرره فزانده انزالی مکنیده یالت محمدیه ریه اهدکنده بهیوه بیلیوکه،
 [وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ] سه ایه افری مابنده - اولانده غرب بازنده
 مرسانده الوامی الدینی بیفات رنده و مکرره [إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ] موسای اوری
 قضا ایندیکن مرده ده - یعنی اوری و نوران ابر ماکم در بوب پیغمبر لکی ایستی مانی سدر دین
 دقت مرسانده بانده اولاد بند کج [وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ] شاهد رنده ده و مکرره
 - اوزمانده، اصره ده مانی مهور اولانده ده و مکرره [وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا] ^{ده}
 دکنه بهیوه فزانشادانده - فزوده اولانده اهدکنده مکرره نورانده نشه اهدکنده فزوده سلطی
 مهور کلدی [فَقَطَّاءَ وَلَ عَلَيْهِ الْعُمُرُ] اوزره ده اوزر ریه عمر اوزاری - مروزمان
 ایلر قوجادیر، شافیند سدر، اوشه کوره لری، ادا مایه دینجلی اومل قورقی قالدی، قیلد
 قانیلدی، مسودنی سوزی، در بوب سدر، اهدکنده، غریب ایدر سبیت و اعطام بوزلدی، با مانی
 مهوریه طوفی فزوده و فزوت مهور لری، بناد میه حکمت الیه یکی برده اید یکی بر شیع اقسنا ایندی. مرسا ^{ده}
 مرسا ایندی او آنسه یکیده ده بوب میه محبة الله اید یکی بر میان سوده و نشه سی در مبدع بهیوه یکی بر کتاب یکی
 بر پیغمبر اخبار و اعطای یکیده مکرره لازم کلدی، بر سبیل سطا و مکی کونده ده و بوب بوزی بیدیردک، نوران
 فزوده و سطا بی نور بهیوه در بوب یکی کج به صورتیه فزانه ده فزوده و سطا فزوتنه نهایت در بوب فزوده بهیوه
 تزیار بهیوه کونده یلدی -

فکرده «از مانده نفیدی اید اعطای نفیدی انظار اولانده مان» فاعده سده ایسی در مبدع اولانده

بود و نیز آیت، بخت محمدی ندی بر سر دجانی کوسه نکرده و زانند که زمانه عالم اول بهر سند اساس
و مبنی آخرت مقدره در. که تقابل امر ابراسیمه اولاد جمعیت برتری بی ارمعه اولاد دیگر بنشأت، بر
نشأت افزای ابریکه مدق نازنی، بودند مصداق سره عیدیه طالع اولاد «الهیان للذین امنوا
ان تخشع قلوبهم لذكر الله وما نزل من الحق ولا یكونوا کالذین اوتوا الکتاب فطال علیهم
الامد فقت قلوبهم وکثیر منهم فاسقون • اعلوا ان الله یحیی الارض بعد موتها قد
بینا لکم الایات ان کنتم تعقلون » آید. « الله تعالی برانته گفته که بوزنه باندیده و بنی
یکدیگر بهر یکدیگر کرده و بر « ماله که حدیث شریف رضی علیه صلوات بر آینه که تطبیقه نسوبه بر الهی
بر و در. بودند علمی و علمی ایکی جهتی دارد. »

علمی جهتی قرآنه، علمی جهتی در رسول الله سنتی اید اندک تاریخی ابر سید زه آرامید.
« العلماء ورثة الانبیاء » حدیث شریف رضی علیه صلوات بر آینه که تطبیقه نسوبه بر الهی
رینده اصل اولاد بهر جهت احداث اینک و بعد از ملا دینی از زمانه اید. اصل بدعت ندارد، بعضی
کنجالت بر مزبوزار، افتداده در سوره. « صابیه. حدیث بخیره. کل بدعة ضلالة وکل ضلالة
فی النار » جور درین کجی که بدعت بر ضلالت و در ضلالت آید. در. « بر اینها میده اصل سبب که
بر راده پیغمبر علمه کی نماید اصل نموده بخیره سوره اولاد بهر باینده لطیف بر اینها دارد. در.
سبب زکرا در غمسه « لکننا » است آنکه اصل مدق اولاد سبب، حذف اید بربا مکره « واککا
کما مرسلین » ابر اصل نموده. اصل مدق سوره. سه نه اولاد زده از زمانه حاضر که اولاد
اولی بدست، بلکه زده می اید رسالت در در در. سبب زده زمانه از زمانه زده در سطح
اسیمه، دیند بوزنه اولاد بهر یکدیگر بخیره یکی بر پیغمبر یعنی افتدایمسه اولاد سید. بورا
سوره بر سوال مقدره دارد. « ماله و ماله که طایفه باشند از زمانه اولاد مازی؟ بر که جواباً
بگوید بگوید که :

[وَمَا كُنْتَ تَارِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا] و سه در بخیره ایمینه

افات ایتمه ده آیدیز و ادخوده اوقویه ده ادرنسه ده دکلک - بوراره اهوریه زکراف
 اراره عام قیلند ز - رار ، هیچ کجه ده اوقویه ادرنسه دکلک - بوراخ بوراره سورنسی
 موسی ادر مقامیه بر اشارت ادرمه ایچونه . بنی موسانک مدینه کتیه کی واداره اکلندی معلوم او ،
 اراره بر تعلیم کورسه ادر بیلر ، نفقسه ادراره دکلک ، برلند بکل یرده کجه ده اوقویه
 ادرنسه دکلک کجه معلوم ادرلقد برابر ادرنک مدینه کیدوب اکلندی کی خارجیه افات ایدوب دیر
 ادرنسه ده معلوم [وَلَکِنَّا کُنَّا مُرْسَلِینَ] وکنه بادرده رسالت دیوب کوندره .
 [وَمَا کُنْتَ بِجَانِبِ الظُّوْرِ اِذْ نَادٰیْنَا] هم ادرنای بنی « یا موسی انی نالله رب
 العالمین ، وان الق عصاک ال... » ناسی بایینز دنت ده مودک باند دکلک [وَلَکِن
 رَحْمَةً مِنْ رَبِّکَ] وکنه رجه بر رحمت ادراره کوندر بکلک [لِنُذِرَ قَوْمًا مَّا اِشْهَرُوْهُ
 مِنْ نَّذِیرٍ مِنْ قَبْلِکَ] سنه ادر کوندرینه بر نذیر کجه ده اولاده بر قومی انذار ایدسه [لَعَلَّهُمْ
 یَتَذَكَّرُوْنَ] ادرنکه نذر ایدر ، نصحت دکلک ، عطفی باندینه ایدر رجه - بر قوریه
 رار ، عربیه دنیایور . کریم عرب مقدما حضرت اسماعیل کلسد . کنه ادر سواره ادر فروده اولایه عاقره
 سوزایه فروده سفاده در . فروده سفاده ادرزه هیچ بر پیغمبر کله شد .

رحمت ، رحمة للعالمیه ادرلقد برابر انذاره بوراره باسند نسی کجه مدینه نذر کوندرینه هیچ بر نذیر
 کوندریمسه ادرمه اعتبار دیکلند زبانه سایه رحمت اوله لرند . ادرنکه ایچونه بر نقطه شو آینه
 بالی ما افند اولونور : [وَلَوْ لَا اَنْ تُصِیْبَهُمْ مُّصِیْبَةٌ بِمَا قَدَّمْتَا اَیْدِیْهِمْ
 فَيَقُولُوْا] ال... دایته سه بر مکنده مسایه دریمینه دهاهم بر کتاب ادرمه رحمت ادراره
 کوندر بکلک ماره [فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا] بر صورته طرفه ده کوندرینه همه -
 - ادرمه اولاده فرانه - عده کی دنت - نذر ادر درره [قَالُوْا لَوْلَا اَوْتِیْ مِثْلَ مَا اُوْتِیَ
 مُوسٰی] موسایه دریمیه کیسی دریمیه دریمیه [اَوْ لَمْ یُکْفِرُوْا بِمَا اُوْتِیْ مُوسٰی مِنْ قَبْلُ]
 یا بونده ادر مسایه دریمیه نذر ادر دریمیه [قَالُوْا اِیْحَرٰنَ تَظَاهَرَا] ای محرفه هرا بده -

دیه مسکونه اولاده منوره بر منادونه .

[الْفَوَ] سطر سونه - مجاهد . اذامب دیمه ، ضحاک شکر دیمه ، ایه زید
 رسول الله و صفی بهورک تغیری دیمه [اعرضوا عنه] او نه نه بوی زری هوی بر .
 « و اذامرو باللغوم و اکراما » منفرجه ندما [لنا اعمالنا و لكم اعمالکم] نه
 عملدین منوره عملدین - دیه منارک ایر - « کم دینکم ولی دین » دیه کی [سلام
 علیکم] - بر سدم ، نیمه سدی دکی « و اذ اخاطبهم الجاهلون قالوا سلاما » کی
 و راع سدید . یعنی فاذنایتم یلم ، الله اصم لادیه مقننه در .

[انک لا تهدی من احببت] طو غرضی سه سور بقده هایت دیره منک - بر
 لهایتیه مار ، ساره دلالت قویه دکی ، بالفعل ایصاله . او نه ایمیه « و انک لتهدی الی صراط
 مستقیم » آیته منافی اولان . بوات ، سیاه سابقه نظر رسول الله سید در . هیکه اول
 سابقه رحمت کور در رک انذار ایته کی ، اسدنه و یس اولدنی قرضه با قینه سور دکی هسدرینه از
 کله حقه ایمیه انزویوب بولنه قری حاله امرای انزوری ، قرآنی دیکر دیکت « نه بولا ایمیه انک ،
 نه اولنه مسلمانه اید » دیه نه اجنبیدک عکسه اولدنه فیضه یالنه محروم قالمرد کنده منی من انیمه .
 بخاری ، مسلم و ابوداود و غیره حدیث کتابر نه و تفسیر کرده بوند با الفامه ابو طالب سبیل نازل اولدنی شایه -
 یحیی بن خازمه رازی بواتنه فقهونه ابو طالب کفریه بر دلالت اولدنی با الفامه افلا ایمه .
 کلامه کینه نظر اسب زدی شواته اکلا بلیور دینه بلیور . [و قالوا ان یتبع الهدی
 معک] بر طرفه ده طو غرضه اما دیمیر : نه او طو غرضه ادبار ، سطر برابر ادبار سه [تختلف
 من ارضینا] در حال هیار بلیور ، بر عیزه دیور دیمه اولورنه . - فلف ، بر عی فرندک
 او قایم کی بر عین هیار یوبالنه دینیر . مختلفه ده بر صورت هیار یلمقده . هایت به عینه به
 ایه عبد مناف رسول اکرم صلی علیه و سلم حفتریه کلمه ده دیمه دکر « نه بلیورنه سه شبه من صحر
 او نه ده ده دکنه قوی فریورنه سطر تابع اولوب ده عرب مخالفت ایرسک نه بر بیلک باش نه دیمه

یارای قاری شود بر ... برهه هوابا بیوریلو که

[أَوَلَمْ تَكُنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا] باینه اوزده دارالامانه بر عزم مطافه فیما رنم؟

— «اوله ده دار، علف، مطوفی مخرده» . «المنعصمهم ونجعل مكانهم حرمًا آمناً»

تقدیرنده ده . یعنی باینه اوزده قور و بوب ده مطافی امنیتی بر عزم فیما رنم؟ افرانده عربات

جاری شود طوری رنم بیک عرسه محترم و اجمده بیل اجمده دارالامانه بولانه بر عزم [يُحْيِي إِلَيْهِ

ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ] ارمه لدر بیک ثمراتی طریقه اجمده — یعنی ایمانه ابدی رنم تقدیرنده علف افرانده اوزده

طریقه اجمده ارمه و عرسه ده ارمه اجمده و عرسه بیک محمدر بر جیایته فایما بوب اجمده ارمه افرانده اوزده

بیک ثمراتی طریقه اجمده ارمه اجمده [رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا] لدر اوزده بر رزده ارمه اوزده

[وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ] و لکن اکثریسی بیذر — ده ارمه ارمه ارمه ارمه ارمه ارمه

بایفه لدر ارمه ارمه ارمه ارمه ارمه ارمه ارمه ارمه ارمه ارمه ارمه ارمه ارمه ارمه ارمه ارمه ارمه ارمه

اجمده بیوریلو که

[وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعِيشَتُهَا] ...

أَفَنُوعِدْنَاهُ وَغَدَا حَسَنًا فَهُوَ لَا قِيَهُ كَمَنْ مَتَعْنَاهُ مَتَاعَ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ • وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ
أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ • قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا
إِثْنَا نَاعِبُدُونَ • وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ
وَرَأَوْا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ • وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُوا مَا
ذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ • فَعَبَّيْتُمْ عَلَيْهِمُ الْآيَاتِ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ
• فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَغَسَّى أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ •

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ • وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ • وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْخُدُفِيُّ الْأُولَى وَالْآخِرَةُ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ • قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النِّيلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَوْ لَاسَمْعُونَ • قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ • وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ • وَيَوْمَ يَنَادُهُمْ فَيَقُولُ إِنَّ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ • وَتَزْعُمُونَ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ •

مال شریفی

یاسند کذبہ کوزل برده در این زمین دنیا و دین را از دست می‌دهد و کذبہ
 دنیا و دین را از دست می‌دهد و کذبہ دنیا و دین را از دست می‌دهد و کذبہ
 • خداوند را با بیعت و دین • دین را از دست می‌دهد و کذبہ دنیا و دین را از دست می‌دهد
 سوز و دلش را از دست می‌دهد و دین را از دست می‌دهد و کذبہ دنیا و دین را از دست می‌دهد
 بر او می‌گذرد و کذبہ دنیا و دین را از دست می‌دهد و کذبہ دنیا و دین را از دست می‌دهد
 بالوارک با دین و کذبہ دنیا و دین را از دست می‌دهد و کذبہ دنیا و دین را از دست می‌دهد
 کریم در دین و کذبہ دنیا و دین را از دست می‌دهد و کذبہ دنیا و دین را از دست می‌دهد
 و دین را از دست می‌دهد و کذبہ دنیا و دین را از دست می‌دهد و کذبہ دنیا و دین را از دست می‌دهد

إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُمْ مِنَ
 الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءَ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ
 إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ • وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
 نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ
 إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ • قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَى عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ
 قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُشْهِدُ
 عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ • فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونَ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ • وَ
 قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا
 يُلْقِيهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ • فَخَفَقْنَاهُ وَبَارَكْنَا فِي الْأَرْضِ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ
 فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْقِصِينَ • وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا
 مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَانَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
 وَيَقْدِرُ لَوْ لَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْنَا الْخَسْفَ بَنَاءً وَيْكَانَ لَهُ لَا يَفْلَحُ الْكَافِرُونَ •

بَابُ شَرِيفِي

مفهومة فارده برسانده فرموده اید ده . اوغره فارسی یعنی ایمنه اید . اده اوید فزیده
 در برنده که آنا فزارد جدا کوهی قوتی بر عوکه اغیزه کلور دی . اودت قومی اده اوید در سید ؛
 کودنه عوکه الله کودنلری سوز • والاهک سله بود یکسی ایمنه سه افرت ادی آرا و دیارده
 رنصیبی ادرننر ده الراهک سله امسانه ایندی کبی امسانه اب در بریزده مار آرا . عوکه الله مفید

سوز • به ادعا، صرف بنده کی بر عظم سایه سنده نائی اولدم دیدی، اللهک اونده اول او فزوده
 ایچنده قوتجه اونده دهها سندی و همچنین دهها کشتی بنجه کیمه رد همدان ایچنده اولدینی باهمو رسید؛ بر سر
 کرد همدانه سوال ده اولونان • دریکه زینتی ایچنده قوتنه فارسی طرود اییدی، دنیا جهانی ارزو
 اینر آه، دیدیر، سو فارونه وریله کچی بزم ده اولسه؛ او جهرا بریدک بر نیتیار • کند بریم عظم
 وریله اولانرا به باز یقین اولسونه سزه دیدیر؛ اللهک نوابی ایمانه ایردب همدان ایمه یالینا کیمه
 ایچونه دهها فیلید، ادعا ایچنده صبر اینر فادوسه برید • دریکه بزاونی عظم ده سالی ایچیره
 کیمه بریدک، اودقت الله فارسی بار دینه کده کده طرزاری ده اولداری، کندی قوت تاره همدان
 دکلدی • دونه اولدک مرقعی قتی اینر ده بر صباغ سو بر دیور لردی؛ دای به، دیدک که الله رزقی
 قوتلنده دیر دیکه دیر یور و قیسور، اگر الله بزه لطف ایتمه ایردی بزی ده باطیمه، آی دیدک که
 حقیقت بو؛ کافر همدان بر طیمه •

[إِنْ قَارُونَ] - فرعون، سیاسی ظلم راستدار ده عظم اورینی کچی فارونه ده مالی استبداد
 راضه ده علمه - بر صورت فرعون فهدی منکر بر قاینالیت فهدی - [كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى]
 موسای قوتلنده ایردی - یعنی بنی اسرائیل ده موسایک ازباننده ایردی [فَبَغَى عَلَيْهِمْ] دریکه
 او زده فارسی بغی ایندی - اینه ریاید، زلماتی و بریددی، موسای مصیبه ایندی. [وَلَا تَنْصَرِفْ
 نَصِيكَ مِنَ الدُّنْيَا] در دنیا ده نصیبی اونرتا - دنیا ده نصیبی، بهند دمدان دنیا زنی
 دسوزع دنیا زونی دیر آلهمه ایسه سدره ده او کیمی دنیا ده کندسی دیکه - اول دنیا ده نصیبیه
 "دنیا آفرندک زده عرسید - "حقنا سجه آفرت ایچونه ایریمه انتفاع، آفرته فارجه عمد - بوفه دنیا ده
 نصیب نهایت برکفند -

از بیابانه عدم باس بازاری وجود

بتلاسه کفی آید - عربانی چیند

[وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ] ارضه فساد آید - بوسه فرزند بی اعتدال بود
 نزدی مسوایند همدانده برساند - [عَلَى عِلْمٍ عِنْدِي] زنده کی بهم بود - بوعلم بفرست
 بمرات واقفای علم رسد ، بفرست ده البیاد رسد - [أَوَلَمْ يَعْلَمُوا] یا بیخبر بود؟ -
 یعنی صفت علم بر او رسد فرزند اولی امینه او زنده دهها فرندی و دهها میرود زدی (فرموده بی) آنچه رسد
 همدان ایمنه اولی بی خبر بود؟ نیز بوعلم استعاره آید - [وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ
 الْمُجْرِمُونَ] حال بود مجرمان همدانده سوال ده او فرماید - یعنی فدا بهر می باشد به کبر؛ به بیخبر
 ایمنه سوخته بود زنده زده کند برنده صور و لغت زدم کور و کسبه عذابه معلوم رسد - ملکه جوده
 سوار زنده بلیب در حال یاقه یا می فرمود رسد - . یعرف المجرمون بیما هم فیوخذ بالنواصی والاقلام .

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا
 وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقِيْنَ • مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا
 يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ • إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ
 الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَى مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَى وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
 • وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا
 لِلْكَافِرِينَ • وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ
 وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ • وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ
 شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ •

آل شریفی

ادافه ای (صورت بود) بر او ای که بهر دیر زنده بهر بزرگ بود بهر بزرگ بود بهر بزرگ بود

و ادعایت خود را نه تنقید کرد. • هر کیم همه ابر کفیه اودقت اولاد اوده دهافیه سی
 دار. هر کیم ده سیه ابر کفیه سیات با پاند لیب باید فرید عین الانیر • هر حاله سله
 اودراتی فرمه قیدیه سنی محققه بر معاده قدر کری کتیه و جکده. دی که: بریم دهافیه سیات
 کله کیم: آهیه بر عدول ایمنه اولاد کیم؟ • سه. سکا کتاب ایند برید مکتبی امید ایر رکده
 فقط رکبه بر صحت. اوجاله صافیه فرزه ظهیر اولاد • دهافیه سکا ایند برید کیده عور الیه
 آیتند سنی هور و سید. صلاه رجب دعوت آیت دهافیه رکده اولاد • الیه بانده دیکر بر
 ناکری دهافیه ما. باسقه ناکری یوسه آنجه اود. اوندک دهافیه باسقه لکری هلاکده ده. حکم
 اوندک دهافیه دوزخ یوب اولاد کونیزید مکتبه •

[تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ] اذ آفت اودی - صول بورر. یعنی جنت [تَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ]
 برادنی اوبه راجیه فیدر زک [لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا] ارضه عله
 نه فسادیه زار. - علوده مراد اولولاموه: ایمانه نزل ایندک کبر بندک. قفاطه فساد
 دهافیه بر شئی و اوالی انتقاء اولدیه بر جلد حالده جیمار موه و با غلوص ربه عله سیه ابر کندی
 لکده ایتک. یعنی بر یوزنده حقه فارسی کبر و امتزاس اید فرموده کبی اولولاموه. استبدادیموده
 ایسه زار. فاروده کبی یعنی عله سیه ابر فساد ده ارضه دایم زار. حضرت معر ضی اه عنده نه فرود که
 استبر «تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ» آتی والیدوده دسار قدرتی بولنا نه انشوده عدل و تواضع اصحاب
 اولولاموه فقهده نازل اولدی دریمیه. خانم طائیکه اوقا عری. همنوی یغیری یکلدی زماه کدینه
 برنده قونولشی. اویره اوطوردی. عله الصلوة والسلام ده: به شهادت ایدیم که سه ارضه
 نه علوه فساد ارضه و ایند بورک بوردی. بوندک اوزرینه در حال سماه اولدی. رضی اه عنه. نابغه
 فضل بوائی اوقور اوقور بوراره بونوه آمال کتدی دریمیه. عمر به عبد العزیز ده. خانه قدر بوائی
 ندر انداره اوقور دریمیه [وَالْعَاقِبَةُ] و اوزر عاقبت - جنت [لِلْمُتَّقِينَ] خود را نه تنقید

وصاتیہ اور تکررہ اولیٰ یعنی [وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ] اللہ کے ساتھ دوسرا
 مانتا ہے [لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ] باقیہ الہیہ ہے اور [كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ] اور
 ہر چیز فنا ہوتی ہے۔ یعنی اوندکے ذاتیہ باقیہ الہیہ اور ہر چیز فنا ہوتی ہے۔
 ہرگز اوندکے واسطے وجود ذاتی رکھتا ہے، واجب نقالی ہے مستند اور نفیہ الہیہ قابل عدم و فنا ہے
 اولیٰ حد ذاتہ ہوتی ہے۔ دیا ہوتی ہے اولیٰ ہے۔ آنحضرت اور ذاتہ حق و تعالیٰ، واجب الوجود ہے۔
 ہر فنک امتیاز ایسی ہی ہوتی ہے۔ دیگر ہر مانتا ہے کہ وہ : وہم، قصہ و توجہ اولیٰ بہ جهت مناسبت
 اولیٰ ہے اوندکے ہوتی ہے، یعنی اوندکے مناسبت قصہ اولیٰ ہے جسے مانتا ہے اوندکے ہوتی ہے اور
 اقرب نفیہ خانی اولیٰ یعنی اقرب ہے۔ ہر وہ نفیہ الہیہ مناسبت اولیٰ ہے، علم الہیہ کی صورت۔
 حقیقیہ سی دیکھ اولیٰ کہ ہر فنک الہیہ ہوتی ہے۔ [لَهُ الْحُكْمُ] حکم اوندکے — باقیہ
 رکھتا ہے، اوندکے باقیہ حکم و حکمت، نسبیہ و تقییدہ یا مینہ فالقینہ ہوتی ہے حکم ہوتی ہے اور، آنحضرت
 اوندکی ہوتی ہے [وَالِيَهُ تُرْجَعُونَ] وہی اولیٰ ہے ارجاع اولیٰ ہوتی ہے۔ ہر اولیٰ ہوتی ہے
 ہر کہ اوندکے ہوتی ہے کو تو اولیٰ ہے، اوندکے ہوتی ہے، اوندکے ہوتی ہے، اوندکے ہوتی ہے، اوندکے ہوتی ہے
 ایسے ہوتی ہے اوندکے ہوتی ہے، اوندکے ہوتی ہے، اوندکے ہوتی ہے، اوندکے ہوتی ہے، اوندکے ہوتی ہے۔

سورة الحجۃ

غالب سورہ کی ہے۔ غلبہ اور وہی ہے۔ اللہ کے ساتھ اولیٰ، امتیاز ایسی ہے
 دنیا کی اولیٰ ہے اور وہی ہے۔ اوندکے ہوتی ہے اور وہی ہے۔ اوندکے ہوتی ہے اور وہی ہے۔
 ہر سورہ یہ ہوتی ہے۔ آنحضرت علم اولیٰ ہے، اوندکے ہوتی ہے اور وہی ہے۔ اوندکے ہوتی ہے اور وہی ہے۔
 دیکھ فالقینہ الہیہ۔ اور وہی ہے اور وہی ہے۔ دیکھ الہیہ۔

نزدکی ہوتی ہے۔ ہر سورہ اولیٰ ہے اور وہی ہے۔ اوندکے ہوتی ہے اور وہی ہے۔

هجرت صدر رنده نازل اولسه دیکدر . حتی بایسه طرفه مدینه ده نازل اولدیغی ده روایت اولموشد .
 نه کیم اولکده جانم شده یغیرده هجرت ائسارت اولدیغی کجی بوزده ده مؤمنده هجرت ائسارت اولموشد .
 اولکده « والعاقبة للفقین . » « والیه ترجعون . » بوزدلدی . بوزده ده غایه . الله ابرده اولدیغی
 اصلده ده اوائفانده لوازمده اولسه مبدعده اوله بولنده مجاهده نده لازم دایمی اصلده مبدعده .
 آندی — آنسه مقود .

کوردی — یوز بوز سکادیه .

موردی — دوت بیک ایله یوز اوسیدر .

فامردی — دان ، م و فامردی . ر ارج آینه در .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الم • احسب الناس ان يتركوا ان يقولوا امنا وهم لا يفتنون •
 ولقد فتنا الذين من قبلهم فليعلمن الله الذين صدقوا وليعلمن الكاذبين •
 ام احسب الذين يعملون السيات ان يسبقونا ساء ما يحكمون • من كان
 يرجو لقاء الله فان اجل الله لا يت وهو السميع العليم • ومن جاهد فانا
 مجاهد لنفسه ان الله لغني عن العالمين • والذين امنوا وعملوا الصالحات
 لنكفرن عنهم سيئاتهم ولنجزيهم احسن الذي كانوا يعملون •
 ووضينا الانسان بوالديه حسنا وان جاهدك لتشرك بي ما ليس لك به علم
 فلا تطعهما الى مرجعكما فانبيكما بما كنتم تعملون • والذين
 امنوا وعملوا الصالحات لندخلنهم في الصالحين • ومن الناس من يقول امنا
 بالله فاذا اؤذي في الله جعل فتنة الناس كعذاب الله ولئن جاء نصر
 من ربك ليقولن انا كنا معكم اوليس الله باعلم بما في صدور العالمين •

وَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلْيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ • وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ
آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ
مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ • وَلِيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنْتُمْ لَا مَعَ أَثْقَالِهِمْ
وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَنْكَ كَانُوا يَفْتَرُونَ •

آل شین

الم • صانعی دانند « آناه دیر لرب بر اقله مقدره اسماء اییمه جگر؟ • ششم حق
ایمیه بر او زده ادلیدی نهفته در اسماء اینک، به الله، البته صدقت اینری بر وجه دالیه بالا نموی
بر وجه • یوسف صانعی ادکونو کطری بایان برده صادره جگر؟ نه فاعلم ای بر بر! • هفتم
الله ایرک آرزو ایره الله ایرک نصیه اینکی اجل محققه طرکدر داد ایستد بلیه • مجاهد ایره
صرف کنی حساب مجاهد ایره، هیزه الله غنی، عالمه مستفید • بونظ برابر ایمانه ایرد بر صالح
عملد بایانک در حاله و فرزند کونو کطری کفایتد و البته کنه برینه بایه قری عملد و هاکوننی
دیر بر • هفتم آناه والری محققه کونو کطری ترصیه اینک، یافیه سلا، محققه جمع عیم بولرغایانه شینی
بلشک قوناسد دیر او غراستد بر اودت ادزی دیکه، دوزنک بکار، به اودت سزایه قری
مب ویریم • ایمانه ایرد صالح عملد بایانرایه الله ادزی صالحه زره سجایمه قاة جفت • نه
ایمیه کیسه ده دار در الله ایمانه اینک دیر، موکره ده الله او فرزند برایت ایردی؟ انشون محقق
الله غنی کی طرفه، جلاله صغیره رجه بر نفست کبریه جدا از سزایه ایرک دیر جگر نه شبهه
یرتد، به الله بر نوزده عالیه سینه کنه علم و کمی؟ • دالیه الله ایمانه ایتمه اولانری در حاله بر
دالت منفردی ده به هم حال بر وجه • برده کفایتد، او ایمانه ایتمه اولانره « بزم بولوز، ادیون
کنه بر نوزده بر کله لم » دیر، حال بر که اندر اندر کنه بر نوزده جمع برشی بر کله جگر دالیه اندر قلبا

بار مجید • شایسته گندی آفرید لغزنی دار آفرید لغزله برابر ده بار عیونه آفرید لغزنی بکونه مجید بود
سببه است و در حاله ارانیه هر و افته اردنه سوال اوله مجید بود سببه است •

[آل] - الله اعلم [أَحْسِبَ النَّاسُ] - برآیندک سب نزله اوله قول

دارد:

۱ - عماریه یاس و عباسیه به ای ریه و ولیدیه ولید و سلمیه هشام مکره نقیب
اوله نور لردی اوسبیل نازل اولدی . عماریه یاس و والدی ابو جعد طنده جمع بر صورت •
باریه لاند ریمیه . گزینیه صیاده کوزه و میرده ز یعلی کوسلاک کید بر بزرگ کونک قار سینه
ازیت ایتمی . ولیدیه ولید و هشام دخی نقیب اولونمرد •

۲ - مکره بر طاقم انشا اسلام اقرار دیشکود . هورت آتی نازل ارنجه محاب کرام
مدینه بر نری یازشد « ازارین اسلام کن قبول اولونیه همه ناکر هورت ایره کن » و مکره ارجا
مدینه منو حجاب هیقیدر . مکره نقیب ایرب کری میردیر . اینه اودت مقدره بر آیت نازل
اولدی ، بو رنمده مقدره سوره سوره آیت نازل اولدی ویر یازدیر . بوند اوزرینه هیقارنه
یه نقیب ایره اولورسه عماریه یاس و ولیدیه ولید . مکره نقیب اتیر . بار عیونه حایریدیر
امه تقالی ده مقدره « ثم ان ربك للذين هاجروا من بعد ما فتنوا ثم جاهدوا وصبروا ان
ربك من بعدها الغفور الرحيم » آیتی ایندیردی ویر سیدده روایت اولونمرد •

۳ - بر کونی ابله شهید اولاده جمع به عباد مقدره نازل اولونمرد سوره که اونی
وزدجسی عیونه تائ اولمرد و مقدره « سیه الشهاد » بوردلندی ، بر آیی تور کوره بر آید مدینه
نازل اولسه اولور . آیی اولکینه ایه هورت عداوت وار بولونمرد •

[فَلْيَعْلَنَّ اللَّهُ] - فخرالدیه رازی دیکه : مفسریه فله ایندیرکه بر آید فخرالدیه
صلی الله علیه و آله و سلمه تجددینی اجماب ایر . حال بوکر الله . صادره و لازمه امتحانه اول عالم آلیه امتحانه

بهر جمله دریک ناصح مکنه ابرو ! دیر بونی کوشه جمله ، انظار ابره جمله ، آید ابره جمله سفارینه
 صواب در ، بنده ویر که : آیت اولدینی کی فخریه محموله . چوذا الهک علمی بر صفتی که اوزده
 رافع ، رافع اولدینی کی فخریه اید . شد تکلیفیه اول بلیکه زیر اطاعت ابره جمله ، عموده عصبیه
 ابره جمله ، صکره تکلیف و فتنه ده بلیکه اول مطیع ، بر یکی عاصی ، باید فتنه صکره ده بلیکه اول فتنه
 ایندی ، اول عصبیه اید ، احوالیه هیچ برنده اولدیک علمی تغیر ایندی ، تغیر ابره آنجه معلومده اید .
 ابره منیرک افاده سی دلعا کوزلر : الحمد لله تعالی اولدیک علمی برده . مرصوده و جوری زمان
 وارل و صکره اولدینی کی فخریه اید . ریش . فقط شوزده اولدیک لازم فکری که بوراره " بید جمله "
 دیکمه سار ، سبی ذکر ایدر سیه تنبیه . استقامه ایدر کی فخریه ، تنبیه ایدر جمله ده مطافات و
 بجایان ابره جمله دیکمه . نه کیم قاضی بیضاوی سوبه ریش : " فلینعلمه علمه بالانحاده نقلقا ما یا
 یمیز الذیه صدقوا فی الایامه والذیه کذبوا فیہ وینوط بهم ثم ابهم وبقا بهم وکنه فی الذی فلیمیزه
 اربعه ایه " اید .

[أَوْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ] بونه صانیدی اولر نکرده بایاند -
 عمل ثوب و جوارح فخریه اعم اولدینی اجموده سیان کفر و کفر ایدر فخریه ایدر . معانیه بو " حسب "
 باشد کی " حسب " مقابلی اولر صبیله بورار بالافاضه مؤنذ فخریه ابریه کوزلر موضوع مجتهد .
 یعنی کفر ، ریشله تعلیمی دیا بر دنیا نفی سیه و اعتراض سیه سیه مؤنذ فخریه فخریه فخریه ، ازیت
 ایدر کیمبر که در روز فخریه ایدر ایدر . بونه صانیدی بر که [أَنْ لَيَسْقُوْنَكَ] بزی صادر و سوب
 کیم مجتهد - عاقل با توبه نور و مجتهد [سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ] فخریه فخریه ایدر ! - نه فخریه
 حکم ، نه فخریه فخریه فخریه ! اطلاق بونه اولر اولر فخریه فخریه فخریه .

[مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ] فخریه فخریه ایدر ایدر ایدر - اولر فخریه ایدر
 دیا ایدر ایدر ایدر ایدر [فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَكَ] ایدر فخریه ایدر ایدر ایدر
 و عده جمله ، کلمه ایدر فخریه ایدر . بیا ایدر ایدر فخریه ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر

کَرِهَ لِقَدْرٍ كَسْبَ اَيْمِكَ اَيْمُوهُ مَا يَنْسِبُهُ مَجَاهِدٌ اَيْسِيَهُ [وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ] هم دارد.

ار سمیع ، او علیم - بر توبه ادسودیندی ، بر توبه ادصیدیندی ، اکتبند ایتدیر ، هم با نایبیه

اودر - د بر توبه عقیده لر ، بر توبه خبندی ، بر توبه بایدیه فغندی ، ایسی ، کونوتی ، ایسی بیید.

هم با نایبیه اودر - ایسیه دعالی ایتدیه هک ، یا بایدیه عبارتتری بده هک اولاده اودر ، با تفریط

[وَ مَنْ جَاهَدَ] هم مجاهده ایتدیه - بر عهد « من کافوا برجو » سله سده مخدوف

مزانسه دیانته کور جزاسنه نتیجه منظره ذکر « فلیجاهد و من جاهد » ریکدر - بر ایکی آیت ایتد

بر توبه کنفی ال برکت غایبید وظیفه سنی فغده ایتدیه در - الله ابریک ایمو اجد کتوبیه قدر مجاهده

ایمک ، بر ادمورده مجاهده ایتدیه ، قنله - انمخذه کوسو کسه هکیمیه در [فَاِنَّمَا يُجَاهِدُ

لِنَفْسِهِ] هدف کندی ایمو - کندی مسانه ، کندی منفقته - مجاهده ایتدیه : هیزد او مجاهده

فائده سی ، منفق الله دکن کذبیه عا اودر [اِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ] هیزد الله ،

فغیدر ، بر توبه عالیه مستغیدر - الا ...

[وَ مِنَ النَّاسِ] بر ایتدیه مدینه در نازل اولسه بر توبه سی هیزد ملخوفدر - هیزد

منافقه مدینه در ایتدیه ، اگر بر توبه کدره نازل اولسه ایتدیه رغب فغیری دریمیه دیکد اولور -

زمانه در ایتدیه بر ایتدیه مهنوق میر فائدر - الله محافقه بوریسوه « لا اله الا الله الحکیم الکبیر

لا اله الا الله العلی العظیم ، تبارک الله رب السموات ورب العرش العظیم ورب الارضین و

ما بینهما والحمد لله رب العالمین عز جارك وجل سلطانك ولا اله غیرك .

[اَثَقَالَهُمْ] کندی ایتدیه هیزد کنا هیزد ایتدیه فغیری [وَ اَثَقَالًا مَعَ اَثَقَالِهِمْ]

دار ایتدیه فغیری برابر دها بر هیوه ایتدیه فغیری - با تفریطی اضداد ایتدیه ، کنا هیزد هیزد فغیری

کنا هیزد - بر عهد فغیری .

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ اَلْفَ سَنَةٍ اِلَّا خَمْسِينَ عَامًا

فَاَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ • فَاجْتَنَاهُ وَاصْحَابَ السَّفِينَةِ
وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ •

مآل شریفی

و عبدالمصطفیٰ نوحی قوتی کونکرده ده ایمدرند الهی بلی مستجابی که در دوری در که
اخری طوفان با فالا بوبرد لب قلم ایوب بر روی • بالنتیجی ادنی وکی ارتد استیغی بختی جیقا
دادگی بی فایده برایت فیدیه •

[وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ] - بر فاریده • ولقد فتنا الذین من قبلهم •

بر درین ایامی بر راده اند بر فایح سالی کونکرده مکتب • اندک ایامی بر «داد» قسم دکل • اورا بعلفند •
[فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا] دریکه ایمدرند بیک سنه ده الهی بی اکید طوری
- الهی بلی بوبه بیک سنه • لغز بوز الهی سنه ای • فاضی بهنادی دریکه فایا بر تعیدک اعتبار
ایمیری فایا عدده دلات ایمدرند • میزد طغز بوز الهی تقریبی اولر ده ده سوبنه بلییر • برده بیک سنی
ذرا تمکده • مخاطبه رتک اند دغنی تمید ایند بیک دار در • میزد طغز ده مقصود رسول الله تسبیح و تزار
کوردکی مستقد • فارسی بجاده سنه تبند • روایت اولد بینه کورد • نوح • قره یاشنده بیک اولر سنه
طغز بوز الهی سنه قومی دعوت ایتسه • طوفانیه مکرده ده التمه سنه یاشامند •

[وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ] دادنی • بلی کوی دیامادی بی بونوه داری العقول

عالمیه برایت فیدیه - اندک هجرت آبر • اسناد ایریر • دیک که الهم عزایند اسباب مادیه
ایر نمفقه جلیسمه ده الهم ارزند •

وَأَبْرِهِمْ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
 إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ • إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا
 إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ
 الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ • وَإِن تَكْذِبُوا فَعِدَّتُ
 اللَّهِ كَذِبًا مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ • أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ
 يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ • قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
 فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ • يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَن يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ • وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ
 فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ • وَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ^{وَلِقَائِهِ} وَأُولَئِكَ يَسْأَلُونَ رَحْمَتِي وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ • فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
 فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ • وَقَالَ إِنَّمَا
 اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ تَوْمِ الْقِيَمَةِ
 يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ
 وَمَا لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ • فَأَمَّن لَّهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ • وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ
 وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ •

مَال شَرِيفِي

ابراهيم ده ، فرزند دريبي دت حب الله عبارت ايدك دادا نور دند ، بر سر كنجونه دقا

رسمه بی زبده به حقیقت بوقعت. ادرسم، برضی اولاده جهانی زین دکن نهایت طریقه کورده
 اولو به نیک به خیالید. ادرنی فرقا دید کورمکه استحال اینک مجبورینده بولندن طریقه ده اولد
 هاست به خیالی زبده در دین ماضیه لند شبهه زک محضه به بالانویه دارد. ارمالده بود به خیال اول
 فایده مسود یایی در بدک نه برون به ناز. [لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا] زده برزده
 دیر زبده. الله عناقی اولایه شد بر لغزیده هفتم اینده زبده.

[أَوَلَمْ يَرَوْا - عَذَابَ آلِ إِمْرَأَةَ نُوحٍ - تَدْعُو إِلَىٰ طَرَفٍ لَّا يَمْلِكُ لَهَا فِي مِثْلِهَا مُدْرِكٌ] -
 کلام الهیه. ابراهیم خطاب اولده کهای اولده محذایده. ارنک کلامی مطایه مرده زده رسول الله
 خطاب اولی ده صافه صوره. ارنک ایچیه فاضله کیشمده.

[مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا] یعنی صرف دنیا هاسته به بیکر مسایف
 اذنباره طریقه زبده سوشیک ایچیه دبا خود دنیا هاسته سوشیک زبده خیالی تعقیب ایه ده الفت
 اینک ایچیه - هیله برتوه ارنانه بعضی سوشیک به خاطر سی اولده ارنده. اطرانده طریقه اینجه
 ایچیه اتنا زایله.

نقطه به به یالاده اولاده او خیالدارد زبده ابتداء ایه سوکینده. هفت مسایف ادرینه طریقه
 همیشه صدی نه اولده بیدرید؛ [ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ] الا...

[وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ] - «آمن» به معلون اولده طریقه عاقل اولی باقیه کورده زبده
 ابراهیم عاقل اولده ارنده به فریادی «وقال» بعضی مناجده ده افطی هم ده «وقال انی ذاهب
 ربی سیه دین» قوله مطابقه.

وَلَوْ طَا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَنَا تَوْنٌ الْفَاحِشَةُ مَا سَبَقَكُمْ
 بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ • أَيْنَكُمْ لَنَا تَوْنُ الرِّجَالِ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ
 نَادِيَكُمْ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّنَا بَعْدَ اللَّهِ إِنْ كُنَّا

مِنَ الصَّادِقِينَ • قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ • وَلَمَّا جَاءَتْ
 رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا
 كَانُوا ظَالِمِينَ • قَالَ إِنْ فِيهَا لَوْطًا قَالُوا لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنَجِّنَهُ وَأَهْلَهُ
 إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ • وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيقَهُمْ
 وَصَاقِبَهُمْ ذُرْعًا وَقَالُوا لَا تُخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجِيُكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا
 امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ • إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا
 مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ • وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ •

الأنبياء

لوط یسجد • • • • • همانی فرموده دیدی وقت : « من بعداً او شیخ فعلی یا یوسف کنها !
 منوره اول عالمینده یسجدی برضی اتوردی • • • • • بعداً من عالمی کنده کیده جلد و یولی که جلد
 و یسجدی از بسندک یا یوسف لوط یسجدی ؟ » بولا فرموده جوابی آنجه شود و یسجدی اولدی • • • • • همدی
 کنده از بسندک عذابی صادره ایسک • • • • • یارب ایدر : اوزنه لغی صادره و یسجدی برقوم فارسی
 بلا نصرت دیدی • • • • • دو قنار ایلمدین ابراهیم منوره ایدر دیر ، همدک اولسوه دیدی : یسجدی
 اهلینی اهلک ایدر ، همدک اولدی اهلینی اهلک اولدی • • • • • اوزنه لوط وار آید
 یسجدی : اوزنه کیم وار ایسینی یسجدی اهلک اولدی ، اهلک اولدی و اهلینی فرستار یسجدی ، آنجه نایس
 اوزنه کیدره اولدی • • • • • دو قنار ایلمدین لوط یسجدی وار دیر اوزن یسجدی منوره قنار اولدی و همدک اولدی
 طارالدی ، اوزنه : فرستار ، دیدی : دکر ایسک ، همدک یسجدی و اهلینی فرستار یسجدی ، آنجه نایس
 اوزنه کیدره اولدی • • • • • همدک اولسوه یسجدی اهلک اولدی ، همدک یسجدی یسجدی اوزنه کیدره
 یسجدی عذاب ایسک • • • • • و همدک یسجدی اوزنه برایت (یسجدی) افرستار که یسجدی اوزنه قوم

[مِنْهَا] ادریه ده [آيَة] بَرَاتِ بَرَنَاءِ كَدَمَاسِي دِيَا فَايَسِيده .

وَالِى مَذِينِ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ
وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ • فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا
فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ • وَعَادَا وَثمودَ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسَاكِينِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمُ
الشَّيْطَانُ أَغْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ • وَقَارُونَ
وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَأَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا
كَانُوا سَابِقِينَ • فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذَنبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا
وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ •

آل شریفی

سینه ده فار د پری شعوبی ، د اردی ، د پری کد ، ادریم ؛ الله عبارت ایدک ده مولا کوه
ایده بیلک ؛ مفسد کد بر بوی نی بر بار اید بیلک • بولا فارسی اونی کد بیانه بر ، دیکه ادری
اور مفسد طر تو د پردی ده بور درنده دیزلی ارسنی هیکه فالید • عاده ده ، نموده ده کد سده برنده
سکندنده بهی ازل فقه ده ، سبیلار ارنده مصلحتی تزجیه اتمشده ده کد بری بولده به جوړی شوه ، حال بوک
کوزلی ایمیه اراند ایدیر • فارده دزغونه دهامانه ده ، عبدالله عظیمیه ادره موسی بنده زرکده
ارند اورده کد درند فضا طر تیر ، حال بوک ارنه کد بیلک دکلدی • مصلی تعبیری کتعبه بانالوده

کینه با سینه بر طاسه باغذیرانه کوز در دك ، کیننی صبحه الیو بر دك ، کیننی بره کجی در دك ، کیننی ده غره ایدک ، الله
 از غره ظلم ایو بر دك ، وکنه کند و نقدیه ظلم ایو بر دك •

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ
 بَنِيًّا وَإِنْ أَوْهَنَّ الِیُوتُ لَبِيتُ الْعَنْكَبُوتُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ • إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ
 مَا يُدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ • وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لَضَرِبُهَا
 لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ • خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي
 ذَلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ • أَنْتَ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ
 إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
 مَا تَصْنَعُونَ •

آل شیش

اللهه با سینه دلیره طوتو نازک شئی اور دجهک شئی کبیر : برادر ایو غمبیر فقط اور دك
 یور دك ره شبهت اور دجهک ادیر ، اگر بیلیر دك • الله مالیه الله بیلیر که اور دك بیلیر
 زره ، نه کجی شیره بالوار بر دك ، مال بیکه عزیز اور دك حکیم ار • قسم بر شلدر بر قمی ، بر اور دك
 انشدر ایو بر دك ، بی طافیه اور غره مالدر دك عیسی ایزد • الله اور سموات دار فیه
 (ار یوسطری دأشغوی) همه او فاعله ایزد ، الیه بوزده مؤمنه ایو بر دك بر آیت دار • سلا دمی اولسانه
 کتابی کوز دك کوزل ارتر دمازی قیل ، صبح ناز ، ایزد لکده دار بفرشت لفته نهی ایزد و الله مالیه
 الله ذکر دك الیو بر دك ایزد ، الله همه ایزد یکنه بیلیر •

[مَثَلُ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ] الله ماسواستنه بر طافتم بید

طوتنندک شای - یعنی الله باسفه ربی احیاء برین فارسی بار دم ایست ، مفسد و دوقوتور ، ایست

کود ، نهله ده قوتور نارید دیر دلی ، صاحب ، علی آقا زاید و رک مفسور ایستدک شای اولامبه حاله

[كَشَلُ الْغَنَكُوتِ] اور دجک مکن اولسه حاله بکده - [اِخْتَذَتْ

بَيْتًا] بزار ایستد - یهم ربی اولیانرکی برتو برتو استد رک ، برینک اولامبه قوتور طاف

طوتنند - [وَإِنْ أَوْهَنَ الْيُتُوتِ] فقط مکنه اولرک ان جور دکی [لَبِئْسَ

الْغَنَكُوتِ] قوتور اولر دجک ایستد - اوینه اور مفسور شای برینک برتو ، انکرک

بایار دقوتور ، برتو زکار دقوتور نارید اولر - اولرک ایستد اور دجک اولرک جور دکلک شایستد - سکنده

ایستد اور دجک قفالی سکرک ده استار کهد ، طوتور مقدی برید جور دکلر - برتو طوتور قفالی

ناشد - [لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ] اگر بیلر دکلر نه رازی دیرک : قوتور اولرک الله دنیاموید

اولرک دنیاموید بالکد ایستد شکی دکل مفسور شکی ربی ابطال اشارت ایستد - مکنه باسفه نه کوسنیه

ایستد رک - بار ایستد الله عبارت ایستد ربی الله ماسواستنه دلی آقا زایسته اولر - اولرک شکی ده غنکوت

سکنده بکده - بکده برتو تذب ایستد سکرک کده قوتور کهدکی شای برید بیا برتو دقوتور مکره برتو دجک

مکنده ابراری بکده - دقوتور ایستد برتو رازی شوی برتو دقوتور شکی تلمه بکده دکلر برتو برتو

ربی دنیاموید .

اورت الله باسفه نه رابانامه کهد دیند - [إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ

مِنْ شَيْءٍ] شبهه نه ، الله بیلر اور دقوتور برتو ده ماسواستنه نه رازی مکنه برتو ، نه بکده .

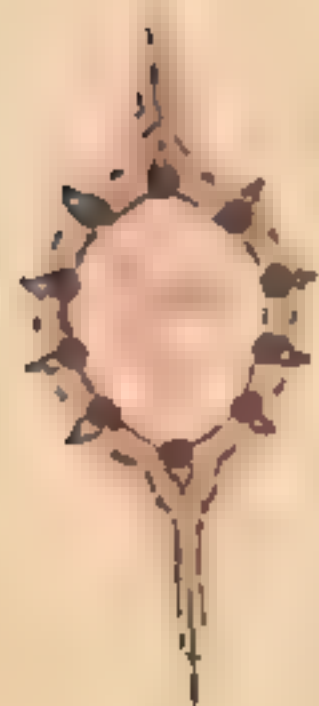
[وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ] حال بکده عزیز او ، حکیم او - کهدی فانی ایستد ضعیف و حقیر ایستد

ایستد ایستد ده مفسور ایستد احتمالی اولیامه ادبیکتی دنیاموید آند مکنه بیلر نه بکده عزیز و قدرت فانی

مفسور الله لایحه ایستد او ، غایت اگورلی ، بکده برتو ، کهدی مکن اولامه بکده حکیم بالکد اولامه ، اولرک

فایستد اولرک باسفه نه رابانامه نه قوتور بکده ، نه برتو نهله .

دوستی که الله ، ترا نشد ، فرموده کبیر و ناصح آید ، پیغمبری و مؤمنان نامزد آید . [وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
مَا تَقْضَعُونَ] هم الله ، خدا ایند که بیدار ، اولاد کرده ، اولاد کرده جزا دیر .

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ
وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِنَّا لَهَكَمُ وَاحِدٌ وَنَحْزُرُ
لَهُ مُسْلِمُونَ • وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ • وَمَا
كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذَا الْأَرْتَابُ الْمُبِطِلُونَ •
بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ
• وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُبِينٌ • أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ •

آل سید

اهل کتاب، الک توفیل اولیاء صومندیه یافتہ سید مجاہد، رہ ایتمید، انجمنہ فہم ایند بائفہ، وریبہ کہ،
 بز، فہم بزہ ایندیرینہ ایماہ ابتدہ فہم بزہ ایندیرینہ و بزہم الہزلہ سنک الہکذب، سوزد کہ بز بائفہ اولہ
 سہز • ایستہ سہ برید کتاب ایندیرک، اولہ انجمنہ کذبیرینہ کتاب وریبہ کذبیرینہ ایماہ ایریر،
 سوزد کہ اولہ ایماہ ایریر وار و بزہم آیتیرینہ انجمنہ لازلہ ایماہ ایریر • سہ بزہ اول کتاب اولہ
 دھک، حالارہ الیکہ یازہ بازمانسک اولہ اولیدی سہلہ سہلہ لہ یبیرلرد • فقط اولہ (قرآنہ)
 کذبیرینہ علم وریبہ کذبیرینہ سہلہ سہلہ یازہ ایماہ یازہ لہ آیتیرینہ انجمنہ فہم ایند ایریر •

نه کیم اوله رنجده آید ایندی رنجده یا دییر ، دوک : اوانیتر ، الهی الیهک عنده دره ، به آنجه آیهیه بر
 ندریم • بیستم دیی دها ارنده که کتاب ایندی برک ، فارسیلنده ارنه نوب لور دیور ، آیهیه نکه
 ارنده ایمه ایه جک بر قوم امیوه محقه بر رحمت والی بر افطار دار •

[أَهْلَ الْكِتَابِ] بهر دنیای [إِلَّا بِالتَّيِّبَاتِ] آنجه که کوزل اوله
 بهر صورتی اید باشه — شد فابالنه اینجه لکه ، سنده بر سنا منقد ، او فک بر عظم اید ، کوه زیکه
 نصیحت اید ، سنده دنا اید مفا بر ایه در دیو محقی ترشح و نبیه اینک کبی [إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ]
 آنجه ایندی رنجده ظلم ایندی باشه — هانی اوله دیی قبول اینیوب محقه نقد عماره ، انراط صایانه ، سلا
 ولدی دار دیکده ، یا هور « یدالله مغلوله » کبی دوز سوزید مکه و اصرار اید مفا بر ایه ظالم سنستی ،
 زینا اودقت حالیه لایحه و عهد مدافعه واجب اولور .

نهی اید بر لکله فی ایندی نکر

نقد بر اید اوله مایه محقی نکر .

[وَقُولُوا] در بیکه — بر نکه که کوزل بهر لکله ناصول اوله محقی تعریف اییمه ایلور .
 [وَاحِدٌ] بر — الوصیه شکی بر — [وَتَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ] : باکد اوله مساز .
 — اوله بر لکله اید صرا اید نسیم اوله مساز . بر تعبیرده ارنه بر تعبیه دار — زینا ارنه اخبار
 در صغری ارباب اتما زانمند ، با مضمون صفای تنبیه فانی اولدور . [وَكَذَلِكَ] دایته بر به
 — بر کوزل ، بر بیج ایندی رنجده طرزیر [أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ] کتاب ایندی برک با محمد !
 [فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ] اوله امیوه ندرینه کتاب در بر کربز — رک بهر دورن صفای
 عباده به سلام کبی حقیقه کتاب به استفاده اینک نفته نقد ایندی [يُؤْمِنُونَ بِهِ] اوله ، اوله
 ایندی رنجده کتاب ایمه اییور [وَمَنْ هَؤُلَاءِ] سوزورده — بنی عربیه ره [مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ]
 اوله ایمه ایه دار [وَمَا يُجِدُ بآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ] دیزم ایندی رنجده زینا ایه .

مجزه اوله اوزره [اَنَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ] بزم سنده اوزرجه - دیمیه سولندیک
 و مجده : بونزه اول اوقوسی بازماسی اولارینی محضه برلانه سنده اوزرجه - شبهه سندناب ایندیردن
 [تِلْكَ عَلَيْهِمْ] ناسیدنه اوقونوب طور و کله [اِنْ فِي ذَلِكَ] شبهه یوده که اوزده - او
 کتابه [لَرَحْمَةٍ] طاهره برمت - بربره بخت [وَذِكْرِي] دبر الهی افطار نصیحت
 دار [لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ] ایمانه ایهه ملک برقوم ایمیه - عمار، نقیب، فکلیله ایهه مجده
 ایمیه دکل، ایمانه ایهه مجده ایمیه بر آینه سیانه و سبانه نقلاً « لولا انزل علیه ایهه » دیمیه طاهره
 جواب اولارده نازل اولارینی اکده سیلور . بونظه برابر سبب نزولنده سوره روایت اولونشدر . سندن
 بر قلمیرو بهر برده ایسته قوی بعضی شیدی بازسه اولوقوی بر کورده ای کله شیدی . رسول الهی صلی الله علیه و آله
 « بر قوم کند پیغمبر لری کند یکنی بر اقرب ده باشه سنده باشه برینه کنیزدینه رفت اقراری محبت و باطن
 کاند . بر برور دی . بوند اوزرینه « اولویکفهم انا انزلنا عليك الكتاب » ای نازل اولدی . ایهه
 کرم بر آیت بودنه اوزرینه ده اوقونه بیلر . لکنه بوند سبب نزول الهی آیت الله دارنه برانده دیک
 هوند سیانه و سبانه نقلاً « هم » ضمیر و سنده دکل « لولا انزل علیه ایهه » دیمیه راجده . روایت
 اولور که عبدالله بهر بهر که حضرت عائشه رضی الله عنهما بهر بهر نفیس ایشد . سالیلا « عبدالله بهر بهر »
 فله ایروب رد ایدر ، داد باشه نابلر بقا ایدر . الله تعالی ایهه « اولویکفهم انا انزلنا عليك الكتاب »
 تلی علیه « بر برور دی . بوند اوزرینه او عبدالله بهر برور ، اوقوت قبول ایشد . حضرت عقیقه
 رضی الله عنهما ده بر کورده اوزرینه یوسف قصه سنده بر یازی کنیزسه ، حضرت پیغمبر اوقوشد ، عبدالله بهر بهر
 دهی زنده زند کورده دکل بر یوزر که : جاشم بر قدر تنده اولور ذات اصدا بهر بهر رم که بهر آرا کور ایلکه
 سنده یوسف کله ده بی بر اقرب اولور ایهه اولور کن حایسه اولور کن . بهر سندن پیغمبر لری نفیس کدم سنده
 بزم استدره نصیب کدم . حضرت عمر بهر خطاب رضی الله عنه بر کورده بر آرام اوقوشد ، بر کتاب اوقویور دی
 برامت ریطردی فوشنه کیدی ، او آرام ، بلا بر کتابی یازیور دیدی ، او ده یکی دیوب برور دی آردی ، اونی
 حاضر لایوب ایینه فوشنه یازیور دی ، هوکره عمر اونی آلوب حضرت پیغمبر کتیردی . اوقونه بائنداری ، رسول کرم

مال شریفی

دی که بخت زندگ آرزو شاهد ، الله یتر ، او کو طرده ویده نه دارسه بلیب ، باطلو ایمانه ایوب و
 الله کفر ایترایب ، ایسته او زدر هلیب فرانه دوستند • بده سنده مجله عذاب ایسته بورد ، اگر کسی بر اصل اولی
 ایی او عذاب او زده محضه کندی و البته او کندی برینه کلامهک ، سغور و اولی روه ، آگنییه کلامهک • سنده
 عجب عذاب ایسته بورد ، حال بو که جهنم کافری قوتی توبه طور بورد • او کوه که عذاب او زده هم او سنده زنده
 لهم یا قدری آتند عماره جوده ، طاردهک باذلیم نه لر یا جور دیکر بورد جوده • ای بنم ایمانه ایوب فوئدم !
 فیکر اولسوه بنم ارضم کنیسه ، ارماله به عبارت اییک ارماله به • له نفس ، اولوی طارامیه ، حوکه
 روزه در دلوب بزه کنیزه مکنز • ایمانه ایوب صالح محمد یامیسه اولان ، البته او زده جنسک آتند ایقدر
 آقامه شهنشیدیه یلته بره جک ، ارماله که او زده ایوب فار جمل ، نه کوزله راجد او ایسه کوزیک •
 که صبر ایستد و یا کندی برینه دایانه لر • او دیا بنجه هیواند دار ، رزقی طاسیه مان ، الله او زده ده رزقه
 و بورد سنده ده ، او او بر سمج او دایم • جهلم معجوده حوکه او زده : یکیم او کو کندی ویری یار انوب
 سس و قری نسجده ایسه ؟ البته شبهه نه الله دیر ، ارماله باصل جو یلیور ؟ • الله فوئد زنده دیکرینه
 رزقی سرده قیصارده ده ، شبهه نه الله له شبهه عایم • جهلم معجوده نه صورهک او زده : یکیم او سماره
 بی دیری به صوابه بورد ده ارضه او سنده حوکه او زده هبات دیکر • البته شبهه نه الله دیر جملر الله
 دی ، فقط او زده آتندی مقدا نزل •

(یا عِبَادِیَ الذِّینَ آمَنُوا) ایمانه ایوب فوئدم ! - «عبادی» خطاب طایفه ایستد . بکلفه
 ای شرفی یا یسیر . «عباد الاناء» کی طایفه عباد تعبیه نه لازم دخی راغز او دایمیه ده «عبادی» افاضتده ^{خل} زنده
 اولان . زیرا که ، سلطانه سلطه آتند ده . حال بو که ، ان عبادی لیس لک علیهم سلطان . بورد و سنده .
 سایانه دنده که جناب الله آدمی بار آتند شانی برسم اولان خلافت عنوانی بار بوردی . او دایمیه ایس برسمه بیاماری

بالعکس او سبب انداختن آریزدی عبادت ایندی و نهایت غلبه ایروب « فازلهم الشیطان عنها » بود و این
 اوزده ایستی ده جنتیه فایزیدی ، مکره اولدو و « عبادی » نشیفه نظر اولدو سمازه کونج شیعه
 اوزده فایزیدی « ان عبادی لیس لك علیهم سلطان » بود و این کونج شیعه کندی ده « لا غوینهم اجمعین الا
 عبادک » دیدی . دیکه که اولدو عباد اولدو یا اینی امران ایله مکلف درجه اعتباری بر یوزده خلیفه اولدو
 بولسکر . سوارده « الذین امنوا » بعضی امتیازی کول ، سرنده و بعضی بیایه اجموعه صفت لاشده . بوی
 بوی خطاب لازلرک مانقده لولای دینی لک کونج امر ایله به به بعضی سوند سولت برینی کونده اجموعه خطاب
 یعنی ای غم ایمانه سفلرک اولدو قورم [اِنْ اَرْضِیْ وَاسِعَةً] فبیز اولدو بنم ایتم لیشده .
 بولنیز بریده عبارت کول رسده . [فَاِیَّایَ فَاَعْبُدُوْنِ] اولدو عبارت و عبودیت ایک اولدو
 ساره بلا - یعنی بولنیز سئلده ساره بلا عبارت اینده قولا اولان دیندی افکارده تفسیه ندرده اولور
 طایر لیک اولدو یا فایزید فایزید ، اولی سربس یا یا بله مقلد بریده کول ، زار ایک ، هجوت ایک ،
 اولدو لیکه کیشده هیضه اجموعه نه یا اجموعه اجماع ایروب سینه یا یک بلا قولده ایک . عیالده اولدو به
 حدیث شریفه سوب وار اولدو . لکیم دینی سینه بریده زار ایله فایزیده اولدو جنتیه
 ایرو و ایرو اجماع ایرو عیالده فایزیده اولدو . یا اولوم نه لکسی ، نه یه اولدو نه یا اجماع ؛
 [کُلُّ نَفْسٍ] نفوس - هر ناص اولدو و هر ده بولن [ذَائِقَةُ الْمَوْتِ] اولدو طایفه
 [ثُمَّ اِلَیْنَا تَرْجَعُوْنَ] مکره ده بزه ارجاع اولدو مقلد - بعث اولدو مقلد و یکدرک اوزدی
 دیا و اولدو اولدو ، بنا بر اولدو هیضه قور تولا سکر . بالعکس اولدو یا شفه نه قولده اوزدی اجموعه
 آراه فایزیده بر لک لک یعنی کونده اولدو مقلد لک لک اجماع و عیالده کیشده یا اجماع .
 [وَ کَانَ مِنْ دَآئِبَةٍ] صورت اولدو کیشده اولدو یا اجماع مقلد نه لک لک و دیندی بو
 نازل اولدو [وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ] سولر کده مقلد [فَاَنْیَیْ یُؤْفَکُوْنَ] اولدو یا اجماع مقلد
 - فایزید اولدو یا اجماع اجماع ایرو لک الوصیه کونج نازل اولدو و دیندی کیشده اولدو ؛ بو فایزیده
 ال عیالده اولدو سولده رزده سلسله اولدو اجموعه بویو کده : (اَللّٰهُ یَبْسُطُ الرِّزْقَ) لک ...

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوَ وَلَعِبٌ ۖ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِىَ
 الْحَيَاةُ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ • فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَا اللَّهُ مُخْلِصِينَ
 لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّيْنَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ۖ • لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا
 فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ • أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مِمَّا آمِنًا وَتَخَافُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ
 أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ • وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ
 كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ ۖ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ •
 وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْحَسَنِينَ •

مآل شریفی

بر دنیا میان با کلمه دار برنده عبارت و صفتی صول بود (در آفت) ایستاده فاصحات
 اما بپایه رود • با آنکه آنگاه بپایه کرده دینی الله فاصحات صول در ده خلاصه دعا ای برده
 در کینه کند برین فاصحه به پیغام دینی در حال که قبول دارد • که کند برین در یکین نعمه نانو در یک ایستند
 و هیات در ده ایستند در ده فقط ایستند در ده • با کوره در ده ایستند در ده ایستند
 مال بود اطراف در ده ناس می ایستند فاصحه ایستند در ده ایستند فاصحه ایستند در ده ایستند
 الله فارسی بر بالائی ایستند در ده ایستند در ده ایستند در ده ایستند در ده ایستند
 رکبیده ایستند در ده ایستند در ده ایستند در ده ایستند در ده ایستند در ده ایستند
 شبهه نکه الله فاصحه ایستند در ده ایستند در ده ایستند در ده ایستند در ده ایستند